

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

28th, 29th and 31st January, and 1st to 4th February 1966.

Volume LXV (Nos. 1 to 7).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Friday, 28th January 1966.</i>	
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their Con- stituencies	iii-v
I Condolence Resolution on the demise of Shri Lal Bahadur Shastri, Prime Minister of India	1-6
II Expression of sorrow at the demise of Dr. H. J. Bhabha, Chairman, India's Atomic Energy Commission.. .. .	6
<i>Saturday, 29th January 1966.</i>	
I Expression of sorrow at the demise of Rev. D. Thambu- swamy, former Member of the Madras Legislative Council	7
II Questions and Answers	7-17
III Announcements—	
(1) Amendments to the Motion of Thanks for the Governor's Address.. .. .	17
(2) Panel of Vice-Chairmen	17-18
(3) Decision of the Business Advisory Committee	18
IV Calling attention to unemployment of workers on account of the partial closure of several industrial units during the power cut	18
V Discussion on the Governor's Address	18-61
VI Papers laid on the table of the House	61-81

70
V811.52 N66
N66-6553

Monday, 31st January 1966

	PAGES
I Questions and Answers	69-80
II Calling attention to notices of termination of service on Pre-vocational Instructors in higher elementary schools under the Mannargudi Municipality	80-82
III Government Resolution—Constitution of the Rameswaram Township	82-84
IV Discussion on the Governor's Address—cont.	84-119
V Papers laid on the table of the House	120-121

Tuesday, 1st February 1966

I Questions and Answers	123-137, 159-160
II Discussion on the Governor's Address—cont.	137-156
III Papers laid on the table of the House	156-168

Wednesday, 2nd February 1966

I Questions and Answers	161-171, 202
II Announcements	
(1) Sitting of the Council on the 4th February 1966	171
(2) Messages from the Assembly	171
III Government Motion—Constitution of the Rules Committee of the Council	171-172
IV Discussion on the Governor's Address—cont.	172-200
V Papers laid on the table of the House	200-201

Thursday, 3rd February 1966.

I Questions and Answers	203-214, 257-262
II Announcement re Message from the Governor	214
III Discussion on the Governor's Address—cont.	214-240
IV Government Bill—The Madras University (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 42 of 1965)—cont.	240-256
V Papers laid on the table of the House	256

Friday, 4th February 1966.

I Questions and Answers	262-266
II Announcement re Message from the Governor	266

III Government Bills—

(1) The Madras University (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 42 of 1965)—cont.	295-33
(2) The Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 3 of 1966)	331-33
(3) The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966)	333-335
(4) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 4 of 1966)	335-338
V Papers laid on the table of the House	336
Index	341-368

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS

Chairman

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU

Deputy Chairman

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER

Panel of Vice-Chairmen*

1. SRI S. K. SAMBANDHAN
2. SRI MOHANLAL MEHTA
3. SRI N. V. NATARAJAN
4. SRIMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI

Secretary to the Council

SRI G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

* Announcement made on the 29th January 1966.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Aditanar, Si. Pa.	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T.S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
7 Chidambaram Pillai, I. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
8 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
9 Chitrarasu, C. P.	State Legislative Assembly.
10 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	Nominated.
11 Damodaran, G. R., B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.) (Durham), M.I.E.E. (Lond.), M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Doraiswamy Naidu, K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
14 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
15 Ethirajulu, M.	State Legislative Assembly.
16 Hande, Dr. H. V.	Madras District Graduates.
17 Janakirama Mudaliar, E. ..	State Legislative Assembly.
18 Jayarama Reddiar, S.	Ramanathapuram Local Authorities.
19 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
20 Kothandaraman, K. K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
21 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
22 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
23 Lakshmanan Chettiar, K. A., SP.	Ramanathapuram Local Authorities.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SRI P. CHANDRA REDDY

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Chief Minister in-charge of Public; General Administration including the Board of Revenue and District Revenue Establishments; Planning; Finance; Education; Labour; Legislature; Elections; Religious Endowments; Official Language.
- 2 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Minister in-charge of Industries, Commercial Taxes ; Nationalized Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handlooms; Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies, Newsprint Control; Ex-Servicemen; Legislation on Chits; Law; Transport.
- 3 THE HON. SRI P. KAKKAN : Minister in-charge of Police; Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition; Bhoodan and Gramdan.
- 4 THE HON. SRI V. RAMAIAH : Minister in-charge of Food; Public Works; Revenue; Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; Indians Overseas; Refugees and Evacuees; Passports.
- 5 THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELIUM : Minister in-charge of Public Health and Medicine; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control; Beggars; Cinematograph Act.
- 6 THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAJ MANRADIAR : Minister in-charge of Ports; Co-operation; Courts; Forests and Cinchona; Khadi and Village Industries.
- 7 THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : Minister in-charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing, Government Press; Prisons; Approved Schools and Vigilance Services; Fisheries.
- 8 THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Minister in-charge of Municipal Administration; Community Development; Panchayats.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

TWENTY-SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Friday, the 28th January 1966.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at two of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

1. CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEMISE OF SHRI LAL BAHADUR SHASTRI, PRIME MINISTER OF INDIA.

MR. CHAIRMAN : Hon. Members, it is with great sorrow and deep regret that I have to announce the death of Shri Lal Bahadur Shastri, our beloved Prime Minister. The Hon. the Leader of the House will now move the Condolence Resolution.

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** Mr. Chairman, it is my melancholy duty to move the following Resolution :—

“ That this House places on record its deep sense of sorrow at the sudden and unexpected demise of our beloved Prime Minister, Shri Lal Bahadur Shastri, and conveys its deep and heartfelt condolences to the members of his family. Stepping into the void created by the death of Shri Jawaharlal Nehru at a critical period in the history of our nation, Shri Lal Bahadur Shastri worked hard and laboriously to enhance the prestige of our country both at home and abroad. During his tenure as Prime Minister, Shri Lal Bahadur Shastri achieved resounding success by inflicting a military defeat on Pakistan and brought about national solidarity within the country. By the Tashkent Agreement between India and Pakistan renouncing the use of force for the settlement of disputes, he proved to the world that he was a man of peace. He worked hard and strenuously regardless of the time of the day or the night and literally killed himself under that strain. Above all, he endeared himself to one and all by his natural simplicity and transparent sincerity. At a time when the wisdom and guidance of great statesmen like Shri Shastri were most needed, Destiny has snatched him away from us. His life will be a shining example and a source of inspiration to the succeeding generations. We shall consecrate his memory by pledging ourselves to the achievement of the ideals and objectives which he set before himself and the nation. ”

Sri, I am really at a loss to find words of adequate expression to convey the feelings of sorrow which the nation as a whole, felt on that fateful day when we heard the news that Shri Lal Bahadur Shastri was dead at Tashkent. Coming from very humble

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
24 Lakshmanaswami Mudaliar, Madras District Graduates. Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	
25 Lakshmi Krishnamurthi ..	State Legislative Assembly.
26 Manickavelu, M. A., B.A., B.L. (Chairman).	Do.
27 Manjubhashini, S.	Nominated.
28 Mohanlal Mehta	State Legislative Assembly.
29 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
30 Muthiah Chettiar, M. A. ..	Nominated.
31 Natarajan, N. V.	State Legislative Assembly.
32 Palaniswamy Gounder, V. K. (Deputy Chairman).	Do.
33 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Do.
34 Ponnuswamy Villavarayar, J.	Do.
35 Rajah Iyer, M.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
36 Rajagopal Pillai, M.	State Legislative Assembly.
37 Rajaram Naidu, K.	Do.
38 Ramadass, K.	Do.
39 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
40 Ramalingam Pillai, V. ..	Nominated.
41 Ramasamy, K. R.	State Legislative Assembly.
42 Ramaswamy, K. V.	Do.
43 Ramaswami Mudaliar, V. K.	Chingleput Local Authorities.
44 Ramaswamy Reddiar, O. P.	Nominated.
45 Rengaswamy, V., B.A. ..	Do.
46 Sambandhan, S. K., B.A. ..	Madras North Graduates.
47 Sambasiva Reddiar, A. ..	Salem Local Authorities.
48 Sankaralingam Pillai, M. ..	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
49 Saraswathy Pandurangam ..	Nominated.
50 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West [Central Graduates.
51 Sivasankara Mehta, R. ..	Madras Local Authorities.
52 Sivasubramania Pandian ..	Tirunelveli Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
53 Srinivasaraghavan, A. ..	Madras South Graduates.
54 Subbiah Chettiar, M. ..	Tiruchirappalli Local Authorities.
55 Subramanyam, A. ..	State Legislative Assembly.
56 Sundaram, S. D.	Nominated.
57 Thangavel Mudaliar, A. K. ..	South Arcot Local Authorities.
58 Thiagarajan, N. R. ..	Madurai Local Authorities.
59 Thirupurasundari, T. L. ..	Nominated.
60 Venkatachalam, R. ..	Salem Local Authorities.
61 Venkatachala Thevar, P. ..	Thanjavur Local Authorities.
62 Venkataraman, R., M.A., B.L. (Minister, Leader of the House).	State Legislative Assembly.
63 Vijayarangam, G. ..	North Arcot Local Authorities.

[Sri R. Venkataraman] [28th January 1966]

beginnings, from very poor circumstances, Shri Lal Bahadur rose to the highest eminence in the country by his hard work, devoted service, and an innate goodness of heart. Where democracies are flourishing, it used to be said that the highest office in the land will be open to even the smallest and the humblest. The familiar expression that the newspaper boy became the President of the United States has been truly translated in the life and career of our beloved Prime Minister Shri Lal Bahadur Shastri. He was a man of very high ideals. He never compromised with anything which was wrong or which was evil. During the whole course of his political career, both in Uttar Pradesh and in Parliament in Delhi, everyone used to look up to him to give guidance not so much in the path of wisdom but in the path of rectitude. Anything that came from him bore the stamp of integrity and they accepted his word without any question. As Prime Minister, he reached heights which many of us, who had had the occasion to work with him, did not suspect that he would. There were people who doubted the capacity of Shri Lal Bahadur Shastri to shoulder the very heavy responsibilities which the Prime Ministership of India entailed and there were many who thought that he might find it difficult to cope with the ever-increasing problems of the country. But history proved otherwise. He had to face greater troubles than his predecessor, Shri Jawaharlal Nehru. He had to face a massive military aggression on the country. He had to face deteriorating economic conditions within the country. In fact, his period of office as Prime Minister was beset with all sorts of troubles and difficulties. Shri Shastri not only managed to handle them with great efficiency, but also performed his tasks with great modesty. I have had the privilege to work with him when he was the Secretary of the Indian National Congress and of having been associated with him right through for the last seventeen or eighteen years in one capacity or other. There was no person more sincere in what he did than Shri Lal Bahadur Shastri. There was no person who was more humble than Shri Lal Bahadur Shastri. The military success which he achieved, I may disclose, was not in consonance with his own philosophy. After the success which had been achieved, he told one of his closest friends. It has been my unfortunate lot to lead the Army into a battle, having been a great and faithful follower of Mahatmaji. I am anxious that that impression should be wiped out and an image of peace loving nation should be established in my name." In coming to the agreement at Tashkent, Shri Shastri took some risk. There was a possibility of his being misunderstood and there was a possibility of his being criticised and attacked for having agreed to withdraw to the positions held on the 5th of August, but so sincere was Shastriji in his endeavour to establish peaceful relations with our neighbour and to follow in the footsteps of Mahatmaji that he did not have any hesitation and felt sure that God would give him strength to convince the nation that the path of peace is best suited to this country. His reputation rose very high much higher than when he achieved military success in India, the day when he signed the Tashkent Declaration.

28th January 1966] [Sri R. Venkataraman]

The poignancy of our sorrow is enhanced by the circumstances in which Shri Shastri died, at the height of his glory, at the pinnacle of success. It is the unfortunate lot of this great country to lose its greatest son. But he lived in the service of the people and he established that no sacrifice is too great in the service of the nation. Doctors had advised him against working late in the nights or working too hard in view of his physical ailment, but he threw all discretion to the winds and wanted to establish a permanent and peaceful solution to the problem of India and Pakistan so much that he almost paid the penalty of his life in the achievement thereof. It has been given to very few to have an end so glorious as that of Shri Lal Bahadur Shastri. I recall to my mind the famous words :—

2-10
p.m.

Sound, sound the clarion, and beat the fife!
To all the listening world proclaim,

That one crowded hour of glorious life
Is worth an age without a name.

Shri Shastri has achieved it. May his soul rest in peace!
Sir, with these words, I move the Resolution.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, it is my melancholy duty to associate myself with the sentiments which have been expressed by the Hon. the Leader of the House. When the news of his death was flashed in the early hours of that fateful day, not only everyone in India who heard it but the whole world was shocked that so shortly after his great achievement, Shri Lal Bahadur should have expired.

He devoted himself entirely to work for the welfare of the people irrespective of all other considerations and it is but natural that his last wishes should have been 'We fought for war; we equally fight for peace to be established'. Shri Lal Bahadur's success at Tashkent was not a success for India alone but for the whole world. As I said at another place, he started a chain reaction by which the world leaders are now considering whether war is the most effective means of settling disputes. Even those nations which have been at war with each other for a long time are revising their opinions or are at least being forced to revise their opinions and that is the great achievement of Shri Lal Bahadur which will always stand to his credit. He was a person of great integrity and character and one who never expressed a harsh word to anybody, and who was suave in his manners, gentle in his approach, and devoted to the best interests of the country. He was loved and respected by all irrespective of any political consideration. Some of us who met him when he was here in November realised the simplicity of his courage, how easy it was for him, then at the pinnacle of power to feel that he was after all a servant of the people and how he made no difference between man and man.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [28th January 1966]

Lal Bahadur Shastri is no more. But he has lighted a flame which will burn more vigorously in the future and his life will be looked upon as one which ought to be copied by all those who are interested in the welfare of humanity.

Sir, I associate myself with the Hon. the Leader of the House in the sentiments expressed.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமன்றத் தலை பதினெட்டு திங்களுக்குள்ளாக மற்றுமொரு முறை நம்முடைய மிக மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் மறைவுக்காக இரங்கல் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதை எண்ணுகிற பொழுது உள்ளம் நெகிழ்கிறது. திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இந்த நாட்டுக்கு ஆற்றிய அரும்பெரும் பணியை நாட்டு மக்கள் அனைவரும் உணருகிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபொழுது அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள். வள்ளுவன் கூறிய “தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதில்லார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று” என்பதற்கேற்ப மக்கள் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் புகழோடு தோன்றுகிற நிலையை அவர் பெற்றார். உலகம் மதிக்கிற சூழ்நிலை லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்திற்கு கிடைத்து அந்த நிலையில் அவர் மறைந்த செய்தி உலகத்தையே திடுக்கிட வைத்திருக்கிறது. இந்தியாவைப் பொருத்தவரையில் பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் தலைவராக இருந்து நடத்திய அந்தப் பெரும் பொறுப்பை லால்பகதூர் சாஸ்திரி எவ்வாறு நிறைவேற்றப் போகிறார் என்ற எண்ணம் இருந்த நேரத்தில், உருவத்தில் சிறியவராகவும் தோற்றத்தில் பெரியவராக இல்லா விட்டாலும் “உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து” என்பதற்கேற்ப உயர்ந்த உள்ள உணர்ச்சி யோடு திகழ்ந்து எண்ணத்தால் இதுவரை லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்க முடியாத அளவுக்கு மிக வேகமாக உயர்ந்தார்கள். தாஷ்கண்டில் அவர்கள் மேற்கொண்ட அமைதி முடிவு இந்திய பாதுகாப்புக்காக எடுத்த போர் நடவடிக்கைக்கு மேலும் அதிக வலிமை அளிப்பதாக இருந்தது. வீரத்திற்கு அடையாளம் போரிடும் அவசியமேற்பட்டால் அதைச் செய்வதும், அமைதி காக்கும் சூழ்நிலை உருவானால் அதை நழுவவிடாமல் நிறைவேற்றுவதுமாகும். சாஸ்திரி அவர்கள் யார் யார் எப்படி எப்படி கருதுகிறார்கள் என்று அதிகம் கவலைப்படாமல் தான் கொண்ட கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப தாஷ்கண்டில் இந்த அமைதி முடிவை மேற்கொண்டார். உண்மையாகவே தாஷ்காண்ட் முடிவு வேறுவிதமாக இருந்திருக்குமானால், இன்றைய தினம் உலகம் படவேண்டிய அல்லல் மிக அதிகமாகத் தான் இருந்திருக்கும். சமாதானப் புற அடிப்பட்டு இறக்கை பிய்ந்து இருக்கிற சூழ்நிலையில், தாஷ்காண்ட் மகாநாடு கூடியது. சமாதானப் புறவுக்கு இறக்கை ஒட்டுகிற பணியை ரஷியா மேற்கொண்டது. அதற்குப் பாகிஸ்தான் சம்மதித்தது. சாஸ்திரி அவர்கள் பிய்ந்த இறக்கையை ஒட்டி மீண்டும் சமாதானப் புறவை பறக்கவிட்டிருக்கிறார். தாஷ்காண்ட் முடிவு காரணமாகவே உலகத்தில் வேறுபல நாடுகளில் போரும் உள்நாட்டுக் குழப்பங்களும்

28th January 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

வராமல் அமைதியான தீர்வுகாண்பதற்கான ஒரு கட்டம் உருவாகுமா? மானால், வேறு வேறு முகாம்களில் நடக்கும் பூசல்களும் கலகங்களும் தீர்வதற்கு வழி காணப்படுமானால், நிச்சயமாக தாஷ்கண்டில் சாஸ்திரி அவர்கள் காட்டிய வழிதான் அதற்குக் காரணம் என்று உலகம் கூறும். இந்தியாவின் நல்ல எண்ணத்தை உலகிற்கு முத்திரை குத்தித் தந்திருக்கிறார் சாஸ்திரி. இந்தியாவைக் குறித்து தவறான கருத்து கொண்டிருக்கும் சீனா கூட இந்தியாவைப் பகைத்துக் கொள்ளாத அளவுக்கு தாஷ்காண்ட் முடிவு நமக்கு எல்லா உறுதியை யும் அளித்திருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாஸ்திரி அவர்கள் தாஷ்கண்டில் நிறைவேற்றிய பெரும் கடமை அதற்குக் காரணமாக இருக்கும் என்று சொல்லுமளவு தன் உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் அவர்கள் அதற்காகக் காணிக்கை யாக்கிவிட்டார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அந்தப் பணியை அவர்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இந்தியாவில் கூட எதிர்க்கட்சியினருக்குத் தரவேண்டிய மதிப்பளித்தது மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய நம்பிக்கையை எல்லாம் பெறுகிற தலைவராக அவர் வாழ்ந்தார். இந்த நாட்டிலுள்ள பல சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கான சிறந்த பண்புகளைப் பெற்றிருந்தார். ஜனநாயகத்தைப் போற்றுவவராக, ஏழ்மையை எளிமையை எண்ணிப் பார்க்கிற சீரிய சிந்தனை உடையவராக, நாட்டின் நிலைமையை மாற்றும் உறுதி படைத்தவராக, குற்றம் குறைகளை நீக்கித் தானே வாழ்ந்து காட்டிய பூருவரை, இந்தியாவின் தலை சிறந்த வழிகாட்டிய பிரதமராக இருந்தவரை, நாம் இழக்க நேர்ந்தது உண்மையிலேயே பெரும் வேதனை தருவதாகும். நாட்டு மக்கள் அவரை இழந்த வேதனையில் சூழ்ந்திருக்கிற இந்த சூழ்நிலையில் சட்டமன்ற முதல்வரால் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன்.

* MR. CHAIRMAN : I fully associate myself with the sentiments expressed by the Hon. Leaders of Parties and wish to add a few words. We never thought that our beloved Prime Minister Shri Lal Bahadur, a very honest and lovable personality, will be snatched away from us like this so soon. Only eighteen months ago he assumed the office of Prime Minister. In that short span of time his achievements were marvellous. He led the country to victory against external aggression, built national unity, and improved our image tremendously, both nationally and internationally, as was never done before. Even at the zenith of his achievement he never shut the doors of negotiation for mutual settlement of disputes among countries, without resorting to force. He worked himself so hard that he actually sacrificed his life in foreign soil in his quest for peace. It is a great national calamity that he has passed away from us when his selfless service, wisdom, courage, and leadership are most needed for our country. No one else could have faced so many national problems simultaneously and solved them so successfully. To make our country strong in all respects and to achieve peace with our neighbours and bring about world peace will be a fitting memorial to the departed leader.

[28th January 1966

I request hon. Members to stand in silence for two minutes and pass the resolution *nem. con.*

The Resolution was passed *nem con.*, all the Members standing in silence for two minutes.

II. EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF DR. H. J. BHABHA, CHAIRMAN, INDIA'S ATOMIC ENERGY COMMISSION.

MR. CHAIRMAN: It is with very great grief that I have to announce to the House the death of Dr. Homi Jehangir Bhabha in an air crash on Mont Blanc on the 24th January 1966.

Dr. Homi J. Bhabha was the Chairman of India's Atomic Energy Commission. He was one of the world's topmost nuclear scientists and was responsible for this country's phenomenal progress in the nuclear field and put India in a prominent place on the world's atomic map. His research work in nuclear and allied sciences won world acclaim. He was ably guiding and developing the atomic energy programme in our country. He always advocated the use of atomic energy for peaceful purposes and not for destructive purposes. His tragic death at this critical juncture is an irreparable loss to our country in particular and to the world in general.

I shall convey the deep sense of sorrow of this House at his tragic death and its deep sympathy to the members of his bereaved family.

I now request hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the departed soul.

Accordingly, all hon. Members stood in silence for a minute as a mark of respect to the deceased.

MR. CHAIRMAN: As a mark of respect to the memory of Shri Lal Bahadur Shastri, Prime Minister of India, the House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 29th Jan 1966

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANI CKAVELU) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF REV. D. THAMBUSWAMY, FORMER MEMBER OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House with regret the death of Rev. D. Thambuswamy, former Member of the Madras Legislative Council.

Rev. D. Thambuswamy, former Member of the Madras Legislative Council, passed away on Tuesday, the 11th January 1966. He was a member of the Madras Legislative Council elected from the Madras Teachers' Constituency from 7th February to 20th April 1958. He was the Principal of the Kellett High School, Triplicane, and was a well known educationalist.

On behalf of the House, I shall convey our deep sense of sorrow to the Members of the bereaved family.

I request hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the departed soul.

Accordingly all hon. Members stood in silence for a minute, as a mark of respect to the deceased.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Male teachers in Girls' High Schools

* 1. SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of DR. A. Chidambaramanathan): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the statement made in the Legislative Council on 8th November 1965 under Rule 42 (1) of the Council Rules—

(a) the number of permanent incumbents adversely affected in certain High Schools consequent on the orders of the Director of Secondary Education that male teachers should not, as a rule, be employed in Schools exclusively intended for women; and

(b) the steps taken to place the permanent incumbents in other High Schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) & (b) The time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the public purpose that will be served in answering the question.

[29th January 1966]

SRI M. RAJAH IYER: Sir, will the Government at least give an assurance that none of the male teachers affected would be sent out but that employment would be secured for them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, on a previous occasion the Hon. the Minister in charge of this Department has stated that every effort is being made. But no assurance can be given.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, have the Government considered the question of exempting these male teachers permanently as most of them are senior teachers who are to retire in a few years?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Government have decided not to give permanent exemption.

SRI M. RAJAH IYER: Are the Government satisfied that there are enough women teachers to man the girls' schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, until qualified women teachers are available, male teachers would be continued in these girls' schools.

SRI M. RAJAH IYER: May I submit, Sir, that this is an acute problem only in urban schools, while in the villages there are a number of girls' schools where there are only male teachers, because women teachers do not prefer to go there?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, as I said already, it is a question of availability. As long as women teachers are available, they will be employed. If women teachers are not available, then only the question of employing male teachers would be considered.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: In the circumstances now prevailing, if permanent exemption is not granted to the male teachers, their position becomes very shaky. These male teachers, being very senior teachers due to retire shortly, what is the difficulty in the Government granting permanent exemption once the Government have decided to provide them elsewhere?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Government have examined all the aspects of the question and then passed the orders.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, many schools are now coming up every year. What is the difficulty in the Government giving an assurance that the male teachers affected by this order would be absorbed in the new schools or other girls' schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, this is only an argument. Government have already come to a decision.

SRI M. RAJAH IYER: May I know whether it applies only to teaching staff or to non-teaching staff also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it applies only to teachers.

29th January 1966]

Senior Basic Teachers' Training Examination

* 2 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders that candidates who failed in the Senior Basic Teachers' Training Examination (Old Scheme) should appear for all the subjects in the New Scheme in March 1965;

(b) if so, the reasons for the revised orders;

(c) whether representations have been received from parents in this regard; and

(d) the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) to (d) Full particulars have been called for from the Commissioner for Government Examinations. They are awaited.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, have the Government a point in their policy that any new scheme should be communicated by the Commissioner for Government Examinations to the respective parties sufficiently early at the beginning of the academic year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I have no further information on the subject. The answer says that all the particulars have been called for.

Provident Fund accounts of teachers in Aided Secondary Schools

* 3 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the arrangements made from 1st April 1964 for the payment of Managements' contribution to the Provident Fund accounts of Teachers in Aided Secondary Schools; and

(b) whether such arrangement is proposed to be extended to the Provident Fund accounts of Teachers in Aided Elementary Schools also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) The contribution of Government including management's share will be paid to the teachers in a lump-sum at the time of their retirement or at the time the Teachers Provident Fund account is closed.

(b) This arrangement applies to aided elementary school teachers with effect from 1st June 1965.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, are the Government aware that, by taking such a new step, the teachers will lose interest on contributions, which they would otherwise have got, if they had been deposited month after month as in the case of managements? In order to make this up, have the Government any proposals to attend the liberalised pension scheme, as by adopting that procedure, there

[29th January 1966]

is no need on the part of the teachers or managements to deposit the money every month, and the teachers also would get the 3/8ths pension and the 15 months' gratuity?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, these are all suggestions, and I cannot answer these suggestions.

Teachers who attain superannuation after the re-opening of the Schools

* 4. Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any revised order has been issued directing that teachers who attain superannuation after the re-opening of the schools be continued till the end of the school year; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) & (b) The instructions issued in 1959 that any teacher attaining superannuation during the course of the academic year should be permitted to continue till the end of the academic year have been reiterated in September 1965.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, are the Government aware that the Director of Public Instruction revoked the order and, if so, what is the reason for the department doing it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it was revoked and it has been reiterated.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, are the Government aware of the fact that the department of Education defined the middle of the year as one month after the reopening of the schools, and later had the same order cancelled, and, therefore, there was an interregnum, and many teachers were sent out during that period? Will the Government consider this aspect of the matter and see that those affected are recalled to service?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Government do not have any account of the number of people who might have suffered in that manner. If the hon. Member has any specific cases, he may write to the Government. It is a fact that originally the department said that the teacher should have been in service for one month after the re-opening of the school, but that order has been revoked.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, I wish to draw the very emergent attention of the Government to this aspect of the question, because the year is running out and teachers who attained superannuation in the middle of year have already been sent out because of the earlier order. Now another order had been issued cancelling the earlier order. May I invite the special attention of the Government to this aspect of the question?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, if representations are sent by those affected, the Government would consider them.

[29th January 1966]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it not the duty of the Government to instruct the managements to recall such teachers who were affected on account of a wrong order of the Department?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is easier for the affected people to apply than for the Government to issue a general order.

High School at Bathraikottai in Cuddalore Taluk

* 5. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the strength of the High School at Bathraikottai in Cuddalore Taluk, South Arcot District; and

(b) the number of teachers and their qualifications?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) & (b) The particulars are awaited from the Director of Secondary Education.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, this is after all a simple question to answer. The question asks for particulars regarding the strength, etc. The question was given notice of some 30 or 45 days ago. I cannot understand the Hon. Minister now replying that the particulars are being awaited. This kind of evasive or delayed reply being given has become very common. I brought this to the notice of the Hon. Chairman many times earlier. This causes pain to members and they are not able to give notice of more questions particularly when they come to know that the answers are evasive or are not received in time or received one or two years later. The purpose for which the question is given notice of is lost. May I request the Hon. Chairman to see that the Government give the replies as early as possible.

MR. CHAIRMAN: I have already drawn the attention of the Government to this.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member's speech is a criticism which he can very well reserve for the general Budget debate.

SRI S. K. SAMBANDHAN: It is not a criticism. It is a point.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member cannot have a dialogue.

Headmasters of Government High Schools

* 6. Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that certain teachers serving as Headmasters of Government High Schools are getting only the salary payable to other teachers;

(b) the number of such Headmasters who receive salary in the above manner;

(c) for the past how many years they have been so receiving; and

(d) whether the Government propose to remedy it?

3-10 p.m.

[29th January 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes; but they get a special pay in addition to their grade-pay.

(b) All Headmasters.

(c) This was the position even before the revision of the scales of pay ordered in 1960.

(d) No.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் தலைமையாசிரியர்களாக இருப்பவர்களுக்கு ரூபாய் 250 முதல் 350 சம்பள விடிகம் இருக்கும்போது, அரசாங்க உயர்நிலைப்பள்ளி தலைமையாசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 140 சம்பள விதிதமும் ரூபாய் 20 அலவங்கம் கொடுப்பது நீதியா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a question with regard to policy. It cannot be answered in a question.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதி ரூபாய் 225 முதல் 350 வரையில் உள்ள முதல் கிரேடு ஆசிரியர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று எம்.ஜி.ஆர். சொல்கிறது. அதை அமல் நடத்தினால் இந்த நிலை வராது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no information on this matter.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is not Kanyakumari a part of the Madras State and, if so, what is the reason for this discriminatory treatment in the case of these Headmasters?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I thought the hon. Member knew enough geography of the Madras State.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In view of the fact that in many cases they have been brought on a par with the servants of the Madras State, what is the difficulty in considering the question of these Headmasters alone in the case of salary and status?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put with regard to Kanyakumari.

Salary of untrained graduates and Tamil Vidwan diploma holders

* 7. Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the present salary paid to the Untrained graduates appointed as teachers;

[29th January 1966]

(b) the salary paid to the Untrained Tamil Vidwan diploma holders who are appointed as teachers; and

(c) the reason for the discrepancy, if any?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Rs. 140 per mensem.

(b) Rs. 90 per mensem.

(c) Untrained teachers in the above two categories are paid at the minimum of the scale applicable to them. There is therefore difference in the salary paid to untrained graduates and untrained Tamil Vidwan diploma-holders.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளியிலே பட்டதாரி ஆசிரியராக இருப்பதற்கு பி.ஏ., பி.டி., தமிழாசிரியராக இருப்பதற்கு தகுதியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழாசிரியராக இருப்பதற்கு வித்துவான் பட்டமும் பண்டித பயிற்சியும் தகுதியாக வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அங்கு தகுதியில்லாதவர்களுக்கு ரூபாய் 140-ம் பண்டித பயிற்சி இல்லாதவர்களுக்கு ரூபாய் 90-ம் கொடுப்பது முறையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்தந்தப் பிரிவில் இருக்கிற சம்பள விதித்ததின் அடிப்படையில் சம்பளம் கொடுப்பதுதான் விதி. அவ்வாறு பார்த்தால் பயிற்சி பெறாத தமிழ் வித்வான்களுக்கு ரூபாய் 90—3—140 என்று இருக்கிறது. அதனால் 90 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, முதல் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களுக்கு ரூபாய் 140—250 என்று இருக்கிறது. பயிற்சி பெறாத முதல் நிலை தமிழாசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 140 ஆகக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a request.

Erection of a zinc smelter

* 8. Q.—SRI N. V. NATARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the State Government for the erection of a zinc smelter in the State, and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No; not just now.

The investigations of the Geological Survey of India have disclosed the existence of copper-lead-zinc deposits near Mamandur village in South Arcot district. More detailed and pointed studies have to be undertaken before any mining or smelting attempts are made.

(b) Does not arise.

[29th January 1966]

Workers of the Public Works Workshop and Stores, Madras

* 9. Q.—SRI N. V. NATARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether the workers of the Public Works Workshop and Stores, Madras, stayed away from work on 16th October 1965; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) The workers stayed away without any due notice of strike and without assigning reasons for it.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, முன் அறிவிப்பில்லாமல் எந்தவிதக் காரணம் இல்லாமலும் வேலை நிறுத்தம் செய்ததாக சர்க்கார் கூறுவதானால் மேலும் விவரம் அறிய சர்க்கார் முயற்சி எடுத்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. வி. ராமையா: இந்த வேலை நிறுத்தத்திற்கு முன்பு அவர்கள் பல கோரிக்கைகள் கொடுத்து அவை இலாகாவின் பரிசீலனையில் இருக்கும்போது அவர்கள் இம்மாதிரி செய்திருக்கிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE: How many people actually stayed away?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: That information is not available.

The Madras State Co-operative Bank

* 10. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether any order reducing the number of directors elected by the shareholders of the Madras State Co-operative Bank from 2 to 1 has been passed;

(b) the reasons for passing the above order;

(c) whether this order was reversed; and

(d) if so, the date and the circumstances under which the order was reversed?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: (a) Yes.

(b) The proportion of the strength of the individual members to society members in the State Co-operative Bank was reduced from 2 to 1 by the Registrar of Co-operative Societies, regard being had to the proportion of the share capital held by the individuals to the total share capital.

(c) Yes.

(d) The Government have examined the order of the Registrar of Co-operative Societies reducing the proportion of individual members to society members and considered that the proportion

[29th January 1966]

should continue to remain in the same proportion of 2 : 15 as hitherto before and modified the order of the Registrar of Co-operative Societies accordingly. Government orders were passed on 3rd December 1965.

SRI S. K. SAMBANDHAN: What is the date of the first order?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: 26th November 1965.

SRI S. K. SAMBANDHAN: The order has been changed within the course of nine days. I have to thank the Government for having acted so quickly in such an important matter. Will the Hon. Minister tell us whether this share capital proportion for representation is observed in a similar manner in other co-operative institutions in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It has been observed that the holding of the individual members is disproportionately low to the holding of other institutions. For instance, the holding of the 15 Co-operative Central Banks in this State Bank is of the order of Rs. 2,03,00,000. The holding of the Government is Rs. 1,26,00,000. One hundred and nine individuals are holding Rs. 10,900. Therefore, the Government thought that it would be a good policy to reduce the representation of the individual members in co-operatives to sizable proportions.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: The number of individuals has gone down considerably. I may tell the hon. Member for information that I was the man who represented to the Government to reduce it to one. The Registrar went into the whole question and reduced it to one. What is the reason for the Government bringing about the *status quo* and increasing it to two? Will it be a permanent order or will the Government consider the desirability of reducing it to one?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is typical of the difference of view that exists in this particular subject-matter. While some sections want that the representation of individual holders in the Directorate of co-operative societies should be reduced, there are others who want that it should be maintained. Actually Government did not want to change the existing pattern though we are very much in sympathy with the principle that the number of representatives on the Board of Directors representing the individuals should be reduced.

SRI S. K. SAMBANDHAN: If the Hon. Minister agrees to the principle of co-operation, there is no question of share capital coming in, because in other institutions like the co-operative spinning mills or even the Central Bank, there is no such principle being applied. Whereas only a few shares are allocated to others, many Directors are there when compared to the share capital invested by the Government. Why did the Registrar reverse the order? Did the Government call for any explanation?

[29th January 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have already explained the matter. If the persons who are serving on the Board of Director do not have sufficient stake, the decisions are bound to be somewhat. . . —I do not want to use harsh words—they are not likely to be correct. It is only when people who have sufficient stake and interest go into the Board of Directors they will take care of the institution, finances and all these things. That is why we thought it could be reduced. It is true that any person can be elected in the co-operatives as a Director and voting is not according to the shares held by a person. But that does not mean that the persons having a very small percentage of shares should have a larger representation on the Board of Directors. It is one thing to say that a person, even if he holds one share, should be eligible to become a Director, and another thing to say that people having a few shares should have larger representation on the Board of Directors.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: That is the very reason why there should be that kind of disparity. Take, for instance, the Central Land Mortgage Bank. They have reduced the representation. The same parity should be extended here. Again, arising out of the answer given by the Hon. Minister, each bank has got about 22 or 30 thousand shares and according to the socialist pattern, each can have only one vote when the question of electing the Central Bank President or whatever it is arises. Each and every bank cannot be having 30 or 40 thousand shares in order to compete. Will the Government look into the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We will examine the whole question of representation of individuals in the co-operative societies and come to a decision after considering all aspects.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether the Registrar himself had passed orders or on the directions of the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is an order of the Government. There is nothing like the Registrar's order or the Minister's order.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: If the number is restricted to two, then there will be no contest or dispute.

SRI S. K. SAMBANDHAN: I cannot understand the Government themselves taking a decision one day and passing another order within a week's time, reversing the old decision.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no harm in the Government taking a decision and then reconsidering it. If Government cannot reconsider their decisions, then there will be chaos in the country.

SRI S. K. SAMBANDHAN: If the order is changed within one week, that may tell upon how the administration of the State is run.

29th January 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: At times we take decisions, and if within a few hours any error is brought to our notice, they are changed.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) AMENDMENTS TO THE MOTION OF THANKS FOR THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that notice of amendments to the Motion of Thanks in reply to the Governor's Address should reach the Secretary before 11 a.m. on Monday, the 31st January 1966. 3-20 p.m.

(2) PANEL OF VICE-CHAIRMAN.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that under rule 14 of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Council to be the Panel of Vice-Chairmen for the Twenty-seventh Session of the Legislative Council under the Constitution:—

1. Sri S. K. Sambandhan.
2. Sri Mohanlal Mehta.
3. Sri N. V. Natarajan.
4. Srimathi Lakshmi Krishnamurthi.

(3) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that at a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day, the following programme of business has been decided:—

January 29th	..	..	..	Discussion on the Governor's Address.
January 30th	..	..	..	Sunday.
January 31st	..	..	..	Discussion on the Governor's Address (cont.)
February 1st	..	..	..	
February 2nd	..	..	..	1. Reply to the discussion on the Governor's Address. 2. The Madras University (Amendment) Bill, 1965.
February 3rd	..	..	..	
February 4th	..	..	..	The Madras University (Amendment) Bill and other Official Bills.
February 5th	..	..	..	

The Council will meet daily from 3 p.m. to 6 p.m. The Council will adjourn on the 5th February 1966 and meet again at 3 p.m. on Saturday, the 26th February 1966.

[Mr. Chairman] [29th January 1966]

**IV.—CALLING ATTENTION TO UNEMPLOYMENT OF WORKERS
ON ACCOUNT OF THE PARTIAL CLOSURE OF SEVERAL
INDUSTRIAL UNITS DURING THE POWER CUT.**

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the unemployment of thousands of workers on account of the partial closure of several industrial units during the present power cut.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, there has been lay-off and/or retrenchment of workmen in the textile industry due to various reasons like credit restrictions, slump in the market, etc. The power cut due to the failure of monsoon was unprecedented. This also contributed to the lay-off and/or retrenchment of workers. The lay-off of compensation paid to the workers under the Industrial Disputes Act can be said to be the subsistence allowance for them to tide over the period. Prior to 1st December 1965 lay-off compensation was payable only for the first 45 days of the lay-off period. The Government of India have since amended the Industrial Disputes Act for payment of lay-off compensation at half the basic wages and dearness allowance even beyond the 45 days in establishments employing not less than 50 workmen. Tangible improvement in the supply position of power can be expected only with the on-set of the south-west monsoon.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS *

திரு. கே. கே. கோதண்டராமன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, பின்வரும் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

"That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 28th January 1966."

கவர்னர் பெருமானுடைய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையைக் கொண்டு வருவதில் நான் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகிறேன். அவருடைய பேருரையின் முற்பகுதியில், நமது பெருமதிப்பிற்குரிய, நம் உள்ளங்கையெல்லாம் கொள்ளைகொண்ட, நம்மை வீரர்களாக்கி பெரும் புகழுக்கு நம்மை ஆளக்கூடிய பிரதமர் ஸ்ரீ ஸாஸ்திரி அவர்களின் மறைவு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நம் 40 கோடி மக்களின் வீரத்தை உலகிற்குப் புலப்படுத்தி, வீரமிக்க மக்களாகிய நம்முடைய பாரம்பரியத்தை நிலைநாட்டியதுடன் மட்டுமின்றி, தம்முடைய இறுதிக் காலத்திலும் நாட்டிற்காகவே உழைத்து, காந்திஜி, நேருஜி ஆகியவர்களின் பண்பாட்டிற்கொப்ப சமாதானத்தை விரும்பி தாஷ்கண்டில் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு உழைப்பிலேயே தம் உயிரை தியாகம் செய்த அந்த உத்தமரின் மறைவிற்கு கவர்னர் பெருமானின் உரையில் வருத்தம் தெரிவித்திருப்பது, நம் நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கிறது. ஸ்ரீ சாஸ்திரி அடைந்த

29th January 1966] [திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

மாணம் தெய்வ மாணம் என்று சொல்லவேண்டும். நாட்டிற்காக உழைத்து நாட்டின்பாற் தன் கடமையை ஆற்றும் பணியிலேயே, உலகிற்கெல்லாம் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் நற்பணியிலேயே தம் உயிரை அவர் தியாகம் செய்தார் என்றால், அவரை இழப்பது இந்நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் மட்டுமின்றி உலகிற்கே துன்பம் தருவதாகும். இது பற்றி கவர்னர் பெருமான் கொண்டுள்ள வருத்தத்தில் இந்த மன்றத்திலுள்ள கனம் உறுப்பினர்கள் மட்டுமன்றி தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கலந்து கொண்டு ஸ்ரீ சாஸ்திரியின் ஆன்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்பார். அவர் நமக்குச் சொல்லிச் சென்ற "ஜெய் ஜவான், "ஜெய் கிஸான்"—"போர் முனை வெல்க, ஏர் முனை வெல்க"—என்ற கோஷம் வெற்றிபெற நாம் பாடுபட வேண்டுமென்று உறுதி எடுத்துக்கொண்டால் அதுவே நாம் அவருக்குச் செய்யும் அஞ்சலி ஆகும்; அவர் ஆன்மா சாந்தி அடைய நாம் செய்யும் சிறந்த கைங்கரியமாகும். இந்தியா—பாகிஸ்தான் போர் வந்ததும் நாட்டின் பொருளாதார நிலையும் நமது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முற்பகுதியும் பாதிக்கப்படும் நிலையில் இருந்தன. குறிப்பாக, உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற வேண்டிய லட்சியத்தை அடைய முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கும்போது போர் முனை நம் திட்டம் களை மிகவும் பாதித்தது. அப்போது ஸ்ரீ சாஸ்திரி அஞ்சாமல், குழப்பம் அடையாமல், தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்து திட்டங்களை நிறைவேற்றி நமக்குப் பெரிதும் உதவினர். அதற்கு அவருக்கு நாம் என்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், முதல் திட்டத் தொடக்கத்தில் ஏறக்குறைய 38 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவில் இருந்த உணவுத் தானிய உற்பத்தி 1964-65-ல் 58 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னுக்குச் சற்றுக் கூடுதலாக இருந்ததாகவும், அது குறிக்கோள் அளவைவிடக் குறைந்திருப்பதாகவும், கவர்னர் பெருமான் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அது குறைவு அல்ல, நிறைவு தான் என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம். பாசன வசதிகளை எவ்வளவு தான் பெருக்கினாலும், எவ்வளவு பெரிய அணைக்கட்டுகளை அமைத்தாலும், எவ்வளவு பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும், பருவ மழை பெய்யாததால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த நிலைமையை இந்த வருடம் கண்கடாகக் கண்டோம். 'கங்கை பொய்ப்பினும் பொய்க்காது காவிரி' என்று பாடப்பட்ட காவிரி ஆற்றில் இந்த வருடம் நீர் வராததால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டது. இதற்கு நாம் யாரையும் குறைகூறுவதற்கில்லை. "நதியின் பிழை அன்று நயம் புனல் இன்மை" என்று கவிஞர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். இது இயற்கையின் சுத்து. இது கடவுளின் கிருவினையாடல். இது இயற்கையின் செயல் என்று மற்றவர்கள் கூறக்கூடும். விவசாய அபிவிருத்திக்கு எவ்வளவு தான் முயற்சி செய்தாலும், கடவுளின் திருவுள்ளம் இல்லாவிட்டால், மழை இல்லாவிட்டால், விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. கஷ்டத்திற்கு மேல் கஷ்டங்கள் வந்தன. பாகிஸ்தான் போர் ஒரு பக்கம் வந்தது;

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [29th January 1966]

பருவ மழையின்மை ஒரு பக்கம் இருந்தது; நாம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க தகுந்த நடவடிக்கைகளை ஒரு பக்கத்தில் எடுக்க வேண்டியிருந்தது. இத்தனை கஷ்டங்களுக்கிடையில் நமது அரசாங்கம் மிகவும் தைரியமாக முக்கியமான விவசாயத் திட்டங்கள் பாதிக்கப்படாமல் இன்னல்களைச் சமாளித்து திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியது. அதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு நம் பாராட்டுக்கள் என்றும் உரித்தாகுக.

ஏர் முனையை அபிவிருத்திசெய்ய அரசாங்கம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. விவசாயத் துறையில், அரசாங்கம் கொள்முதல் மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. இதில் விவசாயிகளுக்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. 30 லட்சம் மக்கள் ரேஷனினால் பயன் பெறுகின்றனர் என்று கவர்னர் அவர்களின் பேருரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால், 3½ கோடி ஜனத் தொகையுள்ள நம் மாநிலத்தில் கிராமங்களிலும் சிறு நகரங்களிலும் உள்ள 3¼ கோடி மக்கள் இதனால் பயனடைய முடியவில்லை. விவசாயிகளுக்கு அதிகக் கஷ்டம் இல்லாமல் உணவு தானியங்கள் கொள்முதல் செய்யப்படுவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய உணவு நிலைமையில் நகர மக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் காலாகாலத்தில் சீராகக் கிடைக்க வகை செய்வது அவசியம் தான். ஆனால் கிராமங்களிலுள்ள 3¼ கோடிப் பேர், கொள்முதலுக்குக் கொடுத்த தானியம் போக மீதியுள்ள தானியத்தை உண்டு தான் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் கொள்முதல் காலத்தில் தானியம் தாலூகா விட்டுத் தாலூகா போவது கூடக் கூடாது என்று உத்தரவு போடப்படுகிறது. அந்த உத்தரவு இல்லாவிட்டால் கொள்முதலுக்குச் சங்கடம் ஏற்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கொள்முதலுக்குப் பிறகு அந்த உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது. இருந்தாலும், அந்த உத்தரவு ரத்து போதும் சுங்கச் சாவடிகளில் பல ஒழுங்குகள் நடக்கின்றன, உணவு தானியப் போக்குவரத்து நடக்கிறது. எனவே ஜில்லா விட்டு ஜில்லாவிற்கு தானியங்கள் போவதைக் கண்காணிக்கும் சுங்கச் சாவடிகளில் கண்காணிப்பை பலப்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜில்லாக்களிடையே தானியப் போக்குவரத்தைத் தடை செய்யாமல் இருந்தால் அது ஜனங்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். மேலும், மக்கள் சந்தைகளுக்குச் சென்று பொருள்கள் வாங்குவது இந்நாட்டில் பாரம்பரியமாக இருந்துவரும் வழக்கம். ஏழை விவசாயக் கூலிகளும் ஏழை கிராம மக்களும் வாரம் ஒரு முறை தான் தானியங்கள் போன்றவைகளை வாங்கி இருப்பு வைத்துக்கொள்வது வழக்கம். அவர்கள் வாராவாரம் சந்தைகளுக்குச் சென்று அவற்றை வாங்குவார்கள். அவர்கள் ஒரேயடியாக ஒரு வருடத்திற்கான தேவையை வாங்கிவைப்பதில்லை. ஆனால் பெரிய குடியானவர்களும், நிலச் சொந்தக்காரர்களும் ஒரு வருடத்திற்குத் தேவையான பொருள்களை ஒரேயடியாக வாங்கிவைத்துக்கொள்வார்கள். ஆகவே தாலூகாக்களிடையே தானியப் போக்கு வரத்திற்குத் தடை விதிக்கும்போது, சந்தைகளுக்கு தானியம் செல்வதைத் தடுக்க வேண்டாம் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [29th January 1966]

கொள்கிறேன். நம்முடைய உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு கடைசி முயற்சி வரை நமது மாநிலத்திலே எல்லா வசதிகளையும் பயன்படுத்தியாகிவிட்டது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு அரசாங்கம் இந்தப் பணியிலே முழு வெற்றி கண்டு விட்டார்கள் என்று கூட நாம் உறுதியாகச் சொல்லலாம். அந்தப் பெருமையும், பாராட்டும் நம் அரசாங்கத்துக்கு எப்போதும் உரித்தாகும். பஞ்சம் வருகிறது என்றால், அரசாங்கம் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் இருந்ததால் அல்ல. எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் நாட்டிலே அரசாங்கம் உபயோகித்தாகி விட்டது. இந்தியாவிலே பஞ்சம் வருகிறது. உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், இந்த அரசாங்கக் காலத்திலே மட்டும் ஏற்பட்டதல்ல. சரித்திரம் படித்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மௌரியப் பேரரசு காலத்தில் பஞ்சம் இருந்தது. அடுத்து மொகலாயப் பேரரசு அக்பர் சக்ரவர்த்தி காலத்திலே பஞ்சம் இருந்தது. அடுத்து 150 வருடம் நம்மை ஆண்ட வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே பஞ்சம் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட பெரிய பஞ்சங்களில்லாமல் அநேக லட்சம் மக்களை மௌரியப் பேரரசு சாக விட்டிருக்கிறது, அக்பர் காலத்திலே சாக விட்டு விட்டார்கள். ஆனாப்பட்ட வெள்ளைக்காரன்—அட்மினிஸ்ட்ரேஷனிலே கெட்டிக்காரர்கள் என்று பேசுகிறவர்கள், அவர்கள் ரேஷனிலே கெட்டிக்காரர்கள் என்று பிரச்சனை எப்போதுமே 30 சாகவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சனை எப்போதுமே 30 வருஷம், 40 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வெள்ளைக்கார சரித்திர ஆசிரியர்கள் காலத்தைக் குறிப்பிட்டு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் துன்பம் புதிதல்ல. இந்தியாவிலுடைய பூகோள அமைப்பு, பூ பாகத்தில் இந்தியா இருக்கிற அமைப்பு, இதைக் கவனித்தால் இந்தப் பகுதிக்கு அந்த மாதிரி நிலை ஏற்படத்தான் செய்யும். நாட்டின் நல்ல அனுபவங்களை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்களை இயன்ற அளவு நிறைவேற்றியாகி விட்டது. பல அணைக்கட்டுகளைக் கட்டினோம். ஆனால் அணைகளில் மழை பெய்யாததால் நீர் வரவில்லை. அதற்கு அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்ல முடியாது. நான் முன்பு சொன்னது போல அதை மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் இந்தத் திட்டங்களை பூரணமாக பயன்படுத்திய பிற்பாடு, பூமிக்கு கீழே இருக்கின்ற நீர் வசதிகளைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் இன்றைய தினம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அது மிகவும் பாராட்டத் தக்க ஏற்பாடு. லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஜில்லாக்களிலே கிணறு வெட்டக் கொடுப்பதும், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்ற கொடுக்கப்படுவதும் மிகவும் பாராட்டுக்குரியதாகும். விவசாயிகள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். ஆனால் இந்த கிணறு வெட்டக் கொடுக்கப்படும் 'லோன்' அரசாங்கம் இவ்வளவு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி மக்களுக்கு செய்யப்போகிறார்கள் என்று நாம் சந்தோஷப்படுகிறபோது, அந்தக் கடன் விவசாயிக்குப் போகும் அளவைப் பார்க்கும்போது, அதிலே பல சிரமங்கள் தட்டுப் படுகின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக எங்களுக்குத் தரச்சொல்லி இருக்கிறது சர்க்கார். ஆனால் அதே சமயத்தில் யாரோ கணக்கப்பிள்ளை சர்டிபிகேட் இல்லாமல், எந்தப் பெரிய அதிகாரத்திலே உள்ளவர்

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [29th January 1966]

களும், இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தால் கூட அவர்கள் பூமிக்கு கூட நேராக லோன் வாங்க முடியாது. அந்த கிராம கணக்கப்பிள்ளையிடமிருந்து சொத்து சர்ட்டிபிகேட் இருந்தாலொழிய யாரும் கடன் வாங்க முடியாது. இதைப்போல விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதுபோல தர்சில் தாரிடத்திலே சென்று ஓனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது லோனுக்கு மட்டுமில்லை, பம்பு செட்டுக்கு விண்ணப்பம் போட்டால் கூட ஓனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் தாசில்தாரிடமிருந்து பெற வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவிலே உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான மற்ற வேலைகளை கமிஷனர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஓனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் கமிஷனரே கொடுக்க வேண்டியது என்று வைத்து விட்டால், ஜனங்களுக்கு மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். உதாரணமாக, எங்கள் தாலுகாவிலே 6 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே ஒரு தாசில்தாரிடத்திலே போய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்றால், எல்லா விவசாயிகளும் தாலுகா ஆபீசுக்குப் போகவேண்டும். அது ஏழை விவசாயிகளினால் தாங்க முடியாது. அதைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவிலே வைத்துக் கொண்டால், ஆறு கமிஷனர்கள் இருக்கிறார்கள் ஒரு தாசில்தாருக்கு பதில். ஆகவே அவர்கள் மூலம் ஓனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கலாம். அது மட்டுமல்ல, நான் முன்பு சொன்னேன், இந்த கணக்கப்பிள்ளைகளிடம் சென்று வாங்குகிறது என்றால் அதில் ரொம்ப சிரமம் இருக்கிறது. அந்த சிரமத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் வேறு வகையான ஒரு வழி கண்டுபிடித்துத்தான் ஆகவேண்டும். அதற்கு ஒரு மாற்று அரசாங்கம் கண்டு பிடித்துத்தான் ஆக வேண்டும். அரசாங்கத் திற்கு உரிமை இருக்கிறது. சர்ட்டிபிகேட் ஒன்றும் இல்லாமல் அரசாங்கம் பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்து விடவேண்டுமென்று நான் சொல்லுவதாக நினைக்கக்கூடாது. அரசாங்கப் பணத்திற்கு தகுந்த பாதுகாப்பு வேண்டும். அரசாங்கம் நஷ்டமில்லாமல் கடனை வருவிக்க வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் ஐயமிருக்க முடியாது. ஆனால் எந்த ஆணை அதற்குப் பொறுப்பாக வைக்கின்றது என்பதுதான் பிரச்சனை. சொத்து இருக்கிறது. அதற்கு கணக்கப்பிள்ளையிடம் ஒரு கணக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியனிலே ஒரு கணக்கு, தாலுகா ஆபீசிலே ஒரு கணக்கு என்று வைத்து விட்டால், எந்த இடத்திலே ஒரு விண்ணப்பம் போட்டாலும், சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்கிற மாதிரி, 4, 5 இடங்களிலே வைத்து விட்டால், கணக்கப்பிள்ளை ஒருவரையே விவசாயிகள் நம்பி இருக்கவேண்டியதில்லை. இதை அரசாங்கம் மிகப் பரிவோடு கவனிக்கவேண்டும். இவ்வளவு நல்ல முறையிலே கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய கடன் வசதியை விவசாயி பெறவேண்டுமென்றால், அதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று, மக்கள் பிரதிநிதி என்ற முறையிலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [29th January 1966]

பேருரையில், ஐந்தாவது பாராவில், விவசாய தானியங்களுக்கு 3-40 குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 2 அல்லது ரூ. 2½ அதிகப்படுத்தி P.M. இருப்பதை விவசாயிகள் மனமுவந்து வரவேற்பார்கள். ஆனால் இதே சமயத்தில் நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கும், தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் என்ன விலையில் கிடைக்கப் போகிறது? அவர்களுக்குக் கட்டுபடி ஆகக்கூடிய நிலையில் உணவு தானியங்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்பதிலே அரசாங்கத்திற்கு சிரத்தை இருக்கிறது என்பதிலே ஐயமில்லை. விவசாயிகளுக்கு சில உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் தானியத்தின் விலையை அதிகரித்திருக்கிறது. ஆனால் அது போதும் என்று நான் கூற மாட்டேன். அவர்களுக்குத் தேவையான மாட்டுத் தீவனம், பருத்தி விதையினுடைய விலை இன்று எக்கச் சக்கமாக ஏறி நிற்கிறது. ரூ. 100 இருந்த பாரம் விலை இப்போது ரூ. 250. பிண்ணாக்கு வாங்க முடியவில்லை. அதன் விலையும் ஏகமாக ஏறி இருக்கிறது. விவசாயிகளிடம் கொள்முதல் என்று போனால் எளிதில் யார் வேண்டுமானாலும் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்கின்ற அளவிலே விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். பழைய விலை 4 மூட்டை நெல் கொடுத்தால் 10 மூட்டை பருத்தி விலைக்கு சமமாக இருந்தது. அந்த மாதிரி இப்போது இருக்கிறதா? கொள்முதல் செய்ய யாராவது வருகிறார்கள் என்றால் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள். அதை நாமும் மறுக்க முடியாது. விலையை ஏற்றிக்கொண்டு போவதில் பிரயோசனமில்லை. இந்த அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள விலை நல்ல முறையிலே நிர்ணயிக்கப் படுகிறது. எனவே விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மற்ற பொருள்களின் விலையும் ஏறாது இருக்குமானால் அவர்கள் மனமுவந்து நாட்டிலே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முன்வருவார்கள். விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு அளிப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, போது இரண்டரை லட்சம் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது இந்தியாவிலேயே நமது மாநிலத்திற்கு ஒரு பெருமையாகும், அகம் மகிழ வேண்டிய சிறந்த பெருமையாகும். அதே சமயத்தில் புதிதாக அரசாங்கம் கிணறுகள் வெட்டப் பணம் கொடுக்கிறது. 25 ஆயிரம் கிணறுகள் நான்காவது திட்டத்தில் வெட்டப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதி அதற்காக பத்தாயிரம் கிணறுகள் முதலாவது வருஷத்திலேயே நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று உறுதி கொண்டிருக்கிற நிலை நம் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடிய விஷயம். அவையெல்லாம் அமுலுக்கு வரும்போது அரசாங்கம் கருதுகிற 18 அவுன்சு தானியம் அளிப்பதை நான்காவது திட்டம் முடிவிலே மக்கள் பெறுவார்கள் என்பது நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. பத்தாயிரம் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டால் அரசாங்கம் மின் இணைப்பு அளிப்பதிலே துணையாக இருக்கவேண்டும். இந்தக் காலத்தில் மாடுகள் வைத்து ஏற்றம் இறைப்பது முடியாத காரியம். அப்படிச் செய்வதால் விவசாயிகளுக்கு மேலும் கடன்தான் தேவைப்படும். பெற்ற கடன்களையும் திருப்பித் தர வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும். விவசாயிகளுக்குப் பணம் போதாது. இறைவைப் பாசனம் என்றால் மின் இணைப்பைத் தவிர வேறு சிறந்த பாக்கியம் விவசாயிகளுக்குக் கிடையாது. மேலும் வாய்க்கால் பாசனத்தை

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [29th January 1966]

விட அதிகமாக விவசாயி விரும்புவது மின் இணைப்பைத்தான். அதிலே எவ்வளவு சிரமம் இருந்தாலும் விவசாயி மின் இணைப்பில் பாசனம் செய்யத்தான் விரும்புகிறார்கள். மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். அதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இப்போது ஏராளமாக மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் யுத்த காலத்தில் எப்படி தொழிற்சாலைகளுக்கு முதன்மை கொடுத்து போர் முனையிலே ஆயுதம் செய்யப்படுகிறதோ அதைப்போலவே நாம் கோஷிக்கும் ஏர்முனையிலேயும் செய்யவேண்டும். விவசாயி அதற்காக விண்ணப்பம் போட்டால், குறித்த காலத்தில் அது கவனிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு லோன் கொடுத்து வெட்டப்படுகிற கிணறுகள் நம் நாட்டுப் பொருளாதாரத்திற்கு உதவி செய்வதாக அமையும். உணவு உற்பத்திக்கு உதவியாக இருக்கும். இப்போதிருக்கிற சில விதிகளை அரசினர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். வாய்க்கால் பகுதி மேட்டுப் பகுதியாக இருந்தால், மின் இணைப்புக்கு அவர்கள் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டால் மராமத்து இலாகாவிடம் சென்று தங்களுக்கு அதில் ஆட்சேபணை இல்லை என்ற சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிவரச் சொல்கிறார்கள். அப்படி விண்ணப்பித்து அவர்களிடமிருந்து பதில் வருவதற்கும் மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. வாய்க்கால் பகுதிகளாக இருந்தாலும் நிலத்திற்குக் கீழே இருக்கிற தண்ணீரைப் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கும்போது மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. மோட்டார் வைத்தால் பாசனத் தண்ணீரை இழுப்பதில்லை. கீழே உள்ள தண்ணீரைக் கொண்டுவரத்தான் அது உபயோகிக்கப்படுகிறது. பம்பு செட்டு ஆயில் இன்சின் வைத்து இறைத்துக்கொள்ளலாம் அதற்குத் தடையில்லை என்னும்போது மின் இணைப்புக்கு மட்டும் மராமத்து இலாகாவிடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டுமென்றால் அது விவசாயிக்கு பெரும் சமையாக இருக்கிறது. வருஷக்கணக்கில் அப்படிப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அரசாங்கத்தைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், அந்த உத்தரவை ரத்து செய்து விவசாயிக்கு இருக்கின்ற அந்தக் கஷ்டத்தை நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : கனம் அங்கத்தினர் சொன்னால் கேட்பார்கள்.

திரு. கே. கே. கோதண்டராமன் : கவர்னர் பெருமானின் பேருரை ஒன்பதாவது பாராவில், அதிக கண்டுமுதல் தரும் நெல், சோளம் முதலியவை கண்டிருப்பது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவில் நாம் முன்னேற வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கை அதற்காக எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. புதிய வகையில் 2,500 ராத்தல் சராசரி விளைந்திருக்கிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் புதிய நெல்லை பரிட்சித்துப் பார்த்தபொழுது, 3,500 ராத்தல் கிடைத்திருக்கிறது என்றும் அடுத்த ஆண்டு இரண்டு லட்சம் ஏக்கரில் அதை அமலுக்குக் கொண்டுவந்து அந்த விதைகளைப் பரப்பப்போகிறார்கள் என்ற

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [29th January 1966]

விஷயம் விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. இப்போது அரசாங்கம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலேயே விவசாயத்திற்கான திட்டங்களைப் பற்றி திட்டம் தீட்டி அனுப்புமாறு கேட்கிறார்கள். மேல் மட்டத்திலே இருந்துகொண்டு திட்டம் தீட்டாமல் அந்த அந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏற்ப வளத்திற்கு ஏற்ப பாசன வசதிக்கேற்ப பஞ்சாயத்து யூனியன்களை திட்டம் தீட்டித் தரவேண்டுமென்ற ஒரு சிறந்த உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மனமு வந்து ஏற்று தங்கள் தங்கள் பகுதிக்கு என்ன தேவையோ அவற்றைத் திட்டம் போட்டு இப்போது அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். பாசன வசதி, மின்சார வசதி போன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தங்கள் பகுதிகளிலேயே விதைப் பண்ணை வைத்து நடத்த அனுமதி தரவேண்டும். அந்தப் பகுதிகளுக்கு எப்படிப்பட்ட விதைகள் வேண்டுமென்று தெரிந்து கொண்டு அவற்றைத் தாங்களே திட்டம்போட்டு தயாரிக்கிறோம் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் சிறந்த திட்டம். கிராம சகாயக்குகள் திட்டத்தின் மூலம் இப்போது விதைகள் பரிமாறிக் கொள்வதில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மனமுவந்து செய்வதில்லை. அது பெரும் கஷ்டம் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் கருதுகிறார்கள். விதைகளை தாங்களே பண்ணை வைத்து யூனியனிலுள்ள விவசாய விஸ்திரிப்பு அதிகாரியின் துணைகொண்டு சிறப்பாக தயாரித்துக்கொள்ளலாமென்று கருதுகிறார்கள். அப்படி பண்ணை வைத்து நடத்துவதில் ஏதாவது நஷ்டம் வந்தாலும் அது கிராம சகாயக்குகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற மானியத்திற்கு மேல் அது போகாது என்று பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் கருதுகிறார்கள். மேலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லைக்குள்ளேயே வைக்கப்பட்டிருக்கும் பண்ணை சரியாக நடைபெறவில்லை என்றால் அங்குள்ள மக்கள் நகைப்பார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கும் அதன்பேரில் அக்கறை இருக்கும். கோபிசெட்டிப்பாளையத்தில் கோ No 10 என்ற நெல் போடப்படுகிறது என்றால் அது அங்குதான் வளரும். வேறு எங்கும் தமிழ்நாட்டில் அது வராது. சில பகுதிகளுக்கு சில நெல்கள்தான் பொருந்தும். அவற்றிற்கேற்ப விதைகளைத் தயாரிக்க வேண்டிய அவசியமேற்படுகிறது. கோபி பகுதிகளில் சம்பா நெல் தேவை என்றால் பெரிய அளவில் கோவையில் இருக்கும் விவசாயக் கல்லூரியில் அதைத் தயாரிக்கமுடியாது அந்த நெல் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. அவற்றை பஞ்சாயத்துக் கமிட்டி ஒப்படைத்தால் மக்கள் விரும்பும் விதைகளைத் தயாரிக்க முடியும். அதனால் விதைப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும். ஆகவே இதை அரசாங்கம் பஞ்சாயத்துக்களின் கோரிக்கையாக கவனித்து இப்போதே அதற்கான அனுமதியைத் தந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். அதற்கான நிலங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் மற்ற வற்றிற்கும் காலம் தேவைப்படுவதால், முன்னமேயே அதைக் கொடுக்கவேண்டும். மார்ச் ஏப்ரலுக்குள் அத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப் பட்டால்தான் ஒரு ஆண்டுக்குள் அது முடியாது. நான்காவது பட்டாவிட்டால் ஒரு ஆண்டுக்குள் அந்த வசதியைப் பஞ்சாயத்துத் திட்டத்தின் ஆரம்பத்திலேயே அந்த வசதியைப் பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுத்துத் தந்தால் விதைப் பிரச்சனையில் பஞ்சாயத்துக்கள் மிகச் சிறப்பான பணியைச் செய்யமுடியும். நாட்டின் உற்பத்தியில்

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [29th January 1966]

பெரும் பங்கை நிறைவேற்றும் என்று உறுதியாக நம்பலாம். ஆகவே இந்த மன்றம் சிறப்பான நாட்டின் எதிர்காலத்தைக் குறித்து நம்முடைய அச்சத்தையும் ஐயத்தையும் போக்கும் வகையில் அமைந்துள்ள நம் கவர்னர் பெருமான் பேருரை பேராதரவு தெரிவித்து நன்றிகளும் என்று தெரிவித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3-50
p.m.

* SRI MOHANLAL MEHTA : Mr. Chairman, Sir, I rise with great pleasure to second the Motion of thanks to His Excellency the Governor of Madras for his Address.

Despite brevity, the Address is quite comprehensive and clinches many vital issues, which are facing the country and our State. It is also heartening and it is lifting up the spirit to a certain degree by its note of robust optimism. In that the Governor hopes that this year itself the food position in this State will be easier. Sir, we all look forward to that happy day. Before proceeding further in this line, Sir, permit me to associate myself with the heartfelt sentiments expressed by His Excellency in his Address touching the sad, sudden and untimely demise of our beloved Prime Minister Lal Bahadur Shastriji. The loss and the shock is too great to be described by means of words. The void that has been created by his passing away is hard, if not impossible, to fill. The country is indebted to him in many ways and the only way to discharge those debts is for us to rededicate ourselves to the high ideals for which he lived and died.

The Governor has rightly and naturally devoted a major part of his Address to the problem of food in this country and in this State. It is a common problem, which is uppermost in everybody's mind. This problem is not a new one. It has been baffling the country during all the years after our independence, and a correct solution to this problem is yet to be found. One thing is apparent and that is that all the progress that we have made in so many ways and directions recedes to the background so far as the food problem is concerned. Somebody in the olden times has said that 'the Army marches on its belly'. In the same way, I may say that the industrial programmes and developmental schemes of any country also march on their bellies. Sometimes complaints are being heard that the common man does not appreciate the advantages that are being received by means of plans and other Government programmes. It is so because the common man's primary need is food and, as long as this is not satisfied, it is difficult for Government to satisfy him by offering other amenities. The progress that our State Government has made in this direction in spite of dire circumstances and unfavourable circumstances is indeed very good. There is nothing that could have made this State more successful in the prevailing circumstances. We have produced about 25 lakhs tonnes of more foodgrains from the beginning of the First-Five Year Plan to the year 1963-64. That is a creditable performance when compared with the conditions prevailing in other States. However, much more will have to be done, as His Excellency the Governor has rightly stressed in his Address. We must do much more if we have to reach the target—that is, the

[29th January 1966] [Sri Mohanlal Mehta]

target of supplying per capita quantity of 18 ounces—and to produce a surplus which we can export by the end of the next Plan. In this direction so many suggestions have come before the Government—both State and Centre. There are suggestions of mechanical farming, deepening of wells, improving seeds, finding resources of underground water, supplying of fertilizers, lift irrigation Scheme and so many other things. I am glad to say that the approach of our Government headed by our Hon. the Chief Minister has been all along dynamic and pragmatic in this direction and everything is done to quicken our programmes and plans to see that the yield is increased. One of the items I see in the Address is about the introduction of a new strain called 'Japanica India'. Now if that were to materialise on a widespread basis, I am sure, it will not only solve the food problem of this State but also this State will be able to export rice to other States and also to foreign countries.

Sir, we are passing through times when we have to be very careful, watching in all directions and seeing that nothing happens to retard the rate of our growth. The power potential that we are having is another important thing about which I should like to make mention briefly. The Government by now have understood that it is futile to depend only on hydro-electric power and, therefore, slowly but steadily they are creating thermal power. Also the days are not far off when we shall be having atomic power from the Kalpakkam plant. Side by side we must see that all these programmes are sufficiently and adequately financed by the Central Government looking to the need of our State and also appreciating the way in which the State has been spending the money judiciously and wisely.

The most important question about the food problem is the distribution thereof. Production itself is not sufficient. Besides production, a fair and equitable distribution of the available food is necessary especially when there is a short supply. Today it is no mean pride that in this State statutory rationing has been introduced and 30 lakhs of people are covered by it. So far as I know, the rationing is working very smoothly, barring a few exceptions like the rationing of baby food and other items which has created unnecessary dissatisfaction in the peoples' minds. The position was all right before introduction of rationing. People were somehow getting baby foods. But to-day there is no limit to their hardship if they want to get a bottle of baby food. Control and de-control, go side by side. It is also quite natural for the Government to introduce control or order de-control. But this should not mean that the Government are unable to check the prices when there is de-control, and the Government are unable to keep the supply adequately and at fair prices when there is the policy of control. Keeping these in view, we must rationalise the system that is now being introduced and worked in the State.

Sir, many people complain about the food shortage. They do not realise that in spite of the hardships caused by the failure of monsoons and the hostility of Nature towards us, and the terrific

4-00
p.m.

[Sri Mohanlal Mehta] [29th January 1966]

growth in population, we have been able to do quite well so far as food supply is concerned. There has not been a single starvation death in any place in the country. Government, both Central and State, rush foodgrains to the nook and corner of the country somehow and by some means without consideration of the difficulty and all other things. Government is begging, borrowing, buying and somehow sending food to deficit areas.

In this connection, I wish to bring to the notice of the House the suggestion which I made before this august House during the last Budget session, and that is, that the Centre must evolve a policy by which they can get the surplus food from States which hold them, and keep it in a pool to distribute it in the deficit areas. This thing has also been appreciated by the State Governments. Such instructions and directives have been sent to the States which are lucky enough to have surplus grain. But for reasons unknown to me or to many of us, these instructions are not carried out in their proper spirit. The introduction of such a new policy by the Central Government will eliminate the exigency where surplus States could keep their own grain and not allow them to be given to the deficit States.

Now, Sir, I come to another question. I was agitated within myself whether I should give expression to it or not. From 1962, after the Chinese aggression, I have been feeling that it will be better for the Central Government to establish many factories, defence projects and such other industries in this part of the country than in the northern region. Nobody should accuse me as exhibiting a spirit of parochialism or State consciousness. I do not put forward this suggestion out of any regional consideration. I do so purely from a consideration of the national defence. We have seen on both the occasions when the country was invaded by the Chinese and by Pakistan that the northern regions had become the theatre of war. Now if such vital installations and industries were located in this part of the country, they would be quite safe and we would be free from anxiety about them. No doubt we have one Tank factory in this region but the five ordnance factories which have been established recently are located not in this region but in the northern region, the vulnerable region. I am sure the State Government will not fight shy of this issue of being called State conscious but recommend to the Central Government that as far as possible the vital military installations established in this part of the country. Whether we may like it or not, whether to be militarily strong and has to build up a modern war machine so that if the necessity should arise, we can defend our frontiers quite confidently and with courage.

With these words, I second the motion of thanks.

Thank you very much, Sir.

4-10
p.m.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, at the outset, I have to associate myself with the sentiments expressed in the first paragraph of the Governor's Address. It is with a deep sense of sorrow and a deep sense of bereavement that I have to express in this House how intensely all of us felt at the sudden demise of our beloved Prime Minister, Shri Shastri.

29th January 1966] [Dr. H. V. Hande]

Coming to the other aspects of the Governor's Address, I have to say that I am totally disappointed with the Governor's Address. A careful analysis of the Address shows that it is practically a confession that the people of this State have been let down very badly on distinctly two fronts, namely, those of food and electricity. On both these fronts the people have been very badly let down.

Let us now take the problem of food. On page 2 it has been clearly stated that it will be seen that the production of foodgrains had increased from about 38 lakhs of tonnes at the beginning of the First Plan to a little over 58 lakhs of tonnes in 1964-65. At the beginning of the Third Plan, our production was 53 lakh tonnes. In other words, we had set upon ourselves a target of an increment of 15 lakh tonnes of foodgrains during the course of the Third Five-Year Plan. Now, what is it that we have actually achieved?

What we have actually achieved is far below the target we set ourselves, namely, 58 lakhs of tonnes. In other words, whereas we should have got an excess of 15 lakh tonnes, we have actually got an excess of 5 lakh tonnes. In other words, again, we have got one-third of what we had set ourselves for achieving towards the end of the Third Five-Year Plan. It is a very tragic situation. I think our State Planners must immediately lift up their brows, think hard and try to do something to come at least somewhere near the target which we had set ourselves, within the course of the current year, by the time the Third Five-Year Plan is over.

I do not want to go into the exact causes for this pathetic performance in the food front. I have in season and out of season stated in this very same House the many causes responsible for this, and I do not want to repeat them. There are only two main causes which I can see. The first and foremost is the fact that the farmers do not get what the Planners plan at the Secretariat level. I am very happy that the Member who moved the resolution put it in a very mild manner in explaining how the farmers did not get several things like fertilizers and other equipment. I request the Ministers to take steps immediately to see that these things reach the farmer.

Then, again, in the matter of procurement, I have gone to several villages and discussed the matter with farmers. I have been told clearly by them that the officers parading in jeeps boss over them, muzzle them and trouble them to such an extent that the farmer does not feel that he is the master of himself. He feels that he is the unhappy slave of the Government official who goes and boss him in jeeps. This feeling of frustration must be removed from the mind of the farmer and he must be made to feel that he is the master of himself, that he has got a job to do, and that it is a respectable and glorious job that he has undertaken. This amount of incentive, this amount of self-confidence and this amount of interest in his own work must be inculcated into the farmer if food production is to be increased.

[Dr. H. V. Hande] [29th January 1966]

Then, the hon. Member Sri Mohanlal Mehta raised in a very mild manner the problem of baby food. Of course, it may be a very small item. It may not be an item that should be brought in in a Governor's Address. But when we discuss the problem of food and the anomalies and the difficulties that are forced on the public by the Civil Supplies Department, it will be a corollary for me to bring the matter of baby food and explain the hardship that is felt by hundreds of citizens of Madras. I am particularly in the very enviable or unenviable position of coming into contact with hundreds of parents who bring their babies to me. I know how intensely they feel. I may tell the hon. Members that once we change the brand of the baby food—I am quite sure the Hon. the Leader of the Opposition will support me—there is a serious case of diarrhoea or gastric enteritis. The children are not able to withstand the new brand. The moment we change the baby food, the condition of the child is brought to such a critical position that it may prove fatal. I am not exaggerating things. I have seen several children dying either because of non-availability of baby food or because of the change of brand. This is a fact. I am not just trying to give a colour to things. I saw it with my own eyes when the parents of children came to me and said, "Doctor, I am not able to feed the child because the brand is not available." The brand was available before the Civil Supplies Department entered the field. I can vouchsafe for the fact that before the Civil Supplies Department entered the field, baby food tins were available and the black-market rate was really half of what it is to-day. Let us not be sitting in an ivory tower and be under the impression that whatever orders are passed are carried out. I can tell hon. Members that there is a blackmarket rate in the matter of baby food and that the parents, in order to save the children from death, are prepared to pay any amount. They go from pillar to post to get this baby food. Now, the present black-market rate is nearly two or three times the rate that was prevalent before the Civil Supplies Department entered the field. The Civil Supplies Department entered the field with the avowed purpose of making the food-stuffs very easily available. All that they have tried to do by their theoretical measures is far from satisfactory. They are not able to cure the disease of non-availability of baby food. The situation is very much worse than what it was before.

Then, I come to convalescent food. When a person suffers from typhoid and we prescribe him a particular convalescent food, can we ever imagine that the patient or the disease will wait for some time till he goes to the Civil Supplies Department, then to the Rationing Department, and then gets a particular form, gets it signed by a Registered Medical Practitioner or a Gazetted Officer, and then wait for the postman to arrive thinking everyday that this will be the man who ushers in the registered cover containing the most important document authorising him to go and purchase the convalescent food? Can we imagine that this typhoid patient or convalescent patient who has suddenly developed a disease can wait till this particular document comes to him through the agency

[29th January 1966] [Dr. H. V. Hande]

of a postman? Suppose the condition of the patient becomes serious in the meantime because this convalescent food is not available. What is the fate of this poor, pathetic patient? I request hon. Members to conjure up the situation that the Government have brought about. It is a horrible situation. This Governor's Address talks nothing of this. It seems to show that everything is flowing with milk and honey. The situation particularly in the City, is very, very serious. I do not want to dilate further on the subject due to paucity of time.

As far as the power cut is concerned, this matter was brought 4-2
to the notice of the Hon. the Minister for Industries very often. P.2
I hope the Hon. the Minister for Industries, who is in charge of electricity, and who is having all the points in his finger tips, will enlighten us in his reply to the debate on the Governor's Address on this point. Very often, I was told by several persons, I will stand corrected, if I am wrong, that the industrialists were asked to use more power before the power cut came and they were under the impression that there would be no power cut. Suddenly one fine morning, there is an order which says power is cut. The authorities have discovered that the catchment area does not have water. How did this discovery come suddenly? If the authorities of the Electricity Department had regulated the supply of electricity, they could have reduced the power cut little by little so that the lay-off could have been prevented. The lay-off is a very serious problem. Due to this lay-off, the people are now without employment, without food and they are living with empty stomachs. I hope the House will appreciate the seriousness of the lay-off. If judicious judgment had been exercised by the Electricity Department, this power cut could have been mitigated to a great extent and lay-off could have been avoided. To this particular point, I request the Hon. the Minister for Industries to apply his mind and order an enquiry into the matter by a body consisting of Leaders of the Opposition Parties and some members of the Ruling Party and see how this particular sudden power cut came. They can also go and study the records of the Electricity Department and find out the reasons for such sudden power cut, etc. They can submit a report which will be placed before the Legislature and which will also give an opportunity to the members to know the facts.

Unfortunately, the Hon. the Home Minister is not here. I would like to say a few words with regard to law and order situation in the State. I do not want to go into details. Recently, we heard that the Leader of the Opposition of the Lower House was stoned. It is a very very unpleasant state of affairs. If the Leader of the Opposition cannot go boldly in the State, I think, we can as well write off democracy. There is no free democracy in the State. In a democratic country, every one has got the right to express his feelings inside and outside the House. Only if we are given the opportunity to meet the people, to come into intimate contact with the people, we, the representatives of the people will be able to know their problems and place them here. Let me give a concrete example to which the attention of the Hon. the Minister for Home was drawn. That

[Dr. H. V. Hande] [29th January 1966]

was with regard to the conditions prevailing in Aiyannambakkam village in Villivakkam Division—only 8 miles from the City. During the last session, I reported the condition prevailing there soon after the Question Hour through a 'Call Attention Notice'. The Hon. the Home Minister was pleased to make a statement thereon. Nobody can go there and talk because there is an 'Podhu Nala Seva Sangam', which was inaugurated by the Hon. the Minister for Home. According to the statement of facts, after the attention of the Hon. the Home Minister was drawn to the conditions prevailing there, the persons in charge of the Sangam are trying to know the person who has supplied the information to the Hon. Member and they are threatening to victimise the person. "How can a member sitting in the Clinic or sitting in the City know what is going on there?" Therefore, they are trying to find out the person and victimise him. They are trying to find out not only that but they are victimising very many people. They are openly victimising the persons and have been holding courts in the village. I know definitely and am prepared to give all details about this. It is not something which is coming from my imagination. It is true and is actually happening there. What takes place there is this. The name of a particular person is put on a tree and he is informed that he has committed such and such a crime and he would be hauled up if he fails to pay a fine of Rs. 5 or Rs. 10. It is also stated that if he does not pay the amount, he will be hauled up before the Court. This Sangam holds Courts. They are self-styled Magistrate-Courts. I want this House to appreciate the condition prevailing there. Nothing of this miserable, pathetic and chaotic law and order situation in the State has been mentioned in the Governor's Address. I am very much disappointed with the Address since it does not refer to many salient points. With these words, I hope the points that I have brought to the notice of the Government will be given due consideration. I wind up, Sir.

(Deputy Chairman in the Chair.)

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : கனம் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது தங்கள் அனுமதிப்புடன் சில வாத்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். முதலில், நமது பெரு மதிப்பிற்குரிய, நமது இந்திய நாட்டின் நல்லெண்ணெய்க்குப் பாத்திரமான, முன்னாள் பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்களின் மனைவி இந்நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், உலகத்திற்கே பேரிடி என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். நேற்று நமது சபைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, அவருடைய மறைவு ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். ஆகவே அவர்கள் தேசத்திற்குச் செய்த நன்மைகளுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் முக்கியமாக பல காரியங்கள் சொல்லாமல் விடப்பட்டிருப்பினும், உணவு நெருக்கடி இருக்கக் கூடியதை மிக அதிகமாக எடுத்து விவரமாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறவேண்டிய

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] 19th January 1966]

குறிக்கோளினை சாதிப்பதில் நாம் இடைவிடாமல் முயற்சி செய்ய வண்டும் என்பதை இன்றைய நெருக்கடி நிலைமை உணர்த்தி இருக்கிறது. இதைப் பல முறை இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லி இருக்கிறேன். நாட்டு மக்களிடையேயும் பல முறை பேசி இருக்கிறேன். இதற்கு இப்போது தான் அவசர முக்கியத்துவத்துவம் காட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லி இருப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, நமது மாநிலத்தில் உணவு தானியப் பங்கீட்டிலும் உபயோகத்திலும் ஓரளவுக்கு ஒழுங்கு நிலவவேண்டும் என்பதை ஓரளவு வற்புறுத்திச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த உணவு விநியோகம் இந்த நாட்டில் புதிதாக முளைத்து விட்டதா என்று நான் சந்தேகிக்கவேண்டி இருக்கிறது. பரம்பரையாக இந்தத் தென் நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் இல்லாதபோது தமிழ் நாட்டிலே இந்த உணவுப் பஞ்சம் ஏன் வந்தது என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதைப் பற்றிப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆனால் செவிடன் காதில் கூதிய சங்கைப் போல ஆகி இருக்கிறதே தவிர, நாளுக்கு நாள் மக்களுடைய கஷ்டம் குறையவில்லை. இந்த உணவுப் பற்றாக்குறை, உணவுப் பஞ்சம் ஏன் வந்தது என்று பேசக்கூடிய நிலையில் நான் நாடு இருக்கிறது. இதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்றால், இன்னுள்ள சூழ்நிலையில் பரிகாரம் காண முடியுமா என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், அரசாங்கத்தினுடைய அடிப்படை தத்துவம், இந்த உணவுப் பங்கீட்டை பாரம்பரியமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் திட்டமிட்டு வேலை செய்கிறார்கள் என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். ஏனென்றால் மூன்று திட்டங்கள் முடிந்து விட்டன. முதல் திட்டத்தில் 38 லட்சம் டன் உற்பத்தி என்றார்கள். இரண்டாவது திட்டம் முடியும்போது 53 லட்சம் டன் உற்பத்தி பங்கி இருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டத்தில் 68 லட்சம் டன் குறிக்கோளை அடைய வாய்ப்பு இருக்கிறது, அதற்காக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்றார்கள். ஆனால் மூன்றாவது திட்டம் முடியும்போது அவர்கள் எதிர்பார்த்த உற்பத்தி கிடைக்கவில்லை. ஐம்பத்தெட்டு லட்சம் தான் கிடைக்க இருக்கிறது. அதிலும் இயற்கை சதி செய்து விட்டது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இயற்கை ஒன்றும் சதி செய்துவிடவில்லை. இன்னும் கேட்கப் போனால், சென்ற வருஷத்தை விட இந்த வருஷம் எதிர்பார்த்ததைவிட வேளாண்மை ஒன்றும் குறைந்து விடவில்லை. ஏதோ தஞ்சாவூர் கிழக்குப் பகுதியில் தாண்டிப் பயிரில் சிறிது சேதம் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் முதல் போகத்தில் அவர்கள் நல்ல விளைச்சல் கண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் விளைச்சலே இல்லாமல் போயிற்று. ஆனால் இந்த முறை நல்ல மழையினால் அங்கே நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி ராஜநாதபுரம், புதுக்கோட்டை 'ஈரோ'வில் நல்ல விளைச்சல் கண்டிருக்கிறது. விளைச்சல் கண்டிருந்தும் மக்களுக்குத் தான் உணவு கிடைக்கவில்லை. இதைச் சொல்லப்போனால், அவர்கள் எல்லாம் ஏதோ குற்றம் சொல்கிறார்களே இருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [29th January 1966]

ஒழிய நல்ல பரிகாரம் சொல்ல வருவதில்லை என்று குற்றம்சாட்டி விடுகிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் சொல்லும் பரிகாரத்தை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. இந்த 'கண்ட்ரோல்' என்று வந்ததோ, அன்றே 'பிளாக் மார்க்கெட்' பேயும் கூடவே முளைத்து விட்டது. அதோடு உற்பத்தி செய்வதற்கான அக்கறையும் 4-30 P.M. குறைந்து விட்டது. சுயராஜ்யம் வந்த உடன் பாலும் தேனும் நமக்கு ஓடும், நம் மக்களெல்லாம் மனமாற வாழ்ந்து, பசியாற உண்டு திருப்தியாக இருக்கலாமென்று கனவு கண்டோம். ஆனால் அது பகல் கனவாகி விட்டது. அது நம்முடைய குற்றமே ஒழிய அது பெரியவர்கள் செய்த தவறு என்று கூற முடியாது. என்னென்றால் நமது அடிப்படை தத்துவத்தில், பல நாடுகளிலே நடக்கக் கூடிய நல்ல காரியங்களை விட்டு விட்டு, நம்முடைய மனப்பான்மையை அனுசரித்து, சோஷலிசம் என்ற பேயைப் பிடித்துக்கொண்டு நாம் இருக்கிறோம். அந்தப் பேய் நம்மையும் விடமாட்டேன் என்கிறது. நாமும் அந்தப் பேயை விட முடியவில்லை. இந்த சோஷலிசம் எப்படி இருக்கிறது? சமுத்திரத்தில் நீர் இருக்கிறது, தாம்பரபரணி, காவிரி போன்ற நதிகளிலும் தண்ணீர் இருக்கிறது. நதியில் தண்ணீர் வந்தால் அது மக்களுக்குப் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். அதே தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் கலந்து விட்டால் அந்த நல்ல தண்ணீரே வீணாகி விடும். பயனுள்ளவையும் சமுத்திரத்தில் தண்ணீர் போல பயனற்றவையாக ஆவதற்குத் துணைபுரிவதாக இந்த சோஷலிசம் இருக்கிறது. இந்த சோஷலிசத் தத்துவத்தைத் தான் நாம் இன்று பின்பற்றி வருகிறோம். இந்தத் தத்துவத்தைப் பின்பற்றிய நாடுகளில் 40, 50 வருடங்களாகத் திட்டமிட்டும் அந்த நாட்டின் ரெல்லாம் இன்னும் தண்ணீர் கண்டதாகத் தெரியவில்லை; இனி மேலாவது காணமுடியும் என்ற நம்பிக்கையும் அவர்களுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களெல்லாம் தங்கள் போக்கைத் திருத்திக்கொள்ள விருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் தாங்கள் ஏற்கெனவே செய்த தவறுகளை மேலும் செய்து மக்களை இம்சிக்க உத்தேசிக்கவில்லை. ஆனால் நமது நாட்டில் துரதிர்ஷ்டவசமாக 'அரசாங்கத்தினரிடம் இந்த விஷயத்தில் மாறுதல் இல்லை. நான் முன்பே சொன்னதுபோல, நாமும் அந்தப் பேயை விட்டபாட்டில்லை, அதுவும் நம்மை விட்டபாட்டில்லை. ஒன்று, நாம் அதை விட வேண்டும்; அல்லது அது நம்மை விட வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் நமக்கு விமோசனம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, கண்ட்ரோலினால் ஜனங்களுக்குப் பல விதமான நன்மைகள் செய்து விடலாம், கிடைக்காத சாமான்களை அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்துவிடலாம் என்று எண்ணி சர்க்கார் சென்ற வருஷம் கண்ட்ரோலைக் கொண்டுவந்தார்கள். கண்ட்ரோலினால் கிடைத்தது ப்ளாக் மார்க்கெட் பூதம் என்று நான் முன்பே சொன்னேன். இதனால் நல்ல சாமான்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்கவும் வழிசெய்ய முடியவில்லை. இதை அரசாங்கம் தெரிந்துகொண்டிருந்தாலும் அது ஏனோ இதில் விடாப்பிடியாக இருக்கிறது.

29th January 1966] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

இந்த விஷயத்தில் பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டுள்ளதை வாசிக்க விரும்புகிறேன். இருக்கும் நிலைமையைப் பற்றித் தான் பத்திரிகைகள் எழுதுகின்றன. பத்திரிகையில் பின்வருமாறு எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

There has been a steadily rising crescendo of complaints until the first week of the new year. From every section of the city came complaints of shortage of stock in the ration shops. Even the favoured child of the Government, the Triplicane Urban Co-operative Society, had to exhibit 'no stock' boards.

As for quality, it has deteriorated almost to the point of uselessness, and completely unedible. In the pre-rationing days people would not have looked at such rice, much less bought it. Now there is no option, it is take it or leave it. In fact quite a number of people have been refusing to take their rations, and have been resorting to the 'Black Market'. There is quite a flourishing one, where the quality of rice is excellent. What is more, there seems to be no shortage of supplies.

Dealers have themselves protested to the Government that some of the rice supplied to them, is musty, smelly, and coarse. Customers naturally ask where the good rice they used to get had gone. Wheat and wheat products, to which the card-holder is entitled are often also out of stock.

கொள்முதல் விஷயத்தில் அரசாங்கத்தார் கொள்முதல் விலைக்கும் விற்ப்பு முதல் விலைக்கும் ஒரு குவிண்டலுக்கு குறிப்பிட்ட அளவு வித்தியாசம் இருக்கும்படி விலைகள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். கொள்முதல் தானியங்கள் முன் 17, 18 ரகங்கள் இருந்தன. இப்போது அவற்றை மூன்று ரகங்களாக சர்க்கார் குறைத்திருக்கிறார்கள். முன்பு பல ரகங்கள் இருந்தபோது மக்கள் அவற்றைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதிக விலைக்கு விற்பனர். அப்போது தானிய ரகங்களை மூன்றாகக் குறைத்து 'பூல் பரைஸ்' இப்போது தானிய ரகங்களை மூன்றாகக் குறைத்து 'பூல் பரைஸ்' இப்போது தானிய ரகங்களை மூன்றாகக் குறைத்து 'பூல் பரைஸ்' நிர்ணயித்திருக்கும் போது மட்ட ரக தானியங்களுக்கு குவிண்டல் ஒன்றுக்கு 1965-ம் ஆண்டில் கிடைத்த விலையை விட 2 ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கும்.

இப்போது மக்களுக்கு நல்ல அரிசி கிடைப்பதில்லை. அரிசி, ரவை, கோதுமை ஆகியவை மக்களுக்கு சரிவாக கிடைப்பதில்லை. ரேஷன் கடைகளுக்கு மக்கள் சென்றால் அவை அவர்களுக்கு சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. ஏதாவது ஸால்ஜவாப் சொல்லப்படுகிறது. நான் திருச்சி இப்பள்ளியிலிருந்து இங்கே வருவதற்கு முன் அங்குள்ள ரேஷன் கடைக்காரர்கள் என்னிடம் 'ஸாம்பில்' அரிசி காண்பித்தார்கள். அந்த அரிசி தண்ணீர் பட்டு பாசி பிடித்து நிறம் மாறியிருந்தது. அது கட்டி கட்டியாக இருந்தது. அது நிறம் மாறியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. அது கட்டி கட்டியாக நிறம் மாறியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. அது கட்டி கட்டியாக இருந்தது. இந்த அரிசியைப் பொதுமக்களிடம் விற்கும்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்.] [29th January 1966]

எங்கள் கதி என்ன ஆவது" என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அதைப் பற்றி நான் D.R.O. விடம் சொன்னேன். அந்த அரிசியைக் கடைக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டுமென்று சொன்னதன் பேரில் கிட்டத்தட்ட 400 மூட்டை அரிசி அரசாங்க 'கோடவன்'-ல் தேக்கி வைக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிடுவதால் தான் காலரா என்ற தொத்து நோய் வருகிறது. இந்த அரிசியால் தான் வருஷம் பூராவும் காலரா மக்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) 'டயரியா' என்றாலும் பரவா யில்லை. ஆனால் பேதி நோய் வந்தவுடன் பேதி என்ற பயத்தினாலேயே மக்கள் இறந்துவிடுகின்றனர். நான் கோயம்பத்தூருக்குப் போயிருந்தேன். நான் இருந்த வீட்டிற்குப் பக்கத்து வீட்டில் உள்ளவருக்கு 'டயரியா' வந்தது. அப்போது அங்குள்ளவர்கள் அது காலரா என்று எண்ணி பயந்தார்கள். இந்த நோய்கள் ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில் வரும் என்று சொல்லுவதுண்டு. இந்த வியாதிகள் இப்போது திருச்சிராப் பள்ளியில் வீட்டுக்கு வீடு இருக்கின்றன. கண்ட்ரோலை நல்ல விதமாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இந்த நாட்டில் அரசாங்கத்தின் அனுமதி இல்லாமல் பிறக்கவும் முடியாது, சாகவும் முடியாது. சாவது இப்போது புதிது இல்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோதண்டராமன் சொன்னார். இப்போது அரசாங்கத்தின் அனுமதியின்றி பிறக்கவும் முடியாது, சாகவும் முடியாது. குழந்தையாகப் பிறப்பதற்கும், குழந்தையாக இருப்பதற்கும் 'பெர்மிட்' வேண்டும்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : பிறக்கவே வேண்டாம். (சிரிப்பு.)

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : செத்ததும், சுகொட்டிற்குப் போகவும் 'பெர்மிட்' வேண்டும். கனம் நண்பர் திரு. பாலசுப்ர மணிய அய்யர் சொல்வது போல பிறக்காமலே இருந்தால் இந்தத் தொல்லைகளே இல்லை.

4-40
p.m. இந்த நாட்டில் மக்கள் பசியால் இறக்கவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. மேத்தா கூறினர். மதுரைக்குப் பக்கத்திலுள்ள திருப்பரங்குன்றத்தில் 6 பேர் பசியின் கொடுமையினால், வறுமையினால் குளத்தில் விழுந்து இறந்து விட்டதாகவும், ஒரு குழந்தை ஓடிப்போய்ப் பிழைத்ததாகவும் இன்று 'ஹிந்து' பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. சில நாட்களுக்கு முன் குற்றலம் ஆகிய இடங்களில் இம்மாதிரியான சாவுகள் ஏற்பட்டதாகச் செய்திகள் வந்தன. தூது ரூபாய் மாதச் சம்பளம் வாங்கும் ஒரு சாதாரண அரசாங்க ஊழியர் இன்றுள்ள நிலைமையில் எப்படிப் பிழைக்க முடியும்? அவரும் அவருடைய குடும்பமும் எப்படிப் பிழைக்க முடியும்? தனக்கு வரும் சம்பளத்தில் அவர் வீட்டு வாடகையைக் கொடுப்பதா, அரிசி வாங்குவதா, எதற்குச் செலவு செய்வது? அவர் எப்படிப் பிழைக்க முடியும்? அரசாங்க உத்தியோகஸ்தார்கள் நிலைமை அப்படியிருக்கிறது. பொதுவாகக் கூலி வேலை செய்தால் ஒரு நாளைக்கு ஒருவருக்கு ஒன்றரை ரூபாயினிருந்து அதிகமாகப்

29th January 1966] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

போனால் மூன்று ரூபாய் கிடைக்கிறது. சில நாட்களில் வேலை இருப்பதுமில்லை. மூன்று ரூபாய் அதிக பட்சம் ஒரு நாளைக்குக் கிடைக்கிறதென்றால் எப்படி அதை வைத்துக்கொண்டு சாதாரண மனிதன் தன் குடும்பத்தை நடத்த முடியும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகையால் அரசாங்கம் மனிதனை பிழைக்கவிடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கட்டுத் திட்டங்களால் மக்களைக் கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கத்திற்குப் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியாகிவிட்டது. திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுவது செவிடன் காதிற் ஊதிய சங்காகத்தான் போகிறது.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நல்லமுறையில் அவற்றைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வழியிருக்கிறது. நண்பர் திரு. ஹண்டே அவர்கள் சொல்லியதுபோல, அதிகாரிகளாக உள்ள அரசாங்க உத்தியோகஸ்தார்கள் மக்களை மிரட்டுவதற்குத் தான் அவை பயன்படுகின்றன. லோன் வசூல் என்றும் பலவிதமான நிதிகள் என்றும் பொழுது விடிந்தால் பொழுதுபோனால் வசூல், வசூல் என்று மக்களிடம் சென்று, சென்று, கேட்டு அவர்களுக்கும் அலுத்துப்போய்விட்டது. அந்த வேலைதான் நாள் முழுவதும் அவர்களுக்குச் சரியாக இருக்கிறது. மற்றவேலைகளில் வி.ஐ.பி. என்னும்படியான பெரிய மனிதர்களை வரவேற்பதற்கும் வழியனுப்பவும் வேலை சரியாக இருக்கிறது. கிராமக் கர்ணங்களைப் பற்றிக் கேட்கவே தேவையில்லை. எமதர்மனிடம் சித்ரா புத்திரன் என்ற கணக்கப்பிள்ளை இருக்கிறாராமே, அவரையும் மிஞ்சி விடுவார்கள் நம்மிடம் உள்ள கர்ணங்கள்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : சித்திரபுத்திரனையே நீங்கள் பார்த்திருக்கமாட்டீர்கள். அவரை மிஞ்சி விடுவார்கள் என்று எப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நம் கர்ணத்திடம் சென்று உதாவது சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதில் உள்ள சிரமங்களை திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் விவரமாகச் சொன்னார்கள். சர்ட்டிபிகேட் இல்லாமல் அரசாங்கம் தரும் எந்தப் பொருளையும் உதவியையும் பெற முடியாது இன்று. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கிராமத்தில் நல்ல அனுபவம் உடையவர்கள். அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று அரசாங்கம் கொடுக்கும் உதவி பூராவும் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று நெஞ்சில் கை வைத்துச் சொல்லுங்கள். அரசாங்கம் பல உதவிகளைச் செய்கிறது. ஆனால் எந்தச் சாமானையும் கிராமமில்லாமல் வாங்கும் நிலைமை இன்று இருக்கிறதா? தூது ரூபாய் ஒருவன் கடன் பெற்றால், அது முழுவது மார்க் அவன் கைக்குப் போய்ச் சேருகிறதா? அவன் கடனுள்ளியாவது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் அவன் கைக்குக் கிடைப்பது எவ்வளவு? ஏன் இந்த நிலைமை இருக்கிறது?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : லோன் கொடுக்கும்போது அதற்குரிய நபரை முழுதும் நாளில்தாரோ மற்ற அதிகாரிகளை நேரில் தான் அவர்களிடம் கொடுக்கிறார்கள். அவன் அதை வாங்கிப் பிறகு

[29th January 1966]

4-50
p.m. திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைவைக் குறித்துப் பேசினார்கள். அவர் ஒரு சிறந்த தேசபக்தர். எல்லோரும் அவரைப் பின்பற்றி இந்த நாட்டில் நடந்தால் தேசம் முன்னேற்றமடையும்.

இந்த வருஷம் சரியாக மழையில்லை. அதனால் உணவுப் பொருள்கள் 60 சதவிகிதம்தான் விநியோகிக்கின்றன. தஞ்சாவூர் விருந்தும், திருநெல்வேலி, காஞ்சிபுரத்திலிருந்தும் விநியோகப் பற்றி கணக்கு வந்திருக்கிறது. போனவருஷம் நல்ல மழை யிருந்தது. இரண்டாவது போகம் விவசாயமும் இருந்தது. ஜனவரியில் வைத்து ஏப்ரலில் அறுவடைசெய்யும் பயிர் இந்த வருஷம் இல்லை. பின்னால் இது பாதிக்கும். சென்ற வருஷம் போல இந்த வருஷம் உணவுப்பொருள் ஸ்டாக் செய்தால் கட்டுபடியாகாது. நிறைய சேர்த்து வைக்க வழி செய்யவேண்டும். பஞ்சம், பஞ்சம் என்று சொல்கிறார்கள். பட்டணத்தில் தெருத் தெருவாக அரிசி விற்கிறதே, எப்படி வந்தது? எவ்வளவோ கண்ட்ரோல் வைத்திருக்கிறீர்கள். போலீசை வைத்திருக்கிறீர்கள். மெட்ராசில் தெருத்தெருவாக பச்சை அரிசி படி ரூ. 1-30-க்கு விற்கிறது. இப்படியிருக்கும் போது எதற்காக கண்ட்ரோல்? இந்திய சர்க்காரிடம் மாட்டிக்கொண்டிருப்பதால் இவர்கள் தவிர்க்கிறார்கள். நம் முதன் மந்திரி அவர்களுக்குக் கூட இதில் சம்மதமே இல்லை. மேலேயிருப்பவர்கள் சொல்கிறார்களே, நாம் அடிமைப்பட்டிருக்கிறோமே, அதனால் அவர்கள் சொல்வதைச் செய்கிறார்கள். அதனால் நமக்குத் தொந்தரவைக் கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் நமக்குக் கண்ட்ரோல் வேண்டாமென்று பக்குவமாகச் சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்படி அவர்கள் மேலேயிருந்து சொல்வதையெல்லாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு செய்துகொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக 1967-ல் உங்களுக்கு வோட்டு வராது. கட்டாயம் வராது. விவசாயிகள் போடமாட்டார்கள். அதற்குக் காரணமும் சொல்கிறேன்.

இந்த சாகுபடித் திட்டம் இருக்கிறது, பாருங்கள், இந்த சாகு படியிலே கொள்முதல் பண்ணுகிற திட்டம், இப்போது நாம் பண்ணி இருக்கிற காரியத்திலே விவசாயிகளை ரொம்பக் கெடுத்து விட்டது. விவசாயிகள் தலையெடுக்க முடியாது. பலவிதமான சட்டம் கொள்முதலுக்கு. இப்போது எப்படி என்றால், காஞ்சி புரத்திலே ரூ. 32-க்கு வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு பண்ணி இருக்கிறார்கள். நான் போய் அறுவடை செய்த போது மழை கிடையாது. பின்னாலே தான் மழை வந்தது. ஒரு 50 மூட்டை அறுத்து வைத்திருக்கிறேன். கொடுக்கிறதற்காகக் கேட்டேன். கொள்முதல் வியாபாரிகள் எங்களுக்கு விலை சரியாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் நான்கு நாள் போகட்டும் என்று சொல்லி விட்டார்கள். மழை இல்லையே, இப்போது நெல் ஈரம் கூட இல்லையே, வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றால் எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் சொல்லுகிறார்கள் தெரியுமா? நாங்கள் ரூ. 30-க்கு வாங்குகிறது என்று குறிப்பிட்டாகிவிட்டது. கவர்னர்

[29th January 1966] [திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

மெண்டு சப்ளை செய்து கொடுக்கிற பெரிய வியாபாரிகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்துக்கொண்டு, கொள்முதலைக் கொஞ்சம் இழுத்து பிடித்தால் நெல்லை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று, ரூ. 30 என்றால் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன் என்கிறார்கள். இன்னும் கவர்ன்மெண்டு விலை தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது பணம் ரூ. 30 கொடுத்துவிடுவீர்களா? கடன் கொடுக்க முடியாது என்றால் நீங்கள் நெல்லை அளவுங்கள், அளந்த பிற்பாடு கொடுக்கிறேன் என்கிறார்கள். எப்போது கொடுக்கிறது என்று கேட்டால், 10 நாள் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். எனக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். பத்து மூட்டை தான் அளந்தேன். அதற்கே பணம் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை. அப்புறம் பக்கத்திலே வட ஆற்காடு மாவட்டம் மாமண்டூர் பெரிய கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே கொள்முதல் மார்க்கெட் இல்லை. விநியோகம் நெல் காஞ்சிபுரம் ஆற்காட்டுக்குப் போக வேண்டும். அதை அவர்கள் தடுத்து விட்டார்கள். பாலாறு குறுக்கே இருக்கிறது. வடக்கு தரையில் இருக்கிறது. காஞ்சிபுரம் பாருங்கள், இவன், நான் எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். நெல் கொண்டு வா, வா, என்கிறான். அவன் ரூ. 28-க்குக் கொடுத்தால் தான் வாங்கிக்கொள்ளுவேன் என்கிறான். அவனுக்கு செதி இல்லை. ரூபாய் 28-க்குத் தான் கொடுக்க வேண்டும். ராத்திரியிலே ஆற்றைக் கடந்து மூட்டை மூட்டையாகக் கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்டான் காஞ்சி புரத்திலே என்ன திட்டம் இது? இது ஒரு திட்டமா? விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு அதிகம். ரொம்ப கஷ்டம். அவிழ்க்க முடியாத முடிச்சாகி இருக்கிறது. முடிச்சுப்போட்டு, அவிழ்க்க முடியாத முடிச்சு என்றால், அவிழ்க்க முடியாத முடிச்சு கெட்டிப்பட்டுப் போச்சு என்றால், அவிழ்க்க முடியாத முடிச்சாகிப் போய்விட்டது என்று சொல்லுவார்கள். முடிச்சை முடிச்சாகிப் போய்விட்டது என்றால், 'கட்' பண்ணி அவிழ்க்க ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்றால், 'கட்' பண்ணி விடுவான். ஐயா, இந்த மாதிரி 'கண்ட்ரோல்' ரொம்ப கஷ்டம். ஆகையினால் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பண்ணி இருக்கிற கொள்முதல் திட்டம் இருக்கிறது பார்த்தீர்களா, அது விவசாயிகளுக்கு ரொம்ப தொந்தரவு கொடுத்திருக்கிறது. கவர்னர் உரையிலே எழுதி இருக்கிறீர்கள். உழைத்து உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு அதிக தொந்தரவு தராத வகையில் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று எழுதப் பட்டிருக்கிறது. அதனால் இடையூறாக குறைத்தோம். இப்போது அதை விட இடையூறு அதிகமாக வைத்து விட்டோம். ஆபத்தாகப் போய்விட்டது. ஆகையினால், புதிதாக நாங்கள் நெல் விலை ஏற்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அந்த நெல் விலை எப்போது தெரியவில்லை. நாங்கள் போய் விசாரித்து எல்லாம் செய்யப்போகிறோம் நாங்கள் போய் விசாரித்து எல்லாம் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். எப்போது? நெல் இனிமேல் ஒன்றும் கிடைக்கப் போகிறதில்லை. இந்த விலையில் என்ன அகப்படப் போகிறது? அவர்கள் போடுகிறதற்கு முன்னேயே நீங்கள் விலை நிர்ணயம் செய்து வைத்திருக்கவேண்டும். தை மாதம் 1-டிசம்பர், ஜனவரி-வருகிறது நெல் அறுவடை. தீபவாளிக்கு முன்னேயே நீங்கள் விலை நிர்ணயம் செய்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள்

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [20th January 1966]

கூடாதா? இனிமேல் பண்ணப் போகிறீர்கள். ஒன்றும் அகப்படப் போகிறதில்லை. நீங்கள் விலையை அதிகம் பண்ணி வைத்துக் கொண்டு, இப்போது விலையை இன்னும் தூக்கப் போகிறீர்கள் நெல் விலை நிர்ணயம் பண்ண வேண்டியது மூன்று வகை. ஒன்று உயர்ந்தது, சம்பா, அடுத்தபடி வெள்ளை கார்; மூன்றாம் தரம் சிகப்பு கார் எதற்காக 9 வைத்திருக்கிறீர்கள்? ஏமாற்றுகிறதற்காகவா? நெல்லிலே, 6 மாதப் பயிர், 5 மாதப் பயிர், 90 நாள் பயிர், இது தான் கணக்கு. 90 நாள் பயிர் வைக்கிறது 'சீப் ரேட்'. சிறுமணி இந்த விலை, சின்ன சம்பா இந்த விலை, சிச்சலி சம்பா இந்த விலை என்றால்; மாதம் வேறு, தரம் வேறு. உங்களுக்கு 9 வகை என்று யார் சொன்னது? குள்ளக் கார் 90 நாள் பயிர், சிகப்பு அரிசி. அதை நெல் மிஷனில் வெள்ளையாக தீட்டினால் சிறுமணி அரிசியைப்போல் இருக்கும். அதையே சிறுமணி என்று சொல்லுவான். சிறுமணியும் 6 மாத பயிர் சாதம் அதிகம். முதல் 2 நாள் இதைக்கொண்டு போய் சமையல் பண்ணிப் பார்க்கிறபோது குள்ளக் கார் சாதமாகாது. சிறுமணி சாதமாகும். அதற்குத் தனி விலை. இதை எல்லாம் தெரிந்து சரியானபடி விலை ஏற்பாடு பண்ணவேண்டும். இப்போது இருக்கிற விலை விவசாயிக்கு கட்டுபடியாகவில்லை. ஆகையால் முதல் தரம் 75 கிலோ மூட்டை ஒண்ணுக்கு விலை 10 ரூபாய் ஆரம்பித்து 2-ம் தரம், 3-ம் தரம் நெல்களுக்கு விலை குறைத்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

போனஸ் விஷயம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். போனஸ் யார் வாங்க முடியும்? பெரிய விவசாயிக்குத்தான் லாபம். யார் கொடுக்கிறார்கள், சும்மா அனந்த உடனே போனஸ்? மனு போட்டு பணம் செலவு செய்யாமல் ஏழை விவசாயி எப்படி போனஸ் வாங்க முடியும்? பணக்காரனான ஒருத்தர் கிட்டே நெல் வாங்கி அதை விற்றுக் கூட நான் அதிக போனஸ் வாங்க முடியும். அதை விலையிலே ஏற்றுக்கொடுங்கள். ஏழை விவசாயிக்கு லாபமாக இருக்கும்....

5-00 விவசாயிகளுக்காக சர்க்கார் நிறையப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தில் பெரும் பகுதி வியர்த்தமாகிறது. அனுவசியமான காரியங்களுக்கு அதிகப் பணம் போகிறது. பணத்தைத் திட்டமாக ஒதுக்கித் திட்டமாகச் செலவழிக்க வேண்டும். குமாஸ்தாக்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒதுக்கப்படும் பணம் வீணாகாதபடி, நஷ்டம் ஏற்படாதபடி சர்க்கார் கண்காணிக்க வேண்டும். மேற்பார்வை சரியாக இல்லை. மேற்பார்வை சரியாக இருந்தால் கேடுகள் வராது.

புதிய கிணறுகள் வெட்டும் திட்டம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 10,000 கிணறுகள் வெட்டப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிணறுகள் ஒன்றும் வெட்டவில்லை. பணம் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. எந்த இடத்தில் தண்ணீர் வரும், எந்த இடத்தில் தண்ணீர் வராது என்று பார்த்து, கிணறு வெட்டப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். சில இடங்களில் 30 அடி வெட்டிய பிறகும் தண்ணீர் வராது; அல்லது தண்ணீர் வந்தாலும் அது பம்பு செட்டுக்கு லாயக் கில்லை, கவலைக்குத் தான் லாயக்காக இருக்கும் என்று சொல்லப்

19th January 1966] [திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

படும். பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. 'பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்' என்று என்னிடம் கூடச் சொல்லப்பட்டது. கிணறு வெட்டுவதற்கு முன்பு boring முறை மூலம் தண்ணீர் வருகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் தண்ணீர் வருவதில்லை. சில இடங்களில் பாறை வருகிறது. பணக்காரர்கள் பணம் வாங்கினால் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் வராது. ஏழைகள் விஷயம் அப்படி இல்லை. ஏழைகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்த கடனை அவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்கா விட்டால் அரசாங்கத்தார் அதை 'ரைட் ஆஃப்' பண்ணக்கூடும். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலையில் அதை அரசாங்கம் 'ரைட் ஆஃப்' பண்ணவும் முடியாது. இந்த நிலையில் ஏழை விவசாயி பாழாகி விடுவான். இரண்டு ஏக்கர் நிலமுடைய ஒரு விவசாயி எப்படியோ 30,000 ரூபாய் வரை கூட்டுறவு மற்ற ஸ்தாபனங்களில் கடன் வாங்கியிருக்கிறார். அவர் ஒரு கட்சித் தலைவர். இந்த விஷயத்தில் விவரங்கள் வேண்டுமானால் அவற்றை நான் தனியாகச் சொல்ல முடியும். நான் சொல்வது உண்மை அல்ல என்று சர்க்கார் நினைக்க வேண்டாம்.

இறைவைப் பாசனத்தைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது மின்சாரக் கட்டணம் இருக்கும் அளவில் விவசாயி பிழைக்க மாட்டான். அவன் பிழைக்க ஓரளவு ஏரித் தண்ணீர் வேண்டும். அதற்கு மேல் இறைவைத் தண்ணீர் வேண்டும். அந்தத் தண்ணீர் உயரே வா பம்பு செட் வேண்டும். விவசாயி பம்பு செட்டையே முழுவதும் நம்ப வேண்டுமென்றால் மின்சாரத்திற்கு 15 நேர பைசே சர்சார்ஜ் போட்டு அவன் கொலை பண்ணப்படுகிறானே (சிரிப்பு) இந்த நிலையில் இறைவைப் பாசனத்தில் கடலை காய் போன்றவை தான் அதிகமாக உற்பத்தியாகும். நெல் தானியங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி யாகாது. அரிசி உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும். 'ரவை யாகாது. அரிசி உற்பத்தியை உண்டுபண்ணும், அரிசி உப்புமா தான் உப்புமா வயிற்று வலியை உண்டாக்கும், அரிசி உப்பியைத் வேண்டும்' என்று ஜனங்கள் சொல்கிறார்கள். ஜனங்கள் அரிசியைத் தான் அதிகமாக விரும்புகின்றனர். இந்த அரசாங்கத்தினிடம் மனத்திட்டம் இல்லை, வினைத் திட்டம்தான் இருக்கிறது. மனத் திட்டம் இல்லாமல் வினைத் திட்டம் இருந்தால் என்றும் பிரயோஜனம் இல்லை. இறைவைப் பாசனத்தையே விவசாயி நம்ப வேண்டியிருந்தால் நெல் சாகுபடி இரண்டாவது முறை நடக்காது. காரணம், மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. கடம் பத்தூர் விவசாயிகளைப் பற்றி கனம் முதன் மந்திரி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கடம்பத்தூரில் கடலை காய் தான் பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. கடலை காய் மூன்று மாதப் பயிர். கார்த்திகை மாதம் பயிரிடப் பட்ட கடலையின் அறுவடை இப்போது நடந்துவிட்டது. இந்த நிலைமையில் இப்போது விவசாயிக்கு ஊக்கம் குறைந்துவிட்டது. காரணம், சர்க்கார் கொண்டுவந்துள்ள கொள்முதல் கட்டுப்பாடுகள், விலைக் கட்டுப்பாடு, நில வரி, அதிகக் கூலி முதலியவை காரணமாக விவசாயிகள் ஊக்கம் குறைந்துவிட்டது. இந்த மந்திரியான தொந்தரவுகள் வேறு எந்தத் தொழிலிலும் இல்லை.

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [29th January 1966]

விவசாயத் தொழிலில் தான் தொந்தரவுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. சர்க்கார் அந்தத் தொழிலில் கையை வைத்தவுடனேயே அது கெட்டுப் போய் விட்டது. அன்றாடம் காய்ச்சித் குடிக்கும் விவசாயி இன்று விவசாயத் தொழிலை விட்டு ஒதுங்குகிறான், ஓடிப் போகிறான். ஓடிப் போக விரும்புகிறவன் மூலம் சர்க்கார் எந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும்? விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை சர்க்கார் நல்லெண்ணத்துடன் தான் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் நேரடியாக விவசாயம் செய்பவர்கள் அந்தத் திட்டங்களைத் தங்களுக்கு என்ன லாபம் கிடைக்கும் என்று கணக்குப் போடுகிறார்கள். லாபம் கிடைக்காது என்று தெரிந்தால் அவர்கள் ஒதுங்குகிறார்கள். அவர்கள் ஒதுங்கினால் ஏமாற்றக் கூடியவனை சர்க்கார் பிடிக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக சர்க்காரின் திட்டங்கள் தோல்வியடைகின்றன.

உணவுப் பற்றாக்குறை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்போது பணத்தை அதிகமாக கொடுத்தால் உணவு தானியங்கள் கிடைக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது பற்றாக்குறை இருப்பதாக எப்படிச் சொல்ல முடியும்? பணம் கொடுத்தாலும் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால் தான் பற்றாக்குறை இருப்பதாகச் சொல்லமுடியும். இதுதான் ரொம்ப சிக்கலான விவகாரம். பணம் கொடுத்து வாங்கமுடியாதவர்கள் அப்பாவிகள். ஏழை எளியவர்கள் குடும்பத்தை காப்பாற்ற முடியாது. குளம் குட்டைகளில் விழுந்து மடிகிறார்கள். ஆகையால் திட்டத்தைப் போட்டுவிட்டு எட்டு சுரைக்காயாக ஆக்காமல் கறிக்கு உதவும்படியான மேட்டுச் சுரைக்காயாக ஆவதற்கு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெபுடி சேர்மன்: மந்திரிகளைப் பார்த்துப் பேசக்கூடாது. இங்கே பார்த்துப் பேசவேண்டும்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: சரி, இனிமேல் உங்களைப் பார்த்து அவர்களிடம் சொல்கிறேன். (சிரிப்பு) பின்னால் நம் உணவு விஷயத்தில் ரொம்ப ஆபத்து இருக்கிறது. ஆகையால் நெல்லை அதிகமாக வாங்கி கோடவுன்களில் பக்குவப் படுத்தி வைக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஏப்ரலுக்கு மேல் ஜனங்களுக்கு ரொம்பக் கஷ்டம் ஏற்படுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இதுவரை பேச அனுமதியளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் உரையில் சில வார்த்தைகள் பேசுகிறேன். கவர்னர் உரையில் பேசும்போது சாதாரணமாக பலவிதமான குறைகளை எடுத்துச் சொல்வது வழக்கம். நான் இன்றைக்குப் பேசப்போவது கல்வியைப் பற்றியும், ஆசிரியர்களுக்குள்ள குறைகளைப் பற்றியும், கல்வித் தாத்திலுள்ள குறைவைப்பற்றியும் ஆகும். சென்ற 14 வருஷங்களாக நான் இந்த சபையில் இருந்துவருகிறேன். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்

29th January 1966] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சென்ற பதினைந்து வருஷங்களாக நடந்துவருகின்றன. இந்த ஓவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் கல்வி விஷயமாக என்னென்ன செய்யலாம் என்று அவ்வப்போது நான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இப்போதாவது சர்க்கார் நான் சொல்லிவந்த வற்றை நிறைவேற்றமென்ற நம்பிக்கையோடு சொல்கிறேன். ஆசிரியர்கள் குறைகள் விஷயத்தில் அநேக தடவை வாதிட்டிருக்கிறேன். அதில் சிலவற்றை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு நன்மையையும் செய்திருக்கிறார்கள். கல்வியின் தரத்தில் சர்க்கார் இதுவரையில் சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை. ஆசிரியர்களைப் பற்றிச் சொல்வதில் இரண்டு விதமாகச் சொல்வதுண்டு. பணம் இல்லாமல் மனம் மட்டும் இருந்தால் செய்யக்கூடிய காரியங்கள் அநேகமுண்டு. அதை சர்க்கார் செய்திருக்கலாம். அடுத்த கல்வி ஆண்டின் ஆரம்பத்திற்குள்ளாவது செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் குறிப்பாக சிலவற்றைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் எல்லாம் 60 வயது முடிய எல்லா பள்ளிகளிலும் வேலை செய்யலாமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டு வேண்டும். பல பள்ளிகள் பலவிதமாக ஆங்கிலேயன் காலத்தில் பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அது அப்படியே இருந்தாலும் அதனால் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளி, முனிசிபாலிடி பள்ளிகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பள்ளிகள், அரிஜன நலப் பள்ளிகள் என்று பல பெயர்களில் இருக்கின்றன. அரசாங்க உதவி பெறும் பள்ளிகள் நிறைய இருக்கின்றன. அதாவது 100-க்கு சுமார் 50 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. சர்க்காரின் சமீபத்திய போக்கினால் ஜில்லா போர்டு பள்ளிகள் ஜாஸ்தியாகி வருகின்றன. அவை 50 சதவிகிதம் வரை இருக்கும். உதவி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 60 வயது முடிய வேலை செய்யலாமென்று சர்க்கார் திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். பாக்கியுள்ள 50 சதவிகிதத்தில் உள்ள ஜில்லா போர்டு, முனிசிபல், சர்க்கார் பள்ளிகளில் 58 வயதில் ரிடையர் ஆகவேண்டுமென்று ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். அனுபவம் தான் ஒரு சிறந்த ஆசிரியன் என்று மனோதத்துவம் கூறுகிறது. அப்படி அனுபவத்தில் முதிர்ந்திருக்கிற ஆசிரியர்களை சர்க்கார், முனிசிபாலிடி, பஞ்சாயத்து பள்ளிகளிலே அகப்பட்டுக்கொண்டார்கள் என்பதற்காக 55 வயதிலேயே வெளியே போ என்று சொல்வது நாட்டுக்கு, எதிர்காலத்திற்கு நல்லதல்ல. புதிதாக ஆசிரியர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டுமே என்று சொல்வதற்கு நியாயமே இல்லை. ஜில்லாபோர்டு பள்ளிகளில் ஆசிரிய பயிற்சி இல்லாத ஆசிரியர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்தப் பயிற்சி பெற்று உள்ளவர்களைப் போகச் சொல்வது வருங்காலத்திற்கும் நாட்டிற்கும் நல்லதல்ல. நல்ல சம்பளமும் இல்லாமல் அவர்கள் பெறுகிற முழு வருவாய் போதாது என்று சொல்லும்போது முழு வயது வரையில் வேலை பார்க்காமல் செய்வது நல்லதல்ல. ஆகவே வருகிற கல்வி ஆண்டு ஆரம்பத்திற்குள் எந்த நிர்வாகத்தின் கீழ் ஆசிரியர்கள் இருந்தாலும் 60 வயது வரையில் வேலை செய்யலாமென்று சொல்ல வேண்டும். 58 வயதில் பஞ்சாயத்து, ஜில்லாபோர்டு, முனிசிபல்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [29th January 1966]

பள்ளிகளிலேயிருந்து வெளியேறும் ஆசிரியர்கள் மறுநாள் அரசாங்க உதவி பெறும் பள்ளிக்குப் போகிறார். அதற்கும் சர்க்கார்தான் பணம் கொடுக்கிறது. கிராக்கிப்படி முதலான எல்லா சலுகைகளும் சர்க்கார் பணத்திலிருந்து தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. சர்க்கார் முழு பணமும் கொடுக்கிற 100-க்கு 80 பள்ளிகளில் 60 வயது வரையில் இருக்கும் போது ஏன் மற்ற முனிசிபல் பள்ளிகள், அரிஜன நல பள்ளிகள், பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகளில் 60 வயதாக இருக்கக்கூடாது. இரண்டு இடங்களிலும் உள்ள குழந்தைகள் இந்திய குழந்தைகள்தான். இரண்டையும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள்தான் மேற்பார்க்கிறார்கள், சர்க்காரின் திட்டப்படித்தான் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. ஏன் அந்த ஆசிரியர்களுக்குள் பாடுபாடு? இது சர்க்காருக்கு ஆதாயமா? வருங்காலத்திற்கு உகந்ததா என்று யோசிக்கவேண்டும். 5 வயதில் முனிசிபாலிட்யில் நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டால் மறுநாள் காலை ஒரு உதவி பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளியிலே சென்று பணியாற்றப் போகிறார் அந்த ஆசிரியர். இந்தப் பள்ளியிலே வந்து பார்வையிட்ட அதே அரசாங்க அதிகாரி அந்தப் பள்ளிக்கும் வருகிறார். “விருத்தரே பாலராவார் மேனியும் சிவந்திருக்கும்” என்று சொல்வதுண்டு. அதுபோல உதவி பெறும் பள்ளிக்கு வந்ததும் விருத்தர் பாலராகிறார். இவற்றை ‘அனுமலி’ என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வதுண்டு. இதை எடுத்துவிட்டு எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் முழு வயதுக்கு வாய்ப்பளிக்கவேண்டும். வேண்டுமானால் மெடிகல் சர்டிபிகேட் முதலானது வாங்கிக்கொள்ளட்டும். 60 வயது முடிய அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டுமென்ற விஷயத்தை சர்க்கார் அடித்த கல்வி ஆண்டு ஆரம்பத்திற்குள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அநேக பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இல்லாதிருக்கும் குறை அதனால் நீங்கும். 60 வயது வரையிருக்கும் Mathematics and Science ஆசிரியர்களுக்கு 62 வரையிலும் கொடுக்கலாம். 60 வயது முடிய யாவருக்கும் சம்பள உயர்வு உண்டு, கடைசியில் வாங்கும் சம்பளத்தில் பென்ஷன் உண்டு என்று சொல்லவேண்டும். பணமில்லாமலேயே மனமிருந்தால் செய்யக் கூடிய விஷயம் இது. 1-4-1964-ல் சர்க்காரே நேரில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குப் பணம் கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். அந்த அதிகாரம் வந்தபிறகு வீவு கொடுப்பது, சம்பளப்பட்டியல் தயார் செய்வதற்கான அதிகாரமும் வந்தது. இப்போது வீவு வசதிக்கான விதிகளே சரியாகத் தெரியவில்லை. இரண்டு வருஷங்கள் ஆகின்றன. எஸ்.எஸ்.என்.என்.என். சர்க்கார் வெளியிடவேண்டாமா? 12 நாள் காலியில் வீவு எடுத்துக் கொள்ளலாம். மற்ற முக்கிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு எப்படி எந்தக் கணக்கில் வீவு எடுப்பது என்று தெரியவில்லை. ஒரு ஆசிரியர் தகப்பனாரின் ஈமக்கிரியைகள் செய்ய பன்னிரண்டு நாட்கள் வீவு எடுத்தார். அது ‘லாஸ் ஆஃப் பே’-யில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த நிலைமை? சர்க்கார் அவற்றிற்கான சரியான விதிகளை உடனே செய்யவேண்டும். சர்க்கார் பணத்தைப் பூராவும் கொடுக்க ஆரம்பித்தபின், வீவு கொடுக்கிற அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. அது முடியவில்லை என்றால் ஏற்கனவே மானேஜ்மெண்டில் கொடுக்கப்பட்டு வந்த வீவு சலுகை

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] 29th January 1966]

களை அனுசரித்து செய்யுங்கள் என்றாவது சொல்லவேண்டும். 1-3-இப்படி அவசியத்திற்காக ஒரு நாள் வீவு எடுக்க வேண்டுமென்றால், P.M. சாதாரணமாக 12 நாளைக்கு மேல் எடுக்க முடியாது. அப்படி சந்தர்ப்பம் வந்தால் சம்பள நஷ்டத்தில்தான் எடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதைப் போலவே மானேஜ்மெண்டு பள்ளிகளிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு இன்று வேலை நிரந்தரம் கிடையாது. வேலை நிரந்தரம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் பணம் செலவு பண்ண வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மூன்று மாதம் நோட்டீஸில் பார்ப்போம், என்று ஒரு ஆசிரியரைப் போகச் சொல்லலாம் அல்லது பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்த உடனே சில காரணங்களைக் கூறி வேலையிலிருந்து போ என்று சொல்லலாம். ஹோட்டல் தொழிலாளருக்குக் கூட வேலை நிரந்தரம் அளிக்கும்போது வருங்கால சமூகச் சிற்பியான ஆசிரியருக்கு வேலை நிரந்தரம் இல்லை. இது இருப்பதற்கு என்ன நியாயம்? சர்க்காரே பூராச் சம்பளமும் கொடுக்கிறது, கிராக்கிப்படியும் கொடுக்கிறது. அப்போது எதற்காக அந்த ஆசிரியர் ஒரு இடத்தில் நிற்காமல் இருக்கவேண்டும்? ஆசிரியர் குற்றம் செய்தால் என்ன பண்ணுகிறது என்று கேட்கலாம். சர்க்கார் பள்ளிகளிலே இருக்கிற ஆசிரியர்கள் குற்றம் செய்தால் என்ன பண்ணுகிறார்கள்? ஜில்லா போர்டிலே, மற்ற இடங்களிலே இருக்கிற ஆசிரியர்கள் குற்றம் பண்ணினால் என்ன பண்ணுகிறார்கள்? அதற்காக ஒரு சட்டம் 1960-லேயே நான் கொண்டுவந்தேன். அப்போது இருந்த கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் சரியாக இல்லை, இன்னும் வலுவான சட்டம் வேண்டும், அப்படிக் கொண்டு வருகிறேன் என்று உறுதி சொன்னார்கள். அந்த ‘பில்’ எங்கே இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதனால் ஆசிரியருக்கு வேலை நிரந்தரம் இல்லை. இது பணமில்லாத குறையா, அல்லது மனமில்லாத குறையா? ஆகையினால் சர்க்கார் இம்மாதிரி விஷயங்களை உடனே செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடி, பணத்திலே ரொம்ப சுலபமான காரியங்கள். இப்போது நம் நாடு இருக்கக்கூடிய நிலையிலே யோசித்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிக பணம் செலவு பண்ண முடியாதென்று சொன்னாலும், குறைந்த செலவிலே சில கில்லரை விஷயங்களைச் செய்யலாம். ஆசிரியர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் போன்ற அப்படிப்பட்ட விஷயங்களைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். 31-3-1964 ‘சர்வீஸ் ரிஜிஸ்டரிலே’ என்ன சம்பளம் இருந்ததோ அதை சர்க்கார் கொடுக்கும்படியாகச் செய்வதற்கு 1 வருஷம், 1½ வருஷம் வாதாட வேண்டி இருந்தது. கடைசியில் 31-3-1964 ஊழியர் பட்டியலில் என்ன சம்பளம் இருந்ததோ அதைக் கொடுக்கிறோம் என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் அதிலே இருந்த ஸ்கேலை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. உதாரணமாக ஆசிரியருக்கு 31-3-1964-ல் ரூ. 90-4-110-140 ஸ்கேலில் ரூ. 98 வாங்கினார் என்றால், அந்த ரூ. 98 கொடுப்போம். அடுத்த 3 வருஷத்திற்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கமாட்டோம், அவருக்குச் சம்பள உயர்வு கிடையாதென்று இப்போது போட்டிருக்கிறது. ஏனெனில்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [29th January 1966]

எங்கள் கணக்குப்படி ரூ. 90 தான் வருகிறது என்கிறார்கள். அதை நான் மறுபடியும் மறுபடியும் இந்த சபையில் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. அந்த சம்பள உயர்வு உங்களுக்கு இன்றைக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாய்கூட ஆகாது.

அடுத்தபடியாக, நம் கோயில்களிலே தேர் இருக்கிறது. அந்தப் பெரிய தேரை இழுக்க, அதிலே அச்சாணி இல்லாவிட்டால் தேர் ஓடாது, அந்த மாதிரி இந்த 'நான் டீச்சிங் ஸ்டாப்' பெயர் 'நான் டீச்சிங் ஸ்டாப்' என்று வைத்திருக்கிறதினாலே, அவர்களுக்கு 31-3-1964 ஊழியர் பட்டியல்படி வரவேண்டிய சம்பளம் எல்லாம் வருகிறதில்லை. அதை சர்க்கார் உடனே கொடுத்துவிட வேண்டும். அவர்களுக்கும் இந்த மாதிரி வருஷா வருஷம் உயர்வுக்கு வழி செய்யவேண்டும். ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் பென்ஷன் கொடுத்தாகிவிட்டது. ஆனால் அந்த ஆசிரியர்களுக்கு அச்சாணி மாதிரி இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு இன்னும் பென்ஷன் கொடுக்கவில்லை. அவர்களிலே சில பேர் ஆசிரியர்மார்கள் இல்லாமல்தான் இல்லை. கோடை விடுகூட இல்லாமல் ஸ்கூலுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

பிராவிடெண்டு பண்டு தொகையில் கடைசியில் மாணேஜ்மெண்டு கொடுக்கவேண்டிய தொகையை சர்க்காரே மொத்தமாகக் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். மொத்தமாகக் கொடுக்கிறதை மாதாமாதம் கணக்குப் பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் அதற்கு வட்டி வரும். Liberalised பென்ஷன் என்.ஜி.ஓ.க்கு கொடுக்கிறபோல கொடுத்தால் சவுகரியம். 1920-ல் 'கன்ட்ரிபியூட்டரி பிராவிடெண்டு பண்டு' என்று ஒரு ஸ்தீம் வந்தது. அதை நிறுத்திவிட்டு, சர்க்கார் ஆசிரியருக்கு இருப்பது போல் செய்யவேண்டும் ஏதாவது 'ஜி.பி.எப்' இத்தனை போட்டால், அதற்கு வட்டி இவ்வளவு, அது தவிர, கிராசுவிடி என்று கடைசியில் வாங்கக் கூடிய சம்பளம் 12 மாதம் முதல் 15 மாதம் வரையில் கொடுக்கவும், 30/80 சம்பளம் பென்ஷனும் என்று உத்திரவு செய்கிறார்கள். அந்தப்படி கொடுக்கவேண்டும். சம்பளக் கம்ஷன் ரிபோர்ட்டை எடுத்துப் பார்த்தால், அந்த கான்ட்ரிபியூட்டரி பிராவிடெண்டு பண்டிலே இருக்கிற முறைக்கும், இந்த கிராசுவிடி முறைக்கும் அதிக வித்தியாசம் கிடையாது. அதனால் அதிலே அதிகச் செலவு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

அடுத்தபடி ஒரு முக்கியமான ஆர்டர் திடீரென்று போன வருஷம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே என்னவென்றால், இப்போது ஹைஸ் க.லிலே இருக்கக் கூடிய Non-teaching 'ஸ்டாப்' பை குறைக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது சம்பள வசூல் வேலை இல்லாததால் "Non-teaching staff" குறைப்பு இருக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். யாரைக் குறைப்பது? 'நான் டீச்சிங் ஸ்டாப்' இருக்கிறார்களே, அவர்களை எல்லாம் குறைத்துவிட உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. சில பெரிய பள்ளிகளிலே 2, 3 குமாஸ்தாக்கள் இருக்கலாம். ஆயிரம் பேர் இருக்கிற இடத்திலே 1 குமாஸ்தா இருக்கலாம். அந்த குமாஸ்தா, வாட்டர்மென்,

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [29th January 1966]

ஸ்காவெஞ்சர், எல்லோரையும் பொதுவாகக் கருதி ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். டிபார்ட்மெண்டு போட்டிருக்கிற ஆர்டரிலே, இப்போது யார் யார் வேலையில் இருக்கிறார்களோ, அவர்களை நீக்க வேண்டாம், ஆனால் அவர்கள் செத்துப் போய்விட்டாலோ, ரிடைய ரானாலோ அவர்களுக்கு பதிலாக ஆளை நியமிக்கவேண்டாம் என்று போட்டிருக்கிறது. வாட்டர்மென் ரிடையர் ஆகிவிட்டால் புது வாட்டர்மென் போடாதே! இன்னும் ஸ்காவெஞ்சர், ஸ்லீப்பர் இருந்தார்களே, அவர்களை எல்லாம் பார்ட்டைம் பண்ணு என்றால் சுகாதாரத் தேவைக்கு வழி என்ன? ஸ்லீப்பரையா குறைக்க வேண்டும்? ரூபாய் 15 சம்பளம், ரூ. 45 கிராக்கிப்படி. குழந்தைகள் இருக்கிற இடத்திலே எத்தனை அசுத்தம் செய்கிறார்கள். அதை அவ்வப்போது கூட்ட வேண்டாமா? அதை 'பார்ட்டைம்' பண்ணு என்று ஒரு உத்தரவு! குமாஸ்தாக்கள் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து விட்டார்கள். குமாஸ்தாவுக்கும் ஸ்காவெஞ்சருக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை. ஆகையினால் இந்த ஆர்டரினால் குழந்தைகள் சுகாதாரம் ரொம்பப் பாதிக்கப்படும். குழந்தைகள் சாப்பிட்டுவிட்டு தீர்த்தம் சாப்பிட எங்கே போகும்? இப்படிப்பட்ட குறைகள் எல்லாம் வரும். அதைப் பார்த்து சர்க்கார், இந்த ஆர்டர் எதற்காகப் போட்டார்கள் என்பதை உணர்ந்து பழையபடியே இருக்கட்டும் என்று உத்திரவு போட வேண்டும். ஒரு குமாஸ்தா வேண்டுமானால் குறைக்கலாம். அதற்கும் இப்போது நிறைய வேலை இருக்கிறது. ஸ்டேட்மெண்டு எல்லாம் நிறைய இருக்கிறது.

அடுத்தபடி, சம்பள விஷயம். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரிய ருடைய சம்பளம் கீழே இறங்கிக்கொண்டே வருகிறது. ரூபாய் 90-4-110, அப்புறம் ரூ. 3. இதை ரொம்பநாளாக நிவர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். இரண்டாயிரம் ஆசிரியர் கள் ரொம்ப சிரமப்பட்டு படித்து வேலையிலே இருக்கிறார்கள். அவர் களுக்கு இப்போது அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க மாட்டோம் களுக்கு என்று நீங்கள் ஊக்கத்தோடு படித்தீர்கள் என்று என்கிறார்கள். ஏன் நீங்கள் ஊக்கத்தோடு படித்தீர்கள் என்று கேட்கிறப்போல் இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் இந்த நான்காவது திட்டத்தில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், எந்தெந்த ஆசிரியர் மேம்பாடாக படித்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு 'கிராண்டு' கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆசிரியராக இருப்பவர் ஒரு டன் விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தால்தான் மாணவனுக்கு ஒரு அவுன்ஸ் விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி கல்வி இலாகாவில் 3 வருடங்கள் அதிகப்படியாகப் படித்துவிட்டு, 'ட்ரெய்னிங்' பெற்றுவிட்டு வருபவர்களுக்கு யாகப் படித்துவிட்டு, 'ட்ரெய்னிங்' பெற்றுவிட்டு வருபவர்களுக்கு இதே சர்க்கார் 1956-ம் 25 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. இதே சர்க்கார் 1956-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் வரையில் அவர்களுக்கு அந்தத் தொகையைக் கொடுத்துவந்தது. 1956-ம் வருடம் மார்ச் மாதத்திலிருந்து இந்த சர்க்கார் அந்த ஆசிரியரிடம் "நீ என்ன பாஸ் பண்ணியிருந்தாலும் உன்னுடைய 'போஸ்ட்'க்கு அந்தத் தொகை கிடையாது" என்று சொல்கிறார்கள். ஒரேவிதமான கல்வித் திட்டம் எல்லா இடங்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [29th January 1966]

களிலும் இருக்க வேண்டும், ஒரே விதமான டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் கள் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கவேண்டும், "ஈக்வாலிடி ஆஃப் ஆப்பர்சூனிட்" மக்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று இந்த சர்க்கார் சொல்லும்போது, 1946-ம் ஆண்டிலிருந்து 1965-ஆம் ஆண்டு வரை, 20 வருடங்களாக ஆசிரியர்களில் 60 சதவிகிதத்தினருக்கு வீட்டு வாடகைப்படி இல்லை. இவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி கொடுக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு வைத்திய வசதிகளும் அளிக்க வேண்டும். எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செல வழிக்கும் இந்த சர்க்கார் ஆசிரியர்களின் இந்த சில்லரை விஷயங்களை கவனிக்கவேண்டும். மனோசக்தி, தேக வலிமை, ஒற்றுமை ஆகியவற்றை மாணவர்களிடம் உண்டு பண்ணும் ஆசிரியர்களுக்கு மன அமைதி வரும்படி சர்க்கார் செய்யவேண்டும். முக்கியமாக 60 வயது முடிய எந்த ஆசிரியரும் அவர் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்தாலும் அவரை உத்தியோகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், அவருக்கு பென்ஷன் உண்டு என்று உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், என்னுடைய எல்லா கோரிக்கைகளையும் பூர்த்தி செய்வதற்கான உத்தரவுகளை அடுத்த கல்வி ஆண்டிற்குள்ளாகப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

5-33

P

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2187, Rural Development and Local Administration, dated 29th September 1965, regarding the jurisdiction of Development District in Dharmapuri and Salem Revenue Districts consequent on the bifurcation of the Salem District into two revenue districts. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958).]

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 1331, Education, dated 17th July 1965, approving the list of all the parks play-fields and open spaces set out in the area within the jurisdiction of the Kancheepuram Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

* 3. Notification issued with G.O. P. No. 2628, Revenue, dated 9th September 1965, making the rules for the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964. [Laid on the Table of the House under section 28 (5) of the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964 (Madras Act 31 of 1964).]

[29th January 1966]

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 2846, Revenue, dated 8th October 1965, regarding the appointment of Sri K. P. Palaniswami, M.L.A., as a member of the Area Committee, Coimbatore. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

* 5. Notification issued by the Joint Development Commissioner in Roc. No. 53480/64-F6, dated 17th November 1964, regarding the exclusion of Pethavilagam Kottayam and its inclusion in Nemmankurichi Panchayat in Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 6. Notification issued by the Joint Development Commissioner in Roc. No. 55673/64-F6, dated 17th November 1964, regarding the inclusion of certain areas within the jurisdiction of the Poyyundarkottai Panchayat of Orathanad taluk, Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 2890, Food and Agriculture, dated 23rd August 1965, regarding the declaration of the regulated markets at Peravurani and Arantangi in Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

* 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 4453, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 16th September 1965, making amendment to the Industries, Labour and Co-operation Department Notification II-1 No. 3500, dated 14th July 1964. [Laid on the Table of the House under section 41 (3) of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 (Madras Act XXXII of 1958).]

* 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 2183, Rural Development and Local Administration, dated 28th September 1965, regarding the appointment of Sri W. P. A. R. Nagarajan as a non-official member of the Kodaikanal Township Committee. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 10. Notification issued with G.O. Ms. No. 2674, Food and Agriculture, dated 31st July 1965, regarding the declaration of regulated market at Perundurai. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act XXIII of 1959).]

* 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 2251, Food and Agriculture, dated 19th June 1965, making amendments to the Madras Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act XXIII of 1959).]

[29th January 1966]

* 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 3591, Home, dated 8th October 1965, regarding the payment of tax at reduced rate in respect of the luxury coach bearing registration number MSV. 7555 belonging to Messrs. Vecumsees Blue Bird Service, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 3593, Home, dated 8th October 1965 regarding the payment of tax at reduced rate in respect of the luxury coach bearing registration number MDE 2990 belonging to Anumalais Bus Transport (Private), Limited, Pollachi. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 3594, Home, dated 8th October 1965, regarding the payment of tax at reduced rate in respect of luxury coach bearing registration number MDO. 3667 belonging to Raman and Raman (Private), Limited, Kumbakonam. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 3592, Home, dated 8th October 1965, regarding the payment of tax at reduced rate in respect of the luxury coach bearing registration number MDO 3033 belonging to Sri Rama Vilas Service Limited, Kumbakonam. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 3526, Home, dated 1st October 1965, regarding the reciprocal arrangement in respect of transport vehicles plying between Andhra Pradesh and Madras State. [Laid on the Table of the House under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952).]

* 17. Notification issued with G.O. Ms. No. 1190, Public (Services-A), dated 22nd June 1965, regarding the cancellation of regulation published with Public (Services) Department, Notification S.R.O. No. A-1169 of 1961, dated the 20th November 1961. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

* 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 1897, Local Administration, dated 26th August 1965, appointing the Joint Development Commissioner as the Inspecting and Superintending Officer in respect of townships. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

[29th January 1966]

* 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 3192, Food and Agriculture, dated 21st September 1965, regarding the establishment of regulated market at Andhiyur in Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

* 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 1909, Home, dated 1st June 1965, making amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under Section 133 (a) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 21. Notification issued with G.O. Ms. No. 2238, Rural Development and Local Administration, dated 11th October 1965, regarding delegation of certain powers vested in Government made to Director of Rural Development. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 22. Notification issued with G.O. Ms. No. 2917, Revenue, dated 20th October 1965, regarding the declaration of Sirucengai, Peruvengai villages in Ramanathapuram district as not an Inam estate. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

* 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 2342, Rural Development and Local Administration, dated 30th October 1965, regarding amendment to the constitution of the Mahabalipuram Township. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 24. Notification issued with G.O. Ms. No. 2388, Rural Development and Local Administration, dated 5th November 1965, regarding amendment to the rules relating to Mode of Transacting Business by Panchayat Union Councils. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 25. Notification issued with G.O. Ms. No. 3530, Home, dated 1st October 1965, making amendments to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953. [Laid on the Table of the House under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952).]

* 26. Notification issued with G.O. Ms. No. 2673, Food and Agriculture, dated 31st July 1965 regarding the regulation of trade in redgram, greengram and blackgram. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act XXIII of 1959).]

[29th January 1966]

† 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 2969, Food and Agriculture, dated 28th August 1965, regarding the establishment of a regulated market for the purchase and sale of paddy, groundnut, cotton and chillies at Valliyur in Nanguneri taluk, Tirunelveli district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959. (Madras Act XXIII of 1959).]

† 28. Notification issued with G.O. Ms. No. 2820, Food and Agriculture, dated 16th August 1965, regarding the regulation of trade in paddy in Ramanathapuram district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act XXIII of 1959).]

† 29. Notification issued with G.O. Ms. No. 2129, Public (Tamil Development), dated 6th November 1965, regarding introduction of Tamil in certain offices under the Animal Husbandry Department. [Laid on the Table of the House under section 6 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]

† 30. Notification issued with G.O. Ms. No. 5030, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 28th October 1965, making amendments to the Madras Small-scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956. [Laid on the Table of the House under section 19 (d) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923).]

† 31. Notification issued with Memorandum No. 42611/AIV/65-6, Food and Agriculture, dated 30th July 1965, making amendments to the Food and Agriculture Department Notification II-1 No. 1741 of 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

† 32. Notification issued with G.O. Ms. No. 3597, Home, dated 8th October 1965, making amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937. (Madras Act X of 1937).]

† 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 2077, Public (Tamil Development), dated 2nd November 1965, regarding the introduction of Tamil in the Office of the Government Ceramic Centre and Salt Glazed Pipe Factory, Vridhachalam. [Laid on the Table of the House under section 6 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]

† 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 1333, Public (General-M), dated 9th July 1965, regarding the introduction of Tamil in the Office of the State Marketing Officer, Madras in the Agriculture Department. [Laid on the Table of the House under section 6 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]

[9th January 1966]

† 35. Notification issued with G.O. Ms. No. 3682, Home, dated 18th October 1965, making amendments to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

† 36. Notification issued with G.O. Ms. No. 3680, Home, dated 16th October 1965, making amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

* 37. Notification issued with G.O. Ms. No. 1855, Education, dated 14th October 1965, approving the lists of all the parks and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Villupuram Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and open spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

† 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 1609, Education, dated 2nd September 1965, approving the lists of all the parks, play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Karur Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959. (Madras Act 26 of 1959).]

† 39. Notification issued with G.O. Ms. No. 3100, Revenue, dated 10th November 1965, appointing Sri P. R. Srivasa Padayachi, M.L.A., as a member and Chairman of the Area Committee, South Arcot. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

† 40. Notification issued with G.O. Ms. No. 5350, Industries, Labour and Co-operation, dated 16th November 1965, exempting Co-operative Urban Banks registered or deemed to be registered under the Madras Co-operative Societies Act, 1961 and carrying on chit fund business in the Madras Chit Fund Act, 1961 except those in section 3 of the Madras Chit Fund Act, 1961 (Madras Act 24 of 1961). [Laid on the Table of the House under section 83 (4) of the Madras Chit Fund Act, 1961 (Madras Act 24 of 1961).]

† 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 3590, Home, dated 8th October 1965, exempting from the payment of tax for the vehicle bearing registration No. MDJ 4937 belonging to the Swedish Red Cross Rehabilitation Industries, Katpadi, North Arcot, so long as the vehicle is used for giving medical aid and for work connected with its rehabilitation industries. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicle Taxation Act, 1931 (Madras Act 171 of 1931).]

[29th January 1966]

* 42. Notification issued with G.O. Ms. No. 3588, Home, dated 8th October 1965, exempting from the payment of tax for the vehicle bearing registration No. MDO 4877 belonging to UNICEF and assigned to the Principal, Thanjavur Medical College, Thanjavur. [Laid on the table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 3691, Home, dated 16th October 1965, regarding the payment of tax at reduced rate in respect of the luxury coach bearing registration No. MDF 3172 belonging to Sri Radhakrishna Bus Service, Cuddalore so long as the said vehicle is used solely for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

† 44. Notification issued with G.O. Ms. No. 1894, Public (Services-A), dated 1st October 1965, amending the Madras Public Service Commission Regulations 1954 for the inclusion of Grinding Assistant in the Government Scientific Glass Training Centre at Guindy within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

† 45. Notification issued with G.O. Ms. No. 1601, Public (Services-A), dated 20th August 1965, amending the Madras Public Service Commission Regulations 1954 for the re-designation of Dairy Chemist as Assistant Dairy Chemist. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

† 46. Notification issued with G.O. Ms. No. 3459, Food and Agriculture, dated 20th October 1965 making amendment to the Madras Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 28 of 1959).]

† 47. Notification issued with G.O. Ms. No. 1615, Rural Development and Local Administration, dated 19th July 1965 regarding the Panchayat Union Councils' Last Grade Servants' and Workers' Provident Fund Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 48. Notification issued with G.O. Ms. No. 1689, Rural Development and Local Administration, dated 28th July 1965 regarding Panchayats' Last Grade Servants' and Workers' Provident Fund Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 2471, Rural Development and Local Administration, dated 19th November 1965 making amendments to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 329 of 1965, dated

29th January 1966]

the 18th September 1965. [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 50. Notification issued with G.O. Ms. No. 3404, Home, dated the 23rd September 1965 making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (a) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

† 51. Notification issued with G.O. Ms. No. 3164, Revenue, dated 17th November 1965 making amendment to the rules published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-805 of 1961. [Laid on the Table of the House under section 22 (3) of the Madras (Transferred Territory) Incorporated and un-incorporated Devaswoms Act, 1959 (Madras Act XXX of 1959).]

† 52. Notification issued by the Joint Development Commissioner in Roc. No. 70601/64-47-F4, dated 29th April 1965, etc., regarding the inclusion of certain areas within the jurisdiction of certain panchayats in certain districts under Madras Panchayats Act. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 53. Notification issued by the Joint Development Commissioner in Roc. No. 71415/64-16-F4, dated 29th April 1965, etc., regarding the inclusion of certain areas within the jurisdiction of certain panchayats in certain districts under Madras Panchayats Act. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 54. Notification issued by the Joint Development Commissioner in Roc. No. 71415/64-15-F4, dated 28th May 1965 regarding the inclusion of certain areas within the jurisdiction of certain panchayats in certain districts under Madras Panchayats Act. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 55. Notification issued with G.O. Ms. No. 2327, Rural Development and Local Administration, dated 28th October 1965 regarding inclusion of certain local areas within the jurisdiction of the Tambaram Municipal Council. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

† 56. Notification issued with G.O. Ms. No. 3119, Home, dated 1st September 1965 making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under Section 133(a) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[29th January 1966]

† 57. Notification issued with G.O. Ms. No. 4082, Home, dated 16th November 1965 making amendments to the Madras Home Guard Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under Section 15(4) of the Madras Home Guard Act, 1963 (Madras Act 3 of 1963).]

† 58. Notification published in Fort St. George Gazette, dated 1st October 1965 containing Orders Nos. 1A and 2A of the Delimitation Commission together with the corrigendum to Order No. 1A published in the extraordinary issue of Fort St. George Gazette, dated 20th October 1965. [Laid on the Table of the House under Section 10 (3) of the Delimitation Act, 1962 (Central Act 61 of 1962).]

† 59. Notification issued with G.O. Ms. No. 3119, Revenue, dated 12th November 1965 directing that the Ryotwari settlement of Pottagudi inam estate in Sivaganga taluk of Ramanathapuram district which was taken over by the Government under the Act in the notified date shall be effected in accordance with the provisions contained in the settlement Notification relating to the settlement of Sivaganga estate in Madurai and Ramanathapuram districts issued in Revenue Department Notification S.R.O. No. A-6272 of 1958, dated the 8th August 1958. [Laid on the Table of the House under Section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

† 60. Notification issued with G.O. Ms. No. 3329, Home, dated 17th September 1965, making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under Section 133 (a) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

† 61. Notification issued with G.O. Ms. No. 3380, Home, dated 21st September 1965, making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under Section 133 (a) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

† 62. Notification issued with G.O. Ms. No. 2818, Home, dated 9th August 1965, amending the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under Section 133 (a) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

† 63. Notification issued with G.O. Ms. No. 2904, Home, dated 17th August 1965, making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under Section 133 (a) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

† 64. Notification issued with G.O. Ms. No. 3321, Revenue, dated 28th November 1965, regarding amendment to the rules relating to the Management and Preservation of the Properties of

29th January 1966]

Religious Institutions. [Laid on the Table of the House under Section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

† 65. Notification issued with G.O.P. No. 3255, Revenue, dated 24th November 1965, making amendment to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under Section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

† 66. Notification issued with G.O. Ms. No. 2585, Local Administration, dated 3rd December 1965, regarding the rules relating to the exercise of powers by the Director of Rural Development. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 67. Notification issued with G.O.P. No. 3259, Revenue, dated 24th November 1965, appointing the 1st day of December 1965, as the date on which the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1965, shall come into force. [Laid on the Table of the House under Section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

† 68. Notification issued with G.O.P. No. 3258, Revenue, dated 24th November 1965, appointing the 1st December 1965, as the date on which the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Act, 1965, shall come into force. [Laid on the Table of the House under section 29 (2) of the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 (Madras Act VI of 1939).]

† 69. Notification issued with G.O. Ms. No. 4076, Home, dated 16th November 1965, exempting with effect from the quarter commencing on 1st January 1966 from payment of tax leviable for the tractors and trailers used exclusively for transporting agricultural produce of the owners of the vehicles. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

† 70. Notification issued by the Director of Rural Development in Roc. No. 73215/64 FI, dated 2nd November 1965, regarding inclusion of Railway properties within the jurisdiction of the Maruthampatti Panchayat of Coimbatore taluk in Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 71. Notification issued with G.O. Ms. No. 3477, Home, dated 28th September 1965, making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (a) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[29th January 1966]

‡ 72. Notification issued with G.O. Ms. No. 3226, Revenue, dated 23rd November 1965, regarding the constitution of Estates Abolition Tribunal for the new district of Dharmapuri. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

‡ 73. Notification issued with G.O. Ms. No. 2194, Rural Development and Local Administration, dated 30th September 1965, making amendments to the rules relating to the transfer of irrigation functions to the Panchayat Union Councils. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

‡ 74. Notification issued with G.O. Ms. No. 667, Revenue, dated 11th March 1965, making amendments to the Madras Urban Land Tax Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under section 49 (2) of the Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of 1963).]

‡ 75. Notification issued with G.O. Ms. No. 1897, Revenue, dated 22nd June 1965, making amendment to the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955. [Laid on the Table of the House under section 61(3) of the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955).]

‡ 76. Notification issued with G.O. Ms. No. 2581, Rural Development and Local Administration, dated 2nd December 1965 making amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 196 of 1963, dated the 12th April 1963. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

‡ 77. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2253, Food and Agriculture, dated 19th June 1965, declaring "sugarcane jaggery" as an Agricultural Produce for the purposes of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

‡ 78. Notification issued with G.O. Ms. No. 3204, Food and Agriculture, dated 22nd September 1965 directing that the North Arcot Market Committee to establish market for the purchase and sale of paddy and groundnut at Kaveripakkam in North Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

‡ 79. Notification issued with G.O. Ms. No. 1722, Rural Development and Local Administration, dated 4th August 1965, regarding the Annual Reports on the activities of the District

29th January 1966]

Development Councils in the State of Madras for the years 1961-62 and 1963-64. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 4333, Industries, Labour and Co-operation, dated 8th September 1965 regarding the rules relating to the Madras State Warehousing Corporation Act, 1962.

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 5208, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 8th November 1965 making amendment to the rules relating to Workmen's Compensation Act, 1923 (Central Act VIII of 1923).

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 5349, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 15th November 1965 regarding Madras Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1965.

* 4. Notification issued with G.O. P. No. 3117, Revenue, dated the 12th November 1965 regarding sales of white printing paper to the newspaper concerns in the course of inter-State trade or commerce shall be calculated at the rate of 2 per cent.

‡ 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 5120, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 2nd November 1965 regarding rules under the Motor Transport Workers Act, 1961.

‡ 6. The Madras Essential Articles (Control and Requisition Temporary Powers) Amendment Ordinance, 1966 (Madras Ordinance No. 1 of 1966).

‡ 7. Address by the Governor to both Houses of the Legislature on the 28th January 1966.

* Sent by post to all Members on 30th November 1965.

† Sent by post to all Members on 5th January 1966.

‡ Sent by post to all Members on 18th January 1966.

§ Sent by messenger to all M.L.Cs. on 17th January 1966.

¶ Circulated to all M.L.Cs. on 26th January 1966.

[29th January 1966]

APPENDIX.

[Vide Item V on page 19.]

[Address by Sri P. Chandra Reddy, Governor of Madras, to the Members of the Madras Legislative Assembly and the Madras Legislative Council, assembled together at the Assembly Chamber, Fort St. George, at 10 a.m. on Friday, the 29th January 1966.]

Hon'ble Members of the Legislature

We are meeting at a time when the nation is just recovering from the profound sense of grief and shock at the sudden demise of Sri Lal Bahadur Shastri who had so ably guided its affairs during a short but eventful period of a little over 18 months. The inspiring leadership which he provided to the country during the recent armed conflict with Pakistan is now part of history. The grim determination with which he dealt with the two-pronged threat from Pakistan and China had captured the imagination of the masses, and helped to rally the different elements in our public life behind him at a most critical moment in the history of our country. The sense of unity and communal harmony which prevailed throughout the country has helped to demonstrate to the outside world that India is a maturing political democracy, firmly devoted to the ideals of secularism embedded in her Constitution. While affirming the resolve to preserve our territorial integrity, Sri Shastri was equally keen on seeking peace with honour. It was his devotion to the cause of peace in the illustrious traditions of Mahatma Gandhi and Jawaharlal Nehru which led him to the talks at Tashkent. We are all poignantly aware how Sri Shastri laboured long and hard to reach an understanding with Pakistan and thus bring relief to the six hundred millions of people in the Indian sub-continent. The joint declaration with the President of Pakistan at Tashkent by which both countries have undertaken not to resort to violence as a means of settling their differences was the last political act of Sri Shastri and his death coming close on the heels of this declaration, vests it with a sanctity which we are all bound to recognize and respect. It should be our endeavour to implement the pledge of our late Prime Minister and work towards peace and amity among nations. While expressing our grief at the irreparable loss, which we have sustained in the passing away of Sri Lal Bahadur Shastri, let us re-dedicate ourselves to the high ideals of integrity, simplicity and purposeful patriotism which he had throughout his public service lived up to. Srimathi Indira Gandhi who will be guided by all the high traditions of her illustrious predecessors in office has the best wishes of all of us for success in her difficult and important role as Prime Minister of the largest democracy in the world.

2. In the wake of the Indo-Pakistan conflict, Sri Shastri had placed before the country prominently the need for formulating and implementing a programme through which our economy could quickly become self-reliant. The present emergency has, in particular, focussed our attention on the need for pursuing with

[29th January 1966]

relentless vigour the objective of self-sufficiency in food production. It is in this sphere that the State Plans have a significant contribution to make. The increase in agricultural production since the advent of economic planning in our country is no doubt large in absolute terms. Confining our attention to Madras State alone, it will be seen that the production of foodgrains had increased from about 38 lakhs of tonnes at the beginning of the First Plan to a little over 58 lakhs of tonnes in 1964-65. This increase, though falling short of the target, gives warrant for the hope that if we press on energetically with schemes which have already demonstrated their potentialities, the attainment of self-sufficiency in food production is well within the realms of possibility.

3. The seasonal factor is still no doubt of importance in influencing the level of agricultural production, in spite of all our efforts at freeing agriculture from the uncertainties of the monsoon through widespread extension of facilities for irrigation. The House is aware that seasonal conditions have been particularly adverse in the current year and large tracts of India are faced with conditions of drought. The outlook in regard to food production in our State too was bleak till October. Comparatively good rainfall which we have had since then under the influence of the north-east monsoon and the judicious use which our engineers with excellent co-operation from ryots, have been able to secure of the available limited storages in our major irrigation projects, have improved the prospects for our principal crops considerably. While reasonably accurate estimates of crop yields for the year will take a little more time to frame, it is not unreasonable to hope, on the basis of current trends, that the food position in the State in the coming year will be far easier than apprehended at an earlier stage.

4. We should not however forget that we are functioning within the framework of a national economy which is faced with conditions of scarcity over large areas. The need for maintaining a measure of discipline in the distribution and utilization of foodgrains within the State cannot therefore be over-emphasized. The experience which we have acquired since October 1964 in regulating the trade in foodgrains should stand us in good stead. It is the procurement of about 8 lakhs of tonnes which we had managed to put through without causing any great hardship to the producers, that has enabled us to contain the rise in prices of foodgrains within reasonable limits. We have also been able to assure smooth flow of supplies to urban centres such as Madras, City and Coimbatore and meet our obligations towards Kerala, which to some extent is dependent on supplies from this State. The population covered by the rationing system in the State is now of the order of 30 lakhs. We have besides arranged for distribution of foodgrains on the basis of family cards in many other deficit areas also.

5. The House should view the policy we have evolved for procurement and distribution of foodgrains as a composite one which seeks to assure the producer a reasonable price for his produce

[29th January 1966]

and at the same time keep the prices stable and reasonable for the consumer. It is against this background that our recent decision to allow an increase in the prices for the producer should be understood. Government are fully aware that increased production of foodgrains will be the only lasting solution for the difficulties which the country is currently facing on the food front and that therefore there should be no impairment of the incentives for increased production. The procurement prices indicated for the 1966 season will represent an increase of about Rs. 2 per quintal for coarse varieties, Rs. 2.50 per quintal for medium varieties and Rs. 1 to Rs. 3 for finer varieties over the prices that obtained for the 1965 season. Instructions have also been issued to the Collectors to pay a bonus of about Rs. 2 per quintal delivered by a producer to Civil Supplies authorities in excess of the quantity that may be considered the normal marketable surplus of his holding. Government have no doubt that these measures will, while facilitating procurement, also enthruse the farmers to produce more at this hour of dire need.

6. Apart from evolving a production-oriented pricing policy for farm produce, we have also to lay emphasis on enlargement of marketable surplus through energetic implementation of quick-yielding schemes which, in the present context of acute shortage of foreign exchange, will make full use of local skills and local resources. As the House is aware, the State's Fourth Plan as now framed seeks to provide for a sizeable surplus after assuring the requirements of consumption of this State at eighteen ounces per capita per day by 1970-71. In drawing its emergency Plan for 1966-67, the State Government has sought to ensure that whatever is physically and technically feasible in the agricultural sector should be achieved in the first year of the Plan and that to this end, lack of financial resources should not hold up progress. While the outlay on the Plan for next year will be somewhat smaller than originally visualized in the new situation arising from Indo-Pakistan conflict, the provision for agricultural programmes will be significantly higher. Inclusive of the outlay on rural electrification programmes which will be reoriented towards extension of lift irrigation, the outlay on agricultural programmes will constitute 30 per cent of the total Plan outlay of a little over Rs. 75 crores for next year. Commensurate with this larger allocation, the physical targets under important agricultural programmes have also been marked up beyond the levels originally envisaged. It will be recalled that the draft outline of the Fourth Plan of the State had visualized the completion of only 25,000 new wells for the whole of the Fourth Plan period. In the light of the progress recorded in the current year, when over 10,000 wells are expected to be completed, we are aiming at a higher target than originally contemplated in the Fourth Plan. Likewise, the programmes for renovation and improvement of minor irrigation resources are also being accelerated and the provision in this regard in next year's Plan will constitute over 80 per cent of the total Fourth Plan provision of Rs. 965 lakhs.

29th January 1966]

7. The scope for further extension of irrigation through major and medium irrigation projects being limited in our State, we are constrained to turn to schemes based on intensive utilization of ground water resources. We have already set up a Ground Water Cell which will now undertake a comprehensive survey for fuller exploration of the ground water potential for minor irrigation schemes and also for supplemental irrigation in project areas. The House will be glad to know that our programmes in this regard have received support from United Nations Special Fund and a scheme has been approved by them, towards which the Fund will contribute Rs. 50 lakhs.

8. The programme for extension of electricity for lift irrigation will also be further intensified, in view of the substantial contribution it can make towards increased agricultural production. We will have at the end of the current Plan period nearly 2.5 lakhs of wells connected to power. The installation of pumpsets is at present financed by cultivators largely from their own resources or through medium term credit provided by co-operatives. In order that small farmers may have no difficulties in taking advantage of possibilities of lift irrigation, we are providing for a sum of Rs. 1 crore in the Plan for 1966-67 for sanction of loan assistance for purchase of oil engine pumpsets and electric motor pumpsets and this provision will constitute over 40 per cent of what was originally visualized for the Fourth Plan period as a whole.

9. We are also stepping up the programme for evolving and propagating high-yielding hybrids of paddy, cholam and cumbu. A Japonica-Indica paddy strain, viz., ADT-27 released last year for pilot trials and cultivated over 5,000 acres this year in the kuruvai season in Thanjavur delta has given very good results and holds out promise of considerably enhanced yields in the kuruvai season in the delta in the coming years. As against an average yield of 2,400 lbs. per acre of paddy in Thanjavur delta, this new strain, on the basis of results achieved in the last season, is expected to yield about 3,500 lbs. per acre. In view of keen popular response, steps have been taken to cover an area of at least 2 lakhs of acres in the next season with this improved strain and the additional production potential on this account alone will be about 50,000 tonnes of rice equivalent to a third of what we had originally expected to achieve by the end of the Fourth Plan period through improved strains over the entire State.

The availability of fertilizers is also expected to improve significantly in the next season in view of the special loan assistance secured recently from the United States, specifically for import of fertilizers. Greater emphasis is also being laid on indigenous production of fertilizers. Units such as the Urea Plant at Neyveli and the fertilizer plant with a capacity of 200,000 tonnes of nitrogen proposed near Madras as an adjunct to the Petroleum Refinery will contribute appreciably to the augmentation of agricultural production in this region in the next Plan period. Our

[29th January 1966]

other industrial programmes will also have to be increasingly reoriented towards providing the inputs needed for scientific agriculture. It is in this context that the Agro-Industries Corporation which we propose to set up before the close of the current financial year, with an initial contribution towards share capital of Rs. 25 lakhs each by the State and Central Governments, will have a crucial role to play. It is through such agro-industries that we can secure both diversification of opportunities for employment and modernization of our agriculture.

10. Other developmental programmes embodied in the Plan have also made satisfactory progress in the current year. Additional installed capacity of 205 mWs of power has already been added to the grid in the current year, bringing the total installed capacity to 840 mWs. A 30 mWs unit at Sarkarpathy Power House, three more units of 50 mWs each under Mettur Tunnel Scheme and 50 mWs at Kundah Power House, are also being got ready. But inspite of this satisfactory progress in execution of power schemes, we have been constrained to introduce a 25 per cent cut in consumption of power from November last due to unprecedently poor storages in the hydel reservoirs. The north-east monsoon did not substantially benefit the catchment areas but only helped to ease the strain on our grid to the extent that consumption of power for lift irrigation registered a temporary decline. We have also been able to negotiate successfully with Mysore for some power. These factors have enabled us to reduce the power cut to 10 per cent in the case of continuous process industries and domestic consumers. But there is no room for complacency. The position in respect of power supply will need continuous watch, as it will ease to any appreciable extent only with the onset of the next south-west monsoon. The prolonged power cut which the State has had to face in the current year has once again highlighted the imbalance between hydel and thermal generation in our grid. We have therefore made provision for thermal schemes in our Fourth Plan in adequate measure. We have already initiated action on the 340 mWs thermal station at Ennore and a provision of Rs. 3 crores is being made for this scheme in the next year's Plan. We hope that technical clearance of the Tuticorin Thermal Project will also be accorded soon, enabling us to make a start on this scheme of strategic importance for the industrial development of the southern region in this State.

11. As the Third Plan draws to its close, the State can look back with a measure of satisfaction on the progress achieved in all crucial sectors of its economy. Against an outlay of Rs. 291 crores as initially agreed upon in consultation with the Planning Commission, the expenditure on developmental programmes within the Plan will be over Rs. 341 crores, representing an increase of nearly 17 per cent. It is worth pointing out that the tire increase in outlay has been financed by the State Government through judicious mobilization of additional resources and conservation of resources so raised through enforcement of utmost restraint on non-plan and non-developmental expenditure. The Third Plan has

[29th January 1966]

strengthened both the agricultural and industrial sectors of the State's economy, which can now look forward with some confidence to the Fourth Plan with its new problems and new opportunities.

12. Though finalisation of the Fourth Plan at the national level has naturally been delayed due to the uncertainties in the flow of foreign aid in the wake of the Indo-Pakistan conflict, we have framed the Plan of the coming year keeping in view the paramount need to maintain the tempo of development even in the present emergency. The increase in defence outlays and shrinkage in budgetary receipts, linked with external assistance, has rendered a cut in Central assistance for the State Plans, of next year inevitable. Even so, the additional taxation effort we put through recently has enabled us to provide for all the essential programmes in the next year's Plan which has recently been cleared with the Planning Commission. The Plan for 1966-67 which will be presented to the Legislature in the current session along with budget estimates will reflect fully the emphasis which is rightly being laid on promotion of economic self-reliance through a quick step-up of agricultural production. We shall at the same time endeavour to keep up the pace of expansion of social services like education and medical relief, as such programmes alone serve to concretise the benefits of the Plan for the common man. We also hope that, with the clearly discernible signs of improvement in the prospects of foreign aid, it will be possible for the Centre to extend larger assistance to the States such as ours which have done their best to mobilize resources for the Plan and thus serve the cause of development.

13. The satisfactory performance of the State in the fulfilment of the Plan has in no small measure been due to the fact that Honourable Members have given the Government their unstinted co-operation and have brought to bear a dispassionate outlook free from political bias to bear on consideration of all developmental programmes. I plead and pray for the continuance of this spirit of co-operation and understanding at this time when the State is poised for the bigger developmental effort visualized in the Fourth Plan.

14. The Legislative programme for this session is not heavy. Among the proposals under consideration, a comprehensive Bill for repeal and re-enactment of the Madras District Municipalities Act may come up for consideration in the current session. A Bill to replace the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Ordinance recently issued will also be introduced in this session. The main business of the current session will of course be the consideration of final supplementary estimates for the current year and the budget estimates for the next.

15. I look forward with keen interest to your deliberations with the assurance that they will be carried on with the dignity, decorum and high sense of public duty for which this Legislature is rightly renowned.

[29th January 1966]

other industrial programmes will also have to be increasingly reoriented towards providing the inputs needed for scientific agriculture. It is in this context that the Agro-Industries Corporation which we propose to set up before the close of the current financial year, with an initial contribution towards share capital of Rs. 25 lakhs each by the State and Central Governments, will have a crucial role to play. It is through such agro-industries that we can secure both diversification of opportunities for employment and modernization of our agriculture.

10. Other developmental programmes embodied in the Plan have also made satisfactory progress in the current year. Additional installed capacity of 205 mW of power has already been added to the grid in the current year, bringing the total installed capacity to 840 mW. A 30 mW unit at Sarkarpathy Power House, three more units of 50 mW each under Mettur Tunnel Scheme and 50 mW at Kundah Power House, are also being got ready. But in spite of this satisfactory progress in execution of power schemes, we have been constrained to introduce a 25 per cent cut in consumption of power from November last due to unprecedentedly poor storages in the hydel reservoirs. The north-east monsoon did not substantially benefit the catchment areas but only helped to ease the strain on our grid to the extent that consumption of power for lift irrigation registered a temporary decline. We have also been able to negotiate successfully with Mysore for some power. These factors have enabled us to reduce the power cut to 10 per cent in the case of continuous process industries and domestic consumers. But there is no room for complacency. The position in respect of power supply will need continuous watch, as it will ease to any appreciable extent only with the onset of the next south-west monsoon. The prolonged power cut which the State has had to face in the current year has once again highlighted the imbalance between hydel and thermal generation in our grid. We have therefore made provision for thermal schemes in our Fourth Plan in adequate measure. We have already initiated action on the 340 mW thermal station at Ennore and a provision of Rs. 3 crores is being made for this scheme in the next year's Plan. We hope that technical clearance of the Tuticorin Thermal Project will also be accorded soon, enabling us to make a start on this scheme of strategic importance for the industrial development of the southern region in this State.

11. As the Third Plan draws to its close, the State can look back with a measure of satisfaction on the progress achieved in all crucial sectors of its economy. Against an outlay of Rs. 291 crores as initially agreed upon in consultation with the Planning Commission, the expenditure on developmental programmes within the Plan will be over Rs. 341 crores, representing an increase of nearly 17 per cent. It is worth pointing out that the fire increase in outlay has been financed by the State Government through judicious mobilization of additional resources and conservation of resources so raised through enforcement of utmost restraint on non-Plan and non-developmental expenditure. The Third Plan has

[29th January 1966].

strengthened both the agricultural and industrial sectors of the State's economy, which can now look forward with some confidence to the Fourth Plan with its new problems and new opportunities.

12. Though finalisation of the Fourth Plan at the national level has naturally been delayed due to the uncertainties in the flow of foreign aid in the wake of the Indo-Pakistan conflict, we have framed the Plan of the coming year keeping in view the paramount need to maintain the tempo of development even in the present emergency. The increase in defence outlays and shrinkage in budgetary receipts, linked with external assistance, has rendered a cut in Central assistance for the State Plans, of next year inevitable. Even so, the additional taxation effort we put through recently has enabled us to provide for all the essential programmes in the next year's Plan which has recently been cleared with the Planning Commission. The Plan for 1966-67 which will be presented to the Legislature in the current session along with budget estimates will reflect fully the emphasis which is rightly being laid on promotion of economic self-reliance through a quick step-up of agricultural production. We shall at the same time endeavour to keep up the pace of expansion of social services like education and medical relief, as such programmes alone serve to concretise the benefits of the Plan for the common man. We also hope that, with the clearly discernible signs of improvement in the prospects of foreign aid, it will be possible for the Centre to extend larger assistance to the States such as ours which have done their best to mobilize resources for the Plan and thus serve the cause of development.

13. The satisfactory performance of the State in the fulfilment of the Plan has in no small measure been due to the fact that Honourable Members have given the Government their unstinted co-operation and have brought to bear a dispassionate outlook free from political bias to bear on consideration of all developmental programmes. I plead and pray for the continuance of this spirit of co-operation and understanding at this time when the State is poised for the bigger developmental effort visualized in the Fourth Plan.

14. The Legislative programme for this session is not heavy. Among the proposals under consideration, a comprehensive Bill for repeal and re-enactment of the Madras District Municipalities Act may come up for consideration in the current session. A Bill to replace the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Ordinance recently issued will also be introduced in this session. The main business of the current session will of course be the consideration of final supplementary estimates for the current year and the budget estimates for the next.

15. I look forward with keen interest to your deliberations with the assurance that they will be carried on with the dignity, decorum and high sense of public duty for which this Legislature is rightly renowned.

[31st January 1966]

* 12 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of teachers of private schools in Kanyakumari district who have not received their salary throughout this academic year;

(b) the reasons therefor; and

(c) the steps taken to remedy the situation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Eight teachers.

(b) The reasons are as follows:—

(i) Irregular appointments; (ii) unwillingness of the Managers to confirm the teachers, (iii) irregular sanction of leave, and (iv) payment of higher rate of pay for which the teacher was not eligible with reference to the qualification possessed by the teachers.

(c) Representations received are being examined by the Director of Secondary Education and will be decided on merits by the competent authorities.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: ஆசிரியர்கள் தவறான முறையில் நியமிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தேசியவிநியுகர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்ஜ் மூலம் நியமிக்கப்பட்ட இரு ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் அளிக்கப்படவில்லை. கல்வி அதிகாரிகளிடம் இதற்குக் காரணம் கேட்டதற்கு, அவர்கள் முன் அனுமதி பெறப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். P.S.S. Scheme, M.E.R. Scheme என்ற இரண்டு ஸ்கீம்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் எந்தத் திட்டத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அமல் நடத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: குறைபாடுகள் பற்றி சமாதானங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த சமாதானங்களை இப்போது டைரக்டர் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார். பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பிறகு முடிவு செய்யப்படும்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are these high schools being given Government aid and, if so, may I know whether it is under the old Kanyakumari scheme or the Madras scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This was under the old scheme, Sir.

Library Attenders

* 13 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Library Attenders in Board Secondary Schools in Tiruchirappalli district;

[31st January 1966]

(b) in how many cases, the scale of Rs. 70-2-100 prescribed in G.O. Ms. No. 2751, Education, dated 12th November 1962, has not been given effect to; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 34.

(b) None of them has been given the scale of pay of Rs. 70-2-100.

(c) The scale of pay of Rs. 70-2-100 permitted in the G.O. is intended only for Library Attenders of branch public libraries of the former district boards who were promoted as Librarians.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know the qualifications prescribed for these Attenders, employed in the scale of Rs. 70-100—technical as well as general qualifications?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am sorry, Sir, I do not have the information with me now.

Retirement age of teachers

* 14 Q.—SRI N. V. NATARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any order raising the retirement age of teachers; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The Government in May 1963 raised the age of retirement of teachers employed in schools under aided managements, Government and local bodies from 55 to 58. This concession applies to all teachers who were in service on 31st March 1963 including those who were on re-employment terms provided they had not attained the age of 58 years on that date.

திரு. என். வி. நடராசன்: 58 வயதுக்கு உயர்த்திக்கும் இந்த வரம்பை 60 வயதுக்கு உயர்த்த சர்க்கார் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவ்வாறு செய்யும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. ஆனால், தனியார் பள்ளிகள் இவர்களை 60 வயது வரை உத்தியோகத்தில் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி கோரினால், அந்த கோரிக்கை பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அனுமதி தரப்படுகிறது.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is the permission granted in the case of district board teachers also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: District board school teachers are considered practically as Government servants and, therefore, the age of retirement is 58. Unless there is dearth of teachers, this will not be considered, namely, the extension beyond 58.

[31st January 1966]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : It is not a fact that there is a dearth of trained teachers and many untrained graduates and matriculates are employed in the District-board schools and, if so, what is the difficulty in just extending the age of retirement?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, whether there is dearth of trained teachers or not will be ascertained according to the availability of teachers.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, in view of the fact that the conditions of service of teachers in aided schools such as pay, dearness allowance, etc., are cent per cent similar to those employed in the district board schools and are cent per cent paid by the Government, what is the difficulty in extending the same principle to the Government schools and quasi-Government schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The management of a particular aided school are interested in retaining a particular teacher. They seek the permission of the Government. But so far as the Government schools or the district board schools are concerned, it depends on the availability of trained teachers.

Tamil Pandit Training Course

* 15 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Tamil Pandit Training Course has been accepted as equivalent to the Hindi Pracharak Training qualification for Hindi Pandits, and vice versa?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No.

SRI M. RAJAH IYER : Is it not a fact, Sir, that the Tamil pandit's qualifications are considered equivalent to the qualifications of the Hindi pandits?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not so, Sir.

Priority to the children of Jawans in the Hostels

* 16 Q.—SRI N. V. NATARAJAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the State Government have passed orders that top priority be given to the children of the Jawans in the hostels run by the Harijan Welfare Department; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) The Government have issued orders to the effect that during the present National Emergency, the children of 'Jawans' should be given preference in respect of admission to all the Government Hostels maintained by the Harijan Welfare Department in the State against the seats reserved for Backward Classes, provided they are otherwise eligible for admission to the hostels.

[31st January 1966]

(அ), (இ) இம்மாநிலத்தில் ஹரிஜன நலத்துறை நடத்தி வரும் அரசாங்க மாணவர் விடுதிகள் அனைத்திலும் பின்னிலை வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள இடங்களில் தற்போதைய தேசிய நெருக்கடி காலத்தில் படைவீரர்களின் பிள்ளைகளுக்கு முதற் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஆணை வெளியிட்டுள்ளது. ஆனால் படைவீரர்களின் பிள்ளைகள் இவ்விடுதிகளில் சேர பிற தகுதிகள் உள்ளவர்களாயிருத்தல் வேண்டும்.

திரு. என். வி. நடராசன் : அந்தத் தகுதிகள் என்ன என்று கனம் அமைச்சர் விளக்குவாரா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : விடுதியில் சேர்க்கடியவர்களுக்கு வயது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 4-வது ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு 12 வருஷங்களுக்கும், 5-வது ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு 13 வருஷங்களாகவும், 6-வது ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு 14 வருஷங்களாகவும், 7-வது ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு 15 வருஷங்களாகவும், 8-வது ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு 16 வருஷங்களாகவும், 9-வது ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு 17 வருஷங்களாகவும், 10-வது ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு 18 வருஷங்களாகவும், 11-வது ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு 19 வருஷங்களாகவும், ப்ரீ-யுனிவர்ஸிடி க்ளாஸுக்கு 20 வருஷங்களாகவும், முதல் வருட டிகிரி வகுப்பிற்கு 21 வருஷங்களாகவும், இரண்டாவது வருட டிகிரி வகுப்பிற்கு 22 வருஷங்களாகவும், மூன்றாவது வருட டிகிரி வகுப்பிற்கு 23 வருஷங்களாகவும் வயது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பெற்றோரின் வருட வருமானம் 1,500 ரூபாய்க்குள் இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE : Is this facility that is given to the Jawans' children of a permanent or a temporary nature?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I think the hon. Member may take it as temporary or permanent.

DR. H. V. HANDE : Sir, I would like to have a definite answer whether it is permanent or temporary.

THE HON. SRI P. KAKKAN : It is considered temporary.

DR. H. V. HANDE : How long will this concession last? Will it be made use of in the next academic year?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Government will consider that aspect in future. If the hon. Member puts a separate question I shall answer.

DR. H. V. HANDE : After the issue of the Government Order, there was no opportunity for the students to avail themselves of the concessions in the current academic year, which started in June or July. My question is whether it will be available for the coming academic year.

THE HON. SRI P. KAKKAN : It will be available for the coming academic year.

[31st January 1966]

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : இந்த 1,500 ரூபாய் வருட வருமான வரம்பை ஜவான்களின் பிள்ளைகளுக்கு தளர்த்தக் கூடாதா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : யாராக இருந்தாலும் 1,500 ரூபாய்க்கு மேல் வருட வருமானம் உள்ளவர்களின் பிள்ளைகள் சம்பளம் கட்ட வேண்டும்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : இவர்கள் ஜவான்களின் பிள்ளைகளாக இருப்பதால், இந்த வரம்பைத் தளர்த்தக் கூடாதா?

3-10
p. m.

THE HON. SRI P. KAKKAN : I think we have to examine it.

* 17 Q.—MR. CHAIRMAN : Question No. 17 is postponed as the answer is not ready.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I did not hear the Hon. Chairman.

MR. CHAIRMAN : The question is put off.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I shall answer questions 18, 19 and 20 together, as they all relate to one subject.

MR. CHAIRMAN : Yes.

Food-poisoning.

* 18 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of students affected by food-poisoning in the Hostels attached to educational institutions in the Madurai district in 1965; and

(b) the result of investigation made in such cases?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) 341. (b) Report about the results of investigation is awaited from the Director of Public Health.

* 19 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be please to state—

(a) whether the Government are aware of the food poisoning in a Girls' High School in Madurai recently;

(b) if so, the details thereof; and

(c) whether the matter has been investigated and the responsibility fixed?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Yes. (b) & (c) The students developed vomiting after taking chapatti and tomato chatni. Wheat flour, utensils, etc., have been sent to the Forensic Laboratory, Madras, and to the King Institute, Guindy, for analysis to know the specific reason for the incident. The final report is awaited.

[31st January 1966]

* 20 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that several persons were affected in Usilampatti, Madurai district, during November 1965 on account of the admixture of poison in the foodstuffs;

(b) if so, the number of persons dead; and

(c) how the admixture of poison took place?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Yes.

(b) Nil.

(c) It is under investigation.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, nowadays this kind of food poisoning of the mid-day meals of the school children is very often occurring. Do the Government propose to enquire into the causes for this? What are the causes that lead to this food poisoning? What control do the Government exercise to stop such poisoning of the mid-day meals intended for school children?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : All necessary steps have been taken to avoid food poisoning and the recurrence of food poisoning.

திரு. க. அன்பழகன் : நஞ்சு கலந்த உணவு பரிசோதனைக்காகக் கிண்டியிலுள்ள இன்ஸ்டிடியூட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளதாகவும் அதன் முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுவதாகவும் கனம் அமைச்சர் தெரிவித்தார். அது எந்தத் தேதியில் கிண்டிக்கு அனுப்பப்பட்டது? முடிவு எவ்வளவு காலமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது? இவ்வளவு நாட்களில் நஞ்சு கூட தடவாக மாறிவிடக்கூடும் அல்லவா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கிண்டி இன்ஸ்டிடியூட்டில் நிறைய பொருள்களை 'அனலைஸ்' பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே இது பரிசோதனை செய்யப்பட்டு ரிப்போர்ட் வா கொஞ்சம் காலம் ஆகும். அதற்குள் நஞ்சின் தரம் குறைந்து விடாது.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, is it due to the carelessness of the people who handle the foodstuffs or is it due to any other cause? Have the Government at least examined this aspect?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : May I say, Sir, that I went and inspected the institute and the hostel myself and enquired into the details? The thing is this. The students seem to have taken groundnuts in large quantities the previous evening and two hours later they seem to have taken chappatti and tomato chatni. This has caused indigestion, in my opinion, and it is not a case of food poisoning.

DR. H. V. HANDE : Sir, I want a specific answer to these two questions. When did this food poisoning occur and when was the sample sent for analysis? The Hon. Minister must be able to tell the House when exactly was it sent and when exactly the food poisoning took place.

[31st January 1966]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the information is not with me.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, am I to understand that all the cases that occurred in Madurai district—in three or four places—are cases where children took groundnuts the previous evening and later on took chappatti and tomato chatni?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : This case relates to a hostel in Usilampatti. In respect of the other hostels and institutions in Madurai district, it will not be possible for me to answer.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know the number of fatal cases?

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, whether it be this case or any other case, so far as food poisoning is concerned, it occurs year by year. Have the Government at any time arrived at the conclusion that the foodstuffs are being contaminated while in transit or in storage or even during the process of spraying insecticides or in the process of preservation?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : In certain cases, this question has been investigated and it was found that the foodstuffs were kept near the pesticides, and this was responsible for food poisoning. In other cases, the food poisoning was due to the vessels, in which food was prepared, not being properly tinned.

திரு. க. அன்பழகன் : பல இடங்களில் நல்ல வகையான பாதிரங்கள் போதிய அளவில் இல்லாமல் இருப்பதாலும், அவை இருந்தாலும் அவை ஈயம் பூசப்படாமல் இருப்பதாலும், உணவில் குற்றம் ஏற்படுவதால், ஒவ்வொரு இடத்திலும் சரியான பாதிரங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பரிசீலிக்கவும், தேவை யானால் அவற்றை வாங்கித் தரவும் அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : பல இடங்களில் எவர் சிலவர் பாதிரங்களை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி யிருக்கிறோம். பாதிரங்களில் ஈயம் இல்லாவிட்டால் ஈயம் பூசி உபயோகிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அவ்வாறு தான் செய்யப்படுகிறது.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, only during the last five years, these cases of food poisoning have occurred like anything. I would say that almost everyday a report of food poisoning appears in the papers. What is the definite step that has been taken by the Health Department of this Government to see that the foodstuffs are not contaminated during storage or supply or even before storage?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The foodstuffs, which have been stored, are purchased mostly from the co-operative stores, in respect of which my hon. colleague will be

[31st January 1966]

able to answer. I did not want to say that so long. But most of the foodstuffs which have been purchased are from the co-operative societies, and they have also been informed to take all precautions in spraying the pesticides.

DR. H. V. HANDE : Will the Hon. Minister not be able to tell us when exactly was it sent to Guindy for analysis? Normally it takes one or two months. When was it sent to the Guindy Institute? It is not a difficult thing for the Hon. Minister to look into the file and say.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I am sorry, Sir. Even before the hon. Member could say that I might look into the file and give the information, I would have referred to the file and given the information, if that was available. I am sorry it is not in the file.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, has there been any occasion in recent years for the Health Department to write to the Food Department in the State that food poisoning is caused by not taking sufficient precautions either during cultivation of lands or during storage of the grains?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A separate question may be put, Sir.

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI : Will the Hon. Minister ask the Parents' and Teachers' Associations to supervise some of these kitchens and see that these incidents do not happen? It is not possible for the Health Department, I think, to go into the kitchen of every school and see whether everything is all right. It is also the responsibility of the parents to see that their children eat the food cooked in proper vessels.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Once there was a resolution moved by the Public Health Department in which we have requested the Parents' and Teachers' Association to look into this.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : சுத்தமாகவும் ருசியுள்ளதாகவும் சாப்பாடு போடுவதற்கு சர்க்கார் போதிய பணம் கொடுக்கவில்லை. வெகு காலத்திற்கு முன் ஒரு பையனுக்கு 6 நயே பைசே வீதம் பணம் கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது ஒரு பையனுக்கு 18 நயே பைசே கூட போதாது. இந்த நிலைமையில் சுகாதாரம் சரியாக இல்லை, ஈயம் பூசுவது சரியாக இல்லை என்றெல்லாம் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இந்த நிலைமையில் எப்படி சுகாதாரமான முறையில் சாப்பாடு போட முடியும்? ஒரு படி அரிசி 10 அணுவிற்கு விற்ப் போது ஒரு பையனுக்கு 6 நயே பைசே வீதம் பணம் கொடுக்கப்பட்டது. நான் 1,250 பையன்களுக்கு சாப்பாடு போடுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள்?

[31st January 1966]

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : இப்போது போதிய பணம் கொடுக்காததால் இந்த ஸ்தாபனங்களை நடத்துகிறவர்களுக்கு ஊக்கம் குறைந்துவிட்டது. அவர்களுக்குப் போதிய பணம் கொடுத்தால் அவர்கள் சுகாதாரமான முறையில் சாப்பாடு போடுவார்கள். ஒருவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, அவனை அடித்தால் அவன் தாங்குவான். போதிய பணத்தைக் கொடுக்காமல் அவனை அடித்தால் அவன் தாங்கமாட்டான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கொடுக்கப்படும் பணத்திற்கும் போடப்படும் சாப்பாட்டில் விஷம் கலந்திருப்பதற்கும் சம்பந்தமில்லை. பணம் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுவதால் சாப்பாட்டில் விஷத்தைச் சேர்த்துச் சாப்பாடு போடப்படுகிறது என்று சொல்வது நியாயமல்ல.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : நாங்கள் சாப்பாட்டில் விஷத்தைச் சேர்ப்பதில்லை. சுகாதாரத்திற்கான நிலைமை இல்லாததால், சாப்பாட்டில் விஷம் தானாக வந்து சேர்ந்துவிடுகிறது.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Government see who is in charge of this cooking, and who is actually cooking the food? If the supply from the co-operative societies is not proper, and if the foodstuffs are not in good condition, what action have the Government taken in the matter?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : உசிலம்பட்டியில் சர்க்கார் பெண்கள் ஹாஸ்டலில் இது நடந்தது. அங்குள்ள மேடான் பி. ஏ., பி. டி. படித்தவர். அவருக்கு மேல் பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு நாள் இவ்வாறு நிகழ்ந்தது. இதுவெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு ஆவன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : மதுரை ஜில்லாவில் தான் இதுபோன்றவை அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இம்மாதிரி உணவில் விஷம் கலந்துவிடுவது எங்கோ அபூர்வமாக ஏற்படுகிறது. ஆனால் அது தான் நமக்கு கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. அன்றாடம் சமைக்கப்படும் உணவில் விஷம் சேர்ந்துவிடுவதைப் பற்றி யாரும் குறிப்பிடுவதில்லை. ரொம்ப செல்வாக்குடையவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களில் கூட உணவில் விஷம் சேர்ந்துவிடுகிறது. இதை மிகைப்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் உணவில் விஷம் சேர்ந்துவிடுகிறது என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு ஏற்படுவதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது முக்கியமான விஷயம் தான், இதில் கவனம் செலுத்தப்படும் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I request the Chair to allow a half-hour debate on this matter?

31st January 1966]

MR. CHAIRMAN : All the three questions have been answered in detail. Supplementaries arise now. The hon. Member may put supplementaries.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I request the Chair to permit a half-hour debate on this matter since, as the Hon. the Chief Minister rightly put it, it is not a question of poisoning which takes place only in hostels? It is not a question of poison creeping in while food is prepared, but it is a question of even rich men getting affected with this poison as it is the grain or flour supplied by the Government that is contaminated. It is a very important matter to which attention has to be given.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : During cooking, even in rich men's houses, poison is oftentimes introduced, and it is not introduced in the raw materials or provisions.

MR. CHAIRMAN : Supplementaries are invited.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : My question has not been answered. I want to know who is in charge of cooking the food-grain. Is any cook available in every school for the purpose of midday meals? Regarding the supply of foodstuffs from the co-operatives, because the schools are compelled to buy only from co-operatives, if the co-operatives are not supplying proper foodstuffs, what action is taken against them?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றடியார் : கனம் முதல் அமைச்சர் சொன்னதை நான் மறுபடியும் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுக் கடைகளில் வாங்கும் பொருள்களால் தவறு ஏற்படுவதாகச் சொன்னால், அவைகளில் அன்றாடம் பொருள்கள் வாங்கும் எத்தனையோ பேர்களிடமிருந்து புகார்கள் வரவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே சமைக்கும் போது தவறு நிகழ்ந்திருக்கக்கூடும். சமைக்கும் போது பாச்சை அல்லது பல்வி உணவில் விழுந்தாலும் கெடுதல் ஏற்படக்கூடும். ஆகையால் வாங்கும் சாமான்கள் காரணமாக தவறு ஏற்படுவதாகச் சொல்ல முடியாது.

திரு. க. அன்பழகன் : பகல் உணவுத் திட்டம், பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு உணவு அளிப்பது, ஆகியவற்றிற்கு அமைச்சரவையில் யார் பொறுப்புள்ளவர்? சில துறைகளில் எல்லா அமைச்சர்களும் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருப்பது போல இவற்றிற்கும் எல்லா அமைச்சர்களும் கூட்டுப் பொறுப்புள்ளவர்களா?

கனம் திருமதி. ஜோதி வெங்கடாசலம் : கூட்டுறவு சொசைட்டியில் பலசாக்குகள் வைத்திருந்த இடத்தில் 'இன்ஸெக்டிசைட்ஸ்' க்குப் பக்கத்தில் இரண்டு maize மூட்டைகள் இருந்தன. அவற்றை அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றிவிடச் சொன்னோம். இனிமேல் அப்படிச் செய்ய மாட்டார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I do not want to go into the controversy between the Health Minister and the Minister for Co-operation. My question is different. Was the food cooked on the day on which it was served or was it cooked the previous night and then

[31st January 1966]

served? In my opinion, that is the exact cause of this poisoning. Has the Minister investigated this particular aspect—whether it is cooked on the same day or the previous day?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : On the date on which the chappathis were cooked and tomato chutni was prepared, there was no case of poisoning, as the hon. Member presumes. All this had to be cooked; so it took a little longer time. The usual dinner time is 8–30 p.m. On that particular day they had their dinner consisting of puris and chappathis and tomato chutni at 9–30 p.m. instead of at 8–30 p.m.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, I request you to allow a half-hour debate on this, as this is a very important matter in which the Government have got their responsibility—whether it is with regard to the distribution of these insecticides or the use of these insecticides or their preservation in such a way that it contaminates any foodstuff during transshipment or storage. It is a responsibility of the Government since people are affected. This is a matter of very great public importance. We find some sort of information almost everyday about poisoning, eating of grains, and death of people in houses—not only in hostels due to the taking of mid-day meals. I completely agree with the Hon. the Chief Minister that it is not occurring only in the mid-day meals served in hostels. It is occurring even in an ordinary man's house. Purchasing grains and eating them is very risky in these days. It is the duty of the Government to see that proper food is supplied to the people. On the one side, there is scarcity of the product. On the other side, there is scarcity of money. Even if a person is able to buy, he has to buy only contaminated foodstuff. He is not sure whether he will be able to digest it. Therefore, may I request the Chair to allow a half-hour debate on this matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, after all, we are having the debate on the Governor's Address in which anything can be touched upon. The debate on the budget will also be taking place, and pointed attention may be drawn to this lacuna.

MR. CHAIRMAN : The trouble is, the hon. Member has already spoken. (Laughter) So he may ask somebody else to speak on this.

Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO NOTICES OF TERMINATION OF SERVICE ON PRE-VOCATIONAL INSTRUCTORS IN HIGHER ELEMENTARY SCHOOLS UNDER THE MANNARGUDI MUNICIPALITY.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the notices of termination of service from 1st February 1966, on the basis of orders issued by the Director of Public Instruction, Madras, on 2nd September 1965, served on

CALLING ATTENTION TO NOTICES OF TERMINATION OF SERVICE 81 ON PRE-VOCATIONAL INSTRUCTORS IN HIGHER ELEMENTARY SCHOOLS UNDER THE MANNARGUDI MUNICIPALITY

31st January 1966] [Sri G. Krishnamoorthy]

permanent Pre-Vocational Instructors in Higher Elementary Schools under the control of Mannargudi Municipality, Thanjavur district.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would like to make the following statement:—

A full-time Instructor for teaching Pre-vocational (i.e., Craft) subjects can be employed in a Higher Elementary School if there is work for at least 18 periods in a week containing 35 periods of 45 minutes duration each. The Government introduced revised integrated syllabus in Standards I, II and III in 1958–59 and progressively standard by standard thereafter every year. The revised syllabus was introduced in Standard VII during 1962–63. Under the syllabus, there was provision for teaching Craft, only for four periods, each per week in the higher standards, namely, VI and VII. As far as Standards I to V are concerned, the Craft is taught by the class teachers themselves. The eight periods of work for a Craft Instructor in a Higher Elementary School with Standards VI and VII did not justify the appointment of full-time Pre-vocational Instructors. The Director, therefore, issued proceedings in November 1962 to the effect that Part-time Instructors should be sufficient to teach craft subjects in Higher Elementary Schools under the revised syllabus. However, in the cases of Higher Elementary Schools which had appointed full-time Instructors according to the old syllabus for Standards VI to VIII, full-time instructors were permitted to be continued during 1963–64 as the old Standard VIII also existed along with the new Standards VI and VII during that year.

Revised syllabus for Standard VIII was introduced with effect from 1963–64 and this enabled the pre-vocational Instructors to have additional four periods of Craft subjects. Even then the minimum of 18 periods of work for Craft Instructors in Higher Elementary Schools could not be achieved so as to warrant the employment of full-time Instructors. However, the Government issued orders permitting the continuance in service of full-time Pre-vocational Instructors appointed prior to 1962–63, even though there was not sufficient period of work, and it was also ordered that no full-time Pre-vocational Instructors should be appointed in any Higher Elementary Schools in future, unless the school had at least five sections in Standards VI to VIII and the Instructor has not less than 18 periods of Craft work per week in all the three Standards VI to VIII.

The Municipal Council, Mannargudi, requested the Director of Secondary Education to permit the introduction of a second craft in the Municipal Higher Elementary Schools. It was seen that the Craft taught in the Schools was "Book Binding". As "Book Binding" is not an approved craft subject, as per the revised syllabus, the Commissioner, Mannargudi Municipality, was asked to introduce any one of the approved Craft subjects instead of "Book Binding". No specific instructions were issued by the

[Sri M. Bhaktavatsalam] [31st January 1966]

Director to terminate the services of the existing Pre-vocational Instructors. The exact circumstances under which notices of termination were issued by the Commissioner to the permanent pre-vocational Instructors in the Municipal Higher Elementary Schools are not known. However, the matter will be examined after a report is received from the Commissioner, Mannargudi Municipality.

III.—GOVERNMENT RESOLUTION.

3-30
p.m.

CONSTITUTION OF THE RAMESWARAM TOWNSHIP.

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the area covered by the Rameswaram Panchayat town in the Ramanathapuram district which is an institutional colony be declared to be a Township.”

While moving the resolutions regarding constitution of Townships for Kanyakumari and Avadi in the Legislative Council my honourable colleague, the Minister for Industries gave an assurance that the question of constituting a township for the Rameswaram Panchayat was under consideration of the Government. The Rameswaram town panchayat consists of 13 hamlets covering a total area of 20 square miles. It has a population of 10,173. The average annual income of the proposed township will be about Rs. 55,250.

It has been considered that a Township Committee consisting of both official and non-official members will be able to do better justice to the problems of the area. The Collector of Ramanathapuram has recommended that if the Rameswaram Town Panchayat is converted into a Township it will flourish and be able to function as a viable unit. Hon. members are aware that Rameswaram is an important pilgrim centre of All-India important attracting pilgrims throughout the year from all parts of our country. It is hoped that the proposed township would be able to cater to the needs of the area better than the existing panchayat.

Under section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958, the Government are empowered to constitute townships for specified non-municipal areas if it is an industrial, labour or institutional colony or health resort. It is proposed to classify the Rameswaram town panchayat as an institutional colony since the Rameswaram Devasthanam is the biggest institution in the area and has a separate establishment of its own. The Government accordingly propose to constitute a township for Rameswaram, i.e., the Rameswaram panchayat area, treating it as an institutional colony under section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958.

A notification regarding constitution of the Township for the Rameswaram Panchayat area will be placed on the Table of the Legislature in due course.

31st January 1966]

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, I am very happy that the Rameswaram Township is being constituted, for which we have been crying all these years. It would certainly serve a very good purpose, because Rameswaram happens to be a ‘pilgrim centre’. Considering also the fact that the Panchayat suffers from lack of finance, it is a boon that the Township is taking over the area. However, I am sorry that only the Town Panchayat area gets converted into a Township leaving aside the two small village panchayats there, viz., Thangachimadam and Pamban. It would be good if these two panchayats had come into the Township and if it be constituted for the entire Island. To safeguard the Island against the fury of the waves and cyclone—it would not happen again—God forbid—these two panchayats should have been taken into account. There should be a Township Committee, which could take charge of the whole Island instead of the Town Panchayat area alone, which covers a major part of the Island considering the two small panchayats which have been left out. They could easily be tagged, on to the Township. I hope the Government will reconsider the question and constitute a Township for the whole Island instead of Rameswaram alone.

Welcoming this measure, as I do, I am sorry that this should have been delayed so far. I am particularly sorry that this measure has been brought after the recent panchayat elections have taken place. Last year, we pleaded that a township should be constituted. If this had been done earlier, the people need not have been put to the travail and tribulations, bickerings and bitterness of the recent local Panchayat elections. So, unfortunately, this very wholesome measure has been delayed till the panchayat elections were over for reasons very difficult for me to fathom. If there was any idea of constituting a township in response to the public demand, as is evident today, then the elections need not have been put through. Particularly, I am unhappy over the Township coming in now. Unfortunately, the Panchayat Board has gone into the hands of the so-called Communists. However good this measure may be, there is a possibility of people saying that this is a sort of political vendetta. That certainly is not the intention of the Government at all. But it is a pity that this should have come in now when the people consider this to be ill-timed and inopportune and when they think that this is done with a political purpose, which we in this House know is certainly not the case, because we have been crying for this. What I would suggest is this: The panchayat election took place quite recently and the Panchayat Board is functioning with a dynamic President there. I would urge that the constitution of the Township Committee be delayed so that the Panchayat Board may be given a chance to prove its mettle, or bring this measure upon its head quite fittingly. I find in a note placed on the Table of the Legislature that a Resolution was passed to constitute a township in Shevroy hills in Salem district and action is being taken. It was quite some time since the Resolution was passed. That means under section (4) of the Act, we passed a Resolution. As soon as a particular Resolution is passed declaring the area as a township area, the township is expected to come into being.

[Sri M. Rajah Iyer] [31st January 1966]

Under section 4 (ii) of the Act, the Township Committee has to be constituted, but it has not yet been constituted.

SRI K. RAJARAM : The Court has stayed.

SRI M. RAJAH IYER : I would like to know in the interregnum whether the old Panchayat Board continues till the new township takes over. Because, I find that in the Act there is no provision for the old Panchayat Board to continue after a new township is constituted declaring a particular area to be a township. There will be a timelag. Whether the old Panchayat Board has got a legal entry, whether it has valid authority for functioning is a thing that must be looked into. I know, Sir, in the Rameswaram Township, there is bound to be trouble. The Panchayat would try to assert itself in the interregnum. There is a vociferous and powerful political party which will try to nullify the Panchayat Board and bring the Township Committee soon. I am anxious that what is done by the Panchayat Board must be considered to be quite valid. This legal problem, I pose for the consideration of the Government.

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : சார், ராமேஸ்வரம் நகரப் பஞ்சாயத்து டவுன்ஷிப்பாக மாற்றப்படுவது பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லும்போது அதில் காலதாமதமானாலும் மகிழ்ச்சி தெரிவிப்பதாகக் கூறினார்கள். காலதாமதம் அப்படி ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. இந்த சமயத்தில் இதை நாம் கொண்டுவந்து டவுன்ஷிப் கமிட்டி அமைக்கும்போது அவர்கள் சொல்லிய கருத்தான, தங்கச்சிமடம், பாம்பன் இரண்டையும் சேர்த்துக் கொள்வது பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம். அந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினால் அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து முழுமைக்கும் ஒரே டவுன்ஷிப்பாக அமைக்க ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is :

'That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the area covered by the Rameswaram Panchayat town in the Ramanathapuram district which is an institutional Colony be declared to be a Township'.

The resolution was put and carried.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Sri S. K. Sambandhan has given notice of an amendment to the motion of thanks. He may now move it and get it seconded.

[1st January 1966]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

Add the following at the end—

'but regret to note that the speech does not refer to many grave problems that confront the State, which are still unsolved and about which the public are very much concerned, such as the continuous rise in prices all round, lack of supply of agricultural implements and fertilizers to agriculturists in time and continued acute shortage of housing in all spheres, etc.'

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second the amendment, Sir.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காலத்தில் பளிங்கு மனம் உள்ளவர்கள் அரசியலில் வெற்றி பெறுவது மிகமிகச் சிரமம். வெற்றி பெற்றாலும் வெற்றியின் உச்சத்தை அடைவது மிகவும் சிரமம். அப்படியொரு அற்புதமான சிரமமான செயலைச் செய்து வாழ்ந்து உயிர்நீத்த நமது மாபெரும் பிரதமர் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் நினைவாக என்னுடைய வணக்கத்தை முதலாவதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே பலவற்றை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமது மாண்ட பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் விட்டுச் சென்ற உயர்ந்த கொள்கைகளையும் 'integrity, simplicity and purposeful patriotism' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வதையும் நாம் பின்பற்ற முயல்வோமாக. முதலாவதாக அவற்றை அரசாங்கம் பின்பற்ற வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த ஆண்டு கவர்னர் உரையில் எந்தவிதமான முக்கியமான செய்தியும் நாட்டின் மக்களை முன்னேக்கியிருக்கிற பிரச்சனைகளும் அதிகமாகக் குறிப்பிடாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆண்டிற்காண்டு ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லாத வகையில் கவர்னர் உரை இருந்து வருவதும் வருந்தத்தக்கது. அதை நீக்கவேண்டும். உரை இருந்து வருவதும் நாட்டில் ஜனநாயகம் எந்த அளவுக்கு அப்போதுதான் நம் நாட்டில் ஜனநாயகம் எந்த அளவுக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஊகிப்பதற்கு இடம் ஏற்படும். கவர்னர் உரை என்பது பிரிட்டிஷாரின் "Speech from the Throne" என்பதைப்போல அரசர் அவ்வது அரசி ஆண்டு முதலில் அந்த நாட்டு பார்லிமெண்டுக்கு செய்யக்கூடிய பேச்சைப் பின்பற்றி நம் நாட்டிலேயும் இருந்துவருகிறது. அரசியோ, அரசரோ அப்படி நிகழ்த்தும் உரை கூட அந்த ஆண்டில் அந்நாட்டில் செய்திருக்கிற முக்கிய கொள்கைகள் மக்களுக்கு எந்தவிதத்தில் அனுகூலம், பிரதி கூலம் என்பதை விளக்குகின்ற சொற்பொழிவாக இருக்கும். நம் நாட்டிலும் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்புவரை அப்படித்தான் இருந்தது. இப்போது வரவர பேருக்கு கவர்னர் உரை என்று ஏதோ எழுதி இரண்டொரு விஷயத்தைச் சொல்லிவிட்டு அதோடு அது நின்றவிடுகிறது. நம் நாட்டில் ஜனநாயகம் நிலைக்கவேண்டுமெனில், செழிக்கவேண்டுமானால் முதலில் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மதிக்கப்படவேண்டும். அது நம் மாநிலத்தில் மிகவும் குறைந்துவருகிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. வருத்தத்துடன் இதை நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [31st January 1966]

இந்த மன்றத்தில் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு எந்தவிதமான பதில்கள் தரப்படுகின்றன என்பதை தாங்களே அறிவீர்கள். சட்டசபை உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் என்றால் இருவரிடையேயும் எந்தவித வேறுபாடும் சட்டசபையில் மன்றத்தினர் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கிடையாது. அரசாங்கம் நடத்துகின்ற பொது நிகழ்ச்சிகளிலே இடம் ஒதுக்கும்போது அமைச்சர்கள் பதவி வகிப்பதால் அவர்களுக்கு முதலிடமும், அதற்கடுத்து சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் அளிக்கவேண்டுமென்று இருந்து வருகிறது. ஆனால் பல பொது நிகழ்ச்சிகளிலே அந்த வழக்கம் காற்றில் விடப்படுகிறது. இந்த மன்றத்திலும் பலர் அதுபற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு குடியரசு விழாவிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டது. இரண்டு மூன்று ஸ்டால்களுக்குத் தள்ளி சாதாரண பொதுமக்கள் அமரும் இடங்களுக்கருகே இடம் இருந்தது என்று பல மெம்பர்கள் வருந்தினார்கள். அதைத்தான் நான் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். நமது அன்பிற்குரிய பெரியவர் ஒருவர் இன்னும் கொஞ்சம் அப்பால் கொண்டுவரப் போட்டுவிட்டால்கூட நன்றாக இருந்திருக்குமென்று வருந்திக் கூறினார்கள். சட்டசபைக்கும் அதன் உறுப்பினர்களுக்கும் மதிப்பு தருவதாகாது அப்படிச் செய்வது. அது ஜனநாயகத்திற்கு மதிப்பு கொடுத்ததாகாது. எதிர்காலத்திலாவது இக்குறைகள் இல்லாமல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்வதைப்பற்றி நான் சொல்லும்போது நேற்றைக்கு முன் தினம் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது அதற்கான தகவல் இன்னும் வந்துசேரவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது சட்டசபையை மதிப்பதாக ஆகாது. சட்டசபைக்கு கொடுக்கவேண்டிய மதிப்பைக் கொடுத்திருந்தால், அந்த சாதாரண சிறிய கேள்விக்கு பதில் தயாராகியிருக்கும். இன்னும் அதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், அந்தக் கேள்விக்கான தகவல் அரசாங்கத்திற்கு வந்துதான் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தகவலைச் சொல்வதற்கு அரசாங்கத்தார் வெட்கப்பட்டுக்கொண்டோ என்னவோ தகவல் வரவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் வருந்தத் தக்கது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கேள்வி சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை அடுத்து சொல்கிறேன். இன்னொரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது மாநில ரிஜிஸ்டார் அவர்கள் உத்தரவு போட்டாலும் அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டாலும் எல்லாம் ஒன்றுதான் என்றார்கள். வரவேற்கிறேன். திறமையாக ஆட்சி செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஆட்சியில் அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டதும் ஒரு வாரத்திற்குள் திரும்பவும் அதை மாற்றிப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இது திறமையான அரசாங்கம் என்று என்னால் எண்ணமுடியவில்லை. ஏதோ சமாதானம் அதற்குக் கூறிவிட்டோம் என்று அமைச்சர்கள் திருப்தி அடைந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதில் மேற்கொண்டிருக்கிற சிக்கல்களை நீக்கும் முறையில் நடந்தால் நல்லது.

[31st January 1966] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

ஆனால் அப்படி நடப்பார்கள் என்பது ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. அந்த நிகழ்ச்சி பற்றி கூறுகிறேன். மாநில கூட்டுறவுப் பதிவாளர் அவர்களால் மாநில பாங்கு தேர்தல் காலத்திற்கு 20 நாட்கள் முன்பு திடீரென்று போடப்பட்ட உத்தரவு அது. நான் அறிந்த வரையில் நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய ஒருவர் தலைவராக அங்கு வருவதற்குச் சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்ந்து பார்த்துவிட்டு வேறு வழியில்லாமல் இப்படிச் செய்து பார்க்கலாமென்று ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு சொல்லி உத்தரவு அவர் போட்டதாக நான் அறிகிறேன். அதில் பாதிக்கப்பட்டவர் நமக் கெல்லாம் வேண்டியவராக உள்ள ஒரு நண்பர்தான். அவர் பல முறை கனம் முதல் அமைச்சரிடம் வந்தார்; ஒன்றும் நடக்கவில்லை. பிறகு அவர் ஒரு அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவரிடம் சென்றார். அவர் ஒரு நாடார் என்ற காரணத்தால் அந்த உத்தரவு திரும்பவும் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இது தான் உண்மையான நிலை. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. நிலைமை இப்படி இருந்தால், ஜனநாயகம் இந்த நாட்டில் எந்த அளவிற்கு ஒங்கும் என்று இந்த மன்றத்தின் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அவசர கால நிலை வந்தவுடன் நமது நாட்டில் ஒற்றுமை பெருமளவிற்கு வளர்ந்திருப்பதாக கனம் அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மை தான். அது வரவேற்கத்தக்கது தான். அது எல்லோராலும் மனமுவந்து வரவேற்கத்தக்கது. அந்த ஒற்றுமைக்கு மேலும் மேலும் துணைபுரிய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை ஆகும். அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் இதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்களே தவிர, இதற்கு அவசியமான காரியம் எதையும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. பாகிஸ்தானுடன் போர் நடந்து வந்தபோது ஜவான்களுக்கும் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட காஷ்மீர் மக்களுக்கும் உதவுவதற்கென பல குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒற்றுமை வேண்டும் என்று சொல்லும் நம் அரசாங்கம் அக்குழுக்களில் ஓரிரு எதிர்க் கட்சியினரைச் சேர்த்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஒரு குழுவின் உறுப்பினர்கள் 'லிஸ்ட்'-ஐ நான் பார்த்தேன். அதில் நகர மேயர் ஒருவர், தவிர வேறு எந்த எதிர்க் கட்சியினரும் இல்லை. ஆனால் அதில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கார்ப்பொரேஷன் கவுன்சிலர்கள் பலரும் பல சட்டசபை உறுப்பினர்களும் இருந்தனர். இம்மாதிரியான பொது நலக் குழுக்களில் மற்றக் கட்சியினரையும் சேர்த்தால் தான், அரசாங்கத்தார் ஒற்றுமை வேண்டும் என்று உண்மையிலேயே எண்ணுவதாகக் கருதப்படும். இனிமேலாவது, ஒற்றுமையை வளர்க்கக்கூடிய பொது சேவை சம்பந்தப்பட்ட குழுக்களில் எல்லாக் கட்சியினரையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியில் 51 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி இலக்கில் 1/3 பங்கு தான் அடைந்திருக்கிறோம் என்றும் இது போதாது என்றும், இதையும் புள்ளிவிவரத்தில் தான் அடைந்திருக்கிறோம் என்றும்

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [31st January 1966]

3-50
p.m.

வெகு அழகாகச் சொன்னார். அரசாங்கத்தார் கொடுத்துள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும்போது, இந்த நாட்டில் ஜனத்தொகைப் பெருக்கம் எவ்வளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு உணவு அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது, இன்னும் ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகள் கழிந்தால் எவ்வளவு உணவு தேவைப்படும் என்றெல்லாம் சர்க்கார் சரியாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்களா என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. இப்போதைய தமிழ்நாட்டின் ஜனத்தொகை 1951-ம் ஆண்டில் 3 கோடியே ஒரு லட்சமாக இருந்தது. அரசாங்கத்தின் கணக்குப்படி 1965-1966-ம் ஆண்டில் நமது மாநிலத்தின் ஜனத்தொகை $3\frac{1}{2}$ கோடி. எனவே 1951-ம் ஆண்டிலிருந்து இதற்குள் ஜனத்தொகை 16 சதவிகிதம் தான் அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆனால் உணவு உற்பத்தி சர்க்கார் கணக்குப்படி 1951-ம் ஆண்டில் 38 லட்சம் டன். 1961-1962-ம் ஆண்டில் உணவு உற்பத்தி 51 லட்சம் டன்; அதாவது அது 51 சதவிகிதம் அதிகரித்திருந்தது. அப்படி இருந்தாலும் அப்போது அரசாங்கம் ரேஷனைக் கொண்டுவந்தது. அப்போது ஒவ்வொருவருக்கும் 12 அவுன்ஸ் அரிசி வீதம் பெரும் பகுதி மக்களுக்கு அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டது. முப்பத்தெட்டு லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி இருந்தபோதும் ரேஷன் 12 அவுன்சாக இருந்தது. ஜனத்தொகை அதிகரிப்பு 16 சதவிகிதமாகவும், உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்பு 51 சதவிகிதமாகவும் இருக்கும்போது பற்றாக்குறை எப்படி இருக்கும் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. இதை கனம் அமைச்சர் விளக்குவார் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து, 1970-1971-ம் ஆண்டில் ஒவ்வொருவருக்கும் 18 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுக்கப்போவதாக அரசாங்கத்தார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால், நாட்டின் உற்பத்தி நிலை எவ்வாறு இருக்கிறது என்று விளக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் எல்லாவற்றிலும் அனாவசியமாகத் தலையிடுவதால் தான் மக்களின் தொல்லைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகின்றன என்று கனம் நண்பர் திரு. சுப்பையா செட்டியார் கூறினார். அதே கருத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். சர்க்காரின் தலையீட்டின் காரணமாக, இந்த நாட்டில், முக்கியமாக நகரத்தில், சாதாரணமாகக் கிடைத்துவந்த மண்ணெண்ணெய், குழந்தைகள் உணவு, கோதுமையினாலான மாவுகள் முதலியவை கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. இவற்றில் அரசாங்கம் தலையிடாமல் இருந்திருந்தால் இவை ஓரளவாவது எல்லோருக்கும் கிடைத்துவரும். எனவே எதிலும் தலையிடுவதற்கு முன் அரசாங்கம் ஒரு முறைக்குப் பல முறையோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மக்களுக்கு பொருள்களை திருப்திகரமான முறையில் நன்றாக விநியோகிக்க முடியுமானால் அரசாங்கம் இவைகளில் தலையிடலாம். சிலர் ஏதாவது கூறுகிறார்கள் என்பதால் இவற்றில் தலையிட்டு எல்லோருக்கும் தொல்லையை உண்டாக்கும் பழக்கத்தை கனம் அமைச்சர்கள் குறைத்துக்கொண்டால் அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும்.

[31st January 1966] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் உண்மையான சிரத்தையுடன் செயலாற்றுவதில்லை. எவ்வளவோ பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயிகள் போதிய அளவு பயனடைய முடியவில்லை. அம்மோனியம் போன்ற பல ரசாயன உரங்கள் தருவிக்கப்பட்டாலும் அவை விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக எங்கள் ஊரில் சென்ற மாதம் விவசாயிகளுக்கு உரம் தேவைப்பட்டது. அப்போது விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு நடையாக நடந்தனர். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உரத்தை உற்பத்தி செய்கின்றனவா? இல்லை. அவைகள் வேறு இடங்களிலிருந்து உரத்தை வாங்கிக் கொடுக்கின்றன. அவர்கள் உரத்தை விநியோகிக்க அரசாங்கத்தின் உத்தரவு தேவையாக இருக்கிறது. எங்கள் ஊரில் விவசாயிகளுக்கு அந்த உரம் தேவையாக இருந்தபோது கூட்டுறவுச் சங்கம் 25 சதவிகிதம் கூட விநியோகிக்க முடியவில்லை. ஆனால் இந்த மாதம் அவர்களுக்கு உரம் தேவையாக இல்லாதபோது அங்கே உரம் இருக்கிறது. அதை எங்கே வாங்கி வைப்பது என்று என்னும் அளவிற்கு, அவ்வளவு அதிகமாக உரம் இப்போது அங்கே 'அலாட்' பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரம் போன்றவற்றை காலாகாலத்தில் போதிய அளவில் கொடுக்க சீரிய சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த விவசாயத்திற்கு அடுத்த ஆண்டிலே அதிகமாக 'tube-wells' அதாவது குழாய் கிணறுகள் போடுவதற்கு அரசாங்கம் எவ்வளவோ தொகை செலவழிக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத் தக்கது தான். தொகை தான் ஒதுக்கி இருக்கிறது. கண்டிப்பாக அந்த தொகை செலவழிக்கப்படும். அதை விட கூடுதலான தொகை கூட செலவழிக்கப்படும் என்பதிலே எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், தொகை செலவழிப்பதிலே அரசாங்கம் கொஞ்சம் கூட அஞ்சுவது கிடையாது. ஆனாலும் அதனுடைய பலன் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைத் தான் நம்மால் சொல்ல முடியாது. குழாய் கிணறுக்கு வேண்டிய பவர் டிரில், இரண்டு மூன்று பவர் டிரில்கள் நம் மாநிலத்தில் பல நாட்களாக சும்மா இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஒரு சில உறுப்பு கள், அதற்கு அந்நியச்செலவாணி இல்லை என்று சொல்லி, அது எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் விவசாய இலாகாவிலே இருந்து கொண்டு வருகிறது. அரசாங்கம் கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களானால், கண்டிப்பாக அந்த உறுப்புகளைப் பெற முடியும். அப்படியானால் ஒரு மாதத்திற்கு பல குழாய் கிணறுகள் வெட்ட முடியும். அப்படியானால் விவசாயிகளுக்கு இந்த தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்படுகின்ற காலத்தில் மிக உதவியாக இருக்கும். உணவு உற்பத்திக்கு இந்த மாதிரி பவர் டிரில் உறுப்புகள் பெறுவதற்கும், மேலும் இரண்டொரு பவர் டிரில்களாவது நமது மாநிலத்திற்கு உடனடியாக வரவழைப்பதற்கும் அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [31st January 1966]

4-00
p.m.

அடுத்து உணவு உற்பத்தியை நாம் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் நம்மக்கள் உற்பத்தியிலும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நமது சுகாதார இலாகா அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உற்பத்தி என்றால், உற்பத்தியை அதிகமாக்குவதிலே இல்லை, உற்பத்தியைக் குறைப்பதிலே கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாம் எவ்வளவுதான் உணவு உற்பத்தியை செய்து கொண்டே இருந்தாலும் இந்த உற்பத்தியை ஓரளவோடு நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை என்றால், அது என்றைக்குமே கட்டுக்கடங்காமல் கஷ்டம் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கும். அதனால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI: Mr. Chairman, Sir, it is gratifying to know from His Excellency's Address that though the outlay on the Plans for next year will be somewhat smaller than that originally visualised, in the new and altered circumstances arising from the Indo-Pakistan conflict, the provision for agricultural programmes will be significantly higher. This clearly indicates the determination of the Government to reach self-efficiency in the matter of food production. This has been further reiterated by the statements that the outlay for agricultural programmes will constitute about 30 per cent of the total Plan outlay of a little over Rs. 75 crores for the next year. Sir, the mere expenditure of large sums of money alone will not bring in the results desired. It is for the department officials concerned to see that judicious use of the allotments is made to derive the maximum results. The small farmer is also taken care of in that a sum of rupees one crore has been set apart to be given as loans for them for purchase of oil and electricity pumpsets. I think it will be better if the farmers are advised to go in for oil pumpsets due to the chronic shortage of electric power in our State. Also, I am told that the newly developed seed at the Aduthurai Agricultural Research Station is becoming more and more popular. A target of 2 lakhs of acres has been set for the next year to be covered with the new strain. I would request the department to strive and make all efforts to increase the acreage if possible so that the higher yields obtained will help us to fill up the gap in our food production. Another welcome feature is the announcement of the proposal to set up an Agro-Industries Corporation which will, I am sure, help the State to make headway in scientific agriculture.

But, Sir, in this connection I have to make this submission that no amount of increase in agricultural production can ensure adequate supply of foodstuffs to every citizen of this State unless a proper balance is maintained between production and population growth by an active programme of family-planning. I am very glad that the hon. Member Sri S. K. Sambandhan made a mention about this aspect of the problem, because generally we find men are not co-operating as far as this plan is concerned. This work should also be given top priority and the funds allotted for the family-

[31st January 1966] [Srimathi Lakshmi Krishnamurthi]

planning schemes should be so utilized as to bring in the maximum results. There are two ways of approach to this problem; one is the positive approach. Cash awards are given by way of incentives to the people who are prepared to undergo sterilization. The amount of the award could be enhanced so that it will be made more attractive especially to people coming from the lower income groups among whom the population growth is certainly higher than among the higher income groups. Also facilities for sterilization should be made available in all the clinics. The Government should also have mobile units which could go from place to place and do effective propaganda explaining to the people in every nook and corner of our State what all this family-planning signifies. The other approach is the negative approach in the sense that certain other incentives such as free education up to secondary school stage, provision of mid-day meals and similar other facilities now made available by the Government almost seem to defeat the purpose of the family-planning schemes because the poorer sections of the people who enjoy these facilities do not feel the pinch in one sense because they have not to bear the burden and spend the money on bringing up or educating their numerous children. They do not, therefore, feel or realise their responsibility. It will be better, therefore, if these grants are made to taper for every additional child born so that the quantum of money or facilities given will be reduced considerably in proportion to the number of children in each family. It will be better if some sort of tripartite agreement is reached among the managements of industries, the labourers and the Government so that some sort of arrangement could be arrived at to extend facilities to those who are prepared to co-operate in the family-planning schemes. Unless some such statutory provision is made and all of us co-operative in making the various family planning schemes successful, we will not be able to fulfil the hopes of the Minister for Planning to reduce the birth-rate by about 50 per cent by 1975. We must all realise the gravity of the problem and to the extent possible, extend our co-operation to the Government in this field.

Sir, one of the problems arising out of this 'population explosion', or the 'birth-quake', as described by experts in the line, is the unemployment problem resulting in beggar menace. As we all know only too well, this beggar menace is gaining such proportions as to even become a health hazard, especially in urban areas. We see all sort of beggars cluster around, especially in places where people gather, like the bus stands, temples and other places. This is most undesirable especially when we are very keen on getting more and more foreign tourists to our State because tourism is considered to be the second best foreign income earner, in most countries. We are also planning to organise this attraction to earn foreign exchange. But with this beggar nuisance, I am afraid we won't be able to make much headway in attracting foreign tourists. I remember to have read a report on this problem published a couple of years ago. It is stated in that report that for want of housing facilities these beggars are let out after some time to roam about in the city. It is the duty of the Government of a Welfare State

[Srimathi Lakshmi Krishnamurthi] 31st January 1966

to effectively tackle this problem and somehow see that every beggar is placed in an institution and not allowed to wander about. To start with, the Government should at least tackle this problem in the urban areas.

Now, Sir, I should like to refer to 'Education'. For a democracy to function properly, every one of its citizens must be educated properly. Of course we have made education up to the secondary school stage, free. It is a very welcome feature. But I am very doubtful how far this is going to be beneficial to the individual concerned and the State. There is a lot of wastage when we come to the higher education stage. I am told by an expert in education that only 2 per cent of the children who enter the elementary schools, ultimately enter the colleges. I am also told that children are given some sort of aptitude tests at the age of 10 to 11. That is too early a stage or age to find out their aptitude. It will be better if this test is held at the age of 15 and above. At that age they would have completed the secondary school education. The average age of a student leaving the secondary school, I am told, is about 15 or 16 or a little more. Therefore, it will be better to hold the aptitude test after the student leaves the secondary school so that they could be diverted to the polytechnics or other vocational institutions according to their aptitude. If this is done, the wastage could be reduced and also the rush to the Pre-University College class considerably reduced. The wastage so far as girls' education is concerned is much larger because you will find most of them—I do not know for what reason—opt for chemistry, physics, zoology or botany. Most of the girls who go in for these subjects only enter the portals of matrimony. I do not know how it is going to help them in cooking a meal or rearing a baby. It will be better to take some sort of a guarantee from them that the training they undergo will be useful to society. They can give a guarantee of either taking up the teaching profession or entering the research or doing something far more useful with the training that they got. Otherwise they need not be given this higher sort of scientific training but only some training that would suit their needs. Polytechnics do exist even now. Their number must be considerably increased.

Of course, we hear year after year about the power shortage which probably is a sure indication of progress in one sense, because the more power we seek to generate, the more industries come up, and they demand more power. Hon. Members have suggested that we cannot depend upon the vagaries of the monsoons for our hydel power generation and that power must be generated from more thermal and nuclear stations. The question of cost is a formidable one so far as the nuclear and thermal power stations are concerned. The other day in the papers we saw that with French collaboration this Kalpakkam Atomic Installation could also be worked and that we need not be suffering for want of power.

The hon. Member Dr. Hande was referring the other day to the power shortage and he made a suggestion that there could be tapering supply. If I remember aright, this subject was dealt with in detail during the budget discussion last year and then the same suggestion was given, the Hon. Minister for Industries

4-10
p.m.

31st January 1966] [Srimathi Lakshmi Krishnamurthi]

explained clearly that as far as the industries were concerned, it was absolutely uneconomical for them to function on tapering supplies of power, because it was not feasible for either the mills or other industries to carry on with limited supplies. Either they worked for a full day or they shut down, because the workmen could have lay-off compensation. And this statement was fully agreed to and reiterated by the other hon. Member who is an industrialist and who has got a lot of experience in this field—I mean Mr. S. R. P. Ponnuswami Chettiar.

Again, I am afraid that Dr. Hande was referring to the law and order situation the other day when he painted a very, very black picture, probably creating panic in the minds of people. We can only mildly refer to it as a classical example of imagination running riot. Although we were at the mercy of the monsoons for raising our food crops, the showers that came later on have saved us from the brink of a very bad food shortage. But there is nothing to be complacent about, as even now some areas are lying fallow. I am sure all necessary steps will be taken to ensure the smooth and proper flow and supply of foodgrains in the coming months. In spite of the fact that all of us have taken a pledge to do our duty by our motherland in this hour of trial, we all seem to expect everything in plenty all around conveniently forgetting that we are still engaged if not in a war at least in the fear of war, which means that we have got to spend huge sums of money on Defence effort, which is naturally reflected in the general economy of the nation. But things are slowly returning to normal, thanks to the valiant efforts of our late lamented Prime Minister, Sri Lal Bahadur Shastri. Let us hope and pray that what has come to be termed as Tashkent spirit will help all of us to solve our problems and leave us free to work constructively for raising the standard of life of the common man.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, at the outset I humbly beg to associate myself with the sentiments uttered in the Governor's address as regards the great personality Sri Lal Bahadur Shastri and his tragic demise in the height of his glory.

The Governor's address does not make any mention of the woeful conditions in Madras City in which we all live, move, and have our Legislative Council and Assembly and also conduct our debates. The condition of the roads, the problem of the pavement dwellers—all squatting on all places—the thriving of the mosquitoes and their singing songs in our ears and biting our ears also, the cesspools, open man-holes (in which unfortunately one of my friends fell) the congestion of the traffic, the straying of the cattle and the sheep right into the middle of the road, and sometimes into our gardens also and eating away the vegetables that we have raised according to the recommendation of our Co-operation Minister, are all very serious problems. Added to all these, there is the fragrant smell emanating from the Cooum and the Buckingham canal, the two of the most sacred rivers in our State. All

[Srimathi Lakshmi Krishnamurthi] 31st January 1966

to effectively tackle this problem and somehow see that every beggar is placed in an institution and not allowed to wander about. To start with, the Government should at least tackle this problem in the urban areas.

Now, Sir, I should like to refer to 'Education'. For a democracy to function properly, every one of its citizens must be educated properly. Of course we have made education up to the secondary school stage, free. It is a very welcome feature. But I am very doubtful how far this is going to be beneficial to the individual concerned and the State. There is a lot of wastage when we come to the higher education stage. I am told by an expert in education that only 2 per cent of the children who enter the elementary schools, ultimately enter the colleges. I am also told that children are given some sort of aptitude tests at the age of 10 to 11. That is too early a stage or age to find out their aptitude. It will be better if this test is held at the age of 15 and above. At that age they would have completed the secondary school education. The average age of a student leaving the secondary school, I am told, is about 15 or 16 or a little more. Therefore, it will be better to hold the aptitude test after the student leaves the secondary school so that they could be diverted to the polytechnics or other vocational institutions according to their aptitude. If this is done, the wastage could be reduced and also the rush to the Pre-University College class considerably reduced. The wastage so far as girls' education is concerned is much larger because you will find most of them—I do not know for what reason—opt for chemistry, physics, zoology or botany. Most of the girls who go in for these subjects only enter the portals of matrimony. I do not know how it is going to help them in cooking a meal or rearing a baby. It will be better to take some sort of a guarantee from them that the training they undergo will be useful to society. They can give a guarantee of either taking up the teaching profession or entering the research or doing something far more useful with the training that they got. Otherwise they need not be given this higher sort of scientific training but only some training that would suit their needs. Polytechnics do exist even now. Their number must be considerably increased.

Of course, we hear year after year about the power shortage which probably is a sure indication of progress in one sense, because the more power we seek to generate, the more industries come up, and they demand more power. Hon. Members have suggested that we cannot depend upon the vagaries of the monsoons for our hydel power generation and that power must be generated from more thermal and nuclear stations. The question of cost is a formidable one so far as the nuclear and thermal power stations are concerned. The other day in the papers we saw that with French collaboration this Kalpakkam Atomic Installation could also be worked and that we need not be suffering for want of power.

The hon. Member Dr. Hande was referring the other day to the power shortage and he made a suggestion that there could be tapering supply. If I remember aright, this subject was dealt with in detail during the budget discussion last year and then the same suggestion was given, the Hon. Minister for Industries

31st January 1966] [Srimathi Lakshmi Krishnamurthi]

explained clearly that as far as the industries were concerned, it was absolutely uneconomical for them to function on tapering supplies of power, because it was not feasible for either the mills or other industries to carry on with limited supplies. Either they worked for a full day or they shut down, because the workmen could have lay-off compensation. And this statement was fully agreed to and reiterated by the other hon. Member who is an industrialist and who has got a lot of experience in this field—I mean Mr. S. R. P. Ponnuswami Chettiar.

Again, I am afraid that Dr. Hande was referring to the law and order situation the other day when he painted a very, very black picture, probably creating panic in the minds of people. We can only mildly refer to it as a classical example of imagination running riot. Although we were at the mercy of the monsoons for raising our food crops, the showers that came later on have saved us from the brink of a very bad food shortage. But there is nothing to be complacent about, as even now some areas are lying fallow. I am sure all necessary steps will be taken to ensure the smooth and proper flow and supply of foodgrains in the coming months. In spite of the fact that all of us have taken a pledge to do our duty by our motherland in this hour of trial, we all seem to expect everything in plenty all around conveniently forgetting that we are still engaged if not in a war at least in the fear of war, which means that we have got to spend huge sums of money on Defence effort, which is naturally reflected in the general economy of the nation. But things are slowly returning to normal, thanks to the valiant efforts of our late lamented Prime Minister, Sri Lal Bahadur Shastri. Let us hope and pray that what has come to be termed as Tashkent spirit will help all of us to solve our problems and leave us free to work constructively for raising the standard of life of the common man.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, at the outset I humbly beg to associate myself with the sentiments uttered in the Governor's address as regards the great personality Sri Lal Bahadur Shastri and his tragic demise in the height of his glory.

The Governor's address does not make any mention of the woeful conditions in Madras City in which we all live, move, and have our Legislative Council and Assembly and also conduct our debates. The condition of the roads, the problem of the pavement dwellers—all squatting on all places—the thriving of the mosquitoes and their singing songs in our ears and biting our ears also, the cesspools, open man-holes (in which unfortunately one of my friends fell) the congestion of the traffic, the straying of the cattle and the sheep right into the middle of the road, and sometimes into our gardens also and eating away the vegetables that we have raised according to the recommendation of our Co-operation Minister, are all very serious problems. Added to all these, there is the fragrant smell emanating from the Cooum and the Buckingham canal, the two of the most sacred rivers in our State. All

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [31st January 1966]

these things make Madras—I say I have been living here for the last 64 years—a very miserable place. There is no doubt about it. Then there is the prevalence of small-pox, cholera, and so on. Twenty-one cases of cholera were reported in the papers yesterday. Then there is the dengue fever and other kinds of fevers. The drainage system is absolutely defective. As if to convince the Madras Legislative Council Members of the condition of the drainage in Madras, there is a cesspool in the Madras Legislators' hostel. This condition of things, whoever is responsible for it—whether it be the Corporation or anybody else—must be removed as quickly as possible. Then Madras City will really be a habitable place. The population in Madras is increasing steadily. Now it is about 22 lakhs. There are projects for satellite towns coming up round about Madras. In the present state of things in Madras City, life will become more miserable if more satellite towns come up without proper drainage and other facilities. There is no doubt about it. Sir, some of the paddy fields all round Madras have been converted into house-sites. Therefore, hereafter we must get our paddy from Chingleput and other far off places. This is the first thing that I wanted to mention, and which should engage the attention of the Ministers, the Government and the Corporation of Madras.

The second thing that I would like to speak about is the deterioration in the efficiency of our administration. We are driven from pillar to post. Suppose I apply for a grant from the Education Department or the Health Department. I am driven from pillar to post. When I go to the place I am asked to go to, the man there says that he has despatched the paper. When I go to the Secretariat and ask for particulars, I am told, 'No, no', it has not come at all'. Again I go and examine the despatch register and see that the despatch register contains the entry relating to the despatch of that particular paper. When I go to the Deputy Secretary and ask for it, he again says that it has still not come.

MR. CHAIRMAN : It is a new technique.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is a very difficult thing to deal with the administration in all the things with which we are concerned. That is why in our amendment we have said 'the public are concerned'. I am not saying that the Ministers are responsible for it. But the administrative efficiency of the clerks and others has come down considerably. There is no anxiety on their part to serve the public. That is the reason. Each one wants to give some explanation and get away. That is the state of affairs. Of course, I am only bringing this to notice. I am not blaming anybody. We all find it very difficult to deal with the departments.

The third important thing is the way in which we have worked our land reforms. If we want to trace the source of the food crisis, according to me, it must be traced to our land reforms, for

31st January 1966] [Sri R. Balasubramanya Ayyar]

which this State is not alone responsible. The Government of India and the Planning Commission—a Super Government organisation—are responsible. All the time we talk about agricultural improvements, mechanisation, seed cultivation, ADT cultivation and so on. But what can a small landholder of three or five acres do? He cannot do anything. He cannot experiment at all. Suppose on one acre he adopts ADT cultivation. He cannot afford the expenditure or the loss. He must keep his body and soul together. So, all the various reforms that are suggested on paper here, and all the documents very eloquently read out to us here and many of us shaking our heads and welcoming them, are perfectly right in a debating assembly. But so long as the small landholder or pattadar is there, none of these things would be achieved at all.

So far as fertilizers are concerned, there have been contradictory statements. In one Address of the Governor it was stated that a large number of fertilizers had not been taken advantage of by the farmers. In another speech it was said that a large number of fertilizers were still not available. I do not know what exactly is the state of things. Still, generally it is said that fertilizers are not available and that they hope that in the Fourth Plan they will be made available. Fertilizers are not the only things required for the purpose of agricultural improvement. The indigenous nitrogenous product, indigenous manures could also be used. Therefore, there should be a judicious combination of fertilizers and indigenous nitrogenous products. The Government should take care to rely upon not only fertilizers but also other manures which are time-honoured manures.

So far as the distribution is concerned, there is no use of relying on co-operative societies. Recently in Coimbatore district the Co-operative societies were not able to distribute fertilizers. There is so much of corruption, nepotism and so on. That is a general complaint. I am not giving any specific instances, but that is the general impression of many people. Fertilizers can very well be distributed even by agencies other than the co-operative societies, like Grama Sevaks.

Then, I come to the problem of Block Development Officers. They are really blocked Development Officers. Madhya Pradesh has abolished the posts of Block Development Officers. I would seriously ask the Government to consider whether there is any use in keeping these Block Development Officers who go in jeeps to all the places. They are only intermediaries. The District Agricultural Officer is there. He could be entrusted with all these stocks. There will be better supervision than by the Block Development Officers. These officers are said to give technical assistance. So far as manures are concerned, I do not think much technical advice or assistance is necessary. I would ask the Government seriously to consider whether there is any necessity for continuing this large establishment of Block

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] 31st January 1966

Development Officers. Last year I was told that the Chief Minister said that even Shri Lal Bahadur Shastri was anxious to discuss this problem. Therefore, I am mentioning this.

Administrative expenditure also should be controlled. I think a Committee has been constituted to look into the matter. The sooner we do it the better. Especially our resources are very limited. If the Defence expenditure is still to be increased, we cannot remain idle at all. Pakistan still thinks about the Kashmir declaration. The statements made by Ayub Khan are not very encouraging. On the other side, there is China. Therefore, the danger is from two sides—Pakistan and China. Our Defence expenditure must necessarily be kept at the highest level. Hence, there will be little availability of resources. We will have to have our own additional resources. One additional resource is the 25 per cent increase in surcharge. That is creating a disquieting spirit among the ryotwari population. Panchayats have imposed a 45 per cent levy. All this is done when the yield per acre is not very encouraging. In Thanjavur district many ryotwari proprietors have come and told me that the yield is 5 kalamms per mah. Twenty mahs make one veli and one veli is equivalent to 6-2/3 acres. Thus the yield is very poor this time. All this difficulty has arisen on account of the failure of the monsoon. However much of water may be supplied to the fields, unless there is water coming from Heavens in the form of rains, there is no possibility of the pond being filled. That is the difficulty so far as agriculture is concerned. We have to depend upon rains and pray to God and other powers for the purpose of seeing that there are timely rains. Rains also should be timely. There should be rains at the end of December or the beginning of January. Unfortunately, in the land reform policy we did not care for the small landholder. The Government were more anxious to protect the cultivating tenant and the labourers. The cultivating tenant is really a **middleman**. He hires labour sometimes. The ryotwari proprietor also will go to the field. There is no difference between the two. Some of the tenants are richer than many of the pattadars. But the Government are always favouring the tenants. Now the emphasis is on heavy industries and steel projects. Agriculture is comparatively neglected. This urbanisation is going on at a rapid rate. On account of this in many of the villages, houses are vacant. People, even old people, do not want to live in villages. They want to go to Madras. The City is becoming more and more crowded. On account of that fact agricultural labour is becoming much more scarce now, because labour here is much more profitable. There are more amenities provided here than are possible in the agricultural sector. Labour also is deteriorating in other respects. No longer would the labourer come to the field at 5 or 6 o'clock. He will come after 8 or 9 o'clock after taking his tea. In these circumstances, what is the use of the Government saying that they are prepared to give loan assistance? Take the case of a proprietor having three acres. There is no use of taking a loan in his case. That is the reality of the situation. Therefore, we must see that there is more

31st January 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

administrative efficiency so far as the agricultural sector is concerned. There is no initiative now on the part of the ryotwari proprietor. Mahatma Gandbi said that the tiller of the soil is the brain behind the agricultural operations. Agriculture is also an industry. It is not a question of mere cultivation. One must choose the grains, and the proper time and know something about the soil.

There is also a tendency now to cultivate many of the paddy fields with cash crops. That should also be prevented.

As regards finding out surplus lands, there is a very great anomaly. Because of earlier commitments and also with a view to reducing their holdings to the prescribed ceiling of 30 acres, some landholders would have sold a portion of their total holdings to small pattadars. Now the Land Officers are saying, "we need not take into consideration the lands that have been sold by 1960, please therefore give so much extent of surplus land". That is what I know. A letter also appeared in the newspaper written by Sri M. A. Venkatarama Aiyar, who knows well about it. I also ascertained about it. Though it may be illegal, the legality seems to be all right. The Land Officers need not technically enforce this order in the case of small pattadars, though they may be legally entitled to do so. Therefore, there is anomaly with regard to surplus lands. I have not examined the question. Sir, I have pleaded this point in this House on many occasions. There should be some kind of suspension of this Act for the present. The Constitution (Seventeenth Amendment) Act was passed. Therefore, the Act was enforced. On a previous occasion also, I pleaded that this Act should be kept in abeyance.

As far as the general economic situation is concerned, it is the policy of the Central Government, and the State Government is not entirely responsible. I quite agree. But now all our industries are passing through a crisis, especially the Cotton Mill industry is very much affected on account of glut in yarn and difficulty in movement of yarn. Sri G. K. Devarajulu, in his article, has rightly pointed out all these difficulties. It was also due to foreign exchange crisis, increase in the import duties and the difficulty in getting raw materials for the industry. If the situation continues like this, the industrialists said that some of them may have to close down the mills. That is the situation so far as industries are concerned. We are going through a very great economic crisis in our country. I do not see any mention has been made in the Governor's Address about this. It seems to be a prosperity Budget, buoyant Budget, full of hope for the people. As a matter of fact, there is little room for buoyancy. But let us live in hope. The food situation is very serious. There is no doubt about it. Next year from September onwards there will be great difficulty. Unfortunately, there is the difficulty of storage. Government is well-meaning. I do not question their motive at all. Storage is a very difficult matter. But now the

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [31st January 1966]

Government have taken up the huge task of distributing rice. Care should be taken to store the grains properly. Storage was done by our friend here. There every care is being taken by his Agent. It is a big and beautiful storage. In view of the fact that the Government have taken the great responsibility of distributing rice to the people, they must store paddy. There are so many other factors which contribute to loss during storage. There are rats including human rats. On account of the climate itself, the quantity will reduce. Therefore, it is very difficult for any Government to store, unless modern methods of cold storage are adopted. I do not know whether they will be effective in our country on account of our climate. In 1945-52, we lost so many lakhs worth of paddy. It was pointed out by the Public Accounts Committee. I was on the Public Accounts Committee and we had a discussion on that point. That is why we are anxious that this storage and distribution should be done in a correct way. The paddy should also be procured without much hardship to the producers. There are cases where our officers are demanding more than what is absolutely necessary from the ryots. Procurement must be done with sympathy. There are petty ryots. They may keep something for marriage, domestic consumption and so on. Officers in their anxiety to reach the target fixed by the District Officers are compelling the ryots just as in the case of Gold Bonds and National Savings Certificates. Each Officer should finish his target. Therefore, he goes and begs all the ryots. There is lot of pressure on the ryots. Our people will yield to it but complain afterwards. The D.I.R. are there. The situation is very difficult for the ryots. Therefore, they will not mention it. If the Hon. the Minister for Food asks they will not say, they will keep quiet. But they tell me in confidence. It is very difficult to judge these things by Ministers going to these places and ascertaining facts. We must get the information from other sources. That is the only way to do it. Therefore, that is the problem.

Then, there is the problem of fixing prices. That is a very difficult and delicate problem which even the greatest Economists competent to deal with such a problem are not able to tackle. Ultimately, they have to fix a fair price for the producers and also distribute cheap food to the City dealers. That is a very difficult problem. Unfortunately, the prices of all other consumer goods are also high. So far as rice is concerned, it is a little better. The prices of gingelly oil, coconut oil, and pulses are increasing very terribly. The price of coffee seeds has gone high. The cost of living index has gone up to 600 and odd. Agriculture has also the same difficulty. Cattle fodder is also costly. Maintenance of cattle is also very difficult. The Hon. Minister for Co-operation will confirm me, or contradict me, if I am not correct. The price of 'paruthi kottai' has gone up. This rise in prices has a devastating effect on the agricultural labourer. So long as we have not a healthy peasantry in our country, we cannot improve production. Our late Prime Minister Shri Lal Bahadur

31st January 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Shastri raised a slogan 'Jai Kisan Jai Jawan'. Of course, it is an impressive slogan. There is no use of having notes dangling before us, but they should have the strength, courage and hope to utilise that money. Agricultural operations require a calm and quiet atmosphere. Unfortunately, the tenants were incited by red flags being posted from place to place and in that way they begin to quarrel. There is disharmony in the agricultural sector. It was during your time, Sir, there was lot of trouble everywhere. But somehow or other, things have taken a general shape.

MR. CHAIRMAN : I am out of bounds now.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : The ryotwari proprietor still finds himself in a very difficult situation. After all the word 'Landlord' is a misleading word. There are proprietors and proprietors. There are people like Manathunainatha Desigar who have done so much for increasing agricultural production. It is wrong to say all landlords are drones and parasites. It is a wrong policy for the Government to try to abolish all landlords. They could have left them there. The fixing of prices is also a very difficult thing.

Then there is the difficulty about baby foods. The problem has to be solved and in the meanwhile our children and grandchildren suffer. We are faced with this rationing and these long queues. People have to wait for long hours and yet they are not able to get their requirements. That is the difficulty. And then these things are available in the other market. The Government cannot call it a black-market. It is a welcome market. It is not black in any sense. The word used to describe it is not at all correct. It is a 'shining market'. If you are prepared to pay Rs. 1.75 for a kilo you get very good rice. So long as the Government have this rationing business, this market will continue. Probably it is right also. Let there be rationing and this market also. But very often we punish them. That is the difficulty. So far as movement of foodgrains from one place to another is concerned, there are these check posts and they are not working properly. People tell me that if you give something to the officials there, you can move the foodgrains easily from one place to another. That is all. They may not accept if asked that they gave money. That is the difficulty with these check posts. You cannot control movements with these check posts. Then so far as people in Madras are concerned, if they own some lands and want permits for import of rice, the grant of the permit is delayed very much. All sorts of questions are asked of them. It takes two or three months to get a permit. If they get their permits in time, they won't ask for rice to be supplied from the ration shops and to that extent Government will be relieved of their responsibility to supply rice to these people from the ration shops. The rice so saved could be supplied to other people.

I am mentioning all these things to show the difficulties the Government have to face in all these matters. I would request the Government to take into consideration all these things and

[Sri K. Balasubramanya Ayyar]

[31st January 1965]

improve the efficiency of the administration in our country and in our State. That is the most important thing. If that is done, most of our difficulties and problems can be solved. The Government are incurring a huge expenditure on all these things and still the people are dissatisfied and they are faced with so many difficulties. I would, therefore, once again request the Government to consider all these aspects. The Governor's Address woefully lacks in not having paid attention to any of these matters. I understand they have appointed a committee to go into the working of the block development schemes. They could have made a mention of it in the Address.

With these words, I would anyhow welcome the Address for the various other good things also mentioned there and the hopeful signs which they have indicated there so that we may all live hopefully in this very bad state in which we are living in the present.

Thank you, Sir.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, mention is made in the Governor's Address of the great martyrdom of the late Prime Minister and the best wishes of all of us for his successor in the difficult and important role as the Prime Minister of the largest democracy in the world. These are sentiments with which all of us associate ourselves. But the fact that we live in a very large democracy is not a thing of which we can be specially proud, Sir. It is due to various factors, geographical, Demographical, and the huge population, that we do live in a large democracy. But it entails its own responsibilities. All the ills to which the learned, hon. the Deputy Leader of the Opposition referred, the flaws in the administrative machinery, men at check posts allowing their palms to be greased and thus failing to do their duty, people winking at corruption not only debasing themselves but also bringing about all these ills in society, for all these things I believe there is only one remedy and that is the remedy of sound education. Unless we educate our masters in democracy, democracy would be a woeful failure. For our large democracy to be a huge success we should look to the Colleges for the right kind of leadership. But we are filled with dismay particularly when in the month of January we look into the papers and find that students in Colleges strike work; they go out of the colleges on very flimsy grounds or pretexts. Things like detention in the class, are made the grounds for demonstration against examinations themselves. The death of one or two individuals a year or two ago is yet another reason for a strike. The frenzy with which this contagion is spreading in certain colleges should set us all thinking. I am sure, Sir, it could not have escaped your notice. We were reading the other day about the huge loss not only to our country but to the world at large in the passing away of Dr. Bhabha. There was the shining example of how the Atomic Research Institute of which he was the father, carried on its work in spite of Shri Bhabha's demise and true

[31st January 1966]

[Sri M. Rajah Iyer]

to the traditions that he had built up. It preserved the great sentiments of Dr. Bhabha that people should carry on their work, that institutions should not be closed simply because individuals die, however eminent they may be, however grievous their loss to society may be. The only way in which we can be faithful to their memory is to redouble our efforts and increase our production. On the very day when they heard about the passing away of Dr. Bhabha, an international scientist, the leader and the father of the Research Institute, the workers of the institute with anguish in their hearts carried on their work without closing the institute for a minute. This was the news that we read the other day and in a parallel column on the same day we read news of thousands and thousands of students in the city colleges parading along the streets to bemoan the death of one or two individuals that happened a year or two ago. Where is the shining example, the ideal that Dr. Bhabha's institute sets before the country and where is the picture of our students, youngsters, who are going to be the future leaders of democracy seizing a particular pretext to strike work! So, Sir, with all the vehemence at my command I would urge that we decide to outlaw all strikes in educational institutions. It must be made an offence to strike work in educational institutions, be it primary school, high school, or a college or any educational institution. Strike must be taboo. Strikes may have some place in industry, but it should have absolutely no place in educational institutions where emotions holds sway. These youngsters must be made to work and realise that they are on the wrong side of the law if they strike work. I would like to plead that we must do something necessary, take very firm action to put down strikes altogether in educational institutions.

Sir, the Governor's Address makes mention of the endeavor to keep up the pace of expansion of social services like education and medical relief which alone are to concretise the benefits of the plan for the common man which will receive the due attention. Sir, this morning we were attending to a very stimulating address by the Union Minister for Education. We are also lucky, Sir, in having a Chief Minister who is in charge of Education and Finance for whom a fitting tribute was paid by the Union Minister. He underlines the fact that expansion by itself cannot satisfy one, that it is not a matter over which one can enthuse. He was emphasising the fact that quality in education has got to be ensured and that mere expansion will not suffice. As though to underline this particular factor in education, the Union Minister for Education also in his stirring words said that "Education is not mere attendance at school". If it is merely a question of bringing in children into schools you do not require teachers. Any officer of Government can do it. Even a mislucky can bring into the school as a flock all children of the school-going age. But we want teachers who will impart real education. But we want teachers who will impart real education. It is that the lapses, the grievous lapses to which the hon. the Deputy Leader of the Opposition referred may not raise their ugly heads again. This ultimately depends upon the teacher. We are

[Sri M. Rajah Iyer] [31st January 1966]

conscious on our part of our responsibilities in this respect. At the same time we should like the Government to be conscious of their obligations. Sir, a charter of the teachers' rights has been drawn up by the Uttar Pradesh Government. They are thinking of the triple benefit scheme. These are already enforced in our State and therefore a fitting tribute has been paid by them to the Madras State in the field of education. But still teachers suffer from very many disabilities. They can easily be removed with a little will on the part of our Government. It does not require much finance even. We only require the will to resolve now and here that we tackle all these problems and that we will constitute a Committee of experts to go into the question of the service conditions of teachers so that teachers serving under various agencies may have uniform conditions of service. Whatever justification there might have been in the past for teachers under various agencies like private, aided, local body, or Government schools, having various service conditions, today all teachers receive their salaries from the Government through one source or another, either through the Correspondent of the institution or through the District Board High Schools or direct from the Government, now that the District Boards also are to be taken over by the Government. When the Government pay the salaries of the teachers, should we not ensure uniformity of service conditions? Reference was made by our hon. teacher representative yesterday to the anomalies in the leave rules. A aided school teacher can have only one year's sick leave throughout his entire career. In his career as a teacher he can afford to fall sick only thrice, and he can be given leave for four months at a time for three times in his whole career! I wonder if sickness will comply with such rigid requirements of our educational rules. One may fall sick more than three times in his entire career. I can understand certain rules being made that lady employees will not be entitled to more than three terms of maternity leave. I can understand this, as it is in keeping with the suggestion made by the lady Member to discourage the population growth. But how can sickness be controlled in this way?

In his reply to a supplementary question, the Hon. the Chief Minister was inclined to affirm that fifty-eight would continue to be the age of retirement for teachers. We have to plan our requirement of teachers. There is no point in our increasing the age of retirement piecemeal or year after year. We must find out whether the number of teachers is sufficient. We must make a survey of the output of teachers from our training institutions and find out whether that number would suffice and whether the huge expansion programme in education can be followed. On this basis, it will be easily seen that the existing number of teachers must be allowed to continue in service till they complete sixty years of age; because, it is a disservice to send them away when we need their service. A teacher with a lot of experience and a teacher who is mature and wise is a national asset. Purely from practical considerations, we cannot afford to let go these teachers at a time when they are required in large numbers for fulfilling our educational programmes. I hope this aspect of the question will be looked

[31st January 1966] [Sri M. Rajah Iyer]

into and the age of retirement of teachers under all categories raised to 60. The worst injustice in this regard is done to Government college lecturers. The lecturers in aided colleges go up to 58 or even 60 or 65, but the lecturer in a Government college is compelled to retire on attaining the age of 55. The age of retirement for all teachers should be 60. I mean the teachers from the elementary school up to the post-graduate class—whether the institutions are under the local body or the Government—should retire only at 60. There must be uniformity of policy. This is something that would not cost us anything. It would even mean a lot of administrative convenience. There are very many cumbersome Government orders. There are various Government orders pertaining to various migrations from one service to another. If you take the case of a secondary grade teacher, he may be an aided elementary school teacher, or a panchayat union school teacher or an aided high school teacher or a local body high school teacher. There are 12 kinds of migrations possible. In the case of one or two migrations, past service is taken into account, and the other migrations, past service is not taken into account, and the teacher has to start afresh his tenure as school teacher. All this is quite un-understandable and unjust and inequitable. A small committee could go into all these things and see that uniformity of service conditions is brought about and ensure that there is a smooth and easy administrative machinery. This would result in easing the work of the administrative departments also, because so many cumbersome Government orders could be thrown into the dustbin and one uniform education agency and management could be brought about. This arrangement will be in the interest of the Government themselves.

Sir, when a teacher retires, he looks forward to a little pension. If the teacher retired after 1955, he is given a little pension. If, unfortunately, he retired prior to 1955, he is entitled to no pension. Some of those teachers who retired prior to 1955 are still alive, and they are hoping that one day this Government would announce that they too would be eligible for pension. The Government will have to take this news to their ears, because they are losing or have lost their sense of hearing. They are very old, but still hoping against hope that one day even they would receive a little pension. It is heartening to note that the Chief Minister did announce in the other House the other day that the Government were considering the question of making Rs. 20 the minimum pension for a teacher. I hope this question is in an advanced stage of consideration. We do look forward to the announcement even during the budget session that Rs. 20 would be the minimum pension for all teachers. We will have to introduce a uniform formula for pension, namely, one-fourth, of the salary last drawn subject to a maximum of Rs. 100 and a minimum of Rs. 20. This formula will over-simplify this complicated question of pension. I do hope every teacher retired and living today in Tamilnad would get a pension. Above all, I hope the teacher would get his pension soon after retirement. Sir, you would be surprised to know that there are a number of teachers who have retired even

[Sri M. Rajah Iyer] [31st January 1966]

as far back as 1960 and who for years have not got their pension. There has been enormous delay in the sanction of the pension. I am here referring to a particular category of teachers, namely, the district board elementary school teachers. They have served in the district board elementary schools and later on they were taken to the panchayat schools. When they retired from those panchayat union schools, and their past records were asked for, it was found that their service records were sent from one panchayat union to another. Unless the entire record of past service is made available to the department, the department would not forward the papers for sanction of pension. There are teachers who have retired four or five years ago who are today not getting any pension, though they are entitled to it, for the simple reason that they are not in possession of their records of service and they are not able to adduce evidence of service in one elementary school or another elementary school. They have been sent from one panchayat union school to another. Their attendance registers are not available. Is it not unjust to keep their pension pending simply because, due to the abolition of the district boards, their past service records are not available? Is it beyond human ingenuity to find out a rough and ready method of giving them some interim pension? Cannot the Accountant-General give them some pension much below the pension to which they will be entitled? Could not pension be given with reference to the service for which records are available? Is it not necessary to see that the teacher who retired from the district board elementary school got his pension easily? There are persons who retired five years before and who still have not got their pension.

5-00
p.m.

We must do a lot of decentralisation. We are happy that the district board high schools are being taken over by the Government. If this should mean that the district board high schools should suffer under the same disabilities as Government schools, it would indeed be a tragedy. Today, in a private school if there is to be an additional section in a particular class because of expansion of enrolment or new admissions, we are simply getting the permission of the District Educational Officer for that additional section that is to be opened. If there is a District Board High School, there is the Divisional Inspector of Schools. I am surprised to learn that in the case of a Government school the permission has got to come from the Government. The Government High School at Keelakarai asked in July for permission to open an additional section. They had 80 boys waiting to be bifurcated into two sections. The Headmaster of that school had written for permission through the Divisional Inspector and through the Director. It came to the Government and only in January 1966 that permission to bifurcate has been accorded. Now the Divisional Inspector has got to get applications from the various Employment Exchanges. By the time the selection is made the year will run out and 80 boys have to be huddled together in one class. Should this permission to bifurcate a section engage the attention of the Government at the highest level? Can it not be done by the District Educational Office? There must be decentralisation so

[Sri M. Rajah Iyer] [31st January 1966]

that the District Educational Officer there is empowered to grant this permission for all schools—aided, district board or Government. I do hope that if these aspects are tackled by a particular Committee which will devote itself purely to questions of education, the hope expressed by the Governor here that sound education would ensure the quality of democracy would be fulfilled.

திரு. பி. வெங்கடாசல தேவர்: கனம் சேர்மன் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரையை நான் வரவேற்கிறேன். கவர்னர் உரையிலே விவசாய உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளுகிற முயற்சியில், முதல் திட்ட காலத்தில் 38 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னை இருந்தது, இப்போது 1964-65-ம் வருஷத்தில் 58 டன்னை உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அரசாங்க முயற்சிக்கு பாராட்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் உற்பத்தியிலே தன் நிறைவு காண வேண்டும் என்பதற்காக எல்லா முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நல்ல பொறுக்கு விதை சப்ளை செய்வது, விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரம், சகாய விலையில் பூச்சி மருந்து இவைகளை எல்லாம் காலாகாலத்தில் கொடுக்கிறதோடு அல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு மண் பரிசோதனை செய்து எந்தெந்த நிலங்களுக்கு எவ்வளவு ரசாயன உரங்கள் இட வேண்டும் என்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு அடிக்கடி யோசனை சொல்லி விவசாய உற்பத்தியில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்குச் சொல்லுகிற யோசனைகளை எல்லாம் விவசாயிகள் ஓரளவுதான் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தவில்லை என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். சரியான முறையில் பயன்படுத்தி இருந்தால் இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி பெருகி, தன் நிறைவு ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் ஏன் விவசாயிகள் இதைச் சரியாக நடத்தவில்லை என்பதைத் தான் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதற்கான முயற்சி எடுக்க வேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வழி வகைகள் செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் பொருளாதார நிலைமில்லே ரொம்ப பிற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாய அதிகாரிகள் கொடுக்கிற ரசாயன-உரங்கள் காலாகாலத்தில் சப்ளை செய்தாலும் விவசாயிகள் அதை வாங்கி உபயோகப்படுத்தாமலே இருந்து வருகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்க மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக்கொடுக்கிற பணத்தை அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? தஞ்சாவூரைப் பொறுத்தவரையில்தான் சொல்லுகிறேன்—நமது கிராமங்களிலே விவசாயிகளுக்கு வேறு தொழில் கிடையாது. அதனால் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு என்று கடன் வாங்கி, கல்யாணம், காட்சி, பின்னாகுட்டிகள் படிக்கவேண்டியது, நல்லது; கேட்டது, இந்த மாதிரி செலவழித்துவிட்டு விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தாமலேயேதான் இருந்து வருகிறார்கள். அதற்கு சரியானபடி காலாகாலத்தில் சில திட்டங்கள் போட்டு விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். நிலம் நல்ல நிலம்தான். இருவயலுக்கு ஒரு வயல் பார்த்தால் விளைச்சலில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நல்ல உரம் போட்டு உழக்கிறவனிடம் 12 கலம்

[திரு. பி. வெங்கடாசல தேவர்] [31st January 1966]

விளக்கிறது. உரம் போடாமல் உழுகிறவனுக்கு 10 கலம் தான் கிடைக்கிறது. அந்த எண்ணத்தைப் பெற்று அவர்கள் நல்ல நிலைமைக்கு வருகிறதற்கு வழி வகைகளை நாம் பார்க்க வேண்டும். ரூ. 30 இப்பொழுது நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அது போதுமான விலை தான். ஆனால் விவசாயிக்குத் தேவையான மற்ற பொருள்களுக்கு கண்டபடி விலை ஏறி விட்டது. எந்த விவசாயிக்கும் கடலை பிண்ணாக்கு தேவைப்படுகிறது. ஏனென்றால் விவசாயி கால் நடைகள் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. கால் நடைகளுக்கும் பிண்ணாக்கு தேவைப்படுகிறது. வயல்களுக்கும் உரத்திற்கு பிண்ணாக்கு தேவையாக இருக்கிறது. இந்த நெல் சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளுக்குத்தான் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறதே தவிர, கடலை சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு கடலை எண்ணை எடுத்து விட்டு அதனுடைய கழிவுப்பொருள் பிண்ணாக்கு ஆகிறது. அது இன்றையதினம் பட்டறையிலே ரூ. 39 சொச்சம். பட்டறையிலிருந்து ஊருக்கு வந்து, கிராமங்களிலே விவசாயிகளிடத்திலே போகிறபோது ரூ. 40-க்கு மேல் ஆகிறது. அதனால் தான் மாட்டுக்குத் தீவனம் கொடுக்க முடியவில்லை. நிலத்திற்கும் உரமிட முடியவில்லை. இதைப் போல் எல்லா சாமான்களும் விலை ஏறி விட்டது. நெல்லுக்கு விலை வைத்தால் மாத்திரம் போதாது. நெல் விலையைக் கூட இன்னும் கீழே இறக்கி, அதைப் போல் மற்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையையும் இறக்கினால் தான் விவசாயிகள் வாழ்க்கை நடத்த முடியும்.

இன்றைய தினம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கடன்களைக் கொடுக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் திரும்பக் கட்டமுடியாத நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நூற்றுக்கு 95 பேர்கள் பணம் திரும்பக் கட்டமுடியாமல் பிறகு மானத்திற்குப் பயந்து வேறு கடன்களை வாங்கி எப்படியோ கட்டிவிட்டு நிலத்திற்கு எரு முதலியன போடாமலேயே இருந்துவிடுகின்றனர். நிலத்தில் கண்டது போதும் என்ற நிலையில் அவர்கள் வந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களால் விவசாயத்திற்கான பொருள்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்க முடியவில்லை. அதனால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய விவசாயப் பொருள்களுக்கு அரசாங்கம் கண்ட்ரோல் வைக்க வேண்டியது அவசியம். பாளையில் இருந்தால்தான் அகப்பையில் வரும் என்பதுபோல விவசாயி கஷ்டமில்லாமல் இருந்தால்தான் நல்ல உற்பத்தியைக் காணமுடியும். பெரும் நிலக்கிழார்கள் என்று யாரும் இல்லாத அளவுக்கு இப்போது சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் எல்லோரும் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள்தான். அவர்களுக்கு இருக்கும் நிலத்தீர்வையைக் கூட எடுத்துவிடலாம். உணவுப்பொருள்களை விவசாயம் செய்வோருக்கு அது இன்னும் உபயோகமாக இருக்கும்.

இப்போது நெல்லைத் தாம் பிரித்து விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அதை மூன்று தரமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அது தேவையில்தான் ஒரே தரமாக இருக்கலாம். ஒரே தரமானவை சில பகுதிகளில் அதிக விலையில் விற்கப்படுகின்றன. கோளாவில் பெரும் அரிசியைத்தான் விரும்புகிறார்கள். அதனால் அவற்றை பெருமளவில் ஒரே ரகமாக வைக்கால் சரியாக வராது.

[திரு. பி. வெங்கடாசல தேவர்] [31st January 1966]

விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது வாய்க்கால் வசதி, வடிகால் வசதி பெருக வேண்டும். வடிகால் வசதியை முக்கியமாக அதிகாரிகள் பார்வையிட்டு சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். அதற்கான திட்டங்களைப் போட்டு எட்டு வருஷம் பந்து வருஷம் என்று ஒன்றுமே செய்யப்படாமல் இருந்து வருவதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

மானங்கொண்டானு பகுதிக்கு திட்டம்போட்டு வெகு காலமாகிறது. இன்னும் அதை ஆரம்பிக்கவேயில்லை. மழையில்லை, ஆற்றிலும் தண்ணீர் குறைவு. இப்படியிருக்கும் சமயத்தில் சில பகுதிகளில் நடவு பிந்திவிட்டது. அந்த மாதிரி இடங்களில் லெல்லாம் வெள்ளம் வடியாவிட்டால் பயிர் அழுகிப்போகும். கைக்கு எட்டியது வாய்க்கெட்டாத நிலை ஏற்படும்.

கவர்னர் உரையில் கிணறுகள் அதிகமாக வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது திட்டத்தில் 25 ஆயிரம் கிணறுகள் வைக்கப்போகிறோம். நடப்பு ஆண்டிலே 10 ஆயிரம் கிணறுகள் முடிந்துபோகும். அதனால் பலன் அடையும் இடங்களும் உண்டு. பயனடையாத இடங்களுமுண்டு. அப்படி கிணறுகள் வெட்டப்படும்போது அவற்றினால் அதிகப் பயன் ஏற்படும் என்று தெரிகின்ற இடங்களில் அவை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அதிகாரிகள் ஏக்கர் கணக்கைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று எங்காவது அவற்றை வெட்டிவிட்டால் பயனுள்ள பகுதிகளில் அவை வெட்டப்பட வேண்டும். மேலும் ஹண்ட் பவர் செட் வைத்தால் 200 அடி குழாய் இறக்கமுடியாமல் போகும். பவர் டிரில் வைத்து சப்-பார்ட்டிஷன்கள் வைத்தால் ஆற்றுக்கு நீர் இல்லாவிட்டாலும் சாகுபடி செய்ய தஞ்சை ஜில்லாவில் வசதியிருக்கிறது. காரைக்கால் பகுதியில் ஆயிரம் அடிக்குக் கீழே ஆயில் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அதைப் பரிசோதனை செய்யவேண்டும். பவர் டிரில் வைக்கும்போது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சீர்திருத்தக் கல்யாணங்கள் இப்போது நடைபெறுகின்றன. அது சட்டப்படி செல்லாது என்று சொல்லுகின்றனர். கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கு அது கஷ்டமாக இருக்கிறது. திருமணத்தைப் பதிவு செய்யவேண்டுமென்றால் பத்து பனிரெண்டு மைல் தொலைவில் உள்ள பதிவு ஆபீசுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களுக்கு மாதாகோவில் இருக்கிறது. முஸ்லீம்களுக்கு மசூதிகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் கிராமத்திலுள்ள மற்ற ஜனங்கள் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குச் செல்வதற்குக் கஷ்டமாக இருப்பதால், கிராமத்திலுள்ள கிராம முனிசிப், கர்ணம் அல்லது பஞ்சாயத்துபோர்டு மூலமாகவே அதைப் பதிவு செய்யலாம் என்று வைத்தால் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். வெகு தூரத்திற்குப் போய் அவர்கள் பதிவு செய்வதென்றால் அவர்களுக்கு சிரமம் ஏற்படுகிறது. அத்தோடு கூட அவர்கள் வேலையைத் தெரிவித்து அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

[திரு. பி. வெங்கடாசல தேவர்] [31st January 1966]

விவசாயிகள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க எவ்வளவோ கிரமப்படுகிறார்கள். இருப்பதையெல்லாம் விற்றுவிட்டு படிக்க வைக்கிறார்கள். கிராமத்தைவிட டவுனில் அதிகமாகச் செலவாகிறது. அதனால் ஹாஸ்டல் போன்றவற்றில் அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைச் சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது. தற்போது தனியார் பள்ளிகளாக இருக்கும் கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்கள் நடத்தும் பள்ளிகளின் ஹாஸ்டல்கள், கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அங்கே மாணவர்களைச் சேர்க்கும்போது குறைந்த மார்க் வாங்கியிருந்தாலும்கூட கிறிஸ்தவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிகமான மார்க்கு வாங்கியிருந்தாலும் நம் பிள்ளைகளுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. மத சார்பற்ற சர்க்காராக நம் அரசாங்கம் இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட மதத்திற்கு என்றே நடத்தும் பள்ளிகளில் கல்லூரிகளில் கடைப்பிடிக்கும் அத்தகைய கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிடச் செய்யவேண்டும். எல்லா பிள்ளைகளுக்கும் சமவாய்ப்பளிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கும் மானியத்தை நிறுத்திவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்கும் கிராம விவசாயிகளுக்கும் இதுமாதிரி அநேகம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

மறுபடியும் நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், விவசாயிக்கான விவசாயப் பொருள்களுக்கு கண்ட்ரோல் வைத்தால்தான் நல்லது. விவசாயத்தை சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதில் அரசாங்கம் முன்னேற்றமான பல திட்டங்களை செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

திரு. கே. வி. ராமசாமி : கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது கொண்டுவரப்பட்ட பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத்தின், விவசாயிகளின் நிலைமைகளைப் பற்றியெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் நான் பலமுறை பேசியிருக்கிறேன். நான் அப்போது கூறியவையெல்லாம் இப்போது நமக்கு நன்றாகப் பயன்படுகிறது என்பதை இம்மன்றத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். விவசாயிகளின் கை எப்போதும் ஒங்க வேண்டுமென்று நான் அழகாக எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். எவ்வளவு வருமானம் வந்தாலும் உணவுப் பொருள்கள் இருந்தால் தான் நாம் உயிச்சுமுடியும். அந்த முறையில் நான் கூறியபடியே இப்போது நிலைமை வந்திருக்கிறது என்பது நான் கூறாமலே உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். நம்முடைய விளைச்சல் பெருக வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கம் தண்ணீர் வசதி, ஏரைய வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நமக்கு இயற்கை பாதித்துவிட்டது. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். கங்கை எப்போதும் வரண்டதே கிடையாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கங்கை நமக்கு பாதகமாக இருந்தது என்றால் விவசாயத்தை அது எவ்வளவு தூரம் பாதித்திருக்கிறது என்பது

31st January 1966] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

புரியும். இந்த நாட்டு ஏழை மக்கள் துன்பப்படக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு நமது சர்க்கார் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்தனர். அது வராமல் இருந்திருந்தால் ஏழை மக்கள் இன்று மிகுந்த அவதிக்குள்ளாகியிருப்பார்கள். ஒரு உதாரணம் சொல்ல வரும்புகிறேன். இப்போது சென்னையில் கிரெட்டின் விலை ரொம்பவும் உயர்ந்திருக்கிறது என்று பத்திரிகையில் படித்தேன். மத்திய சர்க்காருடைய பட்ஜெட் வந்த பிறகு கிரெட்டின் விலை ஏறும் என்று எண்ணி வியாபாரிகள் இப்போது முன்கூட்டியே இதைப் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி எல்லோருடைய காதுகளிலும் விழுகிறது. கிரெட்டி பிடிப்பவர்களுக்கு அது இப்போது கஷ்டமின்றிக் கிடைப்பதில்லை. இவ்வாறு பெரும் வியாபாரிகள் பொருள்களைப் பதுக்கிவைத்தால் தங்கள் கதி என்ன ஆகும் என்று ஏழை மக்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பணக்காரர்களுக்கும் நிலச்சொந்தகாரர்களுக்கும் இதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. அன்றாடம் வேலை செய்து ஜீவிக்கும் ஏழை விவசாயியும் கூலிகளும் இந்த கண்ட்ரோல் இல்லாவிட்டால் என்ன சதிக்கு ஆளாவார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கண்ட்ரோலால் சர்க்காருக்கு ஏதோ லாபம் இருப்பதாக சிலர், சொல்லக்கூடும். அது சரியல்ல. இதனால் சர்க்காருக்கு லாபம் இல்லை. அரசாங்கத்தினர் மக்களைக் தாப்பாற்றியே ஆக வேண்டும். மக்களுக்கு சேவை செய்யத்தான் சர்க்கார் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் மக்கள் நலனுக்காகத்தான் இருக்கிறது. நம் சர்க்கார் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்கள் செய்திருந்தாலும் பல குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவற்றை நிவர்த்திக்க சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

அரசாங்கத்தார் விவசாயிகளுக்கு பல உதவிகள் அளிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கிணறு வெட்ட உதவி மானியமும் கடனும் ஒதுக்கப் படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கடன் தொகைகள் விவசாயிகளின் கைகளுக்கு ஒரு பைசாக் கூடக் குறையாமல் போய்ச் சேருகின்றன என்று சொல்வதற்கில்லை. ஒரு பைசாக் கூடக் குறை யாமல் இவை அவர்கள் கைகளுக்குப் போய்ச் சேர அவசியமான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும். இன்று விவசாயிகளுக்கு உள்ள பல தொல்லைகளை நாம் ஒழித்தேயாகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் விவசாயி முன்னேற்றமடையவே முடியாது. 1930 அல்லது 1940-ம் ஆண்டில் இருந்த நிலைமையிலேயே இன்றும் விவசாயி இருக்கிறான். அன்று இருந்த கடன் சுமை அவனுக்கு இன்றும் இருக்கிறது. அதற்கு இன்றும் அவன் வட்டி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். கடன் திரவிலலை. அவன் கடனிலிருந்து மீண்டும் பங்களாக் கட்ட முடியவில்லை. மில் தொழில்கள் போன்ற மீண்டும் பங்களாக் கட்ட முடியவில்லை. மில் தொழில்கள் போன்ற உப தொழில்களுடன் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் கடன் முன்னேற்றம் காண முடிகிறதே தவிர விவசாயத்திலே நம்பி அதைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் முன்னேற்றம் காண முடியவில்லை என்பது நான் ஆணையர் முன்பாகக் கூறியது. அது உண்மை. இதில்தான் விவசாயிகள் முன்னேற்றம் காண முடியாது. விவசாயிகள் முன்னேற்றம் காண முடியாது என்பது உண்மை. இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [31st January 1966]

பாதை வசதிகள் வேண்டாமா? இட்டேரிக்குப் போவதற்கான வழி இல்லாமல் விவசாயி அவஸ்தைப்படுகிறான்; இரண்டு பக்கங்களிலும் முள்வேலிகள் இருக்கின்றன. அவன் காதுகளில் கீறல் படக்கூடிய நிலையில் அங்கே செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மேலும், இன்று பண்ணையாட்களை எஜமானனைவிட கௌரவமாக நடத்தி அவர்களிடம் வேலை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் மாட்டிற்கு இரவில் தீனி போடுவதில்லை. விவசாயியோ அவனுடைய குழந்தைகளோதான் காட்டில் இருந்து கவனிக்கவேண்டியவைகளை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளி இரவும் பகலும் வேலை செய்ய மறுக்கிறான். மில் தொழிலாளிகள் 8 மணி நேரம் வேலை செய்தால் போதும். விவசாயத்தில் அப்படி முடியாது. மில் தொழிலாளியின் நிலைமை வேறு, விவசாயத் தொழிலாளியின் நிலைமை வேறு. எனவே, விவசாயத் தொழிலிலுள்ள எல்லா வற்றையும் நன்றாக கவனித்து விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். விவசாயி, கடினாகப் பைத்துக் கொண்டு வேலை பார்ப்பதில்லை. விவசாயி வயலில் இருக்கும்போது மாடையில் சூரியன் தெரியாமல் இருந்தால் நேரமாகிவிட்டது என்று விட்டு திரும்பிவிடக்கூடும். அவன் அளவைப் பார்க்காமல் வேலை செய்வான். மேலும், இன்று பருத்தி விதை விற்கும் விலையில் அதைப் போட்டு மாட்டை காப்பாற்றுவது முடியாத காரியம். லாண்ட் ஜில்லாவாகிய எங்கள் ஜில்லாவில் சில சமயங்களில் பருத்தி விதையும் பின்னாக்கும் இல்லாமல் இருக்கும்போது மாடு எப்படி இருக்கும் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயத்திற்கு முக்கியத் தேவையான மாடு நல்ல நிலைமையில் இருந்தால்தான் நன்றாக விவசாயம் செய்ய முடியும். மாடு இளைத்திருந்தால் அதனிடமிருந்து வேலை வாங்க முடியாது. சக்தி இல்லாவிட்டால் அது படுத்துக்கொள்ளும். அப்பேர்ப்பட்ட மாட்டை மோசமான பாதையில் ஓட்டிக்கொண்டு போனால் பிரமாதமாக இருக்கும்! இதுபற்றி நான் பல தடவை பேசியிருக்கிறேன். சக்தியில்லாத மாடு ஒரு குழிக்குப் பக்கத்தில் விழுந்தால் அதன் கழுத்து வீங்கும். கழுத்து வீங்கிய மாட்டை வண்டியில் பூட்ட முடியாது. கழுத்து வலிக்கிறது என்று அது சொல்லாது. விவசாயி வேறு வழியில்லாமல் அப்படிப்பட்ட மாட்டை வண்டியில் பூட்டிக் கொண்டு சந்தைக்கு போவான். அப்படிப் போகும் போது புண் கழுத்து இன்ஸ்பெக்டர் அவனைப் பிடித்துக்கொள்வார். 'யார் அது? நில் அங்கே' என்று அவர் சொல்வார். மாட்டின் கழுத்தில் வீக்கம் இருப்பது பற்றி அவர் ஏதாவது சொல்வார். அப்போது விவசாயி அவர் காலில் விழுந்து கெஞ்சுவான். அவருக்கு விவசாயி ஏதாவது 'ஸ்திங்' கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். விவசாயி தன்னுடைய பைக்குள் கையைப் போடும் வரையில் அவர் காரசா மாகத்தான் பேசுவார். பூமிக்குள் குழாய்களை ஏற்படுத்தி, அதிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கும் இப்போது கிணறு வெட்டுவதற்கு நம் சர்க்கார் நல்ல முறையிலே அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறார்கள். எந்த முறையில் இன்றைக்குப் போனாலும் மாமூல் இருக்கும். அந்த மாமூல் மறைப்பது சாண்டிஸன் லேஸ்டாக இருக்காது. எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

31st January 1966] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

தாலும், நானே போனாலும் கூட, நம் காரியம் ஆக வேண்டுமென்றால், நம் கணக்குப்பிள்ளையை 'நைஸ்' பண்ணியாகத்தான் வேண்டும். பணமாகக் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட கணக்குப் பிள்ளைக்கு 2 தேங்காய், காய்கறி, ஏதாவது இருக்கிறதைக் கொடுத்து கொஞ்சம் 'நைஸ்' பண்ணிவிட்டு வந்தால்தான் காரியம் நடக்கும். அந்த முறையிலே தான் இன்றைக்கு இருக்கிறதே தவிர, வேறு வழியில் மாற்றம் காணக்கூடியதாக இல்லை என்பதைத்தான் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கொடுத்தாலும் தப்பு என்கிறார்கள். ஆகையினால் சொல்லுவதற்கு இல்லாத முறையிலே வாங்குகிறார்கள். அவ்வளவு தான். கொடுத்தால் நமக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமே என்பதற்காக இப்போது சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதைச் சொல்லுவதற்கு பயப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எப்படியும் காரியம் ஆக வேண்டுமென்று இருந்தால் அது நம்முடைய பைத்தியக்காரத் தனம் என்பதுதான் நான் கண்ட உண்மை. அப்படிச் சொல்லுவதற்கு முன்வந்தால் அவர்களை நான் ரொம்ப பாராட்டுகிறேன்.

5-30
p.m.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : உதவித் தலைவர் அவர்களே, இப்போது மக்கள்தான் இந்தமாதிரி நேரத்தில் உறுதியாக நடக்க வேண்டும். அதிகாரிகள், கிராம அதிகாரிகளானாலும் சரி, விவசாயிகளானாலும் சரி, நேர்மையாக நடக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அரசாங்கம் இருக்கிறது. இருந்தாலும், தங்கள் தங்கள் காரியத் தைச் செய்வதற்காகத்தான் அவர்கள் பைத்தியக்காரத்தனமாக பணத்தைக் கொடுத்து ஏமாறுகிறார்கள். அந்தப் போக்கு கூடா தென்று நாம்தான் அவர்களுக்கு புத்திமதி சொல்லவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. வி. ராமசாமி : இதனை பல முறை பல மேடைகளிலே அழகாக எடுத்து பேசி இருக்கிறேன். ஆனால் மக்களுக்கு இன்னும் அந்த நேர்மை வரவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அண்மையில் எங்கள் ஊர் சூலூரிலே சந்தை ஒன்று இருந்தது. அந்தச் சந்தையிலே அப்போதெல்லாம் எட்டனா மாட்டு வண்டிக்கு சுங்கம் இருந்தது. ஆனால் இரண்டு ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்து கேவலமாகப் பேசினார்கள். காங்கிரசைப்பற்றி கேவலமாகப் பேசினார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இப்படி எல்லாம் பண்ணுகிறது என்கிறார்கள். நான் போய், 'அடே அப்பா, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒன்றும் பண்ணவில்லை, நீங்கள் போய் கொடுக்கிறீர்கள், வரங்கு கிறான். தப்பு உங்களுடையது, என்று சொல்லி, இரண்டு மூன்று வாரம் மறியல் பண்ணி உள்ள ரேட்டை வாங்கச் சொன்னேன். அதற்குப் பிற்பாடு இரண்டு மூன்று வாரம் ஒழுங்காக வாங்கினார்கள். மறுபடியும், வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் ஏறினார் போல், பழையபடி வந்து விட்டார்கள் என்று வந்து சொன்னார்கள். மறுபடியும் நான் போய் சொல்லி இரண்டு மூன்று வாரம் ஒழுங்காக நடத்தினேன். அதற்குப் பிறகு சுங்கக்காரன் 'ஜேபி'யிலே திறந்து விட்டார்கள் போல இருக்கிறது. இன்னங்களுக்கு அந்த மாதிரியான எண்ணங்களை, மாற்றத்தை ஏண்டு பண்ண முடியாது. ஏனென்றால் அவன் காரத்திலிருந்து வருகிறான். வண்டிக்குக்

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [31st January 1966]

கொடுக்காமல் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருந்தால் நேரமாகும், எப்படியாவது கொடுத்து விட்டு வியாபாரத்தை முடித்துக் கொண்டு போய் விடலாம் என்று பார்க்கிறார்கள். அதே போல விவசாயிகள் நம்முடைய காரியம் ஆகவேண்டும், நல்லபடி காரியம் நடக்கவேண்டுமானால் இந்த இடையூறு இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அவனுக்கு ஏதாவது கொடுக்காவிட்டால் ஏதாவது பண்ணி விடுவானே என்கின்ற பயம் மக்களுடைய உள்ளத்திலே இருக்கிற காரணத்தினாலே அவர்கள் ஏதோ ஓரளவு . . .

கனம் திரு. பி. கக்கன் : முன்பு பயப்பட்டார்கள். முன்பு மிராசு பார்ட்டி இருந்தது. சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இப்போது மிராசு பார்ட்டி இல்லாமல் போய்விட்டது. அதனால் பயப்படாமல் இருந்தால் காரியம் நடக்கும்.

திரு. கே. வி. ராமசாமி : மக்களை பயமில்லாமல் இருக்க எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த முறையிலே இன்று கவர்னர் உரையிலே பல விஷயங்களைப் பார்த்தோம். சந்தோஷமான சில விஷயங்கள் இருந்தன. ஆனால் இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்ட தியாகிகளுடைய நிலைமை பற்றி கவர்னர் உரையில் ஒருவார்த்தை கூட காணவில்லை. அதைப்பற்றி நான் வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு கவர்னர் உரை மீதும் பேசும்போதெல்லாம் இதனைப் பேசிக்கொண்டுதான் வந்திருக்கிறேன். பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து நாட்டுக்கு சுதந்திரம் வாங்கிய சுதந்திர புருஷர்கள், தாங்கள் வெளியிலே சொல்லிக்கொள்ளுவதற்குக் கூட முடியாத நிலையிலே, அமைதியாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையை கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டியது அவசியம். இந்தக் காலத்தில் நம் ஐவர்களுக்கு என்று எவ்வளவோ சலுகைகள் எல்லாம் தருகிறோம். அதைப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதே நிலைமையில் நாட்டுக்கு சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு உயிரைக் கொடுத்து உயிர் நீத்த உத்தமர்களுக்கு தங்கள் சொத்துக்களை இழந்திருப்பவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு நாம் ஆவன செய்ய வேண்டியது நம் கடமை என்பதை மறுபடியும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே போல விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அவர்களுடைய படிப்புக்கு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும். நிலத்திலே பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்குப் படிப்பு இல்லை, அவன் அப்பனுக்குப் படிப்பு இல்லை, அவன் பாட்டனுக்குப் படிப்பு இல்லை. அவர்களுடைய குழந்தைகளையாவது படிக்க வைக்கலாம் என்று படிக்க வைத்தால், அவன் படித்து வருகிறபோது, மேலே காலேஜுக்குப் போய் படிக்கிறதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதிலும் கவுண்டர் சமூகத்தை பார்வோட் என்று சொல்லி மட்டம் தட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். முன்னேற்ற சமூகம் என்று பெரிய மரியாதையைக் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறதினாலே, முட்டாள்தனமாக இருக்கக்கூடிய, கையெழுத்துக் கூட போடத் தெரியாத சமூகத்தை மட்டம் தட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. எனென்றால் அந்த

[31st January 1966] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

சமூகத்தைச் சேர்ந்த பல விவசாய மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை படிக்க வைப்பதற்கு வழி இல்லாமல், காலேஜிலே இடமில்லாமல் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல மார்க்குகள் வாங்கி யிருந்தும் கூட அவர்களுக்கு இடமில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மிக மிக வருத்தத்துடன் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கேவலத்தைத் தீர்த்து, அந்த விவசாயிகள் குழந்தைகள் நல்ல முறையிலே படித்து, முன்னேறி, விஞ்ஞான முறையில் அந்த விவசாயத்தைக் கண்காணிப்பதற்கு நாம் ஆதரவு காட்ட வேண்டியது மிக முக்கியம் என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மன்றத்தில் பல முறை பயிர் இன்ஷியூரன்சு பற்றி கூறியிருக்கிறேன். அது இன்னும் வந்தபாடில்லை. விவசாயிகள் அதனால் அதிகமான கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். ஒரு தொழில் நஷ்டத்தோடு நடந்தால் அதிலே யாருக்குத்தான் ஊக்கம் பிறக்கும்? தொழிலைச் செய்வதில் அதிக லாபம் இருந்தால்தான் அதை விருத்தி செய்ய ஊக்கம் வரும். அதனால் பயிர் இன்ஷியூரன்சு திட்டம் மிகவும் அத்தியாவசியமானது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். எலக்ட்ரிசிட்டி விஷயத்தில் பம்பு செட்டுகள் எவ்வளவு சேதம் அடைகின்றன என்பதை நாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்கு ரிப்பேர் செய்வதற்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கிணற்றிலிருந்து மோட்டாரை எடுத்து மாட்டுவது எவ்வளவோ கஷ்டமாகவிருக்கிறது. மோட்டார் ரிவைண்டிங் பண்ணுவதற்கு முன்பு தூறு அல்லது ரூ. 150. இப்போது அதற்கு ரூ. 300 ஆகிறது. இரண்டு தடவை மோட்டார் பரன் ஆனால் தீர்ந்தது. வருஷத்தில் இரண்டு, மூன்று தடவை எரிந்து விட்டால் விவசாயி எப்படி முன்னேறுவான் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவையெல்லாம் என் அனுபவத்தில் பார்த்து எடுத்துச் சொல்கிறேன். இப்போது விவசாயத்திலிருந்து விவசாயி சிறு பலனைக்கூட அடைய முடியாமல் இருக்கிறான் என்பதை சர்க்கார் மனதில் வைத்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இவ்வருட தொடரிலே கவர்னர் தன் பேருரையை நிகழ்த்தி மன்றத்தைத் தொடங்கிவைத்தமைக்காக நன்றி பாராட்டும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து பேசுகின்றேன். அந்த உரையிலே மறைந்த நமது பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்ற உணர்வோடு நானும் என்னுடைய அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் உரையில் நம் நாட்டின் இன்றைய நெருக்கடியை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஒரே வழி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுதான் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருக்கவேண்டுமென்று உணர்ந்திருக்கிறார்களே தவிர அதை முறையாகச் செய்கிறதென்று கிறார்கள் என்பதைத் தான் விவசாயத் தொழிலின் சிறப்பிற்கும் பலரும் ஐயுறுகின்றனர். பெருநிலச் சுவர்ந்தாராக இருக்க

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [31st January 1966]

அதன் 115-118 ஷரத்துக்களில் மாற்றப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்த மாநிலத்திலே என்னென்ன சலுகைகளை முன்பு அனுபவித்தார்களோ அவை பாதிக்கப்படாமலும் புதிதாகச் சேர்ந்துள்ள மாநிலத்திலே எந்தெந்த கலுகைகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றைப் பெறுகிற நிலையும் இருக்கவேண்டுமென்று தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு மாற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு தவறான முறையில் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, தவறான முறையில் உத்தியோக உயர்வு பாதிக்கப்பட்டு பல தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கத்திற்குப் பலமுறை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். 1956-ல் இணைந்தபொழுது அந்த மாவட்டத்தில் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் ஒன்பது ஆண்டுகள் அனுபவம் உள்ள ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியர் ரூ. 112½ சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார். அதே நேரத்தில் ஒன்பதாண்டு அனுபவம் உள்ள சென்னை மாநிலத்திலுள்ள ஆசிரியர் ரூ. 150 பெற்றுக்கொண்டிருந்தார். ரூ. 55-125 அங்கு, ரூ. 85-125 இங்கு. இணைந்தபிறகு இந்த சம்பள விகிதத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. அப்போது அவருக்கு 110 ரூபாயாக குறைக்கப்பட்டது. ரூ. 112½ வாங்கியவர் இங்கே வந்தபின் ரூ. 110 ஆகக் குறைக்கப்பட்டார். அங்கே பெறும் சலுகை குறைக்கப்படக்கூடாது, இங்கே உள்ள சலுகையும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று பாராளுமன்றச் சட்டம் கூறுகிறது. இங்குள்ள ஆசிரியர்களின் சம்பளம் 125 ரூபாயாக இருந்தது. அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் இந்த அளவில் கொடுக்கப்படவில்லை. பிறகு 1960-ம் ஆண்டில் புதிய நிர்ணயம் வந்தபோது அவர்கள் சம்பளம் 160 ரூபாயாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இங்குள்ளவர்கள் 220 ரூபாய் சம்பளம் பெற்றார்கள், அங்கே 9 ஆண்டு அனுபவமுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர் 180 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார். இங்கே அதே அனுபவமுள்ள ஆசிரியர் 250 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார். தாயகத்துடன் இணைய வேண்டுமென்று போராடி இங்கே வந்ததற்கு பரிசு இதுவாக இருக்கலாகாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய சம்பளத்தை நான் கூறுவதுபோல நிர்ணயிக்க வேண்டியது, கருணைகூர்ந்து செய்யப்பட வேண்டியது மட்டுமல்ல; பாராளுமன்றச் சட்டரீதியாகவும் அவ்வாறு சம்பளம் பெற அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இது போன்ற இந்த விஷயத்தில், பல நீதி மன்றங்களில் ரிட் மனுக்களுக்கு சாதகமாகத் தீர்ப்பு வந்திருந்தாலும்கூட "ரிட் மனுக் கொடுத்தவர்களுக்கு அந்த நன்மை தருகிறோம். உங்களுக்கு அது கிடையாது. உங்களுக்கும் அவ்வாறு சம்பளம் வேண்டுமானால், நீங்களும் ரிட் மனுப் போடுங்கள்" என்று சொல்லுவது முறையல்ல. இது அதிகாரிகள் பார்த்துச் செய்ய வேண்டிய காரியமல்ல, அரசாங்கம் பார்த்துச் செய்ய வேண்டிய காரியம். 1961-ம் ஆண்டில் பிறப்பிக்கப்பட்ட 710 எண் அரசாங்க ஆணையின்படி அங்கே எல்லா கல்வி இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் இங்குள்ளவர்களுக்குரிய சம்பள விகிதத்தின்படி சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் 1962-ம் ஆண்டில் பிறப்பிக்கப்பட்ட இன்னொரு அரசாங்க ஆணை அதற்குத் தனிச் சட்டம் வேண்டும் என்னும் முறையில் இருக்கிறது. எனவே கல்வி இலாகாவின் கடந்த காலச் சர்க்கேட்டினால் இவர்கள் இவ்வாறு தொல்லைக்குள்ளாகின்றார்கள்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

மலும், அங்குள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பி.ஏ., பி.டி. படித்தார்கள். அங்குள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் பட்டதாரித் தலைமை ஆசிரியர்களும் ரூ. 140-250 சம்பள விகிதத்தில் தான் இருக்கின்றனர். இங்குள்ள தலைமை ஆசிரியர்கள் ரூ. 250-350 சம்பள விகிதத்தில் இருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் நிறைய மாணவர்களும் நிறைய ஆசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள். அங்கே பட்டதாரி ஆசிரியர்களில் தலைமை ஆசிரியர்களும், மற்றவர்களும்—இரு வகையினருமே—ரூ. 140—250 சம்பள விகிதத்தில்தான் பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இவ்வாறு இருந்தால் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கும்? நிலைமை இப்படி இருந்தால் கல்வியின் மரம் எப்படி இருக்கும்? பட்டதாரி ஆசிரியர்களில் 1/3 பகுதியினர் முதல் கிரேடு ஆசிரியர்களாக இருக்கலாம் என்று M.E.R. -ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால் அங்கே தலைமை ஆசிரியர்கள் முதல் கிரேடு ஆசிரியர்களாக வர முடியும். அவர்களுக்கு இதுவரை முதல்கிரேடு சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தநிலைமை கல்வியை பாதிக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்குள்ளவர்களை முதல் கிரேடு ஆசிரியர்களாக ஆக்குவதற்கு ஒரு ரூட்சேபணை சொல்லப்படுகிறது. அதாவது, அந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களில் சிலர் டிபார்ட்மெண்டல் டெஸ்ட் பான் பண்ணவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. மாற்றப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 246 என்று நினைக்கிறேன். அவர்களில் 10 பேர் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் டிபார்ட்மெண்டல் டெஸ்ட் பான் பண்ணிவிட்டார்கள். அந்த 10 பேரும் 10 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள். குடும்பபொறுப்புடனிருக்கும், ரூ. 140—250 சம்பள விகிதத்தில் இருக்கும் இவர்களை இன்னும் பல பரீட்சைகள் தேற வேண்டும் என்று சொல்வது தவறு. S.R.C. சட்டத்தில், பதவி உயர்விற்கு அவர்களுக்கு என்னென்ன தகுதிகள் முன்னிருந்த நாட்களில் அவசியமோ அவைதான் இனியும் அவசியமாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அவர்கள் முதல் கிரேடு ஆசிரியர்களாக ஆவதற்கு டிபார்ட்மெண்டல் டெஸ்ட் பான் பண்ண வேண்டிய நிலை. 'கவாலிபிகேஷனே' இல்லாதவர்களை உயர் பதவிக்குக் கொண்டுவரும்போது, அவர்கள் இந்த டெஸ்டை பான் பண்ண வேண்டும் என்று சொல்லாமல் அவர்கள் இந்தப் பரீட்சையில் தேர்வுபெறாவிட்டாலும் அவர்களை முதல் கிரேடு ஆசிரியர்களாகச் நியமிப்பதுதான் முறை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும், அங்குள்ள வித்துவான் தகுதி இதுவரையில் இந்த அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் வித்வான் தகுதியை இங்குள்ள பல்கலைக்கழகத் தமிழ் வித்துவான் தகுதியைப் போலவே ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அந்தத் தகுதியுள்ளவர்களுக்கு தனி கிரேடு நிர்ணயிப்பது முறையல்ல. அவ்வாறு செய்வது நாட்டுப் பிரிவினை உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடக்கூடிய சூழ்ச்சி என்று கூடச் சொல்வேன். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் வித்துவான் தகுதி பெற்றவர்களுக்கு ரூ. 125-175 ஆகவும், இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான் தகுதி பெற்றவர்களுக்கு ரூ. 145-250 ஆகவும் சம்பள விகிதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [31st January 1966]

டிருக்கிறது. 1960-ம் ஆண்டில் பிறப்பிக்கப்பட்ட சம்பள நிர்ணய உத்தரவு அவர்களுக்கு ரூ. 145-250 விகிதத்தில் சம்பளம் கொடுப்பதற்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. ஆனால் 1962-ம் ஆண்டில் பிறப்பிக்கப்பட்ட இன்னொரு அரசாங்க ஆணை அதை மறுக்கும் முறையில் இருக்கிறது. இதுசம்பந்தமாக உயர்நீதிமன்றத்தில் ரிட் மனு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த மனுவின் பேரில் இன்னும் முடிவு வெளியிடப்படவில்லை. அந்த முடிவு வரும் வரையில் காத்திருப்பது நல்லதல்ல என்று நினைக்கிறேன். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு இயற்றிய சட்டத்தை, அது தவறானது என்று உணர்ந்ததும், உடனேயே திருத்துவது அரசாங்கத்திற்குப் பெருமை தருவதாகும் என்று கனம் மன்ற முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார். அத்தகைய பெருமைக்குரிய காரியத்தை எங்கள் விஷயத்திலும் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழகம் யுனிவர்ஸிடி கிராண்ட்ஸ் கமிஷனுக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. ஒரே ஒரு ஆட்சேபணை சொல்லப்படுகிறது. அதாவது, திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான் தேர்விற்கு பாடத்திட்டம் குறைவானது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் காரணத்தைச் சொல்லக் கூடாது. திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழக பி. எஸ்ஸி-க்கும் சென்னைப் பல்கலைக்கழக B.Sc. க்கும் பாடத்திட்டத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழக பாடத்திட்டப்படி இந்தப் பட்டப் படிப்பிற்கு 4 வகையான பாடங்கள் ஆங்கிலத்தில் உண்டு. அவை Shakespeare, Poetry, Prose, General English ஆகியவை ஆகும். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பழைய திட்டப் படி (Old Regulation) இந்தப் படிப்பிற்கு ஆங்கிலத்தில் இரண்டு வகையான பாடங்கள்தான் உண்டு. இதைக் குறிப்பிட்டு திருவிதாங்கூர் பி.எஸ்ஸி.. தகுதி சென்னைப் பல்கலைக்கழக பி. எஸ்ஸி. தகுதியை விட உயர்ந்தது என்று சட்டமியற்றப்படுமானால் அது எவ்வளவு தவறானதோ அவ்வளவு தவறான செயல்தான், சென்னைப் பல்கலைக்கழக வித்துவான் தகுதி திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழக வித்துவான் தகுதியை விட உயர்ந்தது என்று சட்டமியற்றுவதும் ஆகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீதிமன்றத் தீர்ப்பிற்குக் காத்திராமல், சென்னைப் பல்கலைக்கழக வித்துவான் தகுதிக்குரிய சம்பள விகிதத்தையே திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழக வித்துவான் தகுதிக்கும் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லவேண்டியது நிரம்ப இருந்தாலும், நேரம் சுருங்கி விட்டதால், இரண்டு வினாடிகளில் தற்போது நடக்கிற சில அநீதிகளைச் சொல்லி நான் முடித்து விடுகிறேன். கல்வி அதிகாரிகள், எங்களுக்கென்றே அனுப்பி வைக்கப்படும் கல்வி அதிகாரிகள் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். எட்டு ஆண்டு தொடர்ந்து வேலையில் இருந்த ஆசிரியர்களில் பலர் இந்த ஆண்டு வேலையிலிருந்து பிரித்துவிடப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன வெல்லாமோ 'டெபனிஷன்' சொல்லுகிறார்கள். 10-ஏ (1)-ல் நியமிக்கப் பட்டவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். சுமார் 20-க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள், தொடர்ச்சியாக 3 ஆண்டு அரசாங்கத்திலே வேலை பார்த்தவர்கள். ஒரு பிரைவேட் பஸ் கம்பெனியிலே

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] 1st January 1966]

ஆறு மாதம் கண்டக்டர் வேலைபார்த்தால், ஏன் அவனை பர்மனென்ட் யூக்கவில்லை என்று அந்த பிரைவேட், ஒனார், மேல் கேஸ் போடுகிற மெது அரசாங்கம், லேபர் டிபார்ட்மெண்டு வைத்திருக்கிற நமது அரசாங்கம், லேபர் கோர்ட்டிலே வாதாடுகிற உரிமை கொடுக்கிற மெது அரசாங்கம், இந்த ஆசிரியர்களை 8 ஆண்டுக்குப் பிறகு பிரித்து விட்டிருக்கிறது என்றால், இதைவிட அநீதி இருக்க முடியாது. அவர்கள் அந்த நிலைமையில் பலியாகிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதை போராட்ட நிலைக்கு கொண்டு வந்து விடக் கூடாது என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு ஜி. ஓ. இருக்கிறது, மூன்று ஆண்டு ஒருவர் தொடர்ந்து அரசாங்கத்திலே வேலை பார்த்தால் அவருக்கு இன்கிரிமெண்டு கொடுக்கவேண்டுமென்று, இன்கிரிமெண்டு கொடுப்பதற்கு கன்பர்மேஷன் அவசியமில்லை, ரெகுலரைசேஷன் அவசியமில்லை என்பதுதான் பொருள். அந்த இன்கிரிமெண்டை பாங்கிக்கொண்டு, இப்போது சொல்கிறார்கள், 'உனக்கு டிவ்யதகதி விட்டது, உனக்கு ரெகுலரைசேஷன் ஆகவில்லை, அதனால் நீ வேளியே போகவேண்டும்' என்று, இவ்வாறு பிரித்து விடப்பட்டவர்கள் 20 பேர். இதற்கேற்ற சட்டம் போட முடியாமலா இருக்கிறார்கள்? விதிவிலக்கு அளித்து அவர்களை ரூம்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை வேண்டுகிறேன். இன்னொன்று; அங்கே இருக்கிற ஸீனியர் பள்ளிகள் வேலை செய்கின்றன. அந்த ஸ்கீம் படி புது டிவிஷன் திறக்கிறதற்கு அரசாங்க அனுமதி தேவை இல்லை. ஸ்கீமை ஆசிரியர் திறந்து விட்டு பள்ளி திறந்த 6-ம் நாள் ரமூதலாம் 'போன வருஷம் 2 டிவிஷன்கள் இருந்தன, இந்த வருஷம் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை இது. இன்னொரு டிவிஷன் வைத்திருக்கிறோம்' என்று 6 நாளிலே அந்த டிவிஷனைத் திறந்து விட்டு 'அப்ரூவலுக்கு' அனுப்பலாம். நமது மதிப்பிற்குரிய ஜி. ராஜா ஐயர் அவர்கள் கீழ்க்கரையிலே இன்று வரை 'சாங்ஷன்' யாவில்லை, ஒரு வகுப்பில் 80 பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்களே, அந்த நிலை ஏற்படாமல் இருக்கத்தான் T.C. சட்டத்தில் தலைமையாசிரியருக்கே இவ்வதிகாரத்தை கொடுத்திருந்தார்கள். அவ்வாறு இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட 18 பிரிவுகளுக்கு இன்னும் அனுமதி வரவில்லை, 18 ஆசிரியர்கள் இன்னும் சம்பளம் பராமல் அங்கே வேலை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். காடாத்தறறை, ஐரேனியம், குளச்சல் தூத்தார் போன்ற பள்ளிகளில் இந்த நிலை. கேள்வி நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களும் பரிசீலனை இல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த குறைகள் கவரனர் அவர்கள் உரையில் இடம் பெறாத காரணத்திற்காக நான் வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன். இடம் பெறாத இடாலும் பரவாயில்லை. குறைகள் நீங்கினால் அது மிகுந்த கிழ்ச்சியளிக்கும். அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் விடை பெறுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

[31st January 1966]

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders.

* 80. Notification issued by the Director of Rural Development in Roc. No. 56505-F1/64, Rural Development, dated 21st November 1965, regarding the bifurcation of Inam Nachiarkoil Panchayat, Srielliputtur taluk, Ramanathapuram district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 81. Notification issued with G.O. Ms. No. 3533, Home, dated 1st October 1965, making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 82. Notification issued with G.O. Ms. No. 3476, Home, dated 28th September 1965, regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 83. Notification issued with G.O. Ms. No. 4355, Home, dated 9th December 1965, directing that the quarterly tax be collected in respect of the luxury coach bearing registration No. MDU 8676, belonging to Aruppukottai Sri Jaya Vilas (Private) Limited, Aruppukottai, at the rate of Rs. 10 per seat so long as the said vehicle is used for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 84. Notification issued with G.O. Ms. No. 4003, Home, dated 9th November 1965, making amendments to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

* 85. Notification issued with G.O. Ms. No. 4275, Home, dated 3rd December 1965, exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, in respect of motor car bearing registration No. MSS 7388 used by the Trade Commissioner, Trade Representation of the Czechoslovak Republic, Madras Branch. [Laid on the Table of the House under section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 86. Notification issued with G.O. Ms. No. 3705, Home, dated 18th October 1965, making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 87. Notification issued with G.O. Ms. No. 3191, Food and Agriculture, dated 21st September 1965, directing the Thanjavur Market Committee to establish a market at Anninapet in Papanasam

31st January 1966]

taluk, Thanjavur district, for the purchase and sale of paddy. [Laid on the Table of the House under section 29(4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

* 88. Notification issued with G.O. Ms. No. 3544, Food and Agriculture, dated 29th October 1965, directing the Tirunelveli Market Committee to provide facilities for the purchase and sale of paddy and groundnut at Kovilpatti, Sankaranainarkoil, Tuticorin, Pudur, Kadambur, Kalugumalai and Tenkasi in Tirunelveli district. [Laid on the Table of the House under section 29(4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

* 89. Notification issued with G.O. Ms. No. 2252, Food and Agriculture, dated 19th June 1965, notifying the intention to control over the purchase and sale of coriander and blackgram in the Tirunelveli district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

* 90. Notification issued with G.O. Ms. No. 3698, Food and Agriculture, dated 16th November 1965, directing the Thanjavur Market Committee to provide facilities for the purchase and sale of groundnut at Orathanad in Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agriculture Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

Nil.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 1st February 1966.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Grade I Tamil Pandits.

* 21 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of Dr. A. Chidambaranathan) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the salaries of several Grade I Tamil Pandits in the High Schools functioning under the Thanjavur District Board have not been fixed;

(b) whether their increments have not been sanctioned; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No.

(b) Increments have been sanctioned.

(c) Does not arise.

Provident Fund Accounts of Teachers

* 22 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any provision by which 75 per cent of the amount to the credit of the Provident Fund Accounts of Teachers in Aided Institutions can be drawn before retirement; and

(b) if so, under what conditions and for what purposes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Was there any scheme in respect of teachers by which 75 per cent of the amount to the credit of the Provident Fund accounts was sanctioned for construction of houses to enable them to settle after retirement and has it since been dropped?

[1st February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There was no such proposal. Actually the drawals from the Provident Fund are allowed only for specified cases like illness of the subscriber or a member of his family, expenses in connection with marriage, etc. There is no proposal as the hon. Member states.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there such a scheme in respect of Non-Gazetted Officers to enable them to build houses some years before retirement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am just answering from memory. The provision for Non-Gazetted Officers is the grant of loan. It is not given from the Provident Fund. There is a housing loan given to members to All-India Services. There is also a housing loan given to Non-Gazetted Officers, but that is given as a loan.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government considered the possibility of just giving a loan to these teachers on a similar scale? What is the difficulty in just examining it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no such proposal. If the hon. Member puts a separate question, I will have it investigated.

SRI M. RAJAH IYER : As the purpose for which advances from the Provident Fund are available is purely for illness or for some religious function, will the Government think of enlarging the purposes for which advances are even at present available like house construction instead of restricting them to the purposes for which they are available at present?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If representations are received, this Government will examine them.

Secondary Grade Teachers in Government Training Schools

* 23 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether Secondary Grade Teachers in Government Training Schools are posted to officiate in B.T. vacancies; and

(b) if so, whether they are eligible for the minimum of B.T. scale during such officiating period?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any provision in the case of Government servants that once they are officiating in a higher post, they are also eligible for that salary?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The position is this. A secondary grade teacher is not posted to this. But the senior basic grade trained teacher is appointed purely as an emergency measure and such persons are not eligible to draw pay as B.T. Assistants

[1st February 1966]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the reason for just discriminating in their case?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It will be difficult during the time of interpellation to give reasons for Government sanction. I can give only information as to what the position is. If the hon. Member desires, he has to raise it by way of debate or on some other occasion.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Can the Government say that there are no occasions on which secondary grade teachers are posted to officiate in B.T. vacancies if there is a vacancy for a month or two in training schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is the information I have. In fact, they say that such vacancies are filled only by senior basic trained teachers.

Kashmir Relief Committee

* 24 Q.—SRI N. V. NATARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have constituted a Sub-Committee known as Kashmir Relief Committee for collecting funds; and

(b) if so, the names of the Members of the Committee?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Yes, Sir.

(b) The names of the members are as follows :—

1. Sri K. S. G. Haja Sheriff, M.L.A. (Chairman).
2. Smt. Ammu Swaminathan.
3. Smt. Rajammal Anantharaman.
4. Srimathi Saraswathi Pandurangam, M.L.C.
5. Sri Sa. Ganesan, M.L.A.
6. The Mayor of Madras.
7. Sri S. G. Vinayagamurthi.
8. Sri D. Parthasarathy.
9. Sri K. Rajaram Naidu, M.L.C.
10. Sri K. Gurumurthi.
11. Sri T. N. Anandanayaki, M.L.A.
12. Sri K. Subramaniam, Film Director (Convener).

13. Sri R. Kulandaivelu, Director of Information and Publicity (Treasurer).

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பேர்ப்பட்ட குழுக்களைக் கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் மற்ற எதிர்க்கட்சி களில் உள்ளவர்களைக் கலந்துகொண்டு அந்தக் கமிட்டி நிதியப் பட்டால் இன்னும் அதனுடைய செயல் எவ்வளவு பயனுள்ளதாக அமையும் என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்தார்களா?

[1st February 1966]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அப்படித்தான் இரண்டு பேர்கள் இதர கட்சியிலிருந்து எடுத்திருக்கிறார்கள். சிலர் எந்தக் கட்சியிலும் இல்லாதவர்கள். உதாரணமாக ராஜம்மாள் அனந்தராமன் எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவரல்ல. சா. கணேசன் சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். மேயர் மோசஸ் டி.எம்.கே. யைச் சேர்ந்தவர். குருமூர்த்தி எந்தக் கட்சியையும் சேராதவர். கப்பிரமணியம் எந்தக் கட்சியையும் சேராதவர்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த சா. கணேசன் அவர்களைச் சேர்த்திருப்பதைப் பற்றி மகிழ்ச்சித்தான். ஆனால் மாநிலத்தின் முக்கிய எதிர்க் கட்சியாக உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அரசாங்க எதிர்க் கட்சித் தலைவரை அதில் சேர்த்திருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணமாகும். அது மட்டுமின்றி மதிப்பிற்குரிய மேயர் மோசஸ் பெயரைச் சேர்த்திருப்பதாக கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். கட்சியின் பெயரால் அவரைச் சேர்த்திருப்பதாகக் கூற அது பயன்படலாம். கட்சியின் தலைவராகவுள்ள எதிர்க் கட்சித் தலைவராக அசெம்பிளியில் இருப்பவரைச் சேர்க்காமல் இருந்தது வருந்தத் தக்கது. இனிமேலாவது இதுபோன்ற விஷயங்களில் சர்க்கார் கட்சிக் கண்ணோட்டமில்லாமல் நடக்கும் என்று சர்க்கார் உறுதியளிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சேர்மன் அவர்களே, இது முக்கியமான ஒரு கமிட்டி அல்ல. இந்த ராஜ்யத்திற்கு மேயரின் கமிட்டியாக டி.ஓ.பன்ஸ் கமிட்டி இருக்கிறது. அதில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அங்கத்தினராக இருக்கிறார். காஷ்மீர் கமிட்டி என்பது ஒரு உப கமிட்டிதான். அந்தக் கமிட்டியிலும் இரண்டு பேர்கள் இதர கட்சி அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். இதில் வேண்டுமென்று யாரையும் விலக்கியிருப்பதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : What is the exact work of the Kashmir Relief Committee? What is the amount that they have collected so far? What is the work that they have done so far?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are collecting clothes and other articles for relief of the Kashmir people and refugees on the border.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether at least in future they will consider it wise to include in such committee Members of the Legislature residing in the City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We cannot make any such distinction between Members in the City and in the mofussil, because this is a Committee which concerns itself with the whole State. This is one of the sub-committees and in this sub-committee these are the only people. There are other sub-committees in which people belonging to other parties are taken as members.

[1st February 1966]

DR. H. V. HANDE : Has this Committee collected any funds so far?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put.

Fourth Five-Year Plan

* 25 Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any directions have been received from the Planning Commission for mobilising the resources for the Fourth Five-Year Plan;

(b) if so, the details thereof;

(c) whether the Government of India have asked this Government to give up projects involving foreign exchange; and

(d) if so, how many projects are involved?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) to (d) The Planning Commission has instructed the State Government to re-orient the current Year's Plan to meet the needs of the present emergency. The Commission has advised the State Government to take various measures in this regard. Among these are mobilisation of additional resources in addition to various measures for effecting economy on Government expenditure besides conserving foreign exchange by import substitution and increased exports. These instructions have been given effect to in this State and the revised Plan for 1965-66 and the Plan for 1966-67 is being suitably re-oriented.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Has any scheme been given up because of the Central Government's direction?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have pruned our plan to some extent and we have insisted on a greater measure of economy. Government still hope that they will be able to do more than what the present year's allocation is. For instance, the State Government's plan for 1966-67 is of the order of Rs. 78 crores. The allocation by the Government of India is only about Rs. 75 crores. The State Government hope that they will be able to execute a plan for Rs. 78 crores with the resources available in the State as well as by effecting economy in other heads.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there and pruning with regard to education?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Not at all. In fact, we have not done any pruning in the sense that it has been brought down. There are Part I and Part II schemes. In Part I schemes we have discarded a few, but we have retained the allocation for education and development works.

[1st February 1966]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : We read in the papers that the Centre would be giving Rs. 80 crores to all the States. Have the Government of Madras approached the Centre and got any portion of this Rs. 80 crores, if the news is correct?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If there is any money which is ever distributed by the Central Government, I am quite sure the Madras Government will get the best out of it, but we have no official information. We have also seen it in the papers.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us the steps taken by the Government to mobilise the resources for the Plan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are mobilised in three ways. Last year we raised additional taxes. Secondly, we have raised loans. Thirdly, we have raised small savings. In fact, our performance in small savings has been very creditable as against Rs. 3 or 6 crores and other small amounts that we are collecting. Actually we expect to collect about Rs. 15 crores this year and, therefore, our mobilisation of resources can be said to be fairly satisfactory.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether steps have been taken to economise Governmental expenditure now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes. There is a committee of which the Chief Minister is the Chairman, and that committee is going into each one of the departments. Already it has taken some preliminary decisions, which will bring about considerable savings. I expect the Chief Minister in his Budget speech would be able to give a broad outline of these proposals.

SRI M. RAJAH IYER : Does the figure for collection under small savings represent the gross amount or the net amount after withdrawal subsequently made from the initial investments?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In fact, we are taking into account only the net amount. Sometimes, the net amount may be even zero and the gross amount may be anything. So far we have been taking into account only the net amount. Even for the purpose of allocating the resources to the Centre and the States, they only take into account the net collections.

Tamil Pandits in Kanyakumari district

* 26 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the Tamil Pandits in the Kanyakumari district who have secured Vidwan titles from the Kerala University are denied promotions and increments or discharged from service;

[1st February 1966]

(b) the number of teachers so affected; and

(c) whether the Government have taken any steps to redress their grievances?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Yes.

(b) About 50.

(c) The question of equating the Vidwan titles of the Kerala and the Madras Universities had already been examined and dropped. However, the question of treating the Kerala title holders who have acquired certain additional qualification as equivalent to the Vidwan title of Madras University is being considered again.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டவர்களில் திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து மாற்றப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒருவரும் இல்லை. State Reorganisation ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டப்படி அந்தக் காலத்தில் உத்தியோகத்தில் இருந்தவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். Their services are protected. திருவாங்கூர்-கொச்சி ஸ்டேட்டில் இல்லாமல் promotion ஆகி வேலைசெய்கிறவர்களுக்கு அவர்களுடைய qualification இரண்டும் சமமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் கேரளா வித்வான் டைட்டில் இரண்டு வருஷப்படிப்பு, சென்னை வித்வான் படிப்பு நான்கு வருஷப் படிப்பு, ஆகையால் அந்த இரண்டையும் ஒப்பிட்டு ஒரே விதமாக சம்பளம் கொடுக்க முடியாது Additional qualification ஆக வித்வான் டைட்டிலைத் தவிர வேறு பெற்றிருந்தால் அவர்கள் விஷயம் பரிசீலிக்கப்படலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கேரள வித்வான் பட்டம் எழுத அங்கே ஒன்பதாவது அல்லது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவர்கள்தான் தகுதியுள்ளவர்கள். சென்னையில் அதற்குக் குறைவாக இருந்தாலும் பள்ளியில் படிக்காவிட்டாலும் எழுதலாம் என்று இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதைப்பெல்லாம் சென்னை சர்வகலாசாலை பரிசீலனை செய்துதான் கேரள வித்வான் சென்னை வித்வானுக்கு சமமல்ல என்று முடிவு செய்தார்கள்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it proper that they should be adversely affected, Sir, when an assurance was given at the time of merger?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are not actually adversely affected. That is what I explained. There is difficulty in putting it legally in Tamil. Their services have been protected. Those who were in permanent service on the 1st of November 1956, have been given the same grade. But those who have been pro-

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday the 31st January 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Salary of teachers in private elementary schools

* 11 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there are any teachers in private elementary schools whose salary has not been paid for the past four years in Kanyakumari district;

(b) the names of such schools and the number of teachers whose salary has not been paid;

(c) the reasons therefor;

(d) whether any petitions have been received in this regard and

(e) if so, the action taken by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

(c) Does not arise.

(d) No.

(e) Does not arise.

*திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நக்கலைக் கல்வி மாவட்டத்தில் முள்ளிங்கனாவினை என்ற இடத்திலுள்ள எலிமெண்டரி பள்ளியில் மரியாதை என்ற ஆசிரியருக்கு, இதுவரை, நான்கு ஆண்டுகளாக, சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று முறையிடப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதுபற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. இது பற்றி கனம் அங்கத்தினர் தனியாக எழுதி அனுப்பினால் கவனிக்கலாம். அல்லது தனிக் கேள்வி போட்டால் விடை அளிக்கலாம்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, are there not private elementary schools and, if so, what is the number of such schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information about the number, Sir.

[1st February 1966]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, it is not a question of one or two passengers going direct. More or less, a busfull of passengers want to go every day from Madras to Ramanathapuram.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The difficulty is, we want to provide facilities for people in other areas, and it is not merely for the people in the direct lines.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Several buses are being run from Madras to Tiruchirappalli and to other places. Will the Government consider the possibility of running at least one or two buses without taking the circuitous route and touching several other places, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are already doing it. In fact, there are direct buses from Madras to Tiruchirappalli (via) Villuputur. That is the shortest route. They stop in one or two places. In order to facilitate the people in other areas, there are buses which touch other places.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us the number of Express buses run by the State Transport Department when the long service was taken up and the number of buses run now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : From which place to which place?

SRI S. K. SAMBANDHAN : The total number of Express buses.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 120.

SRI S. K. SAMBANDHAN : While 120 buses are running, why not the Government run a few buses from Madras to Ramanathapuram, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is always the limitation of funds.

Madhavaram Milk Project

* 29 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the cost of milk supplied by the Madhavaram Milk Project for the last five years, yearwise for (i) buffalo's and (ii) cow's milk; and

(b) the corresponding market rate in the City during this period yearwise for (i) buffalo's milk and (ii) cow's milk?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) A paper ^a is placed on the Table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Before putting supplementaries on prices, will the Hon. the Minister tell us the object with which the Madhavaram Project was started?

^a Printed as Appendix on page 159-160 infra.

[1st February 1966]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : If the hon. Member wants a detailed answer, he can put a separate question. It does not arise out of this question.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The Madhavaram Project is a Government Sector Project. They supplied milk at 84 nP. per liter in 1963. In the course of 2½ years, in April 1965, they have raised the price to Rs. 1.40 P. So there is an increase of about 70 per cent. Will the Hon. Minister tell us whether this increase of 70 per cent collected from consumers by a Government Project is a justifiable one?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The hon. Member should also see the other statement in which I have given the figures regarding private supply. The hon. Member should also realise that in the course of the last five years, not only in this, but in other things, the prices have gone up. By selling at a low price, the Project incurred a heavy loss. The Government had to take a decision whether it is fair to supply milk to the people at low rates and penalise the general tax-payer heavily. Now if the hon. Member suggests that the general tax-payer could be penalised for the sake of giving cheaper milk, well, it is a matter that has to be considered.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Giving cheaper milk to the people does not necessarily mean that they should be taxed more. That can be done by the efficient working of the project. I am asking the question to know the comparative market prices. The Government have not furnished the particulars. Will the Hon. Minister tell us the market price and the Government price in 1962 and again in 1965? 3-20 p.m.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The market prices are furnished on page 2 of the statement, Sir.

DR. H. V. HANDE : Sir, after increasing the price of the Madhavaram milk, have the Government been able to reduce the loss sufficiently during the past two years?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This will have its own effect, but the losses are also caused on account of the heavy capital charges and all that. But this will have its own effect.

DR. H. V. HANDE : My question is whether the loss has come down.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It should come down.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : In spite of an increase in the price by 50 to 70 per cent, the colony is not working at a profit but at a very heavy loss, while the private dealers are able to make a profit. What is the reason for the Government incurring a heavy loss in the running of the colony?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not think the hon. Member suggests that we should adopt the practices of private people and all that they are doing in times of big demand for milk. If we do

[1st February 1966]

that and adulterate the milk, then I think we can also make a profit.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : The Hon. Minister I think is aware that there are Government regulations that people adulterating milk will be punished. Is it a fact that even in respect of the milk supplied by the colony, there are complaints that the supplies are adulterated?

DR. H. V. HANDE : There are complaints that the milk supplied by the colony is very much adulterated and is of sub-standard quality. Has the Minister gone into these complaints and will he be able to vouchsafe to us that the quality is good in spite of the complaints voiced by the members here and by the public through the press?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think the Hon. Minister takes Madhavaram milk?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Not only I, but people in the whole city take it and one of the compliments paid by the public is that it is good standard milk and the quality also is good. That is why there is so much demand for it.

Rice

* 30 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state the quantum of rice which has become unfit for human consumption out of the quantity procured by the Government prior to January 1965, districtwise?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Two hundred tonnes and 773 Kgs. of rice received from Thanjavur for distribution in Madras became unfit for human consumption. Other districts—Nil.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the nature of the complaint about the rice that made it unfit for human consumption?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It was rice that we bought at that critical period from Thanjavur. Due to milling and other defects it was rendered unfit for human consumption. We withdrew that rice to prevent people consuming it.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, மேலும் அதுமாதிரி நஷ்டம் வரும் நிலை ஏற்படாமல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : இது ஏற்பட்டது மிகக் குறுகிய காலத்தில்தான். மெட்ராஸ் சிட்டியைப் பொருத்தவரையில் அப்போது நெருக்கடியிருந்தது. அதற்காக அவசரமாக அரிசி அனுப்ப வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த அவசர நிலை காரணத்தால் மில்லிங் செய்வதில் கெட்டுப்போய்விட்டது. இந்த வருஷம் பூராவும் பார்த்தால் அதுமாதிரி திரும்ப நடக்கவில்லை.

[1st February 1966]

DR. H. V. HANDE : Has it been brought to the attention of the Hon. the Minister for Food that rice given to consumers now continues to be of very bad quality? Is it a fact that number of complaints to that effect have come to him directly and through the Civil Supplies Department? What action was taken by the Government against persons responsible for spoiling the rice?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : In this particular case, the rice was procured during a particular period and on an emergency basis, and I think, action must have been taken against whoever was responsible. If the hon. Member puts a separate question, I will look into it. But the hon. Member's suggestion that the quality of rice continues to be bad, I can never accept.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : The Hon. Minister has said that no sub-standard rice is being supplied now. Only recently, ten days ago, clotted rice (*poosanam pooththa arisi*) was supplied in Tiruchirappalli and on complaints made, that rice was withdrawn from sale. And before the sales were withdrawn, about 500 bags had already been sold to the consumers. Such being the case what is the precaution taken by the Government to see that only good quality rice is taken from either the millers or the producers?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, we take all the precautions necessary. So far as paddy is concerned, there is no question of their being sub-standard in quality. The whole difficulty comes from the millers and the private sector people. Now to overcome that difficulty, the Government have no other way except to consider going in for large scale, proper and good mills in course of time.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government kindly give the information as to how this particular quantity of 200 tonnes became unfit for human consumption? Are the Government taking necessary precautions to see that such things do not happen again, and may I also know whether this condition of the rice was brought about by improper milling or bad storage conditions or some such thing?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This refers to the particular period of emergency when there was acute shortage of rice in Madras City. We had to move rice somehow and from somewhere. It does not mean that the entire quantity, that is every grain of rice was bad and unfit for consumption. If in a particular bag we found even a small quantity to be unfit for consumption, we removed the whole bag. It is in that way that the quantity I referred to became bad. For the last one year we try to see that we do give the best rice possible. But occasions do arise when there is difficulty in milling. If we do not keep a vigilant watch, well, there is the tendency for millers to provide sub-standard rice.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தது போல மக்கள் பயன்படுத்த முடியாத வகையான அரிசி என்று தீர்மானிக்கப்பட்டவற்றை இப்போது ரேஷன் கடைகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் கடைகளில் மக்களுக்கு

[1st February 1966]

வழங்கப்படுவது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அவற்றை மக்கள் வாங்க மறுப்பதால் கடைகளில் அவை தேங்கியிருப்பது அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா: இப்போதிருக்கும் நிலையைப் பார்க்கும்போது கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடக் கூடிய சப்ஸ்டாண்டர்டு அரிசியோ மற்றவையோ என்னியோகம் செய்யும் நிலை இல்லை. நல்ல அரிசி கிடைக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதைத் தான் கொடுக்கிறார்கள். எங்கிருந்தாவது அதுபற்றி கம்பளைண்ட் வந்தால் உடனே நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். பொதுவாக பரவலான முறையில் எல்லா இடங்களிலும் சப்ஸ்டாண்டர்டு அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்வதற்கு காரணமேயில்லை.

DR. H. V. HANDE: Sir, there have been repeated complaints made to the Director of Civil Supplies by several members directly and therefore I refuse to accept the statement of the Hon. Minister as he refuses to accept mine. If the complaints are brought to the notice of the department, it stops further distribution of the rice. But what happens to the rice which is not distributed? Is any action being taken against persons responsible for the spoiling of the rice? I would like to pinpoint the attention of the Hon. Minister to this point and want to know whether proper action is being taken against the concerned officers?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: If he wishes to pinpoint my attention, and if he tells me where the difficulty is, I am prepared to examine it. But to say all the members complained or most of the members complained, is not correct. I do not think during the past so many months and up to now, I have received complaints either from the public or the members to the extent to which the hon. Member says.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, as far as the present rules are concerned, the Quality Inspectors are responsible for taking over the consignment from the millers. The Hon. Minister said that the private trade and millers were responsible for the purchase of this kind of rice. The millers and private traders are not doing business, and they are not responsible. It is the duty of the Government to supply good quality rice. When they have officers (Quality Inspectors) why should they take in bad rice from the millers?

Is it not the fault of the Government to take this bad rice from the millers?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I am not entering into any sort of argument with the private trade or the miller. When the hon. Member put a question, I told him the reasons why sub-standard rice had been purchased. We have got so many Quality Inspectors. Still, we feel that for proper and effective control over the paddy that is produced, which is to be converted into good rice, we must have good control over production, for which an efficient machinery is required. We have started one at Tiruvarur. Many such mills will be required.

[1st February 1966],

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I submit to the Chair that my question has not been answered? My question is, what exactly was wrong with the 200 tonnes of rice.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: They were spoiled.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government kindly give information to the public as to whether the rice was in lump or was found to be foul-smelling? If so, what action did the Government take?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: It was not purely a question of smell. When the rice was spoiled, it was not fit for human consumption, and so it was withdrawn.

was found to be foul-smelling? If so, what action did the Government or private godowns for a long time, rice becomes spoiled. As an instance, I can say that in Tiruchirappalli, the Government stored the Andhra rice for nearly six to eight months. This rice became damaged because of the long storage. Then it was distributed. Is not the damage caused by long storage?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: If the hon. Member gives information of any particular instance, I will look into it. Generally our position is that we are more or less living from hand to mouth. There is no question of storing rice for four months and five months.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: We resume the discussion on the Governor's Address. Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar will now speak.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையை மனப்பூர்வமாக நான் ஆதரிக்கிறேன். அவர்களுடைய உரையில் ஆரம்பத்திலேயே இந்தியாவின் கவுரவத்தை சர்வதேச அரங்கிலே மிக உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்த காலஞ்சென்ற லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அது வரவேற்க வேண்டியது. நம் எல்லோருக்கும் தெரியும், 1962-ல் சீனாவின் ஆக்கிரமிப்புக் காரணமாக இந்தியா தேசம் உலக அரங்கிலே தன்னுடைய அந்தஸ்தை இழந்து விட்டது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அந்தச் சூழ்நிலையில் காலஞ்சென்ற சாஸ்திரி அவர்கள் பாவியஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டவுடன் இந்திய தேசத்தவர் வேறு நாட்டார் நினைப்பது போல சோடைகள் அல்ல, சந்தர்ப்பம் வரும்போது சுரியான முறையில் தேசத்தைப் பாதுகாக்கும் சக்தி நமக்கு இருக்கிறது என்பதை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டினார். அது மட்டுமல்ல. யுத்தத்தினால் மட்டும் நம் நிலையை உயர்த்தினார் என்று சொல்லி விட்டால் போதாது. யுத்தம் தொடர்ந்து நடந்துவரும் போது கூட, எப்போதும் நான் சமாதானத்தையே விரும்புகிறேன் என்று

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்] [1st February 1966]

சொன்னார். அதையும் நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டு எதிர்பாராத விதமாக மறைந்துவிட்டார். இன்றைய தினம் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே நமக்கிருக்கிற முக்கியமான பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பொருத்த அளவில் அகில இந்திய ரீதியில் எடுத்துப் பார்த்தால் நாம் ஓரளவு நல்ல நிலையில் இருப்பதாகத்தான் சொல்லவேண்டும். ஏதோ வினியோகத்தில் சில சந்தர்ப்பங்களில் கோளாறுகள் சில இடங்களில் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. அப்படிப்பட்டவை இருக்கத்தான் செய்யும், அவ்வப்போது இருக்கிற பிரச்சனைகளை எப்படி சமாளிக்க முடியுமோ அப்படித்தான் ஓரளவு செய்து வருகிறார்கள் என்பது தான் என்னுடைய எண்ணம். உணவு விஷயமாக அடுத்து வரும் திட்ட ஆண்டிலே பெருவாரியான தொகையை ஒதுக்க இருப்பதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொருத்த அளவில் விவசாயத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய இடம் இருக்கிறது. சில பகுதிகளில் ஒரே ஒரு வெள்ளாமைதான் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தஞ்சை ஜில்லா விலேகூட சில பகுதிகளில் கிணறுகள் வெட்டி பம்பு செட் வைக்கும் நிலை ஏற்படுமானால் நான் நினைக்கிறேன், சுமார் 4 அல்லது 5 லட்சம் ஏக்கராவில் நல்ல விளைவு கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அரசாங்கமும் அதைப் பரிசீலித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வருகிற பிரச்சனை மின்சாரம். நம் ராஜ்யத்தில் 25 சதவிகிதம் மின்சார வெட்டு இருக்கிறது. மின்சார வெட்டு வருகிற நேரத்திலே பலவிதமான யோசனைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். எலக்ட்ரிசிட்டி பட்ஜெட் சென்ற வருஷம் விவாதிக் கப்பட்டபோது பல அங்கத்தினர்கள் திடீரென்று 50 அல்லது 75 சதவிகிதம் வெட்டு வருவதைக் காட்டிலும் வருஷம் பூராவும் 5 அல்லது 10 சதவிகிதம் வெட்டு வைத்துவிட்டால் ஓரளவு நிம்மதியாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். இன்னும், தொழில் புதிதாக ஆரம்பிக்கிறவர்கள் அந்த மின்சாரத்தை அவர்களே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஜெனரேட்டர் செட் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு ஆரம்பிக்கலாமென்று சொன்னார்கள். மின்சார வெட்டு இல்லாமலே தவிர்க்கப்படவேண்டியது அவசியம். அதைத்தான் நாம் விரும்புகிறோம். சிலர் நினைப்பதுபோல வருஷம் பூராவும் 10 அல்லது 15 சதவிகிதம் மின்சார வெட்டு இருந்தால் பாதகமில்லை என்று எண்ணுவது தவறு. தொழில் துறையில் இருக்கிறவர்கள் மின்சாரம் இருக்கிற நேரத்திலே முழுக்க முழுக்க தொழில் துறையை இயக்கிக் கொண்டு செல்லவேண்டும். எதிர்பாராத வகையில் மின்சாரத் தட்டு ஏற்பட்டால் அந்த சந்தர்ப்பத்தில் எந்த அளவு வெட்டு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு வைக்கப்பட வேண்டியதுதான் முறை. அவர்களாகவே மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்துகொள்ளலாம் என்றாலும் அது மிகவும் கஷ்டம். இப்போது ஜெனரேட்டர் செட்டுகள் கிடைப்பதில்லை. அப்படிக்கிடைத்தாலும் அவர்களுக்கு உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்தின் விலை அரசாங்கத்திடம் வினியோகத்தில் பெறும் விலையைக் காட்டிலும் நான்கு அல்லது ஐந்து மடங்கு அதிகமாகிறது. அது கட்டாது.

1st February 1966] [திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

இந்த நிலையில் இப்போது இருக்கும் மின்சார வெட்டு வருமுன் 3-40 அரசாங்கம் தொழில் துறையில் இருப்பவர்களை அழைத்து, 3-40 நவம்பர் மாதத்திற்கு முன்பு மின்சாரம் இருந்த நிலையைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு கான்பரன்ஸ் கூட்டியிருந்தார்கள். உண்மையில் அன்றைய தினம் இருந்த நிலையில் என்னைப் போன்றவர்கள் பயப்படவேண்டியிருந்தது. மார்ச் மாதம் நூற்றுக்கு நூறு மின்சாரம் இல்லை என்றாலும் அதை ஏற்காமல் இருந்திருக்க முடியாது. ஆண்டவன் அருளால் பிறகு வடகிழக்கு மான்குன் தவறாமல் இருந்ததால் 25 சதவிகித மின்சார வெட்டில் இருக்கிறோம். ஓரளவு நிலைமை திருப்தியளிக்கும் நிலையில்தான் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இன்னும் தென்மேற்குப் பருவ மழை ஜூன் அல்லது ஜூலை மாதம் வரும். அதுவரையில் மின்சார வெட்டு இருக்கத்தான் செய்யும். இப்போது இருக்கிற 25 சதவிகிதத்திற்கு மேல் போகாது என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். பொதுவாக மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வெட்டு வருகிற நேரத்தில் பல யோசனைகள் வருவது சகஜம். ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொருத்தவரையில் நம்முடைய அரசாங்கம் இன்றைய தினம் மின்சாரத்தைப் பொருத்த அளவில் எந்தக் கொள்கையைக் கையாண்டு வருகிறார்களோ அது தான் மிகவும் சரியான கொள்கையாகும். அதைவிட்டு வேறு மாற்று முறையோ மாற்று வழியோ கொண்டு வந்தால் அது இப்போதுள்ள நிலைக்கு உகந்ததாக இருக்காது.

மேலும், இந்த ராஜ்யத்தில் அனல் மின்சார நிலையங்கள் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். ராஜ்யத்தின் தேவையில் கிட்டத்தட்ட 60 சதவிகிதத்தை அனல் மின்சார நிலையங்களாலேயே பூர்த்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. போதிய அனல் மின்சார நிலையங்கள் இன்று வரையில் அமைக்கப்படாவிட்டாலும், அனல் மின்சார நிலையங்கள் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன என்பதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர்ந்திருப்பதாகவும், அவைகளை அமைக்க ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அனல் மின்சார நிலையங்கள் கொஞ்சம் சீக்கிரம் வரவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி மிக வேகமாக இருந்து வருகிறது. இந்த வேகத்தை யொட்டி மின்சார உற்பத்தி இல்லாவிட்டால் நாட்டின் தொழில் வளம் பாதிக்கப்படவே செய்யும். அனல் மின்சார நிலையங்களும் அணு மின்சார நிலையமும் வெகு வேகமாக வந்தால் தான் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி தங்கு தடையின்றி இருந்துவரும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். நேற்று கனம் எதிர்க் கட்சி உப தலைவர் திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர், தொழில் துறையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். இன்று தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில்களில் மிகவும் பெரிய தொழில் பஞ்சாலக் தொழிலாகத் தான் இருக்கிறது. It is the single largest industry in the state. இந்த ராஜ்யத்தின் தொழில் நிலை எதிர்காலத்தில் எவ்வாறு இருக்குமோ என்ற அச்சத்தைத் தரக்கூடிய

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[1st February 1966]

நிலையில் பஞ்சாலைத் தொழில் இந்த ராஜ்யத்தில் இன்று இருக்கிறது. சென்ற மார்ச்சு மாதத்திலிருந்து பஞ்சாலையில் நூல் தேக்கம் இருந்துவருகிறது. நூல் விற்கப்பட முடியவில்லை. அது விற்குமே போதிய விலை கிடைக்கவில்லை. இதன் காரணமாக சில ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இதே நிலை இன்னும் சில மாதங்கள் நீடித்தால், பல ஆலைகள்—சில ஆலைகள் அல்ல—மூடப்படக் கூடிய நிர்ப்பந்த நிலைமை ஏற்படுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். இந்தத் தொழிலை எப்படியும் காப்பாற்றியே ஆக வேண்டும். அகில இந்திய ரீதியிலும் கூட இந்த தொழில் இன்று மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. தொழிலில் உள்ளவர்கள் 'டியர்னெஸ் அலவன்ஸ்' பற்றி புனராலோசனை செய்வதற்காக இந்தத் தொழிலுக்கான ஊதிய போர்டின்—'டெக்ஸ்டைல் வேஜ் போர்டின்' ஒரு அவசர கூட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்று பஞ்சாலை சம்மேளனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் பல பெரிய அகில இந்தியத் தொழில் அதிபர்கள் அறிக்கைகள் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். "பஞ்சாலைத் தொழில் இப்போது நல்ல நிலையில் இல்லை. அதன் எதிர்காலமும் மோசமானதாக இருக்கும் என்றே தோன்றுகிறது" என்று அறிக்கைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மேலும், சில மில்கன் மூடப்பட்டாலும், கட்டுப்படியாகாததன் காரணமாக அவைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் 200, 300 பேர்கள் அளவில் ஆள்குறைப்பு நடக்கிறது. இந்தத் தொழில் சரியான நிலையில் இல்லாததையே இவையெல்லாம் காட்டுகின்றன. இந்த நிலைக்கு உடனடியாகப் பரிகாரம் காண அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டும். அவசியமாயின் இந்தத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளவர்கள், தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள், அரசாங்கத்தார் ஆகிய 3 தரப்பினரும் கலந்தாலோசித்து, நிலைமை மேலும் மோசமாகாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பது பற்றி முடிவு எடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு அடுத்தபடி உள்ள பெரிய தொழில் கைத்தறித் தொழிலாக இருக்கிறது. நமது அரசாங்கத்தார் 1952-ம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரையில் இந்தத் தொழிலுக்கு தாங்கள் செய்யக்கூடிய ஒத்தாசைகளை யெல்லாம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும், இந்தத் தொழில் இன்னும் தன் பலத்திலேயே நிற்கக் கூடிய நிலையை அடையவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன என்று பரிசீலிக்க வேண்டியது அவசியம். கைத்தறித் துணிகள் விற்கப்பட முடியாமல் ஏராளமான அளவில் தேங்கிக் கிடப்பதாக தமிழ் நாடு கைத்தறித் தொழில் கூட்டுறவு ஸொஸைட்டியின் தலைவர் சமீபத்தில் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார். நமக்கு அன்றியச் செலாவணி அதிகமாகத் தேவைப்படுவதால் நூல் ஜவுளியை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தார் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். நூல் ஜவுளியை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமானால் அதற்கான பஞ்சை இறக்குமதி செய்ய பணம் ஏராளமாக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த பளுவையும் இந்தத் தொழிலே தாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தார் சொன்னாலும்,

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]
1st February 1966]

மேலும் அதிகமான தொகையை சாத்தியமான வழியில் வசூலிக்க வாய்ப்புத் தந்திருக்கிறார்கள். 'ஃபைன் ஸூப்ரின்' நம்பர் ஜவுளிகள் நமது ராஜ்யக் கைத்தறிகளில் தான் அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றன. சேலம், மதுரை, உறையூர், கோவை ஆகிய இடங்களில் 80-ம் நம்பர், 100-ம் நம்பர் வேஷ்டிகளும் டுடவைகளும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அதற்கான பஞ்சு வெளிநாடுகளிலிருந்து வர வேண்டியிருக்கிறது. இந்தியப் பஞ்சு அதற்கு உபயோகப்படுவதில்லை. எனவே அதை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பஞ்சிற்கு பேல் ஒன்றிற்கு 400 ரூபாய் விலை இறக்குமதி செய்பவர்களுக்குக் கொடுத்துவந்தோம். இப்போது நூல் ஜவுளிகளை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்யவேண்டிய நிலையில், அவர்களுக்கு பேல் ஒன்றுக்கு 750 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று 'காட்டன் மில்ஸ் ஃபெடரேஷன் எக்ஸ்போர்ட் கமிட்டி'-யினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால், 5 கிலோகிராம் கட்டுக்கு 6 ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். கைத்தறி நெசவாளர்கள் இப்போதே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அந்த விலை கொடுத்து அதை அவர்கள் வாங்கவே முடியாது என்று நான் சொல்ல முடியும். காரணம், நானே ஒரு கைத்தறி வியாபாரி. இது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். ஒன்று, அந்தப் பஞ்சிற்கான விலை பரிமியத்தைக் குறைக்க வேண்டும், அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தார் அதற்கான எக்ஸைஸ் வரியைக் குறைக்க வேண்டும். எக்ஸைஸ் வரியை அரசாங்கத்தால் குறைக்க முடியவில்லையானால், கடைசி பட்சமாக 60-ம் நெம்பர் கைத்தறிச் சிட்டங்களுக்கும் அதற்கு மேற்பட்ட நெம்பர் கைத்தறிச் சிட்டங்களுக்கும்—'ஹாண்ட் ஃபார்ம் யார்ன்ஸ்' என்று சொல்லப்படும்—எக்ஸைஸ் வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கத் தான் வேண்டுமே தவிர வேறு வழி இல்லை. இதுவெல்லாம் கனம் அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் சமீபத்தில் ஜப்பானுக்குப் போவதற்கு முன் அவர் இந்தப் பிரச்சனையை மத்திய அரசாங்கத்தாரின் காதில் போட்டு வைக்கவேண்டும் என்று அவரைத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லா நூல்களுக்கும் எக்ஸைஸ் வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்காவிட்டாலும், கைத்தறிகளுக்காக வரும் நூல்களுக்கு மட்டுமாவது அவசியம் விலக்கு அளித்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரை குறித்து பொதுவாக என்னுடைய திருப்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழிற்துறை பற்றி இன்னும் சில வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று எண்ணுகிறேன். நாம் எல்லோரும் சேலம் உருக்காலையை வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்ட், அவசியம் வந்தே தீரும் என்று பல முறை இந்த சபையிலும், கீழ்ச்சபையிலும் சென்னை அரசாங்கம் சொல்லி இருக்கிறது. அதை நான் ஞாபகப்படுத்த வேண்டியதில்லை என்றே கருதுகிறேன். இன்னும் நம்பிக்கையிலே தான் என்னைப் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால், ஆரம்பக் கல்வி முதல் தொழில் கல்வி வரையில் நமது ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சி மிக வேகமான முறையிலே

3-50
p.m.

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் [1st February 1966]

தான் இருந்துகொண்டு வருகிறது. எந்த வகையிலும் குறை சொல்லுவதற்கில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்த பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கிராண்டுகள் கொடுப்பதிலே, பிரைவேட் மாணேஜ்மெண்டிலே உள்ள பள்ளிகளுக்கு வேறுவிதமாகவும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் பள்ளிகளுக்கு வேறுவிதமாகவும் கொடுத்து வருகிறார்கள். அது ஒன்றும் பெரிய தொல்லை இல்லை. கொஞ்சம் தான் வித்தியாசம். வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிகளிலே இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு கொடுப்பது இல்லை. ஸ்தலஸ்தாபனங்களிலே இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு கொடுத்து வருகிறார்கள். எனக்குத் தெரியும், சில தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிகளிலே வீட்டுவாடகை அலவன்ஸ் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அரசாங்கம் இல்லை என்று சொன்ன உடனே நிறுத்திவிட்டார்கள். தொகை சிறிதாக இருந்தாலும் ஆசிரியர்களுக்கு அது அதிகம். அதையும் சரியான முறையில் பரிசீலித்து கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் உரையின் மீது எனது கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கவர்னர் தமது உரையில் பெரும் பகுதி விவசாயத் துறையைப்பற்றி விவரித்து இருப்பதுடன் அந்த விவசாயத்துறையை ஒட்டிய உணவு நிலைமையும் விரைவிலே சீர்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக மறைந்த நமது முன்னாள் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரியார் அவர்கள் தமது வாழ்நாளில் கடைசி கட்டத்தில் எழுப்பி வந்த இரண்டு முழக்கங்கள் 'ஜெய் கிசான்; ஜெய் ஜவான்' என்பதாகும். அந்த இரண்டு முழக்கங்களுக்கு ஏற்ற அடிப்படையில் விவசாயிகளுடைய சிரமங்கள் எல்லாம் குறைந்து, உணவு நெருக்கடியும் தீர்ந்து விடக்கூடும் என்ற முழு நம்பிக்கையோடு அவர்கள் அந்த முழக்கங்களை எழுப்பி வந்தார்கள். ஆனால் மறைந்த பிரதமருடைய எண்ணத்தை இந்த மாநில சர்க்கார் எந்த வகையில் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் என்பதைக் காணும்போது நான் உள்ளபடியே வருந்த வேண்டி இருக்கிறது. உணவு நெருக்கடியை தீர்ப்பதில் இந்த மாநில சர்க்காருக்கு திட்டவாட்டமான ஒரு கொள்கையும் திறமையான செயல் முறையும் இல்லை என்பதை கடந்த காலங்களிலே கண்டு வந்திருக்கிறோம். விவசாயத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு மேலும் மேலும் வரியை உயர்த்துவது சர்க்காருடைய வழக்கமாக ஆகிவிட்டது. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் விவசாயிகளுடைய குறைகளை, அவர்களுடைய சிரமங்களை குறைக்க வேண்டுமென்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற சட்ட மன்றத் தொடரில் இங்கே எதிர்க்கட்சியினராகிய நாங்கள் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும், விவசாயிகளுக்கு நீர் வரி, நில வரி 25 சதவிகிதம் உயர்த்தி இருப்பதை சர்க்கார் கைவிட வேண்டுமென்று எவ்வளவு வற்புறுத்தியும் அவர்கள் கைவிடவில்லை. வரியை உயர்த்தியேவிட்டார்கள். இப்போது வரி வசூல் செய்யும் போது அந்த வரியினால் விவசாயப்பெருங்குடிமக்களுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்கு எவ்வளவு சிரமமும், தொல்லையும், மனத்

1st February 1966] [திரு. என். வி. நடராசன்]

தாங்களும் ஏற்படப் போகிறது என்பதை நடைமுறையிலே காணப்போகிறீர்கள். அது மட்டுமல்ல. சர்க்கார் சோஷலிசம், சமதர்மம் ஆகியவைபற்றி அன்றாடம் பேசி வருகிறார்கள். பத்திரிகைகளிலும் அதைப்பற்றி விமர்சனங்கள் மிக விரிவாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. செயலளவில் பார்த்தால் அதற்கேற்ற திட்டங்கள் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. நில உச்சவரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தீர்கள். ஒன்று முதலாளித்துவ நிலையிலே ஆட்சி செல்லவேண்டும். அல்லது மக்களுடைய நன்மைக்கான ஆட்சி நடத்தப்படவேண்டும். இரண்டையும் ஒன்றாக்கி இரண்டு சாரையும் திருப்திப்படுத்துவதென்றால், யாருக்கும் அது திருப்தியான ஆட்சியாக இல்லாமல் விபரீத விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏறத்தாழ 75 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடியுள்ள இந்த ராஜ்யத்தில் நில உச்சவரம்பு சட்டத்தின் மூலம் எவ்வளவு மிச்சப்படுத்தினார்கள்? 2,740 ஏக்கர் தான் மிச்சப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அந்த நிலை உச்சவரம்பு சட்டத்தை எந்த எண்ணத்தில் சர்க்கார் நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதைத்தான் அது வெளிப்படையாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இந்த 2,740 ஏக்கர் மிச்சப் பட்டிருக்கிறதே, அதையாகிலும் முறையாக பயன் படுத்தினார்களா என்றால், அதைப் பெரிய தொழில் அதிபர்களுக்கு மிகக் குறைந்த தொகைக்கு சர்க்கார் குத்தகைக்கு விடப் போவதாக பத்திரிகைகளிலே செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் எவ்வாறு விவசாயத் துறையிலே முன்னேற்றம், அல்லது விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுடைய நன்மைக்கான திட்டங்களை சர்க்கார் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப் போகிறது என்று கேட்கிறேன். இது போன்ற தடுமாற்றமான நிலையில் உணவு நெருக்கடியை எவ்வாறு தீர்க்கப் போகிறீர்கள் என்பது தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. உணவு நெருக்கடியுள்ள இந்த நேரத்தில் சர்க்காருடைய அதிகாரிகள் அல்லது இலாகாக்கள் எந்த அளவு பொறுப்பற்ற முறையிலே காரியங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். திருச்சியிலே கோவாபரேடிவ் ஸ்டோரில் 1,000 டன் பச்சரிசி 10 மாதங்களாக ஸ்டாக் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அப்படி நீண்ட காலமாக ஸ்டாக் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் அது கெட்டு விட்டது. கெட்டு விட்டதை, தொலைந்தது என்று அங்கேயே அழித்திருக்கலாம். ஆனால் அதை எங்கே அனுப்பினார்கள் என்றால் சென்னைக்கு அனுப்பினார்கள். இங்கே விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, பச்சரிசி. பத்து மாதங்களாக அடைபட்டு இருந்தால் எவ்வளவு கெட்டுப் போயிருக்கும்? அதை இங்கே அனுப்பி விற்பனை செய்து இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. திருச்சியில், 20 நாட்களுக்கு முன்னதாக 500 மூட்டை புழுங்கலரிசி பூச்சியடித்துப் போய் உபயோகத்திற்கு வாயக்கற்றதாகி விட்டது. அதை திருச்சியிலேயே விற்பனைக்கு அனுப்பினார்கள். பிறகு அந்த அநீதியை அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு 250 மூட்டையை தடுத்து நிறுத்தினார்கள். 250 மூட்டை அரிசி விற்பனைபாகி விட்டது. இதுபோன்ற காரியங்கள்தான் கவர்னர் அவர்கள்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1st February 1966]

உணவு நெருக்கடியை தீர்க்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு சர்க்கார் மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளா? அல்லது காலம் சென்ற லாஸ்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் தூய்மையான எண்ணத்துடன் ஏர் முனை வெல்க என்று கூறிவந்தார்களே, அந்தத் தத்துவத்தை நிறைவேற்றும் லட்சணமா? என்று கேட்கிறேன். முன்னாள் பிரதமரின் கொள்கையை கேலி செய்வதாக இருக்கிறதா என்பதை சர்க்காருடைய சிந்தனைக்கே விடுகிறேன்.

:-50 அடுத்தபடியாக இந்தப் போக்கு அகன்று நிலைமைகள் ஒழுங்குற வேண்டுமென்றால் மாவட்ட வாரியாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஆங்காங்குள்ள முக்கியஸ்தர்கள் விவசாயத்துறையில் அனுபவம் உடையவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இதைப் போன்று நிலைமைகள் எதிர் காலத்தில் ஏற்படாமல் விளையும் உணவுப்பொருள்கள் அவ்வப்போது மக்களுக்கு ஒழுங்காக வழங்கச் செய்ய சர்க்கார் திட்டவட்டமான செயலை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் அண்மையில் நடந்த முக்கியமான பிரச்சனை பற்றி குறிப்பிடாமல் இருந்ததற்காக வருந்துகிறேன். சென்ற ஆண்டு மொழிப் பிரச்சனையின் விளைவாக பெருங் கலவரங்கள் ஏற்பட்டு அதனால் பல்வேறு துறையினர் தங்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்யும் அளவுக்கும் இன்னும் பல தொல்லைகளுக்கும் ஆளாக வேண்டியிருந்தது. நேற்று கூட காலைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். மதிப்பிற்குரிய மத்திய கல்வி அமைச்சர் திரு. சாக்ளா அவர்கள் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். 'நான் இருக்கிறவரையில் இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் மீது இந்தியைத் திணிக்கமாட்டேன்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய சாக்ளா அவர்களின் நல்ல எண்ணத்தை நான் மதிக்கின்றேன். சொல் ஒன்று செயல் வேறுகக் கொண்டவர் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் அவரை விட மிகப் பெரிய தலைவராக விளங்கி வந்த பண்டித நேரு அவர்கள் கொடுத்த உறுதி மொழியே காற்றில் பறந்தது என்றால் திரு. சாக்ளாவின் மொழியை எவ்வாறு நம்பியிருக்க முடியும் என்பதே என்னுடைய கேள்வியாகும். இந்த மாநில மக்கள் தங்கள் கருத்தை திட்டவட்டமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள 14 தேசிய மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக அந்தஸ்தைப் பெற்றாக வேண்டும். அதுவரையில் இப்போதுள்ள நிலைமையே நீடிக்கவேண்டும் என்பதே தமிழக மக்களின் அசைக்க முடியாத கொள்கையாகும். அதையே மீண்டும் சர்க்காருக்கு இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அடுத்து கல்லூரிகளிலே தமிழ் பயிற்சி மொழியாக ஆக வேண்டுமென்ற பிரச்சனையும் நான் இந்த நேரத்தில் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஏனென்றால் கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் இங்குள்ள எதிர்க் கட்சியினரும் மற்றவர்களும் மாநிலத்திற்கான எல்லாத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு தந்து வரும் ஒத்துழைப்பைப் பற்றிப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஒத்துழைப்பினை இந்த சட்டமன்றத்திலும் வெளியேயும் சர்க்கார் பெறவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு பிரச்சனைகளை அணுகுவதாக இருந்தால் உணவுப் பிரச்சனைக்கு சமமான மொழிப்பிரச்சனையில் இந்த மாநில மக்களுடைய தூய்மையான எண்ணத்தை இந்த சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு நல்ல எண்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1st February 1966]

ணத்தோடு நிறைவேற்றுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு மற்ற திட்டங்கள் இனிதே நிறைவேற்றுவதற்கு வழி காணமுடியும் என்பது என்னுடைய எடுத்துக்காட்டாகும்.

நமது மாநிலத்தில் நீண்டகாலமாக மக்கள் எதிர்பார்த்து வருவது சேலம் உருக்காலையைப் பற்றியாகும். நமது தொழில் அமைச்சர் கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் அதற்காக மத்திய சர்க்காருடன் சண்டைபோட்டு வருவதையும் நமது சர்க்கார் போராடி வருவதையும் நாங்கள் அறிவோம். இருந்தாலும் பலன் என்ன என்று பார்த்தால் அதெல்லாம் வெறும் கண் துடைப்பாகத் தான் இருக்கிறது. மத்திய அமைச்சர் சஞ்சீவிரெட்டி அவர்கள் உருக்காலை இலாகா அமைச்சராக இருந்த வரையில் அந்தப் பிரச்சனைக்கு எதிரியாக இருக்கிறார் என்ற நிலை இருந்தது. அதற்கு முன்பு திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் இருப்புத்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது அதைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசப்பட்டது. இப்போது பேசுவதும் நின்று விட்டது. வேறு அமைச்சர் அதற்காக வந்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு முறையும் இப்படி அபாயத்தில் உயிர் ஊசலாடுவது போல சேலம் உருக்காலைப் பிரச்சனை காட்சியளித்து வருவது உள்ளபடியே நம் மாநிலத்தின் சுயமரியாதைக்கு மிக மிக இழுக்காகும். ஏதோ பிச்சை எடுப்பதைப்போல நம் மாநிலத்தின் மிக முக்கிய பிரச்சனைகளில் ஒன்றான இதற்கு டில்லி சர்க்காரில் யார் இருப்புத்துறை அமைச்சராக வருவாரோ, அவருடைய போக்கு எப்படியோ, அவருடைய தயவு எப்படியிருக்குமோ என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பது நம் மாநிலத்தின் அந்தஸ்தைக் குறைப்பதாகத்தான் இருக்கிறது. அண்மையில் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஜப்பானுக்குப் போவதாக பத்திரிகை செய்தியைப் பார்த்தேன். சேலம் உருக்காலையைப் பற்றிகூட ஜப்பான் நிபுணர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை அண்மையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நடைமுறையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத் துறை பற்றி நமது கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஆராய்வோமானால் அண்மையில் மத்திய நீர்ப் பாசன அமைச்சர் திரு. கே. எஸ். ராவ் அவர்களுக்கும் நமது தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கும் நடந்த வாக்குவாதங்களின் முடிவு என்ன ஆயிற்று, தக்க பலன் அளிக்குமா என்பதையெல்லாம் அறிய மக்கள் ஆவலாக இருப்பது இயற்கை. பலன் அளிப்பதாக அது அமைய வேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். தூத்துக்குடி அனல் மின்சார நிலையம் அமையவேண்டுமென்று மாநில மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல இந்தப் பிரச்சனையில் நம் பக்கம் நியாயம் இருக்கிறது என்பதையும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் இன்னும் பலமாக விவாதிக்கலாம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு, நாங்கள் அதற்குத் துணை நிற்போம், நாங்கள் துணை நிற்காவிட்டால் வெற்றி பெறமுடியாது என்பதல்ல. சிறு துளி பெரு வெள்ளம் என்பதைப் போல இந்தப் பிரச்சனையில் எல்லோருடைய நல்ல உள்ளம் நம் மாநில சர்க்கார் பக்கம் இருக்கிறது என்பதை டெல்லிக்கு எடுத்துக் காட்ட பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1st February 1966]

இன்று 1-ம் தேதி மத்திய சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அலவன்ஸை உயர்த்தப் போவதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. அங்கே உயர்த்தினால் மாநில அளவிலும் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்ற ஆசை இங்கே உள்ள என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு ஏற்படுவது இயற்கை. எனவே நம் மாநில அரசு என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அலவன்ஸை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நமது சென்னை மாநகரம் எ. கிரேடு நகரமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நகர சுட்டுப்படி மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. ஆனால் சென்னையில் உள்ள என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அந்த அலவன்சு அளிக்கப்படவில்லை. நான் ஏதோ என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு ஆசை காட்டிப் பேசுவதாகக் கருதக் கூடாது. சர்க்கார் இயந்திரம் இயங்குவது என்.ஜி.ஓ.-க்களின் தூய்மையான பணியினால்தான். அவர்கள் தான் அந்த இயந்திரத்தின் அஸ்திவாரம். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஒரு விதமாகவும் இவர்களுக்கு ஒரு விதமாகவும் நடப்பது பாரபட்சமாகக் கருதப்பட்டு இவர்களுடைய உற்சாகத்தைக் குறைப்பதாக ஆகும். ஆந்திர முதலமைச்சர், கர்நாடக முதலமைச்சர் முதலியவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இதுபற்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் உயர்த்திக் கொண்டே போனால் மாநில அரசாங்கமும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதுபற்றி கலந்து பேச வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பார்களோ அல்லது சண்டை போடுவார்களோ அதைப்பற்றி கவலையிலை. மத்திய ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது போன்ற அலவன்சுகள் மாநில சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். விலைவாசி விஷயம் போல் ஏறி வருவதைப் பார்த்தால் இவ்வித அலவன்ஸ் அதிகமாகத் தந்தாலும் வாழ்க்கையில் அவர்கள் தொல்லிப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நாளுக்கு ஒரு விலை என்ற முறையில் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. நேற்று விற்பனை விலை இன்று இல்லை. நேற்று வாங்கிய சாமானுக்கு அதே அளவுக்கு பணத்தைக் கொண்டுபோனால் அடுத்த நாள் அதிக விலையாக உயர்ந்திருக்கிறது. எட்டு ரூபாய் அலவன்ஸ் அதிகமாகக் கொடுத்தால் விலைவாசி 16 ரூபாய்க்கு உயர்ந்து விடுகிறது. எனவே விலைவாசி உயர்வை உடனடியாகத் தடுக்கவேண்டும்.

4-10 p.m. பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிடும் போது மாநில சர்க்கார் தவறாகக் கருதக்கூடாது. பாதுகாப்புச் சட்டம் எந்த நேரத்தில் வேண்டுமோ அந்த நேரத்தில் பயன்படுத்தப்படுவதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. காலஞ்சென்ற லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் பொதுவாழ்வின் வெற்றியாக உலகிற்கு அடையாளம் காட்டுவதுபோல உருவாக்கப்பட்டிருப்பது தாஷ்கண்ட் உடன்படிக்கையாகும். அதன் காரணமாக பாகிஸ்தானுக்கும் நம் நாட்டிற்கும் ஏற்பட்டிருந்த மனக்கசப்பு குறைந்திருக்கிறது. செயல் முறையிலேயும் அந்தப் பக்கையெல்லாம் சிறிது சிறிதாக குறைக்கப்பட்டு சமாதான முறைகள், மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந்த சமாதான எண்ணம் இருதரப்பிலும் வளர்ந்து வரும் இப்போதும் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்க வேண்டியது அவசியமா என்பதை அரசாங்கத்தார்

[1st February 1966] [திரு. என். வி. நடராசன்]

சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிலும் பொதுத் தேர்தல் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அரசாங்கத்தார் நடைமுறையில் வைத்திருப்பதால் எதிர்க் கட்சிகளுக்குச் சர்க்கார் மீது ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது—அச்சம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்ல மாட்டேன்—ஐயப்பாடு உண்டாவது இயற்கையே. அந்த ஐயப்பாடு ஏற்படுவதற்கு காரணங்களும் இருக்கின்றன. கல்கி, ஸ்வராஜ்யா ஆகிய இரு இதழ்கள் மீதும் பாதுகாப்புச் சட்டம் பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்தப் பிரயோகம் தளர்த்தப்பட்டு சர்க்காரால் திரும்பப் பெறப்பட்டது; அவைகளின் பேரில் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் வாபஸ்பெறப்பட்டன. அவை எந்த அடிப்படையில் வாபஸ் பெறப்பட்டன? தோழர் திரு. போதன் ஜோஸஃபும் தோழர் திரு. சதாசிவமும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுத்து கடிதம் எழுதினார்களா? இல்லை. ராஜாஜி அவர்களால் டெல்லியிலுள்ள அமைச்சருக்குக் கடிதம் எழுதப்பட்டதாம். அது இங்குள்ள சர்க்காருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. உடனே பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி அந்த இரு பத்திரிகைகள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் வாபஸ் பெறப்பட்டன. தமிழக அரசின் இந்தச் செய்கை, தாங்கள் பிரயோகித்த பாதுகாப்புச் சட்டத்தையே எவ்வளவு கேலி செய்வதாக ஆகிறது? அப்படித்தான் வழக்கை வாபஸ் வாங்கினார்களே அதே உணர்வுடன் மற்ற பத்திரிகைகள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகளையும் ஏன் வாபஸ் பெறக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தேர்தல் நெருங்க நெருங்க பாதுகாப்புச் சட்டம் இன்னும் எவ்வளவு பொறுப்பற்ற முறையில் அமல் நடத்தப்படும் என்பதற்கு இது எடுத்துக் காட்டாகயில்லையா என்று கேட்கிறேன்.

ஜனவரி மாதம் 8-ம் தேதி கம்பூனிஸ்ட் தலைவர் திரு. ஈ.எம். எஸ். அவர்கள் பேசவிருந்த கூட்டத்திற்கு நகரில் முன்னறிவிப்புச் செய்ய அனுமதி மறுக்கப்பட்டது; கூட்டத்திற்கு அனுமதி உண்டு, முன்னறிவிப்பிற்கு அனுமதி கிடையாது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் 26-ம் தேதி நடந்த கூட்டத்திற்கு முன்னறிவிப்புச் செய்ய அனுமதி தரப்பட்டது. அன்று குடியரசு தினமாக இருந்ததால் அதற்கு அனுமதி தரப்பட்டதாகக் காரணம் சொல்லப்படக்கூடும். அப்படிச் சொன்னால், அன்று சர்க்கார் அதிகாரிகள் ஒலி பெருக்கியை உபயோகித்துப் பேசுவதென்றால் தவறில்லை. ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒரு கட்சிக்கு இத்தகைய முன்னறிவிப்பிற்கு அனுமதி தரலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சர்க்கார் அதிகாரிகள் குடியரசு தினத்தன்று இவ்வாறு ஒலி பெருக்கியை உபயோகித்துப் பேசுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு கட்சிக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது, இன்னொரு கட்சிக்கு அதாவது ஆளும் கட்சிக்கு அனுமதி தரப்பட்டு இருக்கிறது. இது நீதியா? முறையா? எனவே, இந்த மாநில மக்களும் எதிர்க் கட்சிகளும் மிகுந்த நல்லெண்ணத்துடன் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது “பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும்” என்பது தான். பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்தால் தான் 1967-ம் ஆண்டில் பொதுத் தேர்தலை நியாயமான முறையில் நடத்த வாய்ப்பு இருக்கும். எனவே பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1st February 1966]

வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாதுகாப்பு சட்டத்தை கண்டு எதிர்க் கட்சியினர் அஞ்சுகின்றனர் என்று நமது மாநில அரசாங்க முதல்வர் பேரி யிருப்பதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்ததைப் பார்த்தேன். அதுபற்றி நான் இங்கே விளக்கமாக எதுவும் பேச விரும்பவில்லை. அதற்கு விளக்கந்தருவதற்கு நிலைமை காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்போது அவர் விரிவாக தெரிந்துக்கொள்வார். பாதுகாப்புச் சட்டம் இந்த முறையில் நீடித்தால் அது எந்த நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்திற்குக் கேடு பயக்கும். நமக்கும் பாகிஸ்தானுக்கு மிடையே உறவு வளர்ந்து வருகிறது. அப்படி இருக்கும்போது, எதிர்க் கட்சிகளின் கருத்தை மதித்து பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். மேலும் கல்கி, ஸ்வராஜ்யா ஆகிய பத்திரிகைகள் மீது தொடர்ந்த வழக்குகளை திரும்பப்பெற்றுக் கொண்டுள்ளது போல மற்ற பத்திரிகைகள் மீது தொடர்ந்த வழக்குகளையும் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் கடைசிப் பகுதியில், கனம் அங்கத்தினர் ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மையுடனும் கடமை யுணர்ச்சியுடனும் செயலாற்ற வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர் அவ்வாறு கூறியுள்ளதை நாங்கள் வர வேற்கிறோம். ஆளும் கட்சியினருக்கும் எதிர்க் கட்சியினருக்கிடையே எவ்வளவோ கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மையுடனும் கடமையுணர்ச்சியுடனும் செயலாற்றத் தான் நாங்கள் விரும்புகிறோம் என்பதை நான் சார்ந்திருக்கும் தி.மு.க. கட்சியின் சார்பில் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் நம்மை ஆளும் அதிகாரம் பெற்றுள்ள கனம் அமைச்சர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களை எவ்வளவு மதிக்கிறார்கள், ஜனநாயகத்தை எவ்வளவு தூரம் மதித்து நடக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்று நமது கனம் முதல் அமைச்சர் இங்கே இல்லை. டில்லியிலிருந்து அவசர அழைப்பு வந்ததால் அவர் டெல்லி சென்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதுபோன்ற முக்கியமான பிரச்சனைகளைப் பொருத்து முதல்வரோ மற்ற அமைச்சர்களோ செல்லுவதை நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் சாதாரண நிகழ்ச்சிகளுக்குக் கூட, அதுவும் திறப்பு விழாக்கள் போன்றவற்றிற்காக சட்ட மன்றம் நடைபெறும் நாட்களில் செல்லுவது முறையாகுமா? குறிப்பிட்ட ஒரு அமைச்சர் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய நேரத்தில் சட்ட மன்றத்தில் இல்லாமல் திறப்பு விழாவில் கலந்து கொள்வது முறையா? கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் கடைசிப் பகுதியில் சொன்ன அறிவுரை எதிர்க் கட்சிகளுக்கு மட்டுமல்ல, அது எல்லோருக்கும் தான் என்பதை சர்க்காரை நடத்திச் செல்லும் ஆளும் கட்சியினருக்குப் பதிலாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : காபினெட்டுக்கு 'ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி' இருக்கிறது. சபையில் யாராவது ஒரு அமைச்சர் இருந்தாலே போதும்.

[1st February 1966]

திரு. என். வி. நடராசன் : காபினெட்டுக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லி கனம் அமைச்சர் சட்ட துணுக்கத்தில் ஒளிந்துகொள்ளப் பார்க்கிறார்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் கோருவது எந்தப் பார்விமெண்டிலும் வழக்கமாக இல்லை.

திரு. என். வி. நடராசன் : நாங்கள் பேசும்போது கனம் அமைச்சர்கள் இங்கே இல்லாததுபற்றி குறிப்பிட்டேன் என்றால், என் மனதில் உள்ள குறையை தெரிவிப்பதற்காகத் தான் அவ்வாறு சொன்னேனோ தவிர கனம் அமைச்சர்கள் பேரில் குற்றப் பத்திரிகை சாட்டுவதற்காக அவ்வாறு சொல்லவில்லை. எதிர்க் கட்சியினர் எவ்வாறு நல்ல முறையில் செயலாற்ற வேண்டுமோ அவ்வாறு தான் ஆளும் கட்சியினரும் நல்ல முறையில் செயலாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரு சாராரும் ஒத்துழைத்தால் தான் சட்டமன்ற ஜனநாயக முறை வெற்றி பெறும்.

பாதுகாப்புச் சட்டம், என்.ஜி.ஓ.-வினருக்கு தரப்பட வேண்டிய அலவன்ஸ், சேலம் உருக்காலை, தூத்துக்குடி அனல் மின்சார நிலையம் துவக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் மொழிப் பிரச்சனை போன்ற முக்கியமான பிரச்சனைகள்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டாது வருத்தத்தை அளிக்கிறது என்று தெரிவித்து எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய உரையில் மற்றும் சில இனங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் உண்மையிலேயே நம் மாநிலத்தில் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான பிரச்சனைகள் இரண்டு இருக்கின்றன. அவைகளை நாம் மிகவும் தீவிரமாக கவனித்தால் போதும் என்ற பொறுப்புணர்ச்சியுடன் தான், அவற்றில் திரும்பவும் திரும்பவும் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தான், அவர் இரண்டு விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பான முறையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்பு, இப்போதுள்ள பற்றாக்குறை நிலையில் உணவு தானியங்களை விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி விநியோகிப்பது ஆகியவை பற்றி அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மூன்றாவதாக மின்விசையைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த மூன்று விஷயங்கள் தான் இந்தப் பேருரையில் முக்கியமான விஷயங்களாக இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலம் நம் மாநிலத்தில் தீவிரமாகக் காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றன; ஃபிர்க்கா வரியாகத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. 'பாகேஜ் ஸ்கீம், க்ராஷ் ப்ரோக்ராம்' ஆகியவை நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஏராளமான விவசாய ஆபீசர்கள் நியமிக்கப்பட்டு விவசாயத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு

150

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [1st February 1966]

வந்திருக்கின்றன. ஆனால் நம் மாநிலம் மேற்கொண்ட முயற்சி களுக்குத் தகுந்தபடி நாம் முன்னேறவில்லை என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் இந்த நிலச் சீர்திருத்தம், சின்ன சின்ன நிலமாக்கி குடியானவர்களுக்கு கொடுத்தது, அதனால் ஏற்பட்ட மாறுதல் தான் விவசாய உற்பத்திக்கு குந்தகம் ஏற்படுத்தி விட்டது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்னுடைய குறைபாடு எல்லாம் எவ்வளவோ நாம் செய் தாலும், நம் இயந்திரமானது சரியானபடி இயங்கவில்லை என்று தான் நினைக்கிறேன். குறிப்பாக 'பிராஜெக்ட் ஏரியா', நீர்ப் பாசன வசதி இருக்கிற இடங்களிலே தான் சர்க்காரும் விவசாய டிபார்ட்மென்ட்காரர்களும் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். மந்திரி மார்கள் கூட அங்கே தான் ஜாஸ்தி உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கலாம் என்று ஒரு முடிவிற்கு ஒரு விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் வைத்து மற்ற ஆபீசர்களை எல்லாம் ஏராளமாக போட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். பெரும்பாலும் மானுவாரி பிரதேசத்தில் அவர்கள் அதிகமாக கவனம் செலுத்துகிறதில்லை. எங்கே மழை பொய்த்து விடுகிறதோ என்ற எண்ணத்தில் அங்கே முதல் போடுகிறதற்கு, அதைப்பற்றி சிந்தனை செய்வதற்கே அவர்கள் அங்கே தீவிரமாக கவனம் செலுத்துவதில்லை. எங்கள் ஜில்லாவிலே விவசாய டிபார்ட்மென்ட்காரர்கள் கூட அநேகமாக மானுவாரி பிரதேசமாக இருக்கிற கரிசல் பிரதேசத்திலே எப்போதாவது போயிருப்பார்களா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதிலே மிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகஸ்தர்கள் இதைப்பற்றி தீவிரமாக சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களிடத்திலே திட்டங்களெல்லாம் சமர்ப்பித்து, அதை தீவிரமாக கவனிக்க ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் அதைப்பற்றி சரியானபடி கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. கிராம சகாயக், கிராம சேவக் என்று உத்தியோகஸ்தர்களும் ஜீப் காரர்களும் இருக்கிறதே தவிர உருப்படியான லாபம் நமக்கு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதிலே ஜாஸ்தி இருக்கிறதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் சர்க்கார் அதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இவ்வளவு உற்பத்தி பண்ணினாலும்கூட இப்போது கொள்முதல் செய்கிறார்கள் லெவி முறையில் எப்படி எல்லாமோ செய்கிறார்கள். நாம் வாங்குகிற விநியோகிக்கிற முறையிலே ஏராளமான சேதாரம் ஏற்படுகிறது. இந்த ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் நம்முடைய கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன்னாலே தனியார் துறையிலே விநியோகம் செய்து கொண்டிருந்த காலத்திலே சரியாக விநியோகம் செய்யவில்லை, அதிலே தப்புகள் நடக்கிறது என்று சொல்லி அநேகமாக கூட்டுறவுத் துறையிலே விநியோகத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது பகிங்கரமாக கூட்டுறவுத் துறையிலே நாம் எதிர் பார்த்த பரிகாரம் கிடைக்கவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் பரவலாக

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த விஷயத்திலே கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி, கொள்முதல் செய்கிறபோதே நன்றாக காய்ந்த சர்க்கை கொள்முதல் செய்து அதை நன்றாக ஸ்டோர் செய்கிற வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதுதான் முக்கியமான விஷயம். நமது பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்களுக்குத் தெரியும், ஒரு பஞ்சாலை நிறுவ வேண்டுமென்றால் மற்ற அனைத்தையும் விட்டு விட்டாலும், பஞ்சு வாங்குவதில் மாத்திரம் கவனம் செலுத்தினால் அந்த ஆலை நன்றாக இயங்கும். அந்த மாதிரி கொள்முதல் செய்கிற இடத்திலே பதமாகச் செய்து அறுத்து வைத்து விட்டால் போதும். அந்த நமக்கு இருக்கக்கூடிய பொறுப்பான ஆபீசர்களைப் போட்டு நன்றாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது ஒரு மட்டமான அரிசி விநியோகிக் கப்பட்டு வருகிறது. எங்கள் ஊரிலே இரண்டு கம்யூனிஸ்டுகள் இருக்கிறார்கள். விடிந்து எழுந்தால் அந்த அரிசியை எடுத்துக்கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். அந்த அரிசியை கலெக்டரிடம் கொண்டு போய் காட்டினேன். அவரும் அதைப் பார்த்து ரொம்ப வருதப்பட்டுக்கொண்டு, பி.என்.ஓ.வைக் கூப்பிட்டு, "இந்த அரிசியை எவன் சாப்பிடுவான்; உன் வீட்டிலே இதை சமைப்பாயா, நீ மனிதன் தானா, உன் பிள்ளைகுட்டிகள் சாப்பிடுமா?" என்று வருத்தப்பட்டு கேட்டார்கள். அந்த மாதிரி வருத்தப்படுக்கூடிய காரியங்கள் எல்லாம் நடக்காதபடி கூட்டுறவு அமைச்சர்கள் கண்காணிப்பு செய்து தடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் நான் கூட்டுறவுத் துறையை வரவேற்கிறேன். தனியார் துறையில் நம்பிக்கை இல்லாதவன், கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி நாம் 'டிபென்ட்' பண்ண முடிய வில்லையே என்று வருத்தத்திலே சொல்லுகிறேன். அதனால் அவைகளை சிறந்த முறையிலே நிர்வகிக்க வேண்டும், கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் நடக்கிற இடத்திலே எல்லாம், இந்த உணவு எவ்வளவு வருகிறது, ஜில்லாவிலே எப்படி விநியோகிக்கப் படுகிறது என்பதை ரகசியமாக வைத்திருக்கிறார்கள். சட்டசபை மெம்பர்களுக்குக் கூட தெரிவிக்கிறதில்லை. சாதாரணமாக நடராசன் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, ஜில்லா அளவிலே டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும்கூட, உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு இயந்திரங்கள் இருந்தாலும்கூட எவ்வளவு அரிசி கொள்முதல் ஆகிறது என்று தெரிவித்தல். இப்போது தை மாதம், சாதாரணமாக நம் சென்னை மாகாணத்திற்கு ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்கள் ரொம்ப கஷ்டமான காலம். 'லீன் மன்ஸ்'.. இன்னும் நாலேந்து மாதங்கள் தான் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இருக்கும்போது, வரும் காலம் எப்படி இருக்கப்போகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இப்போதே ரேஷன் கடைகளுக்கும் மற்ற கடைகளுக்கும் விலையில் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறபோது இனி மேல் கஷ்டமாக இருக்கக் கூடிய காலத்தில் ரொம்ப தப்புகள் எல்லாம் நடக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதனால் வரும் காலத்தில் அந்த சர்க்குகள் சரியானபடி விநியோகம் ஆகிறதா, எவ்வளவு வருகிறது என்று தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டு—தாலுகாவிற்கு ஒரு ஆள் இருந்தால் போதும், அந்த

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [1st February 1966]

தாலுக்காவிலே விநியோகம் சரியானபடி நடக்கிறதா என்று பார்க்க பொறுப்பானவர்களைப் போட்டு—கவனிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்போதுகூட fertilizer-கள் கொடுக்கிறார்கள் மார்கெடிங் கமிட்டிக்கு. அதை விவரமாக, இவ்வளவு வந்திருக்கிறது, இவ்வளவு போயிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு நமக்கு இல்லை. பொதுவாக இருக்கிறதே ஒழிய அதை 'கான்சென்ட்ரேட்' பண்ணி, 'டிஸ்கஸ்' பண்ணக்கூடிய வாய்ப்பு ஒரு வருஷத்திலே ஆறு மாதம் இருந்தால் போதும். அடுத்தாற் போல, fertilizer எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். கோவாப் ரேஷன் மார்கெடிங் சோசைடிக்கு வருகிறது. அதிலிருந்து கோவாப் ரேஷன் சோசைடிக்கு கொடுக்கிறார்கள். எந்த கிராம அதிகாரிகளுக்கு எத்தனை மூட்டை வருகிறது என்று தெரியாது. அதை எல்லாம் தெரிந்துகொள்வதற்கு முடியவில்லை. அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் ஒரு நான்கைந்து நாட்களுக்கு முன்பு அதைப் பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து ரிப்போர்ட் பண்ண வேண்டுமென்று எங்கள் ஊருக்கு வருகிறதாக இருந்தது. அவர்கள் வர இயலாமல் போய்விட்டால், இருந்தாலும் இன்னொரு தடவை வந்து அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி எலக்ட்ரிசிட்டி. நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் இந்த எலக்ட்ரிசிட்டி சம்பந்தமாக நன்றாக விஷயம் தெரிந்தவர்கள். இப்போது 25 பர்சென்ட் கட் என்று சொன்னார்கள். இனிமேல் 25 பர்சென்ட் முறை வரா தென்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். நான் அந்த நம்பிக்கையிலே இல்லை. இன்னும் 7, 8 மாதங்கள் இருக்கிறது. 'புஷ்வெஸ்ட் மான்குன்' வருகிற வரையில் அந்த நிலைமை இருக்குமா என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. ஆனால் இந்த மில்காபர்ஸுக்கு ஒரு லாபம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு 'கட்' வருகிறதோ, அதற்கு தகுந்தபடி தூல் விலை கூடும்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: இப்போதே இருக்கிற நிலைமையில் சொல்லுகிறார்கள், இந்த வருஷம் 25 சதவிகிதம் 'கட்' இருந்தாலும், தூல் தேக்கம் இருந்துகொண்டு வருகிறது, சரியான விலை இல்லை.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: எனக்கு அதைப்பற்றி நன்றாக தெரியும். இன்னும் லாபமாக இருந்தால் தூல் போகும் என்று தான் சொன்னார்கள். அதனால் இன்னும் ஜாஸ்தியாக பாதிக்கக்கூடிய நிலை வரும். மற்ற மாகாணங்களை விட எலக்ட்ரிசிட்டியினுடைய உதவியினால் நம் மாநிலம் பல துறைகளில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மின்சாரம் இன்னும் அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. அதனால் அனல் மின்சாரத்தை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு துரிதமாகக் கொண்டு வர முடியுமோ அதை எல்லாம் கட்டாயமாக கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்று நமக்கு விரோதமாக யார் இருந்தார்களோ, அவர்களிடமிருந்து அந்த போர்ட்போலியோ போய்விடும்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [1st February 1966]

தமிழ்நாட்டுக்கு யாராவது ஒருவன் விரோதமாக இருந்தால் அவரிடமிருந்து கட்டாயம் அந்த இலாகா போய் விடும். அதனால் நான் கவலையோடு வந்தேன். அதற்கு நாங்கள் கண்காணிப்பாக இருந்து நம் மாகாணத்திற்கு காலாகாலத்தில் என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அதை எல்லாம் அந்தந்த இடத்திலே கண்காணிப்பாக இருந்து செய்வோம் என்று நான் உங்களுக்கு உறுதி சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் ஏமாந்தவர்கள் அல்ல என்பதை மாத்திரம் உங்களுக்கு உறுதி சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். நெருக்கடியான கட்டங்களில் நாம் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருந்து உணவுப் பிரச்சனையாகட்டும், மற்ற பிரச்சனையாகட்டும் எல்லாவற்றிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். சர்க்காருடன் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். உணவுப் பிரச்சனையை லேசாக நினைத்துவிடக்கூடாது. அந்தப் பிரச்சனையில் தான் மக்களை கிளர்ச்சிக்கு சுலபமாகத் தூண்டிவிடமுடியும். அதை இன்று கோளாவில் பார்க்கிறோம். ஆகையால் அந்த விஷயத்தில் அனைவரும் சர்க்காருக்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair)

* திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: கனம் உபதலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சட்டசபைத் தொடரை ஆரம்பித்து வைத்து பேருரை வழங்கியதற்காக நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானம் இச்சபையில் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் முதலாவதாக நமது மறைந்த மாபெரும் தலைவர் திரு. சாஸ்திரி அவர்களுடைய மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் தீர்மானம் குறிப்பிட்டிருப்பது முக்கியமான விஷயம். அவர்களுக்கு என்னுடைய அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நமது முன்னாள் பிரதமரும் நமது நாட்டை நல்ல முறையில் சுதந்திரமாக செயல்படுவதற்கு பாடுபட்டு வந்த நமது தேசப் பிதா காந்தியடிகளுடைய வாரிசுமான மதிப்பிற்குரிய காலஞ்சென்ற பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் நீண்ட காலமாக நமது பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் தொழில் அபிவிருத்திக்கும் நம் நாட்டின் சீரிய முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபட்டு சமாதான தூதராக இருந்த சமயம் திடீரென்று காலமாகிவிட்டார்கள். அவர்களுடைய வாரிசாக காலஞ்சென்ற மதிப்பிற்குரிய சாஸ்திரி அவர்கள் வந்து கொஞ்ச காலத்திலே சிறந்த சீரிய செயல்களைச் செய்து மறைந்தது மறக்கமுடியாத மன வேதனையைத் தருகிறது. ஆனால் அவர்களுடைய அடுத்த ஸ்தானத்திற்கு தியாகத்தில் சிறந்த தலைவருடைய தவப் புதல்வியும் பாரதத்தாயின் அவதாரமாகவும் உள்ள இந்திரா காந்தி அவர்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களுடைய இந்த ஆட்சிக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுத்து இதற்கு முன்பு இருந்த பிரதமர்கள் விட்டுச்சென்ற பணிகளையெல்லாம் செயலாக்குவதற்கு துணையாக இருப்பதுவே மறைந்த தலைவர்களுக்கு நாம் செய்யும் அஞ்சலி என தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [1st February 1966]

அடுத்தபடியாக, நமது கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் முக்கியமாக இன்று நாட்டில் போர்முனைக்கு அடுத்ததாக ஏர் முனையும் சிறக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறபோது ஏர்முனை செழிப்பதற்காக உணவு உற்பத்தியில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். நமது தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் விவசாயத்துறையில் துரிதமாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது உண்மையான விஷயமாகும். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி பிரிந்து தமிழகத்தோடு சேர்ந்த ஒன்பது வருஷங்களுக்குள்ளாக அந்த மாவட்டத்தினுடைய விவசாயத்துறைக்கு அதிக சாதனைகளை நம் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. அணைக்கட்டுகள், சிறு பாசன வசதிகள், குளங்களை ஆழப்படுத்துதல்; கால்வாய்களை அமைத்தல் போன்றவைகளை மிகச் சிறந்தமுறையில் செய்திருக்கிறார்கள். இயற்கையின் விளைவால் மழையில்லாமல் போனதால் விவசாயம் கொஞ்சம் பாதிக்கப்பட்டது. விவசாய இலாகா விலிருந்து நல்லவிதமான விதைகள், உரங்கள் போன்ற பலவிதமான சௌகரியங்களைச் செய்துவருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நல்ல நம்பிக்கையூட்டும் வகையில் நம் அரசாங்கம் செயல்பட்டு வருகிறது என்றே சொல்லலாம். நம்முடைய நாட்டில் ஜனப் பெருக்கம் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. ஆனால் விவசாயத்திற்குள்ள நிலப்பரப்பு முன்போலவே எப்போதும் இருக்கிறது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இதே பரப்பளவுதான் நிலம் இருக்கும். ஆகையால் பெருகிவரும் ஜனத் தொகைக்கு ஏற்ப நாம் அதிக விளைச்சலைக் காண முயற்சிக்கவேண்டும். அதற்கு வழியிருக்கிறது. நல்ல முறையில் உரங்களைப் போட்டு நவீன சாகுபடித் திட்டங்களைக் கையாண்டால் இப்போதுருப்பதைவிட நான்கைந்து மடங்கு அதிகமான விளைச்சல் நாம் நிச்சயமாக அடைய முடியும். கடந்த காலத்தில் அக்டோபர் மாதம் வரையிலும் மழையில்லாமல் அடுத்த போகம் எப்படி செய்யப்போகிறோம் என்று தவித்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் ஆண்டவன் அருளால் மழை பெய்தது. விவசாயமும் சிறப்பாக அமைந்தது. அந்த சமயத்தில் ஏற்பட்ட இன்னொரு கஷ்டத்தையும் நான் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். காலத்தில் வேண்டிய உரம் கிடைக்காமல் அப்போது விவசாயிகள் பெருமளவில் கஷ்டப்பட்டார்கள். அக்டோபர், நவம்பர் மாதத்தில் போடவேண்டிய உரங்கள் எல்லாம் அந்த பருவ காலம் கழிந்தபிறகு ஏராளமாக வந்தது. அவையெல்லாம், இப்போது ஸ்டோர் செய்திருக்கிறார்கள். ஊரியா போன்ற உரங்கள் அதிகமாக இப்போது வந்திருக்கின்றன. பயனில்லாமல் ஸ்டோர் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் கஷ்டப்படும்போது அவை கிடைப்பதற்கில்லை, நம்முடைய ஜனத்தொகை அடிப்படையில் ரேஷன் கார்டுகள் கொடுப்பதைப்போல விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் நிலத்தைக் கணக்கிட்டு அதற்குத் தகுந்தபடி காலா காலத்தில் உரங்களைக் கொடுப்பதற்கு ஏதுவாக முன்கூட்டியே அந்தந்தப் பகுதிகளில் அரசாங்கம் உரங்களைக் கொண்டு வந்து ஸ்டோர் செய்து வைத்திருந்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பயன்படும். அதை நம்முடைய அரசாங்கம் ஆராயவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில விஷயங்களில் அரசாங்கத்தின் வேலைகள்

[1st February 1966] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

துரிதமாகச் செயல்படவில்லை. சுமார் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக பெய்த பெருமழை காரணமாக உடைப்பெடுத்துப்போன பகுதிகள் இதுவரையில் பழுதுபார்க்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் அதைப் பற்றி பேசினோம். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றே சொல்லி வருகிறார்கள். பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்டிமேட் தயாராகிறது என்று காலங்கடத்தி வருவதால் அப்பகுதிகளில் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட மராமத்து வேலைகளை விவசாயத்திற்கு பாதகமில்லாமல் அரசாங்கம் உடனுக்குடன் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு அணைக்கட்டுகள் பல கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சில அணைக்கட்டுகளுக்கான திட்டத்தை சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தில் திட்டமிட்டு இருந்தார்கள். அந்தத் திட்டம் இன்றுவரை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அந்த அரசாங்கத்தில் நான் அங்கு மெம்பராக இருந்தபோதுகூட அதைப் பற்றி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தோவாளை தாலுக்காவில் ஆரல்வாய்மொழி பகுதியில் பொய்கை அணைக்கட்டு என்று இருக்கிறது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறினேன். அங்கே இருக்கும் மலையில் சுங்கான் ஓடை என்று ஒரு ஓடை இருக்கிறது, லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவுசெய்து இந்த ஓடையில் வரக் கூடிய தண்ணீரைப் பாசனத்திற்கு உபயோகிப்பதற்காக தடுப்புச் சுவர் கட்டப்பட்டது; மழை காலத்தில் ஏராளமான தண்ணீர் வந்து நிற்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் கடந்த மழை காலத்தில் கால்வாய் சரியாக இல்லாததால் வந்த ஏராளமான தண்ணீரெல்லாம் பாசனத்திற்குப் பயன்படாமல்போய்விட்டது. 4-40 p.m.
நமது மதிப்பிற்குரிய இந்த மன்ற முதல்வரும் டிசம்பர் மாதம் அங்கே ஒரு தூற்று ஆலைத் திறப்பு விழாவிற்கு வந்திருந்தார். அவர் வந்திருந்தபோது இரவு நேரமாக இருந்ததால் அவர் அந்த இடத்தைப் பார்க்க முடியாத நிலைமை இருந்தது. அவர் அந்த இடத்தைப் பார்த்திருந்தால் அதிசயப்பட்டிருப்பார். சில தினங்களில் குளங்கள் நிரம்பின. மேலும் 20 தினங்களாக வந்த தண்ணீர் பாசனத்திற்குப் பயன்படாமல் சமுத்திரத்தில் கலந்து பாழாகிவிட்டது. ஆகையால் அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அங்கே ஒரு சிறு அணையைக் கட்ட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.
மேலும் விவசாய இலாகாவில் விவசாயிகளுக்கு பொறுக்கு விதைகள் அளிப்பதை எடுத்துக்கொண்டால், சில சமயங்களில் விவசாயிகள் விதை கேட்கும்போது, விதை இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். அதற்கான உத்தரவை விவசாய இலாகாவிற்குப் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில் எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர், முதல் போகம் முடிந்தவுடன் அடுத்த பயிர் சாகுபடிக்கு குளங்களிலிருந்து தண்ணீர்விட உதவி செய்வதாகச் சொன்னார். அந்த மாதிரியான சமயத்தில் குறுகிய காலப் பயிர்க்கான விதைகள் கொடுக்கப்பட்டால் நன்றாக இருக்கும்; உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறுவதற்கு அது உதவியாக இருக்கும்.

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [1st February 1966]

அடுத்தபடியாக, தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்ததிலிருந்து, இந்த மன்றத்தில் நான் எப்போதும் தங்கக் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசாமல் இருந்ததில்லை. ஏனென்றால் நான் அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன், அந்தத் தொழிலைச் சேர்ந்தவன். தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்து சுமார் 3 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த 3 ஆண்டுகளில் நம் மாநில அரசாங்கத்தால் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களின் மறுவாழ்விற் காக நிறையப் பணம் செலவழித்திருக்கிறார்கள்; அதற்காக என் நன்றி கடன் உதவிகள் போன்றவற்றிற்காக சுமார் 2½ கோடி ரூபாய் வரையில் செலவழித்திருக்கிறார்கள். அது பிரயோஜன மில்லாமல் போய்விட்டது என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதவி பணத்திற்கு மனு போட்டு பணத்தைப் பெற சாதாரணமாக ஒரு வருஷம் ஆகிறது. தொழிலில்லாத நிலையில் பணமும் அவர்களுக்கு வந்து சேராதுபோது அவர்கள் மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் சர்க்காரின் திட்டங்கள் நல்லமுறையில் செயல்பட வில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவை வெற்றி பெற வேண்டும். சமீபத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு தொழிலாளி, 15 பிள்ளைகளுடன் உள்ள குடும்பத்தை சார்ந்தவர், ஒரு துண்டுக் கடிதம் எழுதிவைத்துவிட்டு விஷம் தின்று இறந்து போனார். இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க அவசியமான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டும் என்றும், ஒரு நல்ல திட்டத்தை தயாரித்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

4-47 p.m. DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 91. Notification issued with G.O. Ms. No. 4354, Home, dated 9th December 1965, directing that the quarterly tax be collected in respect of the luxury coach bearing registration No. MDF. 3364, belonging to Sri Sakthi Villas Bus Service, Cuddalore, at the rate of Rs. 10 per seat, so long as the said vehicle is used for tourish purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 92. Notification issued with G.O. Ms. No. 2796, Rural Development and Local Administration, dated 27th December 1965, appointing the 1st January 1966 as the date on which a District

1st February 1966]

Development Council shall be established in the Dharmapuri Development District. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958).]

* 93. Annual Report of the Madras State Khadi and Village Industries Board for 1963-64. [Laid on the Table of the House under section 29 (3) of the Madras State Khadi and Village Industries Act, 1959 (Madras Act XVIII of 1959).]

† 94. Notification issued with G.O. Ms. No. 1722, Rural Development and Local Administration, dated 4th August 1965, regarding the Annual Report on the activities of the District Development Councils in the State of Madras for the year 1962-63. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958).]

† 95. Notification issued with G.O. Ms. No. 2016, Home, dated 8th June 1965 and Memorandum No. 107458/Tr. II/65-2, Home, dated 29th September 1965, making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

† 96. Notification issued with G.O. Ms. No. 3023, Revenue, dated 4th November 1965, regarding certain provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 shall come into force in the Periyavadaur inam estate. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Estates Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963. (Madras Act XXVI of 1963).]

97. Notification issued with G.O. Ms. No. 5906, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st December 1965 making amendment to the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958. [Laid on the Table of the House under section 43 (4) of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958 (Madras Act XX of 1958).]

98. Notification issued with G.O. P. No. 3354, Revenue, dated 30th November 1965, regarding the amendments to the Special Rules for the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

99. Notification issued with G.O. Ms. No. 4323, Home, dated 8th December 1965, making amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the Table of House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

[1st February 1966]

100. Notification issued with G.O. Ms. No. 4341, Home, dated 9th December 1965, regarding amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957 [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

101. Notification issued with G.O. Ms. No. 4383, Home, dated 13th December 1965, making amendments to the Madras Children Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 44 (4) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

B. Reports, Notifications and other papers.

† 8. Note on the proposed constitution of Rameswaram Township.

§ 9. Report and Proceedings of the Joint Select Committee on the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965).

* Laid on the table of the House on 29th January 1966.

† Laid on the table of the House on 31st January 1966.

‡ Sent by messengers to all M.L.Cs. on 31st January 1966.

1st February 1966]

159

APPENDIX.

(Vide answer to Starred Question No. 29 on page 132 supra.)

Kind of milk.	Period.	Retail sale (in bottles.)	Bulk Supply.			Special order for marriage, etc.
			Government Insti- tutions, Hospitals, Co-operative canteens and other non- commercial institutions.	Hotels and Commercial institutions.	(6)	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	
1. Buffalo milk	November 1959 to 31st July 1960 ..	Rs. P. 1 50 per M.M.	Rs. P. 1 50 per M.M.	Rs. P. 1 50 per M.M.	Rs. P. 1 50 per M.M.	
	1st August 1960 to 30th September 1960 ..	1 52 per M.M.	1 52 per M.M.	1 52 per M.M.	1 52 per M.M.	
	1st October 1960 to 31st March 1963 ..	0 84 per litre.	0 84 per litre.	0 84 per litre.	0 84 per litre.	
	1st April 1963 to 30th September 1963 ..	0 84	0 90	0 90	0 84	
	1st October 1963 to 31st August 1964 ..	0 94	0 94	0 94	0 84	
	1st September 1964 to 15th November 1964 ..	0 94	1 00	1 00	1 00	
	16th November 1964 to 14th August 1965 ..	1 06	1 15	1 15	1 20	
	15th August 1965 to 31st August 1965 ..	1 06	1 15	1 15	1 20	
	1st September 1965 to 15th September 1965 ..	1 06	1 28	1 36	1 06	
	16th September 1965 to date ..	1 24	1 28	1 36	1 06	
2. Cows milk	November 1959 to 3rd September 1960 ..	1 34 per M.M.	1 36 per M.M.	1 36 per M.M.	1 36 per M.M.	
	1st October 1960 to 31st March 1963 ..	0 76 per litre.	0 76 per litre.	0 76 per litre.	0 76 per litre.	
	1st April 1963 to 30th September 1963 ..	0 76	0 82	0 82	0 92	
	1st October 1963 to 31st August 1964 ..	0 82	0 82	0 82	0 92	
	1st September 1964 to 15th November 1964 ..	0 82	0 82	0 82	0 92	
	16th November 1964 to 14th August 1965 ..	0 88	0 95	0 95	1 00	
	15th August 1965 to 31st August 1965 ..	0 88	0 95	0 95	1 00	
	1st September 1965 to 15th September 1965 ..	0 88	1 12	1 20	1 44	
	16th September 1965 to date ..	1 04	1 13	1 20	1 44	

[1st February 1966]

Statement showing the market rate of buffalo and cow milk.

Period. (1)	Buffalo Milk. (2)				Cow Milk. (3)			
	RE.	P.	RE.	P.	RE.	P.	RE.	P.
November 1959 to September 1960	1	50 to 1	75		1	25 to 1	38	
		per M.M.				per M.M.		
October 1960 to November 1960 ..	0	83 to 0	97		0	70 to 0	75	
		per litre.				per litre.		
December 1960 to March 1963 ..	0	97 to 1	10		0	82 to 0	90	
		per litre.				per litre.		
April 1963 to March 1965 ..	1	10 to 1	25		0	95 to 1	00	
		per litre.				per litre.		
April 1965 to October 1965 ..	1	40	per litre		1	10	per litre.	
November 1965 on wards ..	1	28	per litre		1	06	per litre.	

Note—This pro forma represents the general trend and there may be local variations with reference to quality.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 2nd February 1966.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Sanskrit Colleges

* 31 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Sanskrit Colleges closed and the number of Sanskrit sections of Oriental Colleges abolished in the State since 1960; and

(b) the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) One Sanskrit College.

(b) It was closed due to uneconomic strength.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it not the policy of the Government that though the strength in specialised subjects is low, the section is retained and the subject is encouraged?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir. We have examined this position, and we have taken the decision now that even though the strength led to a loss, the courses may be conducted. I think the college will start functioning from the next year.

Pension for teachers

* 32 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any printed form of application for pension for teachers has been introduced; and

(b) if not, whether there is any proposal to do so?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes, Sir.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: With whom is the form available, Sir? Is it a priced form?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the form is available with the Director of Secondary Education and also the District Educational Officers and other inspecting officers. I have no information about the cost of the forms.

2nd February 1966]

“ A copy of the demi-official letter cited is forwarded to all the Collectors and Heads of Departments for information and guidance. The contents of the demi-official should be brought to the notice of all concerned who have anything to do with the collections for the National Defence Fund, and it should be ensured that no official pressure of any kind either direct or indirect is exercised to compel people to make contributions to the fund. All collections towards the fund should be wholly voluntary so that there is no room for any feeling in the minds of the public that Government are resorting to pressure to raise money for the fund.”

திரு. க. அன்பழகன் : இதைக் கட்டாயப்படுத்தி வசூலிக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் அறிக்கை மூலம் தெரிவித்திருந்த போதிலும், அதிகாரிகள் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்குரிய வட்டாரத்தில் இவ்வளவு தொகை வரையில் சேர்த்துத் தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்தல் இருந்ததா? அந்த வற்புறுத்தலை நிறைவேற்றுவதற்காக கட்டாயம் என்ற சட்ட வகைக்கு உட்படாத முறையில் எப்படியாவது நிதி வசூலிக்க அவர்கள் முயற்சித் தார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த மாதிரி இல்லை. ஒரு சர்க்கார் இவ்வாறு ‘ஸர்குலர்’ போட்டுவிட்டு அவர்களே ‘எப்படியாவது வசூலியுங்கள்’ என்று சொன்னால், அந்த சர்க்காரிடம் அவர்களுடைய சிப்பந்திகள் என்ன மரியாதை வைப்பார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி சர்க்கார் செய்யாது.

திரு. என். வி. நடராசன் : சர்க்கார் அவ்வித அறிக்கையை அனுப்பியிருந்தாலும் சில அதிகாரிகள் அந்த அறிக்கையை மீறும் செயலில் ஈடுபட்டார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்குப் புகார் வந்திருக்கிறதா? புகார் வந்திருந்தால், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எந்த தனிப்பட்ட அதிகாரி பற்றியும் அந்த விதமான புகார் வரவில்லை. தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் அவ்வாறு நடந்து கொண்டதாகப் புகார்கள் வந்தால், அவை பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. க. அன்பழகன் : ஓரளவு அமைதி நிலைமை ஏற்பட்டுள்ள இந்தச் சூழ்நிலையில், தேசியத் தற்காப்பு நிதி வசூலிப்பது இப்போது நிறுத்தி வைக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. அவரவர்கள் தாமத நிதி கொடுத்து, தேசப் பாதுகாப்பை பலப்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னால், அப்போது அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வது பொருத்தமாகாது.

DR. H. V. HANDE : Sir, out of the four crores of rupees, may I know how much amount has been transferred to the Central Government? What is the procedure by which the Central Government are taking money from the National Defence Fund?

[2nd February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put with regard to the arrangement for the disposal of the fund.

Hindi Pandits in the Thanjavur District Board High Schools.

* 34 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether Hindi Pandits who do not possess the Pracharak Diploma have been ordered to be ousted from service on the last working day of the schools in the Thanjavur District Board High Schools; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) The particulars are awaited from the Director of Secondary Education.

SRI M. RAJAH IYER : May I know, Sir, why this question came up for answer? The question could have been held over till the particulars became available.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are now following the procedure of putting on the list those questions which are more than two months old, and this question has come under that category.

SRI M. RAJAH IYER : May I submit, Sir, that I am put to the necessity of having to renew the question once again? If it had been held over, I can at least be confident of its coming up for answer later on. Now it looks as though it is finally disposed of,

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, normally the practice in the Lok Sabha is, when such answers are given, as and when the particulars are received, they are printed and laid on the table of the House, as though they are answers to unstarred questions. I hope the same procedure is followed here. I have no idea. But I shall see what procedure is followed here.

திரு. க. அன்பழகன் : தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சிக் கழகத்தின் தொடர்பாக உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றிய ஹிந்திப் பண்டிதர்கள் சென்ற ஆண்டின் இறுதி நாளில் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர் என்று கேள்வி கேட்டிருக்கும்போது, அவர்கள் நீக்கப்பட்டார்களா, இல்லையா என்ற குறிப்பைக் கூட அந்த அரசாங்க அதிகாரி தர முடியாததற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒரு குறிப்பை மட்டும் கொடுத்தால் சட்டசபையில் கேட்கப்படும் உப கேள்விகளுக்கு எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்? எல்லா விவரங்களையும் கொடுத்தால் தான் உப கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்ல முடியும். ஆகையால் அவர் விவரங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

2nd February 1966]

Pay scales of non-teaching staff

* 35 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN (on behalf of Sri S. K. Sambandhan) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there was any cut in the pay scales of non-teaching staff when the Government took over the disbursement of salaries for the teaching and non-teaching staff in April 1964?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : Yes.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, when were the orders passed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Does the hon. Member want the date of the order? I do not have the exact date with me.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, what is the nature of the cut?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The standard scales of pay have been fixed, and those who were getting more than the standard scales of pay were reduced to the standard scales of pay. That is the cut which was effected in each case.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, has the formula, that is applied to teachers, been applied to the non-teaching staff? Is it the payment on the basis of the entry in the service register on 31st March 1964?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : So far as the teachers are concerned, the difference between the salary drawn and the standard salary was treated as their personal pay, and it was adjusted in future increments. But so far as the staff is concerned, it was not done so. The difference was not given to them. That is the position.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Was it formerly decided that there was no need to give the difference? 3-11 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is some hope lingering yet and I find that proposals are being examined separately.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know when exactly it will be finalised as it is nearly two years since the cut was implemented?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I could not say that. Originally it was almost decided that there was no need to give the difference. But the matter is being re-examined and, therefore, there is some hope.

[2nd February 1966]

Complaints Cell Officer

* 36 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any officer of the Education Department has been designated as "Complaints Cell Officer" to go into the complaints received from the teachers in each district;

(b) if so, the number of complaints received by the above officers in the districts of Kanyakumari and Tirunelveli; and

(c) among them, the number disposed of?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) to (c) The particulars are awaited from the Director of Secondary Education.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆசிரியர்களுடைய குறைபாடுகள் மிகுதியாக இருப்பதால் உடனடியாக அந்த மாவட்டத்திற்காவது அங்குள்ள குறைகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்கென்று ஒரு அதிகாரியை நியமிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is a general question, but I cannot give any assurance on that.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, there was a Cell in each district with regard to all departments for receiving all complaints. Is it now working?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have not been able to answer the question with regard to this department. How can I answer the question with regard to other departments?

SRI S. K. SAMBANDHAN: When the Hon. Minister says that the Collectors are responsible, why not he answer the question with regard to this department?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am afraid the hon. Member just did not catch the trend of the discussion here. The question was whether there was a Complaint Cell in respect of the Education Department in each district. I said that particulars were being collected and that we had not got that information. When it was asked whether there was any Complaint Cell in other departments, I said, "When I am not able to answer the question with regard to this department, how can I do so with regard to other departments?". When we have no particulars with regard to this department, I think the hon. Member may put a separate question or wait till the answer is received.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have not the Government instructed the Collector of each district to hear all complaints and is that system in vogue now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is with regard to the public and not with regard to any particular officers or teachers or the servants of any department.

[2nd February 1966]

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியை ஒட்டி நான் ஒரு வேண்டுகோள் தங்களுக்கு தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். எந்தெந்த கேள்விகளுக்கு விடைகள் அளிக்கப் படக்கூடிய நிலை தற்போது இல்லையென்று அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறதோ அவைகள் அச்சேற்றப்படுவதற்கு பதிலாக மன்றத்தின் முன் விடை கூறப்பட்டு துணைக் கேள்வி எழுப்புவதற்கு வாய்ப்பளிக்க தாங்களும், சட்டமன்ற முதல்வர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are not the teachers allowed to just make complaints to the Collector and is not the Collector bound to bring such complaints to the attention of the Education Department?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Collectors are receiving complaints from the public and I do not think the teachers can go and complain to the Collector in respect of their service grievances.

Thermal Plant at Tuticorin

* 37 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 96 on 10th August 1965 the stage at which the proposal for the erection of a Thermal Plant at Tuticorin now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The clearance of the Union Government is awaited.

திரு. சு. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பில் அமைச்சர் அவர்களால் தரப்பட்டுள்ள உறுதி மொழிக்கு மாறாக இப்போது எதுவும் நடைபெறாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கூறுவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: மத்திய சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்கவேண்டியது இது. அவர்களுடைய அனுமதியை எதிர் பார்க்கிறேன் என்று சொன்னேன். இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் இந்த அனுமதி வழங்குவதற்கு உரியது என்று உறுதியை மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறது என்று வலியுறுத்தி சொல்லியிருக்கிறேன்.

Burma evacuees

* 38 Q.—SRI N. V. NATARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of Tamilians who have come to Tamil Nad from Burma as on 1st July 1965;

(b) the districts to which they have been sent; and

(c) the nature of help rendered to them by the Government of India and the State Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) The number of persons of Indian origin who have come to this State from Burma by sea from 23rd July 1964 to 1st July 1965 is 37,446.

[2nd February 1966]

(b) The repatriates having roots were sent to all districts in the State except the Nilgiris and Kanyakumari.

(c) A statement ^ais placed on the table of the House.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு தரப்பட்டுள்ள விவரங்களின் ஐந்தாவது பாராவில் அகதிகள் குழந்தைகளுக்கு தொழில் கல்லூரிகளில் படிப்பவர்களுக்கும் மேற்படிப்பு படிப்போருக்கும் அரைச் சம்பளச் சலுகை என்று இருக்கிறது. அதை முழுச் சம்பளச் சலுகையாக ஆக்குவதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : ரூ. 1,500 வருமானம் உள்ள நிலையில் இருந்தால் அவர்களுக்கு அரைச் சம்பளம் மற்றவர்களுக்கு இந்த விதி பொருத்தமாக இருப்பதால் இந்தக் குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் 1,500-க்கு மேல் வருமானம் பெற்றால் சம்பளம் வாங்குவதில் தவறில்லை.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us how many of these persons have been employed by the Government or by the Governmental or quasi-Governmental institutions in the State?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the exact figures here.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே தரப்பட்டுள்ள விடையில் அகதிக் குழந்தைகளுக்காக மதுரையில் ஒன்றும் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள மாத்தூரில் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு ஒன்றுமாக தனிப்பள்ளி துவக்குதல் என்றிருக்கிறது. அவை துவங்க இருக்கிறதா அல்லது துவங்கி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : அவை துவங்கி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

SRI S. K. SAMBANDHAN : It is stated that one of the measures is help for the construction of bunks/stalls by local authorities. Will the Hon. Minister state the amount that the Government have sanctioned for each such stall or bunk?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is a scheme of giving loans to the local bodies—the panchayats and municipalities. It is given by the Government of India. When they erect these stalls, they will be rented out to these repatriates in preference to others.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I want to know the amount that has been allotted for the construction of each of these stalls or bunks.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : We have not decided on any uniform type of bunk or stall. We advance loans to them when they ask for them.

[2nd February 1966]

DR. H. V. HANDE : What is the total amount of money that this Government have received from the Centre towards rehabilitation?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : As far as loans are concerned, they give us all that we want. Grant is given on a percentage basis. That is 18 and in some cases 20. With regard to loans, whatever money we require, they give us.

SRI S. K. SAMBANDHAN : We are not aware of any type designs sanctioned by the Government. The amount now given to the panchayats is not enough for constructing bunks or stalls. The bunks or stalls would not last long. That is why I put the question. Will the Government examine the question and see that more funds are allotted for construction of such bunks and stalls?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : That is just what we are doing now. Though we have sanctioned the scheme, no work has been started yet. The money has to be disbursed. We have just received the amount from the Government of India and we have asked the municipalities to prepare schemes.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister said that whatever was required was given by the Central Government. What is the amount received so far from the Central Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Our demand is made as and when a number of people come and have to be rehabilitated. Each repatriate is entitled to a business loan of about Rs. 2,000. Loan assistance is the main item. As and when we disburse that money, we get a reimbursement from the Government of India. I can give the figures on a particular day. But the whole thing covers a large amount and it varies from day to day. It will not be possible, therefore, for me to say how much we demanded and how much we got.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, பர்மா விலிருந்து திரும்பிய அகதிகளில் கல்வித் தகுதியுள்ளவர்கள் மூவர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். அதில் ஓர் இருவர் சிலேன் கல்வித் தகுதி பெற்றிருப்பதாகவும் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என்று வேலையிலிருந்து பிரித்துவிடப் பட்டிருக்கிறார். அவர்களும் அரசாங்கத்திற்கு முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பரிசீலித்து மீண்டும் அவர்களை வேலையில் அமர்த்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட தரம் தகுதி இருந்தால் ஏதேனும் விதிமுறைகளை மாற்றவேண்டுமானாலும் அந்த அந்த இலாகா அதற்கானவற்றைச் செய்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் வேலை பார்க்க சாத்தியம் இல்லையென்றால் வேறு இடங்களுக்கு கோரிக்கை போட்டாலும் அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்யமுடியும்.

[2nd February 1966]

SRI S. K. SAMBANDHAN: Our panchayat is one of the panchayats that has been requested to construct such bunks to help Burma refugees. So, we examined the possibility of putting up bunks with the amount sanctioned by the Government. We found that it was not possible to construct bunks with that amount. A bunk built with such a small amount would not be worth while to be let out to Burma refugees. That is why I suggest to the Government to examine the question and allot more funds for the construction of such bunks.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I shall again repeat what I said. This is a loan advanced to the municipality or the panchayat and the bunk constructed will be given to the repatriate. If the municipality or the panchayat represents that the amount given is not adequate, then the question of giving further amount will be considered.

Statutory Ration Cards

3 20
p.m.

* 39 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state the number of statutory ration cards issued in the City of Madras as on the latest date available?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: 478,488.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, நான்கு வட்டசத்திற்கு மேற்பட்ட இந்த அட்டைகள் மூலமாக எவ்வளவு மக்களுக்கு அந்த உணவு விநியோகம் செய்யப்படுகிறது என்ற கணக்கு இருக்கிறதா?

கனம் திரு. வி. ராமையா: அந்த விவரம் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: இந்த அட்டைகள் மூலமாக விநியோகம் செய்யப்படுகிற உணவு எத்தனை கடைகள் மூலமாக விநியோகிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: There are 14 wholesalers in the Madras City of whom 4 are co-operatives. There are 1,315 retailers in the Madras City.

SRI S. K. SAMBANDHAN: May I know, Sir, whether the Hon. Ministers are also card-holders?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Everybody in the Madras City.

DR. H. V. HANDE: What is the take-off for every week on these cards, Sir?

[2nd February 1966]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The take-off varies from week to week. The normal take-off is:

Boiled rice ...	29,606	} All in quintals.
Raw rice ...	10,574	
Wheat ...	6,699	
Soji ...	2,203	
Milo ...	1,586	
Sugar ...	4,900	
Atta ...	61	

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

SRI S. K. SAMBANDHAN: What has happened to Question No. 40, Sir?

MR. CHAIRMAN: It will be taken up on some other day.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) SITTING OF THE COUNCIL ON THE 4TH FEBRUARY 1966.

MR. CHAIRMAN: Hon. Members are aware that the Madras Legislative Council will meet from 10-30 a.m. to 1-30 p.m. on Friday, the 4th February 1966 instead of from 3 p.m. to 6 p.m. as announced to the House on the 29th January 1966. The Council will meet from 3 p.m. to 6 p.m. on all other days.

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council:—

1. The Madras University (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 42 of 1965).

2. The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966).

3. The Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 3 of 1966).

4. The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 4 of 1966).

III.—GOVERNMENT MOTION.

CONSTITUTION OF THE RULES COMMITTEE OF THE COUNCIL.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

"That a Committee consisting of the following Members be appointed to examine the Rules of Procedure of the Madras

[Sri R. Venkataraman] [2nd February 1966]

Legislative Council regarding the passing of Money Bills in the Legislative Council and to suggest suitable amendments, if any, to the same and such other rules that require revision :—

1. Hon. Chairman (Chairman).
2. Deputy Chairman.
3. Hon. Sri R. Venkataraman.
4. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
5. Sri K. Rajaram.
6. Sri K. Anbazhagan.
7. Sri M. Rajah Iyer.
8. Sri K. Balasubramanya Ayyar ”.

MR. CHAIRMAN : The question is :

“ That a Committee consisting of the following Members be appointed to examine the Rules of Procedure of the Madras Legislative Council regarding the passing of Money Bills in the Legislative Council and to suggest suitable amendments, if any, to the same and such other rules that require revision :—

1. Hon. Chairman (Chairman).
2. Deputy Chairman.
3. Hon. Sri R. Venkataraman.
4. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
5. Sri K. Rajaram.
6. Sri K. Anbazhagan.
7. Sri M. Rajah Iyer.
8. Sri K. Balasubramanya Ayyar ”.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : Under rule 193 of the Council Rules, I have nominated Srimathi Lakshmi Krishnamurthi from the current Panel of Vice-Chairmen to be a Member of the Committee.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* SRI A. SRINIVASARAGHAVAN : Mr. Chairman, Sir, I associate myself cordially with the Motion of Thanks to the Governor's Address, so ably moved by my hon. Friend, Sri Kothandarama Gounder.

The Governor's Address refers with moving appropriateness to a matter that has shaken the public mind—the passing away of our beloved Leader Sri Lal Bahadur Shastri. This House has already expressed its profound sorrow over the sudden and unexpected demise of Shastriji, and its homage to him for the magnificent services he has rendered to our country. May his great soul rest in peace.

The Governor's Address refers also to another matter of public moment—a matter that touches the lives of all of us at a material, at even an embarrassingly physical level. Man does not live by

[2nd February 1956] [Sri A. Srinivasaraghavan.]

bread alone, that is man's greatness, but alas, he cannot live without it, that is man's unshakable burden. This burden has become during the last few years so unsupportable in our country that every one feels ashamed, irritated and helpless. We do not have enough food, and let us admit it, the little that we have for all the valiant efforts of the Government does not reach every one as it should. It is a mighty and complicated problem and yet one so urgent and demanding that we have to tackle it immediately, fully and successfully, if we are to survive. I wish I were able to share the quiet optimism that the Governor's Address breathed in this regard the Governor may have firm reasons for his attitude. But as a common man, I find it difficult to face the wolf at the door with nothing better than an assurance from however high a quarter, that all will be well. Sir, all is not well. The fight against lack of food has to be undertaken with all the thoroughness and despatch with which we faced the threat to our frontiers; and the fight must go on till we reach sufficiency, if not, plenty. We cannot afford to lose in this fight, nothing less than the survival of the Nation is at stake. It is true that the problem of food is an all India one but the Government of the State can and should take the initiative and contribute positively to its solution and even give a lead to the rest of the country. I do not want to repeat the various suggestions that have been made in the course of the debate to improve production and distribution. I do not wish to add to them. Most of the suggestions are directed, not towards any reversal or any great modification of governmental policy but towards the elimination of administrative lapses and executive delays. Such delays and lapses are regrettable at any time, they are a crime in the present crisis. I hope the Government will realise this and gear their machinery so that speed and efficiency are secured all round on the food front. One suggestion has been made and it is an intriguing one. It is that the agriculturist should be encouraged to produce more by offering adequate, if not, tempting prices, for his commodities.

This is reasonable, it is fair; but unless the Government are willing to spend a large part of the public revenue as subsidies to the farmer and to see thereby that the high cost of food is not passed on entirely to the consumer, the present tragic situation of high prices of all essential goods will worsen. That would be a calamity.

But could the Government divert enough funds towards subsidies? Even if they did, it could at the most be for a short period: and during this period, every effort should be made to bring down the price level of all commodities. We are tired of hearing the argument that high prices are inevitable in an expanding economy. But an expanding economy is not and should not be allowed to become a dropsical economy. But then the problem of inflation is an all India problem; let me concede that. All the same, our State Government can and should do something positive towards making the Centre bring down high prices. The sooner it is done, the better. A doctrinaire approach should be given up. We

3-30
p.m.

[Sri A. Srinivasaraghavan.] [2nd February 1966]

are not discussing academically the relative merits of a Socialist and an individualistic economy. We are concerned with saving the economic life of the country. Once that is achieved, there will be time enough for the socialists and the individualists to fight it out. A practical and pragmatic approach willing to accept and work out a wise compromise is the need of the moment. Whatever stick it may be, if it comes in handy to beat inflation down, it must be accepted without a question.

That, I grant, Sir, is a negative approach. On the positive side of our economy, specially with reference to our State, we have to bring in early the Steel plant at Salem and the thermal plant at Tuticorin. Other hon. Members have referred to this and perhaps with a stronger voice than I can command. Only this morning a leading daily has published an article which gives an impressively depressing list of how the recent power shortage in our State has adversely affected industrial production in various sectors. Unless and until we are able to fortify ourselves against the vagaries of the monsoon and their crippling effect on our Hydel projects, our industries may have to face periodically all the untoward consequences of lack of power. Steel and power—the two absolutes of industrial growth and strength—we should have them. The steel plant at Salem and the thermal plant at Tuticorin are a necessity and I hope our intrepid Chief Minister and our energetic Minister for Industries will bring them into being soon.

I feel happy that the Hon. Minister for Industries is shortly to visit Japan. Only last evening, at the University, the Hon. Minister said that Japan and the Madras State have many things in common. I hope his visit to Japan will multiply what is common to both in an uncommon measure and will lead to the utilization of Japanese collaboration more and more to augment the economy and the industrial advancement of our State.

I shall finish, Sir, with a few remarks on education, that field where I have been a humble worker all these years. I agree with the spirited plea made by my hon. Friend Sri Rajah Iyer that efforts should be made to secure uniformity of pay and service conditions to all grades of teachers under whatever agency they may be working, if our education is to be anything worthy. I should like to invite the attention of the Government in this connection to one instance. It is the sad plight of teachers in so-called oriental colleges—they are to be named approved colleges in the near future. Many of the Professors and Lecturers—what imposing titles!—in these colleges are drawing salaries that are on a par with, if not less than, the salaries of tutors and Demonstrators in Arts and Science Colleges. This is sad, this is unfair, this is a revealing comment on our sense of values and of educational worth.

We feel proud and happy that education has expanded phenomenally in our State. The Government have also begun to consolidate this expansion and to tone up standards. I hope their

2nd February 1966] [Sri A. Srinivasaraghavan]

efforts will continue and grow more vigorous and purposeful and that both in the formulation of the policy behind these efforts and in its implementation the Government would secure the co-operation of educationalists and accredited teachers' organisations.

Education has not been specifically referred to in detail in the Governor's Address. There is only one passing reference. But that, Sir, is nothing. No Address, however comprehensive, can bring in everything and if it did, where would we be? How could we exercise the inalienable right to grouse that democracy certifies to us, the right to grumble that the little corner where we labour has not been given the attention that it merits?

Having exercised this right to grouse and grumble in however perfunctory a fashion, I conclude, Sir, with repeating that I support warmly the Motion of Thanks to the Governor's Address that is before this House.

* DR. T. V. SIVANANDAM : Mr. Chairman, Sir, it is fitting that the Governor should have in his Address referred to the passing away of our late and beloved Prime Minister and I would like to associate myself with the sentiments that he has expressed in his Address. The Tashkent declaration has already been welcomed by all shades of opinion in this country and by leaders here and all over the world. They have said that the agreement contains the basic principles by which really all the countries can live together with mutual understanding and friendly relations and in peace. Though there is some criticism expressed about the agreement from some quarters, I am of the opinion that in course of time this declaration will not only be observed by India and Pakistan to prevent blood-shed and war but by all countries. This will, I am sure, promote mutual understanding and goodwill between nations all the world over. In course of time the declaration, I have no doubt, will become one of the good scriptures that will be followed by all nations and by all leaders.

Sir, much has been talked about agriculture and increase of agricultural production. While we say we have increased our production in agriculture, we are also introducing rationing. In the year 1952 we fought against this rationing and controls. When we bring in rationing and controls, it is our duty to show why these are inevitable to our country at the present juncture. In that view we must give a balance-sheet. All the production is there. What is the total quantity of production? What is the demand that we are having at present? What is the supply that we have? What is the deficit that we have to make up? We can ward off the deficit only by introducing rationing. If we have dealt with agricultural production in this way, I think everybody in the country will be satisfied with the manner in which we are taking efforts to encourage food production and also the reasons for introducing rationing.

It was said at the beginning of the First Five-Year Plan that we were in a position to produce about 38 lakhs tonnes of rice. Now we have completed three Five Year Plans. We have come

[Dr. T. V. Sivanandam] [2nd February 1966]

up to 56 lakhs tonnes of rice in spite of the fact that most of the cultivable lands have been taken away for industrial purposes—large-scale and small-scale—and also in spite of the fact that a good portion of the cultivable lands has been transformed into housing colonies by the Co-operative House Building Societies and the City Housing Board. Much of the cultivable lands has again been cultivated for raising cash crops. With all these, we have been able to get about 56 lakhs tonnes of rice in the year 1964-65. If these figures are not mere figures but actually coincide with the production in the field, I really congratulate the Government on their achievement. At the same time, we must find out and see how the demand for supply is increasing terribly. Demand for rice is increasing because of the fact that even manual labourers, who used to take other cereals than rice, like cholam, ragi, and cumbu, have now taken to the use of rice. Eating rice is the fashion of the day. Rice food is easily digestible and eating wheat, cholam, and ragi is not easily digestible to persons who are having sedentary habits like teachers, doctors, or advocates. It is the manual labourer that can digest ragi, cholam, etc. A decade before they were accustomed to taking these cereals. But now they do not eat them. Their standard of life has increased so much and their earning has become so much that they have dropped the idea of taking ragi or cholam or cumbu. They have taken to rice eating. They think that it is their privilege to eat rice only. Therefore, there is this increase in the demand for rice.

The second reason for the increase in the demand for supply of rice is that by our public health schemes, the average age of the people has increased to 47 or 48. Formerly the average age of the people was only 27 or 28. So these people also swell the population and there is a greater demand for rice on that score. We know perfectly well that science and technology have developed. Therefore, nobody is dying of any disease. As though it is a godsend to reduce the population, there is the heart attack. We are not only bound to supply rice to our people, but we have got to send rice to the neighbouring State, namely, Kerala. Kerala is earning foreign exchange for our country by exporting cashewnut and coconut. Hence, it is part of our duty to supply rice to that deficit State. Added to all this, in spite of the fact that we are spending lakhs and lakhs of rupees on family planning, yet our birth-rate is still on the increase, though the figures show that there is decrease. You know well, Sir, at the time when you happened to be the Health Minister, in one of the family planning board meetings the population expert told us that on account of the family planning the birth-rate was diminish. But the same population expert one day published in the papers that there was rapid explosion of population, and in consequence thereof, rationing had to be introduced. Hence, in spite of our efforts to stop the increase in population, there is an increase in the birth-rate. But the figures of the population are there. We have touched only the fringe of the problem. We have to go through a long way in

2nd February 1966] [Dr. T. V. Sivanandam]

family planning, whether it is vasectomy or any other method. These methods have to be carried to the villages where the population is increasing by leaps and bounds. It is no use giving publicity to these methods in places where there is no chance of growth in population. For instance, I have read in some paper that in Australia family planning is attempted only by the administration of cheap contraceptive pills and not by surgical operations. Even there they have now come to the conclusion that the birth-rate there has come down so much and that they must now increase the birth-rate. Such being the case, let us resort to the contraceptive pills. If the contraceptive pill has worked so wonderfully in other countries, why should it not work so well in our country also? More than all, we will be saving a lot of money also by getting into touch with the cheap contraceptive pills which they have proclaimed as the one that has given a good result. This information I want to give to the Government.

Sir, it is my view that it is impossible to increase agricultural production with the land reforms that we are having now. It has been said that modern, scientific, and mechanised agricultural methods give increased production. If we have got to adopt modern, scientific, and mechanised way of raising our production, will that be possible with the land ceiling reform that we are having at present? It will not be economic to adopt the modern and scientific methods with the land reforms that are there. Secondly, there is the question of finance that we have got to give to the ryots for insecticides and fertilisers. We have got to give them at the proper time. If they are not given in proper time, it is absolutely of no use. There is no use of saying that loans have been given according to the target. The co-operative central banks have got to spend the money for financing agricultural production. We have seen in most of the districts that the targets could not be reached. It so happens that the Deputy Registrars in charge of these things have to say that the targets have been reached. I do not know why the agriculturists are not coming forward to take these loans. I do not know whether the Government are aware that the agriculturists are not taking the loans for agricultural purposes in spite of the fact that we are giving financial assistance to such a large extent. Hence I want the Minister for Co-operation—he is not here now—to just look into this matter and find out whether it is a fact that agriculturists never come forward to take the loans which are given. The one thing that I suggest is this. In the case of the co-operative central bank, we are giving the agricultural loan. There is a good deal of delay in the sanction of the loans and also in the disbursement of the loans. Such a thing could be avoided if the agriculturists are asked to apply for the total loans for the year at the beginning of the year. If the bank sanctions the loan at the beginning of the year, and asks the agriculturist to operate on it as 'cash-credit' account, it would be possible for him to get the money whenever he is in need. At the same time, the bank must be careful to

[Dr. T. V. Sivanandam] [2nd February 1966]

3-50
p.m.

see whether the money that is drawn is utilised only for agricultural purposes or for any other purpose. Therefore, if the total amount is sanctioned at the beginning of the year, and the agriculturist is allowed the 'cash-credit' in such a way that he can draw money whenever he wants without going to the board of the bank again, it is possible that that money will be utilised by him for his agricultural purposes at the time of need. At the same time, it is not possible to get fertilisers or insecticides. Even if they get, they do not get them at the time when they require them. Under the integrated system of financing, an arrangement is made by the Registrar of Co-operative Societies in such a way that when the man gets loan as money, he is not able to get the fertilisers because at the same time, they are out of stock. What is the use of getting the money when the fertilisers are not available? So, there is a tendency for the agriculturist to utilise the money for some other purpose than agricultural production.

Fertilisers are coming after the season is over and when the agriculturist is not in need of them. So, he is not able to utilise them. He has to sell them at the black-market rate to somebody else only.

Then, financing the agriculturist must be reoriented in such a way that the fertilisers and the finances that are given reach him at the proper time. The mechanical and scientific agricultural implements have got to be given to them at the proper time.

Again, I should like to say that it will be very difficult at the present day to get agricultural labour in view of industrialisation. The cost of agricultural labour has gone up very high. So, at times it happens that there is dearth of agricultural labour and they have got to pay very high wages. Hence, agriculture must be viewed on a par with industry whenever any assistance is to be given. The problem of agricultural labour is going to be so acute in days to come that it will not be possible for the agriculturist to do any sort of work. That is why they want to go in for cash crop. The yield of sugarcane is very good and they got a good price also. The agriculturists experience difficulty on account of the procurement and harassment of one official or other. Hence, the agriculturist, at present, instead of going in for the cultivation of rice, goes in for cultivation of cash crops. If it happens like that for some more time, we will have to face a more acute shortage in the years to come.

At the same time, we have got to see that the agriculturist is paid a profit as decently as possible. That depends upon their cost of production. The cost of production varies from place to place and from district to district. Hence, it has got to be assessed impartially and depending upon the cost of production, the agriculturist should be given a decent profit value for the production. Now, even if there is an increase in agricultural production, how is it being saved. It appears that six rats consume one man's food. There are several millions of rats. Now let us not discuss about it. Unfortunately, rodents and rats are responsible for eating the foodgrains. It is said that about 10 per cent of

2nd February 1966] [Dr. T. V. Sivanandam]

agricultural production has been eaten away by them. A fair percentage is being wasted in our lunches and dinners. Such being the case, we have to fight hard to eradicate rats and we have also to see that rat-proof godowns are built. They can be built only by the State and they cannot be built on account of the land ceiling by the agriculturist. It is the duty of the Government to see, if we want to save as much rice as possible, that we have rat-proof godowns.

The economic way in which we can avoid wastage is by stopping all these dinners and lunches. One thing that has been said is that wastage can be prevented by buffet dinners and buffet tea parties. Even in houses if people take to buffet food, it will be possible to avoid wastage. At the same time, it is the duty of the Government to see that no party with cereals is given at any time till we actually solve our food problem.

Food habit has got to be changed. The President of the Home Science Association of India has stated that food habit can be changed only if it starts from the lower age groups, that is, from the youngsters. Hence, the Women's Association must start a campaign of changing the food habit from the young age groups.

Then, our Friend who spoke yesterday stated that most of the textile mills were getting closed. If the economic depression and non-availability of funds for industries continue, I dare say that in due course of time several mills will have to be closed and the problem of facing the labourers' need will arise.

Several housing schemes have been implemented. A certain amount of money is being spent on housing. Yet, I am sorry to say that co-operative housing scheme is not given as much as is desirable. The Minister for Co-operation is not here now. So I request the Minister in charge of Housing to see that at least in the next year's budget when they get Rs. 300 lakhs from the Life Insurance Corporation, instead of allotting a major portion for State Housing Board schemes, at least a sum of Rs. 100 lakhs is allotted for co-operative housing scheme. We have got nearly 800 co-operative housing societies spread all over the State. All the people are not able to proceed with the construction of houses for want of funds. Hence, I request the Minister to see that a liberal sum of at least Rs. 100 lakhs is given to co-operative housing schemes.

Thank you, Sir.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, having carefully perused the Governor's Address, I find that it is short, but I am afraid it is not sweet. It opens naturally with paying a tribute to our late Prime Minister and ends almost on one subject and that is food. I, therefore, propose to take up only this subject and none other at the present discussion and reserve what I may have to state for a more auspicious occasion when we shall probably discuss the budget.

[Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar] [2nd February 1966]

We are in a very difficult situation and I am afraid it is no exaggeration to say that if things are not rectified, the same fate which overtook many other nations may overtake us also. Let us remember the cause of the French Revolution. It was food shortage that resulted in the beheading of Queen Mary Antoinette and the Revolution in France. It was the same spirit that led ultimately to the Russian Revolution and to many other revolutions, and food shortage is one of the most important factors for provoking the minds of people of all denominations.

As I see the criticisms in the papers and otherwise, I think we have come to a position when unless we take a new orientation about the whole of this food policy, we shall be very soon in very difficult circumstances. I have been perusing unfortunately having been a Member of this Council from its inception, the debates of this Council and my own ineffective contributions, and I have found almost from the beginning from 1950 this question of food has been one of the main topics discussed in the House and many Members have referred to it. I have a quotation from the speech of my Friend who is no more and that quotation in 1950 says, "I understand that the Government of India have decided not to import food. I want to know whether this Government agreed to that policy". 1950 and 1965 are not too far apart and the position is worse in 1965 than it ever was in 1950. Two reasons are generally held out. One of the reasons which is very handy is the failure of the monsoon. I do not know how far the failure of the monsoon is really responsible for some of these factors. It is true that occasionally the monsoon fails. But it does not fail fortunately—God forbid—in the whole of this country; nor does it fail always in this State. We are very fortunate that the monsoon was kind to us sometimes and it has saved our crops during certain seasons.

4-00
p.m.

While I, therefore, realise that this nature's impediment has got to be solved by means which science and technology has placed at our disposal, I came to the next point—over-population of the country. Sir, it is true that we are over-populated and we have now taken to propagating the means publicly to the people to bring down population. Even as a Medical man, sometimes I am ashamed to read these things and also feel shy. The times have changed and as a result of over-population, many remedies have been suggested. I am not an authority on this and will, therefore, leave to the other hon. Members to say what are the best methods, but there are certain essential factors, which I shall place before you, factors which have led to the deterioration of the condition in spite of obvious causes.

The Hon. the Leader of the House may think, when I refer to the States Reorganisation, that I have 'King Charles's head' always to refer to. But, Sir, I am one of those who fully believe that the States Reorganisation developing into the linguistic divisions of the country has been and will continue to be a 'Himalayan blunder'. You may ask me, Sir, what that has got to do with food

2nd February 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

production and with food distribution and with the scarcity of food. Let me tell you very plainly each State has got to look after its own people and give them the best opportunity to see that they are better off even though scarcity may prevail elsewhere. It is due that philanthropic effort is forthcoming, but still the idea that the State should look after its own farmers and give them a chance of making up some little lee-way in these days of stress and strain is predominant in most of the States. I remember, Sir, years ago about the year 1950, when we were nearly faced with famine, this State had to buy foodgrains from another State—I shall not name that State—because I do not want to raise a controversy—that State sold us rice, the surplus rice, at prices which were in excess of what were being charged from the residents in their own State. The result was that we had to pay to the extent of 1 crore 2 lakhs rupees more. This is on record. It is not drawn from my imagination. The same spirit continues and is not lost completely. The more we talk of integration, the more we feel the first duty is to integrate ourselves into a unit and promote the welfare of our people. That is one of the chief reasons why free flow of food from one State to another is not possible. We should all consider ourselves as Indians first. But we do consider ourselves as Tamilians, as Keralites, as Andhras, and as Mysorians. It is inevitable. The authority may not want that it should be so and may not think it is so. But the fact remains.

Then, Sir, it must be admitted that in spite of all our pleas, the Central Government and the State Governments have been promulgating laws relating to reform of lands, which in my opinion has led to the present unfortunate state of affairs. We abolished the Zamindari with great gusto. We abolished the landlords with even greater gusto. And finally, Sir, we have the rule that 3 acres and a cow is the proper thing and the result is there has been parceling out of lands to various people. This has led to a deplorable lack of efficiency in many places where the unfortunate landlord is not in a position in times of drought and otherwise to do all that is necessary. Therefore, he is obliged to appeal to the Government for anything and everything. I should like to give an instance in this connection of a place that I have visited, now in the Andhra area, where a particular Zamindar had an extensive piece of land which he brought under cultivation under the Krishna-Delta scheme. He had nearly 2,000 acres of land. He had 2,000 heads of cattle. During the season, the cattle would be used for ploughing. The manure would be collected and handed over to the various tenants, who were to do the work of cultivation. In the off-season, these cattle would be sent off to the 'Lanka lands' to graze and to come back again during the season. These days are over. They are now trying to struggle with two or four bullocks. For, any farmer now knows that a bullock costs more than a thousand rupees. How then do you expect him to be in a position to cultivate the land, even the little land that is given to him? Sir, we talk of land hunger. I must confess that in my experience those who have been given land were not able to cultivate it. We had a Scheme. The Hon. the Leader of the House knows about it. We

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [2nd February 1966] gave lands generously to Ex-servicemen and also the appliances. We also gave some money with which they could maintain themselves and cultivate the lands. Within two years, those lands were allowed to lie fallow because these ex-servicemen could not continue the cultivation.

Sir, what I am trying to say is that in this great question of food supply, these pet ideas must not overwhelm us. It is all right to have the ambition to see that every man should have a small bit of land, so that he can cultivate that bit of land and all that. But how does he cultivate? What is it that he can get out of it? Can he be all the time on the land in order that he can make a living out of it? I am glad, Sir, that subsidiary occupations are now being found for these persons. Poultry Farming is being introduced. That is the very best way of helping them. I must congratulate the Department on the wise way in which they are encouraging Poultry farming in all the houses where there is a little compound. Such things are no doubt good, but they do not solve the problem.

Hon. Members have said that food habits must be changed. I do not know on what authority they make these statements. Will they change their food habits? How many of them are prepared to do so? Let us be sincere when we try to say all these things. Nobody is going to change his food habit. Once they are accustomed to take wheat and rice, if you go and tell the villagers or the person working in my house, not necessarily in an honorary capacity, but in a more honourable capacity, he will turn round and tell you, 'you want to eat wheat and rice, but you want me to take to cholam and ragi'. This, Sir, will lead to a 'Red Revolution' from those who are already feeling that they are not treated well. Let us give up these ideas. Let us not think that because an appeal is made, they will at once yield to it. Nobody is going to yield. What is going to happen, I will tell you, with all these controls. I am a firm believer in de-control, I am a firm believer in free export and import of grains. It may produce problems for some time, but it will ultimately resolve itself. That is my conviction. I was sitting here patiently listening to the many questions that were directed towards the poor Food Minister of the State, 'Why the rice is given to us, which is already badly smelling or turned to cakes'. How can he, the Hon. Minister, control these? With the best will on earth, will he be able to do that? We must change the character of the people. You must make them less dependent upon the trade that is flourishing from the Himalayas to Cape Comorin, which is openly called black-market. That is the real position. Why is it so? Because we have controls, you have restrictions in regard to movement of foodgrains from one place to another. These men stock the grains and do not want to bring them out. Every time they stock the grains and release them afterwards, only spoiled rice is first sent out. That is the case always.

There are no doubt other factors which bring about these things. Unfortunately, we have been talking all the time of building rat proof godowns. What we have actually done is we have built

2nd February 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

godowns for the rats to flourish and propagate even more rapidly than human beings. The other day I heard that several wagon loads of rice were seized and put into a godown there to perish. After some time the rice could not be sold and, therefore, it had to be thrown out. Exactly the same thing happened in the Bengal famine in the years 1943 and 1944. They put the rice in godowns and then ultimately they had to throw the whole lot into the Hooghly, because if that rice had been consumed, a virulent form of gastric disturbance would have ensued resulting in the people dying of cholera.

Let us, therefore, Sir, realise what we have to do and what we are now doing. Have we within the last fifteen years built godowns which are rat proof? Have we given facilities for the people to store their rice? Have we allowed them to move the rice freely from one place to another, so that they can make a little profit? What does it matter if there are a hundred or two hundred black marketers?

And that, Sir, brings me to the question of price control. Every housewife complains of these controls and rising prices. Everything is now more costly. Rice is costly, wheat is costly. As far as the other things are concerned which some may think delicious, the soil and the atta, they are all costly. (An hon. Member: What about gingelly oil?) Yes, Sir, gingelly oil, coconut oil, everything is more costly. I can give the price index of a number of things. The cost of vegetables, such as cabbage and carrot, has gone up. The price of everything has gone up. Why are they so costly? It is because an artificial attempt is being made to put up obstacles at every stage. You will find that if these obstacles are removed, if more of free flow of rice is allowed—I do not mean to say you must do it now and nobody dare do it—but in the course of the year, you programme in such a way that these unnecessary obstacles are removed and movement is allowed from one place to another, things will ease. Nobody wants to store the rice for centuries, rice that is wanted for immediate consumption. I know there are anti-social elements in society, they may corner and store, I agree, but not for long because the rice will get spoiled under long storage.

Now what do we do? We issue permits. First of all, we thought that permits were going to be issued almost daily to get our rations. When I saw the long list that was brought to me, to write out all the things that I had to, I said my education was not sufficient to fill it. (Laughter) It is impossible. And then there were the new words quintal and all that which I heard of for the first time. Then we have to put down the requirements for all the members of the family for every single item, so to say, take an inventory. I thought we should have either a statistician or some expert in mathematical calculations. Why not make it simple? Why not give the ration once a month? Issue rations for four weeks at a time and be done with it. Now as it is, it costs enormously to get the rations. You have to keep a person always on the move to get them. If you go to the shop and ask for a particular thing, he says 'I have not got it'. And another scarce commodity

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [2nd February 1966]

in the ration shop is courtesy. There courtesy has been given the go-by. There is no courtesy whatsoever. I do not go to the ration shop. I dare not. But such people as do go and have to go have complained to me. I have trust in their good faith and, therefore, there is no question of exaggerating the thing. So I say, Sir, it is one of the worst forms of tyranny that the ration shop holders exercise over the customers. What can the Hon. Minister do? Can he change the character of the nation overnight? Therefore, I say, give up these controls and you will be all the happier. We will suffer for a little time.

Then, Sir, so far as the foodgrains are concerned, it is not a question of whether the foodgrains are in sufficient quantity to go round or not. Whatever it may be, I do not agree—and I have mentioned this repeatedly—that in a country of 450 millions there could be a centrally directed food policy. It is unimaginable. Will there be one person in Europe which has a much lesser population than 450 millions, to give food to all the people of Europe? I believe in integration and in many things. But this sort of idea, that is, a single individual or a single machinery can evolve the food policy of the whole of India, is absolutely erroneous and unworkable. I may write it down in letters of—gold is not available now—in any other character you want. The first thing, therefore, is to realise that it is a State's responsibility and, therefore, it must take its own share and be prepared for all the consequences. Why should we be running up every time to Delhi to have the food policy to be dictated from there? Statisticians make brilliant statistics. The whole crop of rice is increasing every year. From 30 millions or so it has gone up to 90 millions. There is no doubt about it at all because the figures can be easily worked out. I am afraid, unless you bring to bear a new orientation on our food policy, there is going to be further difficulty in that. I do, therefore, feel that it will be very much better for the State and the Centre to take positive action to study this in some detail and see what can be done in the matter.

Sir, another thing associated with the food problems is undoubtedly the question of fertilizers. My hon. Friends here have referred to it. I know something of the fertilizers, because I happen to be connected with a fertilizer plant, not as an investor, but just as a sort of Member on the Managing Board. Fertilizers are made more costly because the ingredients have to come from the far corners of the earth than from the nearest where they are available. Where the ingredients are available, they are not to be given to the particular plant which is located within, say, a fifty or hundred miles. The ingredients have to come from Nangal near Chandigarh right down to Cuddalore. There is transport difficulty and they do not come in proper time. And very rightly the criticism has been made that the fertilizers are not available when they are required and when the fertilizers are given, they are not used. And what happens to the fertilizers? I do hope that we will overcome difficulties which are man-made, which are due to officials who have not got the spirit which the Ministers may have because they have got to

2nd February 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

answer questions and face the music which difficulty the officials do not have. These officials have increased not by ten times or twenty times but more. Parkinson's law is still working very vigorously and very well and therefore it is that we are asked to pay more and more in the shape of dearness allowance. Does the Central Government know or care to know what is happening to the other establishments when they give dearness allowance to their own friends working in their departments? But, Sir, that is another matter about which I have spoken very frequently. It shows how well we are integrated in the country and how well they are looking after the interests of all of us. But the point I want to make is this. The real difficulty is in the large administrative set-up that you have, in the number of people that you employ. The more the people you employ, the less the efficiency of the administration. Sir, as a small man, responsible for an establishment of about a hundred or two hundred in the university, I can tell you that every time a request is made for increase in staff I turn it down because more efficient work will be produced by the existing establishment. Unless I can quite appreciate the rationale of it in proportion to the increase in work, I always turn down proposals for additional employment.

Now, Sir, I could go on blaming the Ministers, these people and those other people which may sound very nice. But I am not prepared to do it. I do not think it is right to take a superficial view of this grave problem. We must sit together and see what can be done, how we can uproot the evil which has come like a cancer to eat into the very vitals of the nation. Look at what is happening with our neighbours. Look at the amount of destruction that must have been caused. Look at the amount of emotion that might have been spread out. This is not a political question, and it should never be looked upon by any political party as an issue in politics. If people look on food as an issue in politics, I must say that they have lost interest in the welfare of the nation. The food policy must be above all politics and must be dovetailed in a human and humanitarian manner to the work that is on hand.

Sir, only this morning, as I was coming here, I received this copy. Some kind friends sent this copy to me. The copy is entitled, 'Indian Agriculture—A survey by the Associated Chambers of Commerce and Industry of India—December 1965'. I am sure Hon. Ministers might have got this copy. I think it is a very good survey and a very frank appraisal of the difficulties of the situation without bringing into play the language of harsh criticism that we like to do. At my age I am not in a position to speak harshly, because I quite realise the defects in myself. If I were in the position of the Hon. the Minister for Food, which I will never be—he need not have any apprehensions on that score—I would certainly feel that there is too much of rough criticism and too little of that kind of assistance that we must give in a moment of crisis. These people have a five-fold programme. What are they? The first is systematic efforts to extend the application of science and technology. We want people to adopt mechanised methods of irrigation. We ourselves do not know how these mechanised methods

4-20
p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [2nd February 1966]

have to be applied. When we give them these beautiful illustrations, which I see in the papers beautiful tractors, beautiful methods of cutting and so on they buy them. But afterwards like many costly equipment, which we get in the academic world, they are treated as museum specimens to be shown to the visitors. We must get something more than the supply of technical equipment. That is, we must have the technological skill to work the equipment and to see that they are kept in good condition. This is badly lacking. It is no use asking the agriculturist to make use of the technical equipment.

Then comes the Creation of more favourable Economic Environment. The gods above will never furnish it. Taxation is our root policy. Wherever else we may be deficient in, we may not be deficient in taxation. Levy of tax upon tax there is. The Government levy taxes upon taxes on the ground that here and there, there are certain so-called big multi-millionaires, and so everybody should be levelled down. I do not want to speak more on this subject now. I shall reserve it for the budget.

The third item is, 'Strengthening the extension machinery to facilitate the mobilisation of the whole village community in the cause of higher production'. Yes. The village to-day is like the Goldsmith's Deserted Village. Urban areas have come up. More and more of temptation to live in urban areas is there. There are more cinema shows and more dance halls, and more of theatrical methods of life. Therefore, the poor villager is tempted to come to the urban areas. He cannot help feeling whatever be his difficulties—that village life is not worth living. He moves to the urban area with his wife and son. There is no difficulty at all for him. The sum—total of the family earning for the work they do in the urban area is much more than what he will be able to earn in the village. Why should he not come to the urban areas? Why do we want to prevent him? We cannot unless we are in a position to improve the villages. We have built sky-scrappers no doubt in all our big cities. There are big hotels and there is huge tourist traffic. These must be welcomed and must be encouraged. Then we blame that people do not care for the villagers, that doctors do not go to the villages, etc. It is said that after all, for the support that the Government give for their education, the doctors are not prepared to go to the villages. What is worse, the Government do not allow their administrators to go to the villages. I am in a position to know and say that what the Collectors of old did. They went in bullock carts, stayed in the villages, ate whatever food they got, established intimate contact with the villagers, and knew their conditions. If they recommended remissions in any of these items of revenue to be collected, they knew exactly with whom they were dealing. Today, I hope the ministerialist benches will pardon my saying that the duty of a Collector is to be always available to the Ministers who go frequently on tours and to any other big head of a department and more particularly to the tourists who come from abroad. Pleasant as it may be for certain purposes, the real work of the Collector, so far as the village is concerned, is very much neglected. I am not mentioning this

2nd February 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

in any critical spirit. But when they speak of food and other things, they are the people who should be there to see to it, to encourage the villagers, to assist in the productivity in a proper manner, and to see that undue restrictions are not placed on them. I remember a Collector of olden days, the pre-Independence days, who, in spite of the warnings of the Board of Revenue, refused to collect land revenue from the villagers of a whole taluk. He said, 'I am not going to collect'. Ultimately, the Government had to agree with him. Today, it is not the case. Because, our nature has become suspicious with the result that even those who are in authority are not in a position to exercise that discretion that is supposed to be vested in them.

The fourth item is, 'Assuring adequate supplies and resources and finally intensifying development to the maximum extent possible in the areas which hold out the greatest promise'. Sir, I would commend this pamphlet to every one interested in food production. It is a frank appraisal, and I do hope and trust that we shall have a new outlook on this question and not merely be dictated to by the Centre or by any group. We shall have a fresh outlook so that at least a year hence we may have a real food policy where we do away with all these irksome taxes on the person who owns the soil and grows the food. Let us say now that so far as food is concerned I am sure the Hon. the Food Minister will support me—there should be no sales tax on it. Let us remove the sales tax on foodgrains. It is no use imposing sales tax and all the other inconvenient conditions and then saying that people are complaining of high prices. They will complain. I know what the levy of sales tax means. I know also how the sales tax is being utilised in the wrong way by certain unfortunate social elements. Let us make a bold attempt to see how best we can get over it and also round up the blackmarketers for impressing on them the better way of their appreciating their duty to the nation.

Thank you, Sir.

* திரு. எம். எத்திராஜுலு : மன்றத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் இரண்டு சபையையும் கூட்டி வைத்து பேருரை நிகழ்த்தியதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அவருடைய உரையின் மேல் விவாதத்தை இந்த மன்றத்திலே ஆரம்பித்து வைத்த பூரீ கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்களுக்கும் 4-31
என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு சில ப.ம.
வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவருடைய உரையிலே பாரதப் பிரதமரின் மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவித்து இந்த பாரத மக்கள் அனைவரும் மீளாத் துயரத்தில் இருப்பதையும் அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார். காலம் சென்ற பாரதப் பிரதமர் அவர்களுடைய அரிய சேவை மறைந்த ஜோதி நேருஜி அவர்கள் சேவையைப் போல் உலகத்திற்கே சேவை அது. உலக வரலாற்றிலே இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, அவர் பாகிஸ்தான் சண்டையின்போது பாரத மக்களுக்கு விடுத்த

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [2nd February 1966]

அறிக்கை, நமது கடைசி முச்சுவரை நாம் உங்களுடன் சண்டையிடுவோம், நாங்கள் பின்வாங்கமாட்டோம் என்று வீர உணர்ச்சி தூம்ப சொன்னதும், அதையே அவர் செயலில் எடுத்துக் காட்டி, அவர் கடைசி முச்சு வரை இந்த நாட்டு கௌரவத்துக்காக, உலக சமாதானத்திற்காக, 14 மணி நேரம் கடைசி நாளில் தமது சேவையை இந்த நாட்டுக்கு அர்ப்பணித்து, அதன் காரணமாகவே உயிர் நீத்தார் என்பது உலக வரலாற்றிலே இடம் பெற்று இருக்கிறது. அந்த மறைவு பாரத மக்களை மீளாத துயரத்தில் ஆழ்த்தி இருக்கின்ற நேரத்தில், மக்கள் மன்னர் என்று நாமெல்லாம் நினைக்கின்ற தலைவர் காமராசர் அவர்கள் ஒரு அரும் செயலினால் அந்தத் துயரத்தை நீக்குவதற்காக, மீண்டும் ஒரு நல்ல பாரதப் பிரதமரை தேர்ந்தெடுப்பதற்காக, அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்காக உலகம் இன்றைக்கு தலைவர் காமராசர் அவர்களை வாழ்ந்து வருகிறது. தலைவர் காமராசர் அவர்கள் சேவையினால் நமக்கு, தமிழ் நாட்டுக்கு ஒரு தனி மதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர் தேர்ந்தெடுத்த பாரத நாட்டு பிரதமரை உலகமே ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய வகையில், எந்த அரசியல் கட்சியும் வேண்டாமென்று சொல்லக்கூடாத அளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது. காமராசர் தகுதியுள்ள முறையிலே ஒருவரை தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றார் என்ற ஒரு எண்ணம் உலகத்திலே இன்றைக்கு பாரி இருக்கின்ற காரணத்தினால், அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரும் தலைவர் காமராசர் அவர்களை இந்த பாரதம் மட்டுமின்றி, உலகமே இன்றைக்கு வாழ்த்துகின்றது. ஆகவே நாமும் அவருக்கு நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல் நமது நாட்டிலே உணவுப் பற்றாக்குறை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 1½ வருஷ காலமாக உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது நம்முடைய அரசாங்கம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற அடிப்படையிலே அல்ல. இதற்கு காரணம் நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றமும் பொருளாதார வளர்ச்சியும், இரண்டாவது, மக்கள் தொகை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு வித காரணங்களினாலே இன்றைக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்ற உடன் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமது பாரத அரசாங்கம் ரூ. 660 கோடி விவசாய உற்பத்திக்கென ஒதுக்கி இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே விவசாயத் துறைக்கு ரூ. 630 கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நமது பாரத அரசாங்கம் ரூ. 1,718 கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறது. இந்த மூன்று திட்டத்திலும் நாம் பெரும் பலனை அடைந்து தான் இருக்கின்றோம். ஆறரைக் கோடி டன் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம் என்றால், உணவுத் துறையிலே நமது அரசாங்கம் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் நாம் ஏன் இந்தப் பற்றாக்குறையிலே இருக்கிறோம்

[2nd February 1966] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

என்று சொன்னால், இந்த மக்கள் பெருக்கம் வருஷம் ஒரு கோடி அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். இந்த மக்கள் பெருக்கத்தைத் தடுத்தால் அன்றி, நாம் உணவு உற்பத்தியை எவ்வளவு பெருக்கினாலும் கூட அது பற்றாக்குறையாகத்தான் இருக்கும். நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு வெள்ளைக்காரர்களால் பழுது பார்க்கப் படாத குளங்கள், ஏரிகளெல்லாம் நமது அரசாங்கத்தால் பழுது பார்க்கப்பட்டு, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நமது தமிழகத்திலே 9 நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு பணம் ஒதுக்கி, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1¼ லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். அடுத்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 2 பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை முடித்து இன்றைக்கு 6 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கின்றார்கள். இந்த முயற்சியினால், 38 லட்சம் டன்னிலிருந்து 58 லட்சம் டன் வரை நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அப்படி உற்பத்தி செய்திருந்தாலும் மூன்றாவது திட்ட இலக்கிலே 69 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று நாம் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், நமக்கு அந்நியச் செலாவணி காரணத்தினால், போதுமான உர வசதி வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய முடியாத காரணத்தினால் 62 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி தான் பெற முடியும் என்று இப்போது நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவிலே நாம் நிறைய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நமது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற வழியிலே மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும்கூட அதிக முக்கியத்துவம் நமது பாரத நாட்டிலே, தமிழ்நாட்டிலேதான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களிலே எடுத்துக்கொண்டாலும் 20,642 கிராமங்களுக்கு இன்றுவரை மின்சாரம் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 2,43,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு, இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கென்றே தனி இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தத் துறையிலும் இன்றைக்கு நாம் குறைந்து விடவில்லை. அப்படி குறைந்திருந்தாலும், இந்த உணவு உற்பத்தி பெருக்கத்திலே இன்றைக்கு குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தான் நாம் எல்லோரும் உணர வேண்டும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு தப்புப் பிரசாரம் இல்லாமல் இருந்தாலே இந்த உணவு உற்பத்திக்கு ஒரு ஆதரவு இருக்கும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, அடுத்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1960-வது ஆண்டு ரூ. 170 லட்சம் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ரூ. 70 லட்சம் வரை அந்தத் திட்டத்திற்கு செலவாகி இருக்கிறது. 14 லட்சம் ஏக்கராக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி பெற்று 2¼ லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம். அதே மாதிரி மற்றும் மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற ஜில்லாக்களுக்கு தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி உணவுப் பெருக்கத்திற்கு இன்றைக்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்வது, தஞ்சாவூர்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [2nd February 1966]

பகுதியை அடுத்திருக்கிற தென் ஆற்காடு, தஞ்சாவூரோடு இணைந்திருக்கின்ற சிதம்பரம் பகுதி, அந்தப் பகுதியிலே தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால், நிச்சயமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே 2½ லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி செய்திருப்பதைப் போல், அதோடு இணைந்திருக்கின்ற சிதம்பரம் பகுதியிலே அதிக உணவு உற்பத்தியை செய்ய முடியும் என்பதை நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏனென்றால் பாசன வசதியும் ஏரிகள் வசதியும் வாய்க்கால்கள் வசதியும் அங்கு நிறைய இருக்கின்றன. அதை எடுத்துக் கொள்ளும் வகையில் அந்தப் பகுதிகளில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை மேற்கொண்டால் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உணவு உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டுமென்றால் நாம் இன்னும் அதிகமான அளவில் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஊக்க மளிக்கப்படாவிட்டால், நாம் என்னதான் பணம் செலவு செய்தாலும் பலனில்லாமல் போகிறது. விவசாயிகளுக்கு நாம் சாகுபடிக்க கடன்களை, உபத்திரகான கடன்களையும் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடும்போதும் அந்தத் திட்ட ஆரம்பத்திலே இன்ன விலைக்குத்தான் அவை விற்கப் படவேண்டுமென்று விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். நான்காவதாக, வெள்ளம் அடிக்கடி வருவதால் விவசாயம் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. வெள்ளம் வந்த மறுவருடம் பயிர் செய்ய முடியாமல் போய்விடுகிறது. ரசாயன உரம் வாங்க வழியில்லாமல் போய்விடுகிறது. இந்தக் கட்டத்தில் ஏற்படும் சிரமங்கள் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு விவசாயிகளை விட்டு நீங்காது. அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் முறையில் அவர்களுக்கு ஏற்படும் நஷ்டத்தைக் கடனாகவோ அல்லது மானியமாகவோ கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்கு உற்சாக மேற்பட்டு, பயிர்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டாலும் அரசாங்கம் நமக்குப் பாதுகாப்பளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் விவசாயம் செய்வார்கள். அப்படியில்லாவிட்டால் மகசூல் இன்ஷூரன்சாவது உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்குப் பொறுப்பு ஏற்படும். அத்துடன் இப்போது நமக்கு அதிகமாக ஜீவநதிகள் கிடையாது. அதனால் தண்ணீர் வசதி பெருக்குவதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும் ஜீவநதிகள் இல்லாததால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இருந்தாலும் இப்போது 25 ஆயிரம் கிணறுகள் வெட்டத் திட்டம் இருக்கிறது. அதில் 10 ஆயிரம் கிணறுகள் முடிவடையப் போகின்றன. இன்னும் பல பகுதிகள் நீர்ப்பாசனம் பெறுவதற்குத் தகுதியாக வழிவகைகள் இருப்பனவாக உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் அதிகாரிகள் சென்று பரிசீலிக்கவேண்டும். குறிப்பாக என்னுடைய ஜில்லாவில் எத்தனையோ சிறுசிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். அவற்றிற்காக அரசாங்கத்திற்குத் திட்டங்கள் போட்டு அனுப்பினாலும் பொறியியல் வல்லுனர்களைக் கொண்டு அனுப்பினாலும் அவற்றிற்காக

4-40
p.m.

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

உடனடி உத்தரவு கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் கடலுருக்கு அருகே ஐந்து கிராமங்கள் இருக்கின்றன. உப்பலவாடி, சபாஉப்பலவாடி இன்னும் நாணமேடு, உச்சிமேடு போன்ற கிராமங்களுக்கு சொந்தமான 500 ஏக்கர்கள் நிலங்கள் இருக்கின்றன. இந்நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதியிருந்தாலும் அவற்றிற்குப் பக்கத்தில் கடல் நீர் குழிந்து கொண்டிருக்கிறது. கடல் நீர் மழை காலத்தில் பெருக்கெடுத்து வந்து அந்த 500 ஏக்கர் நிலத்தைப் பாழ்படுத்தி விடுகிறது. அதனால் அங்குள்ளவர்கள் நெல் பயிர் செய்யமுடியவில்லை. மேலும் புஞ்சைப் பயிர் செய்யலாமென்றாலும்கூட கடல் நீரின் உப்பு அந்த மணலிலே படிந்து விடுவதால் புஞ்சைப் பயிர்களும் கெட்டுவிடுகின்றன. ஆகையால் அந்தப் பகுதிகளில் கடல் நீர் புழுந்துவிடாமல் அணைபோட்டு பாதுகாப்பளித்தால் அங்கே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காக அமைச்சர்களிடத்திலும் அதிகாரிகளிடத்திலும் அங்கே கடல் நீர் தடுப்பு அணை போடவேண்டுமென்று கேட்டும் இதுவரை எந்தவிதப் பயனும் இல்லை. இது விஷயத்தில் சர்க்கார் உடனே கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதே போன்று இன்னும் அனேக சிறுசிறு பாசனத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் ஏற்படுத்த சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். குளங்கள் வெட்டுவதிலும், கிணறுகள் வெட்டுவதிலும், எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறோமோ அந்த மாதிரி ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் சென்று அங்கங்கே சிறு பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அடுத்து உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் முன் பணம் கேட்கிறார்கள். எங்களுக்கு 5,000 ரூபாய் கொடுங்கள், எங்கள் நிலங்களை வேண்டுமானாலும் அடமானம் வைக்கிறோம். அந்த ரூபாய்க்கு உங்களுக்கு எவ்வளவு நெல் வேண்டுமோ அதை நாங்கள் உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். ஏன் அவர்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடாது? அம்மாதிரி கடன் கொடுத்து விவசாயத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாம் சாப்பிடுகிற உணவில் கூட கட்டுப்பாடு வேண்டுமென்பதைப்பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரிசி சாப்பிடுகிறவர்கள் வேறு பொருள் களைச் சாப்பிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உண்மைதான். கிராமங்களிலிருந்து பந்தி பந்தியாக மக்கள் நகர்புறங்களுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வழக்கமாகச் சாப்பிட்டு வந்த கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற உணவுப்பொருள்களை விட்டுவிட்டு அரிசியையே சாப்பிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அது நம் இப்போதைய பற்றாக்குறைக்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாமும் அதற்குத் தகுந்த பல வழிகளைச் செய்தாக வேண்டும். முக்கியமாக நமது ஓட்டங்களிலே கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற உணவுப் பொருள்களை

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [2nd February 1966]

அதிகமான அளவில் செய்வதற்கு வற்புறுத்தவேண்டும். இன்று விலைவாசி எங்கும் ஏறியிருக்கிறது என்றாலும், முக்கியமாக இந்த ஓட்டல்களிலே அவர்கள் ஏற்றி விற்கிற விலைவாசி மிகவும் கொடுமையாக இருக்கிறது. அதை நாம் முதலிலே கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். இது போன்ற சிறு சிறு பிரச்சனைகளாகத் தோன்றுபவைகளை, நமது அரசாங்கம் பல வருஷங்களாக சொல்லப்படுகின்றவற்றை, அக்கறையோடு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கடலுருக்குப் பக்கத்தில் மூன்று சிறிய திட்டிகள் இருக்கின்றன. சிங்காரத்தோப்பு, சோனிகுப்பம், சோரி என்ற திட்டிகள் அவை. இந்த மூன்று கிராமங்களும் நகர எல்லைக்கு நாகை கடலோர பகுதியில் இருக்கிறது. கடலோரப் பகுதியிலிருந்து நகரப்பகுதிக்கு வரவேண்டுமென்றால் நடுவிலே போகின்ற ஆற்றைக் கடந்துதான் நகரத்திற்கு வர வேண்டும். திடீரென்று ஏதாவது இந்த கிராமங்களுக்கு ஆபத்து என்றால் உடனே நகரப்பகுதிக்கு வந்துவிட முடியாது. அங்கே வாழ்கின்ற மக்கள் மீனவ மக்கள். அந்தத் திட்டிகள் 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு கட்டிவிருந்து ஒரு மைல் தூரத்தில் இருந்தன. இப்போது நான்கு நாள் கடல் அரிப்பினால் முக்கால் பர்லாங்கு தூரத்தில் அந்தத் திட்டிகளை நெருங்கி கடல் வந்திருக்கின்றது. அண்மையில் தனுஷ்கோடியில் நிகழ்ந்த கடல் கொந்தளிப்பைக் கண்டோம். அதைப்போன்ற ஏதாவது கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டால் இங்குள்ள மூன்று திட்டிகளுக்கும் அதிக அளவில் நஷ்டங்கள் ஏற்படுமென்பதை இப்போதே அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த மூன்று திட்டிக்களுக்கும் எந்தவித ஆபத்தும் வருவதற்கு இடமில்லாமல் நெருங்கி வந்துகொண்டிருக்கும் கடல் அரிப்பை தடுப்பதற்கு சுமார் இரண்டு மைல் அளவில் சுவர் ஒன்று கட்டப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் சொல்வது சரியாதவரு என்பதை தெரிந்து கொள்ள சர்க்கார் அரசாங்க அதிகாரிகளை அங்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் உண்மை தெரியும். இப்போது ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினால் ஹார்பருக்கு சிமெண்டினாலும் இரும்பினாலும் கட்டப்பட்ட தூண்கள் நீருக்குள் இருப்பதாக அறிகின்றேன். இந்த அறுபதுக்கு மேற்பட்ட தூண்கள் கடலுக்குள் இருப்பதை பெரு முயற்சியினால் வெளியே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ஹார்பர் அதிகாரிகள். எதிர்காலத்தில் இந்த நிலைமை ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜாதி கொடுமைபற்றிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. சுதந்திரம் கிடைத்து பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட உயர் ஜாதி, தாழ்ந்த ஜாதி என்று பிரித்துப் பார்க்கின்ற கொடுமை நீங்காமல் இருக்கின்றது. வாயனவில் சொல்லலாம் எல்லாம் மறைந்துவிட்டதென்று. ஆனால் எங்கே மறைந்து விட்டது என்று கேட்கிறேன். குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [2nd February 1966]

மைனாடி சமூகங்கள் இன்று கிராமங்களிலே எந்த அளவு இந்த ஜாதிக் கொடுமையால் கஷ்டப்படுகின்றன என்பதற்கு எத்தனை உதாரணங்கள் வேண்டுமானாலும் என்னால் கொடுக்க முடியும். மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் உள்ள க்ஷவரத் தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள் போன்ற சமூகங்கள் கிராமங்களில் இன்றைக்கு ஓட்டல்களில் உட்கார்ந்து சம நிலையில் காபிக்கட குடிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்த இருபதாவது நூற்றாண்டில் கூட இப்படி இருக்குமா என்று கேட்கலாம். உண்மையைத்தான் நான் சொல்கிறேன். ஏன் அவை நடைமுறைக்கு வரவில்லை என்றால் பயம்தான் காரணம்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, அங்கத்தினர் ஓட்டல்களிலே தாழ்ந்த ஜாதி மக்கள் சமமாக உட்கார்ந்து சாப்பிட முடியவில்லை என்றார்கள். அப்படியான நிலை இருந்தால் அதைப்பற்றித் தகுந்த அதிகாரிகளிடமோ பக்கத்திலுள்ள போலீசிடமோ புகார் செய்யப்பட்டால் அவர்கள் உடனடியாக அதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அதற்கான சட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அப்படிச் செய்யாமல் கோழைத்தனமாக இருந்தால், ஒன்றும் நடக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : புகார் செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கும் போலீசாருக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் போலீசில் புகார் செய்து அவர்களை நிதிமன்றத்திற்குக் கொண்டிப்போனாலும், புகார் செய்யப்பட்டது போல உண்மையில் நடந்தது என்று சாஷி சொல்வதற்கு அங்கு கிராமத்திலிருந்து ஒருவர் கூட வரமாட்டார். இதற்கு நான் உதாரணங்கள் கொடுக்க முடியும். ஒரு வழக்கில் மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்பு, அடிப்பட்டவரே சாட்சியம் சொல்ல வேண்டியிருந்தது; சாட்சியம் கூறப்பட்ட போது, அவர் அடிக்கப்பட்டதைப் பார்த்தவர்கள் 'இல்லை' 4 50 என்பதால் வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது கிராமங்களில் p. m. பாதிக்கப்பட்டால் சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டத்தினால் ஒருக்காலும் பரிகாரம் காணமுடியாதென்றாலும் பயமாவது இருக்கும். இப்போது இரண்டு ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்று அடிமைகளாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்த்து எல்லா சலுகைகளையும் பெற்று முன்னேறி வருகிறார்கள். அதே போல கோளா, மணிபுரி, திரிபுரா உத்தரப் பிரதேசம் மத்திய பிரதேசம் ஆகிய இடங்களில் இவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் தொடக்காதவர்களா? இவர்கள் கல்வியிலும் உத்தியோகத்திலும் முன்னேற்றம் அடையும்படி செய்தால் தானே சமூகத்திலும் இவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும்? தவிழ் நாட்டிலுள்ள செங்கோட்டையிலும், கன்னியா குமரியிலும் இவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; இவர்கள் தொடக்க

[திரு. எம். எதிராஜாவு] [2nd February 1966]

கூடாதவர்கள் இல்லை. இவர்கள் தொடக்கடியவர்கள்தான். ஏன் மற்ற ஜில்லாக்களில் இல்லை. இனிமேலாவது இந்த இரு சமூகத் தையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை மன்றடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அகில இந்தியத் தலைவர் காமராஜர் கூட இவர்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று மிகவும் அனுதாபத்துடன் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறார். அவர் வழிவந்த கனம் அமைச்சர் 17-ம் தேதி டில்லிக்குப் போகும்போது அங்கே இதற்கு அவர் கருணாகூர்ந்து இவர்களை தாழ்த்தப்பட்ட பட்டியலில் சேர்க்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

4-30 * டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுனர் உரை மீது விவாதம் நடக்கும்போது அந்த அந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளிலுள்ள குறைகளைச் சொல்லுவது மரபாகி வந்துள்ளது. மேலும் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின் மூலம் தெரிவிக்கத்தக்க செய்திகளை இந்த விவாதத்தின்போது தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது. அதலால், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின் மூலம் சொல்லத்தக்க சில வற்றை இப்போது சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஆசிரியர்கள் தொகுதியிலிருந்து வந்துள்ளவன் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆசிரியர்கள் படும் சில அல்லல்களை இப்போது தெரிவித்து அவற்றிலிருந்து அவர்கள் விடுபடுவதற்கு வழிகாண விரும்புகிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நெசவு ஆசிரியர்களுக்கு தலைக்கு 5 ரூபாய் வீதம் அண்மையில் சிறப்பூதியம் 'ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ்' தரப்பட்டுவந்தது. அதற்கான ஆணையை 20-2-1965-ல் 'ஸ்பெஷல் D.E.O.' பிறப்பித்தார். அந்த அலவன்ஸ் 1-6-1960-லிருந்து கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அந்த அலவன்ஸைக் கொடுத்தது தப்பு என்று சொல்லி, கொடுக்கப்பட்ட தொகைகள் திரும்பப் பெறப்பட வேண்டும் என்று 4-11-1965-ல் ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாநிலம் முழுவதும் அவ்வாறு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : இது மிகவும் பொருந்தாத ஆணை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1960-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1965-ஆம் ஆண்டு வரை, ஏறத்தாழ ஐந்து ஆண்டுகள், கொடுக்கப் பட்டுவந்த அலவன்ஸ் ஏன் ரத்து செய்யப்பட்டது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பெற்ற தொகைகளைத் திரும்பித் தர அந்த ஆசிரியர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். வறுமை நிலையிலுள்ள அந்த ஆசிரியர்கள் அவற்றைத் திரும்பிக் கொடுக்கக் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை நான் விளக்க வேண்டியதில்லை. திரு. ராஜா அய்யர் குறிப்பிட்டது போல, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு மட்டுமன்றி மாநிலம் முழுவதற்குமே இத்தகைய ஆணை இருக்க

[2nd February 1966] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

கிறது என்றால், அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அவர்களுக்கு இந்த அலவன்ஸைக் கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டும். இதைக் கொடுக்க முடியாவிட்டால், இதுவரையில் கொடுத்த பணத்தையாவது அரசாங்கம் திரும்பப் பெறாமல் இருக்கவேண்டும் "No recovery should be ordered" என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, புதுக்கோட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் படிக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம்—'ஸ்டைபெண்ட்' இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்ற ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் படிப்பவர்கள் உதவித் தொகை பெற்றுவிட்டனர். அரசாங்க ஆணையின்படி, பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக மாதம் 26 ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை பெறத் தகுதியுடையவர்கள், புதுக்கோட்டையில் இந்தப் பள்ளியில் ஏறத்தாழ 36, 37 பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இதுவரையில் உதவித் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை. உதவித் தொகை இவர்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆண் ஆசிரியர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தப் பள்ளிகளில் பலர் 25 அல்லது 30 ஆண்டுகளாக ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் சமஸ்கிருத ஆசிரியர்களாகவோ, ஹிந்தி ஆசிரியர்களாகவோ, தமிழ் ஆசிரியர்களாகவோ, கைத்தொழில் ஆசிரியர்களாகவோ இருக்கக்கூடும். மற்ற ஆசிரியர்கள் நிலைகளுக்கு மகளிர் கிடைத்து விட்டனர். தமிழ், சமஸ்கிருத, ஹிந்தி, கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் நிலைகளுக்கு மகளிர் கிடைக்காததால் பல ஆண் ஆசிரியர்கள் அவர்கள் தலையில் சிண்டு முனைத்த நாள் முதல் பெண்கள் பள்ளிகளில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் தலையீட்டால் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை காரணமாக, அவர்கள் வேலையில் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு மாணேஜ்மெண்டின் மூலம் அரசாங்கத்தின் அனுமதியை ஒவ்வொரு ஆண்டும் பெற வேண்டியிருக்கிறது. ஆண்டு தோறும் மார்ச் மாதம் 31-ம் நாள் அவர்களுக்கு கண்ட நாளாக இருக்கிறது. "மார்ச் 31-ம் நாள் உங்களுக்கு கண்ட நாள். நீங்கள் தொடர்ந்து வேலையில் இருக்க விதிவிலக்குப்பெற மாணேஜ்மெண்டைத் தலையிடச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் இறைவனைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். பூஜாரியைப் பார்க்க வேண்டும்" என்று அரசாங்கம் அவர்களிடம் சொல்லக் கூடிய அவல நிலையில் அவர்கள் இப்போது இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். குறைந்தபட்சம் 15 ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளவர்களுக்கும், 45 வயது வரை பணியாற்றியவர்களுக்கும் விலக்குப் பெற வேண்டியதில்லை என்று சொல்லி அவர்களுக்கு நிரந்தர விலக்கு—'பெர்மனெண்ட் எக்ஸெம்ஷன்' தர வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது மாநிலம் பூராவிலும் இந்த ஆசிரியர்களின் குடும்பங்கள் பல தவிக்கின்றன; 8, 10 குழந்தைகள் உள்ள ஆசிரியர் குடும்பங்கள் பல பரிகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

[2nd February 1966]

இந்த நிலைமைகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ள நான், மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் இப்போது இங்கே இல்லாவிட்டாலும் இவற்றைக் கவனிப்பார் என்று நம்புகிறேன் என்று சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

5-00
P.M.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையின் மீது பேசத்துவக்கும்போது, நமது நாட்டின் பிரதமராக இருந்து மறைந்துவிட்ட உத்தமர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு நான் சார்ந்திருக்கின்ற முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பிலும், இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் சார்பிலும், என் சார்பிலும் அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நேற்று பத்திரிகையிலே நமது புதிய பிரதமர் இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் பேசிய ஒரு பேச்சைப் பார்த்தேன். உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி அவர்கள் பேசியபோது, தென் பிராந்திய மக்கள் அரிசி சாப்பிடும் பழக்கத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு கோதுமையைக் கூடுதலாக சாப்பிடக் கூடிய பழக்கத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு உபதேசத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். தென் பிராந்தியத்தவர்கள் அரிசி சாப்பிடுவதைப் போலவே வட பிராந்தியத்தவர்கள் கோதுமை சாப்பிடும் பழக்கம் கொண்டவர்கள் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. வட பிராந்தியத்தவர்கள் கோதுமை மட்டும் சாப்பிடுவதில்லை, அரிசியையும் ஒரு பங்கு கலந்து, சாப்பிடக் கூடியவர்கள். உதாரணமாக உத்திரப் பிரதேசம், பஞ்சாப், ராஜஸ்தான், பீஹார், மத்திய பிரதேசம் போன்ற ராஜ்யங்களிலே அரிசியும் கோதுமையும், கோதுமை பெருவாரியாக முக்கால் பங்கு, அரிசி கால் பங்கு என்ற நிலையிலே உண்கிறார்கள். இப்போது இந்த நாட்டுக்கு அதிக பற்றுக்குறையாக உள்ளது அரிசி. கோதுமை அந்த அளவுக்கு பற்றுக் குறையாக இல்லை. வட பிராந்தியத்திலுள்ள அவர்கள் கோதுமை மட்டும் சாப்பிட்டு அரிசி பற்றுக்குறை நிலை மாறும் வரைக்கும் அரிசி சாப்பிடாமல் இருக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யப்பட்டால், அது உணவுப் பற்றுக்குறையைப் பெருமளவு தீர்க்க பயன்படக் கூடிய ஒரு உபதேசமாக இருக்கும். அந்த உபதேசம், அம்மையார் அவர்கள் வாயால் செய்யப்பட்டால் அது நிச்சயமாகப் பலனளிக்கும். நமது மாகாணத்திலிருந்து செல்லக் கூடிய அமைச்சர்கள் அம்மையாரை சந்திக்கும் போது அவர்கள் இந்த பிரசாரத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று ரேஷன் விநியோக முறைகளைப் பற்றி எனது பெரும் அன்புக்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், ரேஷன் கடைகளிலுள்ள அவல நிலைகளை அழகாக வர்ணித்து சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு சொன்னார்கள். அதைப் பொறுத்து சில வார்த்தைகள் நானும் சொல்ல விருப்பம் கொள்ளுகிறேன். இங்கு மதராசிலே ரேஷன் எந்த முறையிலே அமல் படுத்துகிறார்கள் என்பது எனக்கு சரிவரத் தெரியாது. திருச்சியைப் பொறுத்த வரையில்,

[2nd February 1966] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்]

வாரம் ஒரு முறை ரேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ரேஷன் கடைகளிலே எப்போது போய் பார்த்தாலும் ஸ்டாக் இல்லை என்ற போர்டு தான் இருக்கின்றது. வாரத்தில் ஏதோ ஒரு நாள் ரேஷன் கொடுக்கிறார்கள். அது எந்த நாள் என்று யாருக்கும் தெரியாது. வந்த ரேஷன் இரண்டு மூன்று மணி நேரத்தில் தீர்ந்து விடுகின்றது. மற்றவர்களுக்கு அந்த வாரத்து ரேஷன் கொடுக்கப் படாமலேயே வருத்தப்படுகிறார்கள். இந்த நிலை மாறவேண்டும், ஒரு வாரம் ரேஷன் என்றால் வாரம் எந்த நேரத்தில் போய் கேட்டாலும் அந்த வாரத்திய ரேஷன் கிடைக்கக் கூடிய நிலையை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ரேஷன் கடைகளில் கோதுமை மாவு போன்ற பொருள்கள் வைப்பதே இல்லை. அவர்களுக்கு தோது இல்லை, அதை வாங்க வேண்டுமென்றால் அதற்குப் பணம் திரட்டுவதற்கு சிரமம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தால் சில ரேஷன் கடைக்காரர்கள் அதை வாங்கி வைப்பதே இல்லை. அது மக்களைப் பெருவாரியாக பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அப்படி முறை தவறி செயல்படக்கூடிய ரேஷன் கடைகளின் லைசென்சுகள் ரத்து செய்யப்படவேண்டும். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் உருவாவதற்கு நான் விசாரித்த வரையில், அடிப்படைக் காரணம், ரேஷனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அரிசி, மற்ற பொருள்களை பிளாக் மார்கெட்டில் அவர்கள் விற்ப்பது இருக்கிறது, அதனால் கார்டுகளுக்குக் கூட சரியாக விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. இதை சரிவர பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன். தவறுதல் இருந்தால் புதிய ரேஷன் கடைகளை அரசாங்கம் ஆங்காங்கு திறந்து செயல்படுத்த முற்பட வேண்டும். நான் என் அப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஆங்கிலத்திலே ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். "Half knowledge is dangerous" அரைகுறை அறிவு ஆபத்து, என்று. அது போல, கண்டிரோல் நான் வாழேனென்றேன், ஆனால் கண்டிரோல் சரிவர அமல்படுத்த முற்படாவிட்டால், அரைகுறையான கண்டிரோல் மிகவும் பயங்கரமானது. சரியான முறையில், பூரண கண்டிரோலாக அது நடத்தப்பட்டால்தான் முறையாகும். அரைகுறை கண்டிரோல் மிகவும் மக்களை பாதிக்கக் கூடியது, கெட்ட பலன்களைக் கொடுக்கக் கூடியது. அதை சரிவர அமல்படுத்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்ல விரும்பும் ஒரு அம்சம் கல்வித் துறையிலே உள்ள மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த ஸ்காலர்ஷிப்புகள் மத அடிப்படையில் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு ஏற்பாடு இருந்து வந்தது. அதனால் சில "forward" community களில் உள்ள ஏழைகள் அதைப் பெறக்கூடிய நிலையிலே இல்லாமல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு ஒரு கூக்குரல் நீண்ட காலமாக எழுப்பப்பட்டு, அந்தக் கூக்குரலின் நியாயத்தை உணர்ந்து மத்திய அரசாங்கம் இப்போது மத அடிப்படையிலே கொடுப்பதைக் காட்டிலும்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்] [2nd February 1966]

பொருளாதார அடிப்படையிலே கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்து, சுமார் ஒரு வருஷ காலமாக பொருளாதார அடிப்படையிலே கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் நமது மாகாண அரசாங்கம் இன்று வரைக்கும் மத அடிப்படையிலேதான் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறதே தவிர, பொருளாதார அடிப்படையிலே கொடுப்பதில்லை.

உட்படி சேர்மன் : ஜாதி அடிப்படையிலே.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : ஜாதி அடிப்படையிலே கொடுக்கிறார்களே தவிர, பொருளாதார அடிப்படையிலே கொடுப்பதில்லை. சுமார் ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பாக நமது மாகாண அரசாங்கம் ஒரு ஜி.ஓ.-வின் மூலம் பொருளாதார அடிப்படையிலே ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு அறிக்கை விட்டதாக எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அறிக்கை இன்றைய தேதி வரையில் அமல் படுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும். அறிக்கை வந்திருந்தால் அதை உடனடியாக அமல் படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அறிக்கை விடப்படாமல் இருந்தால் அத்தகைய அறிக்கை வெளியிட அரசாங்கம் முற்படவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது தேர்தல் நெருங்கும் கட்டத்திலே பாதுகாப்புச் சட்டம் அகற்றப் படவேண்டுமென்ற கூக்குரல் பலமாக எழுப்பப் படுவதை நாம் காண்கிறோம். இந்தக் கோரிக்கையை இன்றைய தினம் எல்லா திக்குகளிலிருந்தும் நாம் ஏற்கக் கூடிய நிலை உருவாகி இருந்தாலும், நான் சுமார் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்திலே இந்த கோரிக்கை பற்றிப் பேசினேன். அந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்திய நான்காவது மாதத்தில், அதாவது 1963 பிப்ரவரி 1-ம் தேதி, இன்று சரியாக 3 வருஷங்களுக்கு முன்பு நான் இந்த மன்றத்தில் பேசிய சில வரிகளை நான் இங்கு படிக்கின்றேன். அதே கருத்தை நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த நாட்டிலே அவசரநிலைமையை அமலாக்கவேண்டியது தான். ஆனால் அந்த அவசர நிலைமை ஒரு வரம்புடன் நடத்தப் பட்டால் தான் நாட்டுக்கு நன்மையாக இருக்கும். வரம்பு மீறும் வகையில் அவசர நிலைமை நடத்தப்பட்டால் எங்கள் உரிமை குறைந்து பல கெட்ட பலன்கள் தான் செய்யும். இந்த அவசர நிலைமை மூலம் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள். பல கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா நலன்களும், சாதகங்களும் ஆளும் கட்சிக்கு அவசரநிலைமை மூலம் கிடைத்துள்ளது. அவசர நிலைமை ஆளும் கட்சியையும் ஓரளவு பாதிக்கும்படி செய்தால் தான் அது முறைப்படி அமல் படுத்தப் படுகிறது என்று சொல்ல முடியும். ஆகவே நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டே இரண்டு அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக இந்த நாட்டில் மத்திய அரசாங்கம்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்] [2nd February 1966]

மாகாண அரசாங்கங்கள் யாவற்றிலும் ஆங்காங்குள்ள பிரதான எதிர்க்கட்சிகளை மட்டும் சேர்த்துக்கொண்டு கூட்டு அரசாங்கங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். அதற்காக நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும்.” என்று நான் பேசிய அதே கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அவசரச் சட்டம் எப்படியும் விரைவில் அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியைப் பற்றி நமது கல்வி அமைச்சர் கனம் சாக்ளா அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு சென்னை நகரத்தில் பேசிய பேச்சுக்கு எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த மாதிரி அவர்கள் சென்ற ஆண்டு பேசவில்லை. அவர்கள் இன்றைக்குத் தான் பிராந்திய மக்கள் பாராட்டு தெரிவிக்கக்கூடிய பானியில் பேசுகிறார் என்றால், அதற்கு அடிப்படையான காரணமாக அமைந்திருந்த அம்சம் எது என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். நான் ஒன்று சொல்வேன். முன்பெல்லாம் மத்திய சர்க்காரில் ஒரு சக்தி இருந்துவந்தது. அதுதான் இந்திக்கு ஆணி வேர் என்ற முறையில் அமைந்திருந்த சக்தி. அந்த சக்தி எவ்வளவு நாள் இருந்ததோ அதுவரையில் இந்திக்கு எதிராக ஒரு வாசகம் கூட யாரும் சொல்லக்கூடிய துணிச்சல் இல்லாமல் இருந்தது. நேருஜி அவர்கள் இந்திக்கொள்கையைப் பிரகடனப்படுத்தினாலும், அவரால் விரும்பத்தக்க நிலையில் நிர்ப்பந்தத்திற்குப் பணிந்துதான் அந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்ற முன்வந்தார்கள். அந்த நிர்ப்பந்தத்தை உணர்பண்ணிய சக்தி வேறு யாரும் அல்ல. மறைந்த பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள் தான் என்பது உலகம் அறியும். அதைத் தவறு என்று சொல்லமுடியாது. இந்தி அவரது தாய் பாஷை. அதனால் எந்த அளவுக்கு அதற்கு அவர் முக்கியத்துவம் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர் கொடுத்தார். அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அவர் அவ்வளவு தீவிரமாக இந்தி விஷயத்தில் இருந்ததால் தான் அவருடைய தயவு வேண்டுமென்றிருந்த நங்கா, மொரார்ஜி தேசாய் போன்றவர்கள் கூட இந்திக்கு பெரும் ஆதரவாளர்களாகக் காட்சி யளித்தார்கள். அந்த நிலை இன்று மாறி இருக்கிறது என்ற காரணத்தால்தான் இன்று சாக்ளா அவர்கள் கென் பிராந்திய மக்களின் அபிலாஷைகளைப் பிரதிபலிக்கும் நிலையில் பேச துணிச்சல் ஏற்பட்டது. ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு இதைப்போல சாக்ளா அவர்கள் பேசியிருந்தால் அவர் நீடித்து மந்திரியாக இருந்திருக்க முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குப் பேச உரிமை யிருக்கிறது என்பதால் அவர் எதை வேண்டுமானாலும் பேசிக்கொள்ளலாம். தீர்க்கதரிசி மாதிரிகூட பேசலாம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : ஒன்றே ஒன்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு புதிய பிரதமர் அவர்கள் மொழியைப் பற்றி தங்களுடைய கருத்தை அறிக்கையாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் பொதுவாக அரசாங்கம்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்] [2nd February 1966]

எல்லாத் துறைகளிலும் பழைய கொள்கைகளையே பின்பற்றும் என்ற அடிப்படையில் சொல்லியது என்றுதான் கொள்கிறேன். இன்று அந்த நிலையில் பெரும் மாற்றம் இருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன். நேருஜி ஒரு காலத்தில் இந்திக்கு ஆதரவு தெரிவித்தார்கள் என்றால், நான் சொன்னேன் நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் ஆதரவு தெரிவித்தார்கள் என்று. அவர்களுடைய தாய்மொழி இந்தி அல்ல என்பது பலருக்குத் தெரியாது. அவருடைய தாய்மொழி இந்தி அல்ல, உருதுதான் அவர்கள் தாய்மொழியாகும். இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் இன்றைக்கு பிரதமராக இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய தாய்மொழியும் தன் தகப்பனுக்கு இருந்த மாதிரி தாய்மொழிதான். ஆகவே முன்பு இந்திக்கு எந்த சக்தி பலமாக இருந்ததோ அது இன்று இல்லை. அதனால் மத்திய சர்க்காரில் ஒரு சூழ்நிலை மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாகாணத்தின் சார்பில் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும், கனம் காமராஜ் அவர்களும் தங்களுக்கு உள்ள செல்வாக்கை உபயோகித்து இந்த நிலையில் தென் பிராந்திய மக்களின் அபிலாஷைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளைக் கையாண்டால் வெற்றி கிடைக்கும் சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அவர்கள் அதற்கு முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : உதவித் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பேசும் போது பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் சாஸ்திரி அவர்களின் வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கித்தான் அது மாதிரி செய்ய ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நம் மாபெரும் தலைவர் மாஜி பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இப்போது நம்மிடத்தில் இல்லை. நேருஜி என்ன கொள்கையைக் கையாண்டு வந்தார்களோ அதையே தமது கொள்கையாகக் கொண்டிருப்பதாக சாஸ்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் செய்தும் வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரியவர் இந்தியைப் புகுத்துவதற்கு பிரயத்தனம் செய்தார், அதனால்தான் அப்படி ஏற்பட்டது என்று அங்கத்தினர் சொல்வது சூழித்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். சாஸ்திரி அவர்கள் இப்போது நம் மிடையே இல்லாதபோது இந்த சபையில் இப்படிச் சொல்வது அபத்தம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

102. Notification issued with G.O. Ms. No. 3226, Revenue, dated 23rd November 1955, regarding the Constitution of the Estates Abolition Tribunal, Dharmapuri, under section 8 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 and also

2nd February 1966]

the Tribunal for the purposes of the Madras Estates (Supplementary) Act, 1956. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Estates (Supplementary) Act, 1956 (Madras Act XXX of 1956).]

B. Reports Notifications and other papers

* 10. Report and Proceedings of the Joint Select Committee on the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965).

* Laid on the Table of the House on 1st February 1966.

[2nd February 1966

APPENDIX.

(Vide answer to starred question No. 38 on page 168.)

Statement showing the various schemes envisaged by the Government for the rehabilitation of the repatriates from Burma.

I. The following measures are under implementation for the rehabilitation of the repatriates from Burma :—

1. Grant of business loans ranging from Rs. 800 to Rs. 2,000 to enable the repatriates to set up petty trades.

2. Relaxation of rules regarding age, educational qualification, etc., for employment in State Government Service where the repatriate is otherwise suitable for employment.

3. Grant of high priority in the matter of employment in Government Departments.

4. Dispensing with the sponsoring by employment exchanges in respect of unskilled workers.

5. Grant of educational concessions to children of repatriates such as exemption from payment of special fees, book allowance and half-fee concession to post-matriculates including those studying in professional colleges and scholarships to post-matriculates as in the case of candidates belonging to Backward Communities.

6. Reservation of 5 per cent of seats in industrial training institutes for Burma (and Ceylon) repatriates.

7. Opening of two special schools for repatriate children, one for boys at Madurai and the other for boys and girls at Mathur in Tiruchirappalli district.

8. Settling of repatriates on agriculture.

9. Grant of old age pension, waiving the rule relating to domicile.

10. Construction of bunks/stalls by local authorities for being allotted to repatriates for setting up petty business with Government loan assistance.

11. Home for unattached women among the repatriates at Mathur in Tiruchirappalli district.

II. The Government have also under consideration the following schemes :—

1. Settlement of repatriate families on vegetable gardening and dairy farming at Mathur in Tiruchirappalli district.

2. Grant of house sites and loans for construction of dwellings to non-agricultural families rehabilitated on employment in the industrial undertakings in the neighbourhood of Mathur.

3. Starting of a new spinning mill in Tirunelveli district and expansion of eleven co-operative spinning mills to provide employment to repatriates.

4. Grant of special stipend to repatriate boys admitted in industrial training institutes.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 3rd February 1966.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Protected Water-Supply Scheme for Ramanathapuram Municipality

* 40 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 99 on the 10th August 1965, the stage at which the Protected Water-Supply Scheme for Ramanathapuram Municipality stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The proposal has been deferred.

SRI M. RAJAH IYER: May I point out, Sir, that last year it was said that the Government were simply waiting for a reply from a wayside village and that as soon as a reply was received, it would be taken up? May I know why the proposal has now been deferred?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The scheme covers eight wayside villages. Seven wayside villages have agreed to meet the cost. The eighth village expressed its inability to meet the cost. Now, further, it is going to cost an enormous amount.

SRI M. RAJAH IYER: May I point out that this is a scheme that involves a big municipality and eight small wayside villages? simply because one wayside village is financially unable to join the scheme, has it the right to veto the entire scheme?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The scheme costs Rs. 28 lakhs. So, we felt that it might be deferred. Perhaps, it may be considered in future.

SRI M. RAJAH IYER: May I know whether this scheme will be considered in the Fourth Plan period?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir.

* Question postponed from the list of questions for the 2nd February 1966.

[3rd February 1966]

Grade I Tamil Pandits.

* 41 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a large number of vacancies of Grade I Tamil Pandits' posts in the High Schools functioning under the Chingleput District Board have not been filled up for over a year; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: தலைவர் அவர்களே, 17 மணிக்கு மேல் ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் உயர்நிலை வகுப்புப் பாடங்கள் இருந்தால் அதற்கு அடுத்த முதல் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் குறைந்த பட்சம் 8 மணி இருந்தால் போதுமென்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டு ஆணை அனுப்பியிருக்கிறது. அவ்வாறு இருந்தும் அந்த மாவட்டத்தில் சில பள்ளிகளில் இரண்டாம் நிலை மூன்றாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு அந்த நிலை ஆக்கித் தரப்படவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையாயின் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நிரந்தரமாக நியமிக்கவேண்டுமென்றால் பலவற்றைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. காலதாமதம் ஆகிறது. தற்காலிகமாக நியமனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Teachers in Aided Elementary Schools

* 42 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether arrears of the difference in salary between the old scale and the new revised scale are yet to be disbursed for the period 1st June 1960 to 31st December 1960 to teachers in Aided Elementary Schools in the Karaikudi Range of Ramanathapuram district; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Yes. Only three cases remain pending. In two cases, the managements of schools have not preferred claim for payment of arrears. In the third case, the delay is due to the failure on the part of the manager of the school to produce non-encashment certificate from the Treasury Officer. Payment of arrears will be made as soon as it is received.

[3rd February 1966]

Mathematics and Science B.T. Assistants

* 43 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received requests from Managements of Aided Secondary Schools for permission to continue in service Mathematics and Science B.T. Assistants beyond their sixtieth year of age for want of qualified candidates; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Do not the Government think that in view of the dearth of Science and Mathematics teachers, extension should be given to these teachers even beyond their sixtieth year of age?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It would depend upon the availability or non-availability of qualified teachers.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: From my experience I find there is great difficulty in regard to Science and Mathematics Assistants.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: In such cases permission is given.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: The stage is for development of science especially in this period of National Emergency. So, what is the difficulty in the Government issuing an order that provided they are medically fit these teachers would be continued beyond their sixtieth year of age?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If there are qualified teachers within 60 available, they should not be unemployed.

Vigilance and Anti-Corruption Commission

* 44 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 96 on 4th March 1965—

(a) the number of cases pending investigation; and

(b) the date of arrest of the accused in all those cases?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN: There are a number of cases pending disposal. Will the Hon. the Chief Minister kindly explain why there is a long delay in disposing of all these cases?

[3rd February 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The explanation that I can offer is that investigation does take time. There must be proper investigation for the case to stand in a Court of Law. That is why it takes time.

Indian Administrative Service

* 45 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of State Government Officers promoted to the Indian Administrative Service since 15th August 1947;

(b) the number of officers promoted to the Indian Administrative Service from the Secretariat Service;

(c) the number of officers promoted from the State Civil Service; and

(d) the number of Military Personnel?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) One hundred and twenty-six officers.

(b) Two officers.

(c) One hundred and four officers.

(d) Thirteen officers.

From other services—seven officers.

Handloom cloth

* 46 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the accumulation of large stocks of exportable variety of handloom cloth with the weavers in the State and the consequent unemployment among the weavers; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) There is a certain amount of accumulation of 'Bleeding Madras' variety in the Handloom Industry. Other varieties of exportable handloom cloth do not seem to be affected. Figures regarding the volume of unemployment among the 'Bleeding Madras' weavers is not readily available as they are reported to be switching over to the weaving of lungis, shirtings, Madras handkerchiefs, etc., for which there is demand.

(b) Procurement of stocks of 'Bleeding Madras', to relieve accumulation, is under consideration of the Government of India.

SRI S. K. SAMBANDHAN: The accumulation is there for the last three or four months continuously. So, will the Government take any steps to expedite this kind of procurement through the Government agencies?

[3rd February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government of India have already issued orders for the procurement of the "Bleeding Madras" cloth.

SRI S. K. SAMBANDHAN: What exactly is the amount of cloth, according to the Government's estimate, that is stagnating in the market?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is all an estimate. The Government's view is that it will be about three million yards.

SRI S. K. SAMBANDHAN: It is more than three million yards. Government have not made inquiries. The total stock now available in the market is more than three million yards. Therefore, will the Government consider the desirability of taking some steps to estimate exactly what the stock in the market is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not necessary. When Government go to purchase the cloth, the offerings will be taken into account and even if there are more than 10 million yards of cloth, I do not think Government can purchase all of it. Government can only purchase that amount which will relieve distress.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us the prices at which the Government are going to buy and whether these prices are according to either exportable prices or according to the cost of production of this cloth.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The published price is already known. That is two shuttles Rs. 1.75, etc. Government are now proposing to change it. I have not received definite instructions, but I have informally been told that they will buy at Rs. 1.90 or Rs. 1.95 per yard. There is also the further incentive offered by the Government of India that if this cloth is exported at a higher price, the Government of India will pay the difference between the price at which they bought and the price at which they exported, deducting only the expenses for administration.

South Arcot Ex-Servicemen Motor Co-operative Society

* 47 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from the South Arcot Ex-Servicemen Motor Co-operative Society for any alienation of lands near the road margin; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) No.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN: The Ex-Servicemen's Co-operative Society has applied to this Government for alienation of certain lands near about the road margins—near about its present office. How is it that the Hon. Minister says that no request has been

[3rd February 1966]

received? Will the Hon. Minister assure this House that he will further examine whether it has been received by the Government or not?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I have not received any such representation.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Does it mean that the Hon. Minister should receive it personally or it could be given to the department of this Government? Any department of this Government is also a Government department.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I have just given the information that it has not been received.

SRI S. K. SAMBANDHAN: I can assure the Hon. Minister, I being one of the Directors of the Ex-Servicemen's Co-operative Society, that it was sent up. The Chief Engineer himself told me that he would personally examine the matter. He has not examined the matter. That is why I put the question. Can the Hon. Minister ascertain if the request has not been received by the Government at all?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: If the hon. Member feels that I have not given the correct information, and if he writes to me, I shall look into it.

Primary Health Centres

3-10 p.m. * 48 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there are any Primary Health Centres that have been sanctioned by the Government but have not yet begun to function for want of medical officers; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) There are 31 Primary Health Centres that have been sanctioned by the Government but have not yet begun to function for want of medical officers.

(b) They are as follows:—

Name of district.	Name of Primary Health Centre.
Chingleput ...	1. Guduvancheri.
South Arcot ...	2. Woraiyur.
	3. Puduchatram.
	4. Kodar.
	5. Morkanam.
	6. Naduveerapattu.
	7. Mugaiyur.
	8. Ponbathi.
	9. Budalur.
Tiruchirappalli ...	10. Malaiyur.
	11. Kadugur.
	12. Maraiyur.

[3rd February 1966]

Name of district.	Name of Primary Health Centre.
Madurai ...	13. Veda sandur.
Ramanathapuram ...	14. Devipattinam.
	15. Keelathuval.
	16. Keelapungudi.
	17. Nerkuppai.
	18. Narikudi.
	19. Kanangudi.
	20. Pudevayal.
	21. Salaigramam.
	22. Bogalur.
	23. Poovanthi.
	24. Zamin Kollamgoundan.
Tirunelveli ...	25. Thenthiruperi.
	26. Vallanad.
Kanyakumari ...	27. Kothanallur.
Salem ...	28. Pennagaram.
	29. Mallasamudram.
	30. Chittoor.
Coimbatore ...	31. Erisinampatty.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, I found from the figures just now read out by the Hon. Minister that 11 out of 31 Primary Health Centres, particularly in the Ramanathapuram district, are without doctors. At least in every district, there is one Primary Health Centre without a doctor. May I know, Sir, why this unusual phenomenon prevails in the Ramanathapuram district?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, doctors who have been posted have not joined duty. There are difficulties in posting doctors to Primary Health Centres. Apart from that, some of our doctors have been sent to the Army Service. UNICEF assistance is forthcoming. They insist that only M.B.B.S. doctors should be posted. So, due to all these difficulties, so many Primary Health Centres are without doctors. Sir, it is very unfortunate that many such Centres are in the Ramanathapuram district.

SRI M. RAJAH IYER: May I point out, Sir, that at least this may be equitably distributed among the various districts? May I also point out, Sir, that it is due to the fact that the appointing authority is the Director of Medical Services, while the controlling authority is the Director of Public Health? May I also suggest, Sir, that relaxation of rules may be considered because the M.B.B.S. doctors do not come forward to serve in villages?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: In certain cases, the L.I.Ms. and G.C.I.Ms. are also appointed on the recommendations of the authority concerned. Some of the doctors who were appointed are attending the condensed M.B.B.S.

[3rd February 1966]

course. Now most of the doctors are undergoing the condensed M.B.B.S. course and the diploma course. That is the main reason, Sir.

DR. H. V. HANDE: What is the total number of Primary Health Centres in the State?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: One hundred and thirty-seven.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether there is any rule requiring these doctors, as soon as they pass the prescribed test, to serve in the Primary Health Centres, say, for a period of one or two years?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, we feel that it is compulsory for posting doctors in rural areas, at least for a period of two years.

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: Would the Government consider making it more attractive to these (M.B.B.S.) doctors to serve in rural areas?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes.

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: If the Government make it more attractive, I am sure many doctors will serve in rural areas.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: In the City, they are given House Rent Allowance and, in rural areas, they are given quarters.

SRI S. K. SAMBANDHAN: May I know, Sir, whether it is because there is more private practice in the towns and cities that most of the doctors prefer to serve in cities and towns? There is not so much of chance in rural areas. Will the Government make it more attractive by giving more allowance for serving in rural areas, Sir?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: They are given non-practice allowance also.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are not the Ayurvedic and Homoeopathic doctors posted to these posts, Sir?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: They cannot be posted.

DR. H. V. HANDE: What are the designations of these doctors, who are manning these Primary Health Centres? Are they Civil Surgeons or Civil Assistant Surgeons, Sir?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Civil Assistant Surgeons are posted there.

[3rd February 1966]

Protected Water-supply Scheme for Kulithurai

* 49 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the date on which the work connected with the protected water-supply scheme for Kulithurai town was commenced?

(b) the total expenditure of the scheme;

(c) the amount spent so far; and

(d) the amount given by the Government as loan?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) The work was started in January 1963.

(b) Rs. 11.42 lakhs.

(c) Rs. 7,96,063 (up to October 1965).

(d) Rs. 8,46,000.

Construction of infiltration well is in progress. Laying of pumping main is nearing completion. The acquisition of land for the location of suction well-cum-pump house was posing a problem. The work is in progress.

Out of a total length of 58,105 feet of distribution main to be laid, 47,891 feet have been completed. Further work is in progress.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, இந்த 63-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்துகின்ற திட்டத்திற்கான தொகைக்கு வட்டி உண்டா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: Simple interest தான் போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, அந்தத் தொகை 1963-ல் அனுமதிக்கப்பட்டு இதுவரையில் முடிக்கப்பெறாமல் இருப்பதால் நகர மன்றத்திற்கு நஷ்டமாகிறதல்லவா? ஆகையால் விரைவாக எந்த முறையில் தடைபடுகிறது என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ததா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இப்போது வேலை நடந்து கொண்டொன் இருக்கிறது. இதனால் கொஞ்சம் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று தெரிந்துதான் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

Election of Presidents to Panchayats

* 50 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of incidents, such as shooting, kidnapping, lathi charges and molestation that took place during the latest election of Presidents to the Panchayats in the State;

(b) whether any enquiry was conducted into these incidents; and

(c) the reasons for such incidents?

[3rd February 1966]

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : (a) A statement* is placed on the table of the House.

(b) & (c) As most of the cases are either under investigation or pending trial, it is not possible to give the reasons for such incidents.

SRI S. K. SAMBANDHAN : There are a large number of incidents like alleged kidnapping, rioting, arson, etc. Will the Government, by taking proper action at an early stage, prevent such incidents in future, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have been aware of these incidents. Certainly they will take adequate preventive action in future.

DR. H. V. HANDE : Is it due to the particular (indirect) method of election that these things happen, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Any election leads to some sort of trouble like this, and not necessarily on account of the indirect election. If we gain a little more experience in democracy, perhaps, this will disappear.

SRI M. RAJAH IYER : Here also, there are a number of incidents in the Ramanathapuram district. May I draw the sympathetic attention of the Government to this fact and request them to take some special measures to prevent the recurrence of such incidents in future, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think we may present a shield for Ramanathapuram for heading the list.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it due to inadequate protection by the Police force, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No. Normally one does not expect malpractices in simple elections like this. But if the Government get adequate information, then they try to take preventive action. In this case, no information is available, because many of them are under investigation. Only after the investigation is over, we will be able to know what has happened.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Many of the panchayats requested Police protection. It was not given in time. That is why such incidents took place. Will the Government see that Police protection is given immediately to those who make a request for it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no proof of the premises. The hon. Member is making a statement which I feel is not borne out by facts.

SRI K. RAJARAM : Election was held in 12,500 panchayats. This is nothing when compared to the huge number of panchayats.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is another point of view.

* Printed as Appendix II on page 268 infra.

3rd February 1966]

UNSTARRED QUESTIONS.*Accidents in the industrial establishments*

1 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of accidents that took place in the Industrial Establishments in the State during the years 1963 and 1964;

(b) the number of fatal accidents in each year;

(c) the reasons for such accidents; and

(d) the action taken by the Government to prevent such accidents in future?

A.—(a) to (d) A statement is placed on the table of the House.

ப.—(அ) முதல் (௭) சபைமுன் ஒரு விவர அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Secondary Grade Teachers

2 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Secondary Grade teachers promoted to the grade of Graduate teachers in the Government schools during 1st November 1966 to 31st March 1967 in Kanyakumari district;

(b) among them, the number of teachers whose services have not been regularised so far; and

(c) the reasons therefor?

A.—(a) Twenty-one.

(b) Nil.

(c) Does not arise.

ப.—(அ) 21.

(இ) ஒருவருமில்லை.

(உ) கேள்விக்கிடமில்லை.

Vigilance and Anti-Corruption Commission

3 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of corruption cases detected by the Vigilance and Anti-Corruption Commission as on 30th June 1967;

(b) the number of persons convicted and the number of persons acquitted; and

(c) whether a list of persons who were apprehended by the Commission will be placed on the table of the House, department-wise?

* Printed as Appendix III on pages 269-271 infra.

[3rd February 1966]

- A.—(a) Seventy seven cases against eighty-nine persons.
 (b) Twenty-seven persons were convicted and six acquitted.
 (c) It is not in the public interest to divulge these details.

ப.—(அ) 89 பேர் மீது 77 வழக்குகள்.

(இ) 27 பேர் குற்றவாளிகளென்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டனர் 6 பேர் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

(உ) இவ்விவரங்களை வெளியிடுவது பொதுநலனுக்கு உகந்ததல்ல.

[Note.—An asterisk at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT re MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras University (Amendment) Bill, 1966.

III. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

8-20
p.m.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Sri V. Ramaiah.

(Sri K. Anbazhagan rose.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the hon. Member Sri K. Anbazhagan wants to speak before the Hon. the Minister for Food. He may be permitted speaks if it suits the convenience of the Chair.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member may speak.

*திரு. க. அன்பழகன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஆளுனர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத் தையொட்டி என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுனர் உரை ஒருவிதமாகவும் ஆளப்படுவோர் உரை மற்றொரு விதமாகவும் இருந்தால் தவறாகாது ஏனென்றால், ஆளுனர் உரை பொது மக்களின் குறைகளை அறிந்து அவற்றை எடுத்துச் சொல்லுவதாக பெரும்பாலும் இருக்க முடியும்தலை. அது அரசாங்கத்தின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பதாகத் தான் இருக்கமுடிகிறது. எனவே, அரசாங்கத்தாரின் கருத்துக்கள் இன்று எவை எவையாக இருப்பதாக ஆளுனர் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டனவோ அவற்றையும், இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை அவர்கள் எவ்வாறு தங்கள் ஆட்சிமுறையினால் திருத்தியமைப்பதாக எண்ணுகிறோர்களோ அந்த எண்ணத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாகத் தான் ஆளுனர் அவர்களுடைய உரை இருக்கிறதே தவிர, பொதுமக்களின் குறைகளை வெளிப்படுத்துவதாக இல்லை. நாட்டின் பொது நிலைமையை அவர் ஓரளவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். நாட்டு மக்கள் படும் தொல்லைகள் மிக அதிகமாக இருப்பது இன்று அமைச்சர்களாக இருப்பவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்க முடியாது.

3rd February 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

வேறு பல பிரச்சனைகள் குறித்து எடுத்துச் சொல்லுவதை விட இன்று நாட்டில் மிக முக்கியமானதாக உள்ள உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி மட்டும் விரிவாகக் குறிப்பிடுவது நல்லது என்று கருதித்தான் போலும் ஆளுனர் அவர்கள் தம் உரையின் பெரும் பகுதியில் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும் இன்றுள்ள உணவுச் சிக்கலைப்பற்றி அறிந்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு அது மனநிறைவு அளிப்பதாக இல்லை. அவர்களுடைய மனக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகள் காணப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட மனக் குறைகளும் குழறலுந்தான் ஒரு காலத்திதில் பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு வழிவகுத்தது என்பதை மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எடுத்துக்காட்டினார். அவர் பிரெஞ்சுப் புரட்சியைச் சுட்டிக் காட்டும் அளவிற்கு உணவுச் சிக்கல் இன்று இருக்கிறது என்றால், அது மக்களுக்கு மிகுந்த வருத்தத்தைத் தந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லத் தேவையில்லை. “உணவு கிடைக்கவில்லை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. நாங்கள் ரேஷன் மூலம் உணவு வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்று கனம் அமைச்சர் சொல்லக்கூடும். அதனால் மட்டும் உணவுச் சிக்கல் தீர்ந்ததாகிவிடாது. இந்த உணவுச் சிக்கலை, 3, 4 கோணங்களிலிருந்து தனித் தனியாகப் பார்க்கவேண்டும்.

முதலாவது உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தி, இரண்டாவது கொள்முதல் பாதுகாத்தல், மூன்றாவது உணவுப் பங்கீடு ஆகிய மூன்று கட்டங்களில் உணவுச் சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண வேண்டும். இன்று உணவு உற்பத்தியில் பருவ மழை தவறியதாலும் குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மழை தவறியதால் போதிய அளவு மின்சாரமும் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. மேலும் போதிய அளவு ரசாயன உரங்களும் விவசாயிகளுக்குத் தரமுடியாத குறை இருக்கிறது. உரங்கள் விநியோகிக்கப்படும் கட்டத்திலும் குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு வகையில் கடன் உதவிகள் அளித்தாலும் கடன்களை அவர்கள் பெறுவதில் உள்ள சிக்கல்கள் பல. அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு கடன் நிதி உதவிகளையும் மற்ற உதவிகளையும் அளிக்கின்றது. அந்தக் குறிப்பு இது. “ஏழை உழவர்களுக்குப் பத்து ரூபாய் பங்குத் தொகையாக உதவியளிக்கப்படுகின்றது. ஏக்கருக்கு ஐந்து முதல் பத்து ரூபாய் வரை உரம், விதை இவை வாங்கக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. ஒரு ஹெக்டாருக்கு ரூ. 400 வீதம் உழக் காளைகள் வாங்கப் பணம் தரப்படுகின்றது. இதில் பாதி மானியம் பாதி கடன். இம்மாதிரியான பாதி மானியம், பாதி கடன் உதவிகள் வேளாண்மைக் கருவிகள், வண்டிகள் முதலியன வாங்கவும் அளிக்கப்படுகின்றன. நிலந்திருத்திச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 100 வரை கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது” என்று அரசாங்கம் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடன்கள் பெறும் முறையில் விவசாயிகள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஏமாந்து விடுகிறார்கள் அல்லது ஏமாற்றப்படுகிறார்கள் என்பது சட்டமன்றத்தில் பல முறை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே கடன் தொகைகள் அவர்களிடம் முழு அளவிற்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. மேலும் விவசாயத்திற்காக தரப்படும் பணம் முழுவதும் விவசாயத்

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd February 1966]

திற்கே பயன்படுத்தப்படுவதில்லை, அதில் ஒரு குறிப்பிடத் தக்க பங்கு வேறு காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று மத்திய விவசாயக் கடன் ஆய்வுக் குழுவின் தெரிவித்திருக்கின்றனர். விவசாயி கடன் வாங்கும்போதே அதில் ஒரு பகுதி தேய்ந்து விடுகிறது; அதிலும் 70 சதவிகிதத் தொகை தான் பிறகு விவசாயத் திற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. விவசாயத்திற்கான பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் 1966-67-ம் ஆண்டுக்குரிய திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாக ஆளுனர் உரையில் சொல்லப்பட்டுக்கிறது. இந்த ஒரு கோடி ரூபாயில் எவ்வளவு தொகை விவசாயத்திற்குப் பயன்படும் என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. விவசாய உற்பத்திக்காக பம்பு செட்டோ உரமோ அவை போன்றவைகளோ வாங்குவதற்காகப் பணம் கடன் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கம் அந்தப் பொருள்களையே வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் கடன்கள் பெறுவதில் அவர்களுக்கு இப்போது போல ஏமாற்றம் ஏற்படாது என்று நான் அறுதியிட்டுக் கூறுவேன். மேலும் பாதி மானியமாகவும் பாதி கடனாகவும் நிதி உதவிகள் அளிப்பதைவிட அவர்களுக்குத் தரும் மானியத் தொகையின் அளவிற்கு அவர்களுக்குத் தேவையான விதைகள் போன்ற பொருள்களைக் கொடுக்கலாம். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தர வேண்டிய கடன் தொகையின் அளவிற்கு, அறுவடைக்குப் பிறகு தானியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட முறைகளைக் கையாளா விட்டால் அரசாங்க உதவிகள் போதிய பலன் அளிக்காமல் போவதைத் தவிர்க்க முடியாது போகும்.

அடுத்து, கொள்முதல் செய்யப்பட்ட உணவுப் பொருள்களைப் பாதுகாப்பதில் அரசாங்கம் முழு கவனம் செலுத்த வேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு, ஏறத்தாழ 30 சதவிகித அளவிற்கு, பாதுகாக்கப்படும் கட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்டு அழிகிறது என்று மத்திய உணவு ஆராய்ச்சிக் குழுவின் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அத்துப்பூச்சி, எலி போன்றவை காரணமாகவோ, ரயில்வே நிலையத்தில் கிடந்து மக்கிப்போவது காரணமாகவோ இவை போன்ற வேறு காரணங்களாலோ விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களில் 25 அல்லது 35 சதவிகிதம் கெட்டுப்போகின்றது என்றால், உண்மையில் இவற்றின் உற்பத்தியில் காட்டப்படும் அக்கறையை விட இவற்றைப் பாதுகாப்பதில் காட்டப்படவேண்டிய கவனம் அதிகம் என்பது தெரிகிறது. உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதாகக் கூறும் அரசாங்கம், உற்பத்திக்கு முயற்சி எடுத்ததற்குப் பின் 5-6 மாதங்களுக்குப் பிறகு பலனைப் பெற வேண்டியிருக்கும்போது, உணவுப் பொருளைப் பாதுகாப்பதில், அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்க களஞ்சியங்கள் 'கோடென்ஸ்' போதிய அளவில் இருக்கின்றனவா என்பதும், அவை உணவுப் பொருள் கெடாதவாறு போதிய பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடியவனவா என்பதும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாப்பதில் தவறுகள் இருந்தால், உணவுப் பொருள்கள் அரசாங்க நிர்வாகத்தின் மூலம் விநியோகிக்கப்படும்போது பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படு

3rd February 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

வார்கள். சென்னை நகரில் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்டுள்ள அரிசி பல வகையில் தரக்குறைவு உள்ளதாக இருக்கிறது என்று இரண்டு நாட்களுக்குமுன் நான் கேள்வி நேரத்தில் இங்கே குறிப்பிட்ட போது, அதை கனம் அமைச்சர் மறுத்தார். தஞ்சாவூர் பச்சரிசி என்று சொல்லப்படும் இந்த மக்கிய அரிசியை அரசாங்கம் விநியோகித்திருப்பதாக சென்னை நகரக் கடைக்காரர் ஒருவர் என்னிடம் தந்துள்ளார் (கனம் அங்கத்தினர் அரிசியை கனம் அமைச்சர்கள் முன் வைத்தார்). இந்த அரிசியை ரேஷன் கடையில் பொதுமக்கள் வாங்காமல் சென்றுவிடுகிறார்கள் என்றும் இதன் காரணமாக பல அரிசி மூட்டைகள் 1,500 ரூபாய் அளவிற்கு தன் கடையில் மட்டும் தேங்கிக் கிடக்கிறது என்றும் அந்தக் கடைக்காரர் சொன்னார். இந்த அரிசி மிகவும் மக்கிப்போன காரணத்தால் மக்களால் குறை சொல்லப்படுகிறது. மற்றுமொரு புழுங்கல் அரிசியை கடைகளில் விற்கிறார்கள். அப்படி, தரப்படுகிற புழுங்கல் அரிசி நீரிலே ஊறிப் போய் உபயோகத்திற்கு லாயக்கற்ற முறையில் உள்ளது அது. இது . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தஞ்சாவூர் பச்சை அரிசி என்று சொல்லி இங்கே காட்டப்படுகின்ற அரிசியை நான் அறிவேன். விசாரித்துமிருக்கிறேன். இதிலே ஒரு குறையும் கிடையாது. அதில் பாலிஷ் குறைவாக இருக்கிறது. அவ்வளவுதான்.

3-30
p.m.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் அதைச் சாப்பிட்டிருக்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : ஏற்கனவே ஒரு அமைச்சர் இதைவிட மக்கிப்போன அரிசியைச் சாப்பிட்டுக் காண்பித்திருக்கிறார்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தேர்தல் நேரமோ அது ?

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதைப் போல தேர்தல் நேரமாக இருந்தால் அமைச்சர்களுக்கு எதையுமே ஜீரணிக்கக்கூடிய ஆற்றல் வந்து விடுகிறது. நான் அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்று இவற்றைச் சொல்ல வில்லை. புழுங்கல் அரிசி நீர்க்கோர்த்த அரிசியாக இருப்பதால் அதை வாங்கி உபயோகிப்பதால் ஏற்படுகிற தொல்லைகளை நாம் உணர வேண்டும். அதேபோல ரவை என்று ஒன்றைக் கொடுக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அரிசியை வாயில் போட்டுவிட்டதைப் போல இந்த ரவையைப் போடமாட்டார் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இதிலே பூச்சிகள் நிறைய இருக்கின்றன. பூச்சிகள் இருப்பதோடு பூச்சி மூட்டைகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் non-vegetarian அல்ல.

திரு. க. அன்பழகன் : அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே இவ்வாறு செய்கிறது என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் சரியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன என்றால் கண்காணிப்பு அதிகமாகவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கண்காணிப்பு சரியாக இல்லையென்றால்

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd February 1966]

ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று சொல்வதைப் போல ஒரு பெரிய திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் போது இது போன்ற குறைகளினால் ரேஷனைப்பற்றியே வெறுப்புடன் எண்ணுகின்ற நிலை மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. கடைக்காரன் என்ன சொல்கிறார்கள்? இவற்றை எல்லாம் அரசினர் எங்களுக்குக் கொடுத்து விற்கச் சொல்கிறார்கள் என்றுதான் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எங்கள் கடை அரிசியாக இருந்தால் இப்படியிருக்குமா என்று சொல்வார்கள். ஆகையால் இதுபோன்றவற்றைப் பொது மக்கள் விரும்பவில்லை வெறுப்படைகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைவிட நல்ல விதமான அரிசியை அரசாங்கம் முயற்சித்தால் தரமுடியும். அரசாங்கத்தினால் தர முடியாது என்றால் இந்த அரசாங்கத்தினிடத்தில் குறை சொல்லியும் பயனில்லை. ஆனால் இதனால் முடிந்ததைக் கூடச் செய்யவில்லை என்பதால்தான் இதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற பெரிய பிரச்சனை விலையேற்றத்தால் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினையாகும். ரேஷன் முறையில் அரிசி கொடுக்கப்படுவதால் அவற்றின் விலை அதிக ஏற்றமாக இல்லை என்று கூறினாலும் பொதுமக்கள் பயன்படுத்துகின்ற மற்ற பொருள்களின் விலையேற்றத்தை அரசினர் அருள்கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி விலை அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது என்று ஆளுனர் குறிப்பிட்டு ஒப்புக்கொண்டிருந்தால் கூட இதைக் குறிப்பிடத் தேவையில்லாமல் போயிருக்கும். ஆனால் அவர்கள் இதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை என்பதால் தான் இவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய உணவுப் பொருள்களின் நிலை இது. மிளகாய் விலை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 1961-ல் ரூ. 208, சென்ற ஆண்டு ரூ. 280, இன்று ஏறத்தாழ அதனுடைய விலை 390 என்ற அளவில் இருக்கிறது. தனியாவை எடுத்துக் கொண்டால் 1961-ல் ரூ. 82, 1964-ல் 110, சென்ற ஆண்டு 145, இப்போதைய விலையைக் கேட்டாலே திடுக்கிடும் நிலையில் இருக்கிறது. அதாவது ரூ. 310-க்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் தந்திருக்கிற சில்லரை வியாபார விலை 320 என்றாலும் நான் அதில் 10 குறைந்தே சொல்லியிருக்கிறேன். மொத்த விலையில் வாங்கும்போது அவர்கள் சற்றுக் குறைத்துக் கொடுக்கலாம் என்ற நினைப்பில் அப்படிச் கூறினேன். அதேபோல புளியின் விலை 1961-ல் ரூ. 120, 1962-ல் ரூ. 132, 1964-ல் 150; 1965-ல் ரூ. 255, இன்றைய தினம் ஏறத்தாழ ரூ. 275 ஆக இருக்கிறது. சீயக்காயின் விலை 1961-ல் ரூ. 91, 1964-ல் ரூ. 112, 1965-ல் ரூ. 195, ஆக உயர்ந்து இன்றைய தினம் ஏறத்தாழ அதே விலையில் இருக்கிறது. வெல்லத் தின் விலை 1962-ல் ரூ. 44, இன்றைய தினம் ரூ. 70 என்று இருக்கிறது. கடலை எண்ணெய் விலை 1963-ல் ரூ. 230, 1965-ல் ரூ. 352, இன்றைக்கு ரூ. 375 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. தேங்காய் எண்ணெய் விலை 1962-ல் 15 லிட்டர் கொண்ட டின் ஒன்று ரூ. 40, இன்றைக்கு அதன் விலை ரூ. 89.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : அதுவும் கிடைத்தால் தான்.

[3rd February 1966]

திரு. க. அன்பழகன் : அதுவும் கிடைத்தால்தான் என்று எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நிலைமை அப்படிப்பட்டது. கடலையின் விலை 1961-ல் ரூ. 46, 1964-ல் ரூ. 80 இன்றைக்கு அதன் விலை ரூ. 100, துவரம் பருப்பின் விலை 1961-ல் ரூ. 68, 1964-ல் ரூ. 95, 1965-ல் ரூ. 165. இன்றைய விலை ரூ. 150 ஆக சிறிது குறைந்திருக்கிறது. கடலைப் பருப்பின் விலை 1962-ல் ரூ. 53, இன்றைக்கு அதன் விலை ரூ. 110, உளுத்தம் பருப்பு விலை 1961-ல் ரூ. 68, 1965-ல் ரூ. 93, இந்த ஒரு மாதத்திற்குள் அதன் விலை ஏறக்குறைய ரூ. 120 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. பட்டாணி விலை 1963-ல் ரூ. 38, 1965-ல் ரூ. 77 என்ற அளவில் இருக்கிறது. டால்டாவின் விலை 1962-ல் ரூ. 6-90, சென்ற ஆண்டில் ரூ. 9-88 என்று இருந்து இன்றைக்கு ரூ. 10-20 ஆகியிருக்கிறது. அஸ்காவின் விலை 1964-ல் ரூ. 1-20, 1965-ல் ரூ. 1-30, இன்றைக்கும் அந்த விலையில் இருக்கிறது. காய்கறிகளின் விலை 1964-ல் இருந்ததைப் போன்று இன்றைக்கு இரண்டு மடங்கு ஏறி இருக்கிறது. ஒரு தேங்காயின் விலை 1964 தொடக்கத்தில் 25 பைசாவாக இருந்து 35 பைசாவாக ஏறி இன்றைக்கு 70-லிருந்து 80 பைசா வரையில் விற்கப்படுகிறது. ஏறக்குறைய முக்கால் ரூபாய்க்கு ஒரு தேங்காய் விற்கப்படுகிறது. பிள்ளையாருக்குக் கூட சிதறு தேங்காய் கிடைப்பதில்லை. அப்படி யாராவது உடைத்தால்கூட சிதறியதைக் கையிலேயே எடுத்துக்கொண்டுபோய்விடுகிறார்கள். கிராயின் விலை ஒரு கட்டு அளவு 3 பைசாவிருந்து இப்போது ஏறத்தாழ 10 பைசாவாக இருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏறியிருப்பதை உணரவேண்டும். பாலின் விலை அரசாங்கம் நஷ்டம் வராமல் பாதுகாக்கும் வகையில் விற்கப்படுவதாகக் கூறப்பட்டது. அது 84 பைசாவாக இருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 1-40 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு குறிப்பு மண்ணெண்ணெயைப்பற்றிக்கூட வந்தது. இப்போது ரூ. 1-40 விலையை இன்னும் உயர்த்தும் நோக்கம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி விலை ஏறிக்கொண்டே போனால் அது ஏழைப் பொது மக்களின் நிலையை அதிகமாகப் பாதிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல ரேஷன் முறை மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக ஏற்பட்டது என்பதை மக்கள் உணரும்படி செயல்படவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நேற்று சொல்லியதைப் போல ரேஷன் கடைகளில் ஏற்படுகிற இடர்பாடுகளைவிட பிற வழிகளிலும் தொல்லைகள் பல இருக்கின்றன. ஒருவருக்குச் சொந்த நிலம் இருக்கிறது. அவர் பெயரில் அரிசி வரவழைக்கவேண்டுமென்று அனுமதிக்காக எழுதினால் அது வருவதற்கு மாதக் கணக்காக ஆகிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு இஞ்சினியருக்கு அவரது மனைவி பெயரில் நிலம் இருக்கிறது. அரிசி கொண்டுவர அனுமதிக்கான விண்ணப்பம் கொடுத்தால், உங்கள் மனைவி உங்களோடுதான் வாழ்கிறார் என்பதற்குச் சான்றிதழ் வாங்கி வரவேண்டுமென்று அவருக்குத் திருப்பியனுப்பப்படுகிறது. ரேஷன் அலுவலகத்தார் அப்படிக்கேட்கிறார்கள். அவர்களைக் குறை சொல்லிப் பயனில்லை. அவர்கள் கையாளும் சட்டம் அப்படிக்கேட்கிறது. மனைவி கணவரோடு

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd February 1966]

தான் இருப்பார்கள். இதற்கு சான்று கேட்கப்படுகிறது. இந்த அளவில் நிர்வாகம் அமைந்திருக்கிறது.

குழந்தைகளுக்கான உணவுப்பொருள் விநியோகத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, அந்த விநியோகம் சீர்திருந்தியிருக்கிறதா என்றால் அந்த நல்ல நிலை இல்லை. எப்போது அரசாங்கம் குழந்தை உணவை விநியோகிக்கத் துவங்கினார்களோ அப்போதே பல பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. 1965 நவம்பரில் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடமிருந்து அந்த விநியோகத்தை அரசினர் ஏற்றுக்கொண்டபோது அது வியாபாரிகளுக்கு அறிவிக்கப்படாமலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. உங்கள் மூலமாக இதுவரை விநியோகித்துக் கொண்டிருந்த குழந்தை உணவு விநியோகத்தை நாங்கள் ஏற்கப்போகிறோம் என்று அதிகாரிகள் தெரிவிப்பதுதான் முறையாக இருந்திருக்கும். அந்தக் குழந்தை உணவை 52 டி.யு.சி.எஸ். கடைகளுக்கு வழங்கும் உரிமை அளிக்கப்பட்டது. சென்னையில் 100 வட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 52 வட்டங்களில்தான் டி.யு.சி.எஸ். கூட்டுறவுக் கடைகள் இருக்கின்றன, குழந்தை உணவு வேண்டுமென்றால் மக்கள் நீண்ட தொலைவுக்குச் சென்று பெற வேண்டிய கஷ்டமான நிலை இதனால் ஏற்பட்டுள்ளது. உடல் நலமில்லாதவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உணவாக ஹார்லிக்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்காக வின்னாப் பித்தால் ஒரு மாதம் முழுவதும் ஒருவருக்கு நான்கு பாட்டில் வேண்டுமென்றால் அவர் அவசியம் நான்கு பாட்டில் சாப்பிட வேண்டுமென்று டாக்டர்கள் சான்றிதழ் அளித்திருந்தாலும்கூட அவருக்கு மாதத்திற்கு ஒரு பாட்டில்தான் அளிக்கப்படுகிறது. அவருக்கு சர்டிபிகேட் அளித்த டாக்டர் சான்றை ஏற்க வேண்டாமென்றால் அரசாங்கமே தங்கள் டாக்டர்களைக் கொண்டு பரிசீலிக்கலாம். ஆனால் மாதம் நான்கு பாட்டில் தேவையானவருக்கு ஒரு பாட்டிலை மட்டும் அளிப்பது, நீ ஒரு வாரம் உயிரோடு இருந்தால் போதும் என்று சொல்வது போன்ற கொடுமையாக அமைந்திருக்கிறது. கருப்புச் சந்தையில் அவற்றை வாங்கவேண்டும் என்ற நிலைமை எப்படி ஏற்படாமல் இருக்க முடியும்? குழந்தை உணவிற்கான பங்கிட்டு. ஒரு மாதத்தில் 5-ம் தேதி ஆரம்பித்து 15-ம் தேதி முடிய வழங்கி நிறுத்தி விட்டோம் என்கிறார்கள். 16-ம் தேதி ஒருவருக்குத் தேவையென்று கேட்டால் அவருக்கு வழங்கப்பட வழியில்லை. இப்படியிருப்பதால்தான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போன்று கருப்புச் சந்தை வளர்க்கப்படுகிறது. அப்படிக்கிடைக்கப்பெறாதவர்கள் தேவையில்லாதவர்களிடம் சென்று இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்து அவற்றைப் பெறவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. முன்பு கம்பெனிகள் மூலமாக குழந்தை உணவு விநியோகிக்கப்பட்டபோது வாங்க வருகிறவர்கள் டாக்டர்களிடமிருந்து சர்டிபிகேட் வாங்கிவந்தால் எட்டாது அல்லது ஒரு ரூபாய் வரையில் விலையைக் குறைத்து தந்துகொண்டிருந்தார்கள். நோயாளிகளுக்குக் காட்டுகிற சலுகையாக அதைச் செய்தார்கள். சர்க்கார் விலை நிர்ணயித்தபோது, இந்தப் பொருள்களின் விலை

[3rd February 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஏற்கனவே உள்ள விலைகளைவிட சற்று அதிகமாகவே நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றால் விலையேற்றத்திற்கு அரசாங்கமே வழி செய்வதாகாதா?

நான் இதைத் தெரிவிக்கும்போது அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஏற்கனவே இருந்த விலை கிளாக்ஸோ 2 பவுண்டு டின் ஸ்பென்சர் கம்பெனியில் 9 ரூபாய்; டி.யு.சி.எஸ்.-வில் ரூ. 9-25, அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலை ரூ. 9-50. இது அரசாங்கம் விலையைக் காட்டுப்படுத்துகிற முறைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்று வருத்தத்தோடு குறிப்பிடுகிறேன். ஏற்கனவே விற்பனை விலை விடக் கூடுதலாகத் தீர்மானிக்க அரசாங்கம் முற்படுகிறது என்று சொல்லும்போது அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தான் செல்வாக்கு பெறும். அதைப்போல், ஹார்லிக்ஸ் டி.யு.சி.எஸ்.-வில் ரூ. 5-25, கடைகளில் ரூ. 5-35; அரசாங்கம் நிர்ணயித்த புது விலை ரூ. 5-50. இந்த வகையில் அரசாங்கம் தலையிடும் போது மக்கள் மகிழ்ச்சி அடையமுடியுமா? ரேஷன் முறையே கூடாது என்று சொல்லுகிறவன் அல்ல நான்; அரசாங்கத்தின் ஸ்டேட் டிரெடிங் கூடாது என்று கருதுகிறவனும் அல்ல. அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யாமல் வியாபாரிகளிடமே விட்டு விட வேண்டுமென்று வாதாடுகிறவனும் அல்ல. அரசாங்கம் தலையிடும் போது ஏற்படும் குறைகள் காரணமாக அரசாங்கத்தின் தலையிடுபற்றி ஐயங்கொள்ள நேரிடுகிறது. உதாரணமாக இதை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு முறை நான் பழனியிலிருந்து தஞ்சாவூருக்கு அரசாங்க பஸ்ஸில் வர நேர்ந்தது. அந்த பஸ்ஸின் ஒரு முக்கியமான உறுப்பு கெட்டுப் போய், அதனால் ஏற்பட்ட சத்தத்தில், பஸ்ஸில் பயணம் செய்த பெண்கள் முதலான பலருக்கும் உடல் நலிவும் தலைவலியும் ஏற்படுகிற அளவுக்கு இருந்தது. அந்தச் சத்தத்தை நிறுத்திவிட்டுப் பஸ்ஸை ஓட்ட முடியாதா என்று டிரைவரைக் கேட்டும், அது முடியாது என்றும் பல நாட்களாக அப்படியுள்ளது என்றும் சொன்னார். அந்த அதிர்ச்சி தரும் சத்தத்தைப் பற்றிக் குறிப்பு ஒன்று புகார் புத்தகத்தில் எழுதிவிட்டு, அரசாங்கம் பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்து நடத்தவே கூடாது என்ற எண்ணத்தை வலுப்படுத்தும் அளவுக்கு பஸ்களை பழுது பார்க்காமல் ஓட்டி வரும் கேட்டைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று எழுதினேன். பின்னால் எனக்குப் பதிலும் கிடைத்தது, கவனிக்கிறோம் என்று. இந்த மாதிரி தவறுகள் நடக்கும்போது அரசாங்கம் மூலமாக பரிசீலனைகள் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அடியோடு அற்றுப் போகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே உணவு உற்பத்தியில் தொடங்கி, கொள்முதல் கட்டடத்தில் இன்னும் கவனம் செலுத்தி, பங்கிடுகிற நேரத்தில், ஒரு உணவுக்குழு அமைத்தாவது அல்லது வேறு முறையிலாவது அவ்வப்போது பரிசீலித்து சீர்திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அப்படிச் சீர்திருத்தினால்தான் உணவுப் பொருள்கள் விலை ஏறும்போதும் பங்கிட்டில் தவறு நேரும் போதும் அதனால் ஏற்படும் இடர்பாடுகளை நீக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3-4
p.ii

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd February 1966]

“அடுத்து மற்றொரு கருத்து; உணவுப் பொருள் விலை எண் ஏறும் போது டெல்லி சர்க்கார், அவர்கள் சர்க்காரில் ஊழியர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு அலவன்ஸ் உயர்த்துகிறார்களா இல்லையா என்று எதிர்பார்த்திருந்து அவர்கள் உயர்த்தினால்தான் நாமும் உயர்த்த வேண்டுமென்ற முறையினைவிட மாநில அரசாங்கத்தின் ஊழியர்களுக்கெல்லாம் கட்டுப்பாடான விலையில் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் அதிக அக்கறை செலுத்துவதாகக் கூறும் அரசாங்கம், கூட்டுறவுத் துறையில் பலவித நன்மைகளை வழங்க முடியும் என்றும் அரசாங்கம் அந்தக் கூட்டுறவு முறையை இந்தத் துறையில் பயன்படுத்தி கட்டுப்படுத்திய விலையில் அனுகூலிய இழப்பு இல்லாமல் குறைந்த விலையில் உணவுப் பொருள் கிடைக்கும் முறையில் மாநில அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுவைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அரசாங்கம் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் முறையில் தரிசு நிலத்தைப் பண்படுத்த நினைக்கும்போது, அரசாங்கமே தரிசு நிலங்களைப் பண்படுத்தும் காரியத்தில் இறங்கி அதை உழவர் கூட்டுறவு அமைப்பு முறையில் செய்ய வேண்டுமே தவிர, தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை ஒப்படைக்க இசையலாகாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டம் என்ற அடிப்படையில், இந்த நோக்கம் டெல்லி சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், அந்த நோய் இங்கேயும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த அரசாங்கம் கூட்டுறவு முறை மூலமாக அந்தப் பணியை எடுத்துக் கொண்டால்தான் ஏராளமான நிலம் அற்ற விவசாயிகள் வாழ்க்கை நடத்த வழி ஏற்படும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, கிணறு வெட்டுவதற்குப் போதுமான அளவுக்கு கடன் கொடுக்கிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுத்த கடன் தொகைகளைப் பற்றி பல்வேறு செய்திகள் சட்ட மன்றங்களில் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிணறு வெட்டுவதற்கு என்று ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக் கடனாகத் தருவதைவிட, கிணறு வெட்டுவதற்காக இன்ன இன்ன உதவிகள்—பணம் அல்லாமல்—அரசாங்க இலாகாவுக்கள் மூலமாகச் செய்ய முடியும் என்று கண்டு செய்யலாம். கிணறும் பயனுள்ளதாக வெட்டப்பட முடியும். இதைக்குறித்து இன்னும் சொல்லப் போனால் கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டு சமுதாய நல வளர்ச்சித் துறை என்று ஏற்படுத்தப்பட்டு பெரும் செலவில் அது நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கிற காரணத்தால் அதன் மூலம் கிணறு வெட்டுவதற்கான செயல் முறை உதவிகளைச் செய்ய வழி வகை காணவேண்டும்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான பணியில் பஞ்சாயத்துக்களும் கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் இலாகாவும்

[3rd February 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

அதிகம் பணியாற்ற வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிற நேரத்தில் நம்முடைய சட்டமன்ற சார்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி குறிப்பிட்டிருக்கிற குறைபாடுகளைக் கவனிக்க வேண்டும். பல இடங்களில் மக்கள் எந்த வகையான ரசாயன உரத்தை தம் முடைய நிலத்தில் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிந்துகொள்ளாமலே இருக்கிறார்கள். பழைய முறையிலேயே விவசாயம் செய்து வருவது ஒரு காரணம். மண் வள ஆராய்ச்சி செய்யாத நிலைமையில், கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் இலாகாவில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்கள்—கிராம சேவகர்—போன்றவர்களால் இது கவனிக்கப்பட்டு விரிவான தன்மையில் மண் வள ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தப்படாத காரணத்தால், மண்ணின் தரம் அவர்களுக்குத் தெரியாதது மற்றொரு காரணம். போட வேண்டிய ரசாயன உரத்தின் வகையும் அவர்களுக்குப் புரிவதில்லை. அதைப் பற்றி எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியின் குறிப்பை எடுத்துப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

The Committee is strongly of the view that the target prescribed for soil tests by the Extension Staff in each Block is very low. The Committee is rather surprised to learn that in a Block soil tests have not been made because of the inability to secure suitable bags to send the samples to the Soil Test Laboratories. The Committee recommends that a vigorous drive should be launched and the target should be suitably raised to cover the entire area in a Block in the quickest possible time.

இதனை இந்த நேரத்தில் நினைவுட்டக் காரணம், உடனடியாக அந்தத் துறையில் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்று கேட்டு கொள்ளுவதற்காகத்தான். அதே போலத்தான் விவசாயத் துறையில் கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் இலாகா மூலமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய கடமைகள் எந்த அளவில் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பது குறித்து கலெக்டர்கள் தந்திருக்கிற குறிப்பை வைத்து இந்த எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி குறிப்பிட்டுள்ள கருத்தையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், சமுதாய வளர்ச்சி துறையில் விவசாய இலாகாவின் மேற்பார்வையாளராக இயங்குகிறவர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் சரிவர செய்யவில்லை என்று கலெக்டரின் குறிப்பு புள்ளிவிவரத் தோடு தெரிவிக்கிறது. அது இது.

As desired by me at the previous conference, the District Agricultural Officers have, with reference to the allotment available in each block, the seasonal conditions and the nature of the Block, fixed optimum targets of expenditure separately for each Panchayat Union for the period up to the end of July 1964. The performance of the Panchayat Union Commissioners under “Agriculture” has been assessed with reference to the targets so fixed.

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd February 1963]

The work of the following Panchayat Union Commissioners who have achieved only 60 per cent to 80 per cent of the target under "Agriculture" for the month under review is *unsatisfactory*.

The following Panchayat Union Commissioners have achieved only between 40 per cent and 60 per cent of the targetted expenditure during the month under review.

The following Panchayat Union Commissioners have achieved only less than 40 per cent of the target fixed for the month. Their performance is very bad.

அடுத்துறையில் ஆற்றப்படும் பணி அளவை மூன்று வகையாகப் பிரித்துக்கொள். யாரும் முழு அளவுக்கு வேலை செய்தவர்கள் இல்லை. எழுபத்தைந்து விழுக்காடு, ஐம்பது விழுக்காடு, இருபத்தைந்து விழுக்காடு கூடத் தேறவில்லை. சமுதாய வளர்ச்சித் துறை மூலம் விவசாய உற்பத்தியில் செலுத்தப்படும் கவனம் இந்த அளவில் இருக்கும்போது உணவு உற்பத்தியை வேகமாகச் செய்கிறோம் என்று சொல்லுவதும், அதையே எதிர் பார்த்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும், அந்த ஒன்றே போதும் என்ற எண்ணமும் இருந்தால் அது தவறு என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து தெரிவிக்க விரும்புவது இது, நகர்ப்புறங்களில் சேரும் கழிவு நீரை எருவாக்கி விவசாயத்துக்குப் பயன்படுத்தும் வகையில் திட்டமிட்டால், அதற்குத் தேவையான கடன் உதவி செய்ய அரசாங்கம் விரைந்து முன் வரவேண்டும். சென்னையை நான்கு ஐந்து வட்டமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஆங்காங்கு உள்ள கழிவு நீரைப் பயன்படுத்தி எருவாக்கி அதன் மூலம் அதிக காய்கறி போன்ற உணவு உற்பத்தியில் இறங்கலாம் என்றால், அதில் ஒரு திட்டத்துக்குத்தான் அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் திட்டம் முடிந்து அடுத்த திட்டம் தொடங்குவதற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி ஆண்டும் வந்துவிட்டால், ஆறாவது உணவையப் பார்த்தாலோ உற்பத்தியாகவது மக்கள் திருப்தி அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நெய்வேலியில் யூரியா உ உற்பத்திச் சாலை, சென்னைக்குட்கில் பெட்ரோலியம் சுத்திகரிப்பு ஆலையைச் சேர்ந்தாற்போல் 2 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவு தைட் ரஜன் உ உற்பத்திச் சாலை ஆகியவற்றின் பலனாக அடுத்த ஐந்தாண்டுக் கால அளவில் இப்பகுதியில் விவசாய உற்பத்தி வெகு வரம் உயரும் என்ற நம்பிக்கை காட்டப்படுகிறது. இங்கே தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிற காரணத்தால் நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நெய்வேலியில் ஏற்படும் யூரியா உற்பத்தித் தொழிற்சாலையானது இப்போது தொடங்கி விட்டது என்று கருதுகிறேன். எண்ணூர் பகுதியில் தைட்ரஜன் உ உற்பத்திசாலை எப்போது உரம் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கும் என்று தெரியவில்லை. அந்தத் தொழிற்சாலை கட்டத் தொடங்கி

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd February 1966]

னாலும் அதிலிருந்து மக்களுக்கு எப்போது உரம் கிடைக்கும் என்றும் கூறமுடியாது. அதிலிருந்து மக்களுக்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தொடக்க ஆண்டிலிருந்து உரம் கிடைக்குமா அல்லது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி ஆண்டிலாவது கிடைக்குமா என்றும் தெரியவில்லை. அது 1972-ஆம் ஆண்டில் மக்களுக்குக் கிடைக்கும் என்றால், இது போன்ற ஆசை வார்த்தைகளால் மக்கள் பலனடைய முடியாது என்று கூற விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் விவசாய மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளாலேயே உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. ஆகையால் இத்துறையில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உழவர்களுக்கு எருக்கள்—“லெபர்ட்டிலை ஸால்”—கொடுக்கப்படும்போது, உணவுப் பயிர் சாகுபடிக்கு அதன் விலையில் 25 சதவிகிதச் சலுகையும், வாணிகப் பயிர் சாகுபடிக்கு 50 சதவிகிதச் சலுகையும் அளிக்கப்படுகிறது. உணவுப் பயிர் களுக்கு 25 சதவிகிதம் மட்டும் விலை தள்ளுபடி அளிப்பது உணவுப் பயிர் செய்வதில் விவசாயிகளுக்குள்ள மனக் குறையை அதிகப் படுத்துவதாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. தங்கவேல் முதலியார் சொன்னது போல், உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபட வேண்டிய விவசாயிகள் பலர் இன்று அதனைக் கைவிட்டு மணிலா, கரும்பு ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்கிறார்கள்—சாகுபடி அதிக லாபகரமாக இருப்பதால்—ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், திசை மாறியிருக்கிறார்கள். இது, உணவு தானிய உற்பத்தியாளர்களுக்குக் காட்ட வேண்டிய ஆதரவைக் காட்ட அரசாங்கத்தார் தவறிவிட்டார்கள் என்பதையே காட்டுகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும், விஞ்ஞான முறை கருவிகளைக் கொண்டு பயிர்த் தொழில் செய்வதைப் பொது மக்களிடையே பரப்ப வேண்டுமானால் அதற்கு அதிகமாகப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். இன்று இலாகாவின் மூலம் செய்யப்படும் பிரசாரத்தால் மட்டும் அதில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படாது; இன்றுள்ள பிரசாரம் அதற்குப் போதாது. டிராக்டர்கள் போன்றவற்றை விவசாயிகள் பயன்படுத்தும்போது அவை பழுதடைந்தால் அவற்றைச் சீர்த்திருத்த முடியாத நிலைமை இருந்துவருவதாலும், அவர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையைக் கைவிட வேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவற்றை நம் நாட்டிலேயே பெருமளவில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்கான தொழிற்கூடங்கள் அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட வேண்டும். போர்க் கருவிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலைகளையே நாம் அமைக்க முடியும்போது, விவசாயத் திற்சூப் பயன்படக்கூடிய சிறு சிறு கருவிகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஜப்பான் டிராக்டர்களை எளிதாக ஐயக்க முடியும் என்று மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சரும்

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd February 1966]

கூறியுள்ளார். அப்படிப்பட்ட சிறு வகை டிராக்டர்களை நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்ய அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நம் மாநிலத்தில் கால்நடைகள் போதிய தரத்தில் இல்லை; மாடுகள் வலிவிழந்து விட்டன; மாடுகளை வைத்துக் காக்கும் சக்தியும் விவசாயிகளுக்கு இல்லை. இந்த இக்கட்டான நிலைமையில் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு டிராக்டர்கள் கிடைக்கச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். இம்மன்றத்தில் மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது “பாகிஸ்தான் தாக்குதலின்போது போர்க் கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் தென்னகத்தில் ஏற்படவேண்டும் என்று விரும்பினோம். இப்போது ‘ஆர்டினன்ஸ் பாக்டரி’ வட நாட்டில் வந்திருப்பதற்குப் பதிலாக தென்னாட்டில் வந்திருந்தால் நல்லது அல்லவா?” என்று குறிப்பிட்டார். தென்னகத்தில் ‘ஆர்ட்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்’-யை அமைக்காவிட்டாலும், மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர், இங்கே விவசாயக் கருவிகள் தயாரிக்கும் பெரிய தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்க முன்வருவது மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயிகளுக்கு உதவும் வழி காண வேண்டும் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆலையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நூலும் அணியும் தேங்கி இருக்கிறது என்று திரு. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். உற்பத்தி செய்யப்படும் பஞ்சைக்கூட விற்க முடியவில்லை என்று திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் சொன்னார். கைத்தறித் துணிகள் பெருமளவு தேங்கிக் கிடப்பதாகவும் இங்கு சொல்லப்பட்டது. மின்சாரம் போதுமான அளவு விநியோகிக்கப்படாததால் பல தொழில்கள் முடக்கப்படும் நிலையில் இருக்கின்றன. மின்சார வெட்டினால் பொட்டாஷியம் உற்பத்தித் தொழிற்சாலையும் பாஸ்பரஸ் உற்பத்தித் தொழிற்சாலையும் முடங்கியிருக்கின்றன; இதன் காரணமாக சாத்தூர், சிவகாசி பகுதிகளில் பல தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதால், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் வேலை இல்லாமல், கூலி இல்லாமல் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைக்கு அரசாங்கம் பரிசாரம் காண வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக அமெரிக்காவிலிருந்து உணவு வாங்க மத்திய அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பதை நான் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், “அமெரிக்காவிலிருந்து இப்போது உணவு வாங்குவோர் இனி மேலும் தொடர்ந்து அமெரிக்காவிலிருந்து உணவுப்பொருள்கள் வாங்கலாம்; அப்படி இல்லாவிட்டால் இன்னொரு நாட்டிலிருந்து வாங்கலாம்” என்ற மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்வதை நான் ஒப்புமுடியாது. உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அரசாங்கத் தார் திட்டவட்டமான வழிவகை காண வேண்டும். “இப்போது இல்லாவிட்டாலும் 1972-ஆம் ஆண்டிலாவது உணவுப் பொருளில் தன்னிறைவு காண்போம். அதற்குப் பிறகு உணவுப் பொருள்களுக்கு வெளிநாட்டினர் உதவியை எதிர் பார்க்க மாட்டோம்” என்று அறிவிப்பீட்டு சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இப்போதே திட்ட வட்டமான வழி காண வேண்டும்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd February 1966]

உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியிலும் பங்கிட்டிலும் அந்த அந்த மாநிலத்திற்குத் தனிப் பொறுப்பு இருக்க வேண்டும். அந்த அந்த மாநில அரசாங்கம் அதனதன் உணவுப் பொருள் உற்பத்திக் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அவற்றின் கொள்கைகளை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில் அவற்றின் உதவிக்கு மத்திய அரசாங்கம் வரலாமே தவிர, அவற்றின் பல்வேறு கொள்கைகளை வரையறுக்கும் முறையில் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்கள் தலையிடக்கூடாது. அந்த அந்த வட்டாரத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப மாநில அரசாங்க கொள்கைகள் அமைய வேண்டும். மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்கள் எவ்வளவு திறமையுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் இதில் தலையிட்டால் நாம் எதிர்காலத்தில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் நாம் நிறைவு காண முடியாது போகலாம். “வெளிநாட்டிலிருந்து இன்னின்ன பொருள்கள் தேவை. அவற்றிற்கான அன்னியச் செலாவணிக்காக இன்னின்ன வகையில் ஈடு தருகிறோம்; எங்கள் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் இன்னின்ன பொருள்கள் மூலம் அன்னியச் செலாவணியை ஈடு கட்டுகிறோம்” என்று ஒரு மாநில அரசாங்கம் கூறினால், வெளி நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்படவேண்டிய பொருள்கள் உணவுப் பொருள்களாக இருந்தாலும், டிராக்டர்களாக இருந்தாலும், எதுவாக இருந்தாலும், மாநில அரசாங்கத்தின் கோரிக்கை அதன் அடிப்படை உரிமை என்று கருதப்பட்டு அது மத்திய அரசாங்கத் தால் ஏற்கப்படவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும், அடுத்த பொதுத் தேர்தலை ஒட்டிய பேச்சுக்கள் இன்னும் சில திங்களுக்குள்ளாகத் தொடங்கும் நிலை நம் ஜனநாயக அமைப்பால் இருந்து வருகிறது. தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டமும், நெருக்கடி நிலைமையும் இனியும் நீடிப்பது தேர்தல் காலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றது அல்ல. 1967-ல் பொதுத் தேர்தல் நடந்த வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால் அதற்கான சூழ்நிலைக் கெடாமலிருக்க தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீக்க வேண்டும் என்று மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுக் குழு தெரிவித்திருக்கிறது. இவ்வாறு ஒரு அரசியல் கட்சி தெரிவிக்கிறது என்பதால் இக்கருத்து புறக்கணிக்கப்படமொழில், எந்த அரசியல் கட்சியையும் சார்ந்திராத மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் தெரிவித்துள்ள கருத்தைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவர் பொது நோக்கு உடையவர். “தாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகும் தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புவது அவசியமில்லை; அதை ஒரு நாள் கூட நீடிக்கத் தேவையில்லை” என்று ஜயப்பிரகாஷ் நாராயணன் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் அரசாங்கத்திற்கே ஆலோசனை சொல்லக் கூடிய சகுதியுடைய பெரியவர். அப்படிப்பட்டவர் இவ்வாறு சொல்லியிருப்பதை எண்ணியாவது தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அரசாங்கம் ரத்து செய்ய வேண்டும். நம் மாநிலத்தைப்

4-00
p.m.

[திரு. க. அன்பழகன்] 3rd February 1966

பொருத்த வரையிலாவது “தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பயன் படுத்த மாட்டோம்” என்று அரசாங்கம் உறுதி கூற வேண்டும். அதை ரத்து செய்த பிறகும் நெருக்கடி நிலைமை ஏற்படுமா? இச்சட்டத்தை மீண்டும் கொண்டு வந்தாலும் அப்போது அதை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆளுனர் உரையால் நாட்டு மக்களைப் போன்ற நானும் மகிழ்ச்சியடைய முடியவில்லை என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

4-00
p.m.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I desire to place before hon. Members of the House certain steps, which we took in the course of the last one year in the direction of food procurement and distribution specially. After listening to the speech of the hon. the Leader of the Opposition, I thought it should be my effort to bring to the notice of the House all that we did in the course of the last year rather than confine myself to replying to the points in a manner to have all the winning points on my side.

Sir, as the last speaker yesterday also mentioned, the hon. the Leader of the Opposition brought out in the whole of his speech facts relating to agricultural production, procurement and distribution and made them the theme of his speech. In the Governor's Address also you will find a good amount of space has been devoted to the food problem in the State. The hon. the Leader of the Opposition when he spoke yesterday referred to problems not only for me to think, but for many others also. He laid emphasis on greater production. I may assure him that this aspect of the matter is under the careful consideration of the Government and all steps that we have already taken will go a long way to improve agricultural production. He referred to certain happenings in history which caused revolutions. Well, Sir, we have also gone through a reading of the history. And we did face the very difficult situation in our own State towards the end of 1964, rather from the middle of 1964 onwards. We have done our best and the maximum to see that the state of affairs that prevailed in 1964 does not recur. We realised that it is not merely through procurement that this problem could be solved. From time to time we have also taken steps to see that production is increased. Now when I made mention about the seasonal conditions, I did not do so just to escape criticism. But it will, I am sure, be generally agreed that as far as the seasonal conditions were concerned, both during the South-West Monsoon and the North-East Monsoon, they were more or less an utter failure. Even today most of the irrigation and power reservoirs are empty and that goes to show how utterly the monsoons have failed. For a greater part of the period except the last phase, the North-East Monsoon was a failure. That caused great anxiety to the Government in the month of November. In the beginning of December there was some rain. We were faced within a terrible situation on account of the failure of these monsoons. But we were confident that even if such a contingency should

3rd February 1966] [Sri V. Ramaiah]

arise, we would be able to produce the minimum food required by the State because all our activities during the course of the last ten or twelve years were directed at greater production. The reason for that confidence was that apart from the many major irrigation works which we took up during the previous three Five-Year Plan periods, much more had been done in the matter of wells. I was confident because in this State with nearly 800 thousand or 900 thousand wells—250 thousand of them fitted with electric pumps—we will be able to provide regular irrigation to about a million acres. With the ideal climate that we enjoy in this State and with enterprising farmers, with the help of these, we were confident we would be able to raise the required food and tide over the difficulty. That was my confidence. I did not get alarmed saying that we should all starve and all that. I was confident we would be able to get through the difficulties. Much more than that, even in the deltaic areas with meagre supplies, we were able to pull through. It may not be a cent per cent success. We did all that human efforts can do and managed to get through. Still there are large areas in the Thanjavur delta where the condition is not very satisfactory. This is because of the fact that late transplantations require one or more settings. The times are bright now and we hope to get favourable crop returns.

Sir, last year, particularly because of failure of monsoon, we had to face several problems especially in urban areas, in cities like Madras, Madurai, Coimbatore, etc., and also in the rural parts. The entire Tirunelveli district had to be provided with food because the season was an utter failure there. Similarly the whole of the Coimbatore district, Ramanathapuram district, and the Nilgiris district had to be provided for. These were the difficulties we had to face. With this experience and in order to see that these difficulties did not repeat themselves, we went in for procuring whatever was the marketable surplus. In this connection, would like to pay my humble tribute to the farmers in the Madras State, specially those in the Thanjavur district who co-operated with us and helped us by giving whatever surplus they had with them. In that manner, as was mentioned in the Governor's Address, we were able to procure about 800 thousand tonnes of rice. This went to meet the needs of the people in the various difficult pockets. Even though we could not guarantee that quantity of rice as we do in the areas under statutory rationing, yet whatever food was required by those areas was provided for.

Now, as was pointed out by the hon. the Leader of the Opposition yesterday, we had our own problems as far as procurement was concerned. All was new to us. We had to start practically from scratch. In the process of procuring, the problem of storage also cropped up. In that direction also we worked with all our will and determination and we were able to construct the godowns needed to store the grains. We were able to construct within a

4-10
p.m.

[Sri V. Ramaiah] [3rd February 1966]

limited period through the assistance of the Central Warehousing Corporation—godowns which were worth the name of godowns where rats and other pests would not cause us problems, to store about 900 thousand tonnes. This is not going to solve all our problems. But a beginning has been made. The problem was that of buying the grains, storing them, and distributing them. The Government could not directly undertake every part of the transaction. Mostly we do depend upon private trade for the work. From the point of buying the grains right up to the distribution thereof to the consumers, we find that more than 80 to 90 per cent of the work is handled purely by private trade as such. The procurement agents are private millers. Then there is the storing of the foodgrains. The milling was done by private millers. The distribution was in the hands of private trade. The co-operatives played a limited role. Particularly when we consider the city, we will find that the distribution is mostly in the hands of the private merchants. In spite of all handicaps, we can buy the grains, take them to the mill, and then take the rice to the places of need.

Yesterday, the Leader of the Opposition made us think that the food problem was not the problem of the Madras State alone. We cannot just take the problem of Madras State alone into consideration and say that we will just produce what is required and distribute it, and that we need not care for what happens elsewhere. That state of affairs cannot exist. There are problems which other States have to face and their repercussions are felt here. In spite of so many difficulties, we were able to buy grains and carry through the State. We have built up an organisation which, I am confident, with proper supervision, will be in a position to do far better work and produce far better results in the coming year than what we could do in the previous year. We have been constantly keeping a watch to see that we give better food or at least the food which the farmer produces. My endeavour is to see that the rice reaches the consumer in a manner which will admit of its being consumed without any sort of complaint.

As far as production is concerned, we produce good rice. But all the difficulty arises from the time of buying up to the time of distribution. As I said, the maximum quantity of foodgrains is handled by the private trade. Though they may say that it is the Government that exercise control, actually, the handling and distribution of the grains is done by the private trade, over whom, in spite of all our effort for complete control, it is not possible to exercise full control. If we look into the milling industry, we see that milling is done in hundreds of places in Thanjavur and Tiruchi. It is done over a far flung area. The milling industry should take note of the views expressed by the Leader of the Opposition and do their duty by the public. No doubt they should have some profit which they deserve. But in the handling operations, they should have the interests of the consumers at heart. If they do so, well, much of the difficulty will be overcome.

3rd February 1966] [Sri V. Ramaiah]

Again, the Leader of the Opposition pointed out yesterday that he found that when people went to the shops, they were dealt with impolitely by the merchants. When the Government gave licences to the private trade to distribute the foodgrains, I do not think that a clause was added that merchants should not behave politely to the consumers. Unfortunately, things like impoliteness on the part of merchants occur. As soon as they get their licences, the traders do not realise that they are the agents of Government for the distribution of foodgrains or that they are the people to supply food to the people. They can easily shift the burden or the curse to the Government saying that it is the Government who are responsible.

Sir, Dr. Hande pointed out that he was getting dozens of people every day complaining about the distribution of food. I was wondering why those people who were going to Dr. Hande complaining about the distribution should not come to me with that complaint. I am much nearer to them. That is where the difficulty comes. As the Leader of the Opposition said, if the people would come and tell me that the merchants are impolite, the difficulty can be easily solved, if it is genuine.

SRI K. ANBAZHAGAN: Their number is too large. All of them cannot go to the Minister.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: When they go to Dr. Hande, they can come to me. I can devote much more time to the people.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As a matter of fact, I do not at all expect that those people who go to Dr. Hande would come to the Food Minister. (Laughter).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: On the food production side, we have taken special efforts. Particularly in the last one or two years, there is a tremendous success in making wells. We have also converted single crop lands in the delta areas into double crop lands. Much attention is paid to research for producing high yielding varieties of seeds. Our Agricultural Research Officers have succeeded in producing a particular variety, which is already known as ADT 27, which is a high yielder. So far as the requirements of the State are concerned, we are able to meet them. There may be deficiency and there may be difficulties because of other pressures. Particularly in the matter of coarse grain, there was a high demand from other areas, so much so there was a drain in this State. At one time in the month of November, when things were gloomy, there was a huge movement of these coarse grains from this State. Millets and ragi were moved particularly from areas like Madurai and Theni. The hon. Member from Theni, Mr. Thiagarajan, brought this to our notice and also pointed out how prices were shooting up, because of the quick movement of grains to other States. He brought to the notice of the Collector on one of the weekly shandy days how the price of millet, which was selling at Rs. 55 in the morning, rose to Rs. 85 in the evening.

[Sri V. Ramaiah] [3rd February 1966]

Well, the reason for it is not with the farmer or the local individual. It was because of the demand in other parts of the country. This caused alarm locally. Luckily quick steps were taken to see that such large scale movement from the State was prevented and then the prices came down.

So far as the price of rice and millets is concerned, the hon. Member Sri Anbazhagan himself will admit that prices in the whole of the last year have been steady. They have not shot up as they did in the previous years. We were able to control any increase. But other commodities, as was enumerated by the Leader of the Opposition also, became very costly. The prices of oils and other articles have shot up. We anticipated these high prices in the matter of dhall. Instead of looking on, the Government took steps to reduce prices. Our Chief Minister took special steps to contact the other Chief Ministers in other States, wrote to them, and got dhall, gram and other articles. They were good enough to send those articles which we required. If Mr. Anbazhagan has noted the coming down of prices of toor dhall and other grams, it is purely because of the action taken by the Chief Minister. There was a time three months ago when these prices were rising rapidly. We can say that the rise has now been well checked and that the situation is now well under control. We have now no difficulty as far as pulses are concerned.

Regarding oil, the price has gone up and we are seriously considering what steps should be taken in the matter. Again, when we start taking steps, people complain that the prices are shooting up because of controls. When we leave it free, the price goes up. When we start controlling, certain difficulties do arise. Some people are affected when their permits get lost. So, difficulties do arise. But still steps have to be taken and proper steps will be taken in due time.

In the matter of distribution, we do have a special problem in Madras City. Not only that. We have committed ourselves to statutory rationing. Much more than that, the problem here is, as I said yesterday in reply to a question, one of handling 5 lakhs of cards. The machinery is trying to do its best. Still there are difficulties in pockets. We have been trying to get the best set-up to see that everything goes on as effectively as possible. On the Governmental side we left the entire work to the Collector of Madras. Later finding that his hands were full, we decided that the whole matter should be looked into by a Special Officer as far as distribution in Madras City was concerned. I expect things to go round without any hardship to the consumers as such.

About the complaint regarding landowners bringing their own rice, of course, there was some difficulty and some delay. Now we have taken steps to see that these difficulties and long periods of waiting do not persist. Special efforts have been made and special instructions have gone round to help people to bring their own rice for their own consumption.

[3rd February 1966] [Sri V. Ramaiah]

As far as distribution in Madras City is concerned, whatever complaint is there, it will be specifically looked into and steps will be taken to see that effective results follow. Just now Sri Anbazhagan exhibited two packets of rice—one containing raw rice and the other parboiled rice. I should not be very happy but I feel that the exhibition of these two packets is only an attempt to show that we should further improve. If these packets were placed on the table of the House. . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The rice in one of the packets, I have no doubt at all, is very good rice with nutrition. It is less polished. Absolutely it is good quality rice. I have verified it.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தருகிற விளக்கத்தின்படி இந்த அரிசி கடைகளில் பொதுமக்களால், ரேஷன் கார்டில் வாங்குகிறவர்களால், வாங்கப்படாமல் ஐந்து மூட்டை நான்கு மூட்டை என்று பல இடங்களில் தேங்கி இருக்கின்றன. ஒன்று, அவற்றை மீண்டும் அரசாங்கம் திரும்பப் பெற்று பாலிஷ் செய்து கொடுத்து வாங்கச் செய்யவேண்டும். அல்லது பொதுமக்கள் அவை கெட்டுப்போன அரிசி என்று சந்தேகப்படுவதால் அன்றைப் பரிசீலனைக்கு அனுப்புவதன் மூலம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சூறிப்பிட்டதைப் போன்ற எந்தவிதமான கெடுதலும் அவற்றில் இல்லை, சந்து வாய்ந்த அரிசி என்று பொது மக்களுக்கு அறிவித்தால் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாங்கள் அனுப்பவேண்டிய தில்லை. வேறு யார்வது அப்படி சந்தேகப்படுகிறவர்கள் பரிசீலனைக்கு அனுப்பி தவறு என்று சொன்னால் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : வெளித் தோற்றத்திற்குப் பார்த்தால் அது அப்படித் தெரியுமே தவிர அது மிக நல்ல அரிசிதான். இன்றைக்கு இருக்கிற மில்களில் மிக உயர்ந்த மில்லில் பக்குவப்படுத்தி அரைக்கப்பட்டது அது. மற்ற அரிசியைவிட இது உயர்ந்தது. சத்து அதிகமாக உள்ளது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அதைப்பால் இதை நாங்கள் அனுப்பி பரிசீலனை செய்வதற்கு பதிலாக கனம் அன்பழகன் அவர்களே தக்கவர்களிடத்தில் சென்று பரிசீலனை செய்து புர்த்தால் மற்ற அரிசியை விட உணவுச் சத்தைப் பொருத்தவரையில் இதுதான் நல்லது என்று தெரியும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இதை அமைச்சர்களே முதலில் சாப்பிட்டுப் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அமைச்சர்கள் அவ்வளவு சுயநலம் கொண்டவர்கள் அல்ல.

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : நல்ல அரிசி எல்லோருக்கும் கிடைக்கும். நாங்களும் சாப்பிடுகிறோம். கனம் அன்பழகன் சொல்வதெல்லாம் இப்படிப்பட்ட அரிசி கொடுக்கப்படுகிறதே

[திரு. வி. ராமையா] [3rd February 1966]

என்பதுதான். இதுவும் நல்ல அரிசிதான். வருகிற வருஷம் இதைவிட நல்ல விதமான அரிசி கிடைக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படும். அவற்றை சென்னை மக்களுக்கு சரியான முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, the task of replying to the debate on the Governor's Address has been rendered very easy on this occasion by the participation of my esteemed Colleague, the Minister for Food in the debate. The Governor's Address lays great stress only on the food situation and all the Members naturally dealt with it at some length. Therefore, it is appropriate that the Food Minister should participate and try to explain the various points raised in the course of the debate. I shall be very brief and refer only to a few points that have been raised by way of reply.

The hon. Member Sri Sambandhan said that the Governor's Address did not contain any policy statement, and that it was bereft of any new statements of policy expected of a Governor's Address. It is true that in this Governor's Address there has not been elaborate enunciation of policies, but we should not forget that it is the last year of the life of the Legislature. Though ours is a continuous Legislature, this is the last year of the life of the Legislative Assembly. In the last year we do not embark on new policies and new ventures. Naturally my esteemed Friend will be here and he will hear new policy statements from the new Ministry when it takes charge. But the policy, so far as this Government during the last year of the term of the Legislature is concerned, is to carry on the administration in accordance with what has been done in the last four years and to give and continue to give a very good administration in the year ahead.

4-30 p.m. The next point dealt with in the course of the debate related to general administration. My esteemed Friend Sri Balasubramanya Ayyar made a few caustic comments on the administration of the City and the several drawbacks that one witnessed everyday. It is not my purpose to shift the responsibility on to any other institution. Whether it is the Corporation of Madras or the Government of Madras, they are all still parts of the Government. But I only wish to point out that the responsibilities of the Corporation are increasing tremendously, that our City population is expanding at a very fast rate, that our City also is expanding at a very rapid pace, extending to several miles around, and that the problems have become more and more acute. General resources are not commensurate with the needs of the city, but that only explains that there has been drawback. I would only say that every effort will be made to improve the sanitation and other facilities for the citizens of Madras.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: What about drainage?

[3rd February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member was not here. The question of drainage has been dealt with at some length. Five schemes are under contemplation. One has already been sanctioned and four are being taken up. As regards the drainage scheme with which my esteemed friend the Rajah Sahib is deeply concerned, I can give him the information. That is, the drainage of the area called 'Area 5'. 'Area 5' will be taken to South Madras and treated in a recovery plant, instead of the usual sewage farm, which becomes only the breeding place for mosquitos and other diseases. It will be treated in the recovery farm and the water led into the Buckingham Canal. I think that scheme, when it is put through, will be a great relief to the southern part of the City. Meanwhile, efforts are being made to put through other schemes, viz., 1, 2, 3 and 4 in four different parts of the city.

Comments were made on the continuance of the Defence of India Rules, and the effect it would have on free and fair elections. Sir, you are aware that the Defence of India Rules were promulgated not because of the Pakistani aggression, but because of the Chinese aggression, and the threat has not in any way decreased. Hon. Members are aware that China is sitting on north-easter borders, time and again, making inroads into our territory as if to just foist an attack, should an opportunity arise. The threat from China being real, it will be very difficult to withdraw the Defence of India Rules at the present moment. In any event, the Government will continue to examine the position from time to time, and the Defence of India Rules will not be continued a minute longer than it is absolutely necessary for the safety and security of the country.

I will now deal with the problems relating to the economic situation. Hon. Members have dwelt at some length on the deteriorating economic conditions in the country—the increase in price level, shortage of several goods and so on. All these things become accentuated as a result of the Pakistani Aggression on India. While a developing economy has natural stresses and strains, it becomes really sharper when we have a series of aggression from one side and the actual massive aggression on the other. We have to struggle hard to face the situation. At the same time, we feel there is nothing to throw up our hands in despair. We have every reason to congratulate ourselves on the way in which we faced this mounting problem. I do trust that since the Tashkent Declaration peaceful and friendly relation between Pakistan and India will be re-established, and that we will be in a better position to better our resources for the development of the country, than we have been able to do during the year that has just passed.

The hon. Member, Sri Natarajan, insisted that we should see that the power resources were increased, that the Steel Plant was established, and that the Schemes that we had taken up were put through before the end of the Plan period. I may assure the hon. Member, Sir, that so far as the power development in the State

[Sri R. Venkataraman] [3rd February 1966]

is concerned, we have taken every effort to maximise it, and that actually we have a programme for the generation of 2,500 MW. of power by the end of the Fourth Plan period. The fact that increased generation of power in the State has not alleviated the power cut is no condemnation either of the Government or of the Electricity Board, because our rate of industrial development has outstripped the power development. That is a matter on which we can congratulate ourselves. From 571 MW. at the end of the Second Plan period, we are now producing 1150 MW. of power. In spite of this, there is power shortage. It shows that power demand has increased more than double what it was in the Second Plan period. In any event, I want to assure the House that Government are taking every effort to correct the imbalance between the hydel and thermal power and that the Fourth Five-Year Plan, will lay greater emphasis on thermal rather than on hydel plants. Critics who say that we should have had more thermal plants in the past than hydro-electric schemes, ignore one fact, namely, the cost of power. Thermal power being costly, if we had relied on thermal power, it would have been beyond the reach of many Small-scale Industrialists. During the Third Plan period, we would not have been able to supply power to the industrialists at the rate at which we have done. I may also draw the attention of the hon. Members to some of the foreign countries where power is being generated only seasonally. Canada generates power only for seven months and in other months water gets frozen into ice and they are not able to generate adequate power. This is the only country in the World which has serious difficulties with regard to hydel power generation. It is of a different character in different countries. We may not be able to generate power because of water shortage. In Italy, I mean northern Italy, and in some of the colder areas, they are unable to generate power because of the freezing of water.

4-40 p.m. The next point on which considerable emphasis was laid was education. The gallant champion of the teachers in the House, Sri Krishnamoorthy, repeated all those points which he had been raising in interpellations during all these years. We have given answers from time to time. It may be that we would not have completely satisfied him, but I am sure that the Government have been continuing to bestow their best attention on the improvement of the scales of pay, standards and amenities of the teachers. It is the constant endeavour of the Government to see that the teachers get a fair deal and they will in no way hold back the legitimate and proper rights and privileges of the teachers.

Sir, I do not want to go into the language question because we have debated it times without number. It seems to me that the best policy that can be pursued at present would be 'to let the sleeping dog lie'. Today we have no problems. I think we may leave it at that and take it up at a more propitious time. Till then the existing practice of using Hindi and English alternatively and simultaneously and all these things could be continued.

[Sri R. Venkataraman] [3rd February 1966]

The one point which the hon. Member Sri Sambandhan raised was that the Ministers were not giving the Members due respect and that their answers are not to the taste or liking or are not what they should be according to the view of the hon. Member. Sir, may I tell the hon. Members that respect is mutual, that we have to give respect and take it? On one or two occasions it is my regret now to point out that a well-informed Member in the House should have cast aspersions on great national leaders and on the Chief Minister. The hon. Member Sri Sambandhan, I am sorry to say, has not kept up to the high standards

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, on a point of personal explanation. No wanton or wilful aspersions were cast by me either on the Chief Minister or other Hon. Ministers. What I said was by way of an analogy and to draw the attention of the Minister to facts in the public interest. That is all.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I would never have touched on the subject but for the fact that the hon. Member Sri Sambandhan made a reference to the President of the Indian National Congress and made a reference in such a manner touching on the communal aspect of the case. After all, in democracy one of the earliest lessons that one has to learn is to have a thick skin and be able to take all sorts of criticisms. It is not as if the Government are afraid of criticism or that Government are not prepared to take up criticism. But, Sir, when remarks are made about persons whom we regard as our national leaders irrespective of party considerations, we should follow healthy conventions. The hon. Member knows the position that the President of the Indian National Congress has achieved in politics. It is something of which all of us irrespective of party considerations should be proud. Very few people had the occasion or have had the opportunity to determine the destinies of the nation as has been attained in this case (cheers). In spite of my disinclination to refer to it, I do so because, I think this should serve us to establish healthy conventions in the future. Even when we criticise each other, let us not cast aspersions on the community, the personal life and all that. Criticise the people for their actions, whatever they may be. We are ready to reply to those criticisms.

Sir, so far as the answers are concerned, I must point out that Government are making every effort to get the best information and as quickly as possible. But it is not as if we could get the information immediately. For instance, whenever Members make some suggestions or remarks in the course of a particular debate or in the course of interpellations, we try to get the information and furnish it to the Members. I do not think this Government could be charged with having shirked or evaded or withheld any information. The information supplied may be inadequate, that information may not be full, but I want to state emphatically in the House that there has been no occasion in the House when the Government shirked or burked information and withheld information from the Members.

[Sri R. Venkataraman] [3rd February 1966]

Sir, connected with this is the status and the position, which the hon. Member said, that should be allotted to the Members of the Legislature in public functions. I have here a scheme of seating which was arranged on the Republic Day of 1966. Immediately after the V.I.P.s, the block for the legislators had been arranged. Only after that come others holding warrant of precedence, the Corporation Councillors, the defence personnel and the gazetted officers, etc., I want the hon. Member Sri Sambandhan to have a look at the plan of seating arrangement. If by mistake he had occupied some other block . . .

SRI S. K. SAMBANDHAN : I did go to the correct block and it was the third or the fourth one.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I want to point out that Government are very keen and anxious that the privilege of the Members of the Legislature should be maintained at the highest level and that we should not in any way act in a manner which will be derogatory or beneath the status of the Members of the Legislature. I may also inform the hon. Member that we will re-examine the position and see whether even that distinction between the V.I.P.s and Members of Legislature could be completely removed and the whole thing made into one block so that they may be in the same position as the V.I.P.s.

I will take only a few minutes more, Sir. My Hon. colleague has replied to all the points raised with regard to food. The hon. the Leader of the Opposition dealt largely with the food situation in the country. He made very, very helpful suggestions and pointed out that mechanised methods of irrigation, creation of more favourable economic environment and provision of extension machinery were the lines on which the Government should concentrate and try to improve production. We are thankful for the suggestions made and I can assure him that the Government will give the best consideration to all of them.

Sir, the hon. Member Dr. Sivanandam mentioned that the allocation to the co-operative house building societies was going down. At the time when we had no other agency for house including, these societies were the only instruments for construction of houses. But today, Sir, we have a number of other institutions as well as a number of other schemes. We have the subsidised industrial housing schemes, low income housing scheme, rental schemes, the middle income housing schemes and so on. Therefore, it has got to be an equitable distribution of the funds among all these categories.

Finally, Sir, the hon. Member Sri Anbazhagan made one very important and very useful suggestion that the Government should take steps to prevent wastage of food. Nobody can disagree with that. Government are really taking every step possible to prevent wastage of foodgrains. He also dealt with increasing prices. It is a phenomenon peculiar not only to this country but practically it is a phenomenon throughout the world and the increase in prices is a deeper economic problem than an isolated State problem.

3rd February 1966] [Sri R. Venkataraman]

It is practically a problem of the world; with the modern investment that is going on all over the world, the prices have a tendency to rise. I have no time to go into all these details, though I can quote from the Eastern Economist, about the way in which prices have been fluctuating, how the value of currency in various countries has been moving—everyone of the advanced countries like Sweden—and how it is showing a downward trend. It is not because these countries are economically weak. It is because the rate and tempo of investment is greater and faster than the return that we get out of it.

Now, Sir, so far as fertilizer is concerned, the Government in the Address through the Governor have only pointed out the schemes that we have. We are going to have fertilizer production in Neyveli. We are going to have 70 thousand tons of urea. Then we are also establishing a new 200 thousand tonnes ammonia plant in Ennore as an adjunct to the refinery. The refinery is expected to go on steam in 1968 and it will take only another two years thereafter. It is but legitimate that when a decision is taken, it should be communicated to the House.

Sir, Dr. Chidambaranathan in his speech yesterday said that some teacher trainees were not given their stipends. We sent a telegram and obtained a reply. It is : "all eligible trainees have been sanctioned stipends under the rules; detailed report follows."

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Thank you very much, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is only one other point on which I wish to say a few words. The hon. Member Dr. Hande mentioned something about the Pothu Nala Sangam. The report which I have received from the Government department says that it is engaged in social activity trying to improve the morals and standards of the younger people there. The Sangam meets and discusses any acts of misbehaviour and they try to reform the younger man into better behaviour. There is no question of anybody intimidating any one else. If there is any such case, I would request the hon. Member to immediately file a criminal complaint before a magistrate's court and have it tested and decided whether there had been any intimidation or not.

Sir, I have nothing more to add. I am grateful to the members of the House for the keen interest they have taken in making their contribution to the better administration of the State and in the usual way I would appeal to the Opposition to withdraw the amendment and pass the resolution unanimously in accordance with the best traditions of our House.

Thank you.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I withdraw my amendment. 4-50 p.m.

The amendment was, by leave, withdrawn.

[3rd February 1966]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 28th January 1966 ’.

The motion was put and carried.

IV.- GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1966 (L.A. BILL No. 42 OF 1965).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘ That the Madras University (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 42 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration ’.

As hon. Members are aware, this Bill was introduced in the Assembly on the 10th of November, 1965. Subsequently with the concurrence of this House, the Bill was referred to a Joint Select Committee. The Committee considered the Bill in detail and submitted its report together with a copy of the Bill as revised by it.

I shall briefly explain the important changes which the Joint Select Committee has made in the Bill.

The Committee has decided that the preamble to the parent Act should not be omitted as originally proposed but that it should be retained with suitable modifications. The preamble has been revised accordingly.

The Committee has made certain changes in the composition of the Senate. Instead of giving representation to the Mayor, Municipal Corporation of Madras, as an ex-officio Member of the Senate, the Joint Select Committee has recommended that provision may be made for the election of a Councillor by the Councillors of the Corporation.

Another important decision of the Joint Select Committee is that the practice relating to the grant of life membership to donors may be dispensed with. Accordingly, it has recommended the deletion of the provision relating to the life membership of persons making a donation of not less than Rs. 50,000. Clause 13 of the Bill has been suitably amended to provide that all persons who have made a donation of Rs. 25,000 before the date of the commencement of the Amending Act shall be life members of the Senate.

The Committee has further decided that the election of the representatives of the M.L.A.'s and M.L.C.'s should be in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote.

[3rd February 1966] [Sri M. Bhaktavatsalam]

The Committee has also slightly altered the constitution of the Syndicate. According to the original provision, out of the five members to be elected to the Syndicate by the members of the Academic Council, four were to be teachers of affiliated colleges and one was to be a person other than a teacher of an affiliated college. The Committee has decided that the fifth member should be a teacher of an approved college.

As regards the placing of the annual accounts and the financial estimates before the Senate, the Committee has suggested that the sub-clause might be recast to make the intention clearer. This has accordingly been done.

The Committee has also altered the constitution of the Academic Council. The Committee has decided that provision should be made for the election of five representatives by the principals of training colleges and five representatives by the teachers of training colleges. It has also decided that in view of this, no further representation need be given to training colleges by virtue of their being professional colleges. As regards approved colleges, the representation has been increased from two to three. Out of the three, two are to represent colleges providing courses of study for admission to the examinations for titles and diplomas of the University and the remaining one to represent colleges providing courses of study for admission to the Pre-University examination. Provision has been made for the election of one teacher from each of the affiliated colleges other than post-graduate, professional and training colleges.

The Legislative Assembly which considered the provisions of the Bill as amended by the Committee has passed it.

I request the House, Sir, that the Bill, as passed by the Assembly, be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

‘ That the Madras University (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 42 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration ’.

* டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, பொறுக்கர் குழுவிலிருந்து சிபாரிசு செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிற சென்னைப் பல்கலைக் கழக மசோதாவை முழு மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். பொறுக்கர் குழுவிலே சில நல்ல திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த திருத்தத்தையொட்டி இந்த மசோதா வந்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. முதலிலே இந்தச் சபைமுன் வந்தபொழுது இருந்த நிலைக்கும் இப்போது மாற்றப் பட்டிருக்கும் நிலைக்கும் சில நல்ல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. முதலாவதாக, கவர்ன்மெண்டு சொல்லி அதன்மீது பல்கலைக் கழகமோ செனட்டோ, சிண்டிகேட்டோ ஒழுங்காக நடவடிக்கை எடுக்காமற் போனால் வேறு யாரையாவது நியமித்து அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கத்தின்படி நடத்தலாம் என்ற ஷரா போய்விட்டது. அதன் பின்னரும் அரசாங்கம் ஓரளவு அதிகாரம்

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [3rd February 1966]

வைத்துக்கொண்டு எப்போதாவது அரசாங்கம் தெரிவிக்கிற மாதிரி செனட்டோ சிண்டிகேட்டோ நடக்காமற் போனால் மேற்கொண்டு அதைப்பற்றி முடிவு செய்யும் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. சிண்டிகேட், அகாடமிக் கவுன்சில் களிலும் உறுப்பு பெறுகிறவர்களைப் பொறுத்து நல்ல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். சிண்டிகேட்டிலே இதுவரையில் இல்லாத ஒரு நிலைமை பொதுவாக டைட்டில் ஹோல்டர்கள், டிப்ளமா ஹோல்டர்கள் ஆகியோருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுதுள்ள புது மசோதாவின்படி அஃப்லியேட்டட் காலேஜ் அப்ரூவ்டு காலேஜ் என்ற இரண்டு வகை இருக்கின்றன. அஃப்லியேட்டட் என்பது டிக்ரி காலேஜ் என்று சொல்லலாம். அப்ரூவ்டு காலேஜில் டைட்டில் காலேஜும் பி.யு.சி. கலேஜும் இருக்கின்றன. இப்போது செய்திருக்கும் திருத்தத்தால் சிண்டிகேட் என்ற ஆட்சியாளர் குழுவிலே அப்ரூவ்டு காலேஜ் என்று சொல்கிற கல்லூரியிலிருந்து ஆசிரியர் ஒருவர் வருவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு செய்யப்படுகிறது. அதை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். அவ்வாறே அக்காடமிக் கவுன்சில் என்று சொல்லப்படுகிற கல்லூரியான சபையில் மூன்று பேர்கள் அப்ரூவ்டு காலேஜிலிருந்து வரவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டுள்ளதில் இரண்டு இடம் டைட்டில் ஹோல்டர்கள், டிப்ளமா ஹோல்டர்கள் கல்லூரியிலிருந்து வரவேண்டுமென்றும் ஒரு இடத்திற்கு பி.யு.சி. கல்லூரியிலிருந்து ஆசிரியர் ஒருவர் வரவேண்டுமென்றும் நியதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்லதோர் அறிஞியாகும். புலவர் பட்டம், வித்வான் பட்டம் மாத்திரம் பெற்றவர்கள் செனட்டில் இடம்பெற வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்லி வந்தோம். அதற்கு அரசாங்கம் செவி சாய்த்து அவர்களும் அக்காடமிக் கவுன்சிலில் இந்த வழிகளில் வருவதற்கு வாய்ப்பு நல்கியமைக்காக, முழு மனதோடு நன்றி சொல்லிப் பாராட்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு அஃப்லியேட்டட் கல்லூரியிலிருந்தும் ஒவ்வொரு ஆசிரியர் வரலாம். இப்போது இரண்டு பேர் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர் வருகின்ற கல்லூரிகளிலிருந்து ஒருவர் கூட வரமுடியாது என்ற நிலை மாறி ஒருவராவது வரலாம் என்று பொறுக்கர் குழு செய்திருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

இந்த நல்ல கோரிக்கைகளை அமைத்த அரசாங்கம் இந்த அளவோடு நின்றுவிடாமல் எந்த அளவுக்கு அவற்றைப் பொருத்த வேண்டுமோ அவற்றை யெல்லாம் மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தில் விரைவில் கொண்டுவர முயற்சி செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். நல்லன என்று கண்டு மாற்றப்பட்டிருப்பவைகளுக்கு ஏற்ப ஆறு மாதம் அல்லது ஓர் ஆண்டு கழித்து மதுரைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தைத் திருத்தும் நிலை ஏற்படும் போது அவற்றையெல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அவ்வாறு செய்தால் நான் பல்கலைக் கழகச் சீர்திருத்தம் ஒழுங்காகச் செய்யப்பட்டதாகும். ஒரு பல்கலைக்

3rd February 1966] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

கழகம் ஒரு விதமாகவும் மற்றொரு பல்கலைக் கழகம் வேறு விதமாகவும் நம் மாநிலத்தில் இயங்கக் கூடாது. நல்ல அம்சங்களை அங்கெல்லாம் சேர்க்கவேண்டும். இப்போது திருத்தப்பட்டவை ஒட்டி மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டமும் அமைபும் வகையில் மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பைனான்ஸ் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையும் கூட குறை கூறப்பட்ட அம்சங்கள் எல்லாம் நிவர்த்தியாக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் திருத்தம் அமைந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. பைனான்ஸ் கமிட்டியில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆராயும்போது சில குறைபாடுகள் வந்தால் அவற்றை செனட்டுக்குப் போய் நேரடியாக அவை நிறைவேற்றப்படும் என்ற வகையில் திருத்தம் செய்திருப்பது பொருத்தமானது. அதனால் வரவேற்கத் தக்கது. பைனான்ஸ் கமிட்டியில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை தவிர்க்கப்பட்டு விட்டன என்று குறிப்பிடப்படும். இன்னொரு முக்கிய மாறுதல் ஏற்பட்டிருப்பதும் வரவேற்கத்தக்கது. நம்முடைய மதிப்புமிக்க துணை வேந்தர் அவர்கள் அவசரமாகக் கொண்டு வரப்படுகிற இந்தச் சட்டத்தால் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாத வகையில் 35-ஆவது பிரிவு மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பதவிக் காலத்திற்கு எந்தக்காலவரையறை உண்டோ அது வரையில் அவர்களே சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தலைமையை நடத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்பி அதற்கேற்ப சட்டம் செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. அதையும், நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

"35. Continuance in office of the Vice-Chancellor of the University of Madras.—The Vice-Chancellor of the University of Madras holding office on the date of the commencement of this Act shall be deemed to be Vice-Chancellor appointed under the principal Act as amended by this Act and shall continue to hold office up to the date on which his term of office would have expired if this Act had not come into force".

இதைப்பற்றி பலருக்கு பல்வேறு ஐயப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றைக் களைத்து நல்ல வகையில் அரசாங்கம் சட்டமயற்ற முன் வந்தது குறித்து நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த அம்சங்களை எல்லாம் பொருத்தமான அம்சங்களில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகச்சட்டம் நிறைவேறியதில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொண்டு இதை வரவேற்று நான் அமைகிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

Dr. H. V. HANDE: Mr. Deputy Chairman, Sir, I wish to offer a few remarks in connection with the Madras University (Amendment) Bill. At the very outset, I have to express a certain amount of disappointment that Members of the Senate are not given their due place in this Amending Bill. Members of the

[Dr. H. V. Hande] [3rd February 1966]

Senate are respectable people. Many of them have come from different bodies. They are also elected by Graduates. They are people who know their responsibilities. If such Members of the Senate do not have a say in the matter of election of the Vice-Chancellor, it is rather tragic. If we carefully go through this Bill, we will find that the Members of the Senate have absolutely no say at all in the matter of the election and final selection of the Vice-Chancellor. My sympathies are, therefore, fully with the Members of the Senate. The Senate is now bereft of all its old powers because of this one important clause. Furthermore, there is an argument by several people—which I found as I went through the Select Committee Report—that we should as far as possible do away with this business of election in the process of getting a good Vice-Chancellor. My humble submission before this House is, if that seems to be the motto, however laudable it may be, the outcome of the final amendment is entirely different because, according to the amendment, there is a lot of complication. The Vice-Chancellor's post becomes a political appointment. I have said this even in connection with the Madurai University Bill and it is my unfortunate duty to say it again in connection with this Amending Bill.

Now, let us imagine the position of the Vice-Chancellor. He has to be selected out of a panel of three names. These three names are sent up by a committee consisting of three persons. The Chancellor will have a say even at the starting point of formulating this committee. In other words, if the Chief Minister wants to have a say in the matter of the selection of the Vice-Chancellor, he can put in a word to the Chancellor, because, after all, in our present democracy the Chancellor, that is, the Governor, takes constantly the advice of the Chief Minister. Even at the committee stage itself the Chancellor has a say in the matter of constituting it. In this particular context, I should appreciate the suggestion given in the Select Committee Report by the hon. Member Srimathi Lakshmi Krishnamurti who remarked that the power to nominate a person to the three-member committee might be given to the Chief Justice instead of the Chancellor. If the Government are not able to accept my submission that the Senate must be the ultimate authority in the matter of sending up the three names, at least the suggestion of the hon. Member belonging to the ruling party could be accepted and a semblance and a sort of democratic look may be given to this process of electing the Vice-Chancellor.

One more point which I would like to make in connection with the Vice-Chancellor's election is this. According to the Amending Bill, the Vice-Chancellor can be elected first for three years and then again he will get two further terms. In other words, it is possible for a Vice-Chancellor to be in office for nine years—first, three years, and then two extensions. I would like to request the Hon. the Leader of the House or the Chief Minister to consider the point I am placing before the House. When we make it

3rd February 1966] [Dr. H. V. Hande]

three terms, each time the Vice-Chancellor will be in the grip of the Chancellor for an extension. Each time he is not sure whether he will be given another extension. Instead of this, why not we straightway make it two terms of five years each so that once a Vice-Chancellor comes into office, he could implement his programmes effectively without being bothered about his further extension? Once he is elected, he will have five solid years and he will turn out effective work.

SRI K. RAJABAM : There is misapprehension about this. The Vice-Chancellor must be re-elected. The extension will not be given outright by the Chancellor. He will have to be re-elected by the electoral college.

DR. H. V. HANDE : If the hon. Member had heard the previous portion of my speech, he would not say this. I have studied the subject properly. I know it is for re-election. The point is that the chance for re-election is there. He has to come through the whole process once again. That process involves the Chancellor's say in the matter once again at the committee stage. This could be avoided if he is given two terms of five years each. He could concentrate on the work and do something effective. As a result of the processes, a very good Vice-Chancellor will come. I request the House once again to consider whether this should be amended so as to give him two terms of five years each.

Then, I would like to offer a few remarks with regard to registration of graduates. I do not know whether the psychological aspect of this question has been properly gone into. There are several graduates of the Madras University living in Bombay, Delhi and so many other places. They have a tremendous attachment to this University. They feel proud that they are the alumni of this University. It is definitely their prerogative and birthright to tell others that they are members of the Madras University. When such is the case, at a stroke of the pen, through clause 32 incorporating new section 54-A a very pitiable situation is created. Several hundreds of graduates of the Madras University have gone out of Madras, to take Central Government jobs. Supposing they are given the impression that they will have 'no say' in the matter, just you imagine how they will be disappointed. Election of Members to the Legislative Assembly or Council is on a different footing. But election of Members to the Senate of the University is quite different. Just you imagine the position of a person who is in some other part of the country and who does not come in the orbit of the Madras University. I request the Hon. the Leader of the House to pay attention to this particular sentiment, and see something is done at this stage. This House should also see and consider that these persons are not made to feel that they are 'orphans'. This is an important point.

Another point, I would like to mention is with regard to registered graduates. There is a difference between the election to the Council and the Senate. In the case of the Council, this

[Dr. H. V. Hande] [3rd February 1966]

is confined to a particular area. The Member has to contest from a particular area. The graduates will have to go to the polling booth to exercise their franchise. The election to the Senate is not like that. It is by postal ballot. One corollary of this Amendment is this. There is likelihood of some malpractices also. Just imagine a person who has taken the trouble of registering himself or herself for putting the vote is suddenly transferred. How is the University going to make that person exercise his or her vote? He or she may not be in that address—the address which he or she has given at the time of registration. He or she would have left that area. What happens to that postal ballot paper? There is possibility of that ballot paper being misused by somebody else. The person to whom the ballot paper is sent may not be there. The postman will simply put the cover inside the House. There is possibility of that ballot paper being misused. I request the Hon. Minister to consider this point also.

SRI K. RAJARAM: The ballot paper is sent by registered post.

SRI M. RAJAH IYER: It is sent by registered post. If the person is not in that particular address, it will be redirected.

DR. H. V. HANDE: We do not know whether it will be redirected or not. This is entirely different from the election to the Legislative Council. In the case of election to the Council, one must get the vote from the Collector in person. Identity card must be taken to the polling booth. The graduates of the other Universities are not allowed. Now this has been changed by the Select Committee. In regard to the graduates of the other Universities being allowed to vote in the election of Members to the Senate, I think it should be done on a reciprocal basis. Otherwise, it will not be a correct thing to do. That is why, I request the Hon. the Leader of the House and the House to take an objective view of the anomaly and see that the original method is restored. It was perfectly all right. It was going on well. Now there are number of people serving in Central Government in Bombay, Delhi, Calcutta and other places. They will have a feeling of oneness. They will have a feeling that they are the children of the Madras University. He or she will feel that he or she is the son or daughter of the Madras University. If the Hon. Minister considers the feeling of those people, I am quite sure, he will be able to withdraw the amendment or restore the old clause, where it is clearly stated that any registered graduate of this University anywhere in India can vote. It is one country. From any part of the country, he can exercise his vote. We should have this integrated feeling. I request the House to consider this point.

One more thing, Sir. Several hon. Members expressed a view that 'Title holders' and 'Diploma holders' could be incorporated in the Act straightaway, instead of being allowed to be dealt with by the University. It is said in the Select Committee Report

3rd February 1966] [Dr. H. V. Hande]

that it is open to the University to do so. Nothing could prevent the University from doing it. Instead of leaving it to the University, it should be incorporated statutorily in the Bill itself. There are so many people.

With these words, I hope the comments made will be taken into consideration and suitable amendments will be made. I resume my seat, Sir.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I am in a very anomalous position in offering any remarks about this Bill for three reasons. First of all, we have sent a memorandum on behalf of the Syndicate with which I entirely agree. Otherwise, I would not have been a party to it. The second point and the misunderstanding arising out of it is that I am almost finishing my career as Vice-Chancellor of the University and, therefore, I may not care to interest myself as to what happens to the Madras University Act. And thirdly, Sir, I am very distressed about the future of all Universities and I must say here that there are very many things here which we may introduce with the best of intentions, but which may not, unfortunately, in other hands prove to be so.

First of all, Sir, let me refer to my experience of Select Committees. It is almost the first occasion when I have had the privilege of sitting through two select committees on two Bills and to realise how very ineffective sometimes we can be as members of the select committees although on this occasion I was supported by two of my colleagues of mine who are members of the Syndicate also, a feature that is not likely to occur again when the University Bills are taken up for consideration. All the three Syndicate members are from this House. Through the courtesy of the House they were Members of the Select Committee and they sat patiently through the sittings of the Committee. There were occasions when we felt we could not but express our views though they were not as palatable as they ought to be. But, Sir, let me also say that we are deeply grateful to the Chairman of the Committee for the manner in which he tried to solve many of the problems and for the manner in which he came to our assistance. I must also thank the Hon. the Leader of the House who occupied the Chair on the second day and helped considerably in understanding our viewpoints.

Sir, the University is indeed a very complex body. The impression, however, is that it is something like a Panchayat Union or something like that where you can play with things and rectify later on if mistakes are made. In a University it is not only the people that are administering the University that will suffer but also the whole generation of students will suffer. It is for that reason that I venture to state and I hope I will be pardoned when I say that any Vice-Chancellor who takes up the duties of the office must command the confidence of his colleagues, the respect of the students and the sympathy and understanding of

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [3rd February 1966]

the Government of the day. If that is not possible then he ceases to be a Vice-Chancellor and he can do no good to the University. Sir, it has been my good fortune for the last 24 years to have had all these three great benefits and I acknowledge with gratitude the acts of my colleagues, my students and what is more the understanding of the Government of the day.

5-20
p.m. A question has been raised with regard to the appointment of the Vice-Chancellor. Having been returned eight times by the Senate, every time feeling more and more proud, if may use the word 'proud' in its proper sense, I cannot help feeling that a Vice-Chancellor has got great benefits when he finds that the Senate promises investing their confidence in him. Unfortunately, however, it was the Government of India in the Ministry of Education that first started the idea of selecting from a panel of three and this idea has spread far and wide and almost every University to-day elects, the Vice-Chancellor through the panel or sometimes the Chancellor decides who should be the Vice-Chancellor. We are one of the last group of Universities to retain this and I wish it had been continued but circumstances so direct that it may not be possible to continue that. But let me say this with due respect to the hon. Member Srimathi Lakshmi Krishnamoorthy. When the panel idea was suggested, she did suggest the idea of the Chief Justice nominating the Vice-Chancellor. I know a little about Justices and Chief Justices. I am afraid she may not know, in one University, the Allahabad University, the Chief Justice was on the panel and he nominated himself. (Laughter).

But I am not at all sure that the future is bright so far as the Universities are concerned. I cannot help recapitulating the many events that are taking place in the neighbouring Universities and other Universities. In fact, tomorrow when we are meeting at the Inter-University Board, this will be one of the most important subjects to be discussed. I have been a member of the three-man committee nominated for three Universities and in fact, in one of them I happened to be the Chairman of the Committee. My colleagues were no less than a Judge of the Supreme Court and one who has been the Pro-Chancellor of the University and was holding a very important position in the Government at the Centre. In spite of this Committee sending up its recommendations, the political Government did not find them acceptable to them. Therefore, there were many occasions when unfortunate discussions took place. Even the Governor of that State telephoned to me whether I could not reconsider and revise the list. I had politely to tell him: 'We have done our duty. It is for you to do what you like.' This was because somebody or other in the Ministry did not find a particular name suitable. Nobody would satisfy the Ministry of that Government. I am sorry to say that the subsequent events that led to the change in this pattern, is what frightens me. If atleast this pattern will be continued for sometime it will be some consolation because the political parties that may come, into power although this may be

3rd February 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

the same party—I hope they will come back to power—the Minister in-charge may be different, the Chief Minister may be different and I know from my experience that sometimes individuals taking up responsibility in the Education portfolio have their own views of how the University should be conducted. It is that fear that I must express today that although the three-man committee may submit the names, they may submit names not acceptable to the Government and none may be appointed as Vice-Chancellor and the Governor cannot straightway issue an ordinance taking power to nominate the Vice-Chancellor. I do not know what is to happen then. Sir, the University has now become a Handmaid of political parties in most States. I feel that if this tendency were to grow, we might as well abolish the Universities and take them over as departments of Government as they do with primary education and secondary education. Let them take them as departments of Government and let the Secretaries to Government run them. But my chief difficulty—I shall refer to that matter later—is that the Universities have got an international status to maintain. They have a reputation not merely in the country but in the whole world. If your students are going to find any future in any of the Universities of the World, let me tell you that unless the University has a status and standing and the Vice-Chancellor has got a standing, it will be very difficult for the students. I have no doubt, as I said, under present conditions with the Ministry as it is, that perfect understanding will prevail. But I may sound a note of warning that whoever comes as Vice-Chancellor, whether he be nominated by the Senate or by the three-man committee, if political influences come to play a part, the University will be ruined. You may ask 'if the Senate selects, is it a better choice' and the party in power may go on bringing in amending Acts—these have been done on more than one occasion by certain State Governments—and if further amendments to this Bill are brought in anything may take place with regard to the Universities.

Sir, having said that, let me come to some of the merits of the Bill. I am glad my hon. Friend, Dr. A. Chidambaranathan has gone through the Bill very carefully and highlighted some of the useful recommendations. We had a great deal of discussion about them and I should like to pay my tribute to the Chairman and to the Hon. the Leader of the House for the patience with which they took our suggestions and incorporated them in the Bill. Take, for instance, the Finance Committee. Now it is unfortunate that the Government of India is obsessed with the impression that unless they have what they call a cell of the Finance Ministry in every nook and corner, nothing will be well done. Sir, I am connected with a number of institutions of the Government of India and in each of these a representative of the Finance Ministry is put in. Not only that. In the Universities in this State also there are the representatives of the Finance Ministry. Knowing finance as well as we do, we pleaded for a representative of the

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [3rd February 1966]

Education Department rather than one from the Finance Department because the Finance Department Member, whatever he may say, is like a race-horse going in one direction and cannot look this side or that side. So, I pleaded that it would be much better to have a representative of the Education Department who is as much responsible if the Government are to take interest in education, as any member of the Syndicate. The Finance Committee has, therefore, been constituted on those lines. I take full responsibility for making the suggestion. But even more than that is the way in which the Finance Committee is to proceed with the work. Here there is a very fundamental change. We have suggested that the Finance Committee will be consulted and will scrutinize the Budget prepared by the Syndicate. The Finance Committee may make recommendations it likes and we certainly feel that the views of the representative of the Government on the Finance Committee, should be carefully considered. After the Finance Committee has expressed its views, it goes back to the Syndicate and it is for the Syndicate to decide whether they will agree to it or not. If they do not agree with those views, they frame their own budget and place it before the Senate along with the views of the Finance Committee and it is for the Senate to express its final opinion so that in financial matters you will see that the Senate is still the financial authority to express its views. Most of us felt that it was a very happy thing that the Government were able to accept the position and to see that things were done fairly well. Nobody is interested in wasting the University funds. In fact, I have not got the time to speak about it. This University which was started with a Budget of Rs. 100 lakhs, 25 years ago, has now a Budget ranging to well over Rs. 1,25,00,000 largely because of the contributions that have been received from the University Grants Commission, the State Government, the Ministry of Education and other sources. So, naturally it should be the concern of all of us, not merely the Government, that these sums should be well utilised. And I am happy that a member of the Secretariat should be there to see for himself whether they are doing it well or not instead of sitting in his office and writing out notes every time: 'This is being discussed; that is not necessary in my opinion; another could be postponed' and so on. He will be there to express his opinions, his views and we will hear him and face him squarely and if we are wrong, we will correct ourselves.

Sir, another important change that has been made is in regard to what was called the 'visitations'. I think the hon. Member Dr. Chidambaram Chettiar rightly referred to that. I am glad that in the Select Committee we were able to convince them. The appropriate word is 'visitation' and not 'inspection' or 'control'. In this the Hon. the Leader of the House supported us. Trust begets trust. If you trust, then others will be forced to trust you. If you give respect, then others will respect you. The idea that I have of the relationship between the University and the Government is not that it is a subordinate agency as the local

3rd February 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

boards or the others but that it is a statutory body which has got an equal claim for respect with the Government under all circumstances. But I do hope and trust that this thing will continue for quite a long time and for all time, if it is possible.

Sir, I may say that in regard to several other points, the original Bill, as it was introduced, has been very largely modified, except in the case of the Graduates' constituency and the method of appointment of the Vice-Chancellor and his term of office. I myself cannot possibly be a party to say that the Vice-Chancellor's term of office should be restricted to three years or six years or nine years or ten years. As Dr. Hande said, how can I say what people think of me? I am for giving freedom to the Vice-Chancellor to continue as long as the Senate wants him to continue and as long as he proves himself to be worthy of the very high office that he has to hold. He must never be trying to see whether he can get in or not. He must never be anxiously waiting even to the extent of heart-attack whether he will be nominated or not. Things come and things go. May I say one little incident that took place some time before? I think my friend knows about it. Fifteen years ago, a member of the Senate moved a no-confidence motion in the Senate against the present Vice-Chancellor. It was a November meeting. The question was, what shall I say. Some one said, 'Why don't you leave somebody else to preside?'. I said, 'No'. I said, after the member had moved the motion. 'I have very regretfully to point out that there is no provision for a no-confidence motion in this House. I have, therefore, to rule it out of order. But I can tell the hon. Member that, if there is any little doubt whether I command the confidence of the House or not, I shall not sit here if the motion is carried. But that motion must be moved at the March meeting, when the budget comes up for discussion. Here the salary of the Vice-Chancellor will be voted. No salary can be paid until it is voted. If it is not voted, I will get up and ask somebody else to take the chair'. Well, I survived. Unfortunately, the member was not re-elected to the Senate, and he could not pursue me. If we do not keep up the dignity and the status that is due to one who has got hundreds of thousands of students in the University, all watching with a certain amount of critical eye on that person, he cannot possibly get on as Vice-Chancellor. There are many difficulties. Sir, I will quote from this well-known book which I hope hon. Members would try to get. This is Robbin's report on Higher Education, published by Her Majesty's Stationery Office. Every page of it is replete with wise words. A very high power committee was appointed by the Government of England, and this is what the report says:—

'This leads us to the position of the Vice-Chancellor or Principal'

Sometimes the Vice-Chancellor is called the Principal. In America, he is called the President.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [3rd February 1966]

His is a role which, probably, fortunately, is seldom precisely spelt out in written constitutions. Yet it would be difficult to overstate the importance, particularly in a period of expansion, which calls for imagination and continuous initiative. There is a grave danger that the needs of expansion and the increasingly complex relations between institutions of higher education and Government will impose upon the heads of universities a quite insupportable burden, unless steps are taken to relieve them. There are certain duties of which the Vice-Chancellor cannot divest himself. He is at once a member of the Governing body and the Chairman of the main academic councils.

I was surprised to find that some members had suggested that the Vice-Chancellor should not preside at academic councils and senate meetings and that a Chairman should be elected. What their object is, I do not know. But I think they are making a serious blunder in such a position. It is not because I want to be glued to the Chair. They do not realise what it is for a Vice-Chancellor to preside and conduct meetings and take with him the impression to the other bodies with which he is connected.

He must represent his institution in all formal or informal relations with the University Grants Committee; he must be present at meetings of the Committee of Vice-Chancellors and Principals. That is, at the Inter-University Board.

he must keep in touch with potential benefactors, and he must be aware in general of developments in the various branches of learning. If he is to discharge such functions efficiently, he must not be overloaded with the detail of day-to-day administration and the work of subordinate committees.

Then he goes on to say—

The selection of Vice-Chancellor or Principal is perhaps the most important single decision that the governing body of a university may be called upon to make.

Sir, each University has a governing body.

and arrangements for doing so are not made easier by the fact that such a decision may arise only once in ten to twenty years and that, by the nature of the case, the university's Chief academic member and administrator is precluded from offering formal advance and initiative.

They do not change it every three years. In America they allow them to be life-presidents. In England they go on for twenty years or 25 years. I do not know if anybody has gone that far.

But like the judiciary it goes on for a long time. Then it is stated—

We recommend that the universities should consider both the time of such new appointments and the machinery for making them. Most of the more recent vacancies have been due to retirements.

3rd February 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Sir, all that I can say is that the position of a university is fundamentally to denote the intellectual, academic, and the administrative spheres of a study. It is not anywhere else you take up these people. Whether it is for research departments or for administrative officers, you must go over and over again to the universities and to institutions of higher education, and, therefore, it is my plea 'Do not allow politics to enter into these institutions; keep them out and see that such institutions are not polluted by political wrangles or anything else'. I do hope and trust that whatever may be the reactions to this Bill, we will realise that the fundamental thing for a university is to prove its worth. For forms of Government, let others contend. What is best administered is best governed.

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Deputy Chairman, Sir, after the thrilling words of our learned Leader of the Opposition, I feel apprehensive about putting forward my views before this House. He has raised our thinking to such a high plane that I am afraid to pull it down to the earth and make it earthy. I am very happy that this amendment Bill in the Joint Select Committee had three distinguished educationists, three members of the Syndicate of the Madras University, and that this has been studied from that angle. So, if I wish to place one or two ideas before this House, it is not as though they have escaped the attention of the Joint Select Committee, but to present them from a different perspective altogether. We are very happy that there is greater representation given to training colleges than in the Madurai University. The representation has been raised to 5. Even so I feel unhappy that a training college is not bracketed along with post-graduate institutions of higher learning. The stigma attached to, at any rate, the discrimination made against post-graduate institutions of one kind and the teachers of training colleges is something to which I am unable to reconcile myself. The faculty of teaching is a very important faculty in the University and the teachers of a training college must be considered as important as those of any other post-graduate institutions. It is a pity that there has been this discrimination. I am afraid the inferiority complex in those that opt for teaching as a profession may still persist and this clause rubs it in.

5-40
p.m.

I am particularly grateful to the learned Leader of the Opposition for pointing out the various winds of change that are taking place all over the country making it necessary for a panel to elect eminent educationists. We proceed on the assumption, on the misguided, baseless assumption that the three members of the panel are there, each to put up his own interested distinguished educationist. They are selected and sent there by the Governor and the Syndicate. They would certainly do their duty by the University. It is not as though each member of the Selection Committee puts up one name and all these three names are pooled together and sent up. It is not as though somebody interested in political power gets somebody nominated and

[Sri M. Rajah Iyer] [3rd February 1966]

gets through him somebody included in the panel. Hundreds of names may be thrown on the table by the three men of the Panel Committee and they will choose three best educationists of the State. We are particularly grateful to the learned Leader of the Opposition for pointing out in this connection that when the winds of change come about, we have to make the accommodation and adjustment that is necessary. That does not seem to be something that is fraught with grave consequences, as was pointed out.

I must also add to the words of tribute paid by the hon. Member Dr. Chidambaramathan for the representation that is sought to be given to the heads of High Schools in the Madras University area. But I am only sorry that in saying that each revenue district will have a representative (section 14) Chingleput and Madras have been clubbed together. There are 141 high schools in the district of Chingleput. But in the Madras district alone there are 122 High Schools, 75 Boys' High Schools and 47 Girls' High Schools. I know of no other district where there are so many Girls' High Schools as in the City of Madras. I feel that these 122 High Schools which are likely to go must have a separate entity and they must form a constituency by themselves for two reasons. The Madras City is close to the headquarters of the Madras University area. They can keep themselves in close touch with the University and its activities. One hundred and twenty-two being the number, I believe they must be given a separate representation. That principle has been conceded in every other kind of representation. For instance, in regard to the representation of municipal councils and panchayat union councils, we find there is separate representation for each revenue district and the Madras revenue district is one such excluding the representation for the Corporation of Madras. In the Senate of the Madras University there is going to be a representative from the municipal council and panchayat union council of the Madras revenue district too. In keeping with that principle, I believe that Madras must be detached from Chingleput and made a separate constituency by itself. If it is accepted, I hope that practical considerations of inconvenience of this measure being remitted back to the Assembly for reconsideration would not prevail for what is more important is the justice of this claim. If the Government would accept this, we would certainly be most happy about it.

One word more about the registration of graduates. The whole thing has been discussed threadbare in the Joint Select Committee stage. I am not bothered about registered ballot papers coming into wrong hands. After all, the ballot paper is valid only when the registered graduate makes a declaration that he is one enrolled in the graduates' constituency. We have to depend upon the registered graduates to be truthful. We expect them to make a faithful and honest declaration. We are not raising hedges in order that the integrity of their vote or ballot

3rd February 1966] [Sri M. Rajah Iyer]

paper would be safeguarded. But I should like the House to consider whether, if not today but later, further amendment may be brought to put in a certain idea. As was pointed out, this is a constituency for a certain purpose. Are we justified in extending to a graduate of any Indian University the rights of getting registered on the rolls of the Madras University? Wherefrom did this initiative emanate? Did the graduates of the Delhi, Bombay or Calcutta University here in Madras or Chingleput seek such a right? Why are we throwing open this privilege unsolicited to the graduates of other Universities? How are you going to verify the authenticity of their degree? There are very many difficulties. We know the rigid requirements and the traditions and the standards of our graduates. Only now we have started evening colleges. Even then nobody can get his B.A. degree through a postal course. In Universities like the Utkal and other Universities by merely going through a tutorial college and without seeing the face of a Lecturer, one can get a degree through correspondence. Are we justified in extending the sacred privilege of voting to these graduates? They did not ask for it. There is a misconception about the Madras University. I can understand the parallel in the Madurai University. I know the Leader of the House was a distinguished student of the Annamalai University. He had the benefit of both the Universities. After his education in the Annamalai University, he came out topping the list in the Madras University and got a degree of the Madras University. He was enrolled as a registered graduate of the Annamalai University where many of us were enrolled. The Annamalai University had to start from scratch. It had to wait for graduates coming from that University. Likewise, the Madurai University Act enables the University to indent upon the graduates of a particular area. But a time would come as in the Annamalai University which started enrolment of other graduates to say, "Hereafter the registered graduates of this University alone will be on the rolls of the University". For a few years all graduates that came out of the Sri Meenakshi College affiliated to the Madras University were on the rolls of the Annamalai University. They did say later that only thereafter other graduates would not be on the rolls. Likewise the Madurai University at some distant date would be in a position to say that the registered graduates of that University alone would be on the rolls of that University. It is something that is very strange that we go about to enrol the graduates of other Universities. If the intention of the framers of this particular clause is to make it possible for distinguished graduates of other Universities who may be in the University area to come into the Senate, they can come through nomination. If the intention is to see that every graduate in the Madras University area is enabled to get his name enrolled, why should we confine it to the Indian Universities? There are foreign Universities. Oxford and Cambridge graduates and American University graduates are here in the State of Madras. Therefore, this provision is something very strange. I may be pardoned for saying that we

[Sri M. Rajah Iyer] [3rd February 1966]

find it very difficult to reconcile ourselves to this provision, knowing the peculiar characteristics of our University graduates constituency.

One word more and I shall have done. We have put in that a person who makes a donation of not less than Rs. 25,000 will be entitled to become a Life Member of the University. Dr. Alagappa Chettiar is the only Life Member enrolled in our University. With one more point, I shall be done, Sir. We have to encourage philanthropy. Even though we put down Rs. 25,000 as donation to become a life member of the University, Dr. Alagappa has also been enrolled as a life member. We must. . .

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Life membership is not for donation alone. Those who have rendered eminent service to the cause of education, are also enrolled as Life Members. I must confess that this rule of Rs. 25,000 has been, if I correctly interpret it, set down not for enrolling life members. A person is spending 20 lakhs on building a college, he need not give a donation of Rs. 25,000 and become a life member and sit along with others. We vehemently pleaded against bureaucracy coming into the academic sphere.

SRI M. RAJAH IYER: I am happy to stand corrected, Sir. No general donation has been made to the general funds of the University enabling one to become a life member. With these words, I earnestly solicit the Government to accept the three amendments which I have given, and which will be formally moved tomorrow.

5-53 p.m. DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

103. Notification issued with G.O. Ms. 4257, Home, dated 1st December 1965 making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133(3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

11. List of unstarred questions Nos. 1—3.

3rd February 1966]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 44 on page 205 supra]

(a) As on 31, October 1965, in 21 cases the investigation was completed but trial was pending and in 20 cases the investigation was pending.

(b) In 6 cases no arrest was made. The date of arrest of the accused in the remaining cases are as follows:

Designation of the accused. (1)	Date of arrest. (2)
1 Former Chief Engineer, Highways and Rural Works.	29— 6—1964
2 Field Surveyor, Taluk Office, Madurai	17— 9—1964
3 Sanitary Inspector, Madurai Municipality	18— 9—1964
4 Sanitary Inspector and Sanitary Worker, Ootacamund Municipality.	19—10—1964
5 Village Karnam, Agamalai, Madurai district ..	22—10—1964
6 District Health Officer, Salem	1—12—1964
7 Electrical Supervisor, Erode	16—12—1964
8 Line Inspector, Electricity Department, Madurai district.	26— 1—1965
9 Deputy Commercial Tax Officer, Madras	31— 1—1965
10 Sub-Treasury Officer, Tenkasi	15— 3—1965
11 Revenue Inspector, Coimbatore and one peon ..	17— 3—1965
12 Panchayat Union Engineer, Vilathikulam, Tirunelveli district.	29— 3—1965
13 Deputy Registrar of Co-operative Societies, Nagercoil.	30— 3—1965
14 Assistant Commercial Tax Officer, Tallakulam, Madurai district.	5— 4—1965
15 Deputy Tahsildar, Perambalur, Tiruchirappalli district.	6— 4—1965
16 Deputy Inspector of Schools, Srivilliputhur, Ramathapuram district.	22— 4—1965
17 Panchayat Union Engineer, Vikravandi, South Arcot.	23— 4—1965
18 Manager, Panchayat Union Office, Tiruchendur.	28— 5—1965
19 Revenue Inspector, Omalur, Salem district ..	14— 6—1965
20 Assistant Public Prosecutor, Grade II, Chingleput.	17— 6—1965
21 Revenue Inspector, Tiruvarambur, Tiruchirappalli district.	22— 6—1965
22 Assistant Commercial Tax Officer Panruti, South Arcot district.	28— 6—1965
23 Sanitary Inspector, Puliyangudi, Tirunelveli district.	29— 6—1965
24 Medical Officer, Panchayat Union Dispensary, Kayathar, Tirunelveli district.	18— 7—1965

[3rd February 1966]

Designation of the accused.	Date of arrest.
(1)	(2)
25 Taluk Surveyor, Sivaganga, Ramanathapuram district.	22— 7—1965
26 Overseer, Public Works Department, North Arcot.	29— 7—1965
27 Panchayat Extension Officer, Nagapattinam, Thanjavur district.	14— 8—1965
28 Head Clerk, Town Panchayat Office, Udangudi Tirunelveli district.	19— 8—1965
29 Head Constable, Chennimalai Police Station, Coimbatore district.	25— 8—1965
30 Agricultural Income-Tax Officer, Dharapuram Coimbatore district.	27— 8—1965
31 District Inspector, Industries and Commerce Department, Madurai.	28— 8—1965
32 Supervisor, Assistant Agricultural Engineer's Office Palayamcottai, Tirunelveli.	8— 9—1965
33 Supervisor, Electricity Board, Namagiripet, Salem district.	6— 9—1965
34 Medical Officer, Government Hospital, Kothagiri Nilgiris.	23— 4—1965
35 Junior Deputy Inspector of Schools, Velliyur Range, Tirunelveli district.	21— 9—1965

APPENDIX II.

[Vide answer to Starred Question No. 50 on page 212 supra.]

Statement showing the number of incidents took place during the election of Presidents of Panchayats.

Serial No.	Name of district.	Shooting	Alleged Kidnap. ping.	Lathi charge.	Alleged Moles. tation.	Other incidents.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1	North Arcot	..	5	..	..	Rioting Arson Murder	7 2 2
2	South Arcot	..	9	1	..	..	..
3	Chingleput	..	1	..	..	..	..
4	Coimbatore	..	..	Nil	..	..	..
5	Kanyakumari	..	..	Nil	..	..	..
6	Madurai	..	7	..	9	..	..
7	Nilgiris	..	..	Nil	..	..	..
8	Ramanathapuram.	1*	14	..	..	..	* To scare away rioters.
9	Salem	..	1*	..	..	..	* Election officer kidnapped.
10	Thanjavur	..	7	..	..	..	..
11	Tiruchirappalli	..	4	..	4	Stabbing	1
12	Tirunelveli	..	6	..	..	..	..

3rd February 1966]

APPENDIX III.

[Vide Answer to unstarred question No. 1 on page 213 supra.]

STATEMENT.

A.—(a) and (b)—

Year.	Number of accidents.	
	Fatal.	Non-fatal.
(1)	(2)	(3)
1963	21	17,214
1964	25	16,964

These relate to factories covered by the Factories Act, 1948.

(c) Fourteen per cent of the accidents are due to causes on machinery which include accidents like flying particles from revolving machinery, etc. The balance of 86 per cent of the accidents are non-machinery accidents which could be classified as those due to falling objects, striking against objects, dropping of materials falls, slips, etc.

Some of the main causes for the industrial accidents are :

(1) Inadequate training, lack of job experience and proper induction programme for the industrial employees ;

(2) the attitude of some of the managements that they are not responsible for unsafe habits and working of the worker ;

(3) improper house-keeping :

(4) inadequacy of firms specialising in safety devices, appliances and suitable personal protective equipments ; and

(5) inadequate maintenance of floors, stairs, fences, guards, personal protective equipments, etc.

(d) (1) The number of reported accidents in factories during the years 1962, 1963 and 1964 were 18,324, 17,235 and 16,989 respectively. Though the number of factories and persons employed in them went up in the last three years, the number of accidents went down gradually. This was on account of the role played in making factories a safe place to work in, by the Factory Inspectorate, the management and the workers.

(2) There is a separate Superintending Inspector of Factories to look after the prevention of accidents in factories. Several talks on safety, with audio-visual aides, were organised by the Factory Inspectorate. The officers of the Factories department participated in several meetings and discussions for prevention of accidents. Fifty-two safety courses have so far been conducted by the Inspectorate for the Supervisory Personnel employed in factories. Safety posters received from the Chief Adviser, Factories, New Delhi, were issued free of cost to the managements of factories for displaying them in factories. Safety Committees have been formed in factories for the purpose of investigating

[3rd February 1966]

accidents and creating safety consciousness among workers. A book-let in Tamil on "Rules for the prevention of accidents in industries" was distributed to the workers.

(3) The All-India Radio broadcast, periodically, a discussion programme on accident prevention. Documentary films on safety are also exhibited to the workers free of cost.

(4) Nearly 9,000 students come out from 30 Industrial Training Institutes all over the State. They are the future entrants to the various factories in the State. Superintending Inspectors of Factories are giving talks to the Senior Trainees in the Industrial Training Institutes on accident, prevention and safe methods of working so that safety consciousness is created in them even during the period of training. This will go a long way in the reduction of accidents in future.

(5) The Government have sanctioned a scheme of an annual award of rolling shields to factories under certain categories of industries which would reduce accidents to the extent possible. They have also sanctioned another scheme of cash awards to workers who give useful suggestions regarding safety in factories, safety slogans and safety posters.

(அ) & (இ) —

ஆண்டு.	(1)	விபத்துக்கள்.	
		உயிர்ச் சேதம் ஏற்பட்டவை.	உயிர்ச் சேதம் ஏற்படாதவை.
		(2)	(3)
1963		21	17,214
1964		25	16,964

இவை 1948-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைச் சட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சம்பந்தப்பட்டவையாகும்.

(உ) 14 சதவீத விபத்துக்கள் இயந்திரங்களின் மூலம் ஏற்படுகின்றன. சுழல் இயந்திரம் போன்றவற்றிலிருந்து உறக்கும் துகள்களினால் ஏற்படும் விபத்துக்களும் இவற்றில் அடங்கும். எஞ்சிய 86 சதவீத விபத்துக்கள் இயந்திர வகையைச் சேராதவையாகும். இவை மேலிருந்து விழும் பொருள்கள், பொருள்கள் மீது மோதிகொள்வது, கைத் தவறி விழும் சாமான்கள், இடரி விழுதல், சறுக்கி விழுதல் காரணமாக ஏற்படுவையாகும்.

தொழில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதற்கு முக்கியமான காரணங்கள் சில வருமாறு :—

(1) தொழிலாளருக்குப் போதிய பயிற்சி இன்மை, வேலையில் அனுபவக் குறைவு, அந்தந்தத் தொழில் முறையில் சரியான அளவுக்குப் பயிற்சி அளிக்காமை.

(2) தொழிலாளர்களின் ஆபத்தான பழக்கவழக்கங்களுக்கும் அவர்கள் ஆபத்தான முறையில் வேலை செய்வதற்கும் தாங்கள் பொறுப்பில்லை என்று சில நிர்வாகத்தினர் கருதும் போக்கு.

(3) தொழிற்சாலைகளைப் பாதுகாப்பான முறையில் வைத்து வராதது.

[3rd February 1966]

(4) பாதுகாப்புச் சாதனங்கள், சேமக் காப்புக் கருவிகள், தற்காப்புச் சாதனங்கள் போன்றவற்றைச் செய்வதில் சிறப்பாக ஈடுபட்டிருக்கும் நிறுவனங்கள் போதிய அளவில் இல்லாதிருத்தல்.

(5) தரைகள், படிக்கட்டுகள், வேலிகள், தடுப்புச் சாதனங்கள் தற்காப்புச் சாதனங்கள் முதலியவற்றைப் போதியவாறு பேணி வராதது.

(எ) (1) தொழிற்சாலைகளில் 1962, 1963, 1964 ஆண்டுகளில் முறையே 18,224, 17,235, 16,989 விபத்துகள் ஏற்பட்டதாக அறிக்கையிடப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில், தொழிற்சாலைகளும், அவற்றில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களும் அதிகரித்துள்ள போதிலும், விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாகக் குறைந்து வந்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் வேலை செய்வதற்கேற்ற பாதுகாப்பான இடமாகச் செய்திருப்பதில் தொழிற்சாலைப் பார்வையாளர் அலுவலகம், நிர்வாகத்தினர், தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் பெரும்பங்கு ஏற்றுள்ளதே இதற்குக் காரணம்.

(2) தொழிற்சாலைகளில் விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்கென்று தனியாக மேற்பார்வை இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் இருக்கிறார். படக் காட்சிகள் போட்டுக் காட்டி சேமக் காப்பு குறித்து பலவகையான உரைகள் நிகழ்த்துதல், தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகத்தாரால் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தொழிற்சாலைத் துறை அதிகாரிகள் விபத்துக்களைத் தடுப்பது குறித்த கூட்டங்களிலும் விவாதங்களிலும் கலந்து கொள்கின்றனர். தொழிற்சாலைகளில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட மேற்பார்வை அதிகாரிகளுக்காக இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகம் பாதுகாப்பு குறித்து இதுவரை ஐம்பத்து இரண்டு பாட முறைகள் நடத்தியுள்ளது. புதுடில்லி, தொழிற்சாலைத் தலைமை ஆலோசகரிடமிருந்து கிடைத்த சேமக் காப்புச் சுவரொட்டிகள், தொழிற்சாலைகளில் காட்டிவைப்பதற்காக தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டன. விபத்துக்களைக் குறித்து ஆராயவும் தொழிலாளரிடையே சேமக் காப்பு உணர்வை உண்டாக்கவும் தொழிற்சாலைகளில் பாதுகாப்பு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. "தொழிற்சாலைகளில் விபத்துக்களைத் தடுப்பது பற்றிய விதிகள்" என்னும் சிறு புத்தகம் தமிழில் வெளியிடப்பட்டுத் தொழிலாளரிடையே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(3) அகில இந்திய ரேடியோ, விபத்துத் தடுப்பு குறித்த விவாத நிகழ்ச்சி ஒன்றை அவ்வப்போது ஒலி பரப்புகிறது. பாதுகாப்பு குறித்து செய்திப் படக் காட்சிகளும் தொழிலாளருக்கு இலவசமாகக் காட்டப்படுகின்றன.

(4) இம் மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள 30 தொழில் பயிற்சி நிறுவனங்களிலிருந்து சுமார் 9,000 மாணவர்கள் பயிற்சிபெற்று வருகின்றனர். அவர்களே எதிர்காலத்தில் இம் மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் சேர்ந்து பணியாற்றுவர். விபத்துக்களைத் தடுப்பது குறித்தும், சேமக்காப்பான வகையில் வேலை செய்வது குறித்தும், தொழில் பயிற்சி நிறுவனங்களில் மேற்பிரிவுப் பயிற்சியாளர்களுக்கு தொழிற்சாலையின் மேற்பார்வை இன்ஸ்பெக்டர்கள் உரை நிகழ்த்துகின்றனர். இதனால் பயிற்சிக் காலத்திலேயே அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு உணர்வு ஊட்டப்படுகிறது. எதிர்காலத்தில் விபத்துக்களைக் குறைக்க இது பெருமளவு வழிகோலும்.

(5) சில வகைத் தொழில்களில், கூடியமட்டில் விபத்துக்களைக் குறைக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சுழல் கேடயங்களை ஆண்டுதோறும் வழங்கும் திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளில் பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பு முழுக்கங்கள், சுவரொட்டிகள் சம்பந்தமாகச் சிறந்த ஆலோசனைகள் தரும் தொழிலாளர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கும் மற்றொரு திட்டத்திற்கும் அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

[3rd February 1966]

APPENDIX IV.

(VIDE ITEM IV ON PAGE 240 SUPRA.)

L.A. Bill No. 42 of 1965,*(As passed by the Assembly.)**A Bill further to amend the Madras University Act, 1923.*

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras University (Amendment) Act, 1966.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of preamble to, and certain other provisions of, Madras Act VII of 1923.*—*In the Madras University Act 1923 (Madras Act VII of 1923) (hereinafter referred to as the principal Act),—*

(a) in the preamble,—

(i) in the first paragraph, for the words “teaching and residential University”, the words “teaching and affiliating University” and for the words “colleges which are to constitute the University of Madras or are affiliated to it”, the words “colleges which are affiliated to or approved by, the University of Madras” shall be substituted;

(ii) in the second paragraph, for the words “within the limits of the University”, the words “within the University” shall be substituted;

(iii) in the third paragraph, the words “outside the limits of the University” shall be omitted;

(b) for the words “constituent, affiliated and oriental colleges” wherever they occur in sections 4-A (3), 24 (d), (e) and (f) and 31 (f), the words affiliated and approved colleges” shall be substituted.

3. *Amendment of section 2, Madras Act VII of 1923.*—*In section 2 of the principal Act,—*

(i) for clause (a), the following clauses shall be substituted, namely :—

“(a) ‘Affiliated College’ means any college affiliated to the University and providing courses of study for admission to the examinations for degrees of the University and includes a college deemed to be affiliated to the University under the Madras University (Amendment) Act, 1966;

(aa) ‘Approved College’ means any college approved by the University and providing courses of study for admission to the examinations for titles and diplomas and the pre-University

[3rd February 1966]

examination of the University and includes a college deemed to be approved by the University under the Madras University (Amendment) Act, 1966;

(aaa) ‘College’ means any college or any institution maintained or approved by or affiliated to the University and providing courses of study for admission to the examinations of the University;”;

(ii) clauses (b), (c), (cc), (e), (ee) and (i) shall be omitted;

(iii) after clause (d), the following clause shall be inserted, namely :—

“(e) ‘Post-graduate College’ means a University college or an affiliated college providing post-graduate courses of study leading up to the post-graduate degree of the University;”;

(iv) for clause (g), the following clause shall be substituted, namely :—

“(g) ‘Principal’ means the head of a college;”;

(v) for clause (h), the following clause shall be substituted, namely :—

“(h) ‘Registered graduate’ means a graduate registered under this Act;”;

(vi) after clause (h), the following clause shall be inserted, namely :—

“(i) ‘Statutes’, ‘Ordinances’ and ‘Regulations’ mean respectively the Statutes, Ordinances and Regulations of the University made under this Act;”;

(vii) for clause (j), the following clause shall be substituted, namely :—

“(j) ‘Teachers’ means such professors, assistant professors, readers, lecturers, librarians and other like persons as may be declared by the Statutes to be teachers;”;

(viii) for clauses (m), (n), (o) and (p), the following clauses shall be substituted, namely :—

“(m) ‘University Centre’ means any area within the State of Madras except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari recognised by the State Government on the recommendation of the University and containing one or more colleges competent to engage in higher teaching and research work and to promote University life in a manner calculated to prepare for the institution of a new University;

(n) ‘University College’ means a college or a college combined with a research institute maintained by the University (whether instituted by it or not) and providing courses of study leading up to the post-graduate and professional degrees;

(o) ‘University Laboratory’ means a laboratory maintained by the University (whether instituted by it or not) and intended for the carrying on and advancement of a research work;

[3rd February 1966]

(p) 'University Professor', 'University Reader' or 'University Lecturer' means Professor, Reader or Lecturer respectively appointed as such by the University;

(q) 'University Library' means a library maintained by the University whether instituted by it or not."

4. *Amendment of section 4-A, Madras Act VII of 1923.*—In section 4-A of the principal Act,—

(i) in clause (6) (a), for the words "a constituent, affiliated or oriental college", the words "an affiliated or approved college" shall be substituted;

(ii) for clauses (8) and (9), the following clauses shall be substituted, namely:—

"(8) to institute, maintain and manage University colleges, laboratories, libraries, museums and other institutions necessary to carry out the objects of the University;

(9) to affiliate colleges to the University as affiliated, professional or post-graduate colleges under conditions prescribed and to withdraw affiliation from colleges;

(9-A) to approve colleges providing courses of study for admission to the examinations for titles and diplomas and the pre-University examination of the University under conditions prescribed and to withdraw such approval;"

(iii) in clause (10), for the words "any local areas", the words "any area within the State of Madras except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari" shall be substituted;

(iv) for clause (12), the following clauses shall be substituted, namely:—

"(12) to institute and award fellowships, travelling fellowships, scholarships, studentships, bursaries, exhibitions, medals and prizes;

(12-A) to hold and manage endowments and other properties and funds of the University and to raise loans required for the purposes of this Act;"

(v) after clause (16), the following clause shall be inserted, namely:—

"(16-A) to institute and maintain a University Extension Board;"

(vi) for items (d) and (e) of clause (17), the following items shall be substituted, namely:—

"(d) University Athletic Clubs; and

(e) other similar Associations;"

3rd February 1966]

(vii) for clause (18), the following clause shall be substituted, namely:—

"(18) to encourage co-operation among the colleges, laboratories and institutes in the University and co-operate with other Universities and other authorities in such manner and for such purposes as the University may determine; and

5. *Substitution of new section for section 5, Madras Act VII of 1923.*—For section 5 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

"5. *Disqualification for membership.*—(1) No person shall be qualified for election as a member of any of the authorities of the University, if, on the date of nomination or election, he is—

(a) of unsound mind, a deafmute or suffering from leprosy;

(b) an applicant to be adjudicated insolvent or an undischarged insolvent;

(c) sentenced by a criminal court to imprisonment for any offence involving moral turpitude.

(2) In case of dispute or doubt, the Syndicate shall determine whether a person is disqualified under sub-section (1) and its decision shall be final."

6. *Amendment of section 6, Madras Act VII of 1923.*—In section 6 of the principal Act,—

(i) for the words "any institution", the words "any college or institution" shall be substituted;

(ii) for the words "recognised or approved by the University", the words "affiliated to or approved by the University" shall be substituted.

7. *Amendment of section 7, Madras Act VII of 1923.*—In section 7 of the principal Act, in sub-section (4), the following sentence shall be added at the end, namely:—

"In the event of the Senate or the Syndicate or both not complying with such directions within such time as may be fixed in that behalf by the State Government, the State Government shall have the power to take such action as they think necessary for securing compliance with such directions."

8. *Amendment of section 9, Madras Act VII of 1923.*—In section 9 of the principal Act, in sub-section (3), for the words "communities or interests", the word "interests" shall be substituted.

9. *Substitution of new section for section 11, Madras Act VII of 1923.*—For section 11 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

"11. *The Vice-Chancellor.*—(1) Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel

[3rd February 1966]

of three names recommended by the Committee referred to in sub-section (2). Such panel shall not contain the name of any member of the said Committee.

(2) For the purpose of sub-section (1), the Committee shall consist of three persons of whom one shall be nominated by the Senate, one shall be nominated by the Syndicate and one shall be nominated by the Chancellor :

Provided that the persons so nominated shall not be a member of any of the authorities of the University.

(3) The Vice-Chancellor shall hold office for a period of three years and shall be eligible for re-appointment for not more than two successive terms.

(4) When any temporary vacancy occurs in the office of the Vice-Chancellor or if the Vice-Chancellor is, by reason of absence or for any other reason, unable to exercise the powers and perform the duties of his office, the Syndicate shall, as soon as possible, make the requisite arrangements for exercising the powers and performing the duties of the Vice-Chancellor.

(5) The Vice-Chancellor shall be a wholetime officer of the University and shall be entitled to such emoluments, allowances and privileges as may be prescribed by the Statutes."

10. *Amendment of section 12, Madras Act VII of 1923.*—In section 12 of the principal Act,—

(i) in sub-section (1), for the words "Chairman of the Syndicate, and of the Academic Council", the words "Chairman of the Syndicate, the Academic Council and the Finance Committee" shall be substituted;

(ii) in sub-section (3), for the words "the Syndicate, and the Academic Council", the words "the Syndicate, the Academic Council and the Finance Committee" shall be substituted.

11. *Amendment of section 12-A, Madras Act VII of 1923.*—In section 12-A of the principal Act, after sub-section (2), the following sub-section shall be inserted, namely :—

"(3) In all suits and other legal proceedings by the against the University, the pleadings shall be signed and verified by the Registrar and all processes in such suits and proceedings shall be issued to and served on, the Registrar."

12. *Amendment of section 13, Madras Act VII of 1923.*—In section 13 of the principal Act, after item (4), the following item shall be inserted, namely :—

"(4-A) the Finance Committee,".

3rd February 1966]

13. *Amendment of section 14, Madras Act VII of 1923.*—In section 14 of the principal Act, for sub-section (a), the following sub-section shall be substituted, namely :—

"(a) The Senate shall consist of the following persons, namely :—

Ex-officio Members.

- (1) The Chancellor;
- (2) The Pro-Chancellor;
- (3) The Vice-Chancellor;
- (4) The Secretary to Government in charge of Education;
- (5) The Director of Higher Education, Madras;
- (6) The Director of Secondary Education, Madras;
- (7) The Director of Technical Education, Madras.
- (8) The principals of affiliated colleges who have served as Principals for not less than three years;
- (9) Every whole-time University Professor in charge of a Department; and
- (10) Members of the Syndicate who are not otherwise members of the Senate.

Life Members.

(1) Such number of persons not exceeding five as may be nominated by the Chancellor to be life members on the ground that they have rendered eminent services to education.

(2) All persons who have made a donation of not less than Rs. 25,000 before the date of the commencement of the Madras University (Amendment) Act, 1966 to or for the general purposes of the University.

Other Members.

(1) Twenty members elected by registered graduates from among themselves in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote;

(2) Ten Members elected by the Academic Council from among its own body of whom not less than five shall be teachers of affiliated colleges;

(3) Six members elected by the Members of the Legislative Assembly of the State of Madras from among themselves in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote;

(4) Three members elected by the Members of the Legislative Council of the State of Madras from among themselves in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote;

[3rd February 1966]

(5) Three members elected by the principals of approved colleges from among themselves in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote;

(6) One member elected by the headmasters of high schools, in each of the following revenue districts or groups of revenue districts, from among themselves, namely :—

- (a) Coimbatore and the Nilgiris;
- (b) Salem and Dharmapuri;
- (c) North Arcot;
- (d) Chingleput and Madras;
- (e) South Arcot;
- (f) Thanjavur;
- (g) Thiruchirappalli;

(7) One member elected by the councillors of the Municipal Corporation of Madras, from among themselves;

(8) One member elected by the chairmen of municipal councils and of panchayat union councils in each revenue district in the State of Madras, except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari, from among such chairmen and the members of municipal councils, panchayat union councils and panchayats in such revenue district; and

(9) Fifteen members nominated by the Chancellor of whom not less than ten shall be nominated to secure the representation of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes not otherwise adequately represented ”.

14. *Substitution of new section for section 16, Madras Act VII of 1923.*—For section 16 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

“ 16. *Powers of the Senate.*—In particular and without prejudice to the generality of the powers conferred by section 15, the Senate shall have the following powers, namely :—

- (1) to make Statutes and amend or repeal the same;
- (2) to modify or cancel Ordinances and Regulations in the manner prescribed by this Act;
- (3) to encourage co-operation among University colleges and laboratories, affiliated colleges and approved colleges;
- (4) to provide for instruction and training in such branches of learning as it may think fit;
- (5) to institute and maintain institutes of research, University colleges, University laboratories, libraries and museums;

[3rd February 1966]

(6) to prescribe in consultation with the Academic Council the conditions for approving colleges or institutions in which provision is made for courses of study for admission to the Pre-University examination or for the preparation of students for titles or diplomas of the University and to withdraw such approval;

(7) to provide for research and advancement and dissemination of knowledge;

(8) to institute, after consultation with the Academic Council, professorships, readerships, lecturerships, and any other teaching posts required by the University;

(9) to prescribe after consultation with the Academic Council, the conditions for affiliating colleges to the University and to withdraw affiliation from colleges;

(10) to provide, after consultation with the Academic Council, such lectures and instructions for students of University colleges, affiliated colleges and approved colleges as the Senate may determine and also to provide for lectures and instructions to persons not being students of colleges and to grant diplomas to them;

(11) to provide for the inspection of all colleges and hostels;

(12) to institute, degrees, titles, diplomas and other academic distinctions;

(13) to confer degrees, titles, diplomas and other academic distinctions on persons who—

(a) shall have pursued an approved course of study in a University college or laboratory or in an affiliated or approved college or have been exempted therefrom in the manner prescribed and shall have passed the prescribed examinations of the University; or

(b) shall have carried on research under conditions prescribed;

(14) to confer honorary degrees or other distinctions on the recommendation of not less than two-thirds of the members of the Syndicate;

(15) to establish and maintain hostels;

(16) to institute, after consultation with the Academic Council, fellowships, travelling fellowships, scholarships, studentships, bursaries, exhibitions, medals and prizes;

(17) to prescribe the fees to be charged for the approval and affiliation of colleges, for admission to the examinations, degrees and diplomas of the University, for the registration of graduates, for the renewal of such registration and for all or any of the purposes specified in section 4-A;

[3rd February 1966]

(18) to consider and take such action as it may deem fit on the annual report, the annual accounts and the financial estimates;

(19) to institute, after consultation with the Academic Council, a University Extension Board and to maintain it;

(20) to institute, after consultation with the Academic Council, a Publication Bureau, Students' Unions, Employment Bureau and University Athletic Clubs and other similar Associations and to maintain them;

(21) to enter into any agreement with the Central or any State Government or with a private management for assuming the management of any institution and for taking over its properties and liabilities or for any other purposes not repugnant to the provisions of this Act;

(22) to make Statutes regulating the method of election to the authorities of the University and the procedure at the meeting of the Senate, the Syndicate and, other authorities of the University and the quorum of members required for the transactions of business by the authorities of the University other than the Senate;

(23) to recommend to the State Government the recognition of any area within the State of Madras except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari as a University Centre;

(24) to co-operate with other Universities, other academic authorities and colleges in such manner and for such purposes as it may be determine; and

(25) to delegate such of its powers as it may deem fit to any authority or authorities of the University constituted under this Act.

15. *Amendment of section 17, Madras Act VII of 1923.*—In section 17 of the principal Act, in sub-section (2), for the words "thirty-five members", the words "twenty-five members" shall be substituted.

16. *Amendment of section 18, Madras Act VIII of 1923.*—In section 18 of the principal Act,—

(1) for sub-section (a), the following sub-section shall be substituted, namely:—

"(a) The Syndicate shall, in addition to the Vice-Chancellor, consist of the following persons, namely:—

Ex-Officio Members.

(1) The Director of Higher Education, Madras; and

(2) The Director of Technical Education, Madras.

Other Members.

(1) Six members elected by the Senate from among its members;

[3rd February 1966]

(2) Five members elected by the Academic Council from among its members of whom four shall be teachers of affiliated colleges and the remaining shall be a teacher of an approved college; and

(3) Three members nominated by the Chancellor.

Provided that no whole-time University Professor, University Reader, University Lecturer or whole-time teacher of the University shall be eligible for election or nomination as a member of the Syndicate."

(2) in sub-section (b), in the third proviso, after the words "University Professor", the words "University Reader, University Lecturer" shall be inserted.

17. *Amendment of section 19, Madras Act VII of 1923.*—In section 19 of the principal Act,—

(i) in clauses (g) and (h), for the words "Professors and Readers", the words "Professors, Readers and Lecturers" shall be substituted;

(ii) for clause (i), the following clause shall be substituted namely:—

"(i) to accept on behalf of the University endowments, bequests, donations, grants and transfers of any movable and immovable properties made to it provided that all such endowments, bequests, donations, grants and transfers shall be reported to the Senate at its next meeting;";

(iii) for clauses (j), (k) and (l), the following clauses shall be substituted, namely:—

"(j) to raise on behalf of the University loans required for the purposes of this Act from the Central or any State Government or the University Grants Commission or any corporation owned or controlled by the Central or any State Government;

(jj) to affiliate colleges to the University and to recognise colleges as approved colleges;

(jjj) to recognise hostels not maintained by the University and to suspend or withdraw recognition of any hostel which may not be conducted in accordance with the Ordinances and the conditions imposed thereunder;

(k) to arrange for and direct the inspection of all University colleges, affiliated and approved colleges and hostels;

(l) to prescribe in consultation with the Academic Council, the qualifications of teachers in University colleges, affiliated and approved colleges and hostels;";

(iv) for clause (t), the following clause shall be substituted, namely:—

"(t) to manage University Centres, University colleges and laboratories, libraries, museums, institutes of research and other institutions established or maintained by the University;";

[3rd February 1966]

(v) for clause (w), the following clauses shall be substituted, namely :—

“(w) to regulate the working of the University Extension Board;

(ww) to manage any Publication Bureau, Students Unions, Employment Bureau and University Athletic Clubs and other similar associations instituted by the University;

(www) to review the instruction and teaching of the University;

(www) to promote research within the University and to require reports from time to time of such research;”.

18. *Substitution of new section for section-21, Madras Act VII of 1923.*—For section 21 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

“21. *Annual accounts.*—(1) The annual accounts of the University shall be prepared by the Syndicate and shall be submitted to such examination and audit as the State Government may direct.

(2) The University shall settle objections raised in such audit and carry out such instructions as may be issued by the State Government on the audit report.

(3) The accounts when audited shall be published by the Syndicate in such manner as may be prescribed by the Ordinances and copies thereof shall be submitted to the Senate at its next meeting and to the State Government within three months of such publication.

(4) The Syndicate shall also prepare before such date as may be prescribed by the Statutes the financial estimates for the ensuing year.

(5) The financial estimates prepared by the Syndicate together with the remarks of the Finance Committee thereon and the annual accounts shall be placed before the Senate for approval at its annual meeting and the Senate may pass resolutions with reference thereto and communicate the same to the Syndicate which shall take action in accordance therewith.”.

19. *Substitution of new heading for the heading under Chapter V, Madras Act VII of 1923.*—For the heading under Chapter V, the following heading shall be substituted, namely :—

“THE ACADEMIC COUNCIL, THE FACULTIES, THE BOARDS OF STUDIES, THE FINANCE COMMITTEE AND OTHER AUTHORITIES.”.

[3rd February 1966]

20. *Amendment of section 23, Madras Act VII of 1923.*—In section 23 of the principal Act,—

(i) for the heading, the following heading shall be substituted, namely :—

“*Constitution of the Academic Council.*”;

(ii) for sub-section (a), the following sub-section shall be substituted, namely :—

“(a) The Academic Council shall, in addition to the Vice-Chancellor, consist of the following persons, namely :—

Ex-Officio Members.

- (1) The Director of Higher Education, Madras;
- (2) The Director of Secondary Education, Madras;
- (3) The Director of Technical Education, Madras;
- (4) The Heads of University Departments of Study and Research;
- (5) Members of the Syndicate who are not otherwise members of the Academic Council;
- (6) The Librarian of the University Library;
- (7) The principals of post-graduate colleges and professional colleges excluding training colleges;
- (8) The principals of all other affiliated colleges excluding training colleges who have served as principals for not less than three years.

Other Members.

- (1) Five members elected by the Senate from among its members who are not engaged in teaching;
- (2) Five members elected by the principals of affiliated training colleges, from among themselves;
- (3) Five members elected by the teachers of affiliated training colleges including physical directors but excluding principals, tutors, demonstrators and physical instructors of such colleges, from among themselves;
- (4) Three members elected by the teachers of approved colleges including principals and physical directors but excluding tutors, demonstrators and physical instructors of such colleges, from among themselves of whom two shall be from colleges providing courses of study for admission to the examinations for titles and diplomas of the University and the remaining shall be from colleges providing courses of study for admission to the pre-University examination of the University;

[3rd February 1966]

(5) One member from each post-graduate college who is not the principal of such college, elected by the teachers of the college, including physical directors but excluding the principal, tutors, demonstrators and physical instructors, from among themselves;

(6) One member from each professional college, not being an affiliated training college, who is not the principal of such college elected by the teachers of the college including physical directors but excluding the principal, tutors, demonstrators and physical instructors, from among themselves;

(7) One member from each affiliated college other than a post-graduate college or a professional college including an affiliated training college who is not the principal of such college elected by the teachers of the college including physical directors but excluding the principal, tutors, demonstrators and physical instructors, from among themselves;

(8) One member elected by headmasters of high schools in each of the following revenue districts or groups of revenue districts, from among themselves, namely :—

- (a) Coimbatore and the Nilgiris.
- (b) Salem and Dharmapuri.
- (c) North Arcot.
- (d) Chingleput and Madras.
- (e) South Arcot.
- (f) Thanjavur.
- (g) Tiruchirappalli.

(9) Six members nominated by the Chancellor on the recommendation of the Vice-Chancellor to represent Tamil, Sanskrit, Hindi and other languages; and

(10) One member nominated by the Chancellor on the recommendation of the Vice-Chancellor to represent physical education.”;

(iii) for the third proviso to sub-section (b), the following proviso shall be substituted, namely :—

“ Provided also that a member elected by the Senate from its own body who is not engaged in teaching shall cease to be a member of the Academic Council if he subsequently becomes engaged in teaching.”.

21. *Amendment of section 24, Madras Act VII of 1923.*—In section 24 of the principal Act,—

(i) in clause (g), for the words “ Commerce, Oriental Learning, Indian System of Medicine, Fine Arts ”, the words “ Commerce, Indian and other languages, Indian System of Medicine, Veterinary Science, Fine Arts ” shall be substituted;

3rd February 1966]

(ii) for clause (j), the following clauses shall be substituted, namely :—

“ (j) to advise the Syndicate on the promotion of research in the University;

(jj) to receive and to call for and to consider reports from the Syndicate reviewing the instruction and teaching of the University and the research work done in the University; and.”.

22. *Amendment of section 25, Madras Act VII of 1923.*—(i) Section 25 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of that section, and in sub-section (1) as so renumbered, for the words “ Teaching, Agriculture, Commerce, Oriental Learning, Fine Arts ”, the words “ Technology, Teaching, Agriculture, Commerce, Indian and other languages, Indian System of Medicine, Veterinary Science, Fine Arts ” shall be substituted;

(ii) after sub-section (1) as so renumbered, the following sub-section shall be inserted, namely :—

“ (2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), the Academic Council may, on the recommendation of the Syndicate, appoint any teacher of the University as a member of a Faculty.”.

23. *Insertion of new section 26 in Madras Act VII of 1923.*—After section 25-A of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“ 26. *Finance Committee.*—(1) The Finance Committee shall consist of the following five members, namely :—

- (i) The Vice-Chancellor;
- (ii) The Secretary to Government in-charge of Education;
- (iii) Three members nominated by the Syndicate from among its members.

(2) If for any reason the officer referred to in clause (ii) of sub-section (1) is unable to attend any meeting of the Finance Committee, he may depute any officer of the Department to attend such meeting. The officer so deputed shall have the right to take part in the discussions of the Committee and shall have the right to vote.

(3) (i) The Syndicate shall, in the manner prescribed by the Ordinances, prepare the financial estimates of the University and place the same before the Finance Committee.

(ii) The Finance Committee shall then scrutinise the said estimates and may make such modifications therein as it considers necessary.

(iii) The said estimates, as modified by the Finance Committee, shall then be laid before the Syndicate for consideration. The Syndicate may accept the modifications made by the

[3rd February 1966]

Finance Committee and place the estimates as so modified before the Senate for approval. If the Syndicate does not accept the modifications, it shall place before the Senate the estimates, the modifications made or the objections raised by the Finance Committee and the reasons for the non-acceptance. The Senate shall consider the estimates so laid before it and shall sanction the same either without modifications or with such modifications as it thinks fit;

Provided that the Senate shall not make any modifications in the estimates which have the effect of increasing the estimates of expenditure or reducing the estimates of income.

24. *Amendment of section 29, Madras Act VII of 1923.*—In section 29 of the principal Act—

(i) in clause (a), after the word “constitution”, the words “or reconstitution” shall be inserted;

(ii) in clause (b), for the words “local areas”, the words “any area within the State of Madras except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari” and for the words “University Centres”, the words “University Centre” shall be substituted;

(iii) for clause (c), the following clause shall be substituted, namely:—

“(c) The conditions of recognition of approved colleges and of affiliation to the University of affiliated colleges;”;

(iv) in clause (j), after the word “pension”, the word “gratuity” shall be inserted.

25. *Amendment of section 30, Madras Act VII of 1923.*—In section 30 of the principal Act,—

(i) in sub-section (3), for the words “Where any Statute has been passed by the Senate or a draft of a Statute has been rejected by the Senate”, the words “Where any Statute has been passed by the Senate or a draft of a Statute recommended by the Syndicate has been rejected by the Senate” shall be substituted;

(ii) for clause (b) of sub-section (4), the following clause shall be substituted, namely:—

“(b) affecting the conditions of affiliation or approval of affiliated or approved colleges with the University or by the University, as the case may be,

except after consultation with the Academic Council.”.

26. *Amendment of section 34, Madras Act VII of 1923.*—In section 34 of the principal Act, after the words “student of the University”, the words “other than the non-collegiate students” shall be inserted.

[3rd February 1966]

27. *Substitution of new sections for sections 35 and 36, Madras Act VII of 1923.*—For sections 35 and 36 of the principal Act, the following sections shall be substituted, namely:—

“35. *Admission to University examinations.*—No candidate shall be admitted to any University examination unless he is enrolled as a member of a University college or laboratory or of an affiliated or approved college and has satisfied the requirements as to the attendance required under the Regulations for the same or unless he is exempted from such requirement of enrolment or attendance or both by a order of the Syndicate passed on the recommendation of the Academic Council made under the Regulations prescribed. Exemptions granted under this section shall be subject to such conditions as the Syndicate may think fit.

36. *Admission to University courses.*—(1) No person shall be admitted to the pre-University course or other entrance courses of study in the University unless he—

(i) has passed the Matriculation examination; or

(ii) holds the Secondary School-Leaving Certificate and has been declared eligible by the Syndicate under conditions prescribed by the University authorities concerned for such course or courses of study; or

(iii) has passed an examination of any other University or authority recognised by the Syndicate as equivalent to the examinations specified in clause (i) or clause (ii); and

(iv) fulfils such other conditions as may be prescribed by the Syndicate.

(2) No person shall be admitted to a course of study in the University for admission to the examination for degrees of the University in Arts and Science unless he—

(i) has passed the pre-University examination of the University; or

(ii) has passed an examination of any other University or authority recognised by the Syndicate as equivalent to the examination referred to in clause (i); and

(iii) fulfils such other conditions as may be prescribed by the Syndicate.

(3) No person shall be admitted to a course of study in the University for admission to the examination for a professional degree of the University unless he—

(i) has passed the relevant examination prescribed therefor by the Syndicate;

(ii) has obtained such minimum percentage of marks in such subjects in the relevant examination as may be prescribed by the Syndicate; and

(iii) fulfils such other conditions as may be prescribed by the Syndicate.

[3rd February 1966]

(4) No person shall be admitted to any course of study for admission to the examinations for titles, diplomas or certificates of the University unless he—

(i) has passed the entrance test prescribed therefor by the Syndicate; and

(ii) fulfils such other conditions as may be prescribed by the Syndicate.

(5) Every candidate for a University examination shall, unless exempted from the provisions of this sub-section by a special order of the Syndicate made on the recommendation of the Academic Council, be enrolled as a member of a University college or laboratory or of an affiliated or approved college. Any such exemption may be made subject to such conditions as the Syndicate may think fit.

(6) Students exempted from the provisions of sub-section (5) and students admitted in accordance with the conditions prescribed to courses of study other than courses of study for a degree shall be non-collegiate students of the University.”

28. *Substitution of new sections for sections 38, 39 and 40, Madras Act VII of 1923.*—For sections 38, 39 and 40 of the principal Act, the following sections shall be substituted, namely :—

“ 38. *Filling of casual vacancies.*—All casual vacancies among the members (other than *ex-officio members*) of any authority or other body of the University shall be filled as soon as conveniently may be, by the person or body who or which nominated or elected the member whose place has become vacant and the person nominated or elected to a casual vacancy shall be a member of such authority or body for the residue of the term for which the person whose place he fills would have been a member :

Provided that vacancies arising by efflux of time among elected members of any authority or other body of the University may be filled at elections which may be fixed by the Vice-Chancellor to take place on such days not earlier than two months from the date on which the vacancies arise, as he thinks fit :

Provided further that no casual vacancy shall be filled if such vacancy occurs within six months before the date of the expiry of the term of the members of any authority or other body of the University.

39. *Proceedings of the University authorities and bodies not invalidated by vacancies.*—No act or proceeding of any authority or other body of the University shall be invalidated merely by reason of the existence of any vacancy or of any defect or irregularity in the election or appointment of a member of any authority or other body of the University or of any defect or irregularity in such act or proceeding not affecting the merits of the case or on the ground only that the Senate did not meet twice in any year.

[3rd February 1966]

40. *Removal from membership of the University.*—(1) The Senate may,—

(a) on the recommendation of not less than two-thirds of the members of the Syndicate remove by an order in writing made in this behalf the name of any person from the register of graduates; or

(b) remove by an order in writing made in this behalf any person from membership of any authority of the University by a resolution passed by a majority of the total membership of the Senate and by a majority of not less than two-thirds of the members of the Senate present and voting at the meeting, if such person has been convicted by a criminal court for an offence which in the opinion of the Senate involves moral turpitude or if he has been guilty of gross misconduct and for the same reason, may withdraw any degree or diploma conferred on, or granted to, that person by the University.

(2) The Senate may also by an order in writing made in this behalf remove any person from the membership of any authority of the University if he becomes of unsound mind or deaf-mute or suffers from leprosy or has applied to be adjudicated or has been adjudicated as an insolvent.

(3) No action under this section shall be taken against any person unless he has been given a reasonable opportunity to show cause against the action proposed to be taken.

(4) A copy of every order passed under sub-section (1) or sub-section (2), as the case may be, shall, as soon as may be after it is so passed, be communicated to the person concerned in the manner prescribed by Regulations.”

29. *Amendment of section 41, Madras Act VII of 1923.*—In section 41 of the principal Act, for the words “ any authority of the University ”, the words “ any authority or other body of the University ” shall be substituted.

30. *Substitution of new section for section 44, Madras Act VII of 1923.*—For section 44 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

“ 44. *Funds of the University.*—The University shall have a fund to which shall be credited—

(1) its income from fees, endowments, grants, donations and gifts, if any; and

(2) any contribution by the Central Government, any State Government, the University Grants Commission or like authority, any local authority or any other corporation owned or controlled by the Central or any State Government.”

[3rd February 1966]

31. *Amendment of section 50, Madras Act VII of 1923.*—Section 50 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of that section and after sub-section (1) as so renumbered, the following sub-section shall be inserted, namely:—

“(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the Table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.”.

32. *Substitution of new sections for section 53, Madras Act VII of 1923.*—For section 53 of the principal Act, the following sections shall be substituted:—

“53. *Report on affiliated and approved colleges.*—The Senate shall, at the end of every five years from the date of the commencement of the Madras University (Amendment) Act, 1966, submit a report to the State Government on the condition of affiliated and approved colleges. The State Government shall lay the report on the table of both Houses of the Legislature and shall take such action on it as they deem fit.

54. *Power to obtain information.*—Notwithstanding anything contained in this Act or any other law for the time being in force, the State Government may, by order in writing call for any information from the University on any matter relating to the affairs of the University and the University shall, if such information is available with it, furnish the State Government with such information within a reasonable period:

Provided that in the case of information which the University considers confidential, the University may inform the State Government that such information cannot be made available to the State Government and shall place the same before the Chancellor.

54-A. *Registration of graduates.*—(1) Every person ordinarily resident in the State of Madras except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramaniathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari, who—

(i) has been for at least three years a graduate of any University in the territory of India; or

(ii) is a registered graduate of any University in the territory of India,

shall be entitled to have his name entered in the register of graduates maintained under this Act for a period of five years on payment of such fee and subject to such conditions as may be prescribed by the Statutes.

3rd February 1966]

(2) All applications for registration under sub-section (1) shall be sent to the Registrar together with the prescribed fee and such proof of qualifications as may be prescribed by the Statutes.

(3) The Registrar shall, on receipt of an application made under sub-section (2) and after making such enquiry as he deems fit, enter in the register of graduates the name of the applicant.

(4) Every person whose name has been entered in the register of graduates under sub-section (3) shall be entitled to have such entry renewed every five years on application made in that behalf to the Registrar within such time, in such manner and on payment of such fee as may be prescribed by the Statutes.”.

33. *Constituent and Oriental colleges to be deemed to be affiliated and approved colleges.*—(1) All colleges which, immediately before the date of the commencement of this Act,—

(a) continue to be recognised by the University of Madras as Constituent colleges or as Oriental colleges; and

(b) provide courses of study for admission to the examinations for degrees of the University of Madras,

shall be deemed to be colleges affiliated to the University of Madras under the principal Act as amended by this Act and the provisions of the principal Act as amended by this Act shall, as far as may be, apply accordingly.

(2) All colleges which immediately before the date of the commencement of this Act continue to be recognised by the University of Madras as—

(a) Oriental colleges providing courses of study for admission to the examinations of the University of Madras for titles and diplomas; and

(b) colleges providing courses of study for admission to the pre-University examination of the University of Madras,

shall be deemed to be colleges approved by the University of Madras under the principal Act as amended by this Act and the provisions of the principal Act as amended by this Act shall, as far as may be, apply accordingly.

34. *Continuance in office of members of the University of Madras.*—Notwithstanding anything contained in the principal Act or in this Act, all persons holding office as members of the Senate, the Syndicate and the Academic Council on the date of the commencement of this Act shall continue to hold office up to such date as the State Government may, by notification, fix in this behalf, or where no such date is fixed, up to the date on which their term of office would have expired if this Act had not come into force.

[3rd February 1966]

35. *Continuance in office of the Vice-Chancellor of the University of Madras.*—The Vice-Chancellor of the University of Madras holding office on the date of the commencement of this Act shall be deemed to be the Vice-Chancellor appointed under the principal Act as amended by this Act and shall continue to hold office up to the date on which his term of office would have expired if this Act had not come into force.

36. *Act not to apply to certain colleges and institutions.*—Nothing contained in the principal Act as amended by this Act, shall apply to colleges and institutions situate in the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 4th February 1966.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half-past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Weaving Instructors.

* 51 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that many Weaving Instructors have been asked to refund a monthly allowance of Rs. 5 sanctioned to them before; and

(b) if so, under what circumstances?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Weaving Instructors who possess the 'Training Teachers' Certificate of the Secondary Grade alone are eligible for a special pay of Rs. 5 per mensem. It was brought to the notice of Government that some of them who did not possess this qualification were being granted the special pay of Rs. 5. The Government directed that in such cases the payment of the special pay should be stopped and that the irregular payment already made should be recovered.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Sir, is it not a fact that in certain institutions in North Arcot District even persons possessing these training qualifications have been asked to refund the amount?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no such information. If the hon. Member refers to any specific matter, I can have the matter looked into.

திரு. க. அன்பழகன்: நெசவு ஆசிரியர்கள் என்ற பிரிவில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களாக இருப்பதற்கான நியாயம் இல்லாமல் இருக்கும் போது, நெசவு ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையற்ற அந்தத் தகுதி வற்புறுத்தப்படுவானேன்? இந்த நிலையில் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே கொடுத்த தொகையை திரும்பிப்பெற அரசாங்கம் முயற்சிப்பது நியாயம் தானா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தக் குறைந்தபட்சத் தகுதி அவசியம் என்று கருதப்பட்டுத்தான் இவ்வாறு விதி வகுக்கப் பட்டது. இந்த விதிக்குப் பிறம்பாக 5 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டதால், இந்தத் தொகை திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

[4th February 1966]

SRI M. RAJAH IYER : Sir, may I submit to the Government that on 1st June 1960, all the pay scales were revised? There was not mention made about the training qualification, as necessary qualification, and after five years, now for those who were in the previous scale of Rs. 50-90 and drawing special pay, a particular qualification is being prescribed and it is given retrospective effect from June 1960. When the pay was fixed, it was fixed along with special pay. Now this special pay has been stopped. May I request the Government to look into the matter and see that no recovery is ordered? If necessary, it may be absorbed in future increments, because it was given as a special pay according to the rules that were all along in force. Several representations were made in this connection.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government have looked into all aspects of the question.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Do the Government mean that they possess Technical Training Teacher's Certificate with regard to a particular craft or Secondary Grade Teachers' Training Certificate?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is about training.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that there is a special technical training? If the insistence is on that, we can understand it.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : What is insisted upon is 'Trained Teacher's Certificate of the Secondary Grade'.

திரு. க. அன்பழகன் : இந்த நெசவு ஆசிரியர்கள் மற்ற செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் நடத்தும் பாடங்களை யெல்லாம் நடத்த நேரிடுகிறதா? இவர்கள் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் செய்யும் வேலையோடு சேர்த்து நெசவு ஆசிரியர்கள் வேலையும் செய்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இவர்கள் மற்றப் பாடங்கள் கற்பிப்பதில்லை என்றாலும், செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் தகுதி இவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று கருதப்பட்டு இவ்வாறு விதி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Craft Instructors

* 52 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether monthly recoveries for 24 months of a part of salary have been ordered in the case of Craft (Weaving) Instructors in Board Secondary Schools in Tirunelveli District; and

(b) the reasons for such recovery?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Recovery of excess payment of salary for seventeen months from 1st August 1962 to 31st December 1963 was ordered.

[4th February 1966]

(b) The pay of 19 Craft Instructors was ordered to be fixed as on 31st May 1960 in the scale of Rs. 50-3-65-2-95 allowing all the increments before fixing the pay in the revised scale of Rs. 90-4-110-3-140. As these persons had already been paid on the basis of the pay drawn by them in the scale of pay of Rs. 60-4-100, the difference drawn by them from 1st August 1962 to 31st December 1963 was ordered to be recovered.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it not a fact that the scale of Rs. 60-4-100 paid by the District Board is on a par with the Government scale? How is it that teachers are to be punished with recovery now, when once the District Board paid the amount?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Recovering the excess amount drawn by the Instructors from 1st June 1960 to 31st July 1962 was waived as a special case. But the excess pay recovered is only for the period subsequent to 1st August 1962 to 31st December 1963.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware, Sir, that while these schools were under District Boards, the Government even allowed Government scales to these instructors? Payment was made only in accordance with the scale of pay. Therefore, a general principle was adopted for all including Weaving Instructors.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Refixation of pay from 1st June 1960 had to be made only in respect of the Memorandum, dated 2nd August 1962; so the difference for the period has already been paid.

திரு. க. அன்பழகன் : இந்த 24 மாதங்களில் அவர்களுடைய சம்பளத்தில் பிடித்தம் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் எவ்வளவு தொகை பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகையின் அளவு அவர்களுடைய அடிப்படை வாழ்க்கை நிலையை பாதிப்பதாக இருக்குமாயின் பிடித்தம் செய்யப்பட்ட வேண்டிய மொத்தத் தொகையை இன்னும் அதிகமான தவணைகளில் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If there is any further representation about it, the Government will look into it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Do the Government realise that on account of the recommendations of the Pay Commission, the pay of these teachers has been reduced? In spirit, the recommendations of the Pay Commission were either to maintain the status quo or to enhance the salaries.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Recommendations of the Pay Commission are subject to these things.

[4th February 1966]

SRI M. RAJAH IYER : May I know, Sir, the date on which the possession of the Secondary Grade Teachers' Training Certificate was specified, as necessary qualification?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not have that information with me.

* 53 Q.—SRI M. RAJAH IYER : With the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the craft instructors in high schools are eligible for the special pay of Rs. 5 per mensem; and

(b) if so, the qualification, if any, prescribed for eligibility for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) Possession of Trained Teachers' Certificate of the Secondary Grade.

SRI M. RAJAH IYER : May I know, Sir, the date on which the possession of Trained Teachers' Certificate of the Secondary Grade was specified as necessary qualification?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not have that information with me.

SRI M. RAJAH IYER : May I once again submit, Sir, that this special pay was given from June 1960 to those who were in the scale of Rs. 50-95? Only in 1965, for the first time, the Government insisted on the possession of Trained Teacher's Certificate to become eligible for getting special pay. It will affect the teachers very much. I submit that no recovery need be made and the amount absorbed in future increments, Sir.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government have considered all aspects of the question and taken this decision.

Secondary Grade Teachers in an Anglo-Indian School

* 54 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the scale of pay, a Secondary Grade Teacher in an Anglo-Indian School is eligible for?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Secondary Grade Teachers, if appointed, in Anglo-Indian Schools, will be designated as Middle Grade teachers and they are allowed the scale of pay of Rs. 80-5-125.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware, Sir, that the Middle Grade Certificate is lower than the Secondary Grade Certificate and the denial of the Secondary Grade pay to the Secondary Grade Teachers in Anglo-Indian Schools is not proper?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The pay to which they are entitled is not reduced. It is a higher rate.

[4th February 1966]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In Anglo-Indian Schools, teachers who possess Secondary Grade Certificate are posted to Middle Grade Teachers' posts. They are not paid Secondary Grade salary.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The recommendation of the Secondary Education Commission is that the scales of pay of the teachers in Anglo-Indian Schools should also be revised raising them to higher rate than the present scales of pay applicable in ordinary schools consistent with the standard of living, as they enjoyed such salaries previously. That aspect is under the consideration of the Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it not a fact, Sir, that the recommendations of the Pay Commission have not been implemented in the case of the Anglo-Indian Schools? What is the delay due to?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The recommendations of the Pay Commission did not relate to the Anglo-Indian Schools.

Introduction of Tamil for carrying on day-to-day administration.

* 55 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the names of the Department of Secretariat in which Tamil is proposed to be introduced for the purpose of carrying on day-to-day administration;

(b) whether the Government are aware of the difficulties which may arise on such introduction; and

(c) if so, the steps proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The first stage of the Tamil Scheme will be introduced in the Rural Development and Local Administration, Revenue, Education and Public Health, Public Works, Food, Agriculture, Home, Industries, Labour and Co-operation and Public Departments of the Secretariat with effect from 1st May 1966.

(b) & (c) The Government do not anticipate any serious difficulties in implementing the first stage of the Tamil Scheme. The following preparatory steps for the introduction of the Tamil Scheme in the Secretariat have been undertaken :—

(1) The Government have ordered the compulsory training of all Secretariat typist and Steno-typists who are below 45 years of age, in Tamil typewriting.

(2) Instruction classes in Tamil for such of those Government servants who do not possess adequate knowledge of Tamil are being conducted for a period of eleven months.

[4th February 1966]

(3) Orders have been issued recently for the conduct of training classes for a short period of two months in noting and drafting in Tamil for the benefit of the Secretariat Staff.

(4) Steps have been taken to translate the "Secretariat Office Manual" and the "Business Rules" and "Secretariat Instructions" into Tamil.

(5) A Supplemental Glossary of Administrative Terms, commonly in use, in the Secretariat Departments, is under preparation.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, will the Hon. the Chief Minister tell us whether there are now at present sufficient qualified typists to handle correspondence in all these departments?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, that matter is constantly under the examination of the Government. Whenever Government feel they require more typists for any particular department, that is being looked into.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will it not be difficult if Tamil is not introduced simultaneously in all departments for inter-departmental correspondence and, if so, what are the steps taken by the Government to avoid such difficulties?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If Tamil is introduced in all departments, it does not mean that they will not be entitled to carry on in English inter-State or inter-departmental correspondence.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் தட்டெழுத்துப் பயிற்சி இப்போது ஆண்டுக்கு எவ்வளவு அலுவலர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது? இன்னும் அதிக அளவில் அளிப்பதற்கு இப்போது வழிவகை செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: போதிய அளவுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. புள்ளிவிவரம் என்னிடமில்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government made any arrangement for the communication of the new terms and other things which are being coined now with regard to the running of the departments to writers of text-books so that these might be incorporated in them so that students may find it easy when they go to work as clerks, etc.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: We cannot expect text-books to cover all these technical terms regarding the Secretariat work and all that.

Defence of India Rules

* 56 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of persons arrested under the Defence of India Rules as on 31st December 1965;

(b) the number of legislators arrested and detained; and

(c) the number of prosecutions launched?

[4th February 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (c).—The particulars regarding (a) and (c) have been called for from the Inspector-General of Police, Madras, and his reply is awaited.

(b) The number of legislators arrested and detained since the declaration of emergency as on 31st December 1965 was 7.

SRI S. K. SAMBANDHAN: I understand that in most cases prosecutions have not been launched even though the date of arrest of these persons goes back to months or even years. Why are the Government not prosecuting those men? Does it mean that they do not have sufficient grounds to launch prosecutions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I do not know of years. It may be months. But only when the investigations are complete, the prosecutions are launched. There is no unavoidable delay.

DR. H. V. HANDE: Sir, in view of the fact that seven legislators have been arrested, will the Government consider the necessity of not applying the Defence of India Rules to legislators so that it will not cramp them from discharging their normal duties as legislators, and also in such cases, will the Government prosecute them straightway before the courts so that we may know exactly the reasons for which they are being arrested and prosecuted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. Member will agree with me that legislators should not claim any particular exemption in this matter.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் பல பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறதே, இன்றைய சூழ்நிலையில் அந்த வழக்குகள் நீடிப்பது அசிசியமா? அல்லது அவற்றை அரசாங்கம் கைவிட முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தேசப் பாதுகாப்பு சூழ்நிலைக்கும் வழக்குகள் விஷயத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. மேலும் எனக்குத் தெரிந்த வரையில், வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்ட பத்திரிகைக்காரர்கள் உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE: What are the reasons for which these people have been brought under the D.I.R.? Will the Government give the reasons so that the public might know the faults they have committed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, even the High Court does not ask for the reasons under the D.I.R. or the Defence of India Act. I cannot give the information to the hon. Member. But the party concerned may know it.

[4th February 1966]

Thovalai and Nanjilnad Puthanar Channels

*57 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the expenditure incurred under channel remodelling scheme in Thovalai channel and Nanjilnad Puthanar channels in Kanyakumari district so far; and

(b) the names of other channels taken up under the above scheme?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) The total expenditure incurred for remodelling the two channels are as follows:—

(1) Thovala Channel, Rs. 9,65,497.

(2) Nanjilnad Puthanar Channel, Rs. 69,650.

(b) The remodelling of the following other channels have been carried out:—

(1) Padmanabapuram Puthanar Channel.

(2) Kodayar Left Bank Channel.

(3) Anandanar Channel.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, முதல் இரண்டு 'சேனலுடைய' வேலை முடிந்துவிட்டதா? எந்த அளவில் அந்த வேலை நிற்கிறது?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா: நோவாலை 'சேனலில்' வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நாஞ்சில்நாடு புத்தூர் 'சேனல்' வேலை almost completed.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, சேனல் ரீமாடலிங் கீழே உள்ள இடங்களில் சிமிண்டு பூசுவது மட்டும்தான் நடைபெறுகிறது. கடைவரம்பு நிலங்கள் விளைச்சலுக்கு மாற்றப்படுவதால், ரீமாடலிங் செய்யப்படும் சேனலை அகலப்படுத்தும் திட்டம் அதில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுமா? இப்போதைய சேனலில் இல்லாவிட்டாலும் புதிய திட்டங்களிலாவது அவற்றைச் சேர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா: சேனலில் கசிவு ஏற்படாமல் தடை செய்வதற்கும் இன்னும் அதிகமான தண்ணீர் tail end-க்குப் போய்ச் பேரும் முறையிலும் இந்த ரீமாடலிங் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

Elections to Panchayat Union Councils

*58 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 27 on 2nd August 1965—

(a) whether the particulars have since been furnished by the Collectors regarding the number of deaths and the prosecutions launched in connection with the elections to Panchayat Union Councils; and

[4th February 1966]

(b) if so, whether the same will be laid on the table of the House?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Local Administration): (a) Yes, Sir.

(b) Three deaths took place in the Thanjavur district, three in North Arcot and three in Madurai district in incidents involving panchayat elections. About 23 prosecutions have been launched so far in connection with the election incidents. The cases are either under investigation or pending trial and hence it is not possible to place the particulars on the table of the House.

DR. H. V. HANDE: In view of these tragic happenings that are the aftermaths of the elections, will the Government seriously consider changing the method of election at least during the next panchayat elections?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sri, it is a matter of policy. Hon. Member may make suggestions during the debates.

Resolution by certain Local Boards regarding Anti-Hindi agitation

*59 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any show-cause notice to certain Local Boards as to why the resolutions relating to anti-Hindi agitation should not be removed from the proceedings; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Local Administration). (a) & (b) Show cause notices were issued to 15 Municipal Councils and the Madras City Municipal Corporation which had passed resolutions relating to Anti-Hindi agitation in excess of their powers. Eleven Councils have subsequently cancelled/withdrawn their resolutions. Government cancelled the resolutions of the other Councils.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is it not a question of the local bodies voicing the feelings of the entire people on the question of Hindi and why should the Government object when the local boards concerned voice only the feelings of the people in the municipalities or the Corporation concerned?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is strictly beyond the powers of the Municipal Councils to enter into any matter which is controversial and unconnected with the municipal administration. The language issue is unconnected with the municipal administration and, therefore, it is outside the scope of the councils.

[4th February 1966]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I quite agree with the Hon. Minister that it is outside the scope of the local bodies. Have the Government taken any steps previous to this to check any such act of the local bodies and, if so, on how many occasions? There were so many occasions when the local bodies gave addresses to the Hon. Ministers and even to political leaders. Have the Government taken any steps?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If they give addresses to the Hon. Ministers and the departmental heads, they list out the grievances and ask for various amenities which they need and want to be attended to and done for the municipalities. Therefore, I think it is which the powers of the municipalities to make representations for remedying their grievances and having certain amenities provided for them and further, Sir, it is difficult to answer a general question whether the Government have gone into such questions at any time.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, my question is with regard to addresses presented not only to the Hon. Minister but to political leaders not connected with the Government.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Even then, Sir, it is a matter connected with the municipal administration. They want amenities for the people in the municipalities and they, therefore, present the addresses.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியில் எழுந்த பிரச்சனை இந்த இந்நியாவின் தனி ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்படுவதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று பல நகர மன்றங்கள் கேட்டுக்கொண்டதைப் பற்றியதாகும். இந்த மொழிப் பிரச்சனை அரசியல் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சனை, மக்கள் பிரச்சனையாகும் என்று தலைவர்களும் பொறுப்பில் உள்ளவர்களும் சொல்லும்போது, அது மக்கள் பிரச்சனையாக இருக்கும்போது அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியமாகாது? நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்திருப்பது இதைவிட நல்ல தல்லவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது இதில் இரண்டு பிரச்சனைகள். சர்க்கார் வேறு விதமாக நடந்து கொண்டிருக்கலாமா என்பது ஒன்று, சர்க்கார் நடந்தது சரியா என்பது ஒன்று. வேறு விதமாக நடந்திருக்கலாமா என்பதைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதம் இருக்கும். அதைப்பற்றி நான் பதில் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. சர்க்கார் நடந்தது சரியா என்று கேட்டால் சட்டப்படி சரி என்று சொல்ல முடியும்.

DR. H. V. HANDE : Have the Government investigated into any such resolutions which went outside the scope of the municipal councils before they were actually passed and the addresses presented?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member should put a separate question. If a particular resolution is not mentioned, it is not possible for the Government to order an investigation into all the resolutions passed by the municipalities,

[4th February 1966]

DR. H. V. HANDE : Has there not been even one resolution which was against the Government orders and which the Government have investigated?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Whenever it is brought to the notice of the Government, we will take action. If the hon. Member puts a separate question, we will certainly look into it and furnish the information.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி மன்றங்கள் அளிக்கிற வரவேற்புகள் அமைச்சர்களுக்கு மட்டுமின்றி எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த பல சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் மூலமாகத்தான் குறைகளைச் சொல்லலாம் என்று எண்ணி வரவேற்பு அளிப்பதால், முன் கூட்டியே அரசாங்கம் அனுமதி பெறவேண்டுமென்றிருக்கும் உத்தரவை அரசாங்கம் மாற்றுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : யாருக்கு வரவேற்பு கொடுப்பதாக இருந்தாலும் முன் கூட்டியே அனுமதி பெற்றுத் தான் செய்யவேண்டும். ஒருவருக்குக் கொடுக்கும்போது முன் கூட்டியே உத்தரவு பெறவேண்டும், மற்றொருவருக்கு வேண்டாமென்ற நிலை இல்லை. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் விதிகளைப் பார்த்தால் அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியும். அதைப் படிக்கிறேன்.

Part III of the Municipal Manual states that if in the opinion of the Government the resolution relates to a matter which is unconnected with the municipal administration, and may lead to controversy, he shall refer the resolution to the State Government and obtain the orders as to whether it should be admitted.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, in the matter of presenting addresses to leaders, if no municipal funds are involved, should they be debarred from presenting addresses or should they obtain the permission of the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Even then, it will have to be in relation to municipal matters.

DR. H. V. HANDE : Will the Hon. Minister tell us when the orders referred to by him were actually passed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are in vogue and the municipal manual has been in existence for a long time.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, do all the municipalities that are strictly adhering to these rules and manuals seek the permission of the Government before they give address to anybody? 10-50 a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If any specific question is put, we will find out whether that has been done. A general question like the one put by the hon. Member cannot be answered.

[4th February 1966]

House Scheme of the Corporation of Madras

* 60 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any Housing Scheme is under implementation by the Corporation of Madras;

(b) if so, the number of houses constructed so far by it; and

(c) the names of the Municipal Councillors, Members of the Legislative Assembly and Members of Parliament, if any, who have been allotted these houses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Local Administration): (a) Yes.

(b) 670.

(c) Names of present and former Councillors of Corporation of Madras:—

- (1) Sri Audiappan.
- (2) Sri V. Munuswamy.
- (3) Sri R. Chellamiah Naidu.
- (4) Sri M. K. Nagendran.
- (5) N. S. Devarajan.
- (6) Sri T. S. Nallathambi.
- (7) Sri S. M. Krishnan.
- (8) Sri M. S. Sambandam.
- (9) Sri P. C. Ramadoss.
- (10) Sri D. Jayaraman.
- (11) Sri A. K. A. Abdul Samad.
- (12) Sri T. K. Kabali.
- (13) Srimathi Alamelu Appadorai.
- (14) Sri M. Ahmed Mohiddin Bijapuri.
- (15) Sri R. Nagarajan.
- (16) Sri K. Murugesan.
- (17) Sri M. R. Kannan.
- (18) Sri P. S. Bashyam Chetty.
- (19) K. Kuppuswami.
- (20) Sri P. S. Cettiar.

Present and former Members of Legislative Assembly—

- (1) Srimathi T. N. Anandanayaki.
- (2) Srimathi L. Simon.

Members of Legislative Council—

- (1) Sri K. Anbazhagan.
- (2) Srimathi T. L. Thirupurasundariammal.
- (3) Sri K. Ramadoss.

[4th February 1966]

Members of Parliament—

- (1) Sri K. Manoharan.
- (2) Sri N. G. Ranga.
- (3) Sri S. S. Marichamy.
- (4) Sri K. Rajaram.
- (5) Sri V. R. Sezhian.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk(*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE. MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966.

III.—GOVERNMENT BILLS.

- (1) THE MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1966
(L.A. BILL NO. 42 OF 1965)—cont.

MR. CHAIRMAN: We now resume the discussion on the Madras University (Amendment) Bill. Sri N. V. Natarajan will now speak.

* திரு. என். வி. நடராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் திருத்த மசோதாவின் மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழகம் தனது தனி உரிமையை இழந்து அரசியல் ஆதிக்கங்களுக்கு உட்படவேண்டுமென்ற கொள்கையை நான் விரும்பவில்லை. பல்கலைக் கழகங்கள் அவற்றிற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள தனி உரிமைகளோடு இயங்கி வரவேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இப்போது பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர் நியமிக்கப்படும் முறையை மாற்றித் திருத்தி அமைக்க இருப்பதைப்பற்றி நான் எனது கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கும் முறையில் என்ன தவறு ஏற்பட்டு விட்டது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. கடந்த 24 ஆண்டுகளாக இப்போதைய துணை வேந்தர் தொடர்ந்து பதவியில் நீடித்து வருகிறார்கள். அவர் பதவியில் நீடித்து வருவது மட்டுமல்ல, அப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு உலக நாடுகளில் தக்க சிறப்பும் மதிப்பும் தரப்படுவதை எல்லோருமே ஒப்புக்கொள்வார்கள். பல்கலைக் கழகத்தினுடைய மற்ற பிரச்சனைகளைப்பற்றி நான் கருத்தருவிக்க விரும்பாவிட்டாலும் நான் அறியாவிட்டாலும் துணை வேந்தராக வருவதற்கு இப்போதுள்ள முறைகளை மாற்றுவதற்கு அவசியமில்லை என்பதற்காக அதை எடுத்துக்காட்டுகிறேன். அதே போல கீழ்க் மாநில மக்கள் நீண்டகாலமாக கோரி வரும்படியான ஒன்றை யும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தியத் துணைக்கண்டம் மொழி வழி மாநிலங்களாகப் பிரிய வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி,

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[4th February 1966]

நீண்ட பல ஆண்டுகளாக ஊட்டிவிட்ட கொள்கை நடைமுறையில் கொண்டு வரப்பட்டு அதன் பிறகு அந்த உணர்ச்சிக்கு ஏற்ப தமிழக மக்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் தாய் மொழி தக்க அந்தஸ்தைப் பெறவேண்டுமென்று விரும்புவது இயற்கையே ஆகும். அதே போன்று இன்று தமிழ் மொழி பயிற்சி மொழியாக கல்லூரிகளில் இடம்பெறவேண்டும் என்பதும் நீண்ட காலமாக எல்லோராலும் வற்புறுத்தப்பட்டு வரும் முக்கிய பிரச்சனையாகும். அது மட்டுமல்ல, பள்ளி இறுதிப் படிப்பு வரையில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாகக் கொள்ளப்பட்டு பிறகு கல்லூரிகளில் ஆங்கிலம் பயிற்சி மொழியாக மேற்கொள்ளப்படுவதால் எவ்வளவு இடற்பாடுகள் இருக்கின்றன. தொடர்பு அற்றுப் போகிறது என்பதையும் நடைமுறையில் நாம் கண்டு வருகிறோம். இன்னும் சொல்லப் போனால் தமிழ், மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்பட்ட பிறகு அந்த ஆட்சி முறைகளை இனிதே நிறைவேற்ற தமிழில் தேர்ச்சி பெற்ற ஏராளமானவர்களை உருவாக்க வேண்டிய கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக இல்லாமல் ஆங்கிலம் பயிற்சி மொழியாக இருப்பது பொருத்தமாக இல்லை என்பது என்னுடைய எண்ணமாகும். அதுமட்டுமல்ல தமிழகம், தமிழ் மொழி என்ற உணர்ச்சியை ஊட்டிவிட்டு தமிழையும் கல்லூரிகளில் பயிற்சி மொழியாக ஆக்காமல் இருப்பது முன்னுக்கு பின் முரணாகப் படுகிறது. ஒருவருக்குத் திருமணம் செய்துவிட்டு நீ பிரம்மச்சாரியாக இரு என்று சொல்வது எவ்வாறு பொருத்தமாகாதோ அப்படித்தான் தமிழ் உணர்ச்சியை ஊட்டிவிட்டு, தமிழ் மொழி என்ற தாய் மொழி என்ற உணர்ச்சியை மக்களிடையே வளர்த்து விட்டு அதற்கு உரிய உரிமைகளை மக்கள் கேட்கும்போது அதில் சர்க்கார் தயக்கம் காட்டுவது நியாயமாகாது. எனவே, நடைமுறையில் கல்லூரி பயிற்சி மொழியாக தமிழ் மொழி அந்தஸ்து பெறும் வகையில் சர்க்கார் ஆவன செய்ய உடன் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்கலைக்கழகத்தினுடைய தனி உரிமைகள் பறிக்கப்படக்கூடாது என்று எவ்வாறு வலியுறுத்துகிறேனோ அதேபோல பல்கலைக் கழகமும் துணை வேந்தரும் காலத்தின் மாறுதல்களையும் உணர்ந்து செயல் முறையில் தமிழை பயிற்சி மொழியாக கொண்டுவர வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள் ஆகும். சில கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக ஆக்கப்பட்டது. ஆனால் தொடர்ந்து தீவிர அக்கரை அதிலே காட்டப்பட்டிருக்குமானால் இன்றைக்கு அந்தத் திட்டம் வெற்றி பெறும் வாய்ப்புக்கான வழிவகைகள் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆனால் தொடர்ந்து அக்கரை காட்டப்படவில்லை. இன்றைய தினம் கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக அமைய வேண்டுமென்ற உணர்வை சர்க்காரும் பல்கலைக்கழகமும் நன்றாக உணர்ந்து அதைச் செயல்முறையில் கொண்டுவர வேண்டும். குறிப்பாக மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகளின் மற்றக் கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிட்டாலும் சர்க்கார் இந்த ஒரு பிரச்சனையிலாவது இந்த ஒரு வரத்தையாவது எங்களுக்கு

4th February 1966]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

வழங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். எங்களுக்கு என்றால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு என்பதல்ல. தமிழ் மக்களுக்கு இந்த வரத்தை வழங்க வேண்டும். அதனால் உள்ளபடியே தமிழ்மக்கள் அவர்களை வாழ்த்துவார்கள். அது மட்டுமல்ல விஞ்ஞானத் துறையில் இன்றைய தினமுள்ள முன்னேற்றத்தைக் கானும்போது விஞ்ஞானப் படிப்பை மாணவர்கள் பயிலும்போது அவை மாணவர்களுக்குப் புரியும் படியாக அந்தப் பாடம் அமைய வேண்டும். அவ்வாறு அமைய வேண்டுமானால் அப்பாடங்கள் மாணவர்களின் தாய்மொழியில் தமிழ் மொழியில் கற்பிக்கப்பட்டால்தான், அது அவர்களுக்குப் பதியும் பயன்படும். இன்னும் நீதி மன்றங்கள் தமிழிலே நடத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் பரவலாக மக்களிடையே வளர்ந்து வருகிறது. இது போன்ற எண்ணத்தை நாம் அலட்சியப்படுத்த முடியாது. அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் நியாயமிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அதே போல நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்து கல்வித் துறையிலே செய்துவரும் காரியங்களை அடிக்கடி எடுத்துக் கூறிவருகிறார். தமிழ் வளர்ச்சியில் சர்க்காருக்கும் ஆர்வம் இருக்கிறது என்றும் வேறு யாருக்கும் அவர் அந்த ஆர்வத்தில் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்றும் சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆர்வத்தைக் குறைத்து நான் மதிப்பிடவில்லை. அதைப் போலவே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு உள்ள உணர்ச்சிகளையும் உற்சாகத்தையும் அவர்கள் தமிழ்மொழிக்காக பாடுபட்டு வருவதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து மதிப்பளிக்க வேண்டும். அவர்கள் அதையும் மனதில் கொண்டு இந்தவேண்டுகோளை கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட வேண்டுகோளாக கொண்டு, தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கையை, தமிழ் மொழி போதனா மொழியாக ஆகவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியை, நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தெரிவித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, even though it may not be necessary for people like me to express any views on Bills like this, after eminent speakers like the Leader of the Opposition have spoken, I just feel I can say a few words with regard to one or two clauses in the amendment Bill. 11-00 a.m.

First of all, I feel that this amendment Bill is not at all necessary, even though it may contain some good features. If the good features alone have been brought out in the Bill, we the members of the House would have welcomed it. But along with the good features, they have brought in something that may interfere with the functions of the University and particularly with the primary duty of the Senate. The Government have meddled with the main right of the Senate which has to elect its Vice-Chancellor. Most of the members, even though they are drawn from many walks of life, are interested more in education rather than

[Sri S. K. Sambandhan] [4th February 1966]

in anything else, and not at all in politics. The Senate has been electing its Vice-Chancellor for years and years—more or less for more than a century—particularly in the Madras University. It is a pity that the Government are contemplating a change in this method. It is bound to interfere with the autonomous nature of the University, as in the case of the Universities in other States. I feel that this may lead to further and gradual interference with the working of the day-to-day duties of the universities also. This kind of selection from the panel of names suggested by a committee that is to be appointed is not at all democratic. The Government can consider some alternative way of doing this or should allow the *status quo ante* to continue. The Leader of the Opposition also pointed out yesterday that any mistake committed in the matter of the university . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member says that the Leader of the Opposition also pointed out this. Does he mean to say that the hon. the Leader of the Opposition supported this view, which was expressed by the hon. Member about the election of the Vice-Chancellor?

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, I understood that he supported this view.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Perhaps, Sir, I have forgotten my English!

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, I do not know as much English as the Hon. the Chief Minister, but I understand that he supports this view. Definitely, he is not in support of the view set out in sub-clause (9) of the Amendment Bill. Our leader also pointed out that any mistake committed by the universities would not at all punish the present generation and that it would tell upon the coming generation of students. That means, the whole set up would be affected in the future administration. I am sure this position cannot be contradicted by anybody. There must be something to see that such things do not happen. The Government may come forward and say that there may not be any discrimination or interference in the appointment of Vice-Chancellors. People like me cannot believe such statements, because they have come across so many instances in which the Government have interfered unnecessarily.

Even though the Government are a little bit allergic to facts, it is my duty to place before this House certain truths. I have mentioned on many previous occasions the interference of this Government in many matters. We cannot say that the Government will refrain from interfering even with such appointments. That will definitely go against the democratic principles. I request the Government to at least drop this clause and allow the *status quo ante* to continue.

[4th February 1966] [Sri S. K. Sambandhan]

With regard to the representation to the City colleges and high schools, I quite welcome the provision excepting the point of view expressed by the hon. Member Sri Rajah Iyer with regard to the Chingleput-Madras constituency. Chingleput and Madras together will get one representative. The city is having more than 126 high schools. All these 126 high schools have a strength of 500 or 700 each. The strength of some school exceeds even a thousand. I do not know about the schools in the districts. The number of students in all the city schools taken together will be ten times the number of students in some of the bigger districts. So the city deserves separate representation on the body.

I hope the Government will agree to these suggestions or to the amendment of the hon. Member Mr. Rajah Iyer.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I must thank the Chief Minister and the Leader of the House for having invited me to participate in the select committee. Of course, the members that were elected from the Legislative Council, such as the hon. the Leader of the Opposition, were there. I did not much talk at all myself. But, afterwards, the Chief Minister and the Leader of the House were very kind to give me an opportunity in the committee to say what I felt. I must say at the very outset that in the select committee the Chief Minister was very responsive to many of the suggestions that were made. In fact, some of the conclusions to which he came were very sound. I must say we support all his conclusions entirely.

This Bill, Mr. Sambandhan has said, is unnecessary. But, unfortunately, for the last twenty-five years, people have been clamouring that there should be an amendment of the University Act. Of course, I did not feel very enthusiastic that there should be an amendment. But there are some provisions which require amendment. After working the University Act for long, we came to the conclusion that some of the provisions required revision in some respects. Therefore it is that an amendment after nearly more than 23 years is welcome. Some of the amendments are really very good. There is no doubt it. But in a matters like university education, naturally people have got differences of opinion even in small matters and in the emphasis also which they lay upon certain aspects. There will be differences of opinion always. Without difference of opinion, there will be no healthy progress. That is also my view. We can also make changes that are absolutely necessary after experience. For example, at the beginning when the Bill was introduced, I felt that the procedure as regards the election of the Vice-Chancellor, which is obtaining in Madras University for a long number of years—conventions have grown on this particular matter in this university which is more than 100 years old, need not be changed. The procedure by which the Senate recommends a panel of three names and from those three names the Chancellor selects the Vice-Chancellor, has

11-10
a.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [4th February 1966]

worked well, so far as I can see. We need not change it. But, unfortunately, many of the other universities have done so. They have made changes. In some universities, the Chancellor himself should select the Vice-Chancellor. So far as I can see, there has not been a final conclusion whether the Chancellor is bound by the advice of the Government or not, as the Governor is bound by the advice of the Cabinet or the Chief Minister. He is Chancellor under the Act. Whether he is bound by the advice of the Minister of Education or the Cabinet is a matter upon which there has not been any definite conclusion. Anyhow, that is an academic matter. As a matter of fact, there has been no differences of opinion between the Chief Minister or the Cabinet Ministers and the Vice-Chancellor or the Members of the Syndicate or the Senate. Therefore, that is a purely academic question. So far as the atmosphere in Madras is concerned, I do not think hereafter there will be a difference of opinion between the Government and the University. For the last so many years I have been seeing there has been no difference of opinion. There has been adjustment also. Sometime back the Government felt that we should go faster in introducing Tamil in the various institutions. Afterwards it was found it should be done by stages. Therefore, we have adopted the stage system. All are agreed on the question that Tamil should become the medium of instruction. Even in the University in the year 1942—fortunately or unfortunately, I have been a member of the Senate and the Syndicate for so many years—it was decided that colleges might opt for Tamil medium of instruction and that questions in examination papers might be set in Tamil and answers given in Tamil. Two colleges in Coimbatore and Salem opted for it. Afterwards, there was difference of opinion among the colleges themselves and it was finally dropped. The question of medium of instruction is not one of merely a policy of the Government or a policy that can be imposed upon anybody. This is a thing that has to be finally decided by the teachers and the students. I have said this in the Senate and in the Syndicate because nobody quarrels with the proposition that the regional language should be the medium of instruction. Students can always understand much better in their own regional language than in English. But, we have to take into account the scientific and technological progress that is taking place. Even in Economics there are various terms. What is the term in Tamil for 'diminishing returns'? (Interruption by Sri K. Anbazhagan). But Tamil is not understandable. I have seen Economics text-books in Tamil, but that Tamil is not understandable. Somebody must say in English what that term is. That is why the teachers are responsible for deciding this. The teachers cannot put the responsibility on the Government. It is the teachers and the students that are finally responsible for deciding this. If the teachers will evolve a method of giving instruction in Tamil in all subjects, welcome. All of us are agreed about this and everybody will support it. But simply because we must do it in Tamil, we cannot sacrifice our standards in education. That will

[4th February 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

be to the detriment of generations of students and also to the detriment of our Madras students who always proved their capability in all competitive examinations. That is a very important thing that we must remember. Therefore, this is not a question which can be debated on in the Legislative Council and which can be solved by passing a resolution. We may pass any number of resolutions. Still the teachers and the students may remain as they are. Therefore, in a matter like this no such discussion is necessary. The Chief Minister will rise and say that he is as enthusiastic about Tamil being the medium of instruction as anybody else. The question is how to do it effectively and well without sacrificing the standard of education or without impairing the efficiency of the students. If a procedure is evolved for quickly doing it, we shall adopt it.

So far as the selection of the Vice-Chancellor is concerned, I still feel that the original method is good. But, unfortunately the other three Universities have adopted this. The other important consideration is this. The Chief Minister's point is one which we cannot ignore. If there are elections to academic bodies, there may be politics and there may be quarrels. It is better to avoid such things. That is a thing which we must accept. But I find even in these small Select Committees, the people are not able to select a person. In the Kerala University we saw the other day that these three members, elected by the Senate and the Syndicate and nominated by the Chancellor could not agree on any name, and finally Shri A. P. Jain issued an Ordinance. I do not know how he can issue an Ordinance, especially when there is President's Rule. That is a matter for them to discuss.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Perhaps in such a case each of the three members can express his view and forward it to the Chancellor and leave it to the Chancellor to decide.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: There have been cases where the Chancellor does not accept all these three names. That happened in the Andhra University. Therefore, all the hitches which one can imagine here have happened in that procedure also. Whatever the procedure may be, there may be difficulties. Therefore, some of us with conservative instincts, who have been acquainted with this University for a long time feel that this University will be able to elect, without squabbles, three persons. After all, Government have always got the right to select one out of these three. I am making an exception in the case of this University on account of the fact that colleges are farflung. From my experience in the Syndicate, I may say that we used to go to the colleges and solicit votes. They finally decided it their own way because it is a secret ballot. But all the time I found that they selected the proper persons. There is no scope for election propaganda, intrigue and so on because the colleges are farflung. Now, on account of the Madurai University

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [4th February 1966]

Act, four districts have gone away. The area of the University is a little circumscribed now. But election squabbles and differences appear strongly only in residential Universities like the Banaras, Aligarh and Annamalai Universities. They have occurred also in very small Universities. But so far as the Madras University is concerned, on account of the temperament of our people and on account of the courteous way in which they receive the candidate and reserve their opinion about him, no such difficulties have arisen. They say, "All right, I shall think about it". They do not begin to quarrel. That is taking place in Uttar Pradesh. All of them got out of the Legislative Council and abused the Minister to their hearts' content. I do not think such things will occur here. Therefore, considering the temperament of our people and also considering the farflung nature of the colleges, I would submit that the old procedure may be continued. I am not ignoring the point made by the Hon. the Chief Minister. But so far as this University is concerned, I still feel as an experienced member of the Senate that the old procedure does no harm and will do no harm. The new procedure is sometimes beset with difficulties. I leave the matter at that.

There are other matters in respect of which the amendments are necessary. So far as the intimate connection with the finances of the Government and the University is concerned, I think we must allow the Auditor and the Secretary to Government to say what they feel because now a crore and twenty-five lakhs of rupees is budgeted for.

We get funds from the University Grants Commission, finally from the Government of India. It is the Government that gives all the money. We cannot really object to Government looking into the finances of the University, and whatever criticism are offered must be welcomed. We must as far as possible accept those criticisms. But there are some financial matters on which they are sometimes very strict. That is a matter of adjustment between the University and the Government. For example, there is a particular provision which is recently put in Clause 21, that after the audit, the Universities will settle all objections and shall also follow the instructions given by the Government and the audit. Two or three years ago, the University auditor insisted that a particular objection had not still been settled and that the instructions given must be followed. The matter went up to the Government. They asked 'will you not do it?'. We said, 'We do not think it is possible or proper for us to do it.' At that time a question whether the Government issued instructions also arose. We cannot object. But sometimes, it may cause delay in submission of accounts to the Senate and later to the Government. For example, in a matter of tender, the Syndicate was of the opinion that the lowest tender might not be accepted. The auditor said that it was wrong. A matter like that should be left to the

[4th February 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Senate because they are acquitted with the previous tenderers, their capacity to do the job and all that. All these things should be taken into consideration.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not merely for the University affairs, but I think, in general as a matter of principle, as a matter of convention, it would on the whole be good, if we finally accept the audit's view. We may discuss and accept the audit's views. If we have power to overrule the audit, the purpose of auditing will not be served. I just put it as a general proposition.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is why I said it is a matter of adjustment between the University and the Government. Sometimes the auditors are like race horses, they proceed only on particular points, I hope the Ministers would have also experienced such difficulties. Therefore, I mentioned these are all small matters.

As regards representation of teachers, this way or that way, there may be difference of opinion. On the whole, the provisions are to be welcomed. I heartily support this amendment.

* திரு. க. அன்பழகன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் திருத்த மசோதா ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தை இப்போது திருத்த வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இப்போது இங்கே வந்திருக்கிறது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் தொடங்கப் பட வேண்டிய நிலையில் அந்தப் பல்கலைக்கழகத்துக்கான சட்டம் செய்யும் போது அதையொட்டி சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டமும் பல வகைகளில் மாற்றம் பெற நேரிட்டதும் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டதற்கு ஒரு காரணமாகும். அதேபோல் அகில இந்தியாவில் ஏற்பட்ட பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட விதிகள் சென்னைப் பல்கலைக்கழக விதிகளை மாற்ற ஒரு தூண்டுகோலாக அமைந்து விட்டன. அதன் விளைவுதான் இங்கே துணைவேந்தர் அவர்கள் இதுவரை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த முறைக்கு மாறாக, பொறுக்கியெடுத்து நியமிக்கப்படும் முறை இந்தத் திருத்த மசோதா மூலம் இடம் பெறுவதாகும். ஆனால் அகில இந்தியாவிலேயுள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் காணப்படுகிற முறைகள் எல்லாம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் புரத்தப்பட்டு வேண்டுமென்று எண்ணுவது அவசியம் அல்ல என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கும் வாய்ப்பு பலப்பல ஆண்டுகள் பயிற்சி காரணமாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் பெற்றிருக்கிறது. அடுத்து துணை வேந்தர்கள் பல்கலைக் கழக ஆட்சி மன்றத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிலைமை ஏற்படுமானால், அந்த மன்றத்தின் ஆதரவை அவர்கள் அதிக அளவுக்குப் பெறாமல் இருந்தால் தொடர்ந்து அந்த நிர்வாகத்தை நடத்தும் ஆசிரியர் பெருவர்களாக இருக்க முடியாது என்றும், தேர்தல் முறை இருந்தால், அரசியல் குறிக்கோள்கள் உள்ளே புரந்து விடக்கூடும், கட்சி

[திரு. க. அன்பழகன்] [4th February 1966]

மாச்சரியங்கள் வளரும் என்ற கருத்தும் அமைச்சராலே ஏற்கனவே தெரிவிக்கப்பட்டது. இது குறித்து ஒரு கருத்தை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கு பேசிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் அதைப்பற்றிக் குறிப்பாகத் தெரிவித்தார்கள், இப்படி ஒரு துணைவேந்தரை நியமிப்பதற்குத் துணையாக, மூவரைக் கொண்ட பொறுக்குக் குழு அமைக்கிற காரணத்தாலேயே ஒருமித்த கருத்து ஏற்படப்போவதில்லை என்று. ஒருமித்த கருத்து ஏற்படுவதற்கு பதிலாக துணை வேந்தரைப் பொறுக்கி யெடுக்கும் குழுவில் உள்ள மூவரும் மூன்று விதமான கருத்து கொள்வதும், அந்தக் கருத்துக்கள் வேந்தருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு வேந்தர் நான்காவது கருத்து கொண்டு அந்த மூன்று பேர்களில் ஒருவரையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கவும் கூடும் என்ற ஐயுறவும், அதே போல் வேந்தர் என்ற முறையில் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிக்குத் தலைவராக விளங்குபவர் தனி யுரிமை உடையவராக விளங்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதிலும் அவர் கவர்னராக இருக்கிற காரணத்தால் அரசாங்கத் தோடு ஒத்துழைக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கிறவர்கள் எதைச் சொல்லுகிறார்களோ அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலை உள்ளது என்ற ஐயுறவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதி சொல்லக்கூடும். நாங்கள் தலையிடவும் இல்லை; தலையிட விரும்புவதும் இல்லை என்று தெரிவிக்கலாம். வேறொரு முதலமைச்சர் வரும்போது, வேறொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரும்போது, அல்லது வேறு மனப்பான்மை புகும் போது, பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராக இருக்கிறவர் ஆளுங்கட்சி ஆதரவு பெற்றவராக இருக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், இப்போது துணை வேந்தர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிறார் என்று கேள்விப்படுவதற்குப் பதிலாக, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினராக இருக்கிறார் என்று கேள்விப்பட வேண்டிய கட்டாயமான நிலை ஏற்படலாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், கல்வி நிலையங்கள் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றின் உரிமைகள் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமானால் தேர்தலால் இக்கட்டுகள் நேராமல் இருக்க, பெரும்பான்மையோரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார் என்ற நிலைமை இல்லாமல், அதிக வாக்கு பெற்றவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார் என்ற முறையை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அந்த ஆட்சி மன்றத்தால் பொறுக்கியெடுக்கப்படுகிற இரண்டு அல்லது மூன்று பேர்கள் நேரடியாக வேந்தருக்கு அறிவிக்கப்பட்டு, அவர்களில் ஒருவரை வேந்தர் பொறுக்கி எடுத்து அவரை துணை வேந்தராக நியமிக்கிறார் என்ற முறையை ஏற்றுக்கொண்டால் இதைவிடச் சிறந்ததாக இருக்கும். என்றாலும் இவைகளைப் பற்றி பல தடவைகள் விவாதிக்கப்பட்ட போதிலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கவில்லை. இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து அடிப்படையில் தோன்றிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியும் அந்தக் கருத்துக்கள் இதில் இடம் பெறவில்லை. வருங்காலத்தில் மாற்றம் தேவைப்பட்டால் செய்யத் தயாராயிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இது துணை வேந்தரைப் பொறுத்ததல்ல;

4th February 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

கலீயைப் பொறுத்தது. பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தின் நடைமுறையில் தலையிடக்கூடாது என்று கருதுகிற நான், ஏற்கெனவே இந்த பொறுக்குக் குழு பணியாற்றி முடிந்தபின் இந்த அறிக்கை வேளிவரும்போதே என்னுடைய மாறுபட்ட கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறேன். எதிர் கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக பல்கலைக் கழக ஆட்சி மன்றத்தில் இடம் பெற்றிருக்கிறவர் மிக நன்றாகத் தெரிவித்தார், தாய் மொழி தான் பயிற்சி மொழியாக வேண்டுமென்ற கொள்கை அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று. இதை அமைச்சர் அவர்கள் உண்மையாகவே சிந்தனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதி எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். பல்கலைக் கழகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் இந்தக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் ஒப்புக்கொண்டு பல்கலைக் கழகமும் நீண்டகாலமாக ஒப்புக் கொண்ட ஒரு காரியம் நடைபெறாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு என்ன பொருள்? மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் அதற்குப் பொறுப்பாவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கருத்தை ஓரளவே நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் பொறுப்பாக்கும்போது, அவர்கள் முறைகளை மாற்றியமைக்கும் வாய்ப்பு பெற்றவர்களாக இல்லை என்பதை உணரவேண்டும். அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுகையில் செம்மையாகச் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்று வலியுறுத்தலாமே தவிர, அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றும் அதிகாரம் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. இது வரையிலும் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்குவது என்பது பரிசோதனைக்காகக் கையாளப்பட்டதே தவிர, விரும்புகிறவர்களுக்கு அனுமதி அளிப்பதாக இருந்ததே தவிர, தமிழ் மொழி பயிற்சி மொழியாகி, ஆங்கிலத்தின் இடத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தோடு பல்கலைக் கழகம் செயல்படவில்லை. அதற்குச் சரியான காரணங்கள் கூட தெரிவிக்கலாம். நான் அந்த நிலையை குறை கூறவில்லை. அரசாங்கமும் தமிழில் படிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க தயாராக இருக்கிறது. ஆனால், இந்த பயிற்சி மொழி மாற்றம் விரும்புகிறவர்களுக்கு அளிக்கிற வாய்ப்பாக இருக்கக்கூடாது. விரும்புகிற பயிற்சி மொழியில் படிக்க வாய்ப்பு அளிப்பது என்று இருக்கும்போது அது குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதாக இருக்காது. பல்கலைக் கழகம் உடனடியாக எல்லா வகுப்புகளிலும் தமிழையே பயிற்சி மொழியாக வைத்து நடத்த வேண்டுமென்றால், பல்கலைக் கழகத்தில் நான் படித்தது கூடப் பயனில்லை என்று கருதப்படும். நான் அப்படியும் சொல்லவில்லை. முறையாக, ஒவ்வொரு வகுப்பாக கட்டம் கட்டமாக, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு தூண்டுகோல் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தில் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டுமென்று விரும்புகிறவன் அல்ல நான். ஆனால் இந்தப் பல்கலைக்கழக இருத்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் எதிர் காலத்தில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக நடைமுறையில் கொண்டு வருவது

[திரு. க. அன்பழகன்] [4th February 1966]

என்ற கருத்து முன்னுரையில் இடம் பெற்றிருந்தான் அது செயல்பட வழியாக இருக்கும். இல்லையானால் அவர்கள் இப்போது சொல்வது போல் சில மாணவர்களுக்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறோம் என்றால், ஆசிரியர்கள் ஊக்குவிக்க இடமில்லாமல் பல்கலைக் கழகமும் செயற்படுத்த முனையாமல் அரசாங்கமும் வழி செய்ய முடியாமல், விரும்புகிறவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் முறையினால் தமிழின் நிலை கேலிக்குரியதாக மாற்றப்படுகிறது. முதல் மைசூர் அவர்கள் பல சமயங்களில் பதில் சொல்லும்போது, தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்கி இருக்கிறோம். எங்கே மாணவர்கள் வருகிறார்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதில் உண்மையான ஆர்வம் இருந்தாலும் கூட, தமிழைக் கேலி செய்கிறார் அமைச்சர் என்று எண்ணச் செய்கிறது. மாணவர்கள் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு படிக்க முன் வரவேண்டுமென்றால் எந்த வகுப்பு வரை தமிழில் பயிற்சி பெற முடியும் என்பதை நாம் நிர்மானிக்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் சொன்னார், ஆங்கிலத்தில் உள்ளவற்றிற்கு ஈடான பல சொற்கள் தமிழில் இல்லை என்று. ஐந்து ஆண்டுக் காலமாக இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் வெளியிட்டிருக்கிற ஏடுகளைக் கண்டால் உண்மை விளங்கும். பெரும்பாலான பொருளாதார குறிச் சொற்களும் அரசியல் துறைச் சொற்கள் அனைத்தும், விஞ்ஞானத் துறையில் பெரும்பாலான சொற்களும் தமிழில் காண முடியும். பெரும்பாலான விஞ்ஞானச் சொற்கள் என்று சொல்லக் காரணம், சில விஞ்ஞானச் சொற்களுக்கு ஈடான சொற்கள் தமிழில் காண முடியவில்லை என்பதாலேயே அது தமிழ் மொழியின் குறைவு ஆகாது; பயிற்சி மொழி தமிழாக இருக்கக் கூடாது என்ற வாதத்திற்கு அது பலமளிக்காது. அடிப்படைக் கருத்து அந்த முறையில் இருந்தால் இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும், சில ஆண்டுகள் கழித்து செயல்பட சொற்கள் தோன்றும். இந்தக் கருத்தை ஒட்டிப் பேசிய நண்பர் நடராசன் அவர்கள் சொன்னார்கள், பல்கலைக்கழக புகுமுக வகுப்பில் பி.யு.சி. வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் படிக்க நேரிடுவதால் எவ்வளவு பெரிய இடப்பாடுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று. அரசாங்க அறிக்கையினால் தெரிகிறது, அந்த மாணவர்களில் 100-க்கு 30, 35 பேர்களுக்கு மேலாகத் தேர்வில் வெற்றி பெறுவதில்லை என்று. அவ்வளவு அதிகமான அளவுக்கு தோல்வி அடையும் நிலை ஏற்படக்கூடாது என்று தெரிவிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்னவென்றால், பள்ளியிலுதி வகுப்பான 11-வது வகுப்பு வரை தமிழில் படிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறவர்கள் ஓராண்டுக் காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் படித்து எல்லாத் தேர்வுகளையும் ஆங்கிலத்தில் எழுதுவது என்பது பெரிய இடைபூராக இருக்கிறது. அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும் என்று பல்கலைக் கழகம் விரும்பினால், பட்டப் படிப்புக்கு வேண்டுமானால் ஆங்கிலத்தை இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம். பட்டப் படிப்பில் மூன்று ஆண்டுகள் இருப்பதால், முதல் ஆண்டில் தமிழில் படித்த பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் படிக்கும் பயிற்சி பெற்று, இரண்டாவது

4th February 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஆண்டில் அப்பயிற்சி சிறந்து முன்னுவது ஆண்டில் அந்த முயற்சியில் வெற்றி பெறமுடியும். பி.யு.சி.க்கு உள்ள 9 மாத காலத்தில், அதுவரை தமிழில் படித்ததை எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் படிக்க வேண்டிய நிலைமையில் மாணவர்கள் தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள். இப்போது சில கல்லூரிகளில் மட்டுமே தமிழில் படிக்க இடம் இருக்கிறதே தவிர எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழில் படிக்கலாம் என்பதற்கு இடமில்லை. பயிற்சி மொழியைப் பல்கலைக் கழகம் தான் மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால், அதுவும் பொருத்தமாக இருக்காது. எனவே, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை இந்த மசோதாவின முன்னுரையில் சேர்த்தால்தான் பல்கலைக் கழகம் அதற்கான பல சீர்திருத்தங்களை எதிர் காலத்தில் செய்ய ஏதுவாகும் என்பதை ஏற்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், அரசாங்கம் அடிக்கடி பல்கலைக் கழகத்தினிடம் சீர்திருத்தங்களை வற்புறுத்துகிறது என்ற கருத்து மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடும். மக்களுக்கு அரசாங்கம் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும் என்றும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மேலும், மொழிப் பிரச்சனையில் கூட நாம் இன்னும் ஒரு குழப்பத்தில் இருக்கிறோம். பல்கலைக்கழக மொழி எந்த மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பொருத்தவரையில், அந்த அந்த வட்டார மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பது கொள்கை அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது. அகில இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், ஆங்கிலம் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து நீக்கப்படும் சூழ்நிலை தோன்றும்போது, ஹிந்தியைப் புகுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்துவருகிறது. அந்த நோக்கம் வெற்றிபெறுது என்று நான் எண்ணினாலும், பல்கலைக் கழகத்தில் ஹிந்தியைப் புகுத்த மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எண்ணம் இருக்கும் போது, பல்கலைக் கழக கல்வியை ஹிந்தி மூலம் நடத்த வேண்டும் என்ற கருத்து வற்புறுத்தப்படுவதற்கு முன்பு, அக்கருத்து நம் பல்கலைக் கழகத்திலும் துறைக்கப்படுவதற்கு முன்பு, இங்கே பல்கலைக் கழகப்பாட மொழியாக தமிழ் வந்திருந்தால் உயர்தரக் கல்வியின் பயனை தமிழ் மக்கள் பெற அதுவே சிறந்த வழியாகவும் இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆங்கில மொழி மூலம் படித்தால் தான் அகில உலகம் நம்மை மதிக்கும் என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆங்கிலம் படிப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இன்று தமிழா அல்லது பிரெஞ்சு அல்லது ஷேர்மன் நாட்டிலுள்ள மிகச் சிறந்த வல்லுநர்கள் ஆங்கில மொழியின் மூலம் படித்தவர்கள் அல்லர். ஆங்கிலம் படிப்பதையும் ஆங்கிலத்தில் அதிக அளவு தேர்ச்சி பெறுவதையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் பயிற்சி மொழி தாய் மொழியாக இல்லா விட்டால் கல்வியின் தரம் பாதிக்கப்படும் என்பதால் தான் திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை அருள்காந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [4th February 1966]

இந்த மசோதா சட்ட சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டு அதன் பிறகு இங்கே வந்திருக்கிறது. இதுபோன்ற மசோதாக்களைப் பொருத்தவரையில், மேல் சபையில் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக் களை கனம் அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. இது நிதி மசோதாவாக இருந்தால் தெரிவிக்கப்படக் கூடிய கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு இடம் இருக்காது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தக் கருத்து கீழ் சபை யிலும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. க. அன்பழகன்: அந்த சபையிலேயே மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால், நான் வரவேற்றிருப் பேன். அங்கே இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாததால்தான் இதை இங்கே மீண்டும் தெரிவித்தேன்.

உத்தமர் காந்தியடிகள், “உயர் கல்வியைத் தாய் மொழி மூலம் பெறும் சூழ்நிலை இந்நாட்டில் ஏற்படும் வரையில், இந்நாட்டு மக்கள் சுய அறிவாலும் முயற்சியாலும் பெறக் கூடிய அளவு முன்னேற முடியாது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “விடுதலை உரிமை உணர்ச்சியும் குடிமை உணர்ச்சியும் ஏற்பட எல்லோரும் தமிழ் நூல்களை குறிப்பாக திருக்குறளைப் படிக்க வேண்டுமென விரும்புகிறேன்” என்றும் உத்தமர் காந்தியடிகள் குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் தந்துள்ள திருத்தம் தமிழ் பல்கலைக் கழக மொழியாவதற்குத் துண்டுகோலாக இருக்கு மாதலால் அது மசோதாவின் முன்னுரையில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

11-40
a. m. அடுத்து, பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்து வரும் பிரதிநிதித்துவத்தின் அளவு இந்த மசோதாவில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே உள்ள சட்டப்படி ஒவ் வொரு கல்லூரிக்கும் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆசிரியர்கள் வீதம் பிரதிநிதித்துவம் உண்டு. இந்த மசோதாவில் அது, ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும் ஒரு ஆசிரியர் என்ற அளவிற்குக் குறைக்கப்பட் டிருக்கிறது. மதுரைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தில் ஆசிரியர் களுக்கு இந்த அளவு பிரதிநிதித்துவம்கூட இல்லை. இந்த விஷயத்தில், இந்த மசோதாவின் அடிப்படையில் மதுரைப் பல் கழகச் சட்டம் மேலும் திருத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள் மேலும் மதிக்கப்படக் கூடிய விதத்தில் அவர்களுக்கு அதிகமான பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் வகையில் சென்னை நகரம் ஒரு மாவட்ட மாகக் கருதப்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது ஆகும். பல் கலைக்கழகத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்கட்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த மசோதாவில் செங்கற் பட்டும் சென்னையும் ஒரு மாவட்டமாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையும் செங்கற்பட்டும் தனித் தனியாக இரண்டு மாவட்டங்

[4th February 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

களாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏறத்தாழ 120 அல்லது 105 பள்ளிகள் இருக்கும் சென்னையில் ஒரு தலைமை ஆசிரியராவது நேராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I was not for taking part in this debate. But after hearing the hon. the Deputy Leader of the Opposition observe that Tamil can become the medium of instruction only with the co-operation of the teachers and students, I wish to make a few observations on behalf of the teachers. Now it is an admitted fact—I have been pleading for this all the time—that Tamil should be made the medium of instruction at all stages of education in the interest of our national advancement and in the interest of our civilization being rooted in the Indian soil and not grafted on foreign soil. As is the case in all independent and advanced countries, we must impart education at all stages only through the various Indian languages. I am sorry that still we have got that idea and we still proceed even in this Act saying ‘Oriental Colleges’ as if these colleges are in some countries still further east of our country.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: On a point of explanation I may say that there is no mention of oriental colleges in the Bill.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: They are now called the approved colleges. I know. It is better we call them ‘Sanskrit colleges’, ‘Tamil colleges’ and so on. Now as already expressed by some hon. Members who spoke earlier, I fully agree with them that education must be imparted through a language which is naturally understood by our children from their birth. It is not denying the fact that much of our energy in schools and colleges is being wasted in comprehending the the foreign language and in trying to express ourselves in that language without faults. It is a great national waste. It saps the health and energy of our children. It is nineteen years since we have achieved Swaraj and we have not yet come to realise that we have our own languages through which we could impart education to our children. English may be a window for further knowledge but that does not mean that our students should learn all these things only through the medium of English. English must be reduced, it ought to have been reduced already, to the position of a subsidiary language to be studied by a few people for the sake of translating all that is being discovered and invented in the other parts of the world into our language. The rest need have only a working knowledge of English which can be acquired during the high school course. Now, if we take the high school course or even the college course, more especially the high school course more

[Sri G. Krishnamoorthy] [4th February 1966]

than fifty per cent of the time is taken for learning the English language. That is why we find that we are not up-to-date in Science and Mathematics.

திரு. கே. ராமதாஸ்: கனம் அங்கத்தினர் கல்வியை தமிழில் போதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அவர் ஆங்கிலத்தில் பேசுவது நல்லதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I thought about it but . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do hope, Sir, the hon. Member appreciates how an hon. Member who can speak equally eloquently in Tamil prefers on this occasion to speak in English. He can as well speak in Tamil. There is no one member in this House who does not understand Tamil.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member may switch on to Tamil.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I do not cast any reflection on any department . . .

An Hon. Member: It is permissible to speak in Tamil.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, if I do not cast any reflection on a particular department of the Government—this I did not want to do—but which I have to do today on account of the interruptions, speeches in Tamil are not fully reported (laughter) in the way it is done in English.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member will, therefore, I hope, appreciate our difficulties in hastening or hustling through things regarding the medium of instruction and all that.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: This is a period of transition and we should have to give our Reporters more time to pick up. I had a bad experience recently when I found a speech of mine had been very incompletely reported.

திரு. க. அன்பழகன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் தமிழில் பேச வேண்டும் என்று மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் சொன்னதை அவர் ஆங்கிலத்தில் சொன்னார். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும் என்பதற்காக, தமிழ் கல்லூரி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்த மன்றத்தில் பேசும் போது நான் எப்போதும் தமிழில் தான் பேசுகிறேன்; குறுக்கீடுகளின்போது தான் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறேன்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, as already submitted, this is a period of transition. All of us including the Hon. Members on the Treasury Benches feel that sometimes we are able to express better and more precisely in English than in Tamil. As the hon. the Deputy Leader of the Opposition put, we are not

4th February 1966] [Sri G. Krishnamoorthy]

able to find an equivalent, intelligible and easily understandable equivalent for the expression 'diminishing returns'. Therefore, during this period of transition we should shape our curriculum and our text books in such a way that Tamil is 'liberalised'. We seem to suffer from the idea that the Tamil of the olden days should be recaptured and repeated and we should be strictly 'Tamil' in everything. There is no harm in absorbing and using the expression 'diminishing returns' explaining the circumstances and saying that such and such a state of affairs is what is called 'diminishing returns'. It is the only way of bringing in liberalised Tamil—liberal Tamil as I would call it—and to see that all the subjects are taught through the medium of Tamil in the colleges.

And, Sir, the English colleges which opt for the English medium must be compelled to obtain necessary exemption from the University authorities as the hon. Member Sri Anbazhagan put it. But now, it is the other way about. English is taken to be the natural thing and we are asked to take special permission to introduce Tamil as the medium of instruction. It should be the other way about. (Interruption) Even if there is no permission, that is the actual state of affairs now existing. We had one or two colleges where we had Tamil as the medium of instruction but the students did not come forward to join those colleges. But if it is the other way about and the preamble of this Bill were to state that the aim of the University is to see that all information and knowledge is to be imparted only through Tamil and that colleges which opt for English as medium of instruction should obtain necessary exemption, then only we can change the present state of affairs.

Another point which I wish to bring to the notice of the Government is this. During question hour today I suggested that special and technical terms in Tamil on politics and economics coined by the Government must be communicated to the teaching community through the training colleges and the training schools. The educationists should get acquainted with those terms. Authors of text-books must get to know what is being done with regard to the Tamil glossary and other things. Something like a committee should be constituted and it should see that in future all the text-books contain only expressions in liberal Tamil. They can take in as many English words as possible without taking the trouble of transliterating the English words in Tamil. If such a glossary is prepared, then the teachers will take to it and teach them in the colleges. But all this cannot be done unless and until the preamble of the Act says that it will be the aim of the University to impart education through the Tamil medium. Government should also constitute a committee to translate the text-books into Tamil and make them available for the training schools and colleges. Unless the people in the training schools and colleges, and future teachers are properly trained, they cannot be blamed.

[Sri G. Krishnamoorthy] [4th February 1966]

It is already late and all these eighteen years we have not done much. We must see at least the present generation is not put to the strain of having to comprehend a foreign language and express themselves in a foreign language in a way that nobody would find fault with them. This is a quite unnatural way of learning and more than fifty per cent of the talents, energy and time are wasted in learning and understanding a foreign language. Why are the other nations, either in the West or in the East more advanced in science and technology than India? The reason is they have been learning through their own languages. Anything can be easily comprehended through our own language. That is the language we use from our birth to death. We should begin somewhere and this is the opportunity I think for us to stress upon the Government that the preamble ought to have contained and ought to contain the statement saying that it is the aim of the Madras Government, the Tamilnad Government that all subjects even in the colleges should be taught only through the Tamil medium and only certain colleges which apply with sufficient and necessary reasons for exemption to adopt English as medium of instruction would be permitted to do so. It is already 18 years since we attained Swaraj and as I said, we must begin somewhere. Why not make the beginning here and now? This is a just claim. In fact, we teach all these things through the medium of Tamil up to the high school stage. We ask people employed under the Government even if they are graduates, to learn Tamil, if they do not know Tamil. We are leaving the opportunity when we can educate them and then when they become men and adults and take up their career, we ask them to learn Tamil. The departments are not able to do the thing properly. Here in the translation sheet, which has been placed on the table of the House, I see one of my questions (Question No. 54) has been translated as—

“அங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளி ஒன்றில் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவர் பெறத்தக்க ஊதிய விகிதம் என்ன?”

The Tamil translation is:

“What is the scale of pay, a Secondary Grade Teacher in an Anglo-Indian School is eligible for?”

The Tamil translation is:

“அங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளி ஒன்றில் உள்ள செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியருடைய சம்பள விகிதம் என்ன?”

“உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்” is not equivalent of “Secondary Grade teacher”. So there is confusion between the words “Secondary Grade Teacher” and “உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்”. This means that he should be “ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்”.

He should be a R.T. Assistant. It is not correct translation. It is misleading. The fault is not that of the person who is engaged in this translation. It is because of the system

4th February 1966] [Sri G. Krishnamoorthy]

imposed by the Government. They are asking the English Reporters to do Tamil reporting and English typists to do Tamil-typing. They are asking them to do all these things. Naturally when a non-Member just exceeds the speed, they are not able to follow him. This is a period of transition. So, we must allow a liberal term. I would appeal to the Government that it is high time we began the introduction of the regional language—Tamil. It is high time that we reduced the importance of English realising fully that it is the window to modern civilisation and future civilisation. It is high time that we just made Tamil the medium of instruction in colleges. Such of the colleges as opt for the English medium must apply for exemption. It is high time we realised that we have already during the last 18 years wasted energy, time, and the talent of our pupils in learning a foreign language and in expressing through it. We cannot advance in science or industry unless we revert to this procedure. We really find many people who are not educated in English work as the best foremen and best engineers. Even the best engineer has only to get on with an artisan who does not know English. Language has no connection with practical work. Having known all this, by still insisting on B.E. class students to express themselves through English, we have not been able to produce the right type of men as other countries have been able to.

Sir, let us worship and honour the words of the Father of our Nation, who has taught us that it is foreign to us to learn in a foreign language and his last word was because we learnt all these things through the foreign language, our civilisation is foreign. The college product and the university product is not the Indian product in manners, in customs, in food, in civilisation, in luxuries, etc. This ought to change. Unless we attach great importance to our own Indian languages, we will still be rooted in foreign civilisation, reading foreign literature, and making ourselves imitate the foreign customs.

Thank you, Mr. Chairman.

மீஸ்டர் சேர்மன்: கனம் முதல் அமைச்சர் இப்போது பதிலளிப்பார்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சிவாதத்தில் கலந்து கொண்ட கனம் அங்கத்தினர்களில் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரும், செலக்ட் கமிட்டியில் இந்த மசோதாவின் பேரில் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டபோது அரசாங்கத்தின் சார்பில் நாங்கள் எவ்வளவு தூரம் விட்டுக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் விட்டுக் கொடுத்தோம் என்று பாராட்டினார்கள். நாங்கள் அவ்வாறு விட்டுக்கொடுத்தது அநேகருக்குத் தெரியாது. அநேகர் அதை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. ஆகையால் முக்கியமாக கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவருக்கும் என் தன்மையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

11-50 a.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th February 1966]

இந்தத் திருத்தங்கள் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனை வந்தது. இது பழைய சட்டம். பல திருத்தங்கள் வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இது நீண்ட காலமாகவே ஆராயப்பட்டது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு குழு இந்தச் சட்டத்தை எவ்வாறெல்லாம் திருத்தியமைக்கலாம் என்று பல நாட்கள் ஆராய்ந்து தன் சிபாரிசைச் சமர்ப்பித்தது. அதற்கு மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு மேல் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று நீண்ட காலமாகவே வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தது. ஆனால், சமீபத்தில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் கொண்டு வந்ததால், அந்தச் சட்டம் எவ்வாறு அமைகிறது என்று பார்த்து அதற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணி இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதை நிறுத்திவைத்திருந்தோம். மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் வந்த பிறகு இந்தத் திருத்தங்கள் ஆராயப்பட்டன. சிண்டிகேட்டின் கருத்தும் கோரிப் பெறப்பட்டது. அதற்கு மேல் செலெக்ட் கமிட்டியும் அதன் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தது. அந்தக் கருத்துக்களும் ஆராயப்பட்டன.

இந்த சமயத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சிலருக்கு ஒரு Obsession இருக்கிறது. பல்கலைக்கழகத்தின் உரிமை பாதிக்கப்படும் முறையில் சிலர் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்ற கருத்து—'ஆப்ஸெஷன்' சிலருடைய மனதில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஒரு 'ஆடானமி' அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அதன் 'ஆடானமி'-யில் அரசாங்கம் குறுக்கிட முற்படுகிறது என்று எங்கோ எவ்வாறோ ஒரு கருத்து ஏற்பட்டதென்றால், பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தைத் திருத்த யார் முன்வந்தாலும், திருத்தம் எத்தகைய திருத்தமாக இருந்தாலும், அது பல்கலைக் கழகத்தின் 'ஆடானமி'-யில் குறுக்கிடுவது ஆகும் என்ற தவறான கருத்து சிலர் மனதில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு நான் கூறும் போது, இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களையோ கீழ் சபையின் உறுப்பினர்களையோ நான் குறிப்பிடவில்லை. வெளியிலுள்ளவர்கள் வெளியிலும் கருத்துக்கள் பற்றி நான் இவ்வாறு கூறுகிறேன். பல 'Letters to the editor' பிரசுரமாகின்றன. அவைகளை யெல்லாம் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறேன். முதலில், பல்கலைக் கழகத்தின் 'ஆடானமி' பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன்; அதை அரசாங்கமும் ஒப்புக் கொள்கிறது. ஆனால் மற்றெல்லா விஷயங்களையும் கவனிக்க வேண்டும். "பல்கலைக்கழகம்" என்பது ஒரு தனி ஸ்தாபனம். அதற்கு என்ன தோன்றுகிறதோ அதன்படி முடிவுசெய்யும். மக்களுக்கு வேண்டியது எது என்று அரசாங்கம் சொல்வதை அது கவனிக்க வேண்டியதில்லை. அதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லை" என்பதெல்லாம் பண்டைக்காலச் சரித்திரத்தில்தான் உண்டு. நான் சரித்திரத்தில் அவ்வாறு படித்திருக்கிறேன். "பல்கலைக்கழகம் என்பது ஒரு தனி வர்க்கம், தனி ஸ்தாபனம். அதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் போராட்டம் நடப்பெற

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th February 1966]

வேண்டும். அரசாங்கம் சொல்லுவதற்கு மாறாக அது இருக்க வேண்டும்" என்றெல்லாம் நினைப்பது தவறு, அரசாங்கம் இல்லாமல் எப்படி பல்கலைக்கழகம் நடக்க முடியும்? இந்த மன்றம் அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டது. இந்த மன்றம் எந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் சட்டம் செய்யும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லமுடியாது. ஒருக்கால் அரசாங்கம் சொல்வதற்கெல்லாம் ஏட்டிக்குப் போட்டியாக நடக்க லாமென்று கருதுகிறவர்கள் அப்படிச் சொல்லலாம். பல்கலைக் கழகத்தின் உள் விவகாரங்களில் சில்லறை விஷயங்களில் அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாது என்று இருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் மக்களுக்கு வேண்டியது என்ன என்று மக்கள் பிரதிநிதிகளாக உள்ள மக்கள் மன்றம் நிர்ணயித்தால் அது முடியாது, எங்கள் இஷ்டம்போலத்தான் செய்வோம் என்ற போக்கை நாம் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரையில், அமைச்சரைப் பொருத்தவரையில், தலையிடு இல்லாமல் பல்கலைக் கழகம் நடைபெறவேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் சொல்வதற்கு நேர் விரோதமாகச் சொல்லலாம் என்ற போக்கு இருந்தால், நானோ, அரசாங்கமோ இம்மன்றமோ அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் நியமனம் பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர், துணைத் தலைவர் பேசினார்கள். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரையில், இந்த பல்கலைக்கழகத்தைப் பொருத்தவரையில், எந்தத் தகராறும் வரவில்லை. அபிப்பிராய பேதம் இருக்கலாம். அது எங்கேயும் இருக்கிறது. குடும்பத்தில் கூட அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறது. இம்மன்றத்திலும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறது. பல்கலைக் கழகத்திற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் கருத்து வேற்றுமை இருந்தாலும், அவை கூடுமானவரையில் சுமுகமான முடிவிற்கு வருகின்றனவே தவிர, அரசாங்கத்திற்கும் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் தீர்க்கமுடியாத கருத்து வேற்றுமை வராது. அப்படியிருக்கிறது என்றால் அது அரசாங்கத்திற்கில்லா விட்டாலும் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அது நல்லது அல்ல. அதை பல்கலைக்கழகம் நன்றாக உணர்ந்தேயிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப் பட்ட கருத்துக்கள் எந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் நலனுக்கு என்று கருதி பேசப்படுகிறதோ அதற்கே இது உகந்தது அல்ல என்பதை நாம் உணருகிறோம். திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. நம் அனுபவங்களை வைத்துக்கொண்டு மற்ற பல்கலைக்கழகங்கள் எவ்வாறு திருத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, உலகத்தில் உள்ள மற்ற பல்கலைக்கழகங்கள் எப்படி முறைகளை மாற்றியமைக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் உணர்ந்து மத்திய யுனிவர்சிட்டி, கரிஷன் மாடல் யுனிவர்சிட்டி ஆக்ட் என்று தயாரித்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். வைஸ்-சான்சல்லரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்றால் பல பல்கலைக் கழகங்கள் என்ன முறையில் நடக்கின்றன என்று ஆராய்ந்து வைஸ்-சான்சல்லர் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கவேண்டாம் என்பதாகக் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் கூட இதுவரையில் நடந்து வந்தது நன்றாகத்தான் இருந்தது என்றார்கள். நானும் ஒப்புக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th February 1966]

கொள்கிறேன். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. தவறில்லாமல் நடந்தாலும் மாற்றவேண்டாமென்ற கருத்தை யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். பல்கலைக்கழகத்திற்கு உரிமை வேண்டாமா என்றார்கள். உரிமை இருக்கிறது. ஒருவரை வைஸ்-சான்சலராகத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை இருந்தாலும் அது பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லலாம். மூன்று பேரைப் போட்டு யாராவது ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. செனேட் சபை மூன்று பேரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்றுதான் இருக்கிறது. சான்சல்லர் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று முடிவாக இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சான்சல்லரோ, அரசாங்கமோ முதலமைச்சரோ, கல்வி அமைச்சரோ நடந்து கொள்வது அவரவர்களுடைய உறவைப் பொறுத்ததாக இருக்கிறது. கல்வி அமைச்சர் சொல்வதையோ அல்லது முதலமைச்சர் சொல்வதையோ வைஸ்-சான்சல்லர் கேட்க வேண்டுமென்பதில்லை. முதலமைச்சரோ கல்வி அமைச்சரோ பல்கலைக்கழகத்திற்கு என்றில்லாமல் தங்களுக்காக எதையும் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தும் நிலைமை ஏற்படுவதற்கில்லை. இப்படியெல்லாம் இருக்குமோ என்று விபரீதமான நிலைமையை நினைக்கக்கூடாது. திடீரென்று ஏற்படும் சம்பவங்களை வைத்துக் கொண்டு விதிகள் செய்ய முடியாது. தகராறு நடப்பதற்கிடையில்லை. எங்கோ எப்போதோ எதுவும் நடந்திருக்கலாம். ஆகையால் சான்சல்லர் அமைச்சர் சொல்வதைத்தான் கேட்பார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. சான்சல்லருக்குள்ள மதிப்பு அந்தஸ்து உரிமைகள் எல்லாவற்றையும், முதலமைச்சரும் அரசாங்கமும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மூன்று பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து அதில் சான்சல்லர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று இதில் இருக்கிறது. செலெக்ட் கமிட்டியில் குறிப்பிட்ட கருத்தை எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். மூன்று பேரைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பல்கலைக்கழகத்தில் அக்கறை ஏற்படுவதை நான் வரவேற்றேன். மக்கள் எல்லோரும் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். மூன்று பேர் தேர்ந்தெடுப்பது என்றால் மற்ற மூன்று பேர் பலமாகப் போட்டிக்கு வரலாம். தூறு பேர் இருந்தாலும் அதிலும் போட்டி ஏற்படும். ஒவ்வொருவரையும் போய்க் கேட்கலாம். மூன்று பேரையும் சேர்ந்து கேட்கலாம். வேண்டுமென்றால் மூன்று பேரும் சேர்ந்து இரண்டு பேரை வாபஸ் வாங்கச் செய்யலாம். இதுவரையில் அப்படி நடக்கவில்லை. நடக்க முடியாது என்று சொல்வதற்கில்லை. நாம் எதிர்காலத்திற்குத்தான் சட்டம் செய்கிறோம். மூன்று பேரையும் போட்டால் சான்சல்லரின் கையை அது கட்டுப்படுத்தும் நிலைமை ஏற்படலாம். பத்துப்பேர் சேர்வார்கள். அங்கே ஒரு கட்சி ஏற்படும். எதிரிலும் அது வராமல் இருக்காது. அதுபோன்ற கட்சி வேண்டாமென்றுதான்.

திரு. க. அன்பழகன் : எலிமினேஷன் பிராசஸ் என்ற முறையை அராய்ந்து 100-க்கு 70 அல்லது 66 பேர் தேர்ந்தெடுக்கிற ஒருவர் மேலே தெரிவிக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டால் குரூப் முறை வராதல்லவா?

[4th February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்போது பல தேர்தல்கள் நடத்தும்படியாக இருக்கும். அது ஒரு தேர்தலில் வராது. எலிமினேஷன் ஏற்படலாம். அதிலும் காரசாரம் வந்துவிடும். யுனிவர்டிடியில் காரசாரம் கூடாது என்பது என்னுடைய அவா. மூன்று பேர் சேர்ந்து கான்வாஸ் செய்தாலும் தகுதியாக இருக்காது. மூன்று பேருக்கு ஆறு பேர் அல்லது ஒன்பது பேர் கான்டிடேட்டாக போட்டு ஒவ்வொருவருக்கு தங்கள் ஓட்டுக்காக யுனிவர்டிடி எல்லையில் கான்வாஸ் செய்வார்கள். ஜனநாயகத்தில் தேர்தல் தனிர்க்கமுடியாத அம்சம். தேர்தல் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. பல்கலைக்கழகம் போன்றவைகளுக்கு வைஸ்-சான்சல்லர் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையைப் பொருத்தவரையில் அதைத் தனிர்க்க வேறு வழியிருக்கிறதா என்று பார்த்தோம். சில பல்கலைக் கழகங்களில் இந்த முறையைக் கையாண்டார்கள். சிலவற்றில் செனேட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். சினடி கேட்டுக்கும் அது தானே என்று கேட்கலாம். அகாடமிக் கவுன்சில் ஒன்று தான் என்று சொல்கிறோம். சான்சலர் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றால் அவருக்கு வேண்டிய ஒரு ஆளைக்கொண்டுவர நினைக்கிறார் என்று நினைப்பது தவறு. நான் வேறு பல்கலைக் கழகத்தையோ அரசாங்கத்தையோ குறைகூறுவதாக யாரும் நினைக்கக்கூடாது. வைஸ்-சான்சல்லர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்த பிறகு அவரை எப்படி டிஸ்பிஸ் செய்யலாமென்று போட்டால் வைஸ்-சான்சல்லருக்கு எவ்வளவு அந்தஸ்து குறைவு ஏற்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். நான் அதை வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லிவிட்டேன். முனிசிபாலிட்டி போன்றவைகளில் சேர்மன்களுக்கு அத்தகைய சட்டம் இருக்கிறது. இதற்கும் அதுமாதிரி ரிமுவல், நோ-கான்ஃபிடன்ஸ் என்றெல்லாம் வைஸ்-சான்சல்லர் விஷயத்தில் கூடாது என்று சொன்னேன். சான்சல்லர் அவருக்கு வேண்டிய ஒரு ஆளைக் கொண்டுவருவார் என்று சொல்வது சரியல்ல. ரொம்ப தகுதி படைத்தவர்கள்தான் வா வேண்டும். நாம் நிர்ணயிக்கிற முறை அதற்கு உகந்ததாக இருக்க வேண்டும். அந்தக் கவலையோடுதான் இதைப் போட்டோம். வைஸ்-சான்சல்லர் போடும்போது, அவர், கட்சிகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவர், அரசாங்கத்திற்குக்கூட அப்பாற்பட்டவர். நான் இவர்களைத்தான் போடவேண்டுமென்று உறுதி கூறவில்லை. உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளைப் போன்றவர்கள் வரலாம். இந்த அமைப்பிலே சான்சல்லர் ஒருவரை நியமிப்பது என்றால் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டவராக உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி போன்ற ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். மூன்று பேரும் கலந்து பேசியார் ரொம்பத் தகுதி உடையவர்கள் என்று தேர்ந்தெடுக்கும் முறைதான் ஏற்படும். ஆகையினாலே இதற்கெல்லாம் இந்த முறை நல்லது. இப்போதிருக்கிற முறையில் இது வரை தவறுதல் வரவில்லை. எதிர்காலத்தில் வரலாம். வைஸ்-சான்சல்லர் எதிர் கட்சித் தலைவர் நேற்று பேசினார். வைஸ்-சான்சல்லரின் டீன்யூருக்கு ஒரு வரம்பு வேண்டாம் என்று சொன்னார். அதுதான் என் சொந்தக் கருத்து. இதற்கு மட்டுமில்லை. எந்தப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th February 1966]

பதவியாக இருந்தாலும் தேர்ந்தெடுக்கிறவர்களுக்கு விட்டு விடலாம். அவர்களுடைய உரிமைக்கு மாறாக தேர்ந்தெடுக்காதே என்று சொல்லக்கூடாது என்பது என் கருத்து. இருந்தாலும் இது பல இடங்களில் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் போட்டு இருக்கிறார்கள். அதனால் நாமும் இதைப் போட்டிருக்கிறோம். மூன்று டெர்முக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று ஸெலக்ட் கமிட்டியில் ஏற்றுக்கொண்டோம். இது என் கருத்து இல்லை.

12-10
p.m.

ரிஜிஸ்டர் கிராஜுவேட் விஷயத்தில் கனம் ராஜா அய்யர் அவர்கள் பேசினார்கள். அதிலே நாம் ஒரு புதிய முறையைக் கையாண்டிருக்கிறோம். மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தை ஆராயும்போதுதான் அது எனக்குத் தோன்றியது. அந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தேன். ஸெலக்ட் கமிட்டி ஏற்றுக் கொண்டது. பல்கலைக்கழகம் என்றால், நமக்கு ஒரு பரந்த மனப் பான்மை வேண்டும். எங்கோ டெல்லியில் ஆக்ஸ்போர்டில் இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் ஓட்டு என்று சொல்லுவதைவிட, பல்கலைக் கழக எல்லை என்று வைத்தால், இந்தப் பல்கலைக் கழக எல்லைக்குள் ஆக்ஸ்போர்டு, கேம்பிரிட்ஜ், அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டியில் பாஸ் பண்ணிவிட்டு வரலாம். இங்கேயே இருக்கிறவர்களுக்கு ஏன் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் அக்கறை இருக்கக்கூடாது? இதிலே பாஸ்-பண்ணினவர்களுக்கு மட்டும் தானே அக்கறை இருக்கும்? இந்த எல்லை வரம்புக்குள் இருக்கிறவர்களுக்கு உரிமை கொடுத்தால் என்ன? வெளியே இருக்கிறவர்களுக்கு உரிமை கொடுத்தால் தவறு வரும். சில பேர்கள் இதைப்பற்றி 'கேர்' பண்ணுவதில்லை; இறந்து போனவர்கள் பெயர்கள் அதிகமாக இருக்கும். டெல்லியிலிருந்து கல்கத்தாவுக்குப் போய் பிறகு கெய்ரோவுக்குப் போயிருப்பார்கள். இப்படி எல்லாம் வைத்து ஒரு லிஸ்ட் தயார் பண்ணுவதில் என்ன பிரயோசனம்? பட்டம் பெற்றவர்கள் இந்தப் பல்கலைக் கழக எல்லைக்குள் இருக்கிறவர்களுக்கு ஏன் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் அக்கறை இருக்கக் கூடாது? அதிலே அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளட்டும் என்று அந்தக் கருத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் ரிஜிஸ்டர் கிராஜுவேட் என்றால் இந்த எல்லைக்குள் இருக்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சேர்க்கலாம் என்று போட்டிருக்கிறோம்.

முக்கியமாக இந்த விவாதத்தில் பல உறுப்பினர்கள்—கனம் உறுப்பினர் அன்பழகன், கனம் உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எல்லாம்—வற்புறுத்தியது தமிழைப் பற்றி. தமிழுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முக்கியத்துவம் பற்றி. கனம் உறுப்பினர் அன்பழகன் அவர்கள் அதைப் பற்றி பிரியாம்பிளில் போட வேண்டுமென்று சொன்னார். கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் சொன்னார்கள். சட்டத்தில் இல்லை என்றால் பிரியாம்பிளில் போடுவதால் பிரயோசனம் இல்லை. அது சட்டத்தில் உள்ள குறையை நீக்காது, சட்டத்தை விளக்கும். நான் சொல்கிறேன், இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது என்று. இந்தத் திருத்தம் இல்லாமல் சட்டத்திலேயே

4th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இருக்கிறது. எவ்வளவு வேகமாக வேண்டுமானாலும் போகலாம். தமிழைப் பாடமொழி ஆக்குவதில் எவ்வளவு வேகமாக வேண்டுமானாலும் போகலாம். பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து இதற்கு எதிர்ப்பில்லை. கனம் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் சொன்னார். 1942 என்று நினைக்கிறேன். சேலத்தில் அப்போதிருந்த கல்வாரி முதல்வர் ரொம்ப உற்சாகத்தோடு கொண்டு வந்தார். சரியாக வரவில்லை. புத்தகம் இல்லை, அது இல்லை, இது இல்லை என்று சொல்லி தனக்கிருக்கிற ஏமாற்றத்தைக்கூட அப்போதிருந்த முதல்வர் சொன்னார். தமிழ் பாட மொழியாக இருக்க முடியும், தமிழால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை என்பதில் எனக்கு சிறிதும் ஐயமில்லை. ஆனால் இதைச் சரியான வகையில் செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக பாட மொழி விஷயத்தில் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன்; யாரும் அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். தமிழைப் படிக்கிறது என்பது ஒன்று; தமிழ் மூலம் தன் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது மற்றொன்று; தெரிவித்த கருத்தை வற்றுக்கொள்வது மற்றொன்று. ஆனால் நான் வற்புறுத்துவது கருத்துக்களையும் அறிவையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தான் முதல் இடம். எந்த மொழி மூலம் என்பது இரண்டாவது. தமிழால் முடியும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை. அக்விசிஷன் ஆப் நால்ட்ஸ்—அறிவு பேறுவது முக்கியம். அறிவைப் பெற்று விட்டான் என்றால், தமிழில் சொல்வதில் கஷ்டம் இல்லை. நான் கிரிக்கில்லை, தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால், எப்படி தமிழில் சொல்ல முடியும், எந்த மொழியிலும் சொல்ல முடியாது. நான் தமிழைப் பாட மொழியாகப் படிக்காதவனாக இருக்கலாம்; இல்லை தான். தமிழை டேக்ஸ்ட்புக்கில் படிக்கவில்லை. எக்ஸ்ட்ராக்ட்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழில் ஆக்கப்பட்ட எக்ஸ்ட்ராக்ட்ஸ் புத்தகத்துக்கு முன்னுரை எழுதினேன். அந்தப் புத்தகம் அச்சப் போட்டு வந்ததும் படித்தேன். 4, 5 பக்கத்துக்கு மேல் படிக்க முடியவில்லை. எனக்குப் படிக்க வில்லை. இதை மாணவர்களுக்குக் கொடுத்து என்ன பிரயோசனம்?

ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: புதிதாகப் படிக்கிறவர்கள் படிப்பார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: புரியாமல் படிப்பார்கள். என்னது என்று தெரியாமல் படித்துக் கொண்டிருக்கலாம். விட்டிலே கூட பெற்றோர்கள் கடுமையாக இருந்தால், எதோ படித்துக் கொண்டிருப்பார்கள், அதைப்போல் படிக்கலாம். ஆனால் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்டால், விளக்குவது கஷ்டம் இல்லை. இது வரை தமிழில் விளக்கவில்லை என்றால், இன்றைக்கு விளக்குவதில் எனக்குக் கஷ்டமாக இல்லை. பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை. 1940 என்று நினைக்கிறேன் அப்போது நாம் சுதந்திரம் பெற்றால், எத்தகைய அரசியல் அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற சர்ச்சை. பெரியவர்கள் எல்லாம் புத்தகம் போட்டிருந்தார்கள், கான்ஸ்டிடியூஷன் எப்படி இருக்கும், யுனிடரி டைப் அல்லது பெடரல் டைப் என்று ஆங்கிலத்தில் வந்தது. மைலாப்பூரில் ஒரு இளைஞர்கள் ஸ்தாபனத்தில்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th February 1966]

அதைப் பற்றி என்னைப் பேசச் சொன்னார்கள் அதிலே ரொம்ப நாள் ஐரோப்பாவில் இருந்தவர் ஒருவர் தலைமை வகித்தார். உலகத்திலுள்ள அரசியல் அமைப்பு, கான்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் ஆப் தி வேர்ல்டு, பற்றி நான் பேச ஆரம்பித்ததும் யாரும் எழுந்திருந்து போகவில்லை. ஜேர்மனி, ரஷ்யா, ஸ்விட்சர்லாந்து, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா அரசியல் அமைப்புகளைப் பற்றி 1 மணி நேரம் தமிழில் பேசினேன். உண்மையிலேயே இவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையில் சொல்ல முடிந்ததே என்று எனக்கே பெருமையாக இருந்தது. தலைமை வகித்தவர் ஆச்சரியப்பட்டார், தமிழில் கூட இப்படிச் சொல்ல முடியுமா என்று. நான் தமிழில் படித்தால் கூட அந்த மாதிரிச் சொல்ல முடியாது. சீக்கிரத்தில் வரும். ஜப்பானைப் பற்றி, ரஷ்யாவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த வளர்ச்சி நமக்கு வேண்டும். அந்த வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கத் தைப் பொறுத்தவரை இயன்ற மட்டில் செய்கிறோம். மற்றவர்கள் ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும். ஏராளமான நூல்கள் சீரான முறையில் ஆக்கப்பட வேண்டும். கவர்னர் உரை தமிழில் ஆக்கப் பட்டது குறித்து குறை கூறினார்கள். அதற்கு இன்னொருவர் வியாக்கியானம் கூறினார், அது வழி நூல், மொழிபெயர்ப்பு இல்லை என்று விவாதத்துக்கு வந்தது. உண்மையில் திருப்தியாக இல்லை என்று தான் தெரிந்தது. கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தமிழைப் பற்றி உற்சாகமாக இருக்கிறவர் தன்னுடைய கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார். நான் சொல்ல வேண்டியதை அவர்களே விளக்கி விட்டார்கள். யாருக்கும் குறை இல்லை; நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும். நாலடஜ் குறையக்கூடாது. இளைஞர்கள் பெறும் அறிவு குறையக்கூடாது. உலகம் வேகமாக முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டு இருக்கிறது. நம் இளைஞர்களில் பலருக்கு உயர்ந்த நிலை அடையக்கூடிய ஆற்றல் இருக்கிறது. அடைந்தும் வருகிறார்கள். அவர்கள் பெறுகிற அறிவு சிறிதும் பாதிக்கப்படக்கூடாது. தமிழிலேயே பெறுகிறதற்கு வேகமாக முயலவேண்டும் என்பது என் அவா. அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கு மன்ற உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும். அறிவு பெற்றால் தமிழில் பயிற்சி இல்லாமலே விளக்கிச் சொல்ல முடியும். பல்கலைக் கழகத்தில் சில ஆசிரியர்களைக் கேட்டேன். தமிழில் சொல்லுங்களேன் என்று சொன்னேன். சொல்ல முடியவில்லை என்றார்கள். நம் அதிகாரிகள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள் ஐ.ஏ.எஸ் அதிகாரிகள் அழகாகத் தமிழ் பேசுகிறார்கள். தமிழ் நாய்மொழி. நாய் மொழியில் விளக்குவதற்குக் கஷ்டம் இல்லை. ரொம்ப அழகாகத் தமிழில் பேசுகிறார்கள். செந்தமிழில் பேசுகிறார்கள். இப்போது சில உரைகளைத் தமிழிலேயே எழுதுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் எழுதி மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. கவர்னர் உரை ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு பிறகு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. பட்டினம் உரை தமிழில் எழுதப்பட்டு பிறகு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. எவ்வளவு வேகமாக முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகச் செய்கிறார்கள்.

4th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஃபைனல் வகுப்பில் தமிழில் படித்து விட்டு ப்ரீ யுனிவர்சிட்டி வகுப்புக்கு வந்தால் அங்கே ஆங்கிலத்தில் படிக்கும்போது அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. அது உண்மையில் கஷ்டம் தான். கல்லூரியில் ப்ரீ யுனிவர்சிட்டி வகுப்பில் பாடம் கற்பிக்கும்போது ஆங்கிலத்தில் சொல்லிவிட்டு தமிழிலும் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் சென்ற ஆண்டிலேயே துணை வேந்தரிடம் சொன்னேன். அவர் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அவ்வாறு எல்லோருக்கும் அவர் ஸர்கூலர் அனுப்பியிருக்கிறார். வடநாட்டில் பாடம் கற்பிக்கப்படும்போது ஹிந்தியிலும் ஆங்கிலத்திலும் சொல்லப் படுகிறது.

திரு. க. அன்பழகன் : ஆங்கிலத்தில் சொல்லி தமிழிலும் சொன்னால் மாணவர்கள் கருத்துக்களைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். 12-20 p.m.
ஆனால் தேர்வை ஆங்கிலத்தில் எழுத வேண்டியிருக்கும்போது, அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் நன்றாக எழுத முடியவில்லை. பாடப் புத்தகங்களும் தமிழில் இருந்து, தேர்வு எழுதுவதும் தமிழில் இருந்து, கற்பிக்கப்படும்போது ஆங்கிலச் சொற்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டால் அவர்கள் தேர்வில் அதிக வெற்றி பெறுவார்கள். ஆகையால் அந்த ஒரு ஆண்டுக்கு மட்டும் தமிழ் பாட மொழியாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கற்பிக்கும்போது ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சொல்லும்படி செய்து ப்ரீட்சையில் விடையைத் தமிழில் எழுத அனுமதித்தால் அந்த ஓராண்டுக்குப் பிறகு B. Sc. யில் எப்படி ஆங்கிலத்தில் விடை எழுத முடியும்? பி.எஸ்.சி. அதிக காலப் பட்டப் படிப்பு. 'ட்ரான்ஸிஷன் ஸ்டேஜ்' எப்போதாவது வர வேண்டும். எல்லாம் தமிழில் இருக்க வேண்டும் என்று நானும் விரும்புகிறேன். அந்தக் காலம் வரும்.

பி.எஸ்.ஸி.-யில் ஏன் அதிகமான பேர் 'ஃபெயில்' ஆகின்றார்கள் என்று நானும் ஆராய்ந்து பார்த்தேன். ஸ்கூல் ஃபைனல் வகுப்பில் குறைந்த மார்க்குகள் வாங்கினவர்களை ப்ரீ யுனிவர்சிட்டி வகுப்பில் சேர்த்தால் அவர்கள் தேர் முடிவதில்லை. அவர்கள் தேராததற்கு, ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சி போதாதது தான் காரணம் என்பதில்லை. எப்படிப் பார்த்தாலும் அவர்களுடைய தரம் குறைவாக இருக்கிறது. இப்போது கல்லூரிப் படிப்புக்கு வருபவர்களில் பலருடைய தரம் போதுமானதாக இல்லை; ஸ்கூல் ஃபைனல் பாஸே இல்லை; கம்பலீட்டட் செர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்படுகிறது. பி.எஸ்.சி.-யில் ஃபெயில் ஆனவர்கள் ஸ்கூல் ஃபைனல் வகுப்பில் வாங்கிய மார்க்குகள் என்ன என்று பார்த்தால், அவை "just have minnum" ஆக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்டவர்கள் தேராமலிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தேராததற்கு இது தான் காரணம் என்று நான் கூறவில்லை. அதற்கு வேறு காரணங்களும் இருக்கின்றன.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th February 1966]

தமிழ் பாட மொழியாக வருவதுபற்றி கருத்து வேற்றுமை இல்லை. அது எவ்வளவு சீக்கிரம் வர வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் வர வேண்டியதுதான். ஆனால் அதற்கு மாணவர்களின் தரம் குறையாதபடி திட்டம் தயாரிக்கவேண்டும்.

திரு. என். வி. நடராசன் : கல்லூரிகளில் தமிழை போதா மொழியாக்குவதில் எவ்வித ஆட்சேபனையும் இல்லை என்று சொல்லும் சர்க்கார், மசோதாவின் 'ப்ரியாம்பில்'-ல் அதற்கான திருத்தத்தைச் சேர்க்க வேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போதுள்ள சட்டப்படி ஒரு ஆட்சேபனையும் இல்லை. தமிழை வேகமாகக்கூட போதா மொழியாகக் கொண்டுவரலாம். இந்தத் திருத்தம் இல்லாமலேயே அதைச் செய்யப் பல்கலைக்கழகம் தயாராக இருந்தது. சட்டத்தில் இல்லாத விஷயத்திற்கு 'ப்ரியாம்பில்' போடமுடியாது. இதை 'ப்ரியாம்பில்'-ல், சேர்த்தால், கோர்ட்டுக்கு யாராவது போனால் "இது 'ப்ரியாம்பில்'-ல் தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, பின்னால் சட்டத்தில் இல்லை; மேலும் 'க்ராஜுவல் ஸ்டீடெஜஸ்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது" என்று கூறி ஒரு வேளை கோர்ட்டு வேறு விதமாகத் தீர்ப்புக் கொடுக்கக்கூடும். கோர்ட்டிலிருந்து என்ன தீர்ப்பு வரும் என்று நமக்கு எப்படித் தெரியும்? எனவே இதை 'ப்ரியாம்பில்'-ல் போட்டால் விபரீதம் ஏற்படும். ஆகையால் தான் இதை 'ப்ரியாம்பில்'-ல் சேர்க்க வில்லை. தமிழில் 'எக்ஸாஸ்டிவ்' ஆராய்ச்சி வேண்டும். மற்ற மொழிகளைப் படிப்பதா, இல்லையா? ரஷ்ய மொழி சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். மாஸ்கோவில் தமிழ் மொழி சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. ஸயன்ஸ், 'ஹ்யுமான் டிஸி' ஆகிய பாடங்களில் மாணவர்களின் அறிவு அபிவிருத்தியடைய வேண்டும். 'ப்ரியாம்பில்'-ல் ஒன்றை மட்டும் போட்டால் விபரீதமான கருத்து ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஆகையால் 'ப்ரியாம்பில்' திருத்த வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் வேண்டாம் என்று நான் சொல்லுவதால் தமிழில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் ஏதாவது பாதகம் ஏற்படும் என்று நினைக்க வேண்டாம்.

மற்றப் பல்கலைக்கழகங்களைப்பற்றி ஸ்ரீ அன்பழகன் குறிப்பிட்டார்; பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து எப்போதாவது ஆங்கிலம் போகும், அப்போது பல்கலைக்கழகங்களில் ஹிந்தி வரும் என்று அவர் சொன்னார். மற்றப் பல்கலைக்கழகங்கள் அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளலாம்; நமது நிலை அப்படி அல்ல. நான் கல்வி அமைச்சர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் ஒரு கூட்டத்தில் "ஆங்கிலம் எப்போது மறைந்தாலும், அதன் இடத்தில், ஆங்கிலத்தின் இடத்தில், தமிழ் வருமே தவிர ஹிந்தி வராது என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை" என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னேன். கல்லூரி உயர் படிப்பைப் பொறுத்த வரையில், ஆங்கிலத்திற்குப் பதில் தமிழ் வருமே தவிர ஹிந்தி வராது என்று நான் திட்டவட்டமாகச் சொன்னேன். இந்த விஷயத்தில் இந்த அரசாங்கத்திற்குத்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 4th February 1966]

தயக்கம் இல்லை. ஏதோ நான் புதிதாகச் சொல்லிவிட்டேன், நான் ஒரு கொடியை ஏற்றிவிட்டேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். இந்தக் கருத்தை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. இந்த விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வற்புறுத்தல் இல்லை. தாய் மொழிக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலமும் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது. ஹிந்தியும் படிக்க வேண்டும். அது இந்த நாட்டின் மொழியாக இருக்கிறது. ஹிந்தியில் போதிய அளவு பக்குவம் அடையும் வரையில், ஆங்கிலம் இருக்கும். ஹிந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுவது என்று கருத்து. ஆதிக்கம் என்று நாம் நினைத்தால் தான் ஆதிக்கம். ஆதிக்கம் இல்லை என்று நான் சொல்கிறேன். ஒரு பூதம் வருவதாக நினைத்துக்கொள்வது, ராத்திரியில் கனவில் ஏதோ கத்துவது; இது மாதிரி ஆதிக்கம் என்று நினைத்துக் கொண்டால் தான் ஆதிக்கம். ஆங்கிலத்தின் முக்கியத்துவத்தை நாம் ஒருக்காலும் புறக்கணிக்க முடியாது. மேலும், மாணவர்களுக்கு 'ஹையர் எஜுகேஷன்' வேண்டும். அவர்கள் உயர்ந்த அறிவு பெற வேண்டும். பம்பாயில் அடாமிக் என்னெர்ஜி ஸ்தாபனத்தில் சில தமிழ் நாட்டு இளைஞர்கள் அற்புதமான ஆராய்ச்சி செய்து சில பொருள்களைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பொருள்களை பெல்ஜியம் நாட்டு மக்கள் விலைகொடுத்து வாங்குகிறார்கள். நமக்கு தமிழில் ஆர்வம் இருக்கிறது. தமிழ் இலக்கியம் படிக்க வில்லையே என்ற கவலை எனக்கு இருக்கிறது. உலகத்திலுள்ள அறிவைப் பெற்ற உயர்ந்த மனிதர்களாக நாம் வாழ்வதற்குத் தடை எதுவும் இருக்கக்கூடாது. 'தயக்கம் ஏன்' என்று கேட்கப்பட்டது. தயக்கம் சிறிதும் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று இந்த ஆசிரியப் பிரதிநிதித்துவம் பற்றியது. சென்னை மாவட்டம் சேர்ந்திருக்கக்கூடாது என்றார்கள். சென்னை மாவட்டம் என்றால் மாவட்டம் பூராவும் 100 அல்லது 120 பள்ளிக் கூடம்தான் இருக்கும். 200 அல்லது 300 என்று இருந்தாலும் தனியாகக் கொடுக்கலாம். ஆகவே, சென்னை மட்டும் என்றால் அது போதாது. சென்னையும், செங்கற்பட்டும் சேர்ந்திருக்கிறது என்றால் அதில் பாதகமில்லை. அதில் அதிகத் தொடர்பிருக்கிறது. அதைப் பிரிக்கவேண்டியதில்லை. கனம் ராஜா அய்யர் அவர்கள் தங்கள் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். மற்றும் வைஸ் சான்சலர் தேர்தலைப்பற்றிச் சொன்னேன். அதைப் பற்றி முக்கியமான கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இத்தோடு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras University (Amendment) Bill, 1966 (L.A. 12-30 Bill No. 42 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into P.M. consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

[4th February 1966]

Clause 2

MR. CHAIRMAN : The motion is :

"That clause 2 do not stand part of the Bill."

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, என் திருத்தத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

"In sub-clause (a) of clause 2, after sub-clause (vi), add the following as item (iv) :—

'And whereas it is imperative that the Government should take steps to make Tamil as the medium of instruction in all colleges up to the degree classes in stages'."

SRI K. ANBAZHAGAN : I second it, Sir.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, இதுவரையில் நமது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி மிகவும் விளக்கமாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசியதிலிருந்து அவர் கொடுத்த உறுதி மொழியை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். என்றாலும் தமிழைப் போதனை மொழியாக்குவதில் தயக்கம் காட்டுவதற்குக் காரணம் அது சட்டத்தின் preamble-ல் இல்லாமல் இருப்பது எமற்றமாக இருக்குமென்பதை மேலும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தலைவர் அவர்களே, முன்பே இதைப் பற்றித் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறேன். பிரியாம்பிளில் போடுவதால் இல்லாத ஒரு குறை நீங்காது. வேறு கருத்து கூட ஏற்படலாம். இதற்கு அவசியமில்லை என்பதால் நான் இதை எதிர்க்கிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3

MR. CHAIRMAN : The motion is—

"That clause 3 do stand part of the Bill."

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, I move—

"In clause 3 (v), in the proposed clause (h), after the word 'graduate' and before the word 'registered' the following words be inserted :—

"or title holder or diploma holder,".

The amendment was duly seconded.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, perusing the proceedings of the Joint Select Committee, I find that the Hon. the Chief Minister had stated that it was open to the University to include title-holders and diploma-holders in the category of registered graduates. If the Hon. the Chief Minister would loudly see that such provisions are incorporated in the rules to be framed

4th February 1966] [Dr. A. Chidambaramanathan]

under the Act investing the power in the University for equalising the title-holder with the graduate, it would be very appropriate, for the definition of a 'graduate' according to well-known dictionaries is a degree-holder and the Universities have always been making a distinction between a degree and a title or a diploma. Therefore it is that I have suggested this amendment. I welcome the Chief Minister's move to bestow greater rights on the title-holders because he has afforded facilities for title-holders to come into the Senate and the Academic Council by means of certain amendments which have been placed before the House as a result of the deliberations of the Joint Select Committee. I know his attitude. I suppose he will kindly accept this amendment. If not, I suppose he will make some provision in the rules to the framed under the Act.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் இங்கே கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை மதுரைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதா வந்த சமயம் எடுத்துச் சொன்னபோது பின்னர் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று விடப்பட்டது. சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதா வந்த போதும் பட்டதாரிகள் என்ற பட்டியலில் புலவர் முதலியோர் இடம் பெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அதைப் பல்கலைக் கழகம்தான் தீர்மானிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், இந்த நாட்டின் மக்கள் மனப்பான்மையில் ஏற்படுகிற மாற்றத்தை அரசாங்கம்தான் அவ்வப்போது உணர்ந்து மதித்துச் செயலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்து அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சி முறையில் நிர்வாகத்தில் தலைமைச் செயலகம், செகரட்டேரியட் வரையில் தமிழுக்கு இடம் அளிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறபோது; தமிழில் சிறந்த தகுதி பெற்றவர்கள், ஆங்கில மொழி மூலமாகத் தகுதிபெற்றவர்களுக்கு இணையாகக் கருதப்பட மாட்டார்கள் என்றிருக்கும் முறை வருத்தத்தக்கதாகும். அந்நியர் ஆட்சி இருந்த போது அப்படியிருந்தால் ஒப்புக்கொள்ளலாம். அந்நிய ஆட்சியின் இலக்கணம் அதுதான். விடுதலை பெற்ற சுதந்திர ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ளும்போது தமிழ் மொழித் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அந்தப் பட்டதாரித் தகுதியைப் பெறும் நிலை ஏற்படவேண்டும். ஓரியன்ட், சிற்பம் முதலான கலை கைத்தொழில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அத்தகுதி பெற்றவர்களாகக் கருதப்பட்டால் அது வேறு. ஆங்கிலமொழி மூலம் பெற்ற அறிவுக்குத் தரும் சிறப்பைத் தமிழ் மூலம் அல்லது சமஸ்கிருதம் மூலம் பெற்றவர்களுக்குத் தராமலுப் பது தமிழ் ஆட்சி மொழி என்று சொல்லிக்கொண்டும் தமிழுக்குத் தாழேண்டிய மதிப்பைத் தர மறுக்கிறார்கள் என்பதாகத்தான் பொருளாகும். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராகப் பன்மொழிப் புலவர் தெ. போ. மீனாட்சிசுந்தரனார் அவர்களை இந்த அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு

[திரு. க. அன்பழகன்]

[4th February 1966]

முன்பு இவர்போன்ற தமிழ் அறிஞருக்குத் துணைவேந்தர் நியமனம் தர அரசு ஒப்புக்கொண்டிருக்காது. இப்போது நாட்டில் அவரே ஒருகாலத்தில் வித்வான் பட்டம் பெற்றவர்கள்தான். ஏற்பட்டிருக்கிற உணர்ச்சியின் காரணமாக தமிழ்ப் பேரறிஞரை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தராக நியமனம் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பின்னர் பல தனித் தகுதிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகையால் வித்வான் தகுதி பெற்றவர்களைத் தமிழ் மொழிக் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்களை அரசாங்கம் பட்டதாரிகளுக்குச் சமமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே படித்தவர்களாக இருந்தாலும், பட்டம் பெற்றவர்களாக இருந்தால் இந்த வட்டாரத்தில் வாழ்ந்தால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் பட்டதாரிகளாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எத்தனையோ பல்கலைக் கழகங்களில் ஆங்கில மொழியில் தேர்ச்சியில்லாமலே கூட இந்திமொழிப் பயிற்சியின் மூலம் பட்டங்களை வழங்கி அனுப்புகிறார்கள். அவர்களுடைய ஆங்கிலத்தை படிக்கவோ கேட்கவோ செய்தால் அது ஆங்கிலம் தானா என்ற அளவுக்குக் கூட ஐயம் தோன்றும். எனவே சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டதாரிகள் என்ற வகையில் வித்வான்கள் புலவர்கள் முதலானோர் இடம் பெறுவது தவறல்ல. நூறு அல்லது இருநூறு பேர் ஒரு மாவட்டத்தில் என்ற அளவுக்கு தான் அவர்கள் இருப்பார்கள். மற்ற பட்டதாரிகளைப்போல ஆபீசர்களுக்கில் அவர்களில்லை. ஆகையால் அருள் கூர்ந்து முதலமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்து இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வது தமிழுக்குத் தரும் ஏற்றம் என்று கருதி, ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இதில் ரிஜிஸ்டர்டு கிராஜுவேட் என்று இருக்கிறது. அதோடு டைட்டில் ஹோல்டர்கள் எல்லோரையும் சேர்க்கவேண்டுமென்பது தான் திருத்தம். முன்பு அவர்களும் கிராஜுவேட் என்று கருதப் படவேண்டுமென்ற கருத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தை கனம் உறுப்பினர் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். கனம் உறுப்பினரும் யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். கிராஜுவேட் என்பது யார் என்று ஒரு பல்கலைக் கழகம்தான் நிர்ணயிக்கவேண்டும். ரிஜிஸ்டர்டு கிராஜுவேட் அல்லது டைட்டில் ஹோல்டர் என்று போட்டால் இந்த டைட்டில் ஹோல்டர்கள் எப்போதுமே டைட்டில் ஹோல்டர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய பெருமைக்கு உரியது அல்ல அது. பல்கலைக்கழகம் அவர்களை கிராஜுவேட்டாக ஆக்க வேண்டும். சட்டத்தில் அதைப் போட்டால் நிரந்தரமாக Inferiorstatusக்கு வந்து விடும். கிராஜுவேட் என்று சொல்ல பல்கலைக் கழகத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆகையால் அதைச் சட்டத்தில் ஏன் சேர்க்கவேண்டும்.

[4th February 1966]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : May I point out that the term 'graduate' according to the meaning given in any well-known English dictionary is a degree-holder because the degree is stated as a prerequisite of being called a graduate? It is suggested that the titles also should be made equivalent to a degree.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : டிக்ஷனரியில் எப்படியிருந்தாலும் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பட்டம் கொடுக்க உரிமையிருக்கிறது. அகாடமிக் பட்டம் கூட கொடுக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்திற்கு அந்த உரிமை இருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பல்கலைக் கழகம் பார்த்துத்தான் இதைச் செய்யவேண்டும். இதில் அதைச் சேர்க்க வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : A graduate does not mean a degree-holder. A graduate means a man who has attained a certain stage.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : The hon. Member may look up the dictionary.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In western countries people who have graduated from schools say that they have graduated from technical schools. Graduate is a person who has completed a prescribed course and has passed a prescribed examination.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எப்படி என்றால் கல்லூரியில் இருக்கிறவர் தான் பிரின்ஸிபால், மற்றவர்கள் ஹெட்மாஸ்டர், சில இடங்களில் பிரின்ஸிபால் என்று வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது தடை போட முடியுமா? 12-30 P.M.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலிருந்து அவர்களை இப்போது பட்டதாரிகளாக ஒப்புக் கொள்ளவும் வழி விடவில்லை; அல்லது ஒட்டு உரிமை தரவும் முதலமைச்சர் அவர்கள் வழி விடவில்லை. அவர்களுக்கு ஒட்டு உரிமை கொடுத்தால், அவர்கள் பிரதிநிதியாக வருகிறவர்கள் அவர்களுக்குப் பட்டதாரிகள் என்ற உரிமையை வாங்கிக் கொடுக்க வகை செய்ய முடியும். இந்தத் திருத்தத்தில் இருக்கிற நோக்கத்தை வைத்து அவர்களுக்கு உரிமை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. RAJAH IYER : May I submit, in this connection, that title and diploma-holders are included in the Graduates' Constituency for elections to the Legislative Council? They are treated on a par with degree-holders.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : According to the dictionary, 'graduate' is one who holds an academic degree.

[Sri M. Bhakthavatsalam] [4th February 1966]

12440
p.m.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clauses 4 to 8 were put and carried.

Clause 9.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“That clause 9 do stand part of the Bill”.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I move—

* Substitute the following for the proposed sub-section (1) of section 11 of the principal Act, delete sub-section (2) and renumber the sub-sections (3) to (5) as sub-sections (2) to (4) :—

“11. The Vice-Chancellor.—(1) Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Senate.”

DR. H. V. HANDE : I second the amendment, Sir.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள் அந்த முறையிலே துணை வேந்தரின் தேர்தல் அமைய வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் இப்போது இருக்கிற முறைப்படி எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படாது என்றும் தெரிவித்தார்கள். அரசாங்கத்திற்கும் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும், மாறுபட்ட கருத்து இருந்துகொண்டு எப்போதும் கிளர்ச்சி என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கக்கூடாது என்ற காரணத்துக்காக பல்கலைக் கழகம் இயங்குவதில் அரசாங்கத்துக்கு அதிகமான சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனாலும் தவறு யார் செய்தாலும் அதைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது அதை எவருமே மறுக்க முடியாது. அதிலும் குறிப்பாக எந்தத் தவறாக இருந்தாலும், அதைத் திருத்தும் அளவுக்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதால்தான் தவறுகள் அதிகமாகின்றன என்ற கருத்தை உடையவன் நான். எந்தப் பகுதியில் தவறு இருந்தாலும் அதைக் கண்டிப்பான முறையில் திருத்த அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறவர்களில் முதல் வரிசையில் நிற்கிறவர்களில் நானும் ஒருவன். இப்போது இருக்கிற முறைப்படி பல ஆண்டுகளாக தேர்தல் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. குறை இல்லாமல் நடந்து வருகிறது. அதிலும் குறிப்பாக இப்போது அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்திலே செனட் மூன்று பேர்களைக் கொண்ட குழுவைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த மூன்று பேர்களில் ஒருவர் கவர்னர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட வேண்டியவர். சான்ஸ்லர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட வேண்டியவர். சான்ஸ்லர் அவர்கள் ஒருவரை நியமனம் செய்து ஒரு குழு இயங்கினால், அவர் எந்த ஒரு வரைக் குறிப்பிடுகிறாரோ, அவரைத்தான் சான்ஸ்லர் அவர்கள்

4th February 1966] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

துணை வேந்தராக நியமிக்க சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறேன். அதனால் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுக்கிறேன். கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தப்படி, தற்போது இருக்கிற முறைப்படி இல்லாமல், ஸெனட்டே மூன்று பெயர்களை அனுப்பினால் அதிலே ஒன்றை சான்ஸ்லர் தேர்ந்தெடுத்தால், ஸெனட்டில் செயலாற்றுகிறவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக இருக்கும். அந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறவருக்கும் ஊக்கம் இருக்கும். ஏனென்றால் ஸெனட்டால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, சிபாரிசு செய்யப்பட்டு நியமனம் பெற்றிருக்கிறார். இந்த முறையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுமேயானால் ஜனநாயக முறைக்கே வழிகாட்டியாகவும் உறுதுணையாகவும் இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* DR. H. V. HANDE : Sir, I do not want to take up much time of the House. I only want to stress once again that the powers vested in the Senate of the Madras University as they stand now should not be removed. That is my only request to the Chief Minister. If the Chief Minister considers it carefully, he may also agree. The Senate has got powers already and it is using them very perfectly. All that I want to press in this House is that particular power which rests with the Senate should not be removed. The Chief Minister also has very rightly put, as I find it in the Select Committee Report, that politics should not be imported as far as possible into the University. My fear is that because of the amending clause as it stands in this Bill, politics will be imported from political fields into the University through this clause. I hope that the matter will be properly considered. With these words I conclude, Sir.

*கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தீரயோசித்துத்தான் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன். ஸெனட்டின் பவர் போகிறதா இல்லையா என்ற முறையில் பவர், பவர் என்று பேசுவது சரியில்லை. ஸெனட்டில் 3 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறது என்றால், அதற்கு 6 பேர்கள் போட்டியிடுவார்கள்; பாலிடிக்ஸ் வரும். அதைத் தவிர்க்கத்தான் இந்த முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கனம் உறுப்பினர் ஹன்டே அவர்கள் சொல்வது மாதிரி அல்லது கனம் உறுப்பினர் சம்பந்தன் கூறுவது என்னவென்றால், சான்ஸ்லர் ஒருவரை நியமிப்பதால் இன்ப்ரூவன்ஸ் வரும் என்று நினைக்கிறார்கள். சான்ஸ்லர் பார்டிஸானாக இருக்கட்டும், ஆனாலும் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர்களைத்தான் போடுவார்கள். அப்போதுகூட சந்தேகப்படுவது என்றால் உயர் நீதி மன்றத்தின் நீதிபதியை யார் நியமிக்கிறார்கள்? பிரெஸிடெண்ட்தான் நியமிக்கிறார். எப்படி நியமிக்கிறார் என்று தெரியுமா? அப்படி நியமிப்பதில் அரசாங்கத்துக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கிறது என்றால் அரசியல் வாதினைப் போடுகிறார்களா? அரசாங்கத்துக்குக் கட்டுபட்டவர்களைப் போடுகிறார்களா? உயர் நீதி மன்றத்தில் அரசாங்கத்துக்கு விரோதமாகத்தான் தீர்ப்புகள் வருகின்றன. அதிலேயும்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th February 1966]

வருகிற ஸ்டேட்க்கு கணக்கு வழக்கில்லை. இதற்காக அச்சப்பட வேண்டியதில்லை. இதுதான் சரியான முறை என்று நினைக்கிறேன். அதனால் திருத்தத்தை எதிர்க்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“Substitute the following for the proposed sub-section (1) of section 11 of the principal Act, delete sub-section (2) and renumber the sub-sections (3) to (5) as sub-sections (2) to (4):—

* 11. *The Vice-Chancellor*.—Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Senate.”

The amendment was put and lost.

Clause 9 was put and carried.

Clauses 10 to 12 were put and carried.

Clause 13.

12-50 p.m. SRI M. RAJIAH IYER: Sir, I do not move my amendment in view of the Chief Minister's reply to the debate.

Clauses 13 to 19 were put and carried.

Clause 20.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, I do not move my amendment. Clauses 20 to 31 were put and carried.

Clause 32.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 32 do stand part of the Bill.”

* SRI M. RAJAH IYER: Sir, I have given notice of the following amendment:—

“In clause 32, for items (i) and (ii) of the proposed section 54-A, substitute the following:—

“has been for at least 3 years a graduate of the University of Madras.”

With due deference to the wishes of the Hon. the Chief Minister, who said that it would add to the dignity of the University, if we had the names of the distinguished graduates of the other Universities registered, I wish to point out that this is a peculiar relationship between the alumni and the *alma mater*. Unless one belongs to the University, one cannot enjoy the same relationship. Therefore, I feel that it militates against the sacredness of the relationship between the alumni and the *alma mater*. I think this privilege of one's franchise should be restricted to the graduates of a particular University. That would be in keeping with the traditions of the Universities of the World and the registered graduates would feel proud about their own Universities. With due deference to the wishes of the Hon. the Chief Minister, I am not pressing my amendment.

[4th February 1966] [Sri M. Rajah Iyer]

Clauses 32 to 36 were put and carried.

Clause 1, the long title and the enacting formula were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras University (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 42 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras University (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 42 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS GIFT GOODS (UNLAWFUL POSSESSION) AMENDMENT BILL, 1966 (L.A. BILL NO. 3 OF 1966).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 3 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, this is a very simple measure. Members are aware that Voluntary International Organisations like the CARE, UNICEF etc., have been supplying substantial quantities of milk powder and other commodities for distribution to school children, Maternity and Child Welfare Centres, Hospitals, etc. In order to see that these commodities supplied by the relief organisations reach the children without any leakage of any kind and to prevent any possible misuse, the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Act, 1961, was passed.

Cornmeal, milk powder and vegetable oil supplied by the relief organisations are now covered by the said Act. The CARE organisation is now supplying butter oil also. This commodity and other new items which may be supplied by the relief organisations have to be brought within the scope of the Act. It will not be convenient to amend the Act every time a new commodity is supplied by the relief organisations. It is, therefore, proposed to amend the Act so as to enable the Government to specify such items by notification. I would like to add that the CARE organisation has been so good as to offer more of such supplies and many other commodities to other institutions.

The Legislative Assembly which considered this Bill has passed it.

I request that the Bill as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration.

[4th February 1966]

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 3 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, on the face of it, this Bill looks harmless. But we find that these articles from the CARE organisation or from any other sources are entrusted to Elementary School Teachers in rural areas for the purpose of Midday meal. Then there is some sort of checking by officers. I do not know by which Department. Sometimes even the CARE organisation and the Education Department inspect the stocks. This is an additional responsibility on the innocent teachers, responsible teachers, aged teachers. Suppose there is excess or shortage in stock; the innocent, aged and responsible teachers are found fault with. I now take this opportunity to beseech the Government to see that these products are not entrusted to the responsible teachers. Now this is an additional responsibility on the very able responsible teachers with good record of service. There are aged teachers—53 to 55 years. Even though the parents have testified to the conduct of the teachers, somehow or other their increment has been withheld. This is an extra work. This was not envisaged at the time of training or appointment. There are no such requests. I request that these things may be entrusted to some non-official Presidents of the Food Committee and not to the teacher or Headmaster. No teacher or Headmaster should be made to take up the work of distribution, supply or accounting. Some non-official should be put in charge of these products. The teachers and headmasters can go and get the products. Neither the accounting nor the storage should be left to the teachers or headmasters. Due to this, innocent persons are being victimised. There is no harm in passing this Bill delegating powers to include anything the Government may receive from foreign countries.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is an amendment to include butter oil to the list of commodities. Still, the Act will be there and the teachers will have to attend to it. It is only teachers that do it so well with enthusiasm. I may tell the hon. Member, who represents the teachers, that I know a little more about the interests of the teachers. There may be stray cases of punishment. Punishment is resorted to for any mistake committed by anybody. I would like to tell the hon. Member that the CARE organisation is so happy about the proper distribution of these commodities. A representative of the CARE organisation from America came here and he was telling that he was so happy about the very satisfactory distribution of these commodities to children. They like to give more of these products to Institutions and to more High Schools. But they would do it only if the present method is continued. That is how it is being done. The Hon. Member need not have any worry at all that the teachers will be unnecessarily harassed on this account.

4th February 1966]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 3 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the long title, and the enacting formula were put and carried.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment, Bill 1966 (L.A. Bill No. 3 of 1966), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is :

“ That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment, Bill, 1966 (L.A. Bill No. 3 of 1966), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING
(TEMPORARY POWERS) AMENDMENT BILL, 1966
(L.A. BILL NO. 1 OF 1966).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, a 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

This Bill seeks to replace Ordinance I of 1966 which was promulgated by the Governor on 20th January 1966 for extending the life of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill on the 25th January 1966, for a period of one year, that is upto and inclusive of 25th January 1967.

Sir, I would like to explain why it was necessary to issue an Ordinance, particularly when the House was about to meet in a few days. The Madras Act 29 of 1949, that is, the Essential Articles Control and Requisitioning Act, was to expire on the 25th of January 1966. As early as 10th September 1965, we have written to the Government of India that we would like to have the concurrence of the Government of India for extending the life of this Act. Under Article 304, sub-clause (b), prior sanction of the President is necessary for introducing a measure of this kind. But the Government of India considered it for

[Sri R. Venkataraman] [4th February 1966]

a while and gave us the advice that it is not necessary to extend the life of the Act, and it should be brought within the purview of the Electricity Supply Act, 1910. Section 22 (b) could be made to apply to this. The Law department in the Government examined this position once again and found that it was not a satisfactory procedure and that the regulation, which has been done for over 15 years, ever since 1949, in accordance with the Act should be continued, only to prevent any possible mistake or error in interpretation with regard to the scope and extent of section 22 (b) of the Electricity Supply Act, 1910.

1-03 p.m. Therefore, the Government of Madras again represented to the Government of India that we would like to have the present Act extended for one more year. Ultimately the Government of India agreed and the sanction for the extension was given. All these took about three or four months and therefore, the Ordinance was issued since the Assembly was meeting only on the 28th and the Act was expiring on the 25th January 1966. Sir, the Act itself has been on the Statute Book for the last 15 years and it has been utilised for the purpose of controlling distribution and supply of electric energy, fixing of tariff rates in accordance with the principle well known, namely, what the traffic will bear, fixing differential rates for different purposes. The powers which we have exercised under this Act have not been challenged and, therefore, we feel that this Act should be continued. So far as the power position in the State is concerned, we have discussed it in great detail during the debate on the Governor's Address and therefore, I seek the approval of the House for taking this Bill into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: I hope the Government have examined the position thoroughly and no further extension of the Act would be required beyond 25th January 1967.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am afraid not. We may have to extend the life of the Act as long as we have to regulate the supply of electric energy and as long as we have to tax differential rates for different purposes, and different consumers and also as long as we have to face a possible power shortage. We will have to continue this Act for these purposes.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: In that case can we not substitute the words ‘25th January 1967 or some other date thereafter’ for the words ‘25th January 1967’?

4th February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I thought I could give another opportunity to the House to hear why it is necessary to extend it further, if I should come before the House again in 1967. Otherwise, we can make it a permanent statute.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1, the long title, and the enacting formula were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1966
(L.A. BILL NO. 4 OF 1966)

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 4 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, under the existing Sales Tax Act provision has been made for only having one additional Bench of Appellate Tribunal. The appeal work has increased enormously and large number of cases are pending. An additional bench has been constituted in Madurai and it is doing work alternatively in Coimbatore and Madurai. But Government feel that an additional Bench will have to be constituted in order to dispose of all arrears and that is why we have come forward to have this Act amended.

[Sri R. Venkataraman] [4th February 1966]

Powers are taken under this amendment to appoint one or more members of the Sales Tax Tribunal for the purpose of constituting the Benches. We have also taken care to provide that when a Bench is constituted, one member of the Bench shall be a judicial officer not below the rank of the Subordinate Judge and the other one with such qualifications as may be prescribed, that is to say, an accountant or a departmental member as the case may be.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 4 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். அதிகமான டிரிபியூனல்கள் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த வழக்குகள் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. எந்தக் காரணத்தாலே இந்த வழக்குகள் அதிகமாகின்றன என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமானால், அது சால்புடையதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அலுவலர்கள் இருக்கிற சட்டத்துக்கு தவறுதலாக அர்த்தம் கற்பித்து அதை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரிகளை சிரமப்படுத்துவதால்தான் இந்த வழக்குகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். உண்மையிலேயே வரி ஏய்ப்பு செய்கிறவர்கள்மீது போடப்படும் வழக்குகள் அதிகமாக வில்லை என்றும் நான் அறிகிறேன். பல இடங்களில் வியாபாரிகளுக்கு அனுவசியமான சிரமங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் வியாபாரிகள் எல்லாம் ஒழுங்காக நடக்கிறார்கள், அலுவலர்கள் எல்லோரும் தவறாக நடக்கிறார்கள் என்று பொருள்படக் கூறவில்லை. தவறாக நடக்கிறவர்கள் மீது வழக்கு தொடுக்க வேண்டியதுதான். சந்தேகத்துக்கிடமின்றி இருக்கிற வியாபாரிகள்மீதுகூட வழக்கு தொடர்ந்து அப்பீலுக்குப் போய் வரட்டுமே, நமக்கு என்ன என்ற கருத்தில் அலுவலர்கள் செயல் படுகிறார்கள். இது ஒருந்தத் தக்கது. இது எல்லோருக்கும் சிரமத்தை, கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். எல்லோருக்கும் அப்பீல் போட்டு ஜெயிக்க முடியாது. சாதாரண வழக்குகள்கூட ஸுப்ரீம் கோர்ட்டு வரை போய் தீர்ப்பு வாங்க வேண்டி வருகிறது. இந்த மாதிரி போக எல்லா வியாபாரிகளாலும் முடியாது. சிறு வியாபாரிகள் பலர் இருக்கிறார்கள். அதனால் அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்து அவ்வப்போது அலுவலர்களுக்கு நியாயமான முறையில் நடக்கும்படி அறிவுரை கூறினால் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இங்கு கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற திருத்த மசோதாவின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சமீப காலத்தில் எந்தக் காரணத்தாலோ அதிகமாக 10 பெர்சண்டு,

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

4th February 1966] 20 பெர்சண்டு என்று பிளாட்டாக அதிகப்படுத்தி இந்த விற்பனை வரியை மதிப்பீட்டின் பேரில் போடுகிறார்கள். உதாரணமாக எங்கள் ஊரில் வியாபாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், இப்போது ஜாஸ்தியாகாப் போடுகிறார்கள், பாருங்கள், டிரிபியூனலில் போய் எல்லாம் ரிவர்ஸ் ஆகி வரப்போகிறது. இதனால் சர்க்காருக்குத்தான் நஷ்டம். இதை சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்து, தப்பு பண்ணுகிறவர்கள்மீது மட்டும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லச் சொல்கிறார்கள். எடுத்துக் காட்டுகள்கூட காட்டுகிறார்கள். ரூ. 20 ஆயிரம் போட்டது டிரிபியூனலில் தள்ளுபடியாகி விட்டது என்று சமீப காலத்தில் டிபன்ஸ் பண்டு கலெக்ட் பண்ணப் போன போது எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். பொதுவாக தங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வருஷத்தில் அதிகமாக ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் வருமானம் காட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அந்த மாதிரிச் செய்கிறார்கள் அதிகாரிகள். அதனால்தான் ஜாஸ்தி அப்பீல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன, அதிகமாக டிரிபியூனல்கள் போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்தக் குறை இல்லாமல் செய்ய சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை அறிவிக்கிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஸேலக்ட் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்டபோது, ‘அனெஸ்மெண்ட்’ செய்யப்படும் விஷயத்தில் சர்க்காரின் குறுக்கிடு எதுவும் இருக்கக்கூடாது என்றும், அப்பீல் செய்வதற்கு அனெஸ்மெண்ட் அப்பெல்வேட் கமிஷனரும், அதற்கு மேல் ஐட்டாக இருக்கக்கூடிய டிரிபியூனலும், அதற்கு மேல் ஹைக் கோர்ட்டிற்கு அதிகாரமும் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டதால், முதலில் போட்ட ஷரத்தை மாற்றி இவ்வாறு அமைத்தோம். அகையால் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது போல 10 சதவிகிதம் அதிகமாக வரி போடப்படுவதாகச் சொன்னால், ‘போடுங்கள்’ என்றே ‘வேண்டாம்’ என்றே உத்தரவு கொடுக்க—எந்த விகிதமான உத்தரவு கொடுக்கலாம்—அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை. எனக்குக் தெரிந்த வரையில், அப்பீல்கள் அதிகமாக வருவதற்குக் காரணம், லிங்கில் பாயிண்ட் டாக்ஸ் வந்த பிறகு ‘இண்டர்ப் ரெடேஷன்ஸ்’ கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது; இன்னின்னவை கான்மெம்க்ஷா அல்லது வேறு என்பது போன்ற இண்டர்ப் ரெடேஷன்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது போல அனெஸ்மெண்ட் விஷயத்தில் சிறிய கேஸ்கள் அப்பெல்வேட் கோர்ட்டுக்குப் போய் கிராபி வந்தால், சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்; “என் அதிகமாக வரி போட்டார்கள்” என்று சம்பந்தப்பட்டவர்களை சர்க்கார் கேட்பார்கள். அகையால் அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி வரி போடமுடியாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று சபை யினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[4th February 1966]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 4 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the long title, and the enacting formula were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 4 of 1966), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 4 of 1966), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : Now, we have completed our agenda and so the House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Saturday, the 26th February 1966.

The House then adjourned.

1-10
p.m

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

104. Notification issued with G.O. Ms. No. 2673, Rural Development and Local Administration, dated 15th December 1965 making amendment to the rules relating to utilisation of Railway Cess Fund. (Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).)

B. Reports, Notifications and other papers.

* 12. Resume of work transacted by the Madras Legislative Council during the period from 8th to 13th November 1965.

† 13. Resume of work transacted by the Madras Legislative Assembly during the period from 3rd to 12th November 1965.

Sent by post to all M.L.C's. on 5th January 1966.
Sent by post to all M.L.O's. on 18th January 1966.

4th February 1966]

APPENDIX I.

[Vide Item III (2) on page 331 supra.]

L.A. BILL No. 3 OF 1966.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Act, 1961.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Act, 1966.

2. *Amendment of section 2, Madras Act 49 of 1961.*—In section 2 of the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Act, 1961 (Madras Act 49 of 1961), for clause (1), the following clause shall be substituted namely :—

“(1) ‘ gift goods ’ means any of the following goods, when supplied by way of gift, by any relief organization to any State Government or to the Central Government or to any other person on behalf of such Government, namely :—

(a) cornmeal;

(b) milk powder;

(c) vegetable oil (soya bean oil or sunflower seed oil);

(d) any other goods which the State Government may, by notification, from time to time, specify;”.

APPENDIX II.

[Vide Item III (3) on page 333 supra.]

(L.A. BILL No. 1 OF 1966.)

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Act, 1949.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Act, 1966.

2. *Amendment of section 1, Madras Act XXIX of 1949.*—In sub-section (3) of section 1 of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Act, 1949

[4th February 1966

(Madras Act XXIX of 1949), for the words, figures and letters "the 25th January 1966", the words, figures and letters "the 25th January 1967" shall be substituted.

3. *Repeal.*—The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Ordinance, 1966 (Madras Ordinance 1 of 1966), is hereby repealed.

APPENDIX III.

[Vide Item III (4) on page 335 supra.]

(As passed by the Assembly.)

L.A. BILL No. 4 OF 1966.

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras General Sales Tax (Amendment) Act, 1966.

2. *Amendment of section 30, Madras Act 1 of 1959.*—In section 30 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959), for sub-section (1-A), the following sub-section shall be substituted, namely :—

"(1-A) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), the Government may, from time to time, appoint such number of persons to be additional members of the Appellate Tribunal as the Government may deem necessary and for such period as may be specified in this behalf :

Provided that as nearly as may be one-half of such additional members shall be Judicial Officers not below the rank of a Sub-ordinate Judge and the remaining additional members shall possess such qualifications as may be prescribed."

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

28th, 29th and 31st January, and 1st to 4th February 1966.

Volume LXV (Nos. 1 to 7).

	PAGES
A	
ABDUL WAHAB, Sri K. S.—	
Governor's Address, discussion on—	196-200
ACCIDENTS—	
Question re number of—and reasons for—in Industrial Establishments during the years 1963 and 1964	213
AGRICULTURAL INCOME-TAX RULES, 1965—	
Amendment to—, notification laid on the table	60
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—	
Amendment to Food and Agriculture Department Notification II-1 No. 1741 of 1962—, notification laid on the table	54
Control over purchase and sale of coriander and blackgram in Tirunelveli district, notification laid on the table	121
Declaration of regulated market at Perundurai, notification laid on the table	51
Declaration of regulated markets at Peravurani and Arantangi in Thanjavur district, notification laid on the table	51
Declaration of "Sugarcane jaggery" as agricultural produce for purposes of—, notification laid on the table	60
Establishment of market at Ammapet, Papanasam taluk, Thanjavur district for purchase and sale of paddy, notification laid on the table	120-121
Establishment of market at Kaveripakkam for purchase and sale of paddy and groundnut, notification laid on the table	60
Establishment of regulated market at Andhiyur in Coimbatore district, notification laid on the table	53
Establishment of regulated market at Valliyur in Nanguneri taluk, Tirunelveli district, for purchase and sale of paddy, groundnut, cotton and chillies, notification laid on the table	54

A—cont

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—cont.

Provision of facilities at Koilpatti, Sankaranainarkoil, Tuticorin, Padur, Kadambur, Kalugumalai and Tenkasi in Tirunelveli district for purchase and sale of paddy and groundnut, notification laid on the table	121
Provision of facilities at Orathanad in Thanjavur district for purchase and sale of groundnut	121
Regulation of trade in paddy in Ramanathapuram district, notification laid on the table	54
Regulation of trade in redgram, greengram and blackgram, notification laid on the table	53

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS RULES, 1962—

Amendments to—, notifications laid on the table	51-56
---	-------

ANBAZHAGAN, SRI K.—

Bill—Madras University (Amendment) Bill, 1966	303-309 310, 316, 321, 325, 326, 327
Condolence Resolution re—demise of Lal Bahadur Shastri, Shri, Prime Minister of India	4-5
Governor's Address, discussion on	214-228, 233

ANTI-HINDI AGITATION—

Question re—Resolutions regarding Anti-Hindi agitation, show-cause notices against local boards	291-293
---	---------

B

BALASUBRAMANYA AYYAR, SRI K.—

Bill—Madras University (Amendment) Bill, 1966	299-306 327
Governor's Address, discussion on	93-100

BEEDI INDUSTRIAL PREMISES (REGULATION OF CONDITIONS OF WORK) ACT, 1958—

Industries, Labour and Co-operation Department Notification II-1 No. 3500 of 1965, dated 14th July 1965, amendment to,—notification laid on the table	51
---	----

BHABHA, DR. H. J.—

Expression of sorrow re demise of—, Chairman, India's Atomic Energy Commission	6
--	---

BHAKTAVATSALAM, THE HON. SRI M.—

Bills—	
Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966	321, 322, 323
Madras University (Amendment) Bill, 1966	240-241, 298, 301, 303, 308, 310, 313, 323, 324, 326, 327, 329, 330, 331

B—cont.

B HAKTAVATSALAM, THE HON. SRI M.—cont.

Governor's Address, discussion on	217-233
Termination of services of Pre-Vocational Instructors in Higher Elementary Schools under Mannargudi Municipality, Statement re:	81-82

BHUVARAHAN, THE HON. SRI G.—

Resolution re—Constitution of Rameswaram Township	82-84
---	-------

BILLS—

Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers)

Amendment Bill, 1966—

Considered and passed	333-335
Message from the Assembly re	171

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966—

Considered and passed	335-338
Message from the Assembly re	171
Message from the Governor re	295

Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966—

Considered and passed	321-323
Message from the Assembly re	171

Madras University (Amendment) Bill, 1966—

Considered and passed	240-256 295, 321
Message from the Assembly re	17
Message from the Governor re	214
Report and Proceedings of Joint Select Committee on,—laid on the table	158

Medical Practitioners Bill, 1965—

Report of Joint Select Committee on—, laid on the table	201
---	-----

BRICKS—

Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1965, notification laid on the table	61
--	----

BURMA EVACUEES—

Qn. re number of Tamilians who have come to Tamil nad from Burma as on 1st July 1965 and nature of help rendered by Indian and State Governments	167-168
--	---------

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees

C

CHAIRMAN, MR.—

Announcement re—

Business Advisory Committee's decision	17
Governor's Address, time limit for receipt of amendments to Motion of Thanks to	17

	PAGES
C—cont.	
CHAIRMAN, Mr.—cont.	
Announcement <i>re—cont.</i>	
Message from the Assembly <i>re—</i>	
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966	171
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966	171
Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966	171
Madras University (Amendment) Bill, 1966	171
Message from the Governor <i>re—</i>	
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966	295
Madras University (Amendment) Bill, 1966	214
Panel of Vice-Chairmen	17
Sitting of Council on 4th February 1966 from 10-30 a.m. to 1-30 p.m.	171
Bills—Madras University (Amendment) Bill, 1966	310
Condolence Resolution <i>re</i> demise of Lal Bahadur Shastri, Sbi, Prime Minister of India	1, 5-6
Expression of sorrow <i>re</i> demise of Bhabha, Dr. H. J., Chairman, India's Atomic Energy Commission	6
Expression of sorrow <i>re</i> demise of Thambuswamy, Rev. D., former Member	7
Rules Committee, constitution of	172
<i>See</i> Rulings and observations of the Chair	
CHIDAMBARANATHAN, Dr. A—	
Bills—	
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966.	334
Madras University (Amendment) Bill, 1966	241-243, 324-325, 309-327
Governor's Address, discussion on—	194-196
CHILDREN RULES, 1940—	
Amendments to—, notification laid on the table	158
CHIT FUND ACT, 1961—	
Exemption of Co-operative of Urban Banks, from—notification laid on the table	55
CINEMAS (REGULATION) RULES, 1957—	
Amendments to—, notifications laid on the table	55, 120, 157
COLLEGES—	
Question <i>re</i> number of Sanskrit—closed since 1960	161

	PAGES
C—cont.	
COMMITTEES—	
Business Advisory Committee, decision of	17
Question <i>re—</i>	
Kashmir Relief Committee, Constitution of—and names of members	125-127
Rules Committee, Constitution of	171-172
"COMPLAINTS CELL OFFICER"—	
Question <i>re</i> appointment of—in Education Department	166-167
CONDOLENCE RESOLUTION <i>re—</i>	
Demise of Lal Bahadur Shastri, Shri, Prime Minister of India	1-6
CO-OPERATIVE SOCIETIES—	
Question <i>re</i> South Arcot Ex-Servicemen Motor Co-operative Society, representation for alienation of lands	207-208
CORPORATION OF MADRAS—	
<i>See</i> Housing	
CRAFT INSTRUCTORS—	
<i>See</i> Teachers.	
CRAFT (WEAVING) INSTRUCTORS—	
<i>See</i> Teachers.	
D	
DEFENCE OF INDIA RULES—	
Question <i>re</i> arrests, detentions, and prosecutions under—, number of	288-289
DELIMITATION ACT, 1962—	
Orders Nos. 1A and 2A of Delimitation Commission together with corrigendum to Order No. 1A, notification laid on the table.	58
DISTRICT DEVELOPMENT COUNCIL (S).	
Annual Report on activities of—for 1962-63—laid on the table	157
Annual Report on activities of District Development Councils in Madras State—, notification laid on the table	60-61
Constitution of Dharmapuri—from 1st January 1966, notification laid on the table	156-157
DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—	
Appointment of Nagarajan, Sri W.P.A.R. as non-Official Member of Kodaikanal Township Committee	51
Inclusion of certain local areas in Tambaram Municipality, notification laid on the table	57

E

ELECTIONS—

Question re—

Election of Presidents of Panchayats, incidents such as shooting and kidnapping during the 211-212

Elections to Panchayat Union Councils, number of deaths and prosecutions in connection with 290-291

ELECTRICITY—

Question re Thermal Plant at Tuticorin, erection of 167

EMERGENCY—

Question re arrests, detentions and prosecutions under Defence of India Rules, number of 288-289

ENTERTAINMENT TAX RULES, 1939—

Amendment to—, notification laid on the table 59

ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) AMENDMENT BILL, 1966—

See Bills

ESSENTIAL ARTICLES (CONTROL AND REQUISITIONING TEMPORARY POWERS) AMENDMENT ORDINANCE, 1966—

Laid on the table.. .. . 61

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948—

Constitution of Estates Abolition Tribunal for new district of Dharmapuri, notification laid on the table 60

Constitution of Estates Abolition Tribunal under—, laid on the table 200-201

Date of coming into force of certain sections in Peravadavur inam estate, notification laid on the table 157

Ryotwari settlement of Pottagudi inam estate in Sivaganga taluk of Ramanathapuram district, notification laid on the table 58

Siruvengai, Peruvengai villages in Ramanathapuram district, declaration as not an inam estate, notification laid on the table 53

ETHIRAJULU, Sri M.—

Governor's Address, discussion on 187-194

EXAMINATION—

Question re—

Senior Basic Teachers' Training—(Old Scheme), failed candidates to appear for all subjects in New Scheme 9

EXPRESSION OF SORROW re—

Demise of Bhabha, Dr. H. J., Chairman, India's Atomic Energy Commission 6

Demise of Thambuswamy, Rev. D., former Member 7

F

FIVE-YEAR PLAN (FOURTH)—

Question re—

Instructions of Planning Commission re modification of resources for 127-128

FOOD—

Question re—

Rice, quantity rendered unfit for, consumption out of the quantity procured by Government prior to January 1965, districtwise 134-137

FOOD POISONING—

Question re—

Number of cases of—in hostels attached to educational institutions in Madurai district in 1965 74-80

Number of persons affected by—in Usialampatti, Madurai district during November 1965 74-80

Occurrence of—in a Girl's High School in Madurai 74-80

G

GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) ACT, 1965—

Date of coming into force of—, notification laid on the table 59

GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1966—

See Bills.

GIFT GOODS (UNLAWFUL POSSESSION) AMENDMENT BILL, 1966—

See Bills.

GOVERNOR'S ADDRESS—

Announcement re—

Time limit for receipt of amendments to Motion of Thanks 17

Discussion on 18-50
82-119
137-158
172-200
214-240

Laid on the table 61

H

HANDE, DR. H. V.—

Bill—Madras University (Amendment) Bill, 1966 243-247,
329

Governor's Address, discussion on 28-32

Workers in industrial units, calling Minister's attention to unemployment of—during power-out 4

H—cont.

PAGES

HANDLOOM CLOTH—

Question re accumulation of exportable variety of—with weavers and consequent unemployment 206-207

HEADMASTERS—

See Teachers.

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS ACT, 1959—

Amendment to rules relating to Management and Preservation of Properties of Religious Institutions, notification laid on the table 58-59

Appointment of Srinivasa Padayachi, Sri, M.L.A. as member and Chairman of Area Committee, South Arcot, notification laid on the table 55

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS SUBORDINATE SERVICE—

Amendment to Special Rules, notification laid on the table 157

HOME GUARD RULES, 1963—

Amendments to—, notification laid on the table 58

HOSTELS—

Question re.—

Number of cases of food poisoning in — attached to educational institutions in Madurai district during 1965 74-80

Priority to Children of Jawans in — run by Harijan Welfare department 72-74

HOUSING—

Question re. Housing Scheme of Corporation of Madras, number of houses constructed and allottees 294-295

I

INDIAN ADMINISTRATIVE SERVICE—

Question re. number of State Government Officers promoted from Secretariat Service, and State Civil Service since 15th August 1947 to 206

IRRIGATION—

Question re. Thovalai and Nanjilnad Puthanur Channels in Kanyakumari district, expenditure for remodelling 290

J

JAYARAMA REDDIAR, SRI S.—

Bill—General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 336-337

Governor's Address, discussion on 149-153

PAGES

K

KAKKAN, THE HON. SRI P.—

Governor's Address, discussion on 37, 38, 111, 112, 193, 200

KANYAKUMARI SREEPANDARAVAKA LANDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1964—

Rules for—, notification laid on the table 50

KASHMIR RELIEF COMMITTEE—

See Committees.

KOTHANDARAMAN, SRI K. K.—

Governor's Address, discussion on 18-26

KRISHNAMOORTHY, SRI G.—

Bills—

Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966 322

Madras University (Amendment) Bill, 1966 309-313

Governor's Address, discussion on 44-50

Pre-vocational Instructors in Higher Elementary Schools under Mannargudi municipality, termination of services, Minister's attention called to 80-82

L

LAKSHMANASWAMI MUDALIAR, DR. A.—

Bill—Madras University (Amendment) Bill, 1966 247-253, 256

Condolence Resolution re demise of Lal Bahadur Shastri, Shri, Prime Minister of India 3-4

Governor's Address, discussion on 179-187

LAKSHMI KRISHNAMURTHI, SRIMATHI—

Governor's Address, discussion on 90-93

LAL BAHADUR SHASTRI, SRI—

Condolence Resolution re demise of—, Prime Minister of India 1-6

LEGISLATIVE ASSEMBLY—

Resume of work transacted by—from 3rd to 12th November 1965—laid on the table 333

LEGISLATIVE COUNCIL—

Announcement re sitting of—from 10-30 a.m. to 1-30 p.m. on 4th February, 1966 171

Resume of work transacted by—from 8th to 13th November 1965, laid on the table 333

L—cont.

PAGES

LIBRARY ATTENDERS—

Question re number of—in Board Secondary Schools in Tiruchirappalli district 70-71

LIQUOR (LICENCE AND PERMIT) RULES, 1960—

Amendment to—, notification laid on the table 54, 55

LOCAL BOARDS—

See Anti-Hindi agitation.

M

MADHAVARAM MILK PROJECT—

Question re cost of milk supplied by 132-134

MADRAS STATE CO-OPERATIVE BANK—

Question re reduction of number of directors of 14-17

MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1966—

See Bills.

MATHEMATICS AND SCIENCE B. T. ASSISTANTS—

See Teachers.

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Termination of services of Pre-Vocational Instructors in Higher Elementary Schools under Mannargudi Municipality, calling Minister's attention to 80-82

Workers in industrial units, calling attention to unemployment of—during power cut 18

MEDICAL PRACTITIONERS' BILL, 1965—

See Bills.

MESSAGES FROM THE ASSEMBLY AND GOVERNOR—

See Bills.

MINERAL DEPOSITS—

Question re discovery of—in Mamandur, South Arcot District 130

MOHANLAL MEHTA, SRI—

Governor's Address, discussion on 26-28

MOTOR TRANSPORT WORKERS ACT, 1961—

Rules under—, notification laid on the table 61

MOTOR VEHICLES RULES, 1940—

Amendments to—, notifications laid on the table 53, 57, 58, 59, 120, 157, 256

M—cont.

PAGES

MOTOR VEHICLES TAX—

Collection of quarterly tax at Rs. 10 per seat on luxury coach No. MDU 8676, notification laid on the table 120

Collection of quarterly tax at Rs. 10 per seat on Vehicle MDF 3364, notification laid on the table 156

Exemption of motor-car No. MSS 7388 from—, notification laid on the table 120

Exemption of tractors and trailers used exclusively for transporting agricultural produce of owners of vehicles, notification laid on the table 59

Exemption of vehicle No. MDJ 4337 from—, notification laid on the table 55

Exemption of vehicle No. MDO 4877 from—, notification laid on the table 56

Reduced tax for luxury coach No. MDE 2990 of Anamalais Bus Transport (Private) Limited, Pollachi,—notification laid on the table 52

Reduced tax for luxury coach No. MDF 3172, notification laid on the table 56

Reduced tax for luxury coach No. MDO 3033 of Sri Rama Vilas Service, Limited, Kumbakonam, notification laid on the table 52

Reduced tax for luxury coach No. MDO 3667 of Raman and Raman (Private), Limited, Kumbakonam, notification laid on the table 52

Reduced tax for luxury coach No. MSV 7555 of Messrs. Veecumsees Blue Bird Service, Madras, notification laid on the table 52

MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS AND GOODS) ACT, 1952—

Reciprocal arrangement for transport vehicles plying between Andhra Pradesh and Madras State, notification laid on the table 52

MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS AND GOODS) RULES, 1953—

Amendments to—, notification laid on the table 53

MUTHIAH CHETTIAR, SRI M. A.—

Governor's Address, discussion on 234

N

NAGARAJAN, SRI W. P. A. R.—

Appointment of—as non-official member of Kodaikanal Township Committee, notification laid on the table 51

NATARAJAN, SRI N. V.—

Bill—

Madras University (Amendment) Bill, 1966 295-297, 322, 334

Governor's Address, discussion on 142-149

N—cont.

PAGES

NATIONAL DEFENCE FUND—

Question re—

Amount collected in State 162-164

O

OFFICIAL LANGUAGE ACT, 1959—

Introduction of—Tamil in certain offices under Animal Husbandry Department, notification laid on the table 54

Introduction of—Tamil in the Office of State Marketing Officer, Madras in Agriculture Department, notification laid on the table 54

Introduction of—Tamil in the Office of the Government Ceramic Centre and Salt Glazed Pipe Factory, Vriddhachalam, notification laid on the table 54

Question re—

Introduction of Tamil in day-to-day administration in Departments of Secretariat 287-288

P

PALANISWAMI, SRI K. P., M. L. A.—

Appointment of—as member of Area Committee, Coimbatore, notification laid on the table 51

PANCHAYAT UNION COUNCILS—

Question re—

Elections to—number of deaths and prosecutions in connection with 290-291

PANCHAYAT UNION COUNCIL'S LAST GRADE SERVANTS AND WORKERS' PROVIDENT FUND RULES, 1965—

See Panchayats Act, 1958

PANCHAYATS—

See Elections.

PANCHAYATS ACT, 1958—

Amendment to Rules relating to utilization of Railway Cess Fund, notification laid on the table 338

Amendment to Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 196 of 1963, dated 12th April 1963, notification laid on the table 60

Amendments to Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 329 of 1965, dated 18th November 1965, notification laid on the table 56-57

Bifurcation of Inam Nachiarkoil Srivilliputtur Taluk, Ramanathapuram district, notification laid on the table 120

Delegation of powers vested in Government made to Director of Rural Development, notification laid on the table 53

P—cont.

PAGES

PANCHAYATS ACT, 1958—cont.

Inclusion of certain areas in certain Panchayats, notification laid on the table 57

Inclusion of certain areas within Poyyundarkottai Panchayat of Orathanad taluk, Thanjavur district, notification laid on the table 51

Inclusion of Pethavilagam Kottayam in Nemankurishi Panchayat in Thanjavur district, notification laid on the table 51

Mavuthampatti Panchayat of Coimbatore taluk, inclusion of Railway properties within—, notification laid on the table 59

Panchayat Union Councils' Last Grade Servants' and Workers' Provident Fund Rules, 1965, notification laid on the table 56

Panchayats' Last Grade Servants' and Workers' Provident Fund Rules, 1965, notification laid on the table 56

Rules relating to exercise of powers by Director of Rural Development, notification laid on the table 59

Rules relating to Mode of Transacting Business by Panchayat Union Councils, amendment to—, notification laid on the table 53

Rules relating to transfer of irrigation functions to Panchayat Union Councils, amendments to—, notification laid on the table 60

PANEL OF VICE-CHAIRMEN—

Announcement re 17

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Agricultural Produce Markets Act, 1958—

Agricultural Income-tax Rules, 1965, amendment to—G.O. Ms. No. 1897, Revenue, dated 22nd June 1965) 60

Agricultural Produce Markets Rules, 1962, amendments to—(G.O. Ms. No. 2251, Food and Agriculture, dated 19th June 1965 and No. 2459, dated 20th October 1965) 51, 56

Amendment to Food and Agriculture Department Notification II-1 No. 1741 of 1962—(Memorandum No. 42611/AFV/85-0, Food and Agriculture, dated 30th July 1965) 54

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958, amendment to Industries, Labour and Co-operation Department Notification II-1 No. 3500, dated 14th July 1965, (G.O. Ms. No. 4453, Industries Labour and Co-operation (Labour), dated 16th September 1965) 51

Control over purchase and sale of coriander and blackgram in Tiruchiveli district (G.O. Ms. No. 2252, Food and Agriculture, dated 18th June 1965) 121

Declaration of regulated markets at Peravurani and Arantangi in Thanjavur district (G.O. Ms. No. 2890, Food and Agriculture, dated 23rd August 1965). 51

Declaration of "sugarcane jaggery" as agricultural produce (G.O. Ms. No. 2253, Food and Agriculture, dated 19th June 1965) 60

Establishment of Market at Ammapet Papanasam taluk, Thanjavur district for purchase and sale of paddy (G.O. Ms. No. 3193, Food and Agriculture, dated 21st September 1965) 120-121

P—cont.

APERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Agricultural Produce Markets Act, 1959—cont.

Establishment of regulated market at Andhiyur in Coimbatore district (G.O. Ms. No. 3192, Food and Agriculture, dated 21st September 1965)

53

Establishment of regulated market at Perundurai (G.O. Ms. No. 2674, Food and Agriculture, dated 31st July 1965)

51

Establishment of regulated market for purchase and sale of paddy, groundnut, cotton and chillies at Valliyur in Nanguneri taluk, Tirunelveli district (G.O. Ms. No. 2969, Food and Agriculture, dated 28th August 1965)

54

Market at Kaveripakkam for purchase and sale of paddy and groundnut, establishment of—(G.O. Ms. No. 3204, Food and Agriculture, dated 22nd September 1965)

60

Provision of facilities at Kovilpatti, Sankaranainarkovil, Tuticorin, Pudur, Kadambur, Kalugumalai and Tenkasi in Tirunelveli district for purchase and sale of paddy and groundnut (G.O. Ms. No. 3544, Food and Agriculture, dated 29th October 1965)

121

Provision of facilities at Orathanad, Thanjavur district for purchase and sale of groundnut (G.O. Ms. No. 3698, Food and Agriculture, dated 16th November 1965)

121

Regulation of trade in paddy in Ramanathapuram district (G.O. Ms. No. 2820, Food and Agriculture, dated 16th August 1965)

54

Regulation of trade in redgram, greengram and blackgram—(G.O. Ms. No. 2673, Food and Agriculture, dated 31st July 1965)

53

Bills—

Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1965 [G.O. Ms. No. 5349, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 15th November 1965]

61

Children Rules, 1940, amendments to—(G.O. Ms. No. 4383, Home, dated 13th December 1965)

158

Chit Fund Act, 1961, exemption of Co-operative Urban Banks from (G.O. Ms. No. 5350, Industries, Labour and Co-operation, dated 16th November 1965)

55

Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendments to—(G.Os. Ms. No. 3612 Home, dated 16th October 1965, No. 4002, dated 9th November 1965 and No. 4323, dated 8th December 1965)

55, 120,

157

Delimitation Act, 1962—Orders Nos. 1A and 2A of Delimitation Commission together with corrigendum to Order No. 1A—(Notification in *Fort St. George Gazette*, dated 1st October 1965)

58

Development District in Dharmapuri and Salem Revenue districts consequent on bifurcation of Salem district, jurisdiction of—(G.O. Ms. No. 2187, Rural Development and Local Administration, 29th September 1965)

50

Madras University (Amendment) Bill 1965, Report and proceedings of Joint Select Committee on

158

Medical Practitioners Bill, 1965, Report of Joint Select Committee on

201

P—cont.

APERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

District Development Councils—

Annual Report of activities of—for 1962-63—(G.O. Ms. No. 1722, Rural Development and Local Administration, dated 4th August 1965)

157

Annual Reports on activities of District Development Councils in Madras State (G.O. Ms. No. 1722, Rural Development and Local Administration, dated 4th August 1965)

60-61

Dharmapuri District Development Council, 1st January 1966 notified as date of establishment of—(G.O. Ms. No. 2796, Rural Development and Local Administration, dated 27th December 1965)

156-157

District Municipalities Act, 1920, Inclusion of certain local areas in Tambaram Municipality,—(G.O. Ms. No. 2327, Rural Development and Local Administration, dated 28th October 1965)

57

Entertainment Tax Rules, 1939, amendment to—(G.O. P. No. 3255, Revenue, dated 24th November 1965)

59

Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Ordinance, 1966

61

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—

Constitution of Estates Abolition Tribunal for new district of Dharmapuri—(G.O. Ms. No. 3226, Revenue, dated 23rd November 1965)

60

Constitution of Estates Abolition Tribunal under—(G.O. Ms. No. 322, Revenue, dated 23rd November 1965)

200-201

Date of coming into force of certain sections in Peravadaur Inam Estate (G.O. Ms. No. 3023, Revenue, dated 4th November 1965)

157

Ryotwari Settlement of Pottagudi inam estate in Sivaganga taluk of Ramanathapuram district (G.O. Ms. No. 3119, Revenue, dated 12th November 1965)

58

Siruvengai, Peruvengai villages in Ramanathapuram district, declared as not an Inam Estate—(G.O. Ms. No. 2917, Revenue, dated 20th October 1965)

58

General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1965, date of coming into force of—(G.O. P. No. 3259, Revenue, dated 24th November 1965)

59

Governor's Address on 28th January 1966

61

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1919—

Amendment to rules relating to Management and Preservation of Properties of Religious Institutions—(G.O. Ms. No. 3221, Revenue, dated 23rd November 1965)

58-59

Srinivasa Padayachi, Sri M.L.A.—Appointment of—as member and Chairman of Area Committee, South Arcot (G.O. Ms. No. 3100, Revenue, dated 10th November 1965)

58

Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service, amendments to special rules—(G.O. P. No. 3354, Revenue, dated 30th November 1965)

157

Home Guard Rules, 1963, amendments to—(G.O. Ms. No. 4082, Home, dated 16th November 1965)

17

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Joint Development Commissioner as Inspecting and Superintending Officer for Townships, appointment of—(G.O. Ms. No. 1897, Local Administration, dated 28th August 1965)	52
Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964, Rules for—(G.O. P. No. 2628, Revenue, dated 9th September 1965)	50
Legislative Assembly, Resume of work transacted from 3rd to 12th November 1965	338
Legislative Council, Resume of work transacted from 8th to 13th November 1965	338
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, amendments to—(G.O's. Ms. No. 3597, Home, dated 8th October 1965 and No. 3680, dated 18th October 1965)	54-55
Mahabalipuram Township, amendment to constitution of—(G.O. Ms. No. 2342, Rural Development and Local Administration, dated 30th October 1965)	53
Motor Transport Workers Act, 1961, rules under—(G.O. Ms. No. 5120, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 2nd November 1965)	61
Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to—(G.O's. Ms. 1909, Home, 1st June 1965, No. 2016, dated 8th June 1965, No. 2818, dated 9th August 1965, No. 2904, dated 17th August 1965, No. 3119, dated 1st September 1965, No. 3329, dated 17th September 1965, No. 3380, dated 21st September 1965, No. 3404, dated 23rd September 1965 and Nos. 3476 and 3477, dated 28th September 1965, No. 3533, dated 1st October 1965, No. 3705, dated 18th October 1965 and No. 4257, dated 1st December 1965)	53, 57, 58 59, 120, 157, 256
Motor Vehicles Tax—	
Collection of quarterly tax at Rs. 10 per seat on luxury coach No. MDF 3364—(G.O. Ms. No. 4354, Home, dated 9th December 1965)	156
Collection of quarterly tax at Rs. 10 per seat on luxury coach No. MDU 8679—(G.O. Ms. No. 4355, Home, dated 9th December 1965)	120
Exemption of motorcar No. MSS 7388 from—(G.O. Ms. No. 4275, Home, dated 3rd December 1965)	120
Exemption of tractors and trailers used exclusively for transporting agricultural produce of owners of vehicles—(G.O. Ms. 4076, Home, dated 18th November 1965)	59
Exemption of vehicle No. MDJ 4337 from—(G. O. Ms. No. 3590, Home, dated 8th October 1965)	55
Exemption of vehicle No. MDO 4877 from—(G.O. Ms. No. 3588, Home, dated 8th October 1965)	56
Reduced tax for luxury coach No. MDE 2990 of Anamalai Bus Transport (Private) Limited, Pollachi—(G.O. Ms. No. 3593, Home, dated 8th October 1965)	52

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Motor Vehicles Tax—cont.

Reduced tax for luxury coach No. MDF 3172—(G.O. Ms. No. 3691, Home, dated 16th October 1965)	56
Reduced tax for luxury coach No. MDO 3033 of Sri Rama Vilas Service, Limited, Kumbakonam (G.O. Ms. No. 3592, Home, dated 8th October 1965)	52
Reduced tax for luxury coach No. MDO 3667 of Raman and Raman (Private), Limited, Kumbakonam—(G.O. Ms. No. 3594, Home dated 8th October 1965)	52
Reduced tax for luxury coach No. MSV 7555 of Messrs. Vacuum-sees Blue Bird Service, Madras—(G. O. Ms. No. 3591, Home, dated 8th October 1965)	52
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952,—Reciprocal arrangement for transport vehicles plying between Andhra Pradesh and Madras State (G.O. Ms. No. 3526, Home, dated 1st October 1965)	52
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953, amendments to—(G.O. Ms. No. 3530, Home, dated 1st October 1965)	53
Nagarajan, Sri W.P.A.R., appointment as non-Official member of Kodalkanal Township Committee (G.O. Ms. No. 2183, Rural Development and Local Administration, dated 28th September 1965)	51
Official Language Act, 1956—	
Introduction of Tamil in offices under Animal Husbandry Department [G. O. Ms. No. 2129, Public (Tamil Development), dated 6th November 1965]	54
Introduction of Tamil in the Office of Government Ceramic Centre and Salt Glazed Pipe Factory, Vriddhachalam—(G.O. Ms. No. 2077, Public (Tamil Development), dated 2nd November 1965]	54
Introduction of Tamil in the Office of State Marketing Officer, Madras, in Agriculture Department [G.O. Ms. No. 1333, Public (General-M), dated 9th July 1965]	54
Palaniswami, Sri K. P. M.L.A., appointment as member of Area Committee, Coimbatore (G.O. Ms. No. 2846, Revenue, dated 8th October 1965)	51
Panchayats Act, 1958—	
Amendment to rules relating to utilisation of Railway Cess Fund (G.O. Ms. No. 2373, Rural Development and Local Administration, dated 15th December 1965)	338
Amendment to Rural Development and Local Administration Department Notification II—2 No. 196 of 1963, dated 12th April 1963 (G.O. Ms. No. 2581, Rural Development and Local Administration, dated 2nd December 1965)	60
Amendments to Rural Development and Local Administration Department—Notification II-2 No. 329 of 1965, dated 18th September 1965 (G.O. Ms. No. 2471, Rural Development and Local Administration, dated 19th November 1965)	56-57

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats Act, 1958—cont.

Delegation of powers vested in Government to Director of Rural Development (G.O. Ms. No. 2238, Rural Development and Local Administration, dated 11th October 1965)	52
Inam Nachiarkoit—Srivilliputhur taluk, Ramanathapuram district, bifurcation of (Re. 56504 F1/64, Rural Development, dated 21st November, 1965)	120
Inclusion of certain areas in certain Panchayats (Roc. No. 71415/64-16-F-4, dated 29th April 1965)	57
Inclusion of certain areas in certain Panchayats (Roc. No. 70301/64-47-F-4, dated 29th April 1965 of Joint Development Commissioner and No. 71415/64)	57
Inclusion of certain areas within Poyyundarkottai Panchayat of Orathanad taluk, Thanjavur district (Roc. No. 55673/64-F6, dated 17th November 1964 of Joint Development Commissioner)	51
Inclusion of certain areas in certain Panchayats—(Roc. No. 71415/64-15-F4, dated 28th May 1965 of Joint Development Commissioner)	57
Inclusion of Pethavilagam Kottayam in Nemmankurichi Panchayat in Thanjavur district—(Roc. No. 53436/64-F6, dated 17th November 1964 of Joint Development Commissioner)	51
Inclusion of railway properties within Mavuthampatti Panchayat of Coimbatore taluk—(Roc. No. 73215/64-F1, dated 2nd November 1965, of Director of Rural Development)	59
Panchayat Union Council's Last Grade Servants' and Workers, Provident Fund Rules, 1965—(G.O. Ms. No. 1615, Rural Development and Local Administration, dated 19th July 1965)	56
Panchayats' Last Grade Servants' and Workers' Provident Fund Rules, 1965—(G.O. Ms. No. 1639, Rural Development and Local Administration, dated 28th July 1965)	56
Rules relating to exercise of powers by Director of Rural Development (G.O. Ms. No. 2585, Local Administration, dated 3rd December 1965)	59
Rules relating to Mode of Transacting Business by Panchayat Union Councils, Amendment to—(G.O. Ms. No. 2388, Rural Development and Local Administrations dated 5th November 1965)	53
Rules relating to transfer of irrigation functions to Panchayat Union Councils, amendments to—(G.O. Ms. No. 2194, Rural Development and Local Administration, dated 30th September 1965)	60
Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—	
Parks, play-fields and open spaces in Kancheepuram Municipality, approval of list (G.O. Ms. No. 1331, Education, dated 17th July 1965)	50
Parks, play-fields in Karur Municipality, approval of list (G.O. Ms. No. 1609, Education, dated 2nd September 1965)	55
Parks and play-fields in Villupuram Municipality, approval of list —(G.O. Ms. No. 1855, Education, dated 14th October 1965)	55

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Printing Paper, White—

Rate of Sales tax on—in the course of inter-State Trade—(G.O. P. No. 3117, Revenue, dated the 12th November 1965)	61
Public Service Commission Regulations, 1954—	
Amendment to—for inclusion of Grinding Assistant in Government Scientific Glass Training Centre at Guindy within Commission's purview—[G.O. Ms. No. 1894, Public (Services-A), dated 1st October 1965]	56
Amendment to—for re-designation of Dairy Chemist as Assistant Dairy Chemist—[G.O. Ms. No. 1601 (Public Services-A), dated 20th August 1965]	56
Questions, list of unstarred Nos. 1-3	256
Rameswaram Township, note on constitution of	158
Regulation published with Public (Services) Department Notification S.R.O. No. A-1169 of 1961, dated the 20th November 1961—Cancellation of—[G.O. Ms. No. 1190, Public (Services-A), dated 22nd June 1965]	52
Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Act, 1965, date of coming into force of—(G.O. P. No. 3258, Revenue, dated 24th November 1965)	59
Small-scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956, amendments to—[G.O. Ms. No. 5030, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 28th October 1965]	54
State Khadi and Village Industries Board (Madras), Annual Report for 1963-64	157
State Warehousing Corporation Act, 1962, rules relating to—(G.O. Ms. No. 4333, Industries, Labour and Co-operation, dated 6th September 1965)	61
(Transferred Territory) Incorporated and un-incorporated Devaswoms Act, 1959, amendment to rules under—(G.O. Ms. No. 3164, Revenue, dated 17th November 1965).	57
Urban Land Tax Rules, 1963, amendments to—(G.O. Ms. No. 667, Revenue, dated 11th March 1965)	60
Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958, Amendment to—(G.O. Ms. No. 5908, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st December 1965)	157
Workmen's Compensation Act, 1923, amendment to rules relating to—[G.O. Ms. No. 5208, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 8th November 1965]	61
PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN SPACES (PRESERVATION AND REGULATION) ACT, 1959—	
Approval of list of Parks, Playfields and open spaces in Kancheepuram Municipality, notification laid on the table	50
Approval of list of Parks, Play-fields in Karur Municipality—notification laid on the table	55
Approval of list of Parks and Play-fields in Villupuram Municipality, notification laid on the table	55

P—cont.

PAGES

PENSION—

Question re introduction of printed form of application for—
teachers 161-162

PONNUSWAMY CHETTIAR, SRI S. R. P.—

Governor's address, discussion on.. .. . 137-142
152

POWER CUT—

Unemployment of workers in industrial units during—, Minister's
attention called to 18

PRE-VOCATIONAL INSTRUCTORS—

Termination of services of—in Higher Elementary Schools under
Mannargudi Municipality, Minister's attention called to .. 80-82

PRIMARY HEALTH CENTRES—

Question re—Primary Health Centres sanctioned but not functioning
for want of medical officers, number and names of 206-210

PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULATIONS, 1954—

Amendment to— for inclusion of Grinding Assistant in Government
Scientific Glass Training Centre at Guindy within Commission's
purview, notification laid on the table 56

Amendment to— for re designation of Dairy Chemist as Assistant
Dairy Chemist, notification laid on the table 56

PUBLIC (SERVICES) DEPARTMENT NOTIFICATION S. R. O.
No. A-1169 OF 1961, DATED THE 20TH NOVEMBER
1961—

Regulation published with— cancellation of, notification laid on the
table 52

PUBLIC WORKS WORKSHOP AND STORES—

Question re Stay away by workers of—on 16th October 1965 .. 14

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

List of unstarred—Nos. 1-3, laid on the table 256

ABDUL WAHAB, SRI K. S.—

Question re accidents in Industrial Establishments during 1963 and
1964, number of—and reasons for 213

CHIDAMBARANATHAN, DR. A.—

Question re—

Grade I Tamil Pandits' Posts in High Schools under Chingleput
District Board, filling up of vacancies 204

Male teachers in Girls' Schools, number adversely affected .. 7-8

Tamil Pandits, Grade I in High Schools under Thanjavur
district Board, non-fixation of pay 123

Weaving Instructors without Training Teachers' Certificate of
Secondary Grade, recovery of special pay from 232-234

Q—cont.

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

HANDE DR. H. V.—

Question re elections to Panchayat Union Councils, number of
deaths and prosecutions in connection with 290-291

KRISHNAMOORTHY, SRI G.—

Question re—

Arrears of difference in salary between old scale
and new scale for the period 1st June 1960 to 31st December
1960 to teachers in Aided Elementary Schools in Karaikudi
Range, disbursement of 204

Food poisoning, number of cases of—in hostels attached to
educational institutions in Madurai district during 1965 .. 74-80

Library Attenders in Board Secondary Schools in Tiruchirappalli
district, number of 70-71

Mathematics and Science B.T. Assistants in Aided Secondary
Schools, permission for continuance in service beyond their
sixtieth year of age 205

Pension for teachers, introduction of printed form of application
for 161-162

Provident Fund Accounts of Teachers in Aided Secondary
Schools and Aided Elementary Schools, Management's contri-
bution to 9-10

Sanskrit Colleges closed and Sanskrit sections of Oriental
Colleges abolished since 1960, number of 161

Secondary Grade Teachers in Anglo-Indian School, scale of
pay of 286-287

Secondary Grade Teachers in Government Training Schools,
posting of—to officiate in B.T. vacancies 124-125

Senior Basic Teacher's Training Examination (Old Scheme),
Failed candidates to appear for all subjects in New
Scheme 9

Teachers in aided institutions, drawal of 75 per cent of amount
in Provident Fund Account before retirement 123-124

Weaving Instructor in Board Secondary Schools in Tirunelveli
District, recoveries of excess payment of salary from 284-286

NATARAJAN, SRI N. V.—

Question re—

Burma evacuees, number of Tamilians who have come to Tamil
Nad as on 1st July, 1965 and nature of help rendered by
Government 167-168

Hostels run by Harijan Welfare Department, priority to children
of Jawans in 72-73

Kashmir Relief Committee, constitution of—and names of
members 125-127

Mineral deposits in Mamandur, South Arcot district, discovery
of 120

C. 11—4

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

NATARAJAN, SRI N. V.—

Question re—cont.

National Defence Fund, amount collected in State	162-164
Public Works Workshop and Stores, Madras, stay away by workers on 16th October 1965.	14
Teachers, raising of retirement age of	71
Zinc Smelter, erection of a	13

RAJAH IYER, SRI M.—

Question re—

Craft instructors in high schools, eligibility for special pay ..	286
Hindi Pandits in Thanjavur District Board High Schools, ousting of—on last working day of the schools	104
Primary Health Centres sanctioned but not functioning for want of medical officers, number and names of	208-210
Protected Water-Supply Scheme for Ramanathapuram Municipality, stage of	203
State Transport, Express service between Ramanathapuram and Madras.	131-132
Tamil Pandits Training Course whether considered equivalent to Hindi Pracharak Training qualification and vice versa ..	72
Teachers attaining superannuation after re-opening of schools, continuance till end of school year.	10-11

SAMBANDHAN, SRI S. K.—

Question re—

Arrests, detentions and prosecutions under Defence of India Rules, number of	288-289
Election of Presidents of Panchayats, incidents such as shooting and kidnapping during the	211-212
Five Year Plan, Fourth, instructions of Planning Commission re mobilisation of resources.	127-128
Food poisoning in a Girls High School in Madurai	74-80
Handloom cloth, accumulation of exportable variety of—and consequent unemployment	206-207
High School at Bathraikottai in Cuddalore Taluk, number of teachers and students in	11
Madhavaram Milk Project, cost of milk supplied by	132-133
Madras State Co-operative Bank, reduction of number of directors of	14-17
Pay-Scales of non-teaching staff, cut in—when Government took over the disbursement of salaries	165
Resolutions regarding Anti-Hindi agitation, show-cause notices against local boards	201-202

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

SAMBANDHAN, SRI S. K.—cont.

Question re—cont.

South Arcot Ex-Servicemen Motor-Co-operative Society, representation for alienation of lands	207-208
Statutory ration cards, issued in Madras City, number of ..	170-171
Tamil in day-to-day administration in Departments of Secretariat, introduction of	287-288
Thermal Plant at Tuticorin, erection of	167
Vigilance and Anti-Corruption Commission, number of cases pending investigation and date of arrest	205-206

SANKARALINGAM PILLAI, SRI M.—

Question re—

Complaints Cell Officer in Education Department, appointment of	166
Headmasters of Government High Schools, salary of	11-12
Number of persons affected in Usalampatti, Madurai district during November 1965, on account of food poisoning ..	75-80
Private Elementary School Teachers in Kanyakumari district, non-payment of salaries for past four years.	69
Protected Water-supply Scheme for Kulithurai, particulars regarding	211
Rice rendered unfit for consumption out of the total quantity procured by Government prior to January 1965, districtwise, quantity of	134
Secondary Grade Teachers promoted to the grade of Graduate Teachers in Government schools from 1st November 1966 to 31st March 1965 in Kanyakumari district, number of—and regularization of service	213
Tamil Pandits in Kanyakumari district holding Kerala University titles, denial of promotions and increments to ..	128 130
Teachers in private schools in Kanyakumari district, not paid salary in 1965-66, number of	70
Thovalai and Nanjilnad Puthanur channels in Kanyakumari district, expenditure for remodelling	290
Untrained Graduates and untrained Tamil Vidwan diploma-holders, salary of	12-13

THIAGARAJAN, SRI N. R.—

Questions re—

Housing Scheme of Corporation of Madras, number of houses constructed and allottees	294-295
Indian Administrative Service, number of State Government Officers promoted from Secretariat Service and State Civil Service since 15th August 1947 to	206
Vigilance and Anti-Corruption Commission, number of corruption cases detected by—as on 30th June 1965, number of persons convicted, acquitted etc,	213-214

R

RAJAH IYER, SRI M.—

Bill—Madras University (Amendment) Bill, 1966. 246, 253
256, 327,
330

Governor's Address, discussion on 100-105

Resolution *re* Constitution of Rameswaram Township 83-84

RAJARAM, SRI K.—

Bill—Madras University (Amendment) Bill, 1966 245-246

RAMADOSS, SRI K.—

Bill—Madras University (Amendment) Bill, 1966 310

RAMAIAH, THE HON. SRI V.—

Governor's Address, discussion on 228-234

RAMAKRISHNA ACHARI, SRI M.—

Governor's Address, discussion on 153-156

RAMASWAMY, SRI K. V.—

Governor's Address, discussion on 108-113

RAMESWARAM TOWNSHIP—

Note on constitution of—, laid on the table 158

RATION CARDS—

Question *re* number of statutory—issued in Madras City 170-171

RICE—

See Food.

RULES COMMITTEE—

See Committees.

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

Decorum: Members should always address the Chair 44

Questions and Answers: Arising out of the answer given to a question, a Member requested the Chairman to see that the Government gave replies to questions as early as possible, and the Chairman observed that he had already drawn the attention of the Government to it 11

S

SALEM DISTRICT—

Bifurcation of—, jurisdiction of Development District in Dharmapuri and Salem Revenue districts, notification laid on the table 50

SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION (SECOND AMENDMENT) ACT, 1965—

Date of coming into force of—, notification laid on the table 59

SALES TAX—

Rate of—on white Printing Paper in the course of inter-State Trade, notification laid on the table 61

S—cont.

SAMBANDHAN, SRI S. K.—

Bills—

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 336

Madras University (Amendment) Bill, 1966 297-299,
328-329

Governor's Address, discussion on 85-90
237, 238
239

SANKARALINGAM PILLAI, SRI M.—

Governor's Address, discussion on 113-119

SANSKRIT—

Question *re* Sanskrit Colleges closed and Sanskrit sections of Oriental Colleges abolished since 1960, number of 161

SCHOOL (S)—

Question *re*—

Aided Secondary—, permission to continue in service Mathematics and Science B. T. Assistants beyond their sixtieth year of age. 205

High—at Bathraikottai in Cuddalore Taluk, number of teachers and students in 11

Pay-Scale of non-teaching staff, cut in—when Government took over disbursement of salaries 165

SIVANANDAM, DR. T. V.—

Governor's Address, discussion on 175-179

SMALL-SCALE AND COTTAGE INDUSTRIES LOANS AND SUBSIDY RULES, 1956—

Amendments to—, notification laid on the table 54

SOUTH-ARCOT EX-SERVICEMEN MOTOR CO-OPERATIVE SOCIETY—

See Co-operative Societies.

SRINIVASA RAGHAVAN, SRI A.—

Governor's Address, discussion on 172-175

STATE KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD, MADRAS—

Annual Report for 1963-64, laid on the table 157

STATE WAREHOUSING CORPORATION ACT, 1962—

Rules relating to—, notification laid on the table 61

SUBBIAH CHETTIAR, SRI M.—

Governor's Address, discussion on 32-39

T

PAGES

TAMIL PANDITS—

See Teachers.

TAMIL PANDIT'S TRAINING COURSE—

Question re acceptance of—as equivalent to Hindi Pracharak training qualification and vice versa 72

TAMIL SCHEME—

See Official Language.

TEACHERS—

Question re—

Arrears of difference in salary between old scale and new scale for the period 1st June 1960 to 31st December 1960 to in Aided Elementary Schools in Karaikudi Range, disbursement of .. 204

Continuance of Mathematics and Science B.T. Assistants in service beyond their sixtieth year of age in Aided Secondary Schools, permission for 205

Continuance till end of school year on attaining superannuation after re-opening of schools 10-11

Craft instructors in high schools, eligibility for special pay .. 286

Grade I Tamil Pandits posts in High Schools, under Chingleput District Board, filling up of vacancies 204

Headmasters of Government High Schools, salary of 11-12

Hindi Pandits in Thanjavur District Board High Schools, ousting of—on the last working day of schools 164

Number of—in private schools in Kanyakumari district not paid salary in 1965-66 70

Permanent Male—in Girls' Schools, number adversely affected .. 7-8

Private Elementary School—in Kanyakumari district, non-payment of salaries for past four years 69

Provident Fund Account of—in aided institutions drawal of 75 per cent of amount before retirement 123-124

Provident Fund Accounts of—in aided Secondary Schools and Aided Elementary Schools, Management's contribution to .. 9-10

Raising of retirement age of 71

Secondary Grade Teachers in Anglo-Indian School, scale of pay of. 286-287

Secondary Grade—in Government Training Schools, posting of—to officiate in B.T. vacancies 124-125

Secondary Grade—promoted to the grade of Graduate Teachers in Government schools from 1st November 1956 to 31st March 1965 in Kanyakumari district, number of—and regularisation of service 213

Tamil Pandits, Grade I, in High Schools, under Thanjavur District Board, non-fixation of pay 123

PAGES

T—cont.

TEACHERS—cont.

Question re—cont.

Tamil Pandits in Kanyakumari district holding Kerala University titles, denial of promotions and increments to .. 128-130

Untrained Graduates and Untrained Tamil Vidwan diploma-holders, salary of 12-13

Weaving Instructors in Board Secondary Schools in Tirunelveli district, recoveries of excess payment of salary from .. 284-286

Weaving Instructors without Teachers, Training certificate of Secondary Grade, recovery of special pay from 283-284

THAMBUSWAMY, REV. D.—

Expression of sorrow re demise of—, former Member 7

THANGAVEL MUDALIAR, SRI A. K.—

Governor's Address, discussion on 40-44

THOVALAI AND NANJILNAD PUTHANUR CHANNELS—

See Irrigation.

TOWNSHIPS—

Appointment of Joint Development Commissioner as Inspecting and Superintending Officer in respect of—, notification laid on the table 52

Mahabalipuram—, amendment to constitution of—, notification laid on the table 53

Resolution re Constitution of Rameswaram 82-84

(TRANSFERRED TERRITORY) INCORPORATED AND UNINCORPORATED DEVASWOMS ACT, 1959—

Amendment to rules under—, notification laid on the table .. 57

TRANSPORT—

Question re State—, Express Service between Ramanathapuram and Madras 131-132

U

UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1965—

See Bills.

URBAN LAND TAX RULES, 1963—

Amendments to—, notification laid on the table 60

V

VENKATACHALA THEVAR, SRI P.—

Governor's Address, discussion on 105-108

V—cont.

PAGES

VENKATARAMAN, THE HON. SRI R.—

Bills—

Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966	333-334, 335
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966	335, 336 337-338
Madras University (Amendment) Bill, 1966	327
Condolence Resolution re—	
Demise of Lal Bahadur Shastri, Shri, Prime Minister of India.	1-3
Governor's Address, discussion on	234-239
Rules Committee, constitution of	171-172
Workers in Industrial Units, Statement re unemployment during power-cut	18

VIGILANCE AND ANTI-CORRUPTION COMMISSION—

Question re—

Number of cases pending investigation and date of arrest of the accused	205-206
Number of corruption cases detected by— as on 30th June 1965, number of persons convicted, acquitted, etc.	213-214

WATER SUPPLY—

Question re—

Proposed Scheme for Kulithurai Particulars regarding ..	211
Proposed Scheme for Ramana Maharajam Municipality, stage of ..	203

WEAVING INSTRUCTORS—

See Teachers.

WEIGHTS AND MEASURES (ENFORCEMENT) RULES, 1958—

Amendment to—, notification laid on the table	157
---	-----

WORKMEN'S COMPENSATION ACT, 1923—

Amendment to—Rules relating to, notification laid on the table ..	61
---	----

Z

ZINC SMELTER—

Question re erection of a—	13
------------------------------------	----